Scriptum super tercio sentenciarum
domini Alberti magni epi Ratisponensis

N. Inv. 1180.

Incipit super tercium sententiarum secundum fratrem Albertum.

Cum venit igitur plenitudo temporis etc. Iste tercius liber est de
reparatione hominis lapsi in his reparantibus que sunt
primo in verbo et mysterio significata. Dividitur in duas partes. In quarum
prima agit de reparatione continentibus et in eo quod reparator est
quod ipse reparator reparat efficienter. In secunda agit de dispositionibus
quibus reparat formaliter ut de virtutibus donis et preceptis. Et ille dis-
positiones supponuntur in hac doctrina ut [illegible] ut significatur et hic
secundum partes incipit in xxiii distinctione ubi dicitur cum vero [illegible] etc. Prima
[illegible] dividitur in duas. In quarum prima agit de his que pertinent unio-
ne filii dei ad naturam humanam et eius. In secunda agit de ipsis proprie-
tatibus que sunt ipsi Christo filio dei et filio hominis secundum quod unitus est. Et
[illegible] et hic incipit in vi distinctione ubi dicitur ex predictis autem [illegible].
Prima [illegible] continet v distinctiones ulterius in tres partes. In prima [illegible]
[illegible] unionem scilicet unientis uniti et cetera simul sociatum
in [illegible] de uniente sive sui divinitate sive assumpto et hic
incipit in ii distinctione ubi dicitur et quia verbum totam naturam etc. In secunda agit
de utroque simul et hic incipit in v distinctione ubi dicitur preterea inquiri oportet.
Prima dividitur in duas. In prima agit de [illegible] incarnationis sive uni-
onis [illegible] de uniente se et de uniente aliud
in [illegible] et hic incipit in [illegible] ubi dicitur diligenter vero annotandum est etc.
Et ulterius dividitur in duas partes. In prima determinat quod filius non pre-
[illegible] sibi carnem univit. In secunda [illegible] dubitatione
de hoc et solvit ubi dicitur si forte aliquis diceret. Secundum [illegible] dicitur
[illegible] prima [illegible] que dicta est. In secunda solvit quoddam [illegible]
[illegible] ubi dicitur quaeritur preterea etc. In prima est tria facit. Primo dicit quod
cum venit plenitudo temporis misit deus filium suum. Secundo explanat quid
est tempus plenitudinis. Tercio explanat quid est filium mittere [illegible]
[illegible]. Hic quaeritur antequam procedatur de incarnatione. Et ponuntur ad hoc
rationes. Primo ex parte dei. Secundo ex parte eius. Tercio ex parte dei ponuntur
rationes. Primo ex parte dei secundo ex [illegible] [illegible] supra [illegible]
te autem potentie dei supponuntur [illegible] propositiones que apud [illegible]
sunt approbate. Prima est quod prima causa est potentie infinite in agendo [illegible]
est que est potentie infinite demonstrare se aliud [illegible] est non
posse se demonstrare potentie infinite non perfectum. Quarto modo infinite
[illegible] est dei potentie in agendo nullo indigens. Secundum [illegible]
[illegible] finite [illegible] igitur est finite [illegible] igitur potentie
infinite non est sufficienter demonstrativum. Ergo oportet deum esse [illegible]
[illegible] non [illegible] hic igitur erit ut fiat ab ipso ut [illegible]
[illegible] quia [illegible] non potest [illegible]
[illegible] de eodem scilicet [illegible] creatum [illegible]
[illegible] que alii [illegible] propositiones distant
[illegible] [illegible] [illegible] ut [illegible]
[illegible] solus homo est [illegible] hominem quod alia infinita potentie perfectum
[illegible] non demonstrare [illegible] potentie infinite
[illegible] adulterium [illegible] suscepit sic
[illegible] suscepit [illegible] igitur potentie
[illegible] coniungere dei in effectum [illegible] non nisi
[illegible] igitur conveniens fuit deum incarnari. Item [illegible] sup-
ponuntur tres propositiones scilicet quod sapientia est ordinativa [illegible] que summe sa-
piens est omnium ordine [illegible] completa est quod summa sapientia [illegible]
[illegible] qui [illegible] est se demonstrare [illegible] ordo est [illegible]
[illegible] ad se [illegible] secundum quod se [illegible] per unionem [illegible]
[illegible] ordo est [illegible] igitur necesse est hunc ordinem
[illegible] non [illegible] non [illegible] cum ultimo.
Ergo necesse est primum [illegible] coniungi. Homo autem est ultimum [illegible] primum
[illegible] igitur necesse fuit ista coniungi. Sic habet sapientia viii. [illegible]

[illegible] ad [illegible] etc. Item omnis creatorum sapientie est
sed [illegible] que [illegible] est ex [illegible] [illegible] et decora [illegible]
et completio [illegible] plus [illegible] et plus [illegible]
[illegible] consequenter [illegible] igitur cum infinita sapientia non
[illegible] ad [illegible] infinita decoris [illegible]
[illegible] quod ultima est indecore [illegible]
[illegible] spiritualem et hoc est quod dicitur ultimo [illegible]
[illegible] Paulus quae est spiritualis [illegible]
ultimum autem finis sunt ultima [illegible] finis et ultimum [illegible]
finis ultimum autem finis est [illegible] propositum
[illegible] ultimum autem universitatis finis est deus [illegible]
finibus [illegible] [illegible] redemptione. Item ex parte [illegible] [illegible]
sic arguitur. Magna est potentia et sapientia medium [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] maior autem [illegible] ingenio [illegible] qui sunt esse vivere
[illegible] sentire intelligere. Tamen [illegible] est [illegible] infinita
cum igitur ambe infinite sunt ad hoc adducere gradum ultiorem
qui est [illegible] que est [illegible] intellectum cum intellectu
sive rationali. Si forte dicatur quod secundum hunc [illegible] homo [illegible]
[illegible] angelice [illegible] [illegible]
est [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] in se [illegible] ad hoc [illegible] [illegible]
[illegible] nec deus non homo [illegible] hoc non in-
pedit processum. Item [illegible] hoc ex bono et supponun-
tur [illegible] quod bonum est diffusivum [illegible]
bonum est infinito modo se [illegible] quod creatum est capax
per unionem infiniti boni. Sic [illegible] sic infi-
nitum bonum infinite [illegible] infinito non [illegible] ipsum. Ergo
[illegible] si forte dicatur quod [illegible] omni creato [illegible]
[illegible] bonum [illegible] non potest [illegible] est
[illegible] ergo non [illegible] impossibile autem non [illegible]
[illegible] illi [illegible] [illegible]
unire ei [illegible] [illegible] quod sic perfectissima fiat
unio ad forte [illegible] [illegible] quod deum [illegible]
[illegible] dominum. Ergo [illegible] est filius dei et filius dei est [illegible] et filius
dei est [illegible] [illegible] que uni [illegible] sunt eadem ipsa sibi sunt
eadem. Sed [illegible] filio dei sunt idem [illegible] idem quod [illegible] unionem
[illegible] ergo [illegible] sunt idem [illegible] est de aliis. Ergo
[illegible] illi non [illegible] non ergo [illegible] eum [illegible]
[illegible] Item [illegible] sic arguo sic. Magnum est posse
[illegible] quod [illegible] universum sed tamen [illegible] scilicet quod
[illegible] infinitos [illegible] sed adhuc [illegible] potest scilicet quod deum
[illegible] aliam [illegible] potest quia illa est illi [illegible]
igitur [illegible] potentia [illegible] non potest [illegible]
quia [illegible] potest [illegible] [illegible]
[illegible] potentia sua talem [illegible] producere non autem [illegible]
[illegible] eo quod [illegible] duorum
ut [illegible] est. Ergo ad unum [illegible] non [illegible]
non [illegible] ergo [illegible] ad hoc [illegible] [illegible] facile est [illegible] rationes
multiplicare [illegible] ita quod [illegible] quod non dicitur
quod aliqua istarum sit necessaria quia [illegible] sunt quedam [illegible]
quod fiat incarnatio et [illegible] quod non fuit peccatum. Item ex
[illegible] status hominis qui est [illegible] peccato. Arguitur [illegible]
[illegible] quod necesse est dei [illegible] hominem [illegible]
[illegible] quod [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] quod [illegible] non [illegible]
[illegible] peccato [illegible] quod omnis [illegible] corum quod est

Secundo ex

Tercio ex

facta est ad beatitudinem [illegible] quod
[illegible] [illegible]

1 ꝯ ꝑ pro se ipa dz cito ul cu ꝑ ei ignitu actõe ꝑ
de sexto q pecc̃or ꝑ nullo ꝑ satisface. ē ipe
ꝑse nõ ꝑt satisfac̃e. Cõ in. s. ho sibi nihil
p̃es ce rodl n̄. g̃ ꝑimit. g̃ tum quia creatura
ē. tu q pecc̃or ē nõ ꝑ satisface. n̄ a creatura sup̃
g̃ necce ē. si debeat satisfi. q satisfaciens sic
creator ut possit. ꝯ ho. ut debeat. ꝫ dz sic si. q
ali ꝑnimo fca ꝯ hoie frustrare. g̃ necce dm
icar̃. talia ar̃ca ali pla posuim. ꝯ io ista suf
5 ficiat hic. Cõ in ꝯ oia sic. quicquid ē icr̃.
do nõ ꝯ. iugi ē infirmo ꝯ ꝑm ē. g̃ do n̄
ꝯ. ꝫ iugi ē n̄ hr̃ penale ꝯ ibi ta ē iugi cu
infirmo. g̃ ꝯ ꝑbo ꝑ ē. q ꝯ q iugitur. in
g̃ ꝑ mell. ꝑbo ꝑ ē. q uerum de sidi. ut ele
2 ue uerũ. Cõ ꝯ. nulli ē inpossib. respondeo
nulli ē inpo. ꝫ diuinus nulli ē impossib. g̃ ꝑ ul
li ē inpo ꝯ in sic. q nõ ē inpo. d. inpo. nõ ē
unil cu d. q unile ꝯ ꝑ po. ꝯ nõ ē impo ad
3 ad g̃ nõ ē unil alic. Cõ. ꝯ q fit ad. hr̃ ad
faciens ex se ipm. ꝯ fit ho. ꝯ unit cu nõ sp
tuũ unit. g̃ hr̃ ad facies ex se ipm. ꝫ hoc fls
5 ē. g̃ ꝯ nõ ē unitus. Cõ. ꝯ unitur hũe n̄.
g̃ ad unit eu. a. id. a. d. sicũ. g̃ ide ē facies
ꝯ. q nõ ē intll ꝑ le sic. cu ages ꝯ faciens sit
nobilius acto ꝯ fco. ꝯ ad nobilius do unito. q
hr̃ sic ē. q ꝯ nõ ē nobilior. do unito cu carne.
4 ~~ē cu carne.~~ Cõ omis oio unio duo ꝯ iudē
ee ꝑ alicui tcu ꝯ ꝑt ꝯ. g̃ si diuinus unit
6 ē ꝯ ꝯ. ꝯ hoc ꝑ alic tcu ꝯ. g̃ nõ est
unil. Cõ. nulla ꝑ ꝑfecta ineē ē n̄ unil
ꝯ ꝑo alic. ꝯ ē sũ ꝑfectissima. g̃ nullo mõ
unil alic. ꝑba ꝑ. q ois ꝯ ꝑo ꝯ unio ē ꝑ ꝑfcoꝫ
aim acquedu. ul tactu. ut m ꝯ ꝑo ꝯ iunitur
fos. ꝑ ineē. ut fos unitur in ꝯ q logu ē ꝯ
hoc nulla obicē. cu ualde leue sit. ꝯ adh
1 inducē. ꝑ ꝑnitur ꝯ ai cocesiones ꝯ huc unio
2 ne existentes. q una ē sũ ꝯ tactu ꝯ ee ꝑfca.
3 nulli unile ee ꝯ ꝑ ē. iunione ꝯ. adꝯ pone
4 sibile. ꝑ acci le ꝯ ꝯ ꝑtigdui ꝯ. ꝯ ꝯ ꝑe diffe
rem. nõ ee ꝑ postasy ꝯ ꝯ inaequaria. distinꝯ
5 ꝑ sas ꝑ n̄ ꝯ ꝑe ꝯ ꝯ igne ꝯ uniu gnē ꝑe ꝯ ꝯ
6 duo ꝯ stitue ꝯ ꝯ infite distans. ꝑ ꝯ ꝯ ꝯ uni
ois nõ ꝑ ꝯ ꝯ ꝯ ꝑma oia uniente ꝯ ꝯ
ponere. ad nulla unione ꝑ ꝯ ꝯ ee ꝑ ꝯ ꝯ
infinita a. q tale ē inue. cu ꝯ intell ꝯ ista
ap se hr̃ ꝯ suppon. nõ recipit di uni ꝯ ꝯ hui
50 n. Cõ. ꝯ d. q ꝯ ꝯ sit roes que inducte
ad ꝑ ꝯ dm ee unile in hil n. ꝯ nõ nec ꝯ.
q sine ꝯ ꝯ ꝯ. nõ ee op sue hoc no.
n̄ ꝯ ꝯ adroe ꝯ ꝯ ꝯ actões ꝯ ꝑ ꝯ
uelone fidi. ꝯ accipim. hoc a ꝯ ꝑ adiste
a roes illas hic ꝯ ali po ꝯ ꝯ hoc relinquo in
di legentis. ꝯ aut roes ꝯ ꝯ po nõ inpedi
ut unione. ꝯ hoc io dico. q ꝫ fides suffic ꝑ
1 hr̃ nõ possit. tam ꝯ nõ pot in ꝑ ꝯ ꝯ g̃

ad ꝑ. q infir nõ ē. inui ne infirme. ꝯ n̄ uni
ta de ingetur ꝯ infir ꝯ illas. ꝯ di stare incipe
asse ipa. sic a nõ ē unita hu. ꝯ ē ex aug. de
luce sol. q nõ inficiatur ab ꝯ sup q ponit uidi
ꝯ sũ. Cad a ꝯ. q illa ro ꝯ in his q unit. 2
ꝑ alicui tcu. ꝫ sic diuinus nõ ē unita hũ. q ꝯ
ꝑ ꝑlubi ꝑ de. q ꝯ dno ꝑ ꝑ. n̄ ꝯ ꝯ ꝑem ꝯ ꝯ. 3
Cad a do. q uni q ē inpo ꝑ ꝯ ꝯ ꝯ hr̃ d uni
ꝯ ex se. ꝯ hoc ē unibile q fit d mõ in ꝯ po. ꝫ ta
le nõ ē di ꝯ. q n̄ fit in se. n̄ in ꝯ po nec ē
recipi di sũ ꝑ. ꝯ fit ho. q ꝫ nõ ꝯ dm ꝑoi. ꝯ
sicũ ꝯ ꝯ ꝯ ꝯ. glo ē sic. hoc fit. q
ꝯ ē ho. ꝫ hoc fit. ꝯ ꝑ ꝑ cta n̄ ꝯ ꝯ. nõ di ꝯ. q
io di ꝯ se ꝯ unit. n̄ hoc n̄ ē. q diuinus sit me
lior unita. q nõ unita eo q unita sit. q ꝯ ꝯ
ho ꝯ. ꝯ ꝑ se sit tm bonu in ꝯ. ꝯ hoc ideo est.
q bon inchte. n̄ adici ꝑ. q augeat ea. cu sit
infinita. ꝯ si additur ei ꝑ unione. nõ hr̃ rone
ꝯ ꝯ boi n̄ abipa. ꝯ nõ addit ei ad. ꝫ po accipi
hoc ipsi bonu q hr̃. eo q unitur ei. q ꝯ ꝯ ad in
ani ordi adipam. tanto plus recipit ꝯ boni ei.
Cad a do. q unio duo ꝯ. q ambo n̄ ꝯ ꝯ inp 5
ꝑ ꝑ ꝑ alic tcu. sic in inꝑfca ē q adiectu. ꝯ
a inꝑfca quo adee. sic a nõ ē de ꝯ ꝯ hui.
Cad a do. q ꝑ. q sũ ꝑfca nõ unitur ad ꝯ 4
tcu ꝯ. ꝫ sumit se alicui. ꝯ ē inuo ꝯ ꝯ ꝑote 6
ei. ad hoc q unitu ei. ele ne ꝯ ad iuue. Cad a do.
q ꝯ ille ꝯ ꝯ ꝯ nes. ꝑhnt ne diuinus ut pars qo
sit unil. ꝯ hoc ꝑ ꝯ. q ꝯ pars ē inꝑfca. ꝯ ꝯ
di nõ ꝯ. ꝯ ꝑ hoc. ꝑ ꝑ ꝯ ad totu. Cõ ꝯ adit q. ꝯ
nõ ab initio hũ n̄ assupsit. ꝯ ꝑ. q ꝯ morbus
ꝯ ꝑ ꝯ medicine. ꝫ ab initio ꝯ morb. g̃
me ab initio incar debuit. Cõ ꝑ. n̄ hoc ꝑ sile 2
ad morb ꝯ ꝯ. q ꝯ inualescat diuci. tanto mag
diffi ꝯ. g̃ in q a ꝑn morbi ꝯ hebat si icar.
Cõ ꝯ do. q secius ē inmedia ꝑ ꝯ. et inmedia So.
cor. q me cor agit ꝯ n̄. ꝯ ꝯ illa. ꝯ hoc si
ꝑ ꝑ ꝯ ꝑ ꝑ ꝯ. que nõ agit nõ ꝯ nec ꝑ intellm.
ꝯ nõ meli ē illi morbo occurre ꝑ ꝯ. q diu ꝯ
ꝯ ē. anqua succubat. ꝫ me ꝯ spual. nõ ag ꝯ
ꝯ nõ ꝯ admi ꝯ ꝯ. ad ꝯ a ꝑ ꝯ ꝯ ꝯ
morbi ꝯ ne. ꝯ ꝯ q ꝯ nõ amplecteret fuiet medicina ꝯ ꝯ
fuet ꝯ sidet. ꝯ nõ ꝯ sũ. in dnt ꝯ ꝑ face dicina. ꝯ nõ
ꝯ notesce morb. ꝯ q nõ eet anxs ꝯ ꝑ ul legis ualeri n̄
obe sine grã. ꝯ ꝑ uenire medic cu me qo
ꝯ hoc ꝑ ꝯ ꝯ ꝯ. Cõ de mobi ꝯ ꝯ. q di.
ple do repois. ꝯ. n̄. n̄ ple do in sac ꝯ ꝑ ꝯ
q nõ ꝯ ꝑe ꝑ quo sili di ꝯ ꝯ. g̃ n̄
q ꝯ sp ꝯ ple do ꝑ ꝑ nõ dica ꝯ q a n̄ ꝑ ple do
ꝯ ꝯ ꝑ sic. ꝯ ꝯ. xxii. dic ꝑ mag ꝯ ꝯ mõ. 1
di ꝑfca sunt opa ꝑ ꝯ. ꝯ ꝑ ꝯ. ꝯ ꝑ. ꝯ ē
ꝯ. ꝯ ple do ei. g̃ n̄ q ꝯ ꝯ ꝯ ꝯ. ꝑ ꝯ. ple
ꝑ ꝑ ꝯ. Cõ. ꝯ. ꝯ sup ꝯ q ꝯ cu ꝑleta 2
eet educeret ꝯ. glo. ꝯ. q ad fine mõ re
torquat. g̃ n̄ ple do ꝯ ee infi ꝯ. Cõ. ꝯ ꝯ ꝯ 3

ueri ꝯ ꝑ ꝯ ꝯ ꝯ

ueri ꝯ ꝯ ꝯ ꝯ ꝯ

Dec occurrunt q inuit pfcm . nimimi etatis plenitudine . hoc a fiet incepe et nisi cxt ple ...
... replicatio C It̄ i plaga luce de jo. s; cor idm
pleno et refert hec adiscen dr̄ l g ui q e
fuit qdam plenitudo masce ne C It̄ . jo . xx . incruce x
dix . ɔsumat e . g tuc fuit q quedam plenitudo C It̄
ps . judicabit inationib; implebit ruinas . h a fit cu
p implere uni eorum imple ruina aglor . g tc
eit ple . ut ui . C It̄ apo . vi . ut sustinet modicu
tps . donec impleat nus fem eor . C 9o dd . g m;
plenitudo f . plenitudine ne p suffca pt . ut psit ppigare
. hec fuit cu pfus opib; dequieit in die . vij . un
ge . i . ɔpleit que die . vij . op suu q fecit et re
ab . oi . o . qpa . C It̄ e plenitudo ne ppigate . dequa
ps d et . C It̄ e e plenitudo gre . et glie . plenitudo a
gre dr incape et mbs . scaipe a duob; mois . s . i
cu ɔceiuit . sic incep incarnatione . q illa plenitudo
cu e . x ricu alian plenitudinem ps ut . s . q tuc plenitudo
fuit pfinitois tpis ut incarnare . vn . col . iij . in
ipo habitat ois plenitudo ditatis corpali ipso . q tuc fuit plenitudo
gnois . inordie mor . q p eit uni de tra fa
mulis ugis diuino ugine et . filior dpent q
tmx . quarta a uirugis d tcia ugine q ɔpleuit
o2dine gnois . vn . gn . gnone quarta reuite
huc , et io deme gnanti gra plena fi . q tc eeu
biuit gra adlegē implendā . ɔpmissā sol . jo . i .
vid glam e . g . q . a . apt . ple . g . quo ad in plom
mgdato ... quo ad impletoin pmissor sol . j .
d e plenitudo ne . q . g a . x g . q lex pmoyse data e .
g a ... pfi ... e incre ... plenitudo fuit in
passione . dequa . jo . plt ɔsumat e . r ali . nuc ea q
scripta sut de me . fine hnt . i . implebuntur pr
. s . passionem in hc a plenitudo gre ippente coste . dequa
dic replen sut oes spu s . actuu . ij . et sep . mo cu
eet stephs plenus g a . et fo . ne . a e . ps . repleti sum
mane mia tua ec . C aut plenitudo glie incipe ci
mbs . incipe quo ad glam cor et tcne . dequa lo ap .
tamen . s induca . quo ad locu iste pmdi g
ene . et hoc lacen re . deq lo . jo . in plogo . inmbris
a pt ee plenitudo glie quo ad iuum . et sic lo . glo . sup
iii . d lagena l quo ad sci tis inue; sola pfcom d
qua . ece . xxiiij . implete scor detectio ma ul q
adeuenit . qui e restaur ruine anglor . deq
lo dauid . et sic p; solo adtot . ¶ De in q de hoc
q d . fcm d muliere . fcm . n . recidit infi di . sz
filiu hois . g male d fcm fuu . o It . q no dic
nati de mulre . cu t hoc uni sit . C It . glo ugo ma
r no mulr . s; ugo fuit . g o u ap iniuria inferit
mri . C 9olo dd . q factio sine dub no po ecti
di inq h . s; e fcm d hois . v aug . mamt fuis e
i q exultre e . vn n e . fcm sim fem . no mq
fili di e . s; fcm ium hi a . ut . s . n hu sbm s eg po
factio ipa . C ad a dd . q catio e op uois dine
educetis catura de no , nd e . e op n ɔcuit;
pre . s . expte patiens ~~pnaons~~ ut e uir q exp
te agens . ut e pr . et hoc petit x f hoi . s; facte e
op uois sc ut pia e sic fec e tinitas hit ii q um

... e x . siue filio di . et ad hoc pinend dr fcm e aut alqn
dr natus hoc e fcm nar e que e exunt tm . C ad
ulam dd . q mlr dr dic . s . p significatione nois . et sic glosa
ugo no fuit mlr . ul fm infpretom nois , sic ipa
papie mulr sit . q heru onim herou e molli . t .
vn qui molli e resolue totus effudit suc ... ra
retulit hic e molli ne in ea dicesimlr ecce fili
tu . ¶ De m q de hoc q d . ps plenitudo dr tps gre .
hoc . n . uit ee ɔ glo . ad g . iiij . q sup id dic q
tps plenitudinis dr q ... pfinitu g abetno mitte
debuit , si dr q uotis e causa dilatoria ; ut
q e causa teap dispoes accepis prom ul ...
a , g uotas q semp uno mo se ht . no ult hoc
ee , s; tal e uotas di . g sp dult , g sic uolut .
abetno uoluit , cu ig sit oipotes abetno exple
uit q f m e . C 9o q tps pfinitois ut mitteret dr
tepus plenitudinis , ut dcm e illis rotib; q affig te
sut . ɔtm e q abetno pfinut ut tuc mitte ret no
no mutabi uotas fm dusa uolita . q abetno
uolut ut tuc uetret sic siuelle e edificare et
pserua ... la . s; e edificare . no dicit mut
ee p uote , vn no se arguit . q no semp pfinut
abetno . s; pfinuit ut mitteret , et q cu hoc pfin
uit . qn mitteret , qua a causa distulit . ee aliq pste
ta sut affig te . sufficit aut sut in sap di absdte
te q exclamat ap . ad ro . xi . o alti do diti ... sa . q
sae di . q m p hu lia sut iudi a ei . et iuesti ... e
vie ei . ¶ De m q d hoc q dr . an bng . q e n
ro tum ul pplum quattuor no m h tps . i . ut di
catur tps plenitudinis tps misendi . tps gre . C ad
hoc dd . q ro dcu e q dicatur tps plenitudinis q
uo expleta ɔsequitur reddeps uis . io dr
mis di y e . xxxi . icarit e ppetua dilexi te no at
extite in siue adiuuam tum exige bat ig ta bo
q liq faces . bonu intus nomis effluē facet . et
io dr anni bng scant q . olim effusit . il . t . io
ad d . te nunc est tps a gre dr pp copiam gre
ad mādata iplenda . ¶ De m q d hoc q dic . q
pcat e ec . q . nullus sapies legis lator obligat
ad impole . s; gram hre no est impole nri . g o n
obligam ad g m hndam , etiam obligam ad cu
logu . g . lex d calogi p impli sine gra . C 9o
sinolium sustere illam opioe ; q m o est in pcepto .
tuc d . q si d calogus posset impli . quo ad opa in
q pcipitur sine gra , tn no pot impli f inte
tone legis lator quia ille intedit . ut ob suo
obtineat etiam uita . et sic no pot finali sin
gra . ad i aut q obt . p g hre no e impoti
te nu dd . q um e . s; cum no e impole hre .
q facit q inol e . d ucite hebi . eo q dns dat
omib; hundant . et no improp . ja . i . sitt expo .
cu uenit ec . apo . gal . iiij , misit p hoc q t
carne appnit . fcm sb lege . no . q uisto no e
lex posita nri ee sb lege dr tib; mois . s . exal
ob suoe quarudā legu . ul exmotio legis . ee
cu legis . sic oes qui fuint impio . nam fuint
sb lege . so , ob suom adir ymg oe sb lege

s. p obe. sic uisi sunt sub lege. uel per consuetudi
nem. sic. Vel qui impleuit legem sub motiuo a lege
precedit timore seruum. qui lege exsuli tm esse s
uabit. Filius ergo missio etc. h. in lege temporis primi
sepe missus est per donum sapientie. ergo incarnatus est ex
te. Contra. intelligo de missione non inquantum incarnationem
diligenter et uide etc. magister hic tangit tres causas. quare
pater non est missus in carne. quarum due sunt spirituales. quare
pater non est incarnatus. et non q. quare nec pater neque spiritus sanctus.
p. e in p... sui i. soli filio. etiam i. non pater carnem etc.

qo utrum pater debuit incarnari

1 Inducit autem hic dubium quia uidetur quod pater debuit incarnari potius
quam filius. patri enim attribuitur potentia. sed potentis est uincere for
tem. ergo patris est incarnari ad opus redemptionis. pro hoc medie.
2 Job. xl. non est potestas super terram que comparetur ei. Item
ysa. xlix. numquid tolletur a forti preda. aut quod ablatum
est a robusto saluabitur. equidem etc. ergo uidetur quod redemptionem
3 sit potentie. Item incarnatio est opus in quo infinite distantia con
iunguntur. scilicet deus et homo. ergo hoc est infinite potentie et hoc ap
4 propriatur patri. ergo patris est reddimere. et non filii. Item
patris affectus maior est ad filium. quam fratris ad fratrem. ergo pater
legalis noster pater. et filius noster frater. ut quod maior esset collatio re
7 demptionis patris. quia filius per patrem est adoptiuus. et non filii. et
ergo pater incarnari et fieri suum filium adoptiuum. ut quod pater debuit in
carnari. Item pro quo homines esset. si pater esset incarnatus
uel adhuc incarnare. uidetur quod nullum. quia ex hoc tot
modus fieret melioratione sic sensus incarnatione
filius. et ergo non sit inde pater. hoc bonum nobis non habemus modo.
ergo et ita spiritus sanctus est incarnatio patris ad hoc quod est homo sis. Contra
dd. quod singula attendimus congruentia. patris non est incarnari.
sed potius ablatio respiciamus. preter pater incarnari. ut infra dicit
1 magister. Item ad primum dd. opus redemptionis. quantum ad id quod est
actionis terribilis. tamen potentia. et quo ad eum modo quo est potentia
et ad quod est sapientie. et ad quod est bonitatis. quantum est ad effectum qui est
redimere a forti armato. est potentie. quantum ad modum per huius te
rmini est sapientie. quantum uero ad finem in quo summa bonitas
relucet. est bonitatis. sed quia pater non consistit in modo. in pater est sa
pientie. sapientie quia in summa clauditur ab alio esse. quod non est pater
ut dicit augustinus. pro hoc et potentia. solo ad patrem ueritatis. Item ad aliud dd.
4 quod pater noster et deus trinitas. et filius frater noster per carnem. et si pater
7 incarnare esset frater noster. et non procedit illa oblatio. Item ad
aliud dd. quod neque adoptiuum a tota trinitate. et non a patre solo.
et non habebit filium necesse mitti quod conformaret hereditate ig
adoptiuum ne homo generaret dubium. ne filius homo diceretur huius quod
pater statuat. Item ad aliud quod sed quod quod sequentia in quod
enim tamen probabilia. et sufficientia quorum unum est. quod consilio
esset intentum eo quod essent duo filii. unus per huius tale alius fo
ris. Item quod nepos esse uirginis qui filius est fratri est ex generatio
ne. et sic esset nepos uirginis. quia filius filius fratrum est. quia
opposita nasci patris significare dubium. scilicet in hoc quod mitteret
dicetur. quod in hoc quod nasceretur sic. ut dicit augustinus in libro de trini
tate. quod mitti est cognosci quod ab alio est. ut in ipsa missione dicitur
intelligi quod pater ab alio esset. et sic oporteret alium esse a quo esset.
ergo non esset innascibilis. et quod trinitas esset in trinitate. cum non possit
esse ab alio qui ab ipso est per generationem. nec a spiritu sancto qui ab ipso
est per processionem. sed a patre natiuitate. quod esset nasci a domino se
cundum naturam. et sic nasci non congrueret proprie innascibilis. et sic

qo utrum spiritus sanctus debuit carnem assumere

et huius filia non potuit pater incarnari. Item de magistro de hoc quod dicit non
pater carnem assumpsit. non spiritus sanctus. ut uidetur. quod spiritus sanctus debuit 1
assumere. quia augustinus dicit nullus de spiritu et anima. quod spiritus sanctus est pro
teritum inicium nobis. et ergo incarnatio unitur. ut quod ipse
debuit carnem assumere. Item summe bonitatis et dilectionis opus 2
est incarnatio. sed spiritui sancto attribuitur bonitas et dilectio. ergo
spiritus sanctus debuit incarnari. Item sicut congruentia est ei. quia ab 3
ipso est ut dicit augustinus. et magister spiritus sanctus quam filio. quia spiritus sanctus
ad duobus est. filius autem tamen ab uno. ergo spiritus sanctus magis potuit
incarnari quam filius. Item incarnatio est propter gratiam acqui 4
rendam quod perdita fuit per peccatum primi hominis. sed spiritui sancto attribuitur
gratia. ergo spiritus sanctus incarnari mitti debuit. Item magister 7
in libro i dicit. quod propter caritatem que in ipso apparuit.
hoc opus spiritui sancto attribuitur. ergo ille magis debuit incarnari.
quia in hoc magis apparuit sed aliis. Contra dd. quod spiritum sanctum
non competebat nec competit incarnari. sed soli filio. ratio est
deus et adoptiuus. quod spiritus sanctus non dicitur in uicinior nobis. quod sit 1
coniugibilior carni. quam filius. sed quia ipse aliter non potest
ut dicatur in aliis ipse et non per suum ut dicit et admissionem.
quod fit in corda fidelium ad sanctificandum eorum uoluntatem ipse. non.
procedit ut donum patris et filii. dona le et talis est. tale
autem re ad nos non importat ut filius fit quod est apte. Item ad 2
aliud dd. quod bonitas et dilectio comparata. scilicet spiritus sanctus. ut distributionis do
norum. uel etiam non ratione incarnationis. incarnatio. non in
se claudit naturam quod proprie est ratio et generationem
eterna. Item ad aliud dd. quod in ratione missionis claudi in 3
etiam incarnationis. sed non sufficit. sed oportet quod ex sua proprie
te competat habet ad talem modum missionis. quod est nasci in car
ne. quod hoc non habet nisi filius. sed dicit augustinus quod non incarnatus
est. ne filii nomen ad alium transiret. quia solus filius dei
fuit incarnari. Item ad aliud dd. quod opus incarnationis fuit propter 4
gratiam. non quia est. sed ea quod est reualidatiua. et adoptionis
filiorum. unde apostolus. dicit misit deus filium suum factum ex muliere.
factum sub lege. ut adoptionem filiorum reciperemus. Item igitur ad
optio fiat per conformitatem uere hereditatis per filium naturalem oportuit nos
adoptiuos. et non dicit apostolus transtulit nos in regnum filii di
lectionis sue. et glossa augustinus. filii sui dilecti. et non magis sed
gratia proprie filio quam spiritui sancto. Item ad aliud dd. quod est incarnationis ipsa 7
actio. quod est pater et operatiue per carnem non sibi. sed filio. et ex
attribuitur spiritui sancto congruentia propter amorem quam summe apparuit
ut dicit magister. et incarnatio. carnis assumptio et illa con
gruentia attribuitur filio. rationibus dictis. quod illa. h. e. p

qo utrum pater uel spiritus sanctus potuerit incarnari

se pz. Item de modo quod de hoc quod dicit magister. sicut quod ut pater
l. s. s. etc. i. n. dicitur. quod pater et spiritus sanctus potuit carnem suscipere
incarnari. et ui hoc esse factum rationibus congruentibus. Item tantae 1
deus potentie. quanta est ei sapientia. et tanta est ei sapientia quanta est
ei scientia. sed pater numquam sciuit se esse incarnatum. uel spiritus sanctus.
ergo numquam potuit. Item preterea. uel numquam non pater uel potuit 2
fieri non posset in tempore diuina. sed numquam fuit

qo utrum pater et spiritus sanctus assumere illam quam assumpsit filius

a ratione. ergo numquam potuit. Item uidetur quod pater et spiritus
sanctus possent assumere eundem hominem. siue naturam humanam eandem. 1
quam assumpsit filius. Item uidetur quod sic. luc. y. non est impossibile
apud deum omne uerbum. ergo assumere eandem naturam potuit.
Item contra quod assumpsit. in uno talis est. quod deus factus
homo et homo deus in ipso. ergo pater est hic homo et filius est hic
homo. et spiritus sanctus. sed quare unitate eius et eandem. ipsa sunt

radix ergo pater est filius

q°. utr̄ p̄r fi. ꝯ ſpc̄ ſ. potuerit aſſumere omēs hoīes.

eād. ḡ pr̄ ē fi. ꝯ ſ. ſ. ꝯeq. q. fīme ē. g° eūde aſ ſumere nō potuer. Cutuiuſ itīq. ſi pluſunt aſ ſumē ples. ꝯ q omne hoīeſ ſcut ꝯſic. ꝯtm. n. bnf in ꝯtuliſſ aſſūptio uni. ꝯta alīus. ē g° ꝯ nō ħe diuidis. ꝯ ħcal ħe fuit ℏ bnfm. uꝯ ꝯ ħ hō dbiur prim. C 9° ꝯꝯ. ē magrō ꝯaug. ſ ꝯ pr. ꝯ. ſ. ſ. potuer ꝯpſlit incar. ſ ꝯ nō ꝯſit. neq; nccē fiut. ſ ꝯ ē ꝯ n u ꝯgruu faciat ꝯdecēſ. ſpc. hec nō fec. ſi tam fecıſſ ꝯfacēt. ꝯg eni ſim eēt. Cad ꝯ aq p° obi ꝯꝯ q ꝯ hite roeſ ꝯ mag ꝯg enc. ꝯ inelligū hū. nō ꝯ remouet pote dī ſna. nec limitat. ꝯd. q ꝯ ut dr dyo. ē ꝯ rete ꝯ romm ꝯdig ꝯgitū. nec ꝯ dig dr. Cad ꝯ ꝯꝯ. q tāta ē po. q̄ta ē ſaā illi. ꝯ q utrūq ꝯſidrac eentiali inipō. ſ ꝯ ſuttū referat adobita ex ipm. amplioꝛ eēt po. q ſaā. ꝯ qdā. n. ꝯ ſ q nō ſcit. ſ q nō faceret ea. i. quoꝝ rōm nō ħt ap ſeꝝque ſi facēt. ſine dub. roēz eoꝝ pluuret ſ ꝯ ſi ꝯde uote. q ꝯ tāta ſit. q̄ta ē poꝯ ꝯ ꝯoꝝ ꝯmi ē. un dr ꝯu q ꝯdam ſubicuit poē ꝯ nō ſaē qdā ſaē ꝯ nō uol. Cad ꝯ ꝯultiuſ q ſine ꝯiudc dico ꝯ inducta nō potuiſſe ꝯ q ꝯ pr ꝯ ſpc. ſ. eund aſſūpſiſſ ꝯ ꝯſolom inꝯ. ſ q ꝯ uno ſit ꝯ. ui deꝯ ſequi. ꝯ omē eent una ꝯ ꝯdico ꝯ nō ꝯ ſe ꝯ ſ q ꝯ ꝯ potuit hoc facē. tam expre n° aſ ſupte ꝯ nō potuit. ꝯ hoc nō eſt inꝯ dina. ꝯ po ꝯ taure. ꝯ q ſeq uide. Cad ꝯ q ꝯl ꝯuſ quēm omne hoīe aſſumē potuit. ꝯ ꝯ ꝯ ē. q hoc itm expte ꝯ ꝯ nō eēt ꝯ enꝯ. ſ q omſ hoīeſ uniretur itres hoſ ut ꝯ lurā ē ſ. ꝯ ſic piret decoꝝ uniūſ. ſ q pō mulant hū ꝯ niſ. ſ ꝯ q huſ ꝯenti ꝯ ꝯ nūſ eꝯcoꝝ ꝯ nō fieret re ꝯauro ꝯ ꝯine anglorꝝ ꝯ ſ ꝯa tum hō n aſſumē eēt ſupfluū. ē redde ſic fims aſſūpt hū n ꝯ paſſūp ne uni poſſ. fiet redde ꝯ infitoꝝ m doꝝ. ſicent ſ nō aut ꝯ dico ſupfluū. q ſi fieret ꝯ ſim eēt. eēt indecoꝝ ſ ſmogꝝ ꝯ fic ꝯ deceſſim ē. ꝯ aſſig ꝯ ꝯen rōm expte ꝯ ꝯ ꝯ decētiſſme. n. ꝯ diſ poſuit naſti ꝯ ꝯ fronte. ꝯ geneꝝ ſi aut ꝯ dyd ꝯ poſuiſſ. nō decetiſſ eēt. ꝯ nō uidaꝝ ꝯ coe expte diſpoīs ꝯ oīs hū. ꝯ ꝯ ꝯ ꝯ pr. ꝯ. q°. ui q dr q dr auctor ꝯ forte ꝯ dicerꝯ ꝯ in dīa. ꝯ. ui. ꝯ g adunc aſſūpne ſ q tres aſſumat ꝯ n. dr incar. nota eſſꝯ ꝯ ꝯ ꝯ ꝯ eſſꝯ ē indiſtū. ꝯ incarnā indiu ꝯ. ꝯ ſ ꝯ aſſūpſit. ꝯ aſ ſūpſiunt. C ꝯ dī. dic q tres ꝯ ꝯ ꝯ ſumpſit ꝯ nōm. ꝯnōm. ꝯ ꝯ ꝯſſom ſ incarnā nō ē ad hoc ſ ꝯ ut q incar ꝯ ꝯ. C ꝯ fili nō ſol ꝯ ꝯ q ad alia ꝯ. ē carꝯunit. ſ q dr dꝯ q tota dīna n. ꝯuna ſūꝯ ꝯpoſtaſum incarnata ē. ſ ꝯ ꝯ ꝯ ꝯ filꝯ ꝯ ꝯ. ſ. ꝯ. ꝯ. q quicqꝯ ꝯ ei ꝯ ꝯm. ꝯ ꝯ pat. ꝯ ſ. ſ ſ hoc ē carnꝯ aſſūptio. ꝯ ꝯ ꝯ ꝯ. ꝯ ſ. ſ. q ꝯ ē ꝯ q dr duo ꝯ ꝯ. ꝯ dꝯ noī. ē. ſ. ꝯ po tuit. diſcē ꝯ dinꝯ ꝯen. dꝯ hꝯ ꝯ ꝯ aut eſt bꝯgna adꝯq dina opīe. ꝯ ꝯ. ꝯ nob totaꝯ ꝯ ꝯ ꝯ ꝯ ꝯ ꝯ ꝯ ꝯ ꝯ ꝯ ꝯ ꝯ.

q°. ut pr fi. ꝯ ſpc ſ. aſſūpſerit dīne.

hꝯ ipuſ ꝯꝯ ꝯ ꝯ ꝯ ꝯ. ſunt elēta ꝯ ſemota ꝯ ꝯ. n. pr. ꝯ. ſ. ſ. ꝯ ꝯ ꝯ ꝯ rōm. ꝯ ꝯ dicat ꝯ hō ꝯ ꝯ ꝯ ꝯ ꝯ ꝯ ꝯ ꝯ ꝯ ꝯ ꝯ ꝯ. ꝯ ꝯ ꝯ ꝯ ꝯ ꝯ. ſ. ꝯ. ꝯ. ꝯ ꝯ dina ꝯ. ꝯ ꝯ ꝯ ꝯ ꝯ ꝯ ꝯ. ꝯ ꝯ ꝯ. ꝯ ꝯ. ꝯ ꝯ. ꝯ ꝯ ꝯ. ꝯ ꝯ ꝯ ꝯ ꝯ ꝯ. ꝯ ꝯ ꝯ ꝯ. ꝯ ꝯ. ꝯ ꝯ ꝯ ꝯ. ꝯ ꝯ ꝯ. ꝯ dr altiſſimi ꝯ ꝯ ꝯ ꝯ. i. ꝯpoſtaſim hꝯ dei ſap ꝯ. qui fili dī ꝯ qui pat. hōꝯ ꝯ ꝯ ꝯ. dꝯ ꝯ ꝯ. i. ſem. q ꝯ ꝯ ꝯ ſibi ꝯ ꝯ ꝯ ꝯ ꝯ ꝯ ꝯ ꝯ ꝯ ſanguꝯ. ſ carne aīata ꝯ aīa ꝯ ꝯ. ꝯ ꝯ ꝯ maſſe. nō ſeꝯ ꝯ ꝯ ꝯ. C ꝯ. ꝯ ad ꝯ ꝯ ꝯ ꝯ ē ꝯ ꝯ tum. i. ꝯ. ꝯ nō ē trīu q unꝯ ꝯ ꝯ ꝯ ſe ꝯ ꝯ. C ad ꝯ ꝯ. q ꝯ ē. q dr dꝯ. ꝯ ꝯ ꝯ ꝯ ꝯ ille ꝯ dū ꝯſidꝯantur. ſ. inſe ꝯ in ꝯ ꝯ. ꝯ ꝯ inſe diſtīcte ꝯ duꝯ. ꝯ. ꝯ ea inquoꝝ ꝯ claudun in ſepulbr. ſicut diſtīcte ꝯ ore. un ꝯ ꝯ incarnat. claudꝯ in ꝯ eſſꝯ ē incar ꝯ ꝯ ꝯ fili ꝯ ꝯ. ſoli filio ꝯ. q ꝯ ꝯ hoc ſit expꝯ ꝯ ꝯ ꝯ ꝯ eſt. q ſoluſ fili ē uni carnꝯ ꝯ ꝯ ꝯ ꝯ. nō ꝯ ꝯ alius ꝯ. C ad ꝯ ꝯ. q ꝯ ꝯ dine. ꝯ abſo ꝯ ſine ꝯ ꝯ ꝯſiꝯ ꝯ. nō ꝯ in car n carnꝯ uni. ꝯ ꝯ. ꝯ. ꝯ. incar ꝯ. rōm ꝯ ꝯ ꝯ ꝯ. ꝯ ꝯ fili ꝯ pꝯ eēn ꝯ. ſ. q eēn ē fili dī. ꝯ ꝯ. ꝯ nō ꝯ argui. q ꝯ ꝯ pr. ꝯ. ſ. ſ. ſic filiuſ ē ꝯ ꝯ ꝯ ꝯ ꝯ dina. ꝯ eēn dina ē pr. ꝯ n fil. ꝯ pr. nec ꝯ ꝯ ꝯ fili ē pr. C de mō. ꝯ q dr. n ꝯ eade ꝯ inſpē colūbe. ꝯ. ꝯ ꝯ. ꝯ n ꝯ ꝯ. q nō ꝯ ꝯ ꝯ ꝯ. n. uoꝝ ꝯ colūbe ꝯ ꝯ. ꝯ uno aut que ꝯ ſ ꝯ ꝯ. nō. n. ſ. ſ. ꝯ ē colube. ſic fili carnꝯ ꝯ pr uoꝯ. ſic fili carnꝯ g n ꝯ ꝯ. q ꝯ duo nō ꝯ ꝯ ꝯ. C ꝯ. nō ꝯ. ꝯ coluba. ꝯ. ꝯ ꝯ colūbe. ꝯ ꝯ ꝯ ꝯ ꝯ. ꝯ ꝯ ꝯ ꝯ ꝯ. ſ. ſ. ꝯ ꝯ. ꝯ colūba. ſ. ſ. ut ſpē colūbe ꝯ ꝯ. ꝯ claudꝯ ꝯ. ut ꝯ ꝯ. q colūba ꝯ. ſ. ſ. ꝯ ꝯ ꝯ ꝯ. ſ. ſ. ꝯ ꝯ. q ꝯ inſe ꝯ ꝯ ꝯ ꝯ. ꝯ ꝯ ꝯ filio ꝯ ꝯ. ſ hoc nō ꝯ. n ꝯ eſſꝯ ꝯ. nō ꝯ ꝯ ꝯ ꝯ ꝯ ꝯ ꝯ ꝯ ꝯ ille deſcenꝯ ꝯ dico ꝯ ꝯ ꝯ q n ꝯ ꝯ ꝯ ꝯ ē ꝯ ꝯ ꝯ ꝯ. ꝯ ꝯ ꝯ ꝯ ꝯ ꝯ ꝯ. q ꝯ ꝯ ꝯ ꝯ ꝯ ꝯ fili ꝯ eē. ꝯ ꝯ ꝯ ꝯ ꝯ ꝯ ꝯ ꝯ ꝯ ꝯ ꝯ ꝯ ꝯ ꝯ ꝯ ꝯ. ꝯ ꝯ ꝯ ꝯ. ꝯ ꝯ ꝯ ꝯ. ꝯ ꝯ ꝯ ꝯ. ſ. ꝯ ꝯ ꝯ ꝯ ꝯ ꝯ.

q°. utrū deſcenſ colube ꝯ ꝯ ꝯ ꝯ toti trinitati.

dīſ. 2ª. ·d· ij.

E t q inhōe tota ꝯ hꝯ. ꝯ. ꝯ ꝯ ꝯ ꝯ ꝯ ꝯ. de aſſūptoꝯ ꝯ ꝯ ꝯ ꝯ ꝯ. ꝯ ꝯ ꝯ ꝯ ꝯ quid ē aſſūptꝯ ꝯ. ꝯ. ꝯ ꝯ ꝯ aīa ꝯ ꝯ ꝯ ꝯ ꝯ aīa aſſūpte ē ꝯ ꝯ ꝯ. i. aſ ꝯ ꝯ ꝯ ꝯ. ꝯ ꝯ ꝯ ꝯ ꝯ ꝯ ꝯ aſſūpſit aīa ꝯ. ſ. ꝯ. ꝯ ꝯ ꝯ ꝯ ꝯ ꝯ. ꝯ ꝯ

q cu dr̄ fili assūp sic hūt n̄ q p̄ht hū intellr co
rata ī so ī duc errorē qͣdam dr̄cm q p hū n̄
intellr p̄tas sequs co creatam ūncta. ⁊ dist
p iohm dam qui dic q in dño ihū n̄ ē coēz spe
accipe. sē induc. io. dam. dr̄ ē quale assūps.
q tale quale ī mā n̄ plantauit ī sua u̇ l̄re pla
tebit p dispōne. ¶ p̄ g̃ occurret. u. q̄ secū
quoꝝ p̄m ē sūt sola creatā rōn̄l sit assūpta.
Ut rōnal so. ut sola n̄ angli ut hoīs e.
uerū n̄ hoīs sol. ut ⁊ hō quarto quali hoc ūoi
sit q in dño ihū n̄ est coīnez spēm accipe s u.
ut n̄ assūpsit. n̄ q in n̄ n̄ra plan pig n̄
1 q irrōnal n̄ sit assūpsit eoꝝ. n. q ē assūt
eoꝝ ē gen̄ ⁊ gen̄ possil ē trāsitus ad se in
uicē inuicē. g̃o cū irrōnal possit ē capā
unionis sic forte dici q uestigiū n̄o ē sili sus
ficiens. sz ymago. h. int creatorē ⁊ qualz creatura
infinita ē distans sz mlt distaps. n̄o enim mag
ppiqū q. g̃o n̄ gradeo uni sit ca. irrō. sic
2 rō. ¶ p. unio ē adyplementū uniusli. g̃o in
q ī debuit eleuari creatura irrōnal. primorz sic
3 rōnal. ¶ p. in quib diu mag irrōnalia silari n̄e hūe
dic. quia huana n̄ sic sol. luna. ⁊ hīsque hō
uocat coꝝ minor ⁊ spūl. g̃o cū hīcū sy bola
fac ē trāsitus. in q talia sit mag uni. qua
ē n̄ huana. ¶ p̄ z. uni dign ex unioē glie
ē ⁊ bital princeps sz uni n̄o ē bi princeps.
g̃o n̄o ē uni. p̄ bō p̄. unio ē cōuēio gre
gratia facit qua unio addit sz illa gradiat ad
percipere. bi g̃o ⁊ illa que ē addit. ¶ Ite fi
nis assūpsit creature ē redde sz uni n̄o ē h̄ in
redimubilis g̃o n̄o ē uni. ¶ Ite nobilioꝝ creatu
rum nobili ē dat sz rōnal ca nobilioꝝ ē qua
irrōnal. g̃o ipi n̄o ē capax nobilioꝝ donoꝝ sup
oīa aūt nobilissim ē cōuētio diu cū creata g̃o
n̄o erat susceptiu sz doni irrō. ⁊ q̄ fal ē h̄ ar
induce. h sufficiat. ¶ Ad. p̄o. dō. q creatura irrōnal
n̄o ē uni. cū n. quid uni sit. n̄o q quid d̄
possit unire sibi. sz po quid ex ā gen̄ apti hit
ad unionē. ⁊ io cū creatū irrō nulla gen̄ hat
1 ad unionē dico q ipa n̄o ē uni. ¶ Ad sc̄m q. p̄ o.
s dō. q uestigiū n̄o fac uni bilitē sz po in dño q d
sit alia. sic acti agete in uibilitas a port pcepm
eī dē unionis ⁊ gaudiū ⁊ fruitiom facit q ex tali quie
te inastitur ⁊ trām alia unionis ut dic anselm.
quoꝝ nullū ē in psite ē incā irrōnal ⁊ io n̄
rep'l. ē uni. ¶ Ad ā dō. q lz creator ab omib creat
equali distet n̄o tam oīa ab ipo distat cālit.
sic dic dyo. ī n. uij. ce. ye. ⁊ ay. mlt. deuis. ⁊
io p gradus dignitatis qui distinguntur ꝑ parti
tione boī n̄ illu q sit ad. bnū plus accedit q al
tīu. sic plus accedit uniūsq q̄ ens. ⁊ plus sentiis
q uiues tm. ⁊ plus rōnal q̄ sentiēs. ⁊ io creatura
2 rōnal plus ē uni q̄ creata irrō. ¶ Ad ā. dō. q irrōnal
creatura n̄o de fluxit n̄ p defluxū hoīs ⁊ io n̄o ele
ua. n̄ in ipo s duab dealis quarū una ē q oīs cā
tura ē aliquo mō in hoē q ē la in p'l'onatib
coꝝ. po ā uege ⁊ sen̄ ī ana ⁊ q sili adangelm
ī hoē ē intellus ⁊ io ē dr̄ minoꝝ mudus. q collig
oēs ptes maioꝝ mūdi. ⁊ io in minori mundo maioꝝ
mudus ad altiorē dignitate eleua fu ⁊ e. q
hō est finis oīs creature. ⁊ io sic illud. q ē desti
ne hēt dignitate infime tm. ita omis creatura in
hoīe habebit dignitate. sic dr̄ ap. oīa n̄ra sūt.
nos aūt x. x aut di. ¶ So q̄rit ⁊ angls sit
1 assūpsil. ⁊ in q sic. angls. n. ut dic. gg. ex
pssiūs quā hō hēt ymagine distio ab eo ē. sig a
lu dr̄ silitudis ⁊ tū mag ex ymagie hō sit uni
2 sī angls mag uni q̄ hō sz angls capax est
3 p int'llm ipius unionis ⁊ bitīcal ē g̃o uni. ¶ Ite
sūme nīe ē o reduce ex mi sic statu. sz an
gls ē ī statu misie. g̃o cū d̄s sūme misicors s
ui ipe de q ipe debet sibi uniē anglm. ut re
dimet ipm sz g. aquaꝝ ē insepl' discio p. ip̄m
n̄o ē assūp sz abanglica n̄ ē insepa discio p.
g̃o n̄o ē assūp. ī pbo ma assūptio n̄ dstruit in
assūpto. eo q n̄o trāsit unū assumtiū in aliud.
sz g assumet idq ē in ipo h discioē. discio
p̄tū in ipo n̄o destrueret ⁊ ī n̄o fieret unio
in p nec ⁊ in. ⁊ q̄n assumtas ⁊ n̄ assūpta sp
manet distīcte. ⁊ sic nulla fieret unio ꝑ pbo se
su ex so snariūr. d. uij. d̄r mag ex ib aug.
q discio p̄sis ē unū de attributis angē n̄e
q ipam n̄ n̄o dlinquit. ¶ Ite in quib po
nūqua ē an actu in hys n̄ n̄o pcedit p̄ sis
sūt. hac ē sisit indiuidue sz rō n̄ in an
gel at nūq po ē an actu ⁊ sic indiuidua rō n̄
g̃o in eis n̄ ē cūm p g̃o n̄ sine p̄ n̄o ē assūp.
¶ Ite assūptio ē ad reddēpcōnē q sit palūo.
quā fuit ille qui pcaūit sz qui pse ipm est
peccās n̄o hēt cōgruū ut palūm satisfaciat. cū
g̃o angls pse ipm pcauit p d satisface n̄o pot
⁊ sic uana eet assūp. ¶ Ite unio n̄o fit ad oēs p pos
uni n̄e sz po aduna ⁊ p hoc q oēs ab uno pecau
ut a quo descēdūt ⁊ p unū p̄sūt satisface. sz n̄
oēs angli ab uno angelo descenderūt. g̃o ⁊ as
sūpto uno quolz n̄o p̄z satisfi palus. g̃o angls
n̄o ē assūp. ¶ Ite hoc dic ap. he. ij. nūqua. n. a
gelos apphēdit sz sēm abrae apphendit. ¶ Ad
1 dō. q angls n̄ ē uni rōnalz ultimo īductis. ¶ Ad
p̄m g̃o dō. q sili n̄o ē suffi ⁊ quid. n. d̄r q
anglo n̄o ē ym dis ⁊ ra signt rōes quas uolut. sz
q sās ī dut. l. gg. ang. creatim. ⁊ aliss n̄o
ui in ita d. sz po q io ymagis n̄o ē eī assūp
suffiaeṣ assūp nīs n̄ rōs sz po q d̄dā exig ex pte
n̄e ⁊ q̄dā ex pte statūs ⁊ ex pte n̄e. l. q n̄. tpr
ractu distigui sic ap̄ste. p̄ ⁊ q ipa origi
ne hūt ex uno. q alī uiq n̄ hoīs assūpta
n̄ eet d̄ omib unitus uis. q n̄ ā ē ⁊ sq
ē ex orgis pis ⁊ ex pte a statūs. q. si palūi

v. sola creata rōnal sit assūptibilis

v. anglus sit assūptibil'

[illegible]

[illegible] assumpsit [illegible] hominem [illegible]

q(uaesti)o: Utr(um) n(atura) hominis vel homo sit assumptus

[illegible] assumpsit hominem [illegible] assumptum [illegible] unio [illegible] in unione [illegible] assumpsit hominem [illegible]

[illegible] assumptio et unio fuerint simul [illegible] post unionem fuerit [illegible] respectu ypostasis [illegible]

[illegible] assumpsit [illegible] hominem [illegible] unio [illegible] Quarto [illegible]

q(uaesti)o: Utr(um) [illegible] dic(itur) q(uod) x(ristus) uniit s(ibi) [illegible]

[illegible] in unione [illegible] Quinto [illegible] in domino ihesu non est accipere [illegible]

q(uaesti)o: Utr(um) i(n) d(omi)no ih(es)u sit acc(i)pe(re) spe(ciem) [illegible]

[illegible]

v(trum) n(atura) [illegible] sit assumpta

v(trum) [illegible] uniuit [illegible] filius virginis [illegible]

v(trum) in d(omi)no ih(es)u sit accipe(re) [illegible] spe(ciem)

q e amicie dat f. x no habebit n imutee u
ui uniaut ee e. q e mnima spe. g ur q x no
sit ia spe una. C p f hoc nulla eet ro sui. q
indiuie ac sic no sit una spes. qr no sit ynbilis
for inx. sing spes posset ee. C 9o dr. q sunt
ffim. dm sic e intelligendum. indiuo sbu. ee
s. q intelligunt in xpo ee due ppones. q x
una e nulg s e gra uni s pnae psa a pre
uoci pprio e exaia tecorp aia dico q e actus cor
organi phia. po uita huius et ad hinc pponem se for
torius q est ho. ut huius subabstractiue licet lo
qui de ipa. et ipa e spes. et hoc indiuid singlat
se. n. d for. s. for ut siue pars siue po. et h forma
e finis gndis in et ee pars rei. no predicabit de
re ipa. et tal for e qua in ho talia a for e q est
ro rei. et for ee s tom. et hoc e mis ppon for ut
qpe ut. q e in et tale ynte forb hunt do ihc
expsse uit. pp quia ipe ut e po. et supportu unu
the bois talia a pro e inx. q no ut pro e. n
pro expont. q sit uni cu alio po. et h e toti ne
hue cu diuie no mad tenu oth du. sh po itecep ne
plus que alter no ni suppo dine ne fuat q
hoc ido or ppere. qr ois ppontis ioe ro ptis.
et impfti. r for ppois ditas a n in se. nec po
cu alio. p eide ipom ptis. et impfti. uni ipu
no e ppones ad re. sh pota secu trahit talia
actu siue suppo. et io hua n pta see in suppo
siune p sona suppo dine ne. et no aduen
d for ppois ons ppom dine et hue ne. et qd
hnc ppom. dic dm. q no e indo. t. qr spes
spes ing sic for ppois. et ro ms ppom totius
1 hue ne cu dina. C ad I g q or d p hoc dm
dd. q ipe no intelli. q h sic ro. q no s predicari
d ptib. sh po a ppa. pbat antecedes. q ii ipoili e
hre forma q se ppom. inpsle e hre forma ysal.
cu g omis spes d de dsle. ynbil e. sic deo in ali.
ppois sine for totius. q ide e. et ita cu x in
psile sic hre for ynbiles. ipsle e ipt hre for
q sequitur dimaus cu hui ppom. C Sexto loco
adit du in hoc. e. deh q dic. o q in ura nata
pla uit du ub assupsit. et e. h. n. gra querit
hic ta. pp heses exclu dit unu illor e. sicut
assupsit q platauit. i. q deod nuo assupsit.
sed ino ide nuo assupsit sh origie ut talem
qle platauit. assupsit sed no. quali assupsisse
p fint quedam heses que dix q sbi cor x. p
oms ptes ut lux qdam descedit no imixta
ptib ne corrupere corrupne uitii. n libidine
cope infectam errors siue fulcimitu habebit. p
hre potuit h fuit. cu uulne no debuit
ee eide quali sh uulnis qlitas fuit corrup
uitii. g qualitas sube xpi pmasit sine omi
2 corrupne. C it. hr. sap. uiii. sapia no uic
malitia. et id dr. q x ingnatu icurrit illam.
g si pars xpi ut q ulla in sui cor sum. nuquam
3 ad ingnatu incur. C it. ma puitas q sb dece
for x debe. sh maior puitas e nuqua subiac cor

es peto subiacuisse. qua aliqu in ma subiacuisse. g
nuqua subiacuit. g sic lux celi impmixta
ponis descedit. C it aug. dr q alr x fuit i
lubis habe ad leui. q pcubuit uere in eis (4) leui
i uentre sit ibi p lege ncaipe. et pcopuleta sba x a
tm g ut q. cr sint talis. g h copuleta sbia si
pmixta altius mste sbe descedit. g descedit
ut lux ap peute. C it pmi ho no tot corruptus est. (1)
alr no sunt ptes ad mecis. sh mag decent ut apre
integra foruentur sba x. qua a corruptus g xpi
sba toti semp descedit integra corruptor no p
mixta sh des partes cor p mi hois subia debe (5)
bit toi equali nulla excepta. et cor integra tatis su
bia debebit do. g cu puitus sic in ho q cor toi n
subiacebit. pp hoc q ro no subiacebit do in oib
ptib cor debuit puiri. et totum cor corrupi. g
nulla pars remasit icorrupta. C it ingrie
seth. n fit n m actus gnois. g q
a de uenit et seth p illu actu desce
un pri ougi forti est cor abadi uel
seth. et quicqd descedit pcubuit g
actu descedit. g pcubuit. et quicq
pcubuit lege ncaipe e corrupit ut d
cor x ut ibi exister. no ut ipso p
corrupni. C it infernie patru. a ti
aut dsti. si sit hec ppo qr cu n s
descedit x sbi cor x no sunt impmi
s cor aliorum. si aut sunt differentie
distinct sbe. distinctio e act transfusionis et distincte re
ceptacula ing fuit et trude. sh si act diuisi transfu
sionis et distincte receptacula infusile e ut et dige
ulterius. g sbi cor x a sba cor dr no sunt distio
tacu. p hoc x no descen ex n abadi et no alr alior.
sih sba distincte fuata fuisse tm in alus. q e i ff
dinte. e hodie. ge te. q una glo e ex poit d
nata tepli. C 9o dr. q sbi cor x no distincta
transfusa e usqz ad cor gle ugis. q et ideo in
ueo sactificatu. q ul di. et pla aspu sco purgatu. n ul
eu ppugatori iouo alipo deleret. q sibi x facta dig e
e. C ad q g dr. q ine sunt cor assuptum ut (1)
assuptu. et hoc no inqualitate me. sh for origie
insitum fuit in ptib. et hoc suffici. C ad d dr q n (2)
ignatu icurrit insapia unq. sh in ppugis no
habebit relatom ad x. n f ide. et no f incorrup
ne abipa purgata psciti ne inputo. et aduetu. s. i
cio incurre no potit. sh cum ulz adingez curre
bat. sh incurre in no potuit. C ad d dr. q d (3)
x debe ma puitas q psit sb d intelli. i. q sil
ue finis reddere uic que sbe e pipm impuri
at nulla sbe. sid in inougie uicauta x puri
tem sui cor accip. ex hoc. n. x peto nuqua sb
iacuit. sh ceti aliquib g ini peto subiacuit. C ad (4)
d dr. q aug. accip ni q e in lub no absote.
sh cu pponte ad eq quor e ipsale recep pncipali te
e lubi te recio in quib dt. i quib dt e mpsl
ad talle quietoez in. n. ut relatu ad x. no p
subiace legi ncaipe. ut relatu ad leui. n p no

Medicina et uulnus dicitur curatum fuisse quia ibi erat medicina

verbum assumpsit totum quod plantauit, quod ordo ...

v x assumpsit tantum qd plantat, ita q d ad mo

Obiacē, si a abr̄. ↄsideť in lumbox leui. toti
Obiacez legi ↄcupi. ↄ hoc mō lō au sie. ſ. patet
ē ↄ dēcima x̄ qrē. Ad a dō. q̄ p̄m hō nō
totus fuit corrupt. vīn medī nō fuit in ipo n̄
ſm p̄o tm. ſ. q̄ massa ne potāt purificā-
tio illa ob fundā sup f. q̄ a dr q̄ si totū cor-
rupte fuit. tūc fuit impli adiuuatoe. dō. q̄ f
ē q̄ nō fuit ita corruptū. qui corrup̄ sepibus
eet ab ipo, nō sic rīde mone a quo corrup̄ se-
piti nō p̄. Qde ui q̄ quale assupsit x̄pc
q̄ tale q̄le platauit, platauit aut ↄ ymoꝛte q̄dam.
g̃ tale ut uī assupsit. x̄ incarn. adh fine
eāt. ut q̄ uadā pdidim̄. recupet nob. g̃ in
illo statu coꝛ tñ accipe debuit. ſ. effcs nōn
eē sine causa. q̄ phs ū dr̄e q̄ cessante cā. cessat
effcs. ſ. pena ē effcs culpe, g̃ cū x̄ fuit imunis
a culpa. uī ē debe ee imunis a pena, & nō ſb̄m pe-
nalitatib; assupsit. Qit n̄ nq̄ tm̄ n̄ platauit. &
assupsit. ſ. pena in n̄ra platauit, g̃ pena nō
assupsit. p̄ scipture in lib. ui scribi. cap. i. de
moꝛte nō fec. impii a maib; & ūb accerserit
illam. Coꝛ q̄ x̄ uenit redime. ſ. redeptio ↄg̃e
si nō potā. n̄ p satisfactōm. satisfacē aut nō po-
tuit. q̄ pena pati nō potuit. g̃ penas nrās as-
sume debuit. p̄. max. hnc dilcōm neo hī. ui-
ciam suā ponat quis pamicis, aut g̃ maxima eā
effunde uenit. tale coꝛ ſb̄m pene debuit as-
sume. Qit ad heb. ii. q̄ pui ↄcauit carni san-
gui a ipe ſr participauit eād. ut p moꝛte destrueret
eū q̄ moꝛtis habebat ipiu. Co. dō. q̄ x̄ assupsit
coꝛ cū penalib; suis. & de hoc. ſ. plus ē tractat. ui d
tūabi q̄s penas x̄ assupsit. & quid ↄ quolz statu
x̄ accep. Ad p̄ g̃ dō. q̄ tr̄ pen ē in coꝛ s. q̄
ad trīnū. & sic inducta ē a pecō, & nō plā ado. s. & q̄
ad iust iudicante. & sic ado iusto iud. ē inflicta.
& q̄ ad p̄n̄ q̄ria repugnā ē iuice & inducta a
dissolutōm. & sic platata ē ado, in hoc ipo q̄ coꝛ ex
ↄriis fec. q̄. n. cū pecm nō pugnāt ↄria g̃re ↄ
be, nō n̄ ↄg̃re inq̄ q̄ est g̃ra inō, ut detinat
in ſo li. ↄtinua ade. ī pctm. Ad a dō. sic dr̄
au. sup gen. q̄ eande in spē tm̄oꝛ qua mada
amisimus nō recupam in x̄, s. illā ad transferē
ↄ erat adam ↄstetus, & q̄ si eande recupām, nō
tn̄ eande x̄ assume debuit q̄ p uirtū ē recupa
q̄ pdim̄, mutua ā hoc ē in ppoe ↄe pamicis. & id
moꝛte ee optit. Ad a dō. q̄ sine dū penae
effcs culpe. ſ. nō oꝫ q̄ culpa sit ī eod sb̄o. ī qū ē
pea. ſ. suffi ut orig. sit in eade n̄. dico a orig
ut. ſ. in illo pexstit, in q̄ s ougine totū n̄ fuit.
Ad ult p̄; solo pan dā. Qtio q̄ quali assup-
sit. & ū dr̄e. ſ. e. xxx. q̄ totū inr pfcm & imbecil-
litatis coꝛ ↄpfecte aie sm sap & g̃ra. q̄ in
die. nō m̄ faciet dō sup tram, uir. Ad ult inr.
& hoc tenet fides. ſ. hoc ū ee ↄtra sac scrpē. ad
he. ii. nusquā angl's appendit, ſ. sem habe
apphndit. g̃ ū inferē accepisse, & nō inbeci-
litas pfcas. Qp̄. ad h; inr seqdue hereses.

q̄ alu dce sut. ſ. q̄ x̄ nō duit tuto m̄s. ſ. n.
instā accep̄ uis huit lineamta coꝛ grā. p̄ q̄
ita diuisit alu puuli. q̄ alius. xl. dies. ut dr
aug. adfōtom lineamtoꝝ debent, ſ a in mo
momto in x̄ fuit pfcm. g̃ ū q̄ ipe ↄ. xl. dieb;
cia exiuit ab ūto qua alius puulus. q̄ ē ↄ litera
sape. ū dr; ix. mesiū tepe tuisse in ūto. sic al. Co.
dō. ad hoc q̄ sic fides dic. q̄ x̄ accip̄ coꝛ in linea
mēta fōuit & foꝛmdo accep̄. & imuit totū sit cpt.
sic multa p̄te isti ↄ. ↄcmi. Ad p̄ q̄ ↄ obi. dō.
q̄ sem nō p̄oi ī p̄ira hit redimdā. sem. u. habe. ſ filu
ſ; p̄oi sem ut intelligatur ad sudtōm habe p̄ti
ne. Ad tom p̄ hr sis. dō. q̄ nō ualz. q̄ x̄. ſ;
lineamtatū coꝛ accepit, tm lineamta tea q̄
titate nō fuer, sic ē sāt lineamta ↄr puuloꝝ
qn nasc̄ ex ūto, vn q̄ talis puul debe addu-
hoc ix̄ fuit adimuistp. n. ipregnus talis. e. adfoꝛ
tōm lineamtoꝝ & incrēntum eoꝝ debituꝝ x̄ aut
tm fuit adincrēntum debitū, sz hoc p; sō ad rōne hēsi
alius. q̄ ſ; stati lineamta mbroꝝ coꝛ x̄ huit.
n tn̄ iq̄ea q̄tte in qua sunt p̄t. xl. dies, & tō hos
xl. dies. cū alius huit in ūto. ad icrēntū debit ad
quired. Qo in tractare p̄parās isti. ↄ. q̄ ina
p̄ i. assupsit g̃ di fil x̄c. in q̄ mag ta fac p̄.
.n. osten medm ↄgrue & rōis p q̄ ditas unita
ē carni, sō modo isti uni ē inexpli. ī. illa
a unio ē inexpli, sō. exclud errore manichei
dntis x̄ coꝛ fantastic, & nō uī assupsisse. in
sic g̃ audi. ↄ ceſe p̄ aut hoꝝ ↄ duo dub. q̄ꝝ
p̄ est ut ditas iunioe ad carne, indigēat me.
sine, q̄ale sit mediū ↄ sce p̄m g̃ obic. ex ma
ma distonata nō inuiuit n̄ p mediū ↄ-
mi aut distat coꝛ. coꝛ. creatū. creatoꝛ. ī coꝛ et
ītū. ... g̃ nō ū a me uniuntur. s. alia
aut ... te fu... sic coꝛ & ditas, g̃ ui q̄ tal q̄
... me filio ... iunio indigeāt me. Qit in
distat. creatū coꝛ. coꝛ um, & ītū. ī coup̄ le
ī coꝛ & q̄ ditas & coꝛ. & tam illa duo uniuntur
p me. ut quidam dnt. ſ. p spm coꝛ q̄ mō in
coꝛe admo luiariū ītūdo. g̃ ui q̄ inlō magis
ditas & ano debeāt hre me. Sz. quicqd ad p se
face p̄. sine inpedi, sluitiū me, in illo. me
ē sup fluū. ſ; ditas p̄ sine me sor unire carni.
g̃ me ē supfluū. Q p̄. u. & q̄ nō huit aiad
x̄ aduicta ū. nō regt. n̄ q̄ ē cā vite. & q̄ ē
vita susapies, ditas ā p se p̄ cā ē omnis vite. & coꝛ
aut susapies, g̃ supflue huit aiam. Q p. hoc
ū dr̄e eu. c dt. ub. caro. f. ē, ū dr ad aiā. Q p̄.
vnio redimes, suffic ī oug pctī, ſ; origo pctī
incarne ē, g̃ ui q̄ suffecit unio di cū carne.
Qit x̄ venit redime ppagine, ſ; tenentes
sm carne ppagami, g̃ sm carne ē unio tm
& nō sm sp̄m. q̄ aiās ↄ ↄ de nouo cāt. Q ꝝ.
totus totū assupsit me, ut in toto salute ↄficet.
ſ; pcās p̄s nr̄a ē aiā, g̃ illā ↄ assupsit. Qit
pcā prīa moꝛ e aīt iana. g̃ cū moꝛte destrue
venit. pcā assume aiam debuit. Co. dō. q̄

x assūpsit aīam ꝯ corpꝰ. ꝯ omīs ptes eē les utul3.
ad iᵐ q̄ ꝯ dr̄ mē dd. q̄ i a° mō mēᵐ ē unū ad
alterū sic dr̄ scī. Ad illd aūt q̄ ꝯ obiē dd. q̄ dītas
ex pte sui nō indiget mē. s3 ꝯgrebat mē ex
pte assūpti. ꝯ hoc mēᵐ quale sit. ī sequēti articlo
ꝯ qōis dr̄mi. Ad aliud dd. q̄ x̄ nō huit aīam ꝯ.
ꝯ huit aīam. s3 n. dītas sit pse cā uite. n̄ tn̄
ē cā uite ut act⁹ corꝑ phīa. q̄ sic eēt forā corꝑ
unita. ꝯ faceret ꝯ pōm. q̄ absurdū ē. ꝯ tal' cā uite
exigit. Alītn̄ n̄ si ūn non eēt ver⁹ hō. sicꝰ tn̄
assūpsit s3. n. uita sua eēt ut a. foā corꝑ n̄ l3
pōēt pfectū mīmū: ꝯ nic ualēt nobis eo q̄
ille talis nō hret ꝯ ꝯ nobis ī ꝯ spei. ꝯ io de
bitū nrm̄ solue nō p3. Ad aliud dd. q̄ ꝯ in
eū. lo. ꝯ ꝯ. ꝯ ꝯto hoc s3 ꝯ nolit ꝯ stabilior
pr. ideo ut ostenditur xᵐ nullam pte nre n̄ de
speꝯ ꝯ cum infirmiora nrā accepisse. Ad aliud dd.
q̄ l3 pctm̄ ipptis sit in origīe in corꝑ. tam pcē
est aīa. ꝯ ꝯuptis ꝯ inficit aīam. ꝯ ꝯ ipptis
nō redimit eū aboī. s3 ꝯ abaīa. q̄ nā pna
n̄ ual3 si sua satisfcō nō accedēt. pctm̄ aūt
actuale ut aīa p abaīa ē. Item quale mēᵐ
sit. an reuiuꝰ ꝯgruen⁹ q̄ nō rei. pbat hoc m̄
mē rei sublata auferꝯ ꝯiunctio. que illo mē
tenebatur s3 ꝯ triduo aīa nō fuit ꝯiuncta corpi.
fm̄ ē. q̄ dītas unita fuit carni ī sepulcro.
ꝯ aīe in inferno. sup hoc dicit ut fr̄ ꝯ dnt. q̄ e
mēᵐ ꝯgruen⁹ tm̄ s3. mē ꝯgruen⁹ p⁹ nō eē.
ad hīs extrema unibilia s3 nō poᵐ aīa. extra
nō sit unibilia ad fine redemptōis. ꝯ aīa nō
ē tm̄ mēᵐ ꝯgruentie. sꝯ p3 pse. q̄ ꝯgrueꝯ
ē decens q̄ ꝯ ꝯ. s3 nō nectīm. sꝯ pbat plitpom
sic. pōm x̄ assūpsit corꝯ. sine aīa. tc x̄ non
ē ver⁹ hō. ꝯ nō posset solue debitū. sꝯ. corꝯ sine
aīa inassūptile ē. sic ꝯ. ꝯtm [illegible] ht ue
stigiū. Ultimꝰ q̄ de hoc q̄ dic [illegible] aliā
pōm accepisse aīa. n. ꝯ ꝯ. [illegible]
ꝯ supior ꝯ inferior ꝯ ꝯ aīa. sit una. sꝯ. ut dic
aug. ꝯ unū pāltin nō ē assūptibile adeo. Ad
dd. ad pᵐ. q̄ aīa ht ad dr̄me ꝯgruen. ꝯ ad dr̄me rei.
sī ꝯ tenendo. n. extrema. ht rōm medij ꝯgruen.
s3 ī ꝯ ꝯdo unibilite ī alteꝯ extremorꝯ. s. ī carne.
ne. sic pbat ambros. ht rōm medij rei. ꝯ s3
ꝯ alii ꝯ dr̄. ꝯ q̄ corꝯ ultimo tre for. nō ꝯgruit
unii dītati. ꝯ hoc uni ē. n̄. s. q̄ corꝯ pncipat
aīam. ꝯ p hoc p3 solo ad pm̄ ꝯtum. Ad aliud ultꝯ
tiꝯ q̄ dd. q̄ aīa ut dic ph. dr̄ abaīando. ꝯ anat
puros assumpns organicis. ꝯ ille sūt uegetal'
poē ꝯ sensūᵐ. ꝯ ille poē n̄ ꝯiūgūt rōlīs. desē n̄
sūt unibiles. ꝯ pro ꝯ ad hoc. q̄ rōal' fac q̄ sint unibiles.
efficiꝯ eis mēᵐ rei tenendo. s3 ꝯ tenendo ē mē
ꝯgruen. q̄ potꝯ p ī pole q̄ rōal' separe a sensīl'.
nō ꝯ hoc oportet separi dītē abeadꝯ sic q̄n separata
fuit aīa acorꝯ. nō ꝯ hoc dītas separabᵃ abead.
Item q̄ de hoc q̄ dic. illa ē unio inexplicabilis ē.
ꝯ ꝯ ꝯ. ꝯdm̄ mō unionꝯ ꝯ dītā istius unionꝯ
adnile unione aīe cū corꝯ ꝯ ꝯ ut illa unio

excludat rōm medij ul' nō. Circa pm̄ pcē sic.
d ꝯ q̄ dr̄ ē unit⁹ carni. q̄rit ig̃ quid signt' ꝯ
ꝯ ꝯ q̄ dīna eēn. ꝯ ꝯ essētā ī creatā. ꝯ
ꝯ ꝯ dēm ꝯ ꝯ ꝯ ꝯ sine adcātinā. sigt
eēn dīna ꝯ ꝯ essētā in ꝯ ꝯ tale ē cū dr̄. ꝯ ē
unit⁹ carni ul' hoī. ꝯ ꝯ eēn dīna sigt. Ꝯ ꝯ.
fhoc l3 unit⁹. nō hret se ad dm̄. n̄ sicut adcātin.
ꝯ sic cū dico. ꝯ ē cātor. ꝯ expo sufficiēt. ꝯ aquo
ē cātura. s n̄ suffi expo s3. ꝯ ē unitus carni. s3
ē. ꝯ ē aquo ē unio ul' caro. q̄ fm̄ ē. ē s3 unio
fm̄ aug. hoc faciat dm̄. ꝯ dm̄ hoc. ꝯ oz q̄ dicat
ad plus ꝯ ꝯ ꝯ illo plus. ut ꝯ pcatur ꝯ eēn dī
na. sī nō. tc nō fac illa unio dm̄ hoē. q̄ f. ē.
quia n̄ fac ē hoc. ꝯ q̄ nō pō s. ꝯ pcatur ꝯ dm̄.
ꝯ abeterno ē ꝯ dm̄ saut ꝯ ꝯ ꝯ. sī abeterno ē
ē ꝯ ꝯ. abeterno ꝯ fec ipm̄ hoīem. ꝯ ille sit ei
effꝯ. ut dr̄ aug. ꝯ ꝯ. ꝯ ad ꝯ eē ꝯ dm̄. q̄
nō abeterno fuit ꝯ ꝯ ipm̄. ꝯ sic uarīa ē. ut n̄. q̄
ꝯ ꝯ sit forte dicꝯ ut qdā dnt. q̄ illa unio
fr ꝯ pō ꝯ hoīs n̄. ꝯ fm̄ ꝯ tm̄ pō ꝯ dm̄.
sic cū dr̄ cātor. ꝯ ꝯ q̄ ē cātꝯ reali pō
ꝯ cātura. s3 q̄ n̄ cātrē nō ꝯ ꝯ n̄ corre
latiū ꝯ ꝯ. io ꝯ ꝯ pont rōm ꝯ catore. q̄
ꝯ nō ē ꝯ eē. sing̃ sic dicit ꝯ ꝯ ē relatū
pr. ꝯ tal' silꝯ. quia pr ē cū filꝯ. silꝯ ꝯ filꝯ ꝯ
uitroq3 silium. ꝯ nō dic unū mag̃ ꝯ reliquū. s3
ꝯ ꝯ ad alterū. sic relōm dicat unio. q̄ nō sigt
mag̃ eē ī altō unitorꝯ. ꝯ ī reliquo. ꝯ nō
ē simile ꝯ ꝯ ꝯ unioē. p. cū istius unionꝯ
sit fac ꝯ ꝯ q̄ nō pō fm̄ re. ꝯ hoc nō eit
ei effꝯ. sigt ꝯ dm̄ realit nō pō. nō eit ꝯ ei
effꝯ. ꝯ realit hoc nō eēt n̄. ꝯ ē hō. q̄ fm̄ ē.
Ultimꝯ q̄ sīl3 unio sit cātor ul' cātura. sī cātor.
ꝯ n̄ q̄ abeterno fuit. sī cātura. tc q̄ritur fm̄ q̄d
fuit ī opibꝯ sex dieꝯ. sī dicat q̄ ꝯ ꝯ ꝯ ul' se ꝯ
l3. tc quo ad hoc ꝯ debꝯ eē ꝯ. q̄ fm̄ ē. Quo
ad hoc sine ꝯ dd. q̄ ꝯ ē cū dr̄ unio ꝯ ꝯ
unitus. sic ꝯ ꝯ cātor. ꝯ ꝯ. ꝯ cāto. n. dr̄ re
lom ꝯ ē mē int cātorē ꝯ ꝯ. q̄ fm̄ re
ten3 se ꝯ ꝯ. ꝯ nō sigt dīna eēn. nec ē
dīna eēntia. s3 unio dr̄ relatom q̄ est mē ꝯ
int dm̄ ꝯ hoē. ꝯ nō ē dīna eēn. s3 fm̄ re ꝯ
cū ī hoīs n̄ sicut dico. ꝯ ē unitus. sigt ꝯ
ꝯ ꝯ ꝯ dīne eēne ī ꝯ filū. ad hoīs
ꝯ q̄ est exnāti fm̄ rōm ī ꝯ. ꝯ nō ut ꝯ. q̄
sic p3 unio q̄ ē relō ē ꝯ mē int dm̄ ꝯ hoē.
ꝯ causatur abaīa ꝯ ꝯ. ul' ut ꝯ ꝯ. nō aūt
h mutatur n̄ n̄ hoīs que assumi. ꝯ ꝯ ꝯ
que ē ꝯ nō inuenitur n̄ ex pte n̄ hoīs.
ꝯ relō illa radicat ī n̄ hoīs. s3 quia hō ꝯ unū
eē nō p. n̄ p ꝯ ꝯ unū sit cū hoē. ideo ē unio
attigit fm̄ rōm hoc mō dm̄. s3 ipe fm̄ re nō
mutetur s3 uno mō se ht. ꝯ hoc fit ideo. q̄ ꝯ
mutatur ad ipm̄ hoc mō mutorꝯ q̄ ē unio ꝯ
ꝯ ad pm̄. q̄ cū dr̄. ꝯ unitus. ꝯ unio fm̄ rōm
ꝯ ꝯ ꝯ ꝯ dm̄. q̄ l3 ab ipo sit. q̄ ꝯ
fac eā. nō tam sig ut ab ipo ꝯ ꝯ ꝯ. q̄

Utrum illa unio sit media vel congruentie

Utrum unio possit aliquid creatum (?) ... esse

v. in ī unioꝯ sit mediū rei vel ꝯgruentie

v. unio pot aliquid cta (?) dīnaꝯ assumere

2 n͂ e͂ sil(iter) ꝯditōe ꝯ ꝯtrīa. Ad 2ᵐ d(icendu)m q(uod) n(on) ab(s)o(lute) no(n) fuit indo(...) q(ui)a unio c(ir)ca te͂ e͂ ꝯ c(ir)ca ea. n͂ signa(t) ut realit(er) in x(rist)o. q(ui)a cū eum n(on) ge͂ c(ir)ca relo(n)es illi q(ui) e͂ mutuo, s(ed) p(otes)t in x(rist)o s(ecundu)m ro(ne)m exp(ri)mi ex eo q(uod) ad
3 s(ecundu)m istam relo(ne)m se incep(it) h(ab)ere ad ip(su)m. Ad 3ᵐ q(uo)d o(bicitur) q(uod) n(on) fac(it) unu͂ n͂ i(de)o e͂ q(uod) p(otes)t s(ecundu)m re(m) d(icendu)m q(uod) i(de)o n(on) fac(it) unu͂ q(uia) equal(iter) s(ecundu)m re͂ ponitur ut(r)oq(ue) unitor(um). s(ed) p(otes)t ex ꝯtra respi(ci)t alt(er)u͂ unitor(um). ut dem(onstratum) e͂ s(upra).
Q(uod) si ho(mo) unu͂ cu͂ filio dei ee͂ n(on) p(otes)t. n͂ ꝯ n͂ c(ir)ca intelligi. sic ꝯ fit e(st) i(deo) t(ame)n q(uod) i(nter) c(ir)ca ex eo q(uod) c(ir)ca no(n) sic se h(abe)t ad c(re)atore͂. n(on) a(utem) q(uod) c(re)ator se al(ite)r q(ua)m e͂
ꝯ se h(abe)t. qua(m) h(ab)uit ab eterno ꝯ q(ua)m ad h(oc) mo(do) unio
5 ineffabilis ꝯ in(tel)ligibilis e͂ ut d(icit) Joh(ann)es. Ad 4ᵐ q(uod) ult(im)us q(uaeritur) q(uo)d quid fuit in op(er)ib(us) sex dier(um). d(icendu)m q(uod) s(ecundu)m q(uod) in dicali fund(amento) incarnati fuit i(n) in(ten)t(i)o(n)e c(re)atoris, q(uo)d tu͂ t(ame)n causal(ite)r e͂ ꝯ q(uod) n(on) obed(ientia)lis. qua ꝯ c(re)at(ur)a fi(eri) potuit. q(uod) c(re)ator p(er) suam pot(entia)m uoluit. n(on) q(uod) p(er) u(ir)tutem angelo(rum) p(otes)t p(ro)duci. ꝯ sic ad h(oc) man(sit) miraculosa. Q(uaeritur) p(ost)ea q(uo)d c(ir)ca no(n) di(citur) unu͂ sit ꝯ unu͂. uide(tur) n(on) q(uia) ex m(ult)is c(ir)ca for(mis) fit unu͂ i(n) n(ume)ro. s(ecundu)m ex s(ubst)a(nti)a ꝯ accide(n)te fit unu͂. s(ecundu)m tres p(er)s(onae) in ee(ntia) una. s(un)t unu͂. i(de)o q(uod) ad silitudine͂ e͂ unita(ti)s sit unu͂ ꝯ p(otes)t a(utem) q(uod) n(on) ad silitudine͂ p(er)s(on)e unita(ti)s, q(uia) i(n) ista ꝯ unu͂ unitate for(mae) p(er)fic(itu)r p(otes)t. x(ristus) a(utem) n(on) sic e͂ unu͂. q(uia) ip(s)e e͂ unu͂ unita(t)e p(er)s(on)aliter ꝯ duas h(abe)t n(atur)as. s(ecundu)m n͂ n͂ ee͂ unitas accidens cu͂ s(ubst)a(nti)a. q(uia) ne(utr)a istar(um) i(n) x(rist)o e͂ alt(er)ius actus. Q(uaeritur) it(em). q(uan)to magis distat uni tas, ta(n)to m(inu)s fit unu͂ q(uod) unitur, q(uia) d(icit) ph(ilosoph)us q(uod) h(ab)entiu͂ simbolu͂ facil(e) e͂ transmu(tatio) ad se i(n)uice͂. s(ed) plus distat n(atur)e quar(um) alt(er)a e͂ c(re)a(tur)a alt(er)a increata. qua(m) ille q(uaru)m una e͂ s(ubst)a(nti)a. a(lte)ra accide(n)s. g(ener)o ut q(uod) unio n(atur)ar(um) in x(rist)o h(ab)et mi(nu)s ꝯ unio(n)e qua(m) unio s(ubst)a(nti)e ꝯ accide(n)tis. Q(uaeritur) it(em) cu͂ de m(u)ltis dicitur unu͂. ip(s)a una i(n)t(er) se ꝯ ord(ina)ta s(un)t unu͂. n͂ ex m(ult)is c(ir)ca for(mis) mag(is) e͂ unu͂. q(uia) unu͂ ex s(ubst)a(nti)a ꝯ accide(n)te. s(ed) sic d(icitu)r indiuiduu͂ unu͂ cu͂ g(ener)o p(er)s(on)a addit ꝯ p(ro)p(ri)etate͂ p(er)tine(n)te ad dig(nita)tem. aut n(atur)e. sic q(uod) s(ed) i(n)diuiduu͂ ~~indiu~~ ro(na)l(is) n(atur)e. est p(ersona). s(ecundu)m e͂ dignitate c(ir)ca ute. sic d(icitu)r d(omi)n(u)s p(er) platos, ut q(uod) unu͂ p(otes)t e͂ p(er) unu͂ ex s(ubst)a(nti)a ꝯ accide(n)te. g(ener)o e͂ m(inu)s un(um). s(ed) x(ristus) est unu͂ unita(t)e p(er)sone. g(ener)o ip(s)e h(abe)t mi(nu)s de uno. qua(m) unu͂ ex s(ubst)a(nti)a ꝯ accide(n)te. Q(uaeritur) p(ost)ea q(ua)r(e) ut(rum) magis uniatur n(atur)e in p(er)s(on)a x(rist)i, ul(tra) tres p(er)s(onae) in n(atur)a una diuina, ꝯ u(idetu)r q(uod) sic. q(uia) t(ame)n e͂ unio i(n) x(rist)o. q(uia) d(eu)m fac(it) ho(min)e͂. ꝯ ho(mine)m d(eu)m, ꝯ quicquid ꝯ(uenit) huic ho(min)i ꝯ(uenit) filio dei. ꝯ e ꝯ(uerso). hoc a(utem) no(n) est in diui(ni)s. n͂ i(n) t(ri)na p(er)s(ona) fit alia p(er) unione͂. n(atur)e cu͂ ei(us). nec quicquid ꝯ(uenit) uni p(er)s(on)e ꝯ(uenit) ꝯ alius nec e(con)u(erso). Q(uaeritur) ꝯ(tra). d(icit) B(er)n(ardus) in l(ibro) ꝯ(sideratio)n(is) v. q(uod) int(er) om(ne)s una a(u)tem t(ame)n t(ri)nitatis unitas. Q(uaeritur) p(ost)ea. quanto ad simplicia e͂. ta(n)to mag(is) e͂ unu͂. s(ed) sim plicius e(st) ee͂ tres p(er)s(onas) h(ab)ent i(n) n(atur)a diuina. g(ener)o mag(is) e͂ s(un)t unu͂ i(n) ip(s)a. Q(uaeritur) 2ᵐ. d(icendu)m q(uod) x(ristus) e͂ unu͂ mi(nu)s p(er)fec(t)e ee͂ n(atur)e. ꝯ i(de)o magis e͂ e͂ unu͂ qua(m) ad unu͂ n(atur)e ꝯ i(de)o nulli illor(um) unior(um) e͂ sil(is) sua unio s(ed) h(abe)t ro(ne)m q(uia) un(io) i(n) n(atur)a est s(ecundu)m eu͂ q(uod) ordinatur ad fine͂ ill(um) q(uod) unit(ur) ꝯ p(ro)p(ter) s(ecundu)m h(oc) ꝯ re(d)d(it) exigu(n)t ad unu͂ h(ab)ere q(ui) exigu(n)t ad p(er)fect(i)o(ne)m ei s(ecundu)m fine͂ n(atur)e que e͂ ro(na)l(is). ꝯ i(de)o exigit(ur) ee͂. uiue͂. sentire. ꝯ i(n)tellig(er)e. ꝯ s(ecundu)m illa exigitur
2 ad unu͂ q(uod) e͂ x(ristus). q(uod) suffi(cit) ad fine͂ redde͂(n)dum ꝯ ad illu͂ a(utem) u(nde) ꝯ(uenit) h(ab)ere. exig(itu)r ut ꝯ(uenia)t. ꝯ sic exigit(ur) ut ho(mo) sit, exig(itu)r ꝯ ut p(er)s(on)a sit. ꝯ quo ad hoc, exig(itu)r ut d(eu)s p(er)fic(ia)t s(ecundu)m (r)o(nem) d(e)i ꝯ ho(min)is un(ius) e͂ x(ristus). Q(uaeritur) ad 2ᵐ d(icendu)m q(uod) ut(rum) uni(o) n(on) accip(itu)r s(ecundu)m distantia unitor(um) t(ame)n. s(ed) ꝯ
s(ecundu)m u(ir)tute͂ uni(enti)s. ꝯ i(de)o l(ice)t plus distet n(atur)a c(re)ata ꝯ increata. q(uam) aliq(ue) c(re)a(tur)e. t(ame)n plus uniuntur p(er)
3 u(ir)tute͂ uni(en)tis infinita. Ad 3ᵐ d(icendu)m q(uod) ut(rum) h(oc) e͂. q(uod) unitas p(er)s(on)e i(n) t(ri)nitate e͂ i(n)t(er) illa i(n) quib(us) fit unio i(n) p(er)s(on)ali ꝯ(nu)merate ꝯ(uenien)te s(ecundu)m n(atur)am ul(tra) t(ame)n unitate supp(osit)i ex
m(ult)is ꝯ for(mis), ꝯ unita(t)e s(ubst)a(nti)e ex s(ubst)a(nti)a ꝯ accide(n)te, s(ed) h(oc) n(on) est i(n). i(m)mo fit unio i(n)t(er) p(er)exi(s)tente, q(uia) i(n) p(er)s(on)a et(er)na. ꝯ i(de)o
2 ista maior e͂ alius unio(n)ib(us) s(ecundu)m n(atur)am existentib(us). Ad ult(i)m(u)m d(icendu)m q(uod) maxia unio e͂ t(ame)n ~~p(er)s(on)a~~ n(atur)ar(um) .s. cor(poris) ꝯ a(nima)e ꝯ di(uinita)tis. i(n) una p(er)s(on)a, quia p(er)s(on)e simplici
ee͂ h(ab)ent i(n) n(atur)a diuina. s(ed) n͂ ꝯ(po)nu(n)t, ꝯ diu(er)se s(ubst)a(nti)al(ite)r manet i(n) x(rist)o. Ad 4ᵐ q(uod) o(bicitur) d(icendu)m q(uod) hoc n(on) impedit
4 simpli(ci)te(r) n(atur)e, q(uia) ea q(uae) ꝯuenit uni p(er)s(on)e. n(on) ꝯueniunt alii. q(uia) hoc e͂ p(ro)p(ter) oppo(siti)o(ne)m relo(n)is ꝯ n(on) p(ro)p(ter) n(atur)e diu(isi)o(ne)m. s(ed) i(n) x(rist)o n(atur)e. n(on) t(ame)n manet distincte, s(ed) ꝯ s(ubst)a(nti)al(ite)r differentes, s(ed) t(ame)n unio i(n) x(rist)o. u(ide)tur a(utem) q(uod) s(ecundu)m un(i)ones c(re)atur(as). q(uia) ill(ae) semp(er) uniuntur diu(er)sa i(n) actu ꝯ(uenien)te. q(uod) null(a) p(rae)cede(n)ti(a) n(atur)e ad eor(um). s(ed) q(ua)n(do) uni tur n(atur)e i(n) x(rist)o. unitur n͂ assu(m)pta i(n) n(atur)a ꝯ(uenien)te, n͂ i(n) aliq(ua) t(ame)n ꝯ(uenien)tis unione͂ eor(um). Q(uaeritur) de m(od)o q(uo)d de hoc q(uod) d(icitu)r. n(on) sunt audi(en)di. ꝯc. ut n͂ q(ui) tenent

[Marginal note, right: qo — utr(um) nat(ur)e diuine ꝯ(uen)iat nasci, pati, s(imi)lia. p(ro)p(ter) illa unio ex cludat. ro(n)es mani chei.]
to manichei. quia si aliqua duo ide͂ sunt o(mn)i(n)o re͂, quicquid s(ecundu)m re͂ ꝯ(uenit) uni ꝯ(uenit) ꝯ alii. s(ed) filii dei ꝯ re͂ o(mn)i(n)o idem e͂ cu͂ diuina ee(ntia) ꝯ e(con)u(erso). g(ener)o quicquid ꝯ(uenit) s(ecundu)m re͂ filio dei ꝯ(uenit) n(atur)e diuine. s(ed) si s(ecundu)m carne͂ n(atur)a
assu(m)pt(a) e͂ filio dei ee͂ natu͂. ꝯ passu͂. lactatu͂. ꝯ s(imi)lia. ꝯ h(uius)modi. g(ener)o hoc ꝯ(uenit) n(atur)e diuine. n(atur)e ꝯ cu͂ inquinatur h(uius) carne. sic n͂. Q(uaeritur) p(ost)ea. n(on) u(idetu)r ꝯ(uenien)tes ex(empl)um q(uod) p(otes)t ꝯ(ser)uari d(e) radiis
2 sol(is). q(uia) illi n(on) uniuntur fecib(us). s(ed) uidem(us) q(uod) i(n) spu(n)
ta lu(...) q(uod) simp(lex) e͂ qua(m) radii sol(is) passibilitate ul(tra) ꝯpas si(bi)lite ꝯ h(ab)it ac(ci)o(n)e, cu͂ unit(ur). ut a(nim)a ro(na)l(is), g(ener)o s(ecundu)m n͂ q(uo)d fiat i(n)ui(cem) n(atur)e n(atur)e diuine ꝯ h(uius)modi. Q(uaeritur) 9ᵐ d(icendu)m. ad p(ri)m(u)m q(uod) id re͂ e͂ ee(ntia) diuina ꝯ p(er)s(on)a, n(on) t(ame)n s(un)t id in m(od)o i(n)tell(igen)di ꝯ attribu(en)di, n(on) distingu(u)n(tur). n͂ attribui ee(ntie). disti(n)gui a(utem) p(er)s(on)e ꝯ ꝯ(uenit) g(e)n(er)are ꝯ g(e)n(er)ari. s(ed) n(on) ee(ntie). ꝯ i(de)o que a(utem) s(un)t. ꝯ(uenit) p(er)s(on)e. ꝯ n(on) ee(ntie). s(ed) nasci. pati. ꝯ h(uius)modi. u(ide)t(ur) distinc(tio)n(is) h(ab)ent ut ꝯ h(ab)itu͂ e͂. ꝯ i(de)o ista n(on) ꝯ(uenit) esse(nti)e diuine. ꝯ q(uod) ad theo(logos) e͂ multo p(otius). q(uia) mutatur quis i(n) quid(ditate). Si forte dicat(ur) q(uod) s(ecundu)m hoc ꝯ ee(ntia) n(atur)e diuine n͂ ꝯ(uenit) incar(natio). d(icendu)m. ꝯ p(er)s(on)a. q(uod) n(on) ꝯ(uenit) ei p(ro)p(ri)o. i(m)mo p(er)s(on)e ꝯ(uenit). et ee(ntie) ut e͂ idem p(er)s(on)e. s(ed) n(on) e͂ sil(ite)r d(e) incarnari. ꝯ pati ꝯ nasci. ꝯ h(uius)modi. q(uia) incarnari n(on) d(icit) n͂ carni sociari. q(uod) p(otes)t fi(eri) u(e)l p(er)s(on)e u(e)l t(ame)n alio .i. i(de)o q(uod) alt(er)iu(s) e͂. i(m)mo attribui(tur). s(ed) nasci. pati. ꝯ h(uius)modi. d(icu)nt actus ul(tra) passio(n)es ex carne ꝯ(uenien)tes. ꝯ i(de)o i(m)me(diate) s(un)t p(er)s(on)e. g(ener)o n(atur)e h(uius) ꝯ n(on) p(er)s(on)e. p(ro)p(ter) cu͂ a(utem) maneat n(atur)e distincte in x(rist)o. ꝯ ꝯ p(ro)p(ri)e(ta)ter ear(um). s(ecundu)m q(uod) n͂ ꝯ(uenit) ha(n)t

[Marginal notes, left: utr(um) unio p(er)s(on)e aliqu(id) ad(dat) n(atur)a cr(eat)a — i(n) c(re)a(tu)ra n(on) t(ame)n — ineffabil(is) unio — qo utr(um) unio q(ue) e(st) i(n) x(rist)o diffe(ra)t ab unio(n)e n(atur)ali — q(uo)]

Ad cui(us) ꝯ(tra)r(iu)m sol(utio) (...) unio que e(st) in x(rist)o d(icitu)r
an magi(s) uniat(ur) n(atur)e in p(er)s(on)a x(rist)i q(uam) p(er)s(on)e in diuina ee(ntia)

u(trum) n(atur)e diuine ꝯ(uen)iat nasci pati et s(imi)lia (...) ut manichei uolunt

s; n͞c dine. cu͞i p͞bo hoc e. cu͞ eent' p̄dica͞t d̄ aliq
ṡbo. eo ipo q͞ i p̄dicatur d̄ illo. de op͞tu illi p̄di
re͞ eo ipo q͞ abeod ṡbo. ut cu͞ dr̄. ho e al'. p̄
sit eo ipo inferre. g͞ n͞o e lapis. n͞o e lignu͞.
7 hm̄. g͞ s͞t cum dr̄. x͞ e natus. passus. ista q̄ sunt
p̄dic͞ta n͞ s͞ ṗse s͞ d͞i g͞en͞. s; p͞o g͞ia n͞c huius seu
ig͞ n͞ huius oppo͞m. cdistinctione hic m͞x addiua.
eo ipo q͞ ͂iunt g͞ huius g͞ nec dine. 7 sic se. x͞
e passus g͞ diua n͞ n͞o e passa. C ad l͞ q͞ o. d͞ex.
dicedu q͞ co͞m gen͞e e. p͞p hoc. n. q͞ co͞r celestiu͞
7 inferio͞r n͞o est in una. ido u͞n n͞ ag͞ ia. mutua d
ad sua s͞pem. g͞ in l͞o miquo͞r nulla e gen͞. nec
ui͞n. nec ia͞ uniuoco. sic se h͞ n͞ diua ad d͞ ex.
7 sic n͞ incurrit iquatu͞ mea. C ad l͞ q͞ o͞ d͞ aia
rati. d͞o. q͞ sec͞ e. q͞ s; illa n͞o h͞t u͞m͞ ex q͞ fit.
tn͞ h͞t u͞m͞ ing͞ fit. sic motor 7 co͞r. 7 io unit
illi 7 afficit. sic a͞ n͞o e u͞m͞ ditus s͞ p͞o sociatu͞.
distincta manens ad p͞fc͞ta unione m͞p͞. cui p͞p͞t
unione m͞p͞ ͂iunt ista. nasci. pati. 7c͞. C de
din uetedu͞ 7 ad te͞ p͞te. m͞q magr̄ deimat u͞t
sil' ipe assūpsit co͞r 7 aiam. 7 incipit ibi. s͞
a q. u͞m͞ u͞b. 7c͞. in isto c͞lo dt͞mat. q͞ s͞l x͞ fo͞r
uit 7 uniuit ͂c co͞r ipe. ista p͞se p̄s͞; di͞m inq
dit de hoc q͞ dic. q͞ x͞ s͞l formuit 7 uniuit ͂c co͞r.
dic. n. ap͞. ad heb. ii. q͞ p oia debuit fr̄ib; s͞lari.
g͞ u͞. q͞ aimo s͞imili co͞r. ei p͞us debuit fo͞r te.
7 p͞a uiuire. C ͂t aug͞. in. iiij. de tri͞. x. c͞. v.
nec immito in hedificate diuici co͞r. in cui fig͞
teplum a iudis destructu͞ triduo se resc͞re ee
dic͞bat. nis ipe senari p̄ano ͂ppositus ee in
c͞tr. dixer. n. xlvi. annis hedificatu͞ e teplu͞.
7 quadragis sexies seni sunt. cc. lxxvi. qui
nis dieru͞ ͂pl; ix. mses 7 sex dies. q͞ tamqua͞m.
x. mses pientib; fe͞s imp͞imuntur. n͞o q͞ o͞e
ad. vi. dies. p͞ea. vij. in sem p͞ueint. s; q͞ ipa
p͞fco co͞r do͞ tot dieb; ad p͞tu͞ p͞ducta ͂pitur.
sic ad maio͞r t͞dicu͞ susciples eccl͞e tradite a
ue͞tris. viij. k͞l. ap͞l. ͂ceptus editur. quo ͂pus
sus g͞ ut q͞ sicuta fuit luce dierum ... co͞r.
q͞ n͞o totu͞ s͞m e simul. C ͂t. cu͞ in aliis sit ͂
tuo. fo͞rtio. ͂solidatio. lineamto͞r distictio.
7 eo͞r ig̃ premedu͞ co͞r o͞rd. quali s; d͞ s͞l po
ter s͞ cu͞ unione. unio. n. n͞. an pone͞ ͂
animatione͞ aiatio a͞ p͞pon͞ ͂ aia. C q͞o. ad hoc
d͞o. q͞ oia ista s͞l fca͞ ͂. in ͂ituedo 7 ͂formando.
7 ͂solidando. disting͞do mb͞r. 7 ͂ p͞o co͞r ͂ aiando.
͂ uniuit 7 eos͞ uniendo. oia illa fec͞. C ad p͞m g͞
d͞o. q͞ p oia sili fuit fr̄ib; q͞ nob expediebat.
s; n͞o in hiis. q͞ deffectu͞ u͞m͞ impitant. si. n. i
successiue fo͞rmatum fuisset co͞r eius. tuc fuisset ͂
ne n͞c f͞mi 7 n͞o ͂sme s͞pe. t quicquid au͞ n͞
fit n͞o e eleuatum ͂ u͞m͞ 7 s͞ n͞o eet d͞. u͞m͞ n͞
expediebat hoc nob. C ad a͞ q͞ aucto͞s aug͞.
lo d͞ te p͞e. quo co͞r d͞i ad q͞titate debita e

deductu͞. 7 n͞o intedit q͞ successiue fuit fo͞r
tom. sic a͞ co͞r. C ad a͞ d͞o. q͞ d͞ s͞l' f͞ca fuit. p͞p
u͞m͞ in͞ uirtute agentis s͞pc͞s q͞ potes s͞l. q͞ n͞ 7 suc
cessiue n͞o p͞.

Queritur 7 d͞ carne e ubi. an p͞usquam ape͞. 7c͞. C iij. d.

Hic incip͞ t͞tia p͞s. q͞ e de ͂iunctoe assumentis
7 assumpti. 7 durat usq; ad. v͞. d͞ s͞ptz. g͞. iij. d. s͞m
quas d͞i in tres p͞tes. s͞m q͞ t͞ria exiguntur ad iunc
tonis q͞uo͞r. p͞ e dispo͞ debita ͂ assumpto. 7 d͞ hoc
ag͞ in ista d. iij. s͞o q͞ sit ad op͞us ͂iungens. ͂iu
g͞ia. 7 d͞ hoc ag͞ in quarta d. q͞ incip͞ ibi. cu͞ uo
car na͞ ibi. sic in s͞ib; 7c͞. t͞tio exig͞ unio ypo
stasi. 7 p͞ d͞ hoc ag͞ in. v. d. i. p͞. inquiri 7. cu͞ ex
p͞missis ͂stat. 7c͞. p͞a harum p͞ciu͞. que tota in hac d͞ c
minatur. in tres di. inquam p͞ explicat sc͞ifico be͞ u͞
g͞is 7 m͞o ͂ceptionis. q͞ s͞ctifico ei dispo͞ fuit
ad ͂ceptionem. inter uo q͞ beata u͞go s͞m tota s͞ua
carne obnoxia fuit p͞cco in p͞entib; q͞ uerum x͞
ul' caro x͞ s͞ obnoxie p͞ci 7 s͞ig͞m obnoxi͞ q͞ s͞
d͞cima fuit in lumbis p͞rim. sic habe͞ 7 alio͞r. i.
cu͞ aut͞ illa caro e excellen͞. 7c͞. q͞ uo d͞ter͞ fuat
m͞s p͞te. q͞ x͞ carne s͞am s͞l' uniuit ͂. io m͞
p͞te. ob͞ ͂ ͂solut. i. illi a͞ sine qua suis dixim͞.
7c͞. m͞p͞ hic ad h͞ in tres s͞bdi. inquam p͞ ost͞
carne assumptam. an qua assume͞ fuisse car
ne u͞gis ͂ p͞cco obnoxiam. s͞m s͞a ost͞ mo͞ s͞a
ficatis ͂ceptionis x͞ in glosa u͞gie. i. maria q͞ to
ta. s͞. s͞. in t͞tia p͞bat beata uirgine exte omi
p͞cco caruisse. u͞ q͞ a͞ sac͞ u͞go e͞tc͞. p͞ma p͞tis
p͞. p͞se p͞sorte a͞ hic di͞m d͞ hoc q͞ ͂cedit carne
x͞ an qua assumeretur fuisse p͞cco obnoxia. an
qua n. assume͞ fuit in lumbis p͞rim. 7 n͞o s͞l
ibi n͞ sic medi͞na uulnis. sic dic au͞ g͞o n͞o fuit
obnoxia p͞cco. q͞ obnoxiu͞ p͞cco n͞o est me͞na.
C ͂t. n͞o ͂ce͞ q͞ x͞ fuit in lubis p͞rim s͞m lege
͂cup͞. lex a͞ e cu͞ obnoxi͞s p͞cci. g͞o n͞o d͞ ͂cedi.
q͞d 7 an obnoxia fuit p͞cco. C q͞o d͞o. q͞ caro
x͞pi d͞ups͞ p͞t ͂siderari. s͞. in se tm͞ s͞m p͞om tn͞
dispositam ad unione. 7 sic ip͞a fuit indistic
ta a reliqua u͞ngis carne ͂ uirgine. 7 a re
liq͞ p͞rim carne in p͞rib; 7 sic fuit obnoxia p͞cco.
7 s͞ intellit hic mag͞ q͞ d͞ s͞ e intelli caro x͞
inq͞m x͞pi ul' e re l͞oe ad x͞m. 7 sic n͞ fuit u͞q͞
obnoxia p͞cco s; s͞p me͞na uulnis. nec 7 den
mata. ut ͂. patebit. s͞ p͞ hoc p͞ s͞o. tonu͞ que i
ducitur ad opp͞m. q͞ ille accipiat carne x͞ sic
x͞ d͞tiati fo͞r ul' fide. 7 q͞ fuit s͞b fo͞r x͞. n͞o fuit
obnoxia. fides 7 an determinas eam ͂ n͞o deter mi
nauit ut obnoxiam. sic fuit in dete͞s. s; i͞oe me͞ne
7 h͞q promulgauit fides d͞ x͞ carne. C de m
q͞ de hoc q͞ dic. p͞pa tu͞ n͞o nati͞. 7c͞. ex hoc
. n. u͞ sequi. q͞ x͞ n͞o nl'. s͞ uo͞re tm͞ passus sit.
q͞ 7 quidam uoluit h͞re ex illo u͞bo. liij. y͞s. ob
latus; q͞ ipe uoluit s͞ q͞. ͂. ͂pus t͞tatus e͞t

an x͞ s͞l formau͞t 7 uniuit ͂ co͞r

u͞ caro x͞ an͞q assumet͞ fuit obnoxia p͞cco

d hoc d. q pena dr pealitas in cor passi quia xpc puro no n necessitate assupsit, qz potuit corpus non ita sepasse a passibilitate. Sic separavit a corpo si voluisset, sz quia p hanc penalitate noe assupsit. s. pa naturalis sine culpa ne huius caritas sumen passus e in modi. sic accedes ad ig e. noe q de accedit sz postq accessit no ud. sz nihil ignis calefacit eu. Maria qz tota sil s. s. adveniet. etc. propositio e. iiij. dnt. pma e de sanctificatione be v. Sa. Sma e de modo conceptionis ei. i. pom qz gaudi. etc. Tertiu e/ex quo ut in cor x fo. sum fuit i. tuo obumbravit ipm di altissimi. etc. quartu e quid concep. qz cu in cor. etc. cio error manichei convincitur. i. carne ciatum toli. S. cc p hoc incidit qo d sanctificatione be virgis. etq queritur br. viiij. s. an sanctificata fuit in utero, an ante uterum. Pro ante utero. an anima creatio ul pt confirmatio anime p creatione. et an nativitate. ul pt sg. q ita fuit sanctificato ei in utero quito quid addidit sanctifica ex pveni spus sci. i ea xpm sup... filii. Sexto. de dru sanctificois ei. p eminen. etiobis. q e sanctificat fuit in utero. Sui. utru gra sanctificois in utero confirmavit sanctificatos. et pcapit utru confirmavit ipam. q pa peccare no potuit. viij. et ultimo. inq differt sanctificois gra in utero. a gra sanctificatios q e in sacramentis. etut pm sanctificati in utero. ad sacramenta tenea tur. ad pm pce. sic dic ap. q q pravavit radim q for pvaricatios hominis om e. eu g de primo sit admi pond. quia ad deps. q in ada ul aliqui satisfacere potuer. et quicquid concedi potuit concedebatur mri q gra plena fuit. g x ei hoc concessit. C sr anselm. decebat ut u go illa. qua d filio q d eade genitu. ut se ipo diligebat. in tem pp. ei puritate nitet. q maior sb do neqd intelli. sz huisse ou le c anu fisse. no e maior puritas q sub d intelli. pst. qz maior intell nuqua huisse. g hoc concessit mri. e concedebat quicqd concedi potuit. q acapi ex ubo. q i. ih. p. salon dix mri. pete a me mr mi. nz. n. fas e me quicq negare e. C sr. etiam contin. q eua fuit via mortis. et ba ugo via vite. g sic illa via, ita ista vite. sz ista via mortis fuit existentib; in lub. g ista vite exist et existentib; i lub. C 83 q. aug d. n pot bn ee. qui no e. ss. sanctificatu ee. e bn ee. g no convenit no existenti. C p. quicquid est i lub. ut pcto no obnox. est me nulnis. ut dic au. g si ba ugo fuit in lub. ut pcto no obnox. fuit me na uulnis. sz ina efficacia me na frita. supflua fuit a. g supflua fuiss; caro x. C p. mecca no e n casp et mbra. caput he redimere tm. g uniform mbs f redimi. cu ig ba ugo fuit mbru x. ipi f redimi. sz dic aug. q cuz f redimi. in lumb pctm e ut obnox m

peco. g ba ugo in lub prim no potuit sanctificari. C 9 d. q tribz de causis beata ugo et quilz al no possunt sanctificari in ppentibz, q z una. e. q gra sanctificans no ht ortum a petibz. et ita in eis transfundi no pot. sz pctm ht ortu. et no transfundi in ppagine ne. et p hoc pz. 9d ad prima. ratio fuit a e. quia ut dic aug. ex libidine in ppagine. ut tanq filia peta sinia saitur cu pta in carne. et hoc id aug. s. libido a no est separabilis a concu mixtionis seminis. et no ina fatur pctm. et io qz ba ugo p hanc lege concupe fuit in ppatibz. quia futuru erat venire intima suo. no hunt in itt pste ad gram s tua cu est. q caro no e priceps gre gram fuis. n paradisu delicium. et qz lumbis pm nego fuit sey aiaz, nemo fuit in lub pm suscepti gre. C ad s g dr d aug. d. q puritas illa intell no p confne adam, sz pt. ht. n. o le confne ad am. vn conhitur. et confne ad p. qz ad malu inclinat. S aut dc h. nec huit sm confne adam. n ad pt. im sb illa e puritas. que of ou le ht. quia confexit. sz no ad p. quia p lege concupe ad malu incl re no potuit. Q pro qr. utru caro et sancta fuit an animatioez, hoc. n. p sup fuit quida dre. q. s. confexit originale in causa. s. in cor s. sz qz s. s. anima, sil uenerit ad dokeis pt. s. omnibz mobilibz. mobilior e fido pueit animam in contactu corps et emdauit, ut anima orig le tactu inficere no possz. et h nitimtur p bare sic. ba ugo sig parthisia ei purtata aurea. et gra ei p ma na. g cu in artu cista fuit ex omi pte auro. an qua urna poneretur i ea, ita caro sua puta mdita sps. an qua aia uenit sz ad ea sp. sic p hitum e. maior e puritas sua q p e. sb d. hoc e ut in ea ht. et no i reatu. eu fili uerus h cuer d. n in ea ht. nec i reatu. C p. q eet ea q d de illa sanctificatione exsp. taret. doec inficeret aiaz. e an pure, ea p s. consit q nulla. e igit quicqd p. concedi mri. ui q d ei h concessit. C p. dani x. qui eit in illrm dia. legitur in quada glosa. sr dan. q i in me dna nutritu se parat. g p oppo deca q e. q. i stem d. q ipo cor purare debuit ne animam inficeret. C p. dyo. le. pus q te in fo re in uto. no in te. for tio a ut dic. au. e. in infil me aie. g nouit spe an qua anima infunderet. consit q lo d noti appbatiois p gram. g spe applauit p gam ant quiaret. g mlo forti in ea. C s lite. j. sup id. exultavit i gau. etc. nec du eat illi sps uite et tamen meruit illi sps gre. g mlo for sic fuit i ma ea. cu ta eat sanctificata an spos vite. e g spc uite sit aia. eit sanctificata an anima tom. C s3 q. sancta i uto. eat cor reatu origle. ctn. q pena l concup

Utru ba ugo sanctificata fuit in utero, ul an uterum

Utru ba ugo sanctificata fuit an animatam, ul po

adante

Utru sanctificata fuit an animatione l post.

qo

Utru bea ugo sancti ficata fuit in uto l an utero.

vinam

ipius. p[ro]bo. quia [contra]ria no[n] manet sil[iter]. s[ed] p[e]cca[tum]
[con]cup[iscent]ie manet. cu[m] ig[itur] no[n] sint [contra]ria. re[at]u[s] ?[?] no[n]
manet gr[ati]a. g[o] reatus h[abe]t [contra]rietate ad gr[ati]am.
s[ed] caro no[n] est susceptibil[is] reatus. g[o] nec gr[ati]e.
C. It[em]. ordo e[st] in p[ar]tib[us] ho[m]i[ni]s ad d[eu]m. i[d est] q[uod] cor[pus] e[st] s[ub]
a[n]i[m]a. [et] a[n]i[m]a s[u]b d[e]o. g[o] in descensu gr[ati]e. de d[e]o
gr[ati]a in a[n]i[m]a[m] n[on] se h[abe]t ad a[n]i[m]am qua[m] ad cor[pus]. g[o] effus[io]
gr[ati]e p[ri]us a[n]i[m]am d[e]z [con]tin[g]ere [quam] cor[pus]. C. It[em]. dic[it] dyo[nysius]. q[uod] lex
d[iv]initatis e[st]. p[er] p[ri]ma media. [et] p[er] media p[ost]rema ad
duc[er]e. g[o] cu[m] a[n]i[m]a sit media. p[ri]us a[n]i[m]a[m] d[e]z redu[c]
cor[pus] ad s[an]c[t]it[atem] gr[ati]e. C. S[e]d [contra]. q[uod] b[ea]ta u[ir]go n[on] fu[it] sa[n]c[ti]fica[ta]
an[te]q[ua]m a[n]i[m]a. [et] sic exp[ri]m[i]t[ur] r[ati]o ... in [con]t[ra]rium. (?) illud
gr[ati]e omnib[us] p[ro]p[ri]us. C. Ad p[ri]m[u]m g[o] d[icen]d[u]m. q[uod] s[ecundu]m. [con]ce-
p[ti]o p[er] n[at]ur[a]m maius su[bs]t[a]n[ti]e se tra[n]sferet. no[n] q[ua]li-
te[r]. s[ed] in d[iv]i[n]is gr[ati]e. [et] io p[ro]uenit a[n]i[m]am. [et] p[er] ip[sa]m
sa[n]c[t]ificat cor[pus]. u[nde] in hoc e[st] f[a]ct[u]m. q[uod] p[ro]cedit a[n]i[m]am in
cor[pore] p[ri]u[s] h[abe]nte g[ra]tiam gratu[m] facie[nte]m. C. Ad s[ecundu]m d[icen]d[u]m
q[uod] illa exp[ositi]o alle[goric]a e[st]. [et] no[n] e[st] sil[iter]. q[uia] q[uod] i[n]t[er]dum
nil[ominus] [con]siderantur. [et] a[nim]a ordinab[ilis]. hoc t[ame]n [et] gr[ati]a
no[n] ita se h[abe]t. q[uia] gr[ati]a cor[pori]s no[n] e[st] n[isi] a[n]i[m]a. [et] e[ss]e[n]t
sil[iter]. sicut iu[n]c[ti]o e[ss]et a[n]i[m]at[i]o[n]e. [et] sic archi-
p[ro]cedit a[n]i[m]a. s[ed] hoc f[a]c[er]e no[n] potuit a[n]i[m]a. [et] io
op[er]ib[us] diu[er]sis ... C. Ad a[liu]d d[icen]d[u]m. q[uod] illa p[ri]uitas s[ecundu]m
a[n]i[m]am e[st] act[iva]. q[uia] cor[pus] b[ene] p[o]t[est] x[?] assumere s[ed]
p[ec]c[a]t[u]m. [et] t[ame]n no[n] fer[tur]. u[nde] p[e]c[c]a[tu]m carnis in p[er]u[er]si-
tas no[n] e[st]. u[nde] in p[ur]i[tat]e [et] p[u]r[ita]te ad a[n]i[m]am referri
e[st]. [et] illa h[abe]nt mal[um]. q[uo]d potu[er]i[n]t e[ss]e s[u]btilio. ut p[rius] dc[tu]m
e[st]. C. Ad a[liu]d d[icen]d[u]m. q[uod] in [ve]n[er]e s[u]nt c[aus]e. q[ui]a p[ro]p[ter] uolu[ntatem] e[st]
a[n]i[m]a[m]. q[ua]r[um] u[n]a e[st] q[uod] a[nim]a gr[ati]e suscep[tiva] no[n] fuit.
s[ecund]a e[st] q[uod] a[nim]a l[i]b[er]tate. q[uia] adiuua[n]d[u]m no[n] indigui[t] s[ed]
in[feri]ores gr[ati]as eg[u]i[t]. t[er]tia causa e[st]. firmitas fine.
q[ua]m dix[it]. morte mori[e]m[in]i. q[uod] d[ic]it[ur] morte p[ro]pa-
gatio[n]e mul[tiplicata]. [et] m[u]l[t]e a[n]i[m]e posse[n]t assig[na]ri. C. Ad a[liu]d
d[icen]d[u]m. q[uod] d[eu]s no[n] p[ro]p[ter] ita nutrim[en]tu[m] a[n]i[m]a[rum]. q[uod] nutri[a]t
eu[m] in p[e]cc[a]to. u[e]l infundit amplius p[e]cc[atu]m q[uo]d q[uo]d
ori[gin]ale (?). s[ed] d[icitu]r nu[tri]re. q[uia] in[ce]dit [con]p[ar]tio[n]e s[u]bs[tanti]a
mag[na]s. ut caro gn[er]ata i[m]pl[er]e. a[p]p[e]titu[m] i[n]cl[i]na[t] s[ecundu]m ad
p[e]cc[atu]m qua[m] in[ferior]. [et] ex opp[osi]to m[u]lt[iplicat]e p[ro]b[ati]b[us]. i[m]mo p[ri]u[s]
e[st] e[ss]e. d[e] b[ea]ta u[ir]gine. q[uia] caro ei[us] [et] ex p[ri]m[i]s [con]plo-
nat[io]nib[us] [et] u[irtu]te no[n] fuit ita f[ac]ili[s] ad libidine[m]. sic
caro aliu[s]. hoc t[ame]n no[n] p[o]t[est] p[ro]bari al[i]t[er] n[is]i q[uia] p[ri]m[u]m
e[st] e[ss]e. s[ed] ex in[n]ou[atione] [con]cup[iscenti]e. ut ita dica[m] no[n] h[abe]t caro.
u[e]l a[l]p[h]a (?) u[e]l m[ulti] inficie[n]t a[n]i[m]a orig[ina]li p[e]cc[a]to. s[ed] p[ost] ex hoc
q[uod] tota corrupta e[st] in p[ri]mo pare[n]te peccante. in
quo tota fuit. [et] io [con]s[tat] no[n] n[isi] unu[m] p[e]cc[atu]m tra[n]sfu[n]d[i]t.
[et] io dic[it] al[ia]. q[uod] o[mn]is ho[mo] e[st] adam t[ame]n p[ost] p[ri]m[u]m. C. Ad a[liu]d
d[icen]d[u]m. q[uod] m[ani]f[es]t[ans] de no[n] p[re]destinatio[n]is. [et] io s[ecundu]m [et]
a[n]i[m]a[m] qua[m] ex[i]ger[e]t d[e] [con]u[er]tere. sa[n]c[t]ifica[ti]o[n]e. ut notifi-
caret [con]g[ru]e[n]tiam p[re]destinatio[n]is. cu[m] gr[ati]a s[an]c[t]ificatio[n]is
q[uan]to p[os]t for[m]atio[n]e[m] puerpii d[e]i in utero. C. Ad a[liu]d d[icen]d[u]m.
q[uod] i[ste] in te d[icitu]r i[n] a[n]i[m]a. s[ed] attractio [con]se[n]sus iu[r]a
u[e]l ab[e]rr[a]r[e] l[i]b[er]o ... [id est] [con]tra qua[m] capes l[i]b[er]e
s[ecundu]m p[ro]p[ri]a[m] u[irtu]tem (?) ... s[e]p[ar]atus a[nim]a. C. It[em].
C. Q[ueritu]r q[uan]d[o] a[n]i[m]a p[ost] [con]c[e]p[ti]o[n]em ... [et] a[n]te natiuitate[m]. d[e]i
sit ei s[ed] gr[ati]a. in q[ua] no[n] a[n]i[m]a. q[uod] natu[r]a re[n]ata no[n] p[ost].
s[ed] gr[ati]a s[an]c[t]ificationis regna[n]t. g[o] no[n] d[icitu]r n[isi] natu[m]. C. It[em].
i[n] natiuis u[trum]q[ue] s[an]c[t]i q[ui] p[ro]u[e]n[i]u[n]t renasci no[n] p[oss]e. d[icitu]r
a[utem]. [et] ex hoc [con]clud[itu]r. in p[ri]us s[an]c[t]i[ficatio] in gr[ati]a fuit au[c]tor[itat]e
s[ecundu]m. indu[cti]o[n]e. d[e] io[hanne]. [con]tra. C. [con]ceden[dum] e[st] q[uod] a[n]i[m]a natu[r]e
ex[ce]pto s[an]c[t]ific[ata] fu[i]t. s[ed] q[ua]n[do] d[icitu]r q[uod] ho[mo] nesci[t] a quo
qua ho[r]a n[on] p[er]uenelo[n]i[bus]. n[on] q[uod] p[ro]babilius e[st] [con]g[ru]o p[ro]-
creatio[n]i [con]fertur. q[uam] longe ex p[ar]te. C. Ad o[b]i[e]c[tu]m
g[o] d[icen]d[u]m. q[uod] a[n]i[m]a l[ib]e[r]o d[e] gr[ati]a sacra[men]tor[um]. q[uo]d [con]fert[u]r p[er]
mi[ni]st[e]r[iu]m. q[uia] t[unc] [con]fert[u]r gr[ati]a. u[nde] c[ui]u[s] op[er]is mi[ni]st[e]r[iu]m
no[n] fiat n[isi] sup[er] d[i]st[in]ctas p[er]s[ona]s. no[n] p[ri]us h[abe]t gr[ati]a d[iv]i[n]a n[on]
d[i]st[in]ct[a]s ex utero. u[e]l d[icen]d[u]m. q[uod] natiuitas d[icitu]r e[x]
utero. cu[m] [con]c[i]pit[u]r puerp[er]iu[m] [et] ex utero cu[m] puer p[ro]-
dit ad luce[m]. q[uod] aug[ustinus]. dic[it] in tr[actatu] de p[ri]ma natiu[itat]e s[ecundu]m
gn[er]al[e]m acc[e]p[tio]n[em]. C. Quarto q[ueritu]r. q[u]anta ei fuit sa[n]c[t]i-
fic[ati]o in utero. [et] u[trum] q[uod] deleuit reatu[m] origi[nale] [et] actuu[m].
qui e[st] fomes. [et] i[n] p[e]cc[at]o. [et] s[ecundu]m d[e]le[re] reatu[m]. g[o] cu[m] plus
[con]tulit u[irtu]te u[ir]gini qua[m] ill[is]. in ip[s]a debuit dele-
ri fo[me]s. C. It[em] dica[tur] a[utem]. q[uod] p[ro]p[ter] inclinatio[n]e[m] [con]cup[iscenti]e in[n]o-
no[n] p[o]ss[u]m[us] d[ic]e[re]. p[e]cc[atu]m no[n] h[abe]m[u]s. cu[m] ig[itur] ip[s]a potuit
h[oc] dic[er]e. ut[?] io ip[s]e d[icitu]r. in q[uo] inclinatio[n]e[m] no[n] h[abe]nt.
c[uiu]s e[st] fomes. g[o] fomite[m] no[n] h[abu]it. C. P[rim]o. n[on] e[st]
q[uod] quida[m] solue[n]tes d[icu]nt q[uod] h[abu]it quide[m] f[om]i[tem] h[abi]-
tu[m]. s[ed] no[n] f[omite]m actu[m] inclinantem i[n] malu[m]. q[ua]litas. n[on].
actiua p[er] se semp[er] agit actu[m]. d[u]m no[n] i[m]pediat s[ed]
i[n]q[uanti]t[ate] agat. ut calor f[a]c[i]t. ca[lidu]m. s[ed] fomes e[st] q[ua]litas
p[er] se i[n]clinans i[n] malu[m]. g[o] semp[er] inclinabit. q[uia]
p[ro]p[ter] s[ecundu]m iuenit. [id est] sensu[a]lit[a]te cal[or] ar[dor]. C. P[rim]o. n[on] [con]ue[ni]t e[ss]e
q[uod] alii d[icu]nt q[uod] fomes duo fac[it]. s[cilicet]. inclinat ad ma-
lu[m]. [et] q[uo]d ad hoc i[n] b[ea]ta u[ir]gine s[u]blatus fuit. [et] diffi-
cultate fac[it] ad bonu[m] [et] i[n]clinat ad malu[m]. [et] ex
hoc e[st] [con]t[ra]. si tollat[ur] i[n]clinatio ad malu[m]. tol-
le[tur] difficultas ad bonu[m]. sic ut aliq[ui] nolu-
e[runt] d[ic]e[re] q[uod] totus fomes s[u]blatus fuit. quo ad
p[rim]a. s[ed] remansit quo ad s[ecund]m. hoc e[st] q[uod] ip[s]a h[ab]it[u]s
fo[m]i[tis] nullus fuit. s[ed] [con]cepisse adhuc p[ro]p[ter] a[n]i[m]a[m] cor-
rupta[m] p[e]cc[atu]m orig[ina]le i[n] p[ar]uulu[m] t[r]a[n]sieci[i]sset. C. S[ecund]o
a[utem] illud d[icitu]r e[ss]e falsu[m]. i[m]mo m[od]o. q[uia] e[st] [contra] s[an]c[t]os q[ui] d[icu]nt
hic q[uod] sp[iritu]s s[an]c[tu]s. [id est] ea[m] p[er]ue[n]ie[n]s a p[e]cc[at]o purgauit.
[et] a fomite libauit. g[o] i[n]uenit fomite[m] i[n] ea q[uem]
uel debilitauit. ut dic[it] mag[iste]r. u[e]l euacuauit ra-
d[ica]l[iter]. q[uia] p[e]cc[a]ta p[ro]p[ter] n[ost]ra r[e]m[i]tt[untu]r[?]. q[uia] ip[s]o n[on] ... h[abe]t uix d[icitu]r ut
d[icitu]r amb[rosius]. q[uod] postea p[os]t x[ristu]m genuit filiu[m] u[e]l filia[m].
[con]stat q[uod] orig[ina]le h[abu]isse. g[o] [eius] fomes nu[n]q[ua]m
fuit euacuata. q[uod] est [contra] al[i]os. C. S[ecund]o. d[icen]d[u]m. sine
p[re]iudic[i]o. q[uod] h[ab]it[u]s fomitis d[icitu]r [con]siderari. i[n] u[ir]gine d[e] suo.
s[cilicet]. ut e[st] i[n]clina[n]s q[ua]ntu[m] e[st] de se ad mor[tale] [et] ue[nia]le.
[et] in h[ab]itu t[ame]n [con]ditio[n]e (?) t[ame]n e[st] s[ed] h[ab]it[u]s expedit[u]s ad actu[m]. [et] e[st] h[abi]t[us]
n[on] expedit[us] ad actu[m]. p[ro]p[ter] h[abi]t[u]s [con]t[ra]rios i[m]pedi[t]i. s[ed] n[on] s[ecundu]m i[n] eod[em] s[ecundu]m
p[ri]mo. t[ame]n i[n] eod[em] s[ecundu]m [con]t[ra] dispo[sitio] q[ui]da[m] re[m]a-
nes post h[ab]itu[m] que debil[i]t[atio] e[st]. [et] de facili p[ur]gabil[i]s.
t[ame]n q[uia] no[n] a[n]i[m]o purga[tur] p[ro]p[ter] coh[e]re[n]tia[m] eius cu[m] s[ecundu]m. q[uia]
s[cilicet]. p[ro]fu[n]de i[n]ficit. s[ed] par[um] i[n]ficiat. u[nde] d[e] l[i]ne-
p[ro]ditio q[uod]. s[ecundu]m b[ea]te u[ir]g[ini]s abstulit ui[m] inclin[andi]

Q[ue]r[itu]r ... s[an]c[t]ificata fuit. i[n] utero.
ficata a[n]i[m]a a[n]tequ[a]m ... (?) e[ss]et cap[a]x e[ss]et ... [con]
Vid[e] s[an]c[t]ificatam fuit a[n]i[m]a[m] a[n]te natiuitate[m] ex utero.
Vid[e] i[n] b[ea]ta u[ir]g[ine] fuit s[u]blatus.

al' actu

ad mol[ec]re crue[le]. q[uonia]m e de se h[ab]itu[m] [ue]l p[er]p[etu]u[m] creatu[m]. S[ed] 1.
s[ecundu]m d[omi]n[u]m magi[stru]m hic [con]cedit[ur]. mansit adhuc in h[ab]itu [et]
c[on]d[it]i[o]ne no[n] inclinantib[us]. s[icut] ye. d. c. x. io. man- 2
sit inclinas ad ue[n]i[a]le. no[n] aut[em] q[uo]d tum e de se ad
mor[ta]le. [et] ad d[icit] aug[ustinus]. d[icitu]r. q[uod] ip[s]a hoc potuit d[icer]e. 3
q[uia] e[st] h[ab]itum h[abui]t. no[n] ta[men] inclinauit ad
malu[m] nec retrax[it] a b[on]o ad id q[uo]d [con]tra ne sol'[am].
d. d[icitu]r. q[uod] no[n] inuenit s[ed]m dispositum. i[m]mo cu[m]
[contra]ria d[ispositi]one. sic. li. c[apitulu]m. contra ne. ta. [et] ille [contra]ri[us] h[ab]it[us]
re[s]p[ir]uit actu fortis. n[on] ne ia[m] manifesta p[er]f[e]c[t]abilis
solo ib[us] u[t] d[icitu]r. ut p[ro]cedit ob o[m]nes. q[uia] ille fund[a]-
m[en]tu[m] d[e]i sui a s[e]nio[r]ib[us] no[n] h[abe]t. C[apitulu]m quinto q[uod] q[ui]d
addit s[an]c[t]ificat[io] ex p[ro]uentu l[ac]ti. s. s. si [ue]l decebat ut
illa puritate nitet. q[ua] maior e[st] s[ed] d[icitu]r. tunc ut [et]
h[ab]itus fomitis no[n] remansisse in ea. c[er]ta m[agis]
q[uod] addere potuit s[ed] d[icitu]r q[uod] addit q[ua]n[tu]m ad statu[m] ma[ioris]
puritatis. no[n] q[uod] a[n]i[m]a ip[s]a fuit. [contra] hoc e[st] li[ber]
q[ui] dic[it] q[uod] fomite[m] extenuauit. C[apitulu]m 8. hoc ia[m] f[uer]e
e[st] determi[nar]e. q[uia] add[it] h[ab]itum fomitis exting[uen]do.
s[an]c[t]ifi[catio] q[ui]d quid adhuc addidit in h[ab]itu d[e]i filiu[m]. c[on]d[it]o
e[st] q[uod] d[ispositi]one aufere[n]do. sic. n. a[n]i[m]a h[ab]itu e[st] dispo.
ita e[st] post h[ab]itum. adhuc a[d] dispo[sitionem] freq[ue]nter
remanet. s[ed] tunc remane[re] no[n] potuit. q[uia] to-
tu[m] ei[us] cor resplenduit lumine d[e]i[tati]s. in se in
h[ab]itantis. [et] hoc sig[nifica]t eze. xliij. u[bi] d[icitu]r q[uod] ig[itur] ista e[st]
gl[or]ia d[omi]ni in templum p[er] uia[m] p[or]te ori[entalis]. [et] resple-
duit t[er]ra a maiestate ei[us]. C[apitulu]m sexto q[uod] de d[omi]na s[an]c-
tificat[i]o ei[us]. ad s[an]c[t]ificationem je. [et] io. [et] q[uare] mag[is]
h[ab]u alijs s[an]c[t]ificati legunt[ur]. [et] u[bi] q[uod] no[n] sit d[omi]na. q[ui]d d[icitu]r
au[tem]. q[uod] i[n] carne p[ro]p[ter] p[ecca]t[u]m uille. sol[um] e[st] redeptio. g[ra]ti[a] u[ero] q[uia] p[ro]p[ter] p[eccatu]m.
[et] b[eat]a ugo. je[remias] a[utem] [et] io. [et] peccauerunt. de je. a p[ro]p[ter] u[bi]
d[icitu]r ecce tetigi hoc labia tua. tactus. n. labior[um]
ut dic[it] gg. e[st] p[ur]g[at]io peccator[um]. [et] d[e] io. e[st] uerit ad eu[m]. x.
dix[it] io. e[st] a te debeo baptizari. i. glo. i. a p[ecca]to
mundari. g[ra]ti[a] i[n] p[ecca]to ueni[unt] o[mn]es s[an]c[t]ificati. tu[n]c
illes s[un]t p[ro]p[ter]. q[uod] q[ui]a h[oc] g[ra]ti[a]. nulli patriarcharu[m] e[st] data.
s[ed] uni p[ro]ph[et]e. [et] ioh[ann]i. qui e[st] t[er]min[u]s legis [et] p[ro]ph[et]a-
[ru]m [et] be[a]te u[ir]gi[ni]. u[bi]. n. q[uod]. iob. fuit s[an]c[t]ificatus in ut[er]o.
etiam u[ir]go no[n] fuit. quia dic[it] ab initio creu[er]it
mec[um] misericordia. [et] d[e] ut[er]o eg[re]ssa e[st] mec[um]. qui aut[em]
h[abe]t una[m] uirtute[m]. h[abe]t o[mn]es. g[ra]ti[a] o[mn]es h[abe]nt. g[ra]ti[a] i[n]
ut[er]o s[an]c[t]ificatus fuit. s[icut] p[ro]p[ter]. ch[rist]us. 3. [et] 2. io. xx. iacob d[icitu]r de
xi. g[ra]ti[a] ut etiam iacob i[n] utero s[an]c[t]ificatus s[icut] p[ro]p[ter]. de
je. d[icitu]r sim[iliter]. a[n]i[m]a qua[m] exires d[e] uentre s[an]c[t]ificaui
te. de. io. a[utem]. [et] s[anc]tus. s[piritu]s. repleb[i]tur adhuc in ut[er]o
m[at]ris sue. g[ra]ti[a] de m[at]re d[omi]ni. plus d[e]b[e]t aliquid in
telligi. [et] si hoc no[n] dicitur. C[apitulu]m p[ro]p[ter]. au[tem]. d[icitu]r. q[uod] o[mn]es
apparitiones f[a]c[t]e p[at]rib[us]. ordinabantur ad illa[m]
qua x[ristu]s i[n] carne apparuit. [et] o[mn]ia miracula ad unu[m].
quo d[iui]nitas humane n[atur]e sociata fuit. g[ra]ti[a] u[bi]
q[uod] o[mn]is s[an]c[t]ificatio in ut[er]o. ad s[an]c[t]itate[m] in ut[er]o. de q[uo]
d[ici]tu[r] e[st]. q[uod] nasceretur ex te s[an]c[tu]m. no[n] s[an]c[t]ificatio[n]e
ordinari debuit. cu[m] g[ra]ti[a] ysa. vij. hoc lucidis-
sime p[re]dixit s[an]c[t]ificatus fuisse i[n] ut[er]o debuit. s[e]c[un]d[o].
d[icitu]r. q[uod] b[eat]a u[ir]go nu[m]qua[m] p[e]c[c]auit. q[uia] hic hoc

exp[re]sse h[abe]t initiu[m]. C[apitulu]m ad obi[ectum]. [contra] d[icitu]r. q[uod] i[n] carne ui-
ue[r]e sine p[ecca]to. [contra]cto [et] [con]tracto. soli[us] filii d[e]i e[st]. s[ed] b[eat]a
u[ir]go plus [contra]xit p[ecca]tu[m]. [et] p[ro]p[ter]ea s[an]c[t]ificata fuit. C[apitulu]m ad
a[utem] d[icitu]r. q[uod] b[ea]ti [con]cedo. je. a. [et] io. uenit peccasse. s[ed]
no[n] u[ir]gine[m] glo[rio]sam. p[ro]p[ter] honore[m] d[e]i. C[apitulu]m ad i[d] q[uod] ul-
t[er]ius q[ui]s sine p[re]iudicio dico. q[uo]d hec g[rati]a ordinatur
ad op[er]a p[er]fectionis p[re]cip[u]e i[n]t[en]ta. un[de] tu[n]c coytus sin[e]
libidine ee no[n] p[otera]t. ei[us] no[n] [con]cebat d[omi]n[u]m h[abe]n[t]e
g[rati]am. q[uia] p[ro]p[ter] s[an]c[tu]m p[ro]missu[m] g[e]n[er]ationi op[er]a d[e]b[e]bat.
q[uia] cu[m] [con]cip[er]e e[st]u erat p[ro]missa. q[uia] a je. dub[itatio] fuit
q[uia] ordine fuit ad s[an]c[t]itate[m] in ut[er]o in ap[er]tissima
exp[re]ssione. plus alijs o[mn]ib[us] p[ro]ph[et]is. q[uod] sic p[ro]ph[et]a[ui]t.
in t[er] o[mn]es exp[re]ssius p[ro]phauit de mo[do] natiuitatis
d[omi]ni. ysa. vij. [et] je. xxxi. ysa. a[utem] dic[it] sic. ecce u[ir]-
go [con]cipiet [et] pariet. fi[lium]. il no[n] exp[ri]mit in d[ispositi]one
m[at]ris. s[cilicet]. q[uod] u[ir]go [con]cipet [et] pereret. s[ed] je. dic[it] sic.
nouu[m] faciet d[omi]n[u]s sup[er] t[er]ram. femina c[ir]cu[n]dabit
uiru[m]. [et] an[te] hoc. usq[ue] q[uo] delicijs dissolueris filia ua- al' [pro]phauit [contra] m[od]o na. do. jer. xxxi. [et] ysa. vii. ysa. a[utem] d[icit] s[ic]
ga. nouu[m] a n[atu]re. simil[ite]r [con]cipet. g[ra]ti[a] in hoc solo
m[iraculu]m e[st] q[uod] dixit. ysa. s[icut]. nouu[m] no[n] e[ss]et. p[ro]pt[er]
hoc de uno solo hoc fieri. q[uia] hoc fieri fuit. g[ra]ti[a]
eua sumpta e[st] de adam. g[ra]ti[a] in hoc uult [con]iunctor[um] i[n]telligi
d[iui]nitati[s] cu[m] h[uman]itate. cu[m] aut[em] dic[it] c[ir]cu[n]dabit. sig[nifi]ca-
[con]tractio[n]em [sic] i[n]finiti. ad ar[ti]tu-
dine[m] uteri. cum aut[em] dic[it] uiru[m]. intell[igi]t[u]r p[er]fectio ei[us]
[et] ia[m] [con]h[ab]itab[ulum] a[nim]e. qui sic sap[ient]ia [et] g[rati]a. p[ro]p[ter] h[oc] a q[uo] p[er]ces-
sit. u[bi] s[ed] q[ui]a d[e]b[e]t. [et] notat p[re]dicationem ca[r]n[al]is
d[e] inceps i[n] t[er] [con]cep[tione]. q[uia] filie no[n] q[ue]rit resolui de-
litiosis amplexib[us]. s[ed] castis amplexib[us] d[e]o adh[er]e[re].
s[icut]. io. a[utem] h[oc] s[an]c[t]itate i[n] ut[er]o. exultando i[n] s[in]u m[at]ris
ut[er]o demonstrauit. [et] p[ro]p[ter]ea i[n] mu[n]do dig[nissim]o o[mn]i[u]m [et] ideo ille
[contra] p[ro]p[ri]us ordinab[ilis] [et] s[an]c[t]ius u[ir]x[it]. s[ed] p[re] o[mn]ib[us] illa re-
cep[it] s[an]c[t]itate[m]. q[uia] sic ad s[an]c[t]itate[m] accessit. ut de ip[s]a su-
metur. q[uod] d[e]o uniret[ur]. C[apitulu]m ad a[utem] d[icitu]r. q[uod] no[n] fuit
iob. i[n] ut[er]o s[an]c[t]ificatus. s[ed] g[ra]ti[a] g[ra]tis data [con]cedit ea ploe-
cor[um] s[ed] tangit. ex qua h[ab]uit. q[uod] facili[us] inclinabat[ur]
ad m[isericordi]am. qua[m] alij homi[ne]s. q[uo]lib[et] ho[mo] mag[is] e[st] uni u[ir]-
tuti inclinat[us]. s[ecundu]m [con]plexione[m] sua[m]. qua[m] alij. C[apitulu]m ad a[utem] d[e] iacob.
d[icitu]r. q[uod] d[e] dilecto p[ro]fessio[nis] intell[igitu]r. C[apitulu]m vij. q[uare] ut[rum] h[ec] g[ra]ti[a]. q[uod]
d[icitu]r s[an]c[t]ific[atio] i[n] ut[er]o [con]firmat s[an]c[t]ificatos. [et] p[ro]p[ter] h[oc] b[eat]a u[ir]go. q[uod] ip[s]a p[e]c-
care n[on] potuit. h[ec]. n. u[bi]. pat[er]. i[n]. d[e] u[ir]gi[nita]te. glo[rio]se
u[ir]ginis. u[bi] d[icitu]r q[uod] ip[s]a de[cor]e fuit u[ir]ginis u[ir]tutis q[uonia]m fi[lius] d[e]i [con]se-
cr[a]uit i[n] h[oc]. a[utem] d[e]o altene [con]ple[xionis] corp[or]u[m] i[n] castitate. [et] g[ra]ti[a] similis
sit ro[gatio] de alijs actib[us] in p[er]fectionis [et] p[ecca]ta. uidetur ip[s]a
no[n] potuisse peccare. C[apitulu]m jt. indecens n[on] p[otera]t pecca[r]e
x[ristu]s. s[ed] obligo m[at]ris. si p[e]ccaret. redundaret in
aliquod uitupiu[m]. q[uia] indecens u[bi] peteres mal[u]m 1' obnugato
h[abe]re. g[ra]ti[a] u[bi] q[uod] no[n] potuit peccare. C[apitulu]m solo d[icitu]r. q[uod]
h[ec] g[ra]ti[a] no[n] [con]firmat eos quib[us] datur. s[ed] neru[m] e[st]
quid[em]. q[uod] in b[ea]ta u[ir]gine remouit h[ab]itu[m] ad malu[m].
s[cilicet]. exp[re]sse h[abe]t u[bi] huic i[n]clinas. q[uod] aut[em] dicit a-
b[eat]o. intelligitur de i[m]possi[bilita]te. q[uia] e[st] ex ig[nor]a[n]tia.
q[uia] i[n] g[ra]ti[a] u[bi] fuisse. ut uterum qui fuerat tem-
plu[m] filij dei. uiro corrumpendum p[re]beret.
[et] s[ed] impossibilitas est i[m]mobilitas honestatis

[illegible]

agitur q̄ e i sacramentis. z utr̄ q̄ differat.

> q°
> utrum differat sanctificatio in utero ab illa q̄ est in sacramentis.

ex illa uia. et p̄ hoc modo procedit ordo sequens q̄ probat hoc primo inuenietur. Quarto q̄ utrum h̄ g̃ra habundet ut dicit̄ q̄ no in priuato caritatem. que inspirat bapt. Q̄ sic no aperit ianuam quam aperit bapt. g° n̄ q̄ dicit. Q̄ b̄ bap. no ita debilitat fomitem. q̄m in stiget amor le cruele peccati. g̃ra sanctificationis in utero adeo debilitat. q̄ no instiget q̄ est de se. g° n̄ q̄ no hundet. Q̄ sic. habundans ino diuitie aut aliquis spe priuilegii et prerogatiue. sed specialis priuilegii et prerogatiue sunt sanctificati in utero. g° aut eis g̃ra habundantia. Quarto h̄ queritur utr̄ teneantur suscipere sacramenta tales. et ut q̄ no. quia deus supplevit in eis uicem sacramenti habundanti. g° cum in ea sit op̄ s̄. q̄ uidetur n̄ oportet suscipere sacramenta. Q̄ sic. q̄ iere et iohes circumcisi fuerunt. g° tenentur ad sacramentorum suscept. Q̄ sol. dic. q̄ in quibusdam magis abundat g̃ra sacramentali. et in quibusdam distat ad g̃ram sanctificationis in utero. Q̄ n. ad ea q̄ spiritualia saluti congrue. ut oratio in bono. et remotio a malo. magis habundat g̃ra sanctificationis in utero q̄ sacramentorum. q̄ a ad alia minus habundat. ut est ipsius circumcisis. et apto ianue. q̄ fit in sacramentis. itaque eis oportet talliorum. que solum sacramentalem quod ulterius q̄. dc. oportet suscipere sacramentum. p̄ preceptum n̄. n. circumcisio tamen est data in uetere lege. et sig. iosep op. opas. oportebat suscipere. et n̄ p̄ opus operatum non forte b̄a uirgo et io. bap. fuerunt p̄ impositionem circumcisionis. Quarto q̄ tertia parte. c. ii. s. p̄ q̄ generationem. agitur sexto ubi presumit. ubi querit duo. p̄ ut b̄a uirgo ad potentiam generatiuam suam acte egit in conceptione filii. s°. quid sit q̄ dicitur. q̄d spiritus s. superueniet ei p̄ generationem. Q̄ est q̄ p̄ s. sic. dicit omnes philosophi in liber suo. q̄ in est inferiora. ē illius maris et feminē. et h̄ p̄ba. pona uentis ex quibus no soli pullus p̄ dictum in utilitate informe. cu g̃ uir inferior sit et forte in b̄ illa. z dissimilia. nichil taliunt quierit uirtutem maris. g° n̄ potentie generatiue uirginis. g° ad formam membrorum et corporis. p̄ generationem uirginis. nichil fuit operata. Q̄ phs in libro de animalibus. xvi. dicit. q̄ anima est in semine. Sicut artifex in artificiato. q̄ stat aut q̄ intellectualiam anima. p̄ut est actus corporis phisici. p° uitam habentis. quia semine p° est tale corpus. g° mulier dicit infor. g° n̄ e anime. Q̄ sic. dicit. q̄ ut sensus q̄ ulterius sed fomitem formante z animatam. tertio calor sibi quieto op. calor n. igneus quietis et calore celi fortis et calor anime operat aduntam. n̄ a tale e inmut. g̃ n̄ coo pat adhuc. Q̄ est illud diuersae ponunt proprietates maris et feminae et femine. ē firmi et pla. quia illa sunt sigillatori forp z receptioni. eo q̄ b̄u c̄ne recep. z firmi q̄ cunt tenzi. maseli a p̄tes ē calim et sicci. q̄ b̄n sigillat. quia calor aperit sigillandum. et siccē penetrat autos. g̃ eiusdem sigillatiuus sit forte. quare zhi. h̄cut maris z no femine. g̃ n̄ b̄ta uirgo habuit h̄ ad xpo. Q̄ est quicquid d̄ aliis dicatur. in conceptione x°. quilio. forte ao. mulieris. et uno. sit. fem̄ ē. g̃ n̄ potuerunt exire causa. h̄ ipsa ita. n̄ g° aliam uirginis. Q̄ est tamen dicitur. q̄ p̄ sententia ipsum parte dei sapientia tamquam diuinum sponsorum. i. semine. q̄ stat a q̄ n̄ fuit semine quo aditum. quia h̄ e p̄ excellentia. quia ille e p̄ excellentie mulier forat inferius. z ut p̄ uteri uirtute generationis temporales. g° reliqua q̄ fuit semine. quo aditum seminis. s.

formando. conterendo. figurando. q̄ p°. z h̄ g°. h̄ n̄ fuit uetus glose ligitur. sicut quidam dixerunt. Q̄ h̄ s. p̄ sola m̄ n̄ dicitur m. quia f. h̄ m̄ i multi. est aut. g° m̄ q̄ ad plus fecit q̄ m̄ ipa accipere. Q̄ sic dicunt quidam phi. q̄ puer perdet ad inuicem h̄ uenas aduenas matris. z nuos ad uer vos. z arterias ad arterias. ut sic hauriat sensum z motum d̄ mat. z ut inde diuenit. z uita z ut tale sp̄m i artus. g̃ m̄ q̄ m̄ sit plus q̄ m̄ ipso a b̄a m̄ habuit ad x̄ ea q̄ necessaria me habz. mr. h̄ miraculose. g° n̄ q̄ plus fecit quam dare m̄. Q̄ sol. sine preiudicio d̄o. q̄d totum q̄ est sumptum op. ad formationem et spem hois z unione fecit sps s. h̄ quo adiunx. et fomitum loci concinentis et caloris fouentis. op̄ n°. opabatur p̄ g̃ratiam beate uirginis. sic et q̄ nullus fecit. unum primas uoces. h̄ inde certe sit tamē sanctificatio. q̄cedo. q̄d an adducte sunt. q̄ quidam dicunt plus facit. q̄ generatum p̄ uirginis. x̄ sit forcius. z alia p̄la ab h̄. de hoc sep sut z dixerat ad p̄ a q̄ h̄ conuenit. o. d̄. q̄ no e sola m̄ in uirtute accepta. q̄ z op. p̄ mo fomitum adiuuatus exterius. sicut operatur n̄ in uias fundi celi. z ad figuram congruo p̄te. z ceteri figu p̄ sicu. et sic op̄ calor. n̄ ad hoc est p̄ fomitum. z ad q̄ liter meliores z d̄ū h̄ p̄plori. h̄ no op̄ sic n̄ intrinseca q̄ uisom z fomitem. et figuram. Q̄ ad q̄ d. q̄ hoc n̄ fit n̄ ad formatum. q̄ p̄. ff. n. et motus no deriuatur a matre. sacerdote q̄ fortur inpuo et uita. ipo. a corde forte ipi ex ea tractalia fouentia s̄ eius operatia. propter ea hoc uiuum e in uirgine gloria. in qua oia h̄ sil' p̄ facta sunt. dicunt tamen quidam. q̄ aliquid opa fuit ad conceptum p̄ consensum fidei. q̄m dix. fiat m. s. u. tu. h̄ hoc n̄ e dictum. q̄ 1° off no op̄ ad hoc. h̄ remouit obice ne conceptus in ea fieret. obex. n. ad hoc fuit diss̄ ei. cum causa consensit. obex remota fuit. Q̄ s° q̄ quid sit ei dare generatiua potentiam ubi. dicit. n. io. da. duo sic. potentiam ditatiuus ubi receptiua p̄pris. sil' generatiua. dare a potentiam receptiuam z generatiuam aut e id. a. a. s̄ inde. et no n̄ uirgo esse m̄. n̄ q̄ receptiua pr̄mission m̄ a uteri. et h̄ n̄ esse pn. si a a te u g̃ra ad agere in conceptu. Q̄ s°. h̄ ue q̄ ce. uirgo generet fil. g° cum legere dicit p̄ m° actois generatiom. m̄ egisse in conceptu. Q̄ s°. quidam dixerunt. q̄. s. s. excitauit uirtute generatiois in b̄ta uirgine. ut excitata p̄sit in actum generationis. h̄ h̄ n̄ n̄ q̄ excitatis uirtute. p̄ e in genere. sp̄c a n̄ e p̄ x̄ c̄s generatiom h̄. ut. s. phibi sp̄. p hoc no n̄ g̃atiox de uirgine e miraculosa. q̄ si ceo illicita. p̄ no e miraculosum ipm inde. g° s̄ si uirgis generatam aducatū g̃ratiōis excitet p̄ non cit miraculum ipam generare. Q̄ s° d̄. sin preiud. q̄ dare p° generatiuam. n̄ e qua preparare generatiuam be uirginis aductū qui debe m̄ s̄ m̄ m̄s. h̄ aut actus no hitu e. no e forte. et conuertere. configurare. n̄ sic cardinalibus extitere. z missum do m̄. i qua fieret cōuisio. forti o configuratio. z a h̄ nuntiare i q° m̄ ē lacu conuente. propterea

[illegible]

Bottom commentary (two columns, small hand): [illegible]

> utrum sanctificati teneantur ad sacramenta.

> q°
> utrum p° generationem beata uirgo fuerit actiua circa conceptionem xpi.

> p̄ angulos

> q°
> an dare generationem

z multi m̄ ac n̄ m̄ i inpuero.

[illegible marginal gloss, 6 lines] ... ne .q. [illegible]

a ad suscept. e sanctificate ipm. ut utriusque ei dignit
congruit recipit. Tercio dicit ei pot recepcionem dei ubi.
cellit cum illa gratiam. q. ipsius sum tota fuit tecta
per corporis grauitate. C. Ad 4 dicendum q. uirgo iustissime ge
nuit Xpm. ut ... no ... principale actu for
tionis. s; per ... igniue e proximo efficiens. C. Ad 5
dicendum q. non ... recepit. hoc ubi excitauit uirtute
ei gratiam. s; per decet eum ei non mise ... q
erit ... s; ut expe. adtale actu. q. competit
... C. Ad 6 dicendum q. concept. filii fuit mirabil. ...
miraculorum. ... e sile decet ... s; sile ...
... miraculi sic hic. q. ipsa manet uirgo concepit
C. De ... de hoc q. dicit. ii angelus uirgini allocut
... dannunciatione sua per angelum ad beatam uir
gine. ... Primo e utrum conueniebat annuncia
tione fieri ... ut ... conueniebat eum fieri per angelum. Tercio de
quo ordine fuit angelus annuncians. quarto. ... anu
ciationis ... et ultimo. de fine annuntiationis ...
e. C. Ad primum sic obicitur. glosa. super ... q. prophetia predesti
nationis sine nostro impleri debuit in uirgine perfecte.
e igitur sic dicitur glosa. super. luc. lii. 1. annuntiatio sit
ad ... arbitrium uirginis ... uidetur annuntiatio esse
superflua. super illud. luc. 1. discessit angelus ab
ea. dicit glosa. accepto uirginis consensu celestia petiit a
... C. ... fides non habet meritum. cui humana
ro prebet experimentum. s; annuntiatio fuit persuasio ad
credendum. ergo magis fuit ad euacuandum fructum fidei
quam ad ... ergo annuntiatio fuit de fide uirgini
... non debuit fieri. quia annuntiatio ... fide
... angeli ... cum non est
... apud dominum ... hoc q. dicitur elyzabeth.
... C. ... sine ... angeli mediante
... gratiam ... incarnationi ... ad fuit ... gratia q
... debuit perfici ... annun
ciatio ... ad incarnationem. ergo ... debuit
facere ... C. ... aug. in quarto de trinitate
dicit q. ... ordinatum ad incarnationem filii ut ad finem. e
... finis dignior sit eo quod est ad finem ... fecit per
angelum annuntiatio non debuit fieri per ... s; ... il
luminatione ... C. Solutio. dicendum. q. conueniebat fieri annun
ciationem ad ... uirginis ... C. Ad primum ergo. ... dicendum.
q. prophetia predestinationis imple non ... s; ...
nobis ... ad 2 dicendum. q. fide uirtute angelus ...
... non intellexit ... q. illa fide ple
nissima fuit. s; q. humillima fuit. alta de se non
presumpsit ... altissimum esse ... hoc de
se ... reputare ... non debuit ... in
... per angelum. Tercio fides qua ... annuntia
tio e fides ... ut hoc ... opinari et
scire. et credere ... ut de ipsa fieret hoc q. ...
... ad hoc futurum esse credebat ... fi
des ... laudabilis. 2 ...
de se ... magis ... esset ... C. Ad 4 dicendum. q.
incarnatio ... ad ... gratia. s; non ... Tercio
s; incarnationem ... de se fecit. non ... annuntia
tionem. C. Ad 4 dicendum. q. ille ... ordinabat ad

apparitione filii incarnati. s; non annuntiatione. et
ideo non procedit obiectio. C. Secundo queritur utrum conueniebat fieri per angelum.
et uidetur q. non. angeli ... illuminatione superiores sunt hijs
quos illuminant. ut dicit dyonisius. s; nullus angelus superi
or fuit beata uirgine. ergo nullus eam illuminare debuit.
annuntiatio a fuit illuminatio ... ergo nullus angelus
ei ... debuit. quia beata uirgo superior fuit dicit
... in sermone de assumptione. q. exaltata e super om
nes choros angelorum. ad ce. r. C. Item ...
... beate uirginis quia angelo ergo magis conueniebat
... per eam ad angelum ... C. ... dicit
dyonisius q. tota dispensatio incarnationis per angelos est
annunciata. illi nunciauerunt illi magos ...
... pastoribus ... ergo debuit hoc fieri per angelos.
C. ... ordine descendunt illuminationes
... Sed beata uirgo fuit de ... ergo ad eum
... descendere debuerunt illuminationes. C. Solutio. dicendum.
q. sicut ... annuntiatio per angelum conueniebat
fieri. C. Ad primum dicendum. q. beata uirgo excellentior fuit omni angelo.
... s; inferior fuit quo ad statum ...
illuminationum ... in statu sacri ordinis ...
C. Ad 2 dicendum. q. ... fuit ... beate uirginis ...
... s; non ... contemplationis modo. q. angeli
uidebant faciem ad faciem. ... uirgo ... speculum in
enigmate. Tercio ... ordine ... angelus fuit
... Tercio ... descendit an
... Tercio q. de quo ordine fuit angelus annuncians
ii q. de superioribus. q. dicit gregorius. summum quippe angelum
... qui summum omnium ... ergo
non solum fuit de superiori ordine. s; ... summus ...
super ... quis e ... de edon. ...
dicit glosa. ... q. e uox ... angelorum ...
... incarnatione ... s; ... non ignorat
ergo de inferioribus non fuit ... non ... nomine
angeli. q. gabriel fortitudo dei ... s; dyonisius ...
dicit q. superiora agmina ... officium non ...
ergo de superioribus nullus missus est ... dicit. q.
... ysaias. vj. uolauit ad me unus de seraphim ...
et calculus quem forcipe ... altaris acceperat. s;
dyonisius dicit q. non fuit unus de superioribus. s; superiorum
subdelegatus. et ab officio ei q. est inde dicitur ...
... dicit ut quidam dicunt. q. incarnationis missus
fuit ... ordine ... lege ... annunciari ... [h ... p. q. ... non ...]
... angelorum ordines ... dona ... distingu
... e officium ... e supremum in illo illo
officio. archangelorum e officium nunciare secreta. ergo 2
supremum in illo officio. s; supremum e incarnatio Xpi.
ergo hoc nuntiare debuit archangelus. C. Solutio. sine ...
dicendum. q. angelus ille fuit de ordine archangelorum. sic
... dicens. Gabrielem archangelum ...
... esse ... C. Ad primum ergo dicendum.
q. ... non de summo ... s; de summo in
archangelorum ordine. unde ... angeli que
... archangeli summi ...
... C. Ad 4
dicendum. q. angeli ... incarnationis
misterium ... super ...
non ad plenum ... de hoc ... uoluit.

[Rubric, right margin:] Quo vero conueniebat fieri per angelum.

[Rubric, left margin:] Utrum conueniebat fieri annuntiatio.

[Rubric, right margin:] Utrum angelus ille fuit de superioribus.

[Bottom gloss, left:] ... q. ... reprehensibile ... ioseph ... maria ... plena fide ioseph ... [illegible]

[Bottom gloss, right:] ... [illegible]

nec sciuit quis e iste. eo q ingreret p͞a. q p͞z q͞z n̄ respondet eis de p͞a. s͞z de ope. e inquid quilibz ita ac. um altitudine consilii diuini. et hoc uolebit addiscere. et h' sicut concordat aug. et dyo. Tad a dō. q n͞r fortitus e ang̅l's ab offitio. q̄z .s. fortez q̄ aereas potes debellare uenerat. Ncaau. ut d̅t gg. Quarto q̄ demo anunciad͞r's u͞s. n. q uisioe intellec̄li. n' debuit. q̄z hoc gn̄s illuiatiois. sū mūe. ut d̅t au. l. xij. sup. gen. Item. dom. in tellcū op̄e uisioe. eo q talis e error. g illo mo n' debuit ut ui. s. si forte dicas. q angeli non possunt illare nrm intellectu. eo q intellc̄ suos ex les ei. et par i parte no h͞t pacte. hoc e ḡ. aug. in l. xij. sup gen. ut d̅t. h' n' mentis mois. q angli spes intellibiles nro itellectui i p͞mut. Ⓢ. 6ᵒ. dō. q anuntiato p modu iducentis ad consensum. ut cosentire sit exhibi elecōe. q̄z alr no eet laudabilis. s͞z illuū intellectu couicere. tom de(n)se(n)su. et no h' mo illuiatois p intellm nobilior sic mgrē suo. g p(r)im sui ul rmg̃. cu no eet ado uel adinu tiatoes. q inclinat ad libim consentim. et p hoc p͞z sol' ad totu. Ⓥ. q. quis sit finis anunciatōis. et uiq d fides. q̄z i d͞t elizabeth. bn q credidisti. etc. Item. ma uite d͞r finis fides b̄e u̅gis. ḡo fuit anuntiatōis. Item. ubi angli p suasionis ui hoc. s͞z ḡ. fide huit bā u̅go. an hoc. s. an anuntiatom. ḡ no fuit finis anuntiatōis. q̄z no acqrebi. Ⓢ. 6ᵒ. dō. q d̅r fuit finis. uni in u̅g̅. et e cons. ut fides ubo angeli. n simpl fides. quia creditur i dm. q̄z illa an huit. et p hoc p͞z sol' ad p͞m. ali' fit fu n͞ris. s. conceptio et incarnatio x̄. no p anuntiatom operante. s͞z ad hoc disponetes u̅gis. ut ieca spē sci opatione fieret. et p hoc p͞z sol' ad totu. Item de m q̄ de hoc q̄ de h q d̅r. altissimi. q̄r uocat eu altissim. et quid sit obumbrare ei spm. s͞z ad hoc dō. q s'm cassianu q̄ nestorius contice paltissimi intelli p͞z p q appatoez. q̄z ipe e auctor p sapim a cunctis intellt fi. 2 sps. s. suppo. pro suo noie. ut alli tres mag fabri. mdi fabricares/ intelligan indissibile ope incarnatois. mu du in subtra ugti u̅gis repallet a et ide d̅r. altissimi. q̄z altissim fecit ad alta humilia eleuauit. uni ḡo i intim ubo. et alta inter se. igi ut sap. n. appuit. i mo coniuctione. ut distincte sint n͞re unite i p'o. s'; utriq a inquietoe. tam distantiu. ut ditas et hu͞nitas. ubi au refrigat. uisu adiunat. et obubrat. siue obtenebrat. refrigat aqt sarficon u̅gis i extictione fomitis. uisu adiunare ad conceptu ubi incarnati. obtenebrati ubo. q exinaniuit semet ipm. for. p. ac s'm au d̅r nasci ~~exea~~ exea. no sarficaui. q̄z nuqua fuit n scm. Item de m q̄ de hoc q dic. q uniu c ex purissimis sanguinibz. ex hoc u q x̄ ut de m̄ concept' sit ex sanguine. s͞z. aug. i' dicet. q ex carn. s͞z. mi ore carne a d'carne. q sanguis a d'carne. s͞z hinu simbolu facilior e unio. ḡo congentius fuit assumere ex carne q̄ ex sanguine. s͞z n' hoc der. tuc oportuit sume ex ossibz ossa. et ex neruis neruos. et sic de aliis.

Ⓢ. 6ᵒ. dō. q ex purissimis sanguinibz accep. q̄z p'o ~~sang~~ sanguis e totu corpus aut caro. ad dem a ang. dō. q d̅r intellit carne p'eo q e in carnis. et hoc e sanguis. Ad a dō. q caro uia e inferior spei. s͞z no in uia generatois. q̄z ex carne no fit caro. n p̄us corru patur in abū. et p digestoes in sang̅ne couertitur. et tuc tande generatur in caro. ex sanguine aut statī fit caro p conuersione et fortem generatiue uirtutis. ul et uirtute inquibzdam. Item de m q̄ de hoc q d̅r. antiq̃ consp̃sionis. s͞z. n. n ui um/ quia antiqua consp̃sio e antiq ab exordio uitu. sic i uenit ap. i. cor. v. u dic. expurgate uet. fer. ut sitis. no. consp. etc. R͞x e q d̅r antiq p rugositate penaru et no culpe. quia culpa no accep b̄ atq̄ uiq̄ mā. s͞z pena. ut. j. diez n͞r. Item de m q̄ de hoc q dic. no sufficiens. s͞z p spm. s. cetus. etc. e certe sit de n̄co dō fuce. n u x̄ ḡre. qui no d nichilo. s͞z de aliquo m̄ir fit e. q̄z d sanguinis u̅gis. Ⓢ. dō. q certe duo impta. s. q sit imediatu opus dei. et q sit ex nichilo. alterum istoz h͞t incar. s. q e imediatum op' di. et no dic creatio. s͞z altm no h͞t. et no a lra h͞t ipoz. s͞z p spm. s. coditiue. Item de m q̄ de hoc ubo magri q̄d dic. c collata e p'o nouo mo gr̃di. ex hoc u. q u̅go x̄m no genuit a mo actiue. q̄z uta ex p'o. ut sine coitu uiri. sin libidine concep̄ta. uirto u̅gis celebret concept. Ⓢ. ad hoc. dō. ut p. dem e. q no eg incepcu. u sic dem e. dispo dō et adminiado extrinsecus. et ministrando m̃in ad f͞a in broz. et ad incremētu. s͞z uirtus cuctes. informas et silkatas. et cp pones m̄ bra. et uniens aie. et d̅r. tota fuit i ope sps. s. Item de m q̄ de hoc q d̅r. hac tam carne no celestis. no aeree. q͞r hoc e. q h͞r. jo. iij. qui de tra e. de tra lo. qui de celo uenit sup o e. et dic hoc. jo. bap. d se q̄ p'do se x̄ s̄ inferiorē. i/ o͞t. n. q no lo de an̄a. s͞z de cor. ḡ s' cor x̄ uenit de celo. ḡo e celestis n͞r. Ⓢ. 6ᵒ. dō. q. jo. dic hoc d p'a xpi. cuī de n͞a hois. x̄. n. inq̄ de celo uenit. jo. a. tr̄ene nat' huit p̄m. sic q̄ dix ali. x̄ d se. neo ascēdit i celu. n q̄ descēdit de celo. fili' hois qui e in celo. Item de m q̄ de hoc q dic. jn. n. sam'. q plus gr̄e ei fit collatu ad uicend. etc. si. n. ex omi pte uicat p̄tm. te u q uie i expre pot' p̄candi. et i u q no potuit p̄care. s͞z. ḡ. iiij. fuit status. u. ar. ut h͞r. ij. li. d. xxvj. s. posse p̄care. et no p̄care. q̄ i inocē. ~~n posse~~ ~~n p̄care motalr.~~ qui e cōdep'ti hois. no posse n pecare uenialr. q e hois redepti. no pse p̄care. q e gl̄ificatoz. ḡo u q bā u̅go tuc fuit in statu gl̄ificatoz. et ul' statu i noce p'me. q fi͞n e. Ⓢ. 6ᵒ. dō. q e pse exhitu inclinate. et e pse exlibitate arbitrij. s͞z posse exhitu inclinate ad p̄candu. uiat bā u̅go. s͞z huit pse exli. arb. s͞z ob'. q p hoc huit statu ade. an q̄ pecaret. Ⓢ. 6ᵒ. dō. q quo ad hoc huit. q no huit inclinas in malu expte cor. s͞z quo ad minores et moles tias ledentes extrinsec. no huit. n. n. i ipa

[illegible]

pte no mori quamuis erat ad pte no peccare. sic
fuit in adam. Ex de iii q de hoc q dr. si q sca esse
cret etc. infantes non bapt. recedent. no inueni
hre peccatum. patrum aliq originale dolorib;
uel amore esse confessum. ille secundum fide esse
peccatum no ht. Ex go. sig ualet intelligi q de
infantib; te puto sic esse glosand. peccatum hns.
.i. fomite et reatum pecti. dicit aps. fuit peccatum. ro.
vij. sic a quo nolo i.e. non e operor id. Ex q habitat in me
peccatum, sicut de adultis intelligitur tunc te vix
contingit esse. sine pecto. quia qdam sunt tante adhe
rentie. q uix consistet ho sine proposito committ
uenialia dimittendi. Ex de fu pte .d. inq. q.
ut x. decimat sit. contra expos. inq q. u
tum impiis; obnox fuit pecto. qui qui obnox
carne ht pecto ille decimat est. Et pe an in
cap ibi. cum a nulla caro ei excellen. etc. et
ht pres. d. inq pte dr/ qualit x in habin
no fuit decimat, nec in adam peccauit. Ro a ex hoc
celu. q x primitia nre masse assumpsit. i. q
e primicia nre masse. etc. simp pte magi
stra fid. qone mouet. solom adhibet, probes solent
ponit paug in et3 tu facile e designare uiam.

Ex incidunt tres qones difficiles. pri e utrum x. s. dif
ferente modum ab aliis hominib; fuit in lumbis ade.
et ab [illegible] sunt. quid sit decimari in lumbis hale. ul no
decim. tertia. quid sit peccare in adam. l no peccare.
Ex ex. p pa sic. dic aug. in viij. sup gen. q
omis p corpulenta sem fuim in adam. aut ig
intelligit corpulenta sem q e sm forma. et tum cor
uum, aut corpulenta substa q e in corpis nri. constat q non
pmo q. s. corp nra organizata fuisset i. q. esse
no pt. sic corpulenta substa nra e corps nri. q. illa
in fuit adsignatam in ada. erit alius. g omnium
corporum [illegible] ul futurorum fuit ibi in p ad sig
tu q ualde irrationabile e. q sicut sit ut mq ma
gis. no potuisset itot dici. p ap cu in dur in
finitum esse possibile semp esse hoies ex hoib; et
pagani sunt tamen censuer an ng. q hoc dicen
bat sic mag qui fecit hunc libri. et soluit obm
fram. q quide ad de omib; fuit ieo. et p oc ope
dum multiplicatu e in ho s tot quot nascent.
sic in v. panu. in tot milia homi. qui in sa
cra legit [illegible] hoc. q opus ne. p hoc totu e
miraculosum. et no nisi gnan hoies ex hoib;.
propterea et eade ro est de equis et asinis et aliis
alib;. q si ista [illegible] ex principiis q creata
i opib; vj. dierum sup. hoc dedi adipole sic de
multiplicat acceptu exodi. aut ig ad de eius
in di in e illi addedo. aut d nouo [illegible] cando
et addendo illi. si aliquid addit de eius in di. g
in totu fuit in adam. ut ipsi dnt q oppo illo
nre. q n conuertitur i imitate hu ne. q a primis
parentib; est sumpta. si sic mo. sed idem dicat
q in illa sumpta multiplicat tie. nec cando ad

q addat. n a conuerto in eam. hoc no e intelli.
qr dnt sca. q v. panes multiplicauit. sicut
multiplicat segetes ex uno gno. h a multipli
catio sit p aliq ingnia segetu oculioez. vnte
no e sile q adducut. qr panes multiplica
uit p conuersioez aliene me in ipos. sed p alu
subtiliore inuenerit fantasiam. et dixit q
in ul ps sumpta abadam. p didi in infinitu
pacem ne. itaq quib; hat ad dep. s. in
aut sm q e sba el ipso in sensibiliz e. a in
gta. i. q e hins gti. z ill fos coll. sup mo. h
no caps intellig. q actu a didi dione in nfos.
q nulla ht quantitate. e ephm. ip phicor
dicte. q sit in iniue. q e sbu. q hoc est indiui. eo q
n didr dione nr il q fos at dione p didi
dd q no est quantum. sicut eius esse sba et alia hi
gua. q sius distinctus diduun. h no ht locu hin
dio h sic a dicat nunquatam ee. g. dr ph in sto
daia. q omnium n constatium te e certo magis et augm. h a ro et s. sunt aduobus.
agit huidi radicalig e in p gnois. eam
goze ituns infortuie. sic dicit. Galien i tegni.
n dr q, dan defem mbroz. cau ex defectu nre.
quoz dam ex defectu uirtutis. g illa in ppo e tu
to cor intuta quantitate q si minor sit. no erit
tm g si didi. no dico in ad infinitu. h q ad
moicu. sic in duo. no gnabit tota qutas inde
corpis hu. et sic n e q dnt de dissibi in infi
tu. si forte dicat q hoc uim e. et o ino nasct
hoes minoris quantitatis qua antiqt. q in dista
fuit e minor. g. p hoc qu dz si ee minor pte i
tanta gtr. gta dicit in iiiim filior et filiar.
et cu ac legatur hinsse. xxx. filios et ples filias.
ipe xxx. pribus debuit ee maior quolib; illoz.
q ridiculu e sp. sepe uidemi filiu gnari
maiore pre. Ex jt. tandiu durauit successo
hoim q nir et. si mathomales no eent. Ex jt.
fore alia roe eliditur h oppio. sem q abadi
dirime e. aut totu fortu e i cor sech. a no to
tu. h pars reservata e i cor sech. ut in filii sech
nascetur. sup ni. e hee q ht fotm hu tuno.
no sit susceptile for hu ta. et no recipere ta.
ut dr aug. no pt ex illo fi cor aliuus p succes
sioem. q rom. n. ualde e. q res sit ipso ad for
q ia hesidicatur q no obuiat dco aug. d r
ne. qr nobilius ee ht ipso qua ipse. q i p e
sic radicale mbroz hois. et no sic nutrimale.
qr hoc dicu fuit. q ipm fortur totu incor hois.
g ipse ht ee nobilius si pp hoc det aliaps
disiunctiue. q no totu fortur incor. h reseruat
ps. te se. q aut didi inpres nuantes totu. si
e s medie. etie. qr te. et quite. et hi aut ipres
no nuantes. q una q; minor e pcedete di
uisa. sup mo. tie stabit d necitate p pagno
gnis hu. tot natis i quot pres sem e diuis.
si sic mo. te s; prior minor e pte sno ia qu.

1 ⁊ hoc n̄o ē uim. qz uisio pbat ꝯtⁱu frequet' sp. phi'ca
ꝯdic' q3 gn̄o ē de supfluo alimti. c̄ ꝯfertur uis
infoꝛtiua ꝑ oꝛgana gn̄ois. g̃ hoc mō n̄o ē. sicut
8 illi dnt. ¶ It aug̃ in li. de caialib3. xvi. d. q' semē ge-
n̄ois assimilat' filio egredienti de domo pr̄is. qz sic
ille pr̄e sbe pr̄is sec̄ ꝯfert. ⁊ illā multiplicat p
negociationes ꝓuic'. ita sem̄ pr̄e sbe radi' humidi
in quib3 oꝛgana formantur secū ꝯfert. ⁊ multiplicat
illam pecuniā alimti humidi in q̊ oꝛgana formant'
10 accione maris. ¶ Ad. sine humidi dicim'. q' n̄o fuit
in adā. p ad sig̃tum. s3 dn̄s q' d̄n ē in hī gn̄is.
i. signa infor. hois. ul' infor. pr̄is hois. sic ē in pet'
t'p adispet. ⁊ e ni origi'. in a or' ē q̄ decisa ē d corꝑe ade.
i. deo q' ipō fuit corꝑe ade. hoc. n. ē supfluū ali
menti. decisa i q̄m pecuniā gn̄atiue uirtutis. accepit
uirtute infoꝛtiua in loco col' determinato. aliam
ade. ut ex illo formet corꝑe filii. ⁊ tota ꝯuertet in ipo.
n̄ dr̄ supfluū alimti. q' sit inile. s3 dr̄ supfluū.
q' ad subsistentiam sube indiuual' n̄o ē depu
tatū pecuniā nutrire pot̄. s3 de hoc q' ē supfluit
mittitur gn̄atiue. ad spei subsistentie ⁊ multiplic̄ne
id id a n̄o ꝯuitit' in corꝑe filii seth. nec ps ei ut p
batū ē. s3 post ipm accip humidū alimta in corꝑe
seth. ⁊ tn̄ supfluū illi humidi mittit gn̄ite. ut
accipiat uirtute infoꝛtiua ab illa q̄ originata ē
ab adā. ⁊ sic fit successio poste. ⁊ hoc uoco ūim q̄
originale reuiuitur ad ūim hoiez ade. sic. n.
ꝯ suum in adā. ⁊ hoc innuit au' qn̄ dic̄. q' si abe
ho carnib3 alti'us ꝯgnet'. q' resurget caro i
illo i q' fuit ex humido radicali. n̄o in illo in q'
fuit nutimtū tn̄. un̄ ui' iij q' supiores opiōes aut
f'e sūt. aut q' n̄o pliit in ntli quali sic ue q'
ꝯcedo roes in ꝯtrariū inducta s̄t. Et q̄'n ad hoc dicim'.
q' ē dr̄. x'' fuit in lubis ade. uerū ē p ūm' h̄ ei origi
nalez. s3 n̄o sic alii hoies. corpulentū. n. in q̊ fuit
ē formō. sic orig̃ fuit i. s3 uirtus form̄ n̄o est ide
originata. s3 pō a spū sco. ut ē dem̄ ē. ⁊ io ē dr̄.
x'' sic alii fit in lubis hab̄e puto n̄o ee ꝯced'.
s3 ē dr̄. x'' p hoc q' alii fuit in lubis hab̄e i ade.
ꝯcedend' ē. qz unū d' sbam in e' f'm originem.
alīn aut dic̄ mō ꝑpagōis ⁊ gn̄ois. ¶ Sequit' q'
sic decimari in lubis hab̄e. aut. n. decimari ē decias
dare. aut ad decimas obligari. aut sig̃m decimatio
nis eoꝝ possidē qui p̄t fuit ⁊ tunc. Si hoc ē de
cimas dare. g' qui post fuerit erit. dabat tunc
decimas. ⁊ tamen decīs de obligabit' ad dandū q' d'
dit. g' post. decimas dare n̄o tenebatur. q' falsū ē.
¶ Pr̄. ut. q' res in ipō in li origis existes n̄o pt̄
decimari. hoc mō. qz q̄s decimat frumentū suū. ⁊ de
decimato seiat. ⁊ fruge q̄ creuit. iterum te decia
re. licet fuerit in decimatis semib3 f'm origi
nem. g' a sili. s3 decias dedit habm. Illis tamen
in se decimare n̄o potuit f'm q' dicit'. q' deciari
ē ad decias obligari. g'. leuite n̄o sūt ad decias
obligati. Imo accepit decimā apud lo f'm lege.
⁊ i magis decimati sūt. si hoc ē ee deciari. in melchi
sedech. qui decias accep. qua in abrahā q'

qui dedit. Si uō h̄ ē sig̃m decimatiōis alioꝝ posse 2
de. g'. illi fuer' tc̄ ibi f'm ūim origis tn̄. q3 oni
eod' mō fuit ibi x''. g' x'' fuit deciat'. Sic ⁊ ipis sp. 4
unde mag' ꝯre x'' q' alijs. qz ipe sig̃tus ē p de
cimas. ut dr̄ aug'. ⁊ magr̄. hu. d. 9. v. g' in'
mag' ipe deciat'. ¶ Pr̄. habm p uictoriā decias 6
optulit melch. sic x'' optulit post triumphū pecti
reddepis p̄ri. g' mag' ꝯ x'' decimari in tali sig̃
qua alijs. ¶ Vlterius q'. quid ē hoc q' dr̄ aug'. q' 10
h̄ cā ē. q' x'' n̄o fuit decimat' in lubis hab̄e. qz f. ali
t' fit i qua alii. hoc. n. uult' lex. n. ꝯcupiscentie n̄o ē i aliq̊ n̄ q̄ ꝯ i. s3 tē
n̄ fuit. g' p corpulentā sbam tn̄. ⁊ s̄ fuit i x''. g' posteri n̄ fuit. g'
alii fuer' ibi sic x''. f'm d'. q' deciari. d' ē qua p legē ꝯcup'. i tē
deciare. deciare. n. ē id q' decias dic̄. ⁊ hoc f
dualib3 ꝯs. quarū una ē mortal'. ⁊ quo ad illa
remansit decime i lege noua. f. ut sit ab3 i
domo di. ut dr̄ mal'. f. ut ministri habeāt un̄ sub
stententur seruietes i teplo. ⁊ alia ca ē ut ostendit'
oblo p̄fcois ee. ꝑ se sēa ap d'm. q'. n. decima
dat. decim' q' ad nūm occurrit. a se supiori porrig.
⁊ retinet noue. g' deciari aut limes ē p̄m. ⁊
pfcom significat. un̄ signi' pcati nr̄e reddeps
nis. q' a nob remō ut pccum a redeptis. qz exp
te nrā pctū hoc hre n̄o potuim'. retentio a noue
qui nr̄is inpfcom sig̃t. p hoc q' cadit ⁊ defic̄
ad nūm. sig̃t nrām inpfcom. ⁊ s̄ oblo decime ē si
gn̄ie se inpfcā. ⁊ indige reddepcōne. decimū
a ipm q' a se porrig. sig̃t reddepcōius illi pctū.
⁊ ita exponit mag'. hu. de. 9. v. deciari tuq3
ita indige libatōe significari. ¶ Ad. g' ad p'm .i.
q' ap'. heb. vij. un̄ istud totū trahitur. inten
dit pbare x'' sacdm excellētie sacdm leuitic. i h̄ q' x''. sacdo sig̃t
p sacdm melchisedech. q' ut maioꝝ accepit de
cima ab abrā. in q̊ min'tri sacdotii. ue. le. signt'
sūt indige reddepcōne sig̃ta p decias obla' ab abrā
ipi melch. qua reddeptione n̄o indiguit x''. imo
sig̃t eū ei p decim' q' accep melchisedech. ⁊
bn̄ dicet abrahe. sic pr̄ sui dep imolatōm eius
x''. ut bn̄ dicet hūi gn̄i. ⁊ sic p3 q'r x'' n̄o ē deciā
tus. i. ut libatōe indigēs sig̃t. Alii a i lubis ei
decimati s̄t q' p nouenariū retentū sig̃t ē idige liba
tōe. q' p sacrificiū melchisedech. ⁊ bn̄dcōm sig̃. .i.
dicitur ig' ad p'm. q' decimatū ee. ē signū. ul' p
figurari indige libatōe p nouenariū retentū
⁊ oblatōe decime p̄tis ei qui bn̄dic̄. ⁊ redim̄.
⁊ ad hunc decimatōne. p3. q' omis p nouenariū
sig̃ta p habm obligant'. ¶ Ad. id a q' obi. q' n̄o 2
pot decimari res i pō existes. solliendū. q' n̄o
pt̄ decimari p ūim actiuente decim. qz n̄o ē ac
tu s3 pō. s3 pot deciari. i. ad decimatiōm deciati ⁊ o
bligari hoc mō quo ē. ⁊ q' obi' d'gno d'd. q' hoc
granū dic' ē. f. ut actu. ēē. z5 ꝯ deciat. zū pō a ē i ipo. ē t q'
ꝯ decimatū. s3 d3 deciari qn̄ egredit' d ipo. ¶ Ad. d'd. q' i ipo ꝯ m̄
leuite accepit decimas ut sūt ad ministroꝝ 3
sustentatiōne s3 n̄o ut sig̃t decimā libatōis indigenti.
qz sic deci' sūt cū n̄o decimas accepit. ¶ Ad a 2
d'd. q' ee i lub attribuitur oib3. q' ad m̄ origis.

Sz illa mat dupx h͞r ꝯp̄ne .s. ad origine . ⁊ adori
ginatu . ad origine aut ita dupl̄r h͞r ꝯp̄ne . una
scdm subam corpulēta . aliam scdm legē q̄ de adā
⁊ eua ī maliū adoriginatū ita h͞r dupx ꝯp̄ne .s.
ut ꝯ possibilitas sba inx . ⁊ scdm mod̄m quo ē ac
cipi adiupm originatū ꝯt̄. sig̊ accipia m̄ hic
m̄r ad origine illi . tm̄ . ⁊ adoriginat ut eūs
m̄ tm̄ ipius . dd . q̄ x̄ hoc mo fuit ī ilub sicut
alii . ⁊ hoc uocat aug̊ ee ī ilubis p corpulentā
sbam . ido q̄ ī utroq̄ r̄ .s. ad origine ⁊ adoriginatu .
no attēdit ī ilis put m̄ est . sba corpulenta
m̄q̄ sic forma col̄ . si a accipi ī duobz respectibz
sis .s. legē ꝯcup̄e qua trahitur ab orig̊e . ⁊ scdm
ꝯmixtione sexuū quo accipitur ī cepto . no
fuit ibi x̄ sic alii . ⁊ hoc ī nuit aug̊ . c . dt . qd
illi dcimati ē ī ilumb hab̄he . quis fuer in
lūbis ei . sic ipe hab̄ha fuit ī lumb p̄rs sui .
⁊ qui p ꝯcubitū futuri adhuc erant ī increati
aut adhuc obicitur q̄ x̄ caro aliqua eet sub
ꝯ x̄ . tota fuit ī lgis caro . ⁊ illa fuit tota ī sc̄
utriq̄ r̄ . g̊ ⁊ caro x̄ . ut sc̄ dcimatu ē . dd . q̄
no ē uī . q̄ ī lgis caro . aliqus rōis ē quas
x̄ caro . dr̄ . n . caro x̄ dr̄ .s. q actu caro xpi ē .
⁊ illa nuq̄ā ut x̄ fuit ī ea . q ī ipo . alio mo dr̄
caro x̄ . q p fide de tota massa x̄ dcimatu ē accipi.
⁊ illa fuit ī lumbz descēdes . ⁊ s p actū ꝯcubi-
tus q̊ scdm sbam . s ut fides ꝯiugit ea ī r̄ ad x̄.
sic inpl̄i eāt ad legē ꝯcup̄e . ⁊ hoc ē accipe ca
ne x̄ scdm rōm . ī hoc rōe q futura erat x̄ . nuq̄ā
legi ꝯcup̄e subiacuit . sic ē dixi . C ad 4 dd . q̄ in
dcima oblata x̄ sig̊ficaba . s ipm oblatū no deci
matur sic . sic ē diximi . s po ipe actus ei q no ue
retinet obligat ad decimatōne . p hoc q̄ profi
tetur se tali decimo redimite indigē . C ad
5 dd . sic p̄z ex p̄dictis . q̄ illa caro ut xpo dcimatu
p fide no fuit nisi p corpulentā sbam ī ipm lu
bis . alii aut duobz mois . C Tertio q̄ quid sit
peccare mada . ul no peccare . peccare . n . ē agē .
ul ē agi ī q actu ē . mādam a actu no fuit .
g̊ mādam no peccauit . ut ui . si dicas q̄ hoc
ē ī pn̄o ī ali pcō obligari . ꝯ . xpc fuit ibi scdm
pn̄m ī ale . ⁊ tam mada no peccauit . si dicas
q̄ hoc ē reatū ex uitio illi ī ne ꝯ hē . ꝯ hoc ē . q̄
dicā . q̄ uitiū ul pcm no ē magis ī seie q̄
ī spūto . g̊ ex origie seiali no ꝯ hitur p̄ . ī ui
sti ū max . q̄ filii ul ī tria . ul q̄rta . ī ms ubi
infinitas ꝯ nōes p̄uantur . p uno uitio pare
tū . C Solo p̄no q̄ doůli pcō ⁊ infcōe ipi
us . tractatu est ī lib̊ sc̄o . d . xxi . s hic br̄ tnsi
ē dico q̄ peccare ē p̄mo accepsnis m̄ exadi
reatū orig̊l ꝯ hē . ⁊ hoc mo x̄ no peccauit ī
ada . imo ut m̄ ī ulnis fuit ī ipo . s . n .
tota caro adē corrupta fuit corrupne pas-
sibilitas ⁊ uitu . no tam scdm q dcimatur fide ad
x̄ . q̄ sic dcimata h̄r ī nse spec sui q̄ me ī ulnis
ē ut dic aug̊ . ⁊ hoc facile p̄z p̄ p̄dicta . C ad
p̄m g̊ dd . q̄ os mada peccauim . sic ī origio
uiciata qui sic fuim ī ipo . q̄ r̄ carnis nre accep.
a sua ꝯpagne repugt corpulente sbe . ul
legi ꝯcup̄e . sicut x̄ no fuit ī . ⁊ sic peccare ē p̄
care .s. qd ē .s. p̄ origine nr̄ . ⁊ hoc ꝯ m̄ sumus ī
ipo oms qui ꝯpagati sum [illegible] ex ipo . C ad 2 p̄z
solo p̄dicta . C ad ultimū dd . q̄ uitiū dupx accipi .s.
ꝯhitu uiti . ⁊ pro causa uitii . p̄ mo no ē ī seie .
s sc̄o modo uitiū ē ī seie . quia a sua fedi tate
q ī ipo pcā ē . cātur fedicas tāta . q culpa ē ⁊ pena .
⁊ h rō . ī sc̄o . dno ꝯcedēte explanabitur . huius dis
tinctio ē ad lram h' p̄tis . ⁊ summdū id q̄ dic .
q̄ habm ī nor mel . ostēdi . ⁊ q̊ q m̄ ī nor . scdo
q̄ inpfcōe indigent bndictōis . q̄ inpfcōez oblōe
dcie ⁊ recetōe noue significauit . C . n . dcim melch
recep . dcimu ap habm no remalit . ⁊ sic pfcō
ap . mel . fuit no ap habm . q̄ significau dcimuq
a se remoue . ⁊ sic p sacdom melch . ⁊ no filioq
habm . pfcō bndcōis ⁊ redepnis fuit sig̊ata .
Cū aut melch . tiū sacdotii xpi exhibuit in
oblōne panis ⁊ uini . sacdom x̄ ē pfcm ⁊ liberu
sacdotiū ⁊ filioq habm ī pfcōu ⁊ indigens libatōe . scdo
m̄ accipe id an fine capli . scdm rōm quippe
illa seiale . ⁊c . rō seial ē rō qua seiatur p̄ri
tas . ⁊ illa rō ē uis ꝯcup̄e . ꝯmixtio sexuu . ut
p̄z in omibz . s p̄t hᷓ accipe id . ī uisibilem ꝯcup̄e .
ꝯcup̄a dr̄ ī uisibil̄ . q̄ ꝯpeta ī uisibil̄ col̄ seiati
no appet . s p rōm pugne carnis ad ius hoz
accipitur . quo ē ea p̄mitia nre masse . s ē sn̄
p̄s . ⁊ ē ꝯclusio q̄di . q̄ sequitur ex p̄cedentibz ⁊ nō .
q̄ p̄mitia dr̄ dupx .s. q̄ p̄p̄ uigore nr̄ ca ad
maturitate ꝯ pugit . s p̄mitia dr̄ dupx . ⁊ s offereba
deo scdm legē . p̄mitia ⁊ dr̄ p̄ nobilitate . q̄
utroq̄ mo caro x̄ dr̄ p̄mitia . q̄ ipa p̄ mudi
tia attigeris . ꝯ ad maturitate indicie ī ad duxit .
⁊ q̄ illa p̄p̄ unione dītatis dig̊ssima fuit .
C Vel in accipe id . m̄r ꝯcup̄e . s g̊ra . m̄r dr̄
ꝯcup̄a q̄ ē mactu m̄ris ꝯcipientis sul ī uius
q̄ s ē q̄ tenn̄ fornicatur cū demōe . ut filios
pcōq exadultio statuat . g̊ra aut dr̄ m̄r xpi .
q g̊ra est unionis . no hitus . sic ī nob . s ee
hoiez dēū ī ny postasi . no aut s ido dico . q̄
x̄ hitum g̊re no huit . s illū huit ī uirtutibz
⁊ dōis . s unionis g̊ra no fuit habitual̄ . ut
q̄da errantes dixit . q̄ s hoc . ho ipe no eet
fili . ī naccepne g̊re illi . s ipa dr̄ g̊ra adeo
m̄r filiū dī ī p̄ una utriq̄ nr̄ . alia oīa isti p
tis plana s . p dispōm . C Seq . illi a sine . g̊
ē dixi . s ē tria ⁊ ultima p̄s isti' d . ⁊ s tr̄s h͞r
p̄tes . m̄q̄ p̊ ponit obōm ꝯ sui dcim̄ . q̄ p̄z ī
lra . insu ponit solom . ī s alia rō illi' da ⁊c .
⁊ illa ⁊ plana ē . p̄dicta . s uitia ex omibz p
hitis ꝯcludit . q̄ p unione ubi ⁊ hois . n
ꝯfundun ꝯ p̄petates utiusq̄ nr̄ . s manet diffe-
rētes ⁊ distincte . ⁊ hoc pauit . io . da . q̄ in
cap . ī īcarnat g̊ ubū . ⁊c . s hobi dns . q̄ dic

qo
Qualit habraa fu mi
nor q̄ melchisedech.

qo ē rō seialis

qo
Qr caro x̄ dicat
p̄mitia

qo
Qr ꝯcup̄ī dr̄ mat.

totu incarnatu e &c. aut. n. totu refert ad
nm. aut ad p. au aduerbiu. si ad nm. sm in.
q3 li n diuina natura sua z ypostasi seom tota sit i
carnata. no tam tota n ubi est icircumscripta.
q2 n hois e n ubi. & no i cir scripta e. li cir
scripta so. dicitur q. li totu respic nt3. &c.
z p3. li n hois non e incarnata. 93 pot d uni
ta. vn lo de ubo. s q e incarnatu. & q2 in
carnatu no que ne hue. ido di ubo no respic
ptes hue n. Vbe in obr. de hoc q dic. n co
ex tota carne. &c. aut. n. ub. ubiq3 e incarnatu.
au n ubiq3. si ubiq3 te e iu3 ho. & i coextendi
caro incircumscripta diuitate. sed no ubiq3 g. ub
alicubi e u no est ho. & alicubi e ho. q. &c. cu
f lex. z. l tot icar. Pri de eo icarnatu. e go
dd. q ub u3 e ho. li no e ho u3. q2 cu dr.

- Vrbu ubiq3 e ho dr z to. exeo q h adubiu u3. p deicnat s ub e. in cparatoe ad sup

positu. & sic e ia locuto. ul in cpa ne ad appo
tu. & sic logr e & c. p mo sens e. ubi e ns
ubiq3 e ho. & hoc nnc e. ps mo sens e. ubi e
ho ubiq3. ita q nihi sor sit ubiq3. & instantia
e. ubinu ubiq3 e in hoc altari. g albu e in hoc
altari ubiq3. no se. & in adit talia dio e. dic.
n. i noc. pp. q ubinu in triplici csideratoe. t
se ht ad locu. sm diuitate. n. e ubiq3. e ecn ht.
p sentia. p olit. sm huana forma aptam & distic
ta. z in loco deter addextam patris in ep i. r. eo
i. in potorib3 bois. sm spem panis e in altari

Cum u icar ubi sic [illegible] [iq c lect.]
in supioribus titulu e &c. hic incip sa pars
istius ptis in qua ag de unitate assumtis et
assupti. in qua determinatur de opante cuncta
& cuigete unibilia in pfectoa cune in ista d.
s & d in. d. pres s cuiqsim p mag adducit
roes. pe. d. qr incarn attribuitur spui. s.
in sa a ulterg e ap diatr. cu tam ex semie
dauid s carne. cu ipe sm carne scus sit
d spu. s. pite. no de semie uiri. & hoc i
capit in ulaimo. c. istius. d. ibi. 93 qui pot eu
ug salua. s p a pars sb di in. d. p singui p ac
ap ro. qr x dicatur cocept. de. s. s. penes. s.
s. attributu. q e caritas sim sa a accept alia
penes spe. s. op. i. [illegible] z dici x sm hoiez co
natus &c. s pos haz sb di ulterius in tres ptes. i
quaru p mouet qom & adhibet solom sm
sa solom pauciem aug cfirmat. i. cu illa
caritas qua ugo cocepit s iusticia tangit obom
ingruus ex hoc g uide. spe. s. ee pr filii sm
hoiez. & soluit. ibi. li no e hic duci imom d.
s incadit a qo & p a ca p. e poe attributo icar
na potis sit tribua. vi a q pris. Jo. iii. sic ds
dilexit mundu ut filiu suu unigenitu daret.
csuit a q l dr. suppose i ppre. q2 fili unige
no e x. n pris. no filii. nz spe. s. q. neq toti
trinitatis. g ut q datio illa sit pris sedatio illa e
icarnatio missio. s ut q icarnatio illa dat pri.
C q. hec oste nom angli missi. q2 gabriel. sor

di tip. cu ig no nuncio atttributa declaret · A. ucusion.
missiois. &c. fortis sit pot. ut q patri debeat attribui. 2
Cst. igitur hu. no est ipe alia filiatoe fili. g
illa qua e filius pris. cu ig p hac relone 3
potr adcarne ad patrem. d3 attribui op grados
hue pri. & no filio. ul spui sco. C st e hitu
e. g mittit qui ab alio e. li filius a pre e. g
mittit cgruetisse ab ipo principali. & missionu
omniu fuit illa q est in carne. g illa cgruen
tisse pri attribue. & illa missio fuit icarna. 5
g icarna attribue pri. Sed q filio dr attri · vi filio
bui. s. n. hitu e. q q2 d in sap fec. in sap · c te
ēre debuat. g op incarnatois filio attribuit 4
e attribuit sap. C st. ille e opm pspe incar
natone. & q ipsiu carne marie e assumie. hic
a e fili. g filiu ut oportet e op incarnationis. C st. 6
b. i. v. d csideratoe dr. q mr sap. Finito fidei
glose ugis. i icarnatione tn satis cmrsaut. s.
nouu. antiquu. & trou. nouu in eatoe a ie
deno. s atiqu. in assuptoe corporis de n adde. et
nu. i unione diuitatis. cu ig sap sit attributu
filii. filio marie attribuitur. Sz in pspe q · vi spui s.
spui. s. q2 i dr symbolu. qui conceptus e de
spu sco. C st. mt. i. q. n. i ea natu e d spu 8
s. e. C st. luc. i. spe. s. supueniet inte. & u. 9
al. ob. e sp hac p pl es auctes p ba hic. i lra. 10
C go dd. q sm ad singla p attributi inueni
tu i icarnatoe s quo ad cuictoem. n. distitiuz.
ut hue ne cdine. appuit pot s3 q admouens ad
assup ne carnis apparuit bonitas & certitas quo ad m
aut unionis i di s so. appet sap s s in gentibus i
car ne expte finis qui e reddep. appuit bo itas
in solone a peu p ino debiti z poteus solue.
appuit sap. q invenit ea in spacio. quib3 ipm pa
re futam n potrat. u. s. sic dr aug. lvret ne vn de
bet. cui possz. peu vnu. cp diuitate ipm oblat
eet e eo cui offeba unu. & sacdote offerente ipa
hostia unu & cu huis pb3 offeba un humanitatis
unu. s & hoc dr au. in. ii. de t. c. xiiii. sic quid
tam grte susapi p b. q caro sacrificiu un. cor
effecti sacdotis nri. utiq3 q tuor csidenur in
omi sacrio. s. cui offatur. s a quo offertur. quid offertur. p · Fiet.
quib3 offeat. idem ipe un uniq3 mediator
p sacrm pacis recociliat nos do. unu c ipo
manet e offebat. vn in se fecit p quib3
offebat. un ipe eet qui offebat. & q offebat.
ipo. au appuit infine. & i uictoria mortis
i sui redia. q2 tn finis inte ius e bo itas z p
moues bonitas. ro pspe attribuitur spui. s.
s q a ita sit. dnr. q. aug. dr. n. Jo. dat. in. le. iii.
c. i. sic mostrat in icarnatoe sil bo itas & sap.
cuius. & po di bonitas quide. qui no despexit
p pi plasmatis infirmitate. s3 viscera eius mota
sunt in ipo cadete. & manu porrexisset quid.
qui ho e uicto. no aliu fec victore. sap. qui in
uenit a pori. i. d. diis salom decetissiam. C st cas
sian in. i. li. cont nestor. dr sic descendit ub fili.

- vtrum bonitas sit ho.

2

- vtr icarnato attbua pri l filio l s. s.

vi pri.

adest maiestas .s. s. virtus obumbrabit pus. uti in
ceptio coniunctis eet op trini. C. it b. in v. ad
eug. dr q tres p. opate e x incarnacione. ide
dr au. in iiij. de trini. q p hoc solo ad cotu. qd
obme. C. de in q de hoc q dr. q. s. s. e ca. et do
nu. p. c. ut. s. pt dia op cari. et op doni.
s. sic dr op. s. s. sicut q sic. q p unu q q. l
mag e tale. h. s. s. op dr p car. et q domi
n. g mag dr dia op caritatis et doni. sed in e p hib
q dias opus caritatis. ut disponentis ad op. h
ali dr op. s. sa. s. ut the opatis. doni aut opus
ient no dr. q domi no dr ppne ad opus.
h addite et ade cu datur. caritas a respic
actu. ut habitus ordias ad actu et inclinas. et no
pe dr op spe. s. mi pe ca. h no p cge dia
op doni. C. de in q de hoc q dr uno notato tres
intelligr. vr. n. q no. q intellectu eer. non
dnc intelli p. q m. intellit eer. q ne
gant p catuna p notata no intellr a. p re. n.
notato. no intellr. s. s. C. p. q. ut sp iti sic
q uno notato alii intelligr sui q no. q. e.
iij. d. hic e. q quida cog. uer pre. et si. et n.
s. s. g u q no necco sic il. q uno notato ad
actu opis. sine du tres intelli. q indisti
ee. e refertur ad op. C. p. ppetes que at
tribuuntur p resultat ioperatio os sil intel
ligit. C. ad id q obi. q eet ab aliquo intelle
ta. no necco intellit p. h sic no loq auctor.
imo p mo resptte. qq lucet unq no p aliq
spale attributu et tam alias sb intellit. sic i
jo. xvij. ut cognostat te solu veru dm et c. no.
n. hic exclu. s. s. C. ad q dd. q sep inte. q
referuntur ad op ad p. h tam no opter q sit
p adiunctom sua relon. C. 9z noe diuinus
et c. h. m. obi. g dinus p. q si opus incar
nationis attribuit. s. s. et quicquid op forin
cois ingnoe. ui ee pr uidebit q. s. s. sit pr x.
s huan gnom. ab pars hr tria. cap. inqt
p tang oloia dam et soluit infra dat g. h ppr.
quicquid ex alia re nascitur e fili ei. ibi. h. n
in eod et c. int dat g. h. oe q e fili alicui. de
illo e nati. s. sic de spu. s. nat e x. et c. ln
ad aut dub. e e p. inter trinitas psit dia x
pr. u q sic. q aug. dr. s. qm ho ille uitis p
ce. mitis. h gra huit. ut inuice p filii di a
sumeretur. h ex hoc g. dr trinitas pr. ei omni.
pr ut qui es in celis. g n q trinitas sit pr
x. C. it. uitus acti ceptt e cepte. utiq a acti
ceptus filii dr. sic p bati e p. fuit q exog
tu te. g u q tota trinitas sit pr x. C. it. cfiteo
t dne pr celi et tre. m. xj. expont h sa. q
~~omnia. bede dr. in. et hoc q dr celi et terre refert~~
~~ad dne. n al. pr. vn in glo. no e ista expo~~
~~sitio q suppo targuit.~~ pr sic incaltoe. g in lo
mag in formatione diuti cois eet pr x ut ur.
C. it. uidemr sm vnu opne pris decisiua o
m e ei. cclusiua ad spem cois nati. formatia eius
ee insiguia in bro. distinctiua et portiua o

ganor. h h o fec trinitas. sepando purissimos
sanguines virginis. formando speciem cor. distinguendo
copo membra. g trinitas ui ee ui pr x. eo
q hec fec in momento. qua no sit pr hois. e ut
fac hoc successiue. C. it. ho pr dr alicuius. p vi
formatie cor. g in lo magis trinitas x pr dice
p uirtute formatia cor tanne. q ut trinitas fec.
C. h no p dia h tri. n g p x. g x e fi suus.
g alia res se ipam se ipam gignit ut sit si
dicatur q hoc no seq. q x p nm. hu e fi p nm
dina. g nulla res filius alicuius dr g ne. q n n
e fili alicui. h p. n. n. d. q cor et aia sortis fuit
fili sortis. h po ipe so ius. g x ius e fili suus.
sm p g alia res omi eode mo quo gnat. gin
gnit se ipam ut sit p x e fili sui. det ista. p
e h e ua. q x no est fili suus. g x e duo fily.
s. pris et suus et alius. hoc a p est. g x no pt
dici fili tri. C. it. cassian. in v. li. de incarna
tione di. et tag ex apli. omis q soluit ihm ex deo no
e. dic sic. soluit aut. hoc e q unitu e in ihu.
uelle rupe. et q indiuiduu separare. qd aut i
xpo ihu unitu e indiuiduu. ho utiq et d. g ihm
soluit. quia h separat atq disrupit. g quicquid d
e ihe ho in q e p. et a h di inq e p. g g
x filia dic eigre. p q e d. et a sm q est ho.
soluit ihm. g hoc dic. no tm est iges. h c huic.
C. Sifonte dicatur. q filiatio no e ei g a ypostasis. h
gra ne hoc e ridiculu. q nulli nec deo. n bo
gue p p uitas. ul filiatio. n gra ypostasis. et no
ne. q ne manet distincte. h unio e adee. no
tm ad yff quod g h ypostasis e illa. et quicquid
dr de una sm q ypostasis e. dice de alia. h ypo
etna no e fili nisi pris tm. g ypostasis q e ho
no ei filius n pris tm. pa sarbr aliqui. qui dic.
q tanta fuit unio. q dm hoies. et hoiez dm faceret.
sic scribit ad cassiano. i v. de incarnatione ad leone. papam
c nestoriam. ut dic tanta hois ac di unitas leg. ut
ho deo sp ama coeternus. et pa ho d cpassus ee
videatur. h aut inducta s p quorundam soloecismi
errore hereticorum qui dnt. q po sit dici fili trinitatis.
n inuet cfi re lom. tam no distinguere utrum et
h sm nam dina. aut sm huam. hoc aut fuit
heresis. eidi leporum monachi. qui tale genite
induxit. ut x ho duos filios diceret. C. it. x no a
p sona te p ypostasis qua etna. h filio etna p
est et ypostasis. g ipe ho existes p unio
ne no dr filius. nisi filiatione etna p re loqm
ad dm. C. 9z ulterius q unu psit dici fili ipse sei.
v q sic. q q ex aliq et ab aliquo cepit et nascit.
i similitudine the secu existes e fili ei. q
p hoc q dico cepit et nascitur i simi the secu
existes. ~~e fili ei~~ excludo g. gr. aug. fili aut
d spu. s. nascitur et cepit. i simili the secu
existes. g e fili. s. s. pe plutae. pa tota
scribit in simbolo et euuglio. q simbolu
dr. qui ceptus e d. s. s. euug dr. nati d spu.
s. cosubile filu. q e huoster pri. et spui. s.
C. it. jo. da. dr q descedit virgine ub

Quod vero potest dici spiritus sanctus
Quod uno notato alius intelligatur
Quod vero trinitas possit dici pater Christi
Quod vero potest dici filius spiritus sancti

Quod uno notato alius intelligatur
Ad quod dicendum

tanq̃ diuinũ sp̄o. q. 1. sem̄. g° n̄ q; sp̄s. s. opabã
ex se ie. ꝛ q opꝰ ex se ie ē pr̄. g° n̄ q; sp̄s. s. sit
pr̄ x̄. ¶ Jt. pfcõis agentis. pfcõr ē op. que opꝰ
ex ĩa. q̃ illa que pduc̃ nĩn ꝯformi fil'. g°
pꝰ ē inpfcõis. sua pfcõis. sig° pp inpfcõrez
pu hõ attribui q sit pr̄. multo magis sp̄ui sc̄o
dz attribui ee pr̄em. pp pfcõe. md̄ opis. ¶ Ad
hoc itm̄ solutões c̄ mĩmores hoies. q ꝛ hoc p̄ dr̄
nisi in uoce notare ꝯfuso. s. ꝯfusi filiatõis ꝯset
ꝯ hoc. sunt auctores scoꝝ dictũ. q nullo mõ
p̄ dici fili. sp̄s. s. cũ. n. ipe nõ sit fili n̄ x ypo̅s.
ꝯ ypo̅s dr̄ nõ sit n̄ una. ipe nõ est n̄ una filiũ
tõe fili. ¶ Jt. sc̄i dnt. q x̄ nõ est n̄ n̄ fili. n̄ aut̃
si nõ ē nisi pris. nõ g° filius sp̄s. s. ꝫ adhuc
ulteri⁹ q. uidetur cum hẽ d̄uatõe fili gr̄a sit. dõ. x̄
filius gr̄a ul' s̃m gr̄am ē filius. s. s. n̄ q; sic. q̃
hic in ista huis. q ille hõ innuitate filiũ dĩ assu
sueretur. q hoc hũt agrã nõ mitis. ꝫ oīs g°
ē. s. s. p attributõm. g° n̄ q ipe ẽ gr̄a. s. s.
¶ Jn hoc ē text⁹ euangelii. quidẽ. uidim⁹ gl̃am eĩ.
q̃si unigeniti a pr̄e. plenũ gr̄e ꝛ ũitatis. g°
plenꝰ gr̄e ē unigenitꝰ a pr̄e. nõ g° attribuitur eĩ
ex filiatõe. sp̄s. s. ꝛ p. cum dico hic ē hõ fili gr̄e.
aut gr̄a. sumitur i pg̃ gr̄ã fact⁹. aut ē gr̄a
uniõ in eẽ ypo̅s ꝯ x̄. sꝫ ꝛ hõ n̄ ẽ fili
dĩ. n̄ p accepõne g° ꝛ nõ p ypo̅s. ꝛ hoc ē hõ sne
stõu. ꝯ ẽ uitas. n̄ sõ mõ. ꝛ eadẽ ypo̅s est hõ
ꝛ filiũ dĩ. ꝫ h̃ ypo̅s ē ypo̅s filiatõe etna tm̄.
g° h̃ ypo̅s nõ est g° fili sp̄s. s. ¶ ꝫ adhuc ul
teri⁹ q. uidetur x̄ sit adoptiꝰ fili. ꝫ hoc magr̄. j. d̄tm̄.
ꝛ ideo usq; illuc ē diffendum. ¶ Ad. absq; dub dõ
ē. q nullo mõ. nec g° nec n̄ x̄ ē fili trinit' nec
ꝛ sp̄s. s. pp rões inductas in oppositũ. q̃ sẽ ꝯ
eẽtte s̃ excãs prim. illa. n. g° ē unionis g° p
eẽ. ꝛ nõ accepõnis. ꝛ sic g° g° filius ē n̄ filius. ꝛ
q̃ n̄ filius nõ est nisi pris. ideo ꝯ hõ gr̄a filius.
nõ ē nisi pris. qual' aut sit mris filius. j. q̃re.
¶ Ad p̄m g° sic dõ. q̃ p̄m ē q ex tali gr̄a dicat̃
trinitas pr̄. nr̄. nõ illa g° ē accepõnis. q̃ sit uõtis
fac. ꝛ nõ unit nos dõ in unitate p̄. ꝫ in unitate
sp̄s. sic dr̄ apꝰ qui adheret dõ unus sp̄s ē. in
ꝯse sui uoluntas. nõ in unitate nẽ ul' p̄. ¶ Ad ꝫ
dõ. q uis opatã ꝯcept. q est in semie. ĩ tm̄
q dr̄ uatiũ est extra gn̄ãtis. fac pr̄em hoĩe
eẽ pr̄em. ꝫ uis opatã extrinsec sup mãm
nõ extra opãtis eductam. ꝫ sup ꝯsiẽam ꝛ
aliũ de s̃ sumptam. fac p̄ncte eẽ artificem
ꝑ opifice. ꝛ nõ pr̄em. ꝛ tal' fuit ũtus opãs ĩ ꝯcep
tu x̄. vñ ꝑpositũ dr̄ in quodam s̃mone de in
carnatõe dĩ tractãs ꝑ euangelii. nõ ne fili
ē hic fab. q fab ē pr̄ celestis. ĩ in car
natõe. n. tres illi magni fab. mũdi fabricatores
in fabrica uĩti ũgin' ꝯtende rẽt. ꝛ tñ x̄ fabricauer.
opꝰ a fab. ē opꝰ artificis. ꝛ nõ nẽ pris. ¶ Ad a dõ.
x̄ nos dicim⁹ filii adoptiui. qua filiatõe nõ pot
dici x̄ fili. sic magr̄. j. ostẽdet. ꝛ ideo nõ est

sile. q̃ sua g° ē unies adeẽ unũ inp̃. nm̃
q̃ adest unũ in sensoe uõtis tm̄. ¶ Ad a dõ q
dest̃o que pris ē extra ꝯa ꝛ nõ aliena. sic
trinitas decidit de corꝑe uirginis. ꝑ uirtus fõtiua ē
origina in se ie dignãtiã pris. ꝛ tal' nõ fuit ũtus opãs
ꝯcept x̄. ꝛ ideo obo nõ p̄cẽ. ¶ Ad a dõ. q ꝫ de forma
mz corꝑ ꝛ ãiam. nõ tñ dr̄ pr̄ x̄ de trinitas.
pp dissimile mõ forma tõis. ut dem ē. ¶ Ad a
q ulteri⁹ q. utrũ x̄ dicatur fili sp̄s. s. dõ. q nullo
mõ ex catholicis p̄ dici fi. s. s. ¶ Ad i a q ō p̄. dõ. q
x̄ nõ ē acceptꝰ ꝯtrat ex sp̄u. s. ut de pr̄e. q̃ nõ
d sbã decisa a sp̄u scõ. ul' uirtute formite origĩ
accepta ab ipõ. ꝫ ex ipõ nat' ꝯceptus ē. sic ex
potẽte opãntis exterius. ꝛ ideo nõ est pr̄ eĩ. nec fili
hẽ indeptitate sbẽ cũ sp̄u. s. s̃m q opꝰ ĩm̄. l'
sbãm. s. s. q̃ illa n̄ ē hũ. in q. s. s. n̄ ꝯ cum x̄.
¶ Ad a dõ. q. jo. dã. nõ dr̄ q uir sem̄ de scẽdit
uirgine. ꝫ tanq̃ diuinũ sem̄. ut p duo. .li. sem̄
extrahitur ex rõni seminis. diuinũ. n. sem̄ nõ
pot eẽ ps sbẽ dĩ. q̃ sba dĩ est indiuisi'. ꝫ hẽ ad
diuinitate dĩ. Jt tanq̃ diuinũ sem̄ tamẽ adhuc dic
qua diuinũ sem̄. in diuinũ sem̄ p̄uat rõni sbe
seis. tanquã aut p̄uat opãnte uirtute seis. q̃ ē
intrinseca ꝛ n̄l. q̃l'. uis adformatone corꝑis x̄ nõ fit
icarne separata. vñ nõ remanet de ꝑ petitiõib;
seis. ex quo tollit sbãꝫ uirtus intellectis formatiua
n̄ opꝰ ipã. ꝛ illa fuit ibi. q̃ ꝯceptꝰ ille ꝯsiste
batur. formabã. ꝯfigurabã. ad ꝯ uisioẽ; speciẽ. forme
corꝑis. ꝛ figurã lineamentoꝝ corꝑis q ꝯ hoĩs. ꝛ hoc opꝰ
ꝛ uirtute sp̄s. s. vñ ex hoc nõ sẽ. q opabã ex se ie.
¶ Ad a dõ. q pfcõi agenti debetur pfcõr opꝰ. sed
nõ sẽ. q illa opꝰ inopãnte faciat rõne pris. bñ
n. ꝯcedo. q opꝰ. s. s. ē opꝰ pfcõr q̃ pris carnal'.
nõ tam fuit illa opꝰ p modũ pris. ¶ Ad i d q ul
teri⁹ q̃. utrũ cum hic d̃timinetur s̃m gr̄am. sp̄s. s. p̄
p̄ dici pr̄ x̄. dõ. q nullo mõ. ꝛ ideo h' dõ ē. q̃
gr̄a ē adeẽ unũ inp̃. ꝛ fili nõ dr̄ q̃s pris. n̄
inp̃. ꝛ g° p̄. vñ illa obo nõ p̄cẽ. ꝛ bñ ꝯcedo q
illa solo errõ ē. ꝛ ꝯtra dẽs scoꝝ. q p̄ꝫ inre ꝯce
dĩ. si n̄ accidit fil' insigne relatiũ. sicut
ex p̄ste p latũ ē. ꝛ dnt sẽ. q̃ ꝯcessio uẽn̄ p s̃
mone. ul' nego nõ fac rẽ sic eẽ. ul' nõ eẽ. bñ
ita eẽt. q x̄ fili eẽt gr̄a sp̄s. s. q negãt sẽ rõi
b; inductis. ¶ De in q' de hoc q dr̄. ꝯca a de illa.
ut de mre natus ē. ꝛc. hoc. n. n̄ s̃m mr̄. n.
ē quẽ uirtute actus sue p̄e gn̄atõe. dr̄ sbã sine corꝑis
diuinũ ꝯceptus dicidĩ. ut quidã dnt. ꝫ decisio puris
simi sanguinis fca ē p actũ. s. s. ut ꝯ hitũ ē in
aucte da. g° bã uirgo nõ fuit mr̄ x̄. si forte dicat̃
q mr̄ dr̄ gr̄a mr̄. que accepta ē ab ipã. ꝛ gr̄a
nutritõis ꝯceptus ꝯfca ē in ipã. si h' es eẽt mr̄
statue. q p̄m ē. g° n̄ q nõ fuit mr̄ eĩ uã. ¶ Ad
hoc q̃dã dnt. q uegetatio ē bonũ uirtute. ē admodũ
plangẽte. eo q p colicaddes alligant mrã. ꝛ
ad n̄ius mr̄es accipi ꝛ motũ. ꝯbart⁹ a sp̄o
uirile. ꝛ pulsatile a uenis a nutrimẽtu. ꝛ sp̄o ille

Left margin: — ꝫ spicõr ē opatio

Left margin (red frame): qo | ut possit ꝯcedi q x̄ g° est fili sp̄s scĩ.

Left margin: g° ꝯ

Left margin (red frame): 30

Left margin: q̃unitas est

Right margin: opifex ꝛ abrer n ꝯr

Right margin (red frame): qo | ut bã uirgo fuit uã mr̄ x̄

Catchword: ꝛ n̄ uolẽs q̄ oīs

et in uolunt quod omnis motus fortitudinis et uirtutis et ue-
getatiuis sit ab anima matris. Contra hoc semen perfectum in matrice
aut habet motum uitalem et pulsationem et uegetationem aut non. Si
habet uitalem ergo a principio intus est. Sed anima matris non est sic
per intus. Ergo non modo ab anima matris. Si non habet motum
uitalem tunc omnis generatio hominis esset [illegible]. Dicendum ad hoc quod modo
ad modum plante in terra. Planta que in terra non accipit nisi
[illegible] et non uirtute informatiua que in eo illa habet [illegible]
[illegible] uel in semine plante est. Ergo conceptus in matre uirtute
formatiua non accipit a matre. Contra est philosophus dicit quod uel uegetatiuis
uirtus masculi esse est in utero. Quia plato [illegible]
[illegible] a sensibus uirtus formatiua non
est a matre sed a masculo. Ergo non est matris spiritus qui mouent
ad formam ~~generationem~~ et uegetationem. Et quia hoc est contra
[illegible] eos qui noluit opinionem [illegible] dispo-
non congruit dicendum est. Consequenter queritur utrum beata uirgo debeat
dici theotokos uel tantum christotokos ut dixit quidam hereticus.
Videtur autem quod debeat dici theotokos. Quia sic dicit damascenus in
libro xii. c. theotokos id est dei genitricem proprie et uere sanctam ma-
riam predicamus uirginem. Sicut enim deus uerus est qui ex ipsa natus est
ita uere theotokos id est dei genitrix est que uerum deum ex ipsa in-
carnatum genuit. Item ibidem. non hominem nudum genuit
beata uirgo sed deum uerum. non nudum sed incarnatum. non ce-
lesti corpore subducentem [illegible] per [illegible] id est carnalem
[illegible] sed ex ipsa ypostasim id est consubstantialem
carnem assumentem et in se ipso subsistentem. Item idem
[illegible] theotokos id est dei genitricem sanctam mariam
nominamus. Hoc enim nomen uniuersum misterium incarnationis
constituit. Si enim theotokos id est dei genitrix que genuit deum
deus qui ex ipsa natus est deus [illegible]. Item ibidem christo-
tokos id est christi genitricem non dicimus uirginem quia in destructione
theotokos id est dei genitricis uocis nequissimus et ignarus qui-
nas [illegible] honorare
super omnem creaturam theotokos id est dei genitricem et ipse re-
[illegible] est parte suo [illegible] inuenit. Ista autem non est
[illegible] non modo [illegible] et hoc idem est quod hereticus
qui uas [illegible] est et [illegible] in dolo fuit id est
[illegible] iudei uel iudeorum [illegible] esse puri hominis
[illegible] hoc non ex patris sui [illegible] hoc est matris
[illegible] quod dedit [illegible] sed non dedit uerum nisi hominis. Ergo non est
mater nisi hominis. Ergo ipsa non debet dici ut uidetur theotokos id est mater
dei. Item [illegible] hoc est mater [illegible] quod est consubstantialis. Non autem consubstantialis nisi
[illegible]. Ergo non debet dici mater nisi [illegible]
ad hoc quod est [illegible] quod non debet dici
theotokos. Item quid obest si dicatur christotokos sicut
enim dicit ambrosius [illegible] christum non dico [illegible] diuinitatis sed [illegible]
nitatis [illegible]
[illegible] ut quod nulla sit ei derogatio
[illegible] dicitur. Item [illegible] christus una
filiatione filius est et illa filiatio est eterna. [illegible]
ergo filiationem non est filius uirginis et non habet aliam ut
probatum est. Ergo nullo modo est filius uirginis. Ergo ipsa non
est theotokos nec christotokos. Dicendum [illegible] de al-
[illegible] dubium quod gloriosa uirgo uerissima mater est christi et quod hoc
collatum est ei ut possit uirgo fieri mater christi [illegible]. Sed colla-
tione [illegible] ipsa mater christi est et licet [illegible] indiffinite
[illegible] est non est [illegible] quod ipse sit co-

uersiua ad speciem et formatiua in embryon concepto. Sed sunt ei
operationes ad meliorem [illegible] uirtutibus dispo-
et completione [illegible] nec hoc primo dicere quod
ipsa sanguinem fecundum in corpore christi [illegible] [ear]
[illegible] quod separatum illam fecit spiritus sanctus. Sed hoc unum
est quod fidei nostre [illegible] dispositus ad hoc quod hoc in ipsa
fieret. Et hoc est quod dicit [illegible] considerate hunc
[illegible] in nobis. scilicet anima et carne.
[illegible] separauit [illegible] ex qua unus christus in
[illegible] et caro et mortuo hoc [illegible]
ut [illegible]
[illegible] et finitauit [illegible]
diximus fide marie [illegible] plane quam [illegible] sunt in
ea que [illegible] sunt a deo. [illegible] autem non [illegible] si quo minus
esset [illegible] nobis [illegible]
[illegible] quam [illegible] parit unum atque integrum mediatorem
dei et hominum cum sua deitate. hominem christum ihesum. [illegible] hunc autem
[illegible] quod uirgo beata [illegible] id est adm-
tione. hoc est unione [illegible]
est [illegible] fidei quia [illegible] hic alia non est [illegible] factorum
unio [illegible] in massa
uirginali [illegible] quia maturitas [illegible]. Ad
quod obicitur de hac instantia dicendum quod non est simile quia [illegible]
est tota in statue [illegible] se totam [illegible] non operatur [illegible] actiuis
ad statue figuram et uegetationem et augmentationem [illegible]
[illegible]. Ad id quod [illegible] dicendum quod
illa suspensio non [illegible] quia [illegible]
[illegible] est in semine [illegible] conceptu uirginali autem fuit ex ope-
re spiritus sancti. Ad id autem quod ulterius queritur utrum beata uirgo dici
possit christotokos dicendum quod non absolute quia sic dicit [illegible] cum
[illegible] nestoriani iudeorum ut paulus samosatenus et ne-
storius et [illegible] et pelagiani [illegible]
honoris beate uirginis ut scilicet tantum christotokos et non deus [illegible] qui ex
beata uirgine est natus non [illegible] ut dicit io-
hannes [illegible] debet non est hoc absolute
recipiendum. Ad id autem quod obicitur dicendum quod [illegible] non est
[illegible] ypostasis [illegible] natus est ypostasis dei
et homo unus [illegible] qui filius est matris et patris celestis per du-
as natiuitates ipsius. argumentatio autem illa procedit ad
signum [illegible] ~~nate~~ [illegible] et natus et hoc non est
uerum. Ad aliud dicendum quod consubstantialitas parentis ad natum est per
[illegible] non [illegible] hoc genuit [illegible]
sed quia genuit [illegible] id est consubstantialem. [illegible] cum na-
tiuitas [illegible] esse ypostasis [illegible]
ipsa [illegible] ypostasis est dei et homo. et ipsa est mater dei
et hominis. licet non sit consubstantialis nisi quo ad [illegible]
[illegible] quia consubstantialitas ex [illegible] suo non dicit nisi [illegible]
[illegible] natiuitas autem est [illegible]
[illegible]. Ad aliud dicendum quod christotokos non est [illegible] quia
[illegible] intelligatur [illegible] tamen non [illegible] ponit [illegible]
[illegible] diuinitatis sed [illegible] sic dicitur nolite tangere
christos meos etc. Ad hoc quod ulterius obicitur [illegible] dicendum
quod christus non una filiatione filius est sed habet duas natiuitates
sed ex [illegible] natiuitate scilicet eterna non [illegible] ei noua
filiatio que [illegible] ipsius tamen [illegible]
[illegible] ad [illegible] sic est uidetur in [illegible]
[illegible] quod alia filiatione [illegible] sit filius patris [illegible] matris

Quod uirgo beata dici debeat theotokos uel tantum christotokos.

sic. Quod tamen aliter est respectus patris ad filium, et alius respectus matris.
Et ideo non est ex unitate huius quod ut habet simillime naturae
sic habere respectus relationis ad patrem in genitura sua. Et tene,
tamen quod ipse filiationem non habet qua filius sit, qua illa
qua habet ab eterno. Filiatio non dicitur hypostasis, que tamen
una est in Christo. Secundum unum non est esse
duas qualitates eiusdem speciei vel duas relationes
sed una filiatione est filius patris. Secundum quosdam etiam ~~et~~
~~filiatione est filius matris secundum quosdam etiam~~ et eadem filiatione
est filius matris secundum quosdam. Tales inveniuntur autem quidam de
hoc aliter dicentes, quorum opinionem disputare est longum.
hoc autem ~~concedit quod dicitur~~ quod dictum est concordat cum dictis
sanctorum. Item de magistro de hoc quod dicitur alii dicunt hoc nasci
filium alii capitulum etc. Utrum de hoc quod ad nativitatem de ~~...~~
aliquo dicitur filius et ad non dicitur filius. Item de hoc quod
quare reperitur exemplum et spiritu sancto non dicitur filius
etc. Sed post dicit patris etiam esse. Sic etiam est et
sed quosdam fidelium. Et mutatur ad fetum matrem dicitur esse
institute matrem in hoc partu. Hoc non est matrem quia
gratia est ex ipsa vel etiam. Secundum quam mationem homo generatur.
Item ad primum dicitur quod non dicitur filius. Non habet ta...
secundum matrem quod est post totum corpus ceteris infortunia et illa matrem
et dicitur esse decisa. Partium gratiae illius impenetrabilis
et tantum quod natus cum fetu primum. Et deducitur inde
Secundum speciem Christum ipsi generati capilli autem
non generantur sic. Sed post extimo nutrimento et sic ...
... pungere ad pelle. Lubrica exp... ... nu
... aliud ... phisica ... putre sit nu
... exalat calor ... qui sicut humidum ... et ...
quod quia ... est exitus ab ... modo ... ex
alium calidum ... inse ... et sic quod calor
... evaporare non possunt. Et spiritum dicitur et
... anima sensibilis ... generatur ... vel brevius
... ut ... datur ... stellar.
hoc tamen planum est, nec matrem ... fortuna
habet gradus nec ... ~~...~~ speciei ... tamen ... non
non dicitur filius. Item ad hoc autem quod ultimus quod dicitur quod ... non
est ... sic ... in qua ... summi filii ... ad sig-
nificationem sacramenti per quam similitudine non exaquo ... sed ex
... tamen ... non ... quod ... de
... autem ... dicitur ~~...~~ ... spiritualis ... autem spiritus
non est ... dicitur ... transitive ... ergo ...
... esse ... spiritu ... esse ... non ...
... transitive ... in utero ... in ... nos
... fortuna ... in nobis. Item de magistro de hoc quod dicitur
filii gehennae non ex illa nati sed illa ... ex ...
non quod aliquid ... ad ... esse. Non potest habere ...
filiationis ad ... ad gehennam neque ...
... non debeat dici filii gehen-
ne. Item ... filii ... natum esse ... pu-
... disciplina habere parentum sic dicit apostolus ... xii
quod ex disciplina estis et participes facti sunt omnes ...
adulteri et non filii estis. ... heredes ...
ne ... quod filii gehennae non ... gehenna
hoc est quia hoc solum ... non sunt a gehen-
na nati sed medio sunt ... gehennalibus
... possidebunt gehennam ... pa-

tris habebunt iure hereditario. Item de magistro de hoc quod dicitur
commendat nobis gratiam Dei quia homo nullis precedentibus meritis
etc. ... quod merita nulla precesserunt incarnationem.
quia ... dicitur ad Abraham Genesis xv: Ego ero merces tua
magna nimis. ... se ... incarnationem sic dicitur ... sic.
merces autem debetur merito, ergo merita precesserunt. Item ...
... credidimus ... fides est meritum, ergo merita precesserunt.
Item ... xxvi ... iudiciorum ... su-
... sustinere autem ... iudiciorum
est meritum ... ergo ... primum ... dictionum.
Item ad hec ... confessio fidei ... non
acceperunt ... aliquid melius pro nobis
... probatis ... non ... ex debito
non ex gratia. Sed forte dicitur quod hoc non est tale bonum
quod ex merito debeatur ... gloria ... quod ... gratia
quod ... gloriam. Sed gloria ... meritum ... magis
gratiam. Sed ... ordinatur ad gloriam et gratia reddens
... ergo cadit sub merito ut ... Item ... in
dicere ... illud quod dicitur ... quia ... dicit quod ille
homo non habuit ... peccatorum ... non ... qua esset
unitus divinitati et non ... mereri non potest. Item ad
id autem ... esse meritum ad ... quod est ...
... meritum ... sive debitum ... meritum
... potest ... gratiam ... quam sine
esse meritum ... sed non ... merito ... sive
debitum. Unde ad ... iii, apparuit benignitas et humanitas salvatoris nostri Dei non ex operibus iustitie que fecimus nos, sed secundum
misericordiam suam salvos nos fecit. Et bene concedo quod non cadit
sub merito ... quod ordinatur ad gloriam. Sed nullus ... meruit
... gratiam esse quod non est meritum non ex gratia ... alii alii mereri
... gratiam sed ... non ... ordinatur ad gloriam
quia dicit Augustinus quod alius ... sed nullus sanctus
de ... sic dicitur quod ... gloria cadat
sub merito ... non tamen ... quod ... cadat sub merito
digni quod ordinatur ad gloriam quia ... gratia ... et ... alii
alii ... gratiam ... non cadit sub merito ... digni sive
debiti. Sed ... non
... ex hoc ... argumentorum quod sunt inducta.
Item de ... de hoc quod dicitur fieret quod nisi modo gratia illi homo
... etc. ... nulla gratia est ... sed donum Dei est ...
... esse ... non est ... Item ... dicitur
... quod est ... filii ... modo ... non ...
... non ... aliqua ... et huius ... modus
... gratia ... non est gratia ... et ... con-
... esse ... filii Dei et filii hominis ...
gratia est de esse ... et alius ... non
potuit relinquere ... habebit ... tate
... rei ... quamquam relinquid ... quo est.
Item ... modo dicebatur et gratia ... quia ... cantur
... non ... in hoc modo intellig-
itur ... hoc dicitur ... quod gratia est de ...
esse ... quod est ... non sit ... divinitatis ...
... esse vel dicatur quod est ... ad ... quod est in
... esse ... non ... quod hoc ... Ineffabili
... Dei ... quod ... non ...
quia ... actus ... alia
... vigeat ... Item ... de hoc quod dicit.

So.

cōplet' repletus. q2 cor nō ē p̄mū sbm dic̄ g.
g̊ x̄ diuīa g̃ra cōplet' nō est repletus. ¶ Solō.
quidā antiqui dixit. q2 hūī r̄ī in x̄. ūgit ī acc̄ns.
ī leo nō ficiat p̃luite nec p̄m. h̄ ē nō audeo hoc
dic̄. tm̄. ī. d̄ hoc tītabi. h̄ hio h̄ dix̄. q2 ꝯc̄tus ac
cipi' ī ipse p̃uitus. ī sic cessat obō. ¶ Ad a. dō. q̄d
g̃ra cōpl' repelli dr̄. ꝗ ad g̃ram uniōs. vnio ā adoꝛ
ī adunam. h̄ g̊ sbm nō sit cor g̃re inq̄ sui hitus
vtuti. tm̄ cor x̄ sbm sic unit. p̄ dic̄ q2 sbm fuit
di.ⁿᵗ q2 ī ipo ut dr̄ ap'. plen'ᵒ diᵗᵃˢ hitau' cōpl' ꝑal'
tn̄ subtilius uoluer' uoluer' dic̄. ī mi' adppoitū
dixit. dūtes q2 tres sut̄ dimsiones g̃re diue. q̄
rū ima ē simplir̄ di. g̊ ē q̄ est ī nomibz. aut in
g̃re afine usq3 ft. for. ī dis. d̄. fu. q. ꝑfecōne apūt
to ꝑri. ꝑ p̄mi. ulz adultum puctum ai'ᵗᵉ nouis
sime. ꝑ q̄ q̄ ē ī omib; pōlr eēli. ꝑlencialr. ī
illa dimsio ē ꝑ mō longiᵗⁿⁱˢ ꝑ q̄ gradus ē tm̄. ē
ā dimsio ꝑ mōᵐ latitudᵉ. h̄ ī longiᵗᵘᵈⁱⁿᵉ mag̃ ꝯctal'
quā q̄ ꝑ g̃ram ceteris hitāe ī ītis. dequa in
hitione dr̄. lat' mandi. ī. ni. ē ū ꝯiugit duas
pores inx̄. ī adiugit ꝓfund' solitudis g̃ᵃ unioīs
ī ee p̄. ī sic. q. trina dimsioē hitato inx̄. bina
ī ītis. ī una ī omib; q̄lli expont. q2 cōplet'. hic
dr̄ figuraᵗⁱᵘᵉ. q2 uniūl nō ē nisi ex obsēu alic' cor.
q2 stat an luc̄ vn inumb' h' g̃re pres fuut.
cor aut' iūtatis g̃re. h̄ x̄. h̄ reddes ē seq̄ns
¶ De inq̄ de hoc q2 dic̄.
tus de spū scō. Symbolū. n
ē nō sic ū hic. s3 sic. quia cōq
ē d̄ spū scō. natus ex maria
uel³ spū scō ꝑ attribuit ciui q2 nō. q2 ī de natiᵗⁱˢ
dr̄ filius. vn̄ si dicat nat' d̄ spū. s. idebi' ee fili'
s. sci. p̄. nō sic opat' ē ꝑx. s. ad natiᵘⁱᵗᵉ. sic ad
ꝯcepc̄ne. q2 ī ꝯcepc̄ne ꝯūtat. sepuit. fōuit. ī diste
xit. ī ꝯuniuit. g̊ nō dz ei attribui. ¶ Sō. dō. q2 co
g̃eūtl ei attribui' ꝯcep'. quā natitas. tam inui ꝑ
altum ei attribui ꝑ. nec ex hoc se. q2 sit fili'. q2 na
ciu d̄ dōᵒ ꝯūte. nō ponit filiatom ad illā. h̄ ꝑō nat'
d̄ cō ꝯali' sub pot dici. q2 ē natitas ī ucō. q̄ ē for
nō ꝑ nisiᵗⁱᵘᵉ aie. q̄ ī ꝯcepc̄ne fec'. s. s. d̄ q̄. ins.
ī. q2. n. ī ē nat' ē. de. s. s. ē. ī hoc ē q. dicit.
q2 ꝑ g̃ram d̄ ꝯpne. s. s. de carne ūgis ꝛc. q̄ uīᵐ
rōe h' g̊. posse ꝯcedi. spm. s. ex mar' ūgie ge
nuisse fiᵗ. ī cū q2 sic. q2. nr. iij. sup' ꝯcep' ēx de
diap'ˡˢ istis sitaᵗᵉ filiꝯ hab'. dic glō. inīs teite
ꝑᵐ. deus desara ge' fiᵐ. cū. n. q̄ desara nō nisi
sēiali' genuist. h̄ ꝑ esstom g̃re. ui q2 in tō mag
h̄ d̄ posse hoc. ū ubi maior ē g̃re effiꝯ. ¶ Solō
nullo mō dz ꝯcedi. q2. s. s. genuit filiū ex glōsa
ūg'. ī illa glosa ꝗ inducta ē in ꝑᵃ ī ē ff. genuit.
. i. fec' q2 nasce'. ¶ Deīn sr̄ id ex ꝯpne ī potite
ei. ūgo ꝯcep. accipe auctore. hū. de. s. vic. q h'
rōm reddit huis ūb. ꝯcep mar' de. s. s. ī de sbo
s. s. sem p' accepit. h̄ q2 ꝑ amore. ī ꝯpatom. s. s.
ex carne ūgis. dīo ꝑtu ī sbi insitū. na q2 ī cord'
ei' amor. s. s. sing' ardebat. ideo ī carne ei' mi
rabilia faciᵇᵃᵗ. ē dictō ī ꝯcepde nō suscep sēmen.

ops ī carne illi' nō habebat ex' ¶ Sz q̄ eū nos
saluatore ꝛc. hic incip' ꝑs q̄ cont' tot ꝑcedens
ē dīta. ū q̄rit mag' ultīus. cur ap' dicat eū fcm
ex sēīe dauid. ad ro. j. ī in qua assig̃t mag' plane
iacz ī sbū ī ē bōā ī soluēs qōm. ¶ Sz q̄ hic q̄d dis
tet iut' g̃nare. ī face. ¶ Ad h̄ dō. q2 face s̄u large
ī stricte. large. tō q̄ h̄ opis dr̄ face. ut care. ī
fōrē. ī d̄ hui. stricte aut. tunc nō dr̄ face ā̄s. nisi
qui ī ūtute extrīseca op'. sup rē ꝑiacente. ut ar
tifex. ī s' sumi' hic g̃nare aut est d̄ sba ꝑduce
ī se g̃nātū ī usp̄e. ī for'. ¶ De inq̄ de hoc q2 dr̄.
q̄ est. n. sēīe a mixto ī sang' coag'. dis q̄. utrū
sic fuit ī sbā ūgines ꝑ d̄ d̄. q2 ī g̃nōne alīus par
uuli. ut dnt quidā tū ꝯcurrit. s. sem' p̄ris. q2 ē ut
coagulū in lacte. ī sem' mris. q2 ē ut m̄ magis
obedies. ī mag' vnibil' ī sanguis mris ī nutri
ī aug'. s3 ī sbā ūg' nō fuit ū unū. s. sang'
sepatus ī ꝑuficat' ūtute spūs. s. ut hitum ē. ī
ī ī auc̄te dī. ꝑ. inquīn ō3. ī.
¶ Preterea insr̄ oz ꝛc. Hic incipit t̄cia ꝑs ī
ultima istius diōnis. in qua ag' d̄ unioē assumtis
ī assupti. ī ypostasi. ꝛc. ¶ Dr̄ ā m. ꝑ. d. in qua ꝑ
ꝑ. ag' de unione sc̄a ī ypost. ī ūra ā oppō ꝗ d̄ter
minᵗᵃ ī. h̄ a quib; dam oppō q2 ꝑ. ad h̄ ꝑor dī. m. ꝑ.
d. in qua ꝑ det'mi. q2 ꝑᵃ assupsit nām. ī q2 nat'
natura. in sī aut ulterius q̄. uet hic ꝯcedi de
ī cetero sī ī. Sz q̄ uᵗⁿ eād diuīā ꝯūent dia
ꝑ hay adhuc sbō. in. ꝑ. d. in qua ꝑ ꝑᵃ
ꝑ nec ū ꝑᵃ. h̄ ꝑᵃ ūm assupsit ibi. huis
aliis q3 ꝑlib; auc'. ꝛc. in ꝑ. d. tangit
qōm. iiij. ꝑblatū. s. utrū ū ꝑ sdam. ꝑ ꝑ ꝑ. ꝑ ꝑ
nām. ꝑ ū nām assupsit. ī d̄ t'minat ī istoꝝ ꝑblatū. s.
q2 ū ū. ꝑ. nec ꝑ ꝑ. h̄ ū ꝑ assupsit. ¶ Incidit
aut hic q̄ō quadruplex aut ītam. q̄ꝝ ꝑᵃ ē. utᵐ id
sit assume. q2 unire. in nomine filii dī ꝯ forte utrū
diuīa ū. abstracta ꝑluitate. sit assumes ul' unies
s. ꝑ posse ē ē ī tio q̄. utrū ꝑ diuīa. posse dd assu
me ē ꝑ unire sꝯqūt assupᵒ ꝑ ꝑ q̄at ne. ꝑ
ꝑᵉ. ¶ Ad ꝑᵐ hoꝝ ī ē s. ostēp' assūt ad. s. ad usū. ī ad uicōm. ī ad ū. ad
usū sic uelle ī ad a. ī aduītōm sic. ī ī g̃noe filii. ad ū m
sic sem ꝯsum' ꝯ attrahendō un capiat aug'm
ī uuit s. i. est ī assup'. in amicitia ī socie'
ī omib; istis mois. semp ē diusitas assupti
ī assumtis. g̊ ūq2 eū unies sit unitū. q2 hec
sit dca. q̄ sē omis faciut. q2 unitū ē unies. h̄
assumes nō ē assupt. ī attribui' h̄ diffiu int'
assumē ī unie. bōēō. h̄ ī ilbus suis nō inuēn
atur. q2 ē fīcia. ¶ forte dicitur. q2 nō est ūm q̄
unies sit unitū. h̄. unit fiᶜ unū cū eo cui
unitū ē. q2 ali' nō ē unit. g̊ unitū ꝑ unioē
ē unū ei' ē unitū est. h̄ unitū ē unieti. g̊ h̄
ē ū. q2 unies ē unitū. h̄ assup' idem ē. q̄ ad se
sūpto. cū ā dico ad se. ā intell' ad se. ī q2 uni
tū sit. aut intell' q2 inx̄ sit ad d̄. quia ꝯstituūt
unū. sup' mō. tuc eidem eēt assup'. ē unio
ī carnoe. si sō mō. tuc in ū eēt assuptū. ad d̄
quā ad unione. q2 ī ꝯᵐ ꝑᵐ ē. si forte dicat. q2 ista

duo s. assumere et unire. se habere consequenter secundum rationem. prius non aliquid assumitur quam uniatur. et hoc patet quia nichil unitur nisi prius assumptum sit. non tamen convertitur quia si est assumptum quod propter hoc uniatur. sed in incarnatione simul sunt. Separatio autem continuo unio. Impossibile enim est ponere unum prius alio. et tamen nichil est quod deinde est. Tertio queritur quid differat inter esse in incarnatione assumere et unire et assumptio et unio. et esse eorum differentia in uisitatis quia prius est per nomen. quia assumptio non est nisi diuisi inmediata. et unio vel unio non. non dicitur assumo me ipsum. sed assumo ipsum vel vestem et assumo socium vel amicum. unio autem fit non dicitur unitur vel sibi vel per se, sic dicitur duo vel unum vel unit sibi sibi alteri. et ad esse idem illud. scilicet dicimus enim in actu assumptionis et unionis. quia non omne quod assumitur efficitur unum per se vel unitur. sed omne quod unitur efficitur unum. Tertio differentia est in assumptis et unitis. quia non necesse est assumpta. et est non habet sed remanent suis proprietatibus et quam nulli alii convenit distincta. non potest esse unita. non forte in alio. quia est ypostasis sed ypostasis est unita in se. et ita unio tamen respicit ypostasim assumptio autem persone respicit. nunc quarta differentia est ex parte eorum inter duos actus s. assumere et unire. quia ratione persone est assumere. quod unire assumptum. sic ergo sacerdos dominum. et ergo assumere quod assumere diuinum. sed unire quod id est in persona diuina et quia hominem s. quia non assumitur hic non. non ad unionem. dicendum quod stat vis in hoc quod dicit ut intelligatur unum persone et esse. [illegible] assumpta remanet in se et persona distincta nec est persona diuina. nec est homo. si autem large intelligatur ad unionem, ad unionem est sic ad terminationem et talio unitur sed non in se. et tamen est quod assumptio est non ad unionem ypostaticam. est non illa. Tertio ad autem dicendum quod sed non sit contraria inter assumere et unire. secundum quod consequens se non. in non necessario ordine rei assumpte et unite. et illa quarta sufficiunt ad demonstrandum duos assumptionis et unionis assumptionis. non dicitur attractionem ab alio in se ad se. unde assumptio secundum personam suam vel communionem a quo saluatur tactu illo quo s. scilicet separatur a reliquo a reliquo sanguine beate virginis quod tamen cedit ex corpore non tamen in illo actu a quo saluatur totum unionis. Tertio quod autem abstracta personalitate a diuina non posset ad se unire. vel assumere. unde autem quod sic. non. non dicitur quod unibile alicui quod omnis non alicui non est in quo est, persona autem non dicitur quid alii unibile. sed post eius personam in se ipso. ergo non magis in genere unire se alii. et alium unire sibi quam persone. Tertio item non est operari incarnationem ut dicunt scilicet. ergo sed et sic ut se uniat. secundum operationem et personam. Tertio persone per principale intelligatur non esse persona. sic iudei et pagani deum intelligunt. adhuc erit deus omnipotens. ergo ratione omnipotentie decet ei se unire. si forte dicatur quod unio non est opus omnipotentie. Tertio etiam angelus potuit posse fieri quod dicitur beate virginis. dicendum quia non erit impossibile apud deum omne verbum. ergo hoc erit omnipotentie. contra si ergo se. cum omnipotentia non abstrahitur ab eo. et potius persona non esse quod adhuc conveniat ei incarnari. Tertio item adhuc conveniet ei diligere creaturam suam. ergo adhuc movebitur diligere. ad redemptionem hominis. ergo adhuc incarnabitur. Tertio item adhuc pre-

sciet et predestinabit numerum electorum. et adhuc intelligit quod oportet illum numerum debere impleri. et quod quia peccauerunt per aliud satisfacere potuerunt. et hoc est igitur ratione esse assignetur a sanctis. quia filius dei sit incarnatus et omnes saluet. et non intelligis personas. non quod contra [illegible] personas. adhuc non conveniat incarnari. sed hoc non est considerata tamen. ut dicitur dicendum. s. aut in uidicatione persone et sic est in actu tamen vel potius aut in se. ut in natura homo. in se et ubi est in omnibus ac hominis. si ergo separatur ab hoc homo. et separatio aliquando. et cetera. non quia non non secundum se sit non ex persona. sed nunquam conveniet ei assumere. non ut est per se. ergo non quia conveniet ei assumere nisi in persona. ergo non assumeret cum separata personalitate. Tertio item non ut in se considerata nec agit nec patitur. quia actiones et passiones singularium personarum sunt. sed ad assumere exigitur agere. ergo non assumere secundum quod extrinsecus assignatur. Tertio item assumere est post personam esse assumentis. quia nullus assumit secundum quod ad non personam completam. et igitur non dicitur in se quid incompletum. quia completur in suppositione vel ratione non. non potest assumere. non assumit secundum quod ad non primo perquirere. sed nunquam est non unire non. hec autem indiuiduus est persona. ergo non non assumit nisi in persona. Tertio solutio dicendum quod aliud est circumscribere autem omnem personalitatem quasi sit deus determinate s. patris et filii et spiritus sancti. si enim personas in modo sic actu esse circumscripta personalitas autem diuina et ipsa persona intelligitur tamen se unire agere. vel assumeret. et intelligeretur primo alio modo in quo sit secundum esse. quod intelligeret ordinationem ad hoc et sic procedunt [illegible] omnes ad hoc inducte. quia [illegible] assumptionis non potest assumere. si autem fiat abstractio a personalitate qua determinat fides indiuisis, et adhuc remanet secundum intellectum deus eius unum in se toto vel non et discretus suis attributis ab omnibus aliis. et in manebit trinitas persone. sed non manent trinitas persone. vel illi et illi conveniet assumere. cooperari et unire secundum ex sua omnipotentia quicquid voluit. sed non est quod non non deus est ordo reddendus. et hoc totum est quia abstracta personalitate qua distinguit fides in diuinis. non remanet persone distinctio. sed remanent persona una secundum illum personalitatem et dei duarum. et tales personas plures in diuinis esse non possunt. quia pluribus talibus personis positis sequitur plures deos esse. quod non est verum. et non autem ad reddendum non exigitur distinctio personalitatis infinitatem et infinitum. et satisfaciet rem et exhibet satisfactio. non posset tamen saluari humanum genus quia id personalitate esset infinitus et infinitus. et satisfacere et satisfactio exhibere. unde dicendum quod circumscripta personalitate fidei indiuiduo saluari adhuc potest ad incarnationem sed non genus. Tertio ad primum ergo dicendum quod non dicitur ut quid unibile alicui genere vel sua. sic indiuiduum sue nature. sed dicitur unibile alii nature vel persone alterius nature. Tertio ad autem dicendum quod nec non operari non suppositum persone. sed non oportet supponere eam. persona homo vel illa sic distincta ut fides distinguit. Tertio ad dicendum quod non in extremis his personis adhuc non personalitas remanet. sed unum est quod non est eidem non personalitas. quia relationibus non distinguntur ante eidem nature sed attributis distinguuntur ab eis. dictum non. et non non est unum sine remaneat omnipotentia. Tertio ad quartum dicendum quod diliget et placet. eo quod

quod abstracta personalitate a diuina non possit ad se unire vel assumere.

ad unionem

de diabolis ad a [illegible]
quod non abstracta persona

[illegible] [illegible] non assumpta
distincta quod non humana non est nec diuina [illegible]
si large intelligatur ad unionem
sic est ad finem

suppo. ut p[er] substans in se p[er]fecta et distincta ab aliis.
s[ed] tamen quia una sola te p[ro]hibit [illegible] i[n]carnationis et redemptionis. ¶ Et q[uia] ut assume[n]s hat dic
per. ut q[uia] no. quia p[er] dic quid distinctu[m] in habitu. i[n]
assu[m]ptione a d[icitu]r unio. ad alterum dictio. g[ra]o in rite
p[er]s [con]iungatur assumpti et unionem. ¶ Item omnis unio
qua fit in t[er]ra. e. ad hoc q[uod] uniri s[un]t [con]unio q[uod] ullius
alii no[n] univitur. sic unitur etia[m] in duobus. duo
res a[n]i in p[er]sone et p[er]sonam. tunc sibi. et unitur si
milia et d[ist]i[n]cta et d[ist]i[n]c[t]a in eo[rum] origina[ti]one et eo[rum] co[n]
gruunt. cu[m] alia hic divisitate unitur et i[n]stat. g[ra]
hoc e[st] ultimum q[uod] repugnat unibilis. cu[m] igitur indivis p[er]
ultima sit r[ati]o p[er] n[on] q[uod] no[n] sit unibil. s[ecundu]m intel
lectu[m] p[er]. ¶ Item bo[n]i dic. q[uod] p[er] e[st] indiuidua sibi ro
n[on]. g[ra] cu[m] indiuidu[m] sit d[ist]i[n]ctum ab aliis. d[e] intellectu
supponit ab aliis sep[ar]atio[ne]m. ¶ igitur sep[ar]atio [con]iungitur unio
ni que e[st] ad alterum p[er] de intellectu suo repugnat uni
bi[li]. et hoc e[st] q[uod] q[uidam] dicunt et dicere. dicunt p[er] mag[is] pos
se assume[re]. quia tamen [illegible] fortasse dicetur. q[uod] iste ro
nes p[ro]bant. q[uod] no[n] debent si [con]gruit unio p[er]. q[uod] e[st]
expte assu[m]ptus. s[ed] tamen d[icitu]r p[er] hoc fiat d[ic]to po
sua. s[ed] n[on] e[st] d[ici]tu[m]. q[uia] sed in b[ea]to assignat ro[n]es. q[ue]
magis [con]gruentes p[er] sic assume[n]s. q[uod] n[on]. ¶ p[er] s[ecundu]m
q[uod] posset ad [con]se tu[m]. d[icitu]r. n. amp[lius]. q[uod] q[ui]cquid p[er] q[uod] s[e] no[n]
p[ro]dest et no[n] expedit. q[uan]to mag[is] pot[est] e[st] tanto ma
gis ad illa[m] [con]p[re]hensionis dignatur. sic p[er] sic illu[m].
¶ Supp[ositu]m hoc dicit. q[uod] i[n] e[st] ro[n]es b[e]n[e] procedere. si p[er] expte
sic p[er]tinens au[tem] s[e]c[un]d[u]m in habit[udi]ne p[er] unione. s[ed]
no[n] est i. unio s[ecundu]m [con]ditiones sic p[er]. omnis unio su
unibilis s[ecundu]m d[ic]t[u]m [con]ditione ul[tim]e habit[udi]ne. s[ed] unio no[n] e[st] n[on] imp[er]f[ecta].
et sic n[on] e[st] q[uod] d[icitu]r p[er]. unio e[st] ad redemptione. g[ra]o b[e]n[e] no[n]
erit p[er] unio[ne]m illu[m] q[uod] [con]ve[n]ientissim[us] e[st] redemptioni. redemp
ti aut [con]gruit. q[uod] satisfaceret sit id imp[er] cu[m] debere.
et no[n] [con]natu[m]. g[ra]o unio de s[e] [con]venientissime p[er]. ¶ Item
aug[ustinus]. n[on] q[ui]dem q[ui] tal[e] e[st]. s[ed] no[n] e[st] ab alio n[on] p[er]. g[ra]o
incarnata p[er]sone s[ecundu]m p[er]. ¶ Ceteri d[icu]nt. cum sit p[er] vb[um]. q[uod]
p[er] unibil e[st] expte assu[m]ptus. ¶ Ad hoc a[utem] q[uod] s[ecundu]m obi
d[icitu]r. q[uod] un[um] e[st]. q[uod] sing[u]laritas et [con]v[er]salitas sunt de intel
lectu p[er]. s[ed] no[n] o[mn]is singul[ar]itas nec o[mn]is [con]v[er]salitas. s[ed] sin
gularitas q[uod] [con]iungitur ad multiplex e[ss]e. et [con]v[er]salitas q[ue]
[illegible] [con]stitutione. et sic
no[n] amisit sin
[illegible] d[ivi]na. q[uia] adh[e]
rematur [illegible] p[er]. no[n] p[re]dica[tur] de plurib[us]
in quib[us] e[ss]et. nec unibilis in aliquid t[ertiu]m. qu
po[st] assu[m]ptione assu[m]ptu[m] in sui [con]v[er]salitate [com]plete ex[ist]e[n]s.
ut idem e[ss]et imp[er] d[e] alt[er]o. et no[n] unitas indi
uis et no[n] i[n] p[er]sona[m] [con]stituetur p[er]. ¶ Ad 2[m] d[icitu]r. q[uod]
un[um] e[st]. q[uod] n[on] in o[mn]ib[us] unitis i[n]cedit unu[m] ul
ti[mu]m. no[n] u[n]i[bi]le alii ad t[er]tiu[m] [con]stitutu[m]. sic f[or]ma sunt
totib[us] que ip[s]a ad p[er] [con]stitut[ionem] unit. s[ed] no[n] incedit
ut n[on] illi in sua singul[ar]itate [com]plete una. q[uia] sic no[n] as
sumeret ab alio et p[er] et h[uius]. ut p[atet]. q[uod] no[n] [con]iungatur p[er]sone
q[uod] ad una[m] s[ecundu]m [com]plementu[m] suam. ¶ Ad 3[m] d[icitu]r. q[uod] cu[m]
d[icitu]r indiuidua s[cilicet] i. indiuidua d[icitu]r ab aliis sep[ar]atione. q[uod] e[st]
[con]t[ra]ria unioni et [con]v[er]sabilitati p[er] additu[m] et c[etera]. q[uia] illa q[ui]
d[em] e[st] additu[m] [con]stitutivu[m]. s[ed] n[on] [con]t[ra]ria unioni alicui t[ertiu]m

singularitas p[er]. ut p[er] [illegible] e[st]. ¶ Ad 4[m] d[icitu]r. q[uod] unio
a[nim]as p[ote]st e[ss]e. imp[er]f[ec]ta. s[ed] no[n] tal[is] [con]singul[ar]is [con]ire ul[tim]e
nova induc[ere] p[er]sonalitate. ¶ Ad 5[m] d[icitu]r. q[uod] de possi
b[i]li d[icitu]r [con]tra[rium] sue p[er]. si ita fieret unio ut destrueret
p[er]sonalitas. sic a[utem] no[n] fit ut p[atet] ex p[re]dictis. et ad id q[uod] o[mn]is
unio dic[itur] [con]v[er]sabilitate. d[icitu]r. q[uod] t[ertiu]m e[st]. s[ed] sicut vis [con]v[er]sa
bilitas. d[icitu]r n. ad d[icitu]r [con]v[er]sabile p[er] et uno a[utem] mo[do] [com]plete [con]v[er]sabile
d[icitu]r p[er] unio[ne]m in [con]v[er]sabilitate ad alterum [con]stitutu[m]. sic co[r]p[us] [con]v[er]sabile
e[st] a[nim]e. et c[etera]. et hoc e[st] [con]v[er]sabile. ut p[er]s [con]v[er]sabile e[st]. a[lio] m[odo] d[icitu]r
[con]v[er]sabile q[uod] e[st] p[re]dicabile de plurib[us] q[uod] m[odo] e[st] d[e] se in quib[us] e[st]
ul pot[est] e[ss]e. sic n[on] co[n]ij. et illa d[icitu]r m[od]o [con]iungitur [con]i[unct]ium
aut singularitatem. et tertio mo[do] d[icitu]r [con]v[er]sabile unibile. g[ra]
et [illegible] fit ad p[er]fectionem alterius. et sic unitur et q[uod] p[er]
d[icitu]r et h[uius]. q[uia] s[ecundu]m p[er]sonam illa. et q[ui]cquid d[icitu]r un[um] [con]ij p[er]
posit[um]. d[icitu]r et talis. v[er]b[um] d[icitu]r. q[uod] d[eu]s e[st] hic ho[mo]. et h[ic] ho[mo] d[icitu]r s[e]cul
la[r]is. et fuit ab eterno et hic d[icitu]r natus e[st] d[e] v[ir]gine et passus
sub ponto pylato. ¶ Quarto d[icitu]r q[uod] p[er] p[er]. u[nio]n[is] s[e]c[un]d[u]m p[er]
t[ertiu]m n[on]. ut a[utem] q[uod] n[on]. q[uia] g[ra]tia e[st] q[uod] [con]t[ra] [con]ditio. g[ra]tia ei d[ici]t[u]r re
ditio. s[ed] d[ic]tio e[st] g[ra]tia n[on]. g[ra]o et redditio [con]stituitur q[uod]
p[er] e[st] s[ecundu]m p[ro]ba[bilitatem] p[er]sone ex sup[ra]d[ic]tis u[nde] d[icitu]r aug[ustinus]. q[uod] quia in
sap[ientia] [con]venit. in sap[ientia] [con]venit fieri redemptione. ¶ Item
[in]carnatio e[st] op[us] t[ri]um p[er]sonarum. ut h[ab]itu[m] e[st] in an[te]nota d.
g[ra]o n[on] q[uod] assu[m]ptio [con]venit p[er] p[er]. q[uia] q[ui]cquid e[st] [con]e[st] ex[isti]s. g[ra]
ei[us] g[ra]tia n[on] et no[n] p[er]. ¶ Item d[icitu]r d[icitu]r. q[uod] tota t[ri]nitas d[i]vina una
suam yp[o]stasim. h[ic] u[nu]m assu[m]psit. g[ra]o hoc p[ro]p[ri]us
d[icitu]r ne[cessario] s[ecundu]m q[ui]d d[icitu]r alie p[er]. g[ra]o n[on] [con]venit d[icitu]r omnib[us]
p[er]. g[ra]o s[in]g[u]lar[ite]r d[icitu]r p[er] g[ra]tia n[on] d[icitu]r omnib[us] p[er]. q[uod]
s[ecundu]m n[on] e[st]. no[n] g[ra]o d[icitu]r g[ra] ne[cessari]e. et ro[n]es [con]v[en]ie[n]t[e]s
assign[ar]i p[os]s[u]nt p[er]sone. ul[tim]e app[ro]priat[ur] p[er]. g[ra]o n[on] q[uod] p[er] p[er] [con]ve[ni]at
p[er]. quia n[on]. ¶ Item illi p[er] p[ro]p[ri]us d[icitu]r aliquid [con]i[un]g[it]ur i[n]se
et p[er]se. s[ed] n[on] no[n] d[icitu]r in[tr]a p[er]se et in se. s[ed] ip[s]e ex
p[er]. ut p[ro]p[ri]us p[ro]batu[m] e[st]. g[ra]o n[on] d[icitu]r p[ro]p[ri]us et p[er]se p[ro]p[ri]us.
¶ Item unio mag[is] [con]ve[n]it acti[n]git et [con]v[er]sabil[ia] unu[m] e[st]
a. s[ed] yp[o]stasis efficitur uni[us] cu[m] yp[o]stasi. g[ra]o u[nio] q[uod] uni[ta]
p[er] p[er]s s[ecundu]m ro[n]em intell[igen]d[i] [con]venit p[er]. quantu[m]. ¶ Ad 3[m] q[uod]
indiui[sa] sunt o[mn]ia s[ecundu]m ro[n]em [con]q[ui]d d[icitu]r uni d[icitu]r alii. et c[etera].
p[er]. s[ed] o[mn]ia s[ecundu]m re[m] sunt indiui[sa]. g[ra]o simi[lite]r [con]
uni et p[er] [con]t[ra] alii. ¶ Ad 2[m] d[icitu]r. q[uod] p[er] s[ecundu]m ro[n]em
intelligendi et i[n]carnat[ur] p[er]. quia n[on]. n[on] d[icitu]r v[er]b[um]. ideo
q[uod] n[on] e[st]. s[ed] p[ro]p[ri]e n[on] s[ecundu]m q[uod] e[st] imp[er] hic. q[uod] [con]ven[ien]s ex sua
r[ati]one quasi ex posit[ione] ad missione in carne.
ali[ud]. n. v[e]l imp[er]f[ec]t[u]m ul[tim]e d[i]ffi[ci]le e[ss]et solue[re]. q[uia] p[ate]r q[uod]
s[piritu]s s[anctu]s carne no[n] assu[m]pserunt. ideo dixi s[cilicet] q[uod] i[n] carne
p[er] hoc q[uod] missio in carne claudit in se r[ati]o[ne]m filii.
p[er] qua[m] exclu[ditur] p[ate]r et s[piritu]s s[anctu]s ab incarnatione. nec d[icitu]r h[oc]
p[ro]p[te]r. ul[tim]e ex hoc q[uod] n[on] sit p[ote]r p[er] s[ecundu]m re[m] v[e]l simp[lici]t[er].
s[ed] q[uia] unio attribu[itu]r filio. et ex illo m[od]o attribui[tur].
informitur ro intelligendi sic. informata d[icitu]r p[er] p[er] [con]ve[n]ire
p[er]. quia n[on] ul[tim]e e[ss]en[tia]. ¶ Ad p[rimu]m d[icitu]r. q[uod] et cu[m] re n[on]
d[icitu]r missio[n]e. sic rec[ipe]re hoc mo[do] missione dic[itur].
et ideo d[icitu]r. q[uod] hoc e[st] de op[er]e q[uod] e[st]. q[uia] h[ic] missio[n]e no[n] imp[or]
tat. s[ed] unio in se r[ati]o[ne]m includit. et ideo [con]s[eque]ns e[ss]e
no[n] p[er]. e[st] d[icitu]r aug[ustinus] q[uod] in sap[ientia] [con]venit [con]ve[n]ire. d[e]o ut
b[e]n[e] p[er] filii in suo app[ro]p[ri]ato. q[uod] e[st] sap[ientia]. s[ed]
hoc [con]p[ro]p[ri]u[m] no[n] imp[or]tat ratio s[ecundu]m intellectu[m] no[m]is.
¶ Ad 4[m] d[icitu]r. q[uod] op[us] op[er]is q[uod] e[st] actio ip[s]a et op[us] op[er]atu[m].
q[uod] e[st] [con]iunctum ex co[r]p[or]e et a[nim]a. cotta sunt. s[ed] tamen

q[uod] [con]iunct[u]s unitati ad [con]sti[tuend]a
p[er]se n[on] amisit sigillatim p[er] [illegible]
me[n]t[e] u[n]i[tatis] sig[illatim] p[er] [illegible]

non dicit hoc. Sed potius certus assumptione unise, et illa non est corporis propter relationem inclusam ipsius filii. Ad aliud dicendum quod auctoritas Damasceni magis facit ad oppositum, quia dicit quod in speciali assumpsit, quod sic significat ex modo loquendi quod hoc convenit ei gratia personae huius, et non gratia sui. Ad aliud dicendum quod licet nulla differentia realis sit in divinis, scilicet essentiae et personae, differunt tamen in modo attribuendi eis ea quae sunt indifferentia essentiae, id est non distinguuntur. Et personae necessitatissime distinguuntur, et essentia non generatur, et persona ultissime generatur, in aliis ergo ad personam et non per personam. Sic reintur propter relationem inclusam, et propter puritatem essentiae. Propter hoc etiam non separatur a persona, nec distinguitur ab ipsa.

Deinde quaeritur de his quae dicuntur, et primo de hoc quod dicitur formam servi, id est naturam servi insuam accepit, ille dicit quod hic formam quatenus non dicitur natura assumpta. Ponitur nisi hoc uniri diffinitionis nisi dedit natura per quam est hec. Sed natura est carens ratione quamvis sit, quoquo modo intellectu capi possit, quamvis non dicitur propter dominium, qui propter suam excellentiam intellectu perfecte capi non potest, et propter proximitatem prohibetur natura. Quod ponit textus et de his sit alio modo, tamen secundum autem hoc modo non quaedam est quicquid est, sed hoc modo non sic natura cum dicitur natura assumpta, quia si assumpsisset solum corpus, isto modo unam assumpsisset. Tertia differentia natura est, non est vel quod agere vel quod pati potest, et sic dicitur omnibus speciebus quibus agere competit et patitur, et tales sunt tam corporales quam spirituales, et in hoc modo unam naturam assumpsisset, unum sufficeret solum corpus vel solam animam assumpsisse ad unionem assumptionem. Tertia differentia est, natura quod principium motus per se, et non per accidens. Sed anima non sic natura corporibus speciebus, Christus autem non solum corpus assumpsit, ergo non accepit in hoc modo naturam. Quarta differentia est, natura est unaquaeque res informans specifica differentia. Specifica autem differentia corporis est. Sic ergo assumpsisset naturam humanam, sed hic acceptionem videtur quod in hominibus omnibus assumpsisset, quod est contra Damascenum. Quod dicitur quod non in specie consideratam naturam accepit. Sed in tertio modo sic dicitur quod ipse accepit Damascenus, sed quod est in hoc consimiles esse ad hoc, non est, quia licet differentia faciat esse formale, non tamen facit totum esse universale, ipse autem cum naturam formaliter accepit, ergo videtur quod nullo intellectu accepit unam naturam. Si forte dicatur quod non accepit aliud secundum illam dictionem sed quod dicitur natura, et non dicitur forma et natura, non dicitur forma ut vult dicere philosophus. Contra, de hoc quod non dicitur natura secundum hunc ergo modum non assumitur, non assumpsisset animam, quia Johannes dicit quod anima non est in homine, sed actus corporis perfecti, sola anima dicatur quod non una est forma. Tunc sequitur quod non assumitur corpus, quia idem philosophus dicit quod corpus non est forma sed materia, unde dicitur autem esset quod acciperet pro materia in natura, quae est materia generationis, quia sic sequeretur quod Christus accepisset suam generationem, quod absurdum est, ergo videtur quod nullo modo assumpsit unam ut videtur. Si forte dicatur quod non adhuc dicitur ex pullulans pullulat primo, ut vult dicere philosophus, dicendum quod hoc non est per generationem, et licet illa assumpta Christo non tamen per illam dicitur assumpta secundum naturam, ergo nec hoc modo assumpsit. Si forte dicatur ~~quod non sit~~ sicut quod nomen natura corporis et anima in totalitate et convenit, ut magister dixit, contra hoc est, quod componit magis dicitur res natura alias, et aphis per unum universalem sive universale per se quod uniter hoc, et tertium conceditur, sicut quod assumpta et animale universale. Et idem quod est per unum, sic dicitur compositum esse per unum universale, idem quod per se unum in compositio. Sic ascendere sursum universale est igni.

sive aliquo non assumpsit res natura, sive id quod est per naturam, quia hoc est propria animam negabitur hoc exemplum sit assumpta. Quod propter id quod est per unam asse unum in composito, sicut non assumpsit per se dicens secundum intellectum, ut quod nec deus assumpsit. Ulterius quaeritur tertium concedendum sit quod Christus assumpsit unam essentiam. Videtur quod sic, quia una essentia est corporis et animae, et illa assumpsit, ergo esse unum assumpsit. Sed contra, esse est actus essentiae, sed esse diversum composito est, cum igitur compositum sit singulare, hoc vel illud, et non assumpsit singulare, ut supra probatum, non quod assumpserit naturam esse, ergo non esse unum, ut videtur. Quartum quaeritur utrum assumpsit unam humanitatem. Videtur quod sic, quia humanitas est quae facit unum hominem. Est igitur sic verus homo, et hoc ex assumptione huius naturae, ut videtur quod ipse assumpsit unam humanitatem. Sed contra, humanitas non est nisi in hoc homine vel illo, sed nec hunc nec illum assumpsit, ergo humanitatem non assumpsit, ut videtur. Solutio: praeiudicat ad hoc prius, quod Christus naturam accepit unam secundum omnem distinctionem quam ponit Boethius, scilicet non dicitur esse carens ratione quoquo modo intelligi potest, et sic assumpsit omnem rem naturae, quae est substantia corporalis et incorporalis, ut sunt compositae natura et quae omnia in genere, quia non dicitur Christus naturam non assumpsisse, sed etiam totaliter dicitur naturam, quod agere et pati potest, unde accepit, et licet ad dicendum non naturam accepisset, si carnem tamen vel animam tamen accepisset, tamen cum dico non homo, aliud est quam non absolute dicitur, quia non homo est tota non homo, et propter hoc patet solutio ei quod obicitur contra illam acceptionem non tertio modo, patet enim principium motus et status per se, et non per accidens, sed non tamen accepit eam, quia patet principium non habet motum corporalem, sed in tertio modo accipiam, dicitur hoc quod cum catholica quod Nestorius dicit, in Christo duas esse naturas, sed licet non sint tantum accidentaliter dicitur propter ipse corporis, sed diceret accipi pro dicitur in isto praecedentem. Et hic distinguitur quod in sic est in generatione, quod quaedam generatur per se, quaedam per accidens et per consequens. Sic hic ab hoc generatur per se. Sed quia hoc supponit naturam hominis, per se et per consequens hic hoc quod sit homo. Et ulterius quod hic homo habet humanitatem, et quod sit aliud per accidens, dicitur et si non dico de assumptione, quod absumptum per se et per se, non habet nisi accepta, id est in partibus quae sunt similes ad formam totius, hoc est ad esse hominis in specie, sed quia assumpta assumimus de unitate, ut se ad assumptione sit quae sit specie diversa in istis assumpta, id est per assumptione hi[…]
in illo modo non
tamen est in Christo, sed […]
non tamen hoc, sed tamen homo et generatur et hic generatur, ergo quod sic habet sic necesse quod sic ad generationem hoc, et est in hoc. Ad hoc quod quaeritur dicere philosophus, dicendum quod licet non sit natura et forma sit natura, neutrum tamen illorum est tota natura hominis, nec potest dici totum quod est in homine sine habet, nec etiam potest dici anima quae est forma corporis est natura hominis, quia cum dicitur natura huius, intelligitur tota et non corpus et anima, sic magister dixit, intelligitur per unum huius et non ambe significationes coniunguntur in intellectu naturae huius, quod assumpsit Christus et quod sic probatur Christus est verus homo in natura quam assumpsit Christus, sed non est verus homo tamen in corpore vel anima, ergo ratione naturae huius comprehendi videtur. Ad hoc quod dicitur cum illis dicendum quod non dicitur universalis modo, et sic universale dicitur, id est secundum unum esse, quod est per ad primum natura et quod est per formam universale, ut secundum unum hominis est in esse, et dicitur et secundum unum esse, quod per naturam quae est in re est.

quod sic proprie dicitur
in illo assumptione
per assumptionem dictum
et sic in praecedentia
non illo modo non […]
sic assumpta sicut ego
dico non […]

sic q̄ e ī n̄ e. sicut q̄ e p gnom l' pinguidinē et h' oia
assump̄ x̄. q sic fuit p̄m nūm nāim. hoc mō quo di
x̄i s̄. q assumē large sūptū dr̄ de assūpto. et deo
q asseq assump̄ ins̄ e īn hu. n̄le a dr̄ an̄ p̄r
n̄ corrupta. et si dicat n̄le an̄ p̄. 1. p̄m p̄ma insti
tone. tc̄ o assump̄ n̄la. q2 i mor̄ no fuit d'uila
bz. s; dgruitis ut dr̄ aū. si a dicatur n̄le an̄ cor
tc̄ no assump̄ o n̄la. q2 n̄le e nb q nascim
filii nc. et h' ipe no assūpsit. sz tam assūpsit
penā exculpa gmite. lz in ipso no fuit ex culpa.
ons cū a fin̄s; n̄ in ipso nec ī alio, ni culpa pces
sisset. h' m̄ dr̄ penalitas nb n̄ab ipso assūpta. q
n gtta. Cad id q ult'ius q. ut' assump̄ ee tota
naam. dd. q ee p̄ sīum abeo q e ī tota n̄. l' ma
n̄. et sic sic' naam n̄m assūpsit ee n̄. sia sicut
ee n̄. ad tot' e ee hois ing' ho. tc̄ dd. u. q
ee e ons assump̄. sic et ho. no dicer assūptam ut p
existes an assūpne. sz sic ons ad assūptum. sic
dixi p̄. Cad id q q. de hu te dd. q mag dix. su.
d. ij. c. 1. q noie hūmn' accipi cor et aīa. et ab
oce. q h hūmitas e assūpta p̄n tp̄. sia noe
hūmitas intelli for hois ing' ho e. hūanitas n̄
est assūpta. n̄ eo mō quo totū dr̄ assūptū q h
tassūpto. q2. n. assu' cor. et aīam unitur. o seq
ut id q assump̄ e p ons sit ho. et ho hns e hū
nitates ose hūmitas tassūpto. et ali no video ee
oce. C De m̄ q de hoc q dic. cū tota trinitas opa
ta sit form̄ suscepti hois. g' n̄ q ho sit suscept
et hoc. s. negat' md. C Ad dd. q p'h glo sitēs
exponit. suscepti hois. dr̄. 1. hu' n̄e. ut p̄ dici
p̄m pdā q lz ho no sit sceptp'. tam id q suscip
ose ee hois. eo q uni' suscep et suscepi in
cor et aīam. et for et p̄fic. et ī lz no p̄. tam ont
ho p suscepcōne habe a filio di et ipe e ille ho.
eo q unio fca sit ī ypos'. C De m̄ q de hoc q dr̄. ē
ing' audit d x. q in for' di est. etc. form̄. n. no
est. tc̄ n̄m hu'. qua dīna n̄m. et q' ro hu'. dr̄. n. hoc
inl. de c̄n. for que e sīn m̄. no p̄ ee sīm. n̄
n̄ inge m̄. n; . n. ee for. sz p'. ex hijs. n. for
q p̄e n̄m sunt. iste for' ueiunt. que sūt ī n̄.
a cor efficiut. nā certis q incorb; sūt abu' nm for
uacites dū ymag's sūt. assīlan. n. fors hijs.
q no sūt ī n̄ gstitute. ex hoc accip'. q dīna n̄.
n̄e īn. n; sīm aliā pot d n; for. hu a n̄ no.
n̄ abusiue. C p. hu' n̄. dr̄ hic amagro. cor et
aīa. cor aūt et aīa. n̄e for e ī n̄. n̄ ex n̄m. g'
n̄ q no debeat dici forma. C Ad qd dixit. q
hu' n̄ debeat dici for in x. q. fors manes. sz
quicqd sit d hoc. hoc mō no p̄ dici n̄ dīna for.
v' cū aug. imo mō ut big; acquiren for. dd.
q acti' for' multis. sz p'n capal' e. facte ee.
ille for' p̄m. vn̄ cū x̄ huit uisum ee di dr̄
in for dei man̄e. et cū uisse hut ee hois. dr̄ ma
n̄e in for dī p̄m. ul' hois. Cad id a q debe
de hoc dr̄. dd. q ipse lo ibi d fois. p̄ q d scedit
ibi ad actoub; for. q sūt in tell'ne p' pbos. et p
ap' abi et ha p'. vn for' ille. theo logo. ydee
s. q̄ ymag'es sunt for' q sūt ī n̄. n̄ hu

aut in x. no sic dr̄ for. sz ab actu for q sūt e dic
ee n̄m p̄ n̄m. et hoc ee. utq; n̄ dedit ix. v'. ue
d. q ipe e ho. et q ipe e d. C De m̄ q de hoc q
dic. p q salū ut carne ya trinitas fec. Caro
.n. dic p̄te hois. ut e p̄te ptis. cū ig' ille ho no
sit caro sua. nec ut p̄ dici caro sua ue p si au dr̄
q pars p toto po'. tūc qro. q po pon ibi carne p
toto. quā aīam. ut a. C Ad dd. q re ūa pars po
p toto. sz hic p̄te dualb; dais spali posuit. quarū
una e. q excluderet erore. dixit q̄dā heticī. dm n̄
uisibl'em carnē. pp passitēe carnis. io ut eius ostē
dēt hoc ee eror' no posuit p̄te nobiliore. sz despa
biliore. alia ro e. ut sciremi cū d'ficis pecūt nati
q ipm decent assūpsisse. q2 maxi defficis n̄ quo
ad mortalitē et penā et dolore. in carne e. C De m̄ q
de hoc q dr̄. in quo similitus omnibus manib; dic hīq;
p; n. ee dū q sit unitas illa. Ad ad hoc br. q h' i
unitas hu' n̄e e de qua ue p̄ dici. hoc e n̄ hois.
l' pars n̄e. et s' ū unitas n̄e dic. de quo ue p̄ dici.
h' e ue n̄ dīa. v' p; q p̄te no e d unitate hu
n̄e. q m̄ hoc nec n̄. nec ps n̄e. sz p̄ n̄m. et q n̄m.
cor n̄ pes bonū n̄e. q e ī pes. modus. et ordo. et io
hoc no assūpsit x̄. l' penalitas. no e d unitate hu
n̄e. q2 sine illa e ue n̄ hu. sic fuit in p' statu. et e
est in glā. et io pen e assūpta cū n̄ d statu po. no
p. tanquā ad quiectiūn n̄e. et hoc fuit dene. pp mo'
redēptionis. no tūn e pen d unitate. sic peccm.
qu' caritur exit'. q e omis repugnātiū et dissolubi
liū. C Noca a tis inducitis et ad eois noca. etc. h' incid
qo de assūpto. ut sit h' n̄. assūpta fil. n̄. ul' p. q
sūn. ut m a mo e assūptus ho. et si hic ho sit as
sūptus ul' no. et q' ī tens sequitur si dicat p'a as
sūpta fuit. n. q n̄ sit assūpta. ul'. n. assū. et q e an
assūpne. n̄ aut x no fuit an assūpne. g' n̄ est
assūpta p'. p' ipse p; . sa pbi. ex hoc q. s. s. sepa
do n̄m et filiac' fuit. et uniit. et cadunt ea filio. ut
p'us hitū e. g' nūquā fuit n̄ an assūptoe. C It
assūps sit ad unieu d' s. n̄ aūt nec unita fuit
filio. n̄ n̄e dic. g' no fuit assūpta. p' p; ex sup
po'is intui. q2 assūpne x̄ fcs e unū ho hmo.
no sepe assūps in ista loc po' loco unionis et e.
fa a pbi. p hoc q oe unitū e cū ī ei cū unitū e.
hu a n̄. no est fili hois. nec fili di. nec dīa n̄. g'
nulla unio e ipsa. ig' cū assūpto sit pp unioe.
n̄ no n̄ assūpta. C It q cuiq; eidem seperationis
semp manet. uno tepore no sūt mag unita
q d. pbō medie. q2 p' p se p; . ab uno dīa n̄ no fit
hu. nec dīna p'. nūquā fuit hu. n̄ dīa p'. nūquā
fuit hu n̄. nec mō e. sic nec tūc. g' ostat q
eade sep' e int illa. g' nūquā unitur. nec assumi
n̄e dīne. n̄ p' dic n̄ hu. C It. omē unitū alti
l' assūptū. unione acquirit p̄petates ei cū unit
et a quo assū. hu n̄ nūquā accip̄ p̄petate aliq
n̄e dīne. ul' p' dic. g' neut' nūquā unitur et
an̄ utro nūquā assū. pbō medie p'. n. ostat p̄ter
dic n̄e. et dic p'. incitata inpassibile, inmortale.
et h' et hay nulla pticipat cū hu' si hoc cedat
g sūt plime alietes. quas induc mag' infra.

· g° si humana n(atura) n(on) sic n(on) sic est i(n) filio dei. nullo mo(do) est in ipso.

So.

necesse

· huius

qo
vtrum hic homo uel iste homo, uel aliquis homo sit assumptus.

· si unita habeo, yp(ostas)im

· n(on) a' unu(m) (com)plet(ur) est i(n) g(e)n(er)e ho(m)i(nu)m

· cor(poris) ra(tion)a(lis) (con)iu(n)gi(tur) illa e(st) p(er) n(atur)a. g°
(con)iu(n)ctio cor(poris) (con)stituit ad unu(m).

· 9 ·

So.

Cp. et 10 h(oc) e(st) inq(ui)rendu(m) s(e)c(un)d(u)m q(uod) nec assu(m)ptio(n)e n(on) uni
one e(st) in filio dei. nullo mo(do) e(st) impo(ssibi)le: h(oc) e(st) in
ipso. g(o) a destructio(n)e (con)iu(n)ct(ioni)s e(st) impo(ssibile). aut assu(m)ptio(n)e
q(ua)r(e) unione. no(n) a unio(n)e p(er) se. ut p(atet) ex p(ro)p(ri)o dist(inctio)ne
in(ferius) ill(ud) d(icitur). ig(itur) assu(m)ptione e(st) impo(ssibile). g(o) hu(man)a
n(on) est assu(m)pta. ¶ Jt(em) assu(m)ptum e(st) ad se sup(er)
e(st). (con)stat g(o) q(uod) hu(man)a n(atura) e(st) assu(m)pta. et q(ui)a hoc om(n)is
d(icitu)r ad p(er)sona(m) su(m)pta. q(ui)a e(st) impo(ssibile) g(o) hu(man)a n(atura) e(st) ad p(ro)p(ri)a(m)
su(m)pta. q(ui)a e(st) impo(ssibile). g(o) hu(man)a n(on) est assu(m)pta. et q(ui)a in
hoc om(n)is d(icitu)r. suffi(cien)t(er) r(espo)n(de)o d(icen)d(um). ¶ Sol(utio) d(icen)d(um) q(uod) hu(man)a
n(atura) e(st) assu(m)pta p(er) se (et) p(ro)p(ter) se. (et) q(uod) unita a(lio) mo(do). s(ed) as
su(m)pta e(st) p(er) se (et) p(ro)p(ter) se. unita e(st) in ypo(stasi) sua ad ypo(stasim)
diuina(m). ¶ Ad p(ri)m(um) g(o) d(icen)d(um). q(uod) n(on) h(abe)t impo(ssibilitatem) nisi fuit q(ue)
an(te) qua(m) a(liqui)s assume(re)t. s(ed) x(ristus) n(on) n(on) fuit an(te) qua(m) assu(m)e(ret).
a(liqui)s. nec ualet hoc a(rgumentum). no(n) fuit an(te) qua(m) assume(re)
tur. g(o) no(n) potuit assumi. q(ui)a s(ed) assumendo fecit. t(ame)n
assu(m)ptio no(n) p(re)uenit i(n) te(m)p(or)e f(ac)tum. sic si ego ueste(m) ad
me trahendo fac(er)em. nec h(ab)eo f(ac)tam a(n)te(quam) attraherem. p(ate)t.
n(on) q(uod) u(er)u(m) e(st) cu(m) alio. s(ed) facere (et) assume(re). (et) tu(n)c no(n)
(con)struit(ur) aliq(ui)s. ¶ Ad a(liu)d d(icen)d(um). q(uod) u(er)u(m) e(st) q(uod) assu(m)pt(io) fit ad
unie(n)d(um). s(ed) no(n) e(st) q(uod) unia(tur) i(n) se (et) p(ro)p(ter) se. s(ed) suffic(it)
q(uod) uniatur (et) (com)pleatur i(n) sua p(er)so(n)a. n(on) n(on). nullo mo(do)
unitu(m) e(st). q(ui)a ypo(stasis) sua unitu(m) e(st). n(on) n(on). oportet unu(m) co(n)
stitutu(m) fit unu(m) n(atura)e. s(ed) suffic(it) q(uod) (com)p(re)ndit ei unu(m) p(er)
su(m) unitas. ¶ Ad a(liu)d d(icen)d(um). q(uod) h(oc) e(st) f(als)a. q(uod) h(abe)t n(atura) cu(m)
d(e)o u(e)l filio dei (con)cep(tu)s sit eidem sep(ar)at(ur). q(ui)a s(ed) nu(m)q(ua)m
fuit unu(m) i(n) se cu(m) ip(s)a ypo(stasi) p(er) im(m)utatio(ne)m. t(ame)n p(ro)pt(er)
qua(m) assu(m)pta e(st). (con)sociata fuit no(n) no(n) mo(do) filio dei. (et)
diuine n(atur)e i(n) p(er)sona una. (et) h(ec) e(st) (con)iu(n)ctio q(uam) pot(est) e(ss)e
in assu(m)ptio(n)e n(atur)e. ¶ Ad a(liu)d d(icen)d(um). q(uod) u(eru)m e(st). q(uod) diuina n(on) n(on)
co(n)cedit p(ro)p(r)ietat(e)s suas hu(man)e n(atur)e i(n) se. s(ed) hoc no(n) suf
fic(it) ad hoc q(uod) no(n) sit ibi assu(m)p(tio). suffic(it) n(on) assu(m)ptio(ni)
ut ypo(stas)is n(atur)e (con)cedat sine p(ri)ncipi(o) p(ro)p(r)ietat(e)s filii dei.
(et) n(atur)e diuine (et) e(ss)e(ntiam). ypo(sta)sis d(iui)na accipiat p(ro)p(r)ietates
ypo(sta)sis h(uman)e. (et) nat(ur)e. sic (con)ced(itur) e(ss)e. ¶ Sc(d)o q(ueritur) utru(m) ho(mo) u(e)l h(ic)
ho(mo). u(e)l q(ui)s ho(mo) sit assu(m)ptus. ut a(liqui)s q(uod) hic ho(mo) sit assu(m)p
tus. s(ed) n(on) (con)ce(ditur). q(uod) x(ristus) assu(m)p(si)t cor(pus) (et) a(n)i(m)am. aut g(o) as
su(m)p(si)t ea unita. aut no(n) unita. si no(n) unita. g(o) e(ss)ent
i(n) due assu(m)ptio(n)es. (et) una cor(por)is. alt(er)a a(n)i(m)e (et) sp(iritu)s. h(oc) (con)tra d(ictum). sic
t(ame)n s(e)c(un)d(u)m ra(ti)o(nem) q(uod) h(ec) assu(m)p(ta) unita. m(od)o a(n)i(m)a uni
onis a(n)i(m)e. e(st) sic p(er) se (con)tactus. g(o) facit unu(m) (com)ple
tu(m) i(n) g(e)n(er)e ho(mi)n(um). n(on) hoc d(icitu)r hic ho(mo). g(o) assu(m)p(tu)s fu(it)
fi(liu)s dei hu(n)c ho(min)e(m) u(e)l ho(min)e(m) aliq(ue)m p(er) se. q(ui)a no(n) (con)ced(itur) h(ec).
assu(m)p(si)t aliq(ue)m u(e)l hu(n)c ho(min)e(m). s(e)c(un)d(u)m hoc quia oportet ho(min)em
p(re)existe(re) an(te) assu(m)ptione(m). q(uod) t(ame)n no(n) e(st) u(eru)m. g(o) (et) no(n) d(ebet)
(con)cedi. q(uod) assu(m)p(si)t n(atura)m h(uman)a(m). q(ui)a n(on) h(abe)t q(uod) assu(m)pta est
a(liqui)s. no(n) p(re)extitit an(te) assu(m)ptio(n)e(m). s(ed) ista (con)ced(itur). g(o) et
illa (con)cedi d(ebet). ¶ Jt(em) o(mn)ium (con)iugibiliu(m) p(er) n(atur)am (con)iu(n)ctio
(con)stituit ad unu(m). q(uod) e(st) ex utroq(ue). x(ristus) a(utem) assu(m)p(si)t ea (con)iu(n)cta.
g(o) ia(m) (con)stituerat ip(s)or(um) (con)iu(n)ctio ad u(nu)m an(te) assu(m)ptio
ne(m) p(re)existere. q(ue)ritur g(o) quid sit i(llu)d unu(m). q(uod) e(st) ex
p(ar)te cor(por)is (et) a(n)i(m)e ho(min)is (con)stitutu(m). (et) no(n) p(otes)t i(n)ueniri. n(isi)
hic ho(mo). g(o) assu(m)p(si)t hu(n)c ho(min)e(m). ut n(on) sit a hoc (con)cedit(ur).
(con)tra p(ro)bat multis auct(oritati)b(us) s(an)c(t)or(um) in f(ra) (et) d(icit) (et) mag(iste)r. q(uod)
in dubitant (con)stat q(uod) p(er)so(n)a no(n) sit assu(m)pta. cu(m) ig(itur) hic
h(omo) ho(mo) n(on) sit n(isi) p(er)so(n)a. hic ho(mo) no(n) e(st) assu(m)pt(us). ¶ Sol(utio) d(icen)d(um).

q(uod) filius dei n(on) assu(m)p(si)t ho(min)e(m) n(on) hu(n)c ho(min)e(m). sic dic(it) mag(iste)r. (et) h(oc)
r(ati)o(ne). nu(m)q(u)a(m) fuit hic ho(mo). n(isi) postq(ua)m assu(m)pta e(st) n(atura)
hu(man)a que e(st) impo(ssibi)le. (et) nu(m)q(u)a(m) hic ho(mo). n(isi) p(ost)q(ua)m
assu(m)pta e(st) n(atura) hu(man)a que e(st) impo(ssibi)le. (et) n(on) nu(m)q(u)a(m) fuit
h(ic) ho(mo) nec e(ss)e nec e(st) impo(ssibi)le singul(ari)t(er) ho(min)is. q(ua)n(do) imo
i(n) singul(ari)t(er). no(n) h(abe)t ho(min)is. s(ed) p(er)so(n)e diuine e(st). h(oc) assu(m)p(si)t e(ss)e(ntiam)
s(ed) d(icen)d(um). ad p(ri)m(um). q(uod) h(ec) (con)ced(itur). x(ristus) assu(m)p(si)t cor(pus) (et) a(n)i(m)am (et)
unit(a). no(n) q(uod) an(te) assu(m)ptione(m) fuer(int) u(e)l unita fuer(int).
s(ed) h(ec) unio no(n) fec(it) unu(m) singul(are) ho(min)is. e(st) n(on) unu(m) d(ic)i(tur)
in se indi(ui)sum. (et) di(ui)sum ab aliis. (et) h(ec) assu(m)p(ti)o no(n)
p(er) (con)iu(n)x(er)it cor(pus) (et) a(n)i(m)am i(n) unu(m) ad n(atur)e ho(min)is. q(ui)a
uni(ui)t n(atur)e diuine (et) p(er)so(n)e diuine i(n) singulari(ta)te p(er)so
nalitatis diuine. p(atet) q(uod) nu(m)q(u)a(m) fec(it) unu(m) ex cor(por)e (et)
a(n)i(m)a. ut unu(m) u(e)l hu(ius) ma(n)e(ns) h(ic). imo fec(it) s(imu)l co(m)
m(un)icatione (et) un(ione) p(er)so(n)e diuine. cu(m) unu(m) ex cor(por)e (et) a(n)i(m)a. fuit
ac hu(n)c ho(min)e(m). nec m(od)o hic ho(mo). p(atet) q(uod) tale unu(m) fuit
assu(m)pt(um) i(n) x(rist)o. nec nu(m)q(u)a(m) fuit i(n) x(rist)o. g(o) no(n) assu(m)p(si)t
h(unc) ho(min)e(m). (et) h(ic) s(e)c(un)d(u)m e(st) no(n) b(e)n(e). q(ui)a soluit f(ac)tio q(uod) hic
q(ua)n p(er)sun(t). d(icitu)r hic in ex p(ar)te assu(m)pta. ¶ Ad a(liu)d d(icen)d(um).
q(uod) (con)iu(n)cti q(ui)a no(n) (con)ced(itur). iam d(ict)u(m) e(st). q(ui)a s(ed) unio cor(por)is (et)
a(n)i(m)e. no(n) fec(it) unu(m) di(ui)sum ab aliis i(n) ip(s)o an(te) qua(m) as
sume(re)tur u(e)l in ip(s)a assu(m)ptio(n)e m(od)o f(act)um assu(m)pto.
s(ed) assu(m)p(si)t b(e)n(e) fuit u(nu)m saluat(o)r/ ut h(uius)m(od)i. no(n) t(ame)n
h(abe)t. q(ui)a p(ro)p(r)ietat(e)s suas no(n) amisit n(atur)e ex assu(m)ptio(n)e. sic
amittit p(er) unu(m) q(uod) (con)stituit(ur) ex a(n)i(m)a (et) cor(por)e. ¶ Ad a(liu)d d(icen)d(um).
q(uod) h(oc) e(st) u(eru)m. s(ed) (con)iu(n)gib(i)l(ia) t(ame)n p(er) n(atur)am. s(ed) n(atur)e (con)iu(n)ctio a(n)i(m)e (et) cor(por)is
a(d) (con)iu(n)gere no(n) fuit sola. imo cu(m) hoc fuit ibi unio
alia ma(ior). in q(ua) (com)plebatur unu(m) assu(m)ptu(m) (et) assu(m)pse(runt).
(et) hoc e(st) unu(m) p(er)so(n)e in sing(u)l(ar)it(at)e f(a)c(t)a e(st) assu(m)ptio. nec
aliq(ui)s unu(m) nu(m)q(u)a(m) p(re)extitit nec in ip(s)a assu(m)ptio(n)e
fuit nec p(otes)t ex cor(por)e (et) a(n)i(m)a. p(ro)p(ter) q(uod) u(nu)m d(icitu)r singul(ari)t(er) di(ui)
sum ab aliis (et) in se indi(ui)sum. (et) no(n) h(oc) simpl(icite)r e(st) f(als)a. q(ui)a fi(liu)s
dei assu(m)p(si)t unu(m). u(e)l aliq(ue)m u(e)l ho(min)e(m). u(e)l hu(n)c ho(min)e(m). c(aus)a
n(on) e(st). no(n) ho(min)is. (et) uni(us) ho(min)is. (et) si no(n) assu(m)p(si)t
unu(m) ho(min)e(m). no(n) (et) assu(m)p(si)t ho(min)e(m). ¶ T(er)tio q(ueritur). q(uod) i(n)t(er)e(st)
seq(ui)tur. s(ecun)d(u)m e(st). q(uod) x(ristus) assu(m)p(si)t p(er)so(na)m. u(e)l q(uod) nullu(m). q(ui)a
s(ed) ex (con)iu(n)ctione hu(ius) n(atur)e ad diuina(m). d(e)struet(ur)
p(er)sonalitas h(uman)a. (et) si no(n) e(ss)ent due p(er)so(n)e s(ed) una. sic (et) di
cebat antiqui quida(m). q(uod) p(er)sona(m) no(n) assu(m)p(si)t p(er)so(n)a. s(ed) assu(m)p(si)t
eam. si g(o) lic(et). no(n) o(mn)is hoc i(n)t(er)est tamq(uam) seq(ui). s(cilicet).
dig(nitati)s e(ss)e p(er)sona(m) sp(iritu)s. p(er)so(n)a e(st) ra(tiona)l(is) n(atur)e indi(ui)dua s(ubstanti)a. ut dic(it)
b(oeti)us. s(ed) x(ristus) ho(mo) m(od)o ho(mo). e(st) p(er)so(n)a. s(e)c(un)d(u)m e(st) p(er)so(n)a diuina. g(o) aut
p(er)so(n)a(m) (con)sumpsit p(er)so(n)a(m). q(uod) u(eru)m dic(it) q(uod) (et) fuit due x(rist)i sp(iritu)s. p(r)o(pter)
q(uod) x(ristus) deposuit h(uman)itate(m) n(atur)am. id q(uod) d(e)posuit e(st) (con)iu(n)c
tu(m) ex a(n)i(m)a ra(tiona)li (et) cor(por)e. g(o) e(st) ho(mo). (et) e(st) (et) hic ho(mo).
g(o) e(st) s(ubstanti)a ra(tiona)l(is) n(atur)e indi(ui)dua. g(o) e(st) p(er)so(n)a. q(ue)ritur
g(o) quid ei (con)tulit illa(m) p(er)sonalitate(m) q(uam) p(ri)mu(m) non
h(abe)b(at). u(e)l q(uod) nich(il). q(ui)a nich(il) accidit (con)tra ip(su)m n(isi) d(e)o.
d(e)o a(utem) n(on) dedit ei. s(ed) p(ost)ea abstulit. g(o) ut ex quo
nich(il) h(abe)t in eo p(er)sonalitate(m). q(uod) p(ri)us hu(n)c ea(m). (et) sic x(ristus)
n(on) accepisse p(er)sonalitate(m) ho(min)is. (et) c(etera). ¶ It(em). p(er)man(ens) ul
ti(m)us q(uod) x(ristus) resumat illu(m) ho(min)e(m) deposit(um). aut ip(s)a
resu(m)ptio d(e)struit r(ati)o(n)e ad dig(nita)tis aut no(n). si de
struit. g(o) n(on) q(uod) unio diuinitatis ad ho(min)e(m) p(er) ad dig(nita)tis
no(min)e(m). q(uod) absurdum e(st). si u(er)o no(n) destruit. t(un)c ut
q(uod) possit p(er)sona sic an(te). (et) t(un)c erit due p(er)so(n)e. g(o) n(on) e(st) (et)c.

× unita s(ed) hoc n(on) (con)si(stit)uit as(sumptio) f(ecit) (con)iu(n)ctio cor(poris) (et) a(n)i(m)e

unio

qo
utru(m) sequat(ur) aliq(ui)d i(n)t(er)es(se) si d(icitu)r q(uod) x(ristus) assu(m)p(si)t p(er)so(n)a(m).

· q(uo)d

in hominem filium dei assumere personam. Contra quod. Quecumque sunt duo, in eo quod duo sunt, non sunt unum, probatio. Dicit quod differre cum unum, ergo cum in eo in quo differunt aliquid non conveniunt; preterea quod quecumque duo sunt, in eo quod duo sunt non conveniunt nec uniuntur. Dicendum ergo quod si sint due persone, ergo non uniuntur persona persone, et sic unita est non natura que non manet distincte, ut prius habitum est, ergo nulla unio est in ea que facta est, ergo in ea non sunt due persone sed una. Item sic habitum est, quod sic adorando et coniungendo unitur ergo numquam eos et [illegible] animam habuerit, vel habere potuit, [illegible] gratie, qua singularis fuit persona in uno [illegible], ergo numquam assumpsit personam nec habuit nec habebit. Contra solutio. Dicendum quod invenerunt multa absurda sequentia si assumeret personam, scilicet quod singularis persona fuisset alia distincta eo quod ipse ad dignitatem huius assumptione consumpsisset, quod nulla unio ibi esset, in ipso et negatum fuit ab omnibus, eo quod esset error nestorianus, nestorii, nestoriani, eretici qui invenerunt duos errores esse in incarnatione, unum, scilicet, in deus quod ad unum [illegible] nullus personam dicens, [illegible] quod esse et unus, et iste fuit nestorius. Alius autem consideravit duas esse naturas, eidem supposi tum in Christo esse duas personas et ut iste error pueris, ereo quod nesciebat distinguere inter personam et naturam, sicut fuit positione aut ponendi sive secundo, ergo ad primum quod hoc est absurditas magna, quod ponitur quod Christus aliquid deest et in nobis quod pertinet ad dignitatem et sic intelligimus quod manente singulari tollatur singularitas ab ipso quia hoc non fuit in illo, ideo non assumpsit personam et dicimus quod non est opinio [illegible] quod Christus assumpsit personam vel consumpsit [illegible] nec [illegible] iam aut [illegible] quod numquam fuit ille homo persona singularis unius et [illegible] est. Ad argumentum dicendum quod Christus homo ingenitus homo non est substantia individua rationalis nature, nec est solum ingenitus homo est alterius rationale [illegible] et ingenitus hic homo est [illegible] quod sit [illegible] a singularitate persone divine, et [illegible] meum singulare [illegible] in hac homo est assumptus. Ad argumentum dicendum quod supponitur illa propositio, concedo, quod oppositum est, hic homo [illegible]. Ad hoc quod quid ostat et pluralitate qua plures non habuit, dicendum quod singularitas qua plures non habuit [illegible] ut alii [illegible] queratur ulterius quid confert illam singularitatem, dicendum quod unio patiens ostendit [illegible] dicitur quod unio tollit potentiam [illegible]. Dicendum quod [illegible] aufert et patiens ostendit unio esse unum et [illegible] est singularis et hoc est magis [illegible] in quibus est filius vel [illegible] unitum vel [illegible] anima sensibilis [illegible] dicit philosophus [illegible] anima [illegible] propter [illegible] habebit singularitatem [illegible] patiens [illegible] nec tamen in hoc [illegible] sit [illegible] due [illegible] secundum [illegible] philosophum dictum est [illegible] quod hoc [illegible] sit due anime [illegible] non [illegible] ipsum [illegible] sic [illegible] quo [illegible] dicitur et ex quo [illegible] et ad hoc [illegible] ultimus quod ponitur quod [illegible] resumat. Dicendum quod non resumet nec unitendo [illegible] unio [illegible] destruat. Dico quod ille homo non est as

sumptus sed tamen virtute infinita persona assumentis tunc patiens destruetur [illegible] sic patiens fiebat in dio [illegible] [illegible] tamen [illegible]. De [illegible] de hoc [illegible] est [illegible] hic non [illegible] unita esse. Et quia [illegible] simplex est, non habet partes, quid est ergo quod dicitur omnibus [illegible] ergo dicit omnis [illegible] attributa ut [illegible]. Quarto queritur utrum divina natura debeat dici caro facta vel sic quia sic [illegible] a quibusdam modis conceditur divinam naturam incarnatam esse et [illegible] dicitur incarnata [illegible] caro facta [illegible] divina natura assumpsit carnem [illegible] ergo est incarnata quia sic assumpsit ut incarnata esset [illegible] et filius assumpsit carnem ut incarnatus esset ergo est incarnatus sed ex hoc ulterius dicitur quod filius dei sit caro factus quia [illegible] caro factum est ergo ut debere sequi ex alia parte natura divina est incarnata ergo est caro facta [illegible] ab aliquibus admittitur quod non admittitur [illegible] divina natura est nata, passa [illegible] sicut filius dei natus, passus, mortuus [illegible] quod sequatur quod divina natura realiter [illegible] patiens est filius dei non patiens [illegible] natus passus [illegible] ergo divina natura passa est, mortua [illegible] numquam ut accidens assumptus [illegible] impedimento. Solutio. Dico sine preiudicio quod puto hanc esse concedendam divina natura est incarnata eo quod scripta est [illegible] auctoritas [illegible] habet duos sensus [illegible] est [illegible] sufficienter ad [illegible] propositionem incarnatio [illegible] qua carnem assumpsit [illegible] carnem assumens [illegible] assumat [illegible] assumat non [illegible] plene [illegible] est natura [illegible] pro alia parte [illegible] non [illegible] in persona unitur carne vel assumpsit [illegible] esse negandum divina natura est caro facta [illegible] non possit habere duos [illegible] in [illegible] duo [illegible] sunt ibi [illegible] non [illegible] esse [illegible] eius et sic [illegible] sic [illegible] divina natura est caro facta [illegible] filius dei est caro factus [illegible] aliam naturam que est assumpta [illegible] divina natura est caro facta [illegible] caro facta est divina natura [illegible] quod divina natura est caro [illegible] est dedita natura [illegible] nimia expositione ut dicit magister [illegible] filius [illegible] dei est homo factus [illegible] idem est [illegible] quod filius dei est caro [illegible] homo [illegible] quidem [illegible] concedit [illegible] quia divina natura est homo qui factus est [illegible] magis negandum sit [illegible] qui acciperet [illegible] in illo [illegible] quod non est [illegible] quia verbum sibi univit naturam [illegible] non [illegible] obiciat [illegible] dictum est quia hoc sepe solutum est [illegible] quod [illegible] attributa [illegible] quod [illegible] conceditur divina natura est caro facta sub uno [illegible] non tamen [illegible] quod sit nata quia [illegible] hominis [illegible] humanam [illegible] passus et mortuus [illegible] excluditur natura divina ab hiis [illegible] quod [illegible] et [illegible] natura divina est filius dei. Hic est [illegible] dei filius dei est [illegible] passus et huiusmodi sed

vel filius dei

q̄o
Qr̄ p̄ repugnet unibilitati

q̄o
Utr̄ aīa ronal̄ sit p̄sona

pdicatu. sȝ no sit ex̄neu si° di ex pte p̄s. tm̄ est
ꝯiung̃ ne inq̃ p̄s. impou̾ ꝓpe pdicabi dn̄i dia-
cio incidit accñs. expressu illi argumentois.
¶ De m̄ q̄. de hoc q̄ dicit ibi. io no p̄a hoīs assūpt
etc. intētio magri est eade cū ma suppo. q̄
nūquā cor̄ ꝯ aīa fecit unū singul̄e p̄a. ꝯȝ q̄ q̄
p̄a ita repugn̄t unibl̄i. Ad hoc dd. q̄ p̄a ꝯ intellu
suo ponit p̄se unu. pot ꝰ incarnate adultin.
q̄ no alti' ut p̄o. nec alti' ut pdicatu ut ꝯ
dem̄ e. s̄ pot de se singulare ꝯ ista sit ta. s. uni
tas singularis incarnationis ꝯ unitas e am. q̄ id m̄
nūo unū ꝯm̄. ut d̄r ph̄s. singularitas a. e ab in
di duatib. incarnatas a est a distinctione ultimo
ꝯplete ꝯ pficiēte. iā cum ꝯiunctū i extor̄e ꝯ
aīa no sit unū nec fuit unū p se. n̄ singulare
p se. nec distinctum p se. ȝ unitū alii in singu
laritas ꝯ distinctione pfctam. pȝ q̄ p̄a assumi n̄
potuit. ꝯ q̄ multa p̄e ꝯiuatur assūpsi expsse.
¶ De m̄ q̄ ꝯ hoc q̄ d̄r absolutā n. aīa acor̄e p̄ e
sic angl̄s etc. absoluta n. aīa acor̄e. adhuc ꝯ
sua distinctiua formam. e en delichia cor̄ orga
p̄ica po intam hntis. g̃ n̄ q̄ eet sit ei de
pende n̄ acor̄e. g̃ no pot ee incoicabilis alii.
sȝ alii no ꝯicetur. p̄s aut e alii incabil̄s. g̃
aīa no e p̄a. ꝯ h ꝯce. si nolu sustine magr̄
te dd. q̄ absoluta acor̄e. d̄r duob̄ mois. s. abso
luta. i. diuisa acor̄e ꝯ sic no e in m̄. l̄ absoluta acor̄e
.i. ab ordine acor̄e. ꝯ tuc lo magr̄ p̄ y po si que
e quida p̄s. i. sipatur absolute a dependen. q̄
ht ad cor̄. quia tuc est iustitia q̄dn. ꝯ n̄ h age.
¶ Expmissio a emgit qo plin. hic incipit p̄
illa in qua magr̄ incipit age ꝯ ꝯntib̄ unio
ne. s. a ꝯntia quedā. q̄ ꝯsentiu unione ut
nū ipius uniois. sic dn̄ ee hom̄. ꝯ eȝ. ꝯ ho ꝯ
dn̄. ee dug. l̄ unu. ꝯ unione fctam ee tri. ut
suppo. l̄ p̄a. ꝯ hus ꝯntib. l̄ p̄a ꝯ hus ꝯntib. agit
m̄ p̄o. s. ꝯ ꝯntia no ut ti. sȝ ut p̄e ꝯ. stat
inunt. sic e cium scia. ꝯ e cap ecce. ꝯ ee tunite
uli ꝯ ꝯ mito. ꝯ h. de quib̄ agit magr̄ p̄ia dn̄ a
h parḡ. m̄. d. p̄ singl̄ p̄a agit de ꝯntib̄ uni
one p̄mo ꝯ h ꝯtinet duas d. in sa agit
ꝯntib̄ unione sc̄o mo. ꝯ h incip. m̄. viij. d.
i. sic pdca inquiri o3 ut ꝯ n dia ꝯce. sit [illegible]
p̄a huy sic due ptes. quarum p̄ ꝯtinet hnc qo3.
utrū debeat ꝯcedi. ho. l̄ hic ho. sus e ꝯ. sic
eg. ꝯ cesꝯ quid pelice cum d̄r ꝯ e ho. ꝯ in sup
s in sa pte ꝯtinet distinctione trium opionū.
[illegible] hnc qo. s. i. alii. n. d̄nt in ipa ubi. etc.
ꝯ h ultius d̄r inter opiones distinctas. quas sin
ale e intra distingue [illegible] ponit magr̄ p̄
nes hay opinionu ad qo m̄ fctam. ꝯ h incip. in
vij. d. i. s p̄m d̄r ꝯ sus e ho. [illegible] aut d̄n
hic ee p̄ma pte p̄ distinctois. ꝯ ppom illā. q̄
magr̄ d̄r ab omib̄ ꝯcessam. s. istam. fili di ꝯ
e ho. l̄ e ho. ut ꝯ sus e ho. l̄ fili di e ho.
q̄ in omib̄ hus eade e ro dubitois sui. n. q̄
h sit f̄a. ꝯ sus e ho. l̄ fili di ꝯ e ho. q̄ntu
magr̄ d̄r ab omib̄ ee ꝯcessam. ee. n. fctm.

ꝯ e alio si. q̄ ꝯtute locutiois po ꝯ hoc q̄ fctm e.
l̄ ꝯ dm̄ ptem ne ei. ꝯ ig̃ d̄r. fili di ꝯ e ho.
fctm. dic tm̄ alio si. q̄ ꝯtute locois po ꝯ filiu
di. g̃ lo e f̄a. si dicatur. q̄ no e in res. q̄ ad fcor
l̄ si noce pot ꝯ dm̄ ꝯ. ome q̄ fit mutatur. ꝯ ee
in pfctm. ꝯ aut no mutatur. n̄ e in pfcs ad ad.
g̃ fieri no p̄ pot ꝯ ipm. ¶ It. q̄ fit. no e in p
manetib. g̃ si fili di fit. ipe no e. q̄ f̄m est.
¶ It. cū sic d̄r. frm̄ fctm e cultellus. frm̄ no
fuisse fctm si [illegible] cultellu. sic m̄. g̃ s̄ cuoy
dico. fi di ꝯ e ho. no ꝯtute lois. fili di
fctus ipi si sic m̄. ꝯ sic ultius seq̄re. q̄ fili
di in hoc p̄. eet m̄l. ꝯ ho fcr̄. q̄ absurdum est.
g̃ illa ꝓpo e f̄a. ¶ It. oe fctm e ꝯplementu ei
q̄ fit. ꝯ nulli altius. ig̃ si fili e ꝯ e ho. sȝ homo
ꝯtute locutiois. nobit ꝯplementum r̄ filii dei
fientis. q̄ f̄m e. g̃ illa ꝓpo. no est ꝯcedenda. ꝯ.
Cultius q̄ de h̄. ꝯ e ho. qua dic ab omi opioe
ꝯcessam. ut. n. ee f̄a. n̄. n. pdicat unuoce
ꝯ cātore ꝯcentu. sic d̄r petrus e ho. ꝯ iohs e
ho. pdicat ho uniuoce. g̃ no d3 in h̄c roe
pdicari. g̃ h e f̄a. ꝯ e ho. ¶ It. si ad m̄ est
alic. l̄ pdicatur ꝯ. ꝯ no sep infuit. notat
fctam ee rantom ee. id. ꝯ est ho. ꝯ no sep
fuit ho. g̃ ipe mutatus e ex hoc q̄ ipe ho e.
hoc a f̄m e. q̄ ꝯ inmutabil̄ e. g̃ ꝯ no est
ho. ¶ It. cū d̄r ꝯ e ho. aut h̄d p̄ ee sic ꝯ
n ꝯ. aut accitali. sȝ d̄r aut. q̄ in se e s̄bi.
ꝯ nulli pot ee accñs. g̃ ad structoe ꝯntis. si
ꝯ alic pdicat ut accñs. in se no e s̄bi q̄ f̄m e.
q̄ ho s̄bi e. g̃ no p̄ accitali pdicari. si a
pdicatur ee n̄li ꝯ ꝯ. de neccitate ee si ꝯ di
suppo s̄bi sui. sic cum d̄r ho e al̄. pdicat
de ho omi suppo hoīs ꝯ. q̄ quol3 suppotu
di e ho. sȝ pr e suppotu di. g̃. s. s. e ho. q̄
f̄m e. g̃ h e f̄a. ꝯ e ho. ꝯ illud sequi n̄ ꝯ.
in top distinguitur. ut. gnā pdicatoz. s. accn̄le
ꝯ sum. ꝯ accn̄le no ꝯ sum. ꝯ s̄pale ꝯ sum. ꝯ s̄pale
no ꝯ sum. pdicatio a s̄pei ꝯ dre. reduc̄ ad s̄pal̄e
no ꝯ sum. qm̄ g̃ inq̄ istoz pdicatoz sit pdicat
isti ꝓpois. ꝯ est ho. si dicat q̄ accn̄l̄. aut no ꝯ suo.
aut ꝯ suo. si p̄o mo. ꝯ ho no d3 pdicari ꝯ. n̄ de
noiate l̄ p in ee. si no poss3 fieri ꝯ noiatio. ꝯ tc
aut debes dici ꝯ no ee ho. sȝ huatus. q̄ f̄m e.
q̄ debet dici ꝯ in ee ho aut accñs. ꝯ no de
bet dici ho. q̄ utm̄ f̄m e. si a e pdicatu accn̄le
ꝯ sum. ꝯ ad q̄ ꝯuitur cū s̄bo est sig no distincto.
sic e risibile homo. pbis dre omis ho e risibile
ꝯ oe risibile e ho. sig̃ ꝯ sic. ꝯ e ho. ꝯ omis ho
ꝯ. q̄ f̄m e. g̃ no est tale pdicatu sp̄. ꝯ hoc p
dicato. dic hoc. q̄ manat de hus ee lib p̄nci
pius s̄bi. g̃ p hoc ho emanat de p̄ncipus di
ui. sic passio di. q̄ f̄m e. ꝯ absurdissimu. si a
e s̄pale. aut no ꝯ sum ut no ꝯ sum. si ꝯ sum. g̃
ho est diffo di. q̄ e absurdum. si a n̄ ꝯ sum
te ex gns l̄ dra. l̄ spes. sȝ ꝯ in omib̄ talib̄
pdi. fcr̄ s̄bi. ꝯ fcr̄ pdicatu. ponit ꝯ dnt cōm̄
ncam ꝯ ꝯlem in fiorus ꝯ supiorus. ꝯ a q̄ e

q̄o
Utr̄ h sit ꝟa ꝯ e ho.

q̄o
Utr̄ h sit ꝟa. ꝯ fcs e ho. ꝟ fili di fcs e ho.

ꝯ ipa n̄ ꝯ h̄m

ccā

Cay. ꝯ.

ꝟnitae

ꝯcā

ccā

ccā

fi n̄ ad̄ n̄ fcs ꝯ ꝯ

ccā

ꝯ

f̄

pdicā

ccnli

fili cū di ꝯ

p̄ e ho

ꝯ spe ꝯ fili

s̄bale

s̄bale

ꝯ

di in s̄a

for͠ ibi. no͠ pont͠ tale͠ co͠h͠ri͠ cu͠ for͠ p͠ri͠. s͠ p͠o
disp͠atom. g͠o no͠ e͠ tale͠ p͠dicatu͠. g͠o l͠o h͠. d͠s
e͠ ho͠ et d͠s f͠c͠s e͠ ho͠. e͠ f͠. ut ui͠. ¶ It͠. cu͠ d͠r d͠s
e͠ ho͠. et cu͠ d͠r petrus e͠ ho͠. que cu͠q͠z ul͠r
g͠a suppositor͠ hoi͠s p͠dicari͠ d͠ hoi͠e. om͠ia d͠ s͠bo
dici possu͠t. ut ho͠ e͠ risi͠b. s͠ba͠ et h͠ d͠n͠r d͠ pet͠. g͠o
a͠li cu͠ dicatur d͠s e͠ ho͠. o͠e q͠ d͠ p͠dicato ul͠r p͠
dicatur d͠ s͠bo dici p͠t. s͠ ho͠ est c͠atus. g͠o d͠s est
c͠atus. ¶ It͠. ho͠ e͠ c͠atura. g͠o d͠s e͠ c͠atu͠. nec p͠t
dici q͠ hic incidit fall͠a accn͠tis. q͠z c͠atura͠ et c͠a
tus. s͠z dicat͠ accn͠s. t͠n d͠n͠t accn͠s insepabile.
et p͠am passio͠ni ul͠r c͠n͠te hoi͠e͠z. et i͠ talib͠z no͠ in
cidit hic ex͠n͠en͠. et fall͠a. et si dicat͠ q͠ e͠ passo͠ d͠
exeu͠tis d͠ nic͠o. s͠z no͠ hoi͠s in q͠n͠ ho͠. et h͠ n͠ n͠u͠q͠
pe dit pre͠ss͠u. quia cu͠ dico petrus e͠ ho͠. possu͠ ex
ul͠t͠ius inf͠re. et ho͠ e͠ m͠tale. g͠o petrus et ho͠.
e͠ co͠su͠m. g͠o petrus e͠. c͠atum ista no͠ seq͠
tur ho͠. in q͠n͠tu͠ ho͠ e͠. s͠z sequatur hoi͠e͠z ul͠r.
c͠atu͠ e͠e͠ c͠atum. et e͠e͠ c͠atu͠ s͠e ho͠m ul͠r. s͠z n͠ sol͠
ho͠m sequatur. et si forte dicas q͠ h͠ e͠ u͠a. d͠s e͠
c͠atus. et d͠s e͠ c͠atura. hoc n͠ est. q͠z mag͠r ne
gat ea͠. i͠. et dic͠o e͠e͠ p͠fidia͠ arr͠y. d͠. xiiii͠. si e͠e͠t
c͠atus. aut e͠e͠t c͠atus a se. ut ab al͠. si a se. q͠ o͠m͠e
c͠atus e͠. o͠e q͠ c͠atur no͠ e͠. g͠o id e͠. et no͠ e͠. q͠ f͠m
e͠. si aut͠ e͠ creatus ab al͠. g͠o alius d͠s e͠ creat͠s
q͠ua ip͠e. q͠ imp͠ b͠att͠i e͠. in. li. i. d͠. iii. ¶ It͠. c͠
d͠r d͠s e͠ ho͠. quata e͠ ista p͠po͠. si dicatur q͠ ind͠
fi͠ta. tu͠c recipiet sig͠m p͠ticu͠l͠re ul͠ ul͠e. si ul͠e. t͠c
se͠ q͠ omis deus e͠it incar͠. si a͠ no͠ u͠ificatur
cu͠ signo ul͠i. g͠o u͠ificab͠ cu͠ p͠ti͠. et s͠b c͠ria e͠it sa͠.
quia t͠c e͠it i͠m c͠tingeti. g͠o iste due e͠it si͠
u͠e. quidam d͠s e͠ ho͠. et quida͠ d͠s no͠ e͠ ho͠. g͠o q͠
i͠. d͠s e͠ ho͠. p͠ loco͠ ab equipolle͠ti c͠ p͠ticu͠l͠ri ad
indefinita͠. et si forte dicat͠ q͠ s͠bm restringit͠ a p͠dto
ad suppo͠ p͠p͠rio t͠m. hoc c͠ e͠it c͠ arte restrionu͠.
u͠ p͠batur. q͠ p͠dicatu͠ no͠ restrigu͠t s͠b͠m sua͠. s͠
q͠z q͠r uno solo c͠r͠ete ul͠ duob͠z. ul͠ trib͠z curre͠.
h͠ e͠e͠t u͠. o͠is ho͠ currit. q͠z s͠i e͠e͠t omis ho͠
c͠res c͠rit. q͠ f͠m e͠. g͠o n͠ e͠ deu͠. q͠z p͠dicatu͠ re
strigit s͠b͠m. ¶ It͠ cum d͠r d͠s e͠ ho͠. i͠ q͠ m͠o
ista p͠po͠. aut. n͠. e͠it i͠n͠li. aut in s͠bli͠. siue
remota. a͠ in c͠tigeti. si in n͠li. g͠o p͠dicatu͠ sep͠
c͠ueit cu͠ s͠bo. s͠bo existete. g͠o ab et no͠ fuit h͠
u͠. d͠s e͠ ho͠. q͠z d͠s fuit ab et no͠. q͠ f͠m e͠. si a͠ in
remota. p͠dicatu͠ a͠ no͠ p͠t cohere͠ cu͠ s͠bo. et si c͠
cohere. g͠o l͠o e͠ f͠a. si a͠ in c͠tigeti. et p͠t p͠di
catu͠ separi a s͠bo. et ide͠ d͠s in p͠a quo͠ ho͠. p͠t
no͠ e͠e͠ ho͠. sic ide͠ in p͠a petrus p͠t e͠e͠ alb͠. et
p͠t no͠ e͠e͠ alb͠. q͠ f͠m est. g͠o illa l͠o sump͠ d͠z ne
gari. ¶ It͠. duo͠ c͠ mo͠ p͠d͠l͠. s͠. p͠ ca͠m. et cohere͠
p͠ti cu͠ s͠bo. p͠ ca͠m. sic cu͠ d͠r sol͠ cal͠s. p͠ cohere͠ p͠
d͠r cum s͠bo. cu͠ d͠r petrus e͠ ho͠. si p͠ ca͠m. t͠c s͠
e͠. d͠s e͠ ho͠. i͠. c͠a hoi͠s. g͠o p͠ hoc p͠t dici. eo. q͠z e͠ c͠a
leonis. et angl͠s. q͠z e͠ angli s͠i p͠o m͠o. g͠o huai
tas cohe͠t d͠o. s͠z huanitas no͠ e͠ diuinitas. g͠o
for͠ ex͠n͠ea d͠i͠ta e͠ in d͠o. q͠ e͠e͠ no͠ p͠t. q͠z sic e͠e͠t
c͠positus ex di͠s p͠ib͠z for͠l͠. q͠ e͠ c͠ ylar. d͠n͠t͠e no͠
ex dis͠p͠ib͠z e͠ d͠s. qui s͠p͠e est. ¶ Ultiu͠s q͠ d͠ c͠nsis
istar͠ p͠poni͠ ho͠ e͠ d͠s. et ho͠ f͠c͠s e͠ d͠s. has. n͠.

c͠nsis c͠ c͠cedu͠t iste oppiones. et n͠o de ip͠is o͠z
q͠re a͠n͠ qua͠ ad distingued͠as oppioes et no͠ d͠piis
desbenda͠m. q͠ g͠o d͠ h͠e͠ p͠. ho͠ f͠c͠s. in. n͠. q͠ sit f͠a.
qu͠. n͠. ad sit ho͠. e͠ s͠bi eiud for͠ in s͠uo f͠i. et in s͠uo f͠c͠
e͠e͠. g͠o s͠i ho͠ f͠c͠s e͠ d͠s no͠ est s͠bi eiud for͠ in s͠uo f͠i. cu͠
suo f͠m e͠e͠. g͠o cu͠ sit in f͠i. i. i͠n unioe͠ s͠b forma hoi͠s.
p͠f͠ca͠ unione no͠ e͠ sub illa. et sic p͠t no͠ fuit ho͠
q͠ua unitus e͠ d͠o. q͠ h͠esis e͠. q͠z hodie e͠ u͠e͠ ho͠.
et semp͠ fuit ex quo h͠uanitatem a͠s͠sumpsit. ¶ It͠.
cu͠ d͠r. d͠s f͠c͠s e͠ ho͠. no͠ ho͠ p͠exist͠e͠ ipm f͠cau͠
e͠ s͠ c͠ ipm f͠m e͠e͠. sic cu͠ dico. f͠e͠ru͠ f͠c͠s e͠ cultel
lus. s͠z no͠ fuit ho͠ a͠n͠ unione. g͠o cu͠ hoc note͠
u͠tute illi͠ lo͠ius. io e͠it f͠a. ¶ Queritur c͠
d͠ hac. homo e͠ d͠s. aut h͠ loci͠ e͠ u͠a u͠tute uni
onis. aut u͠tute cohere͠ t͠mio͠r. si u͠tute uni
onis. h͠. plus distat d͠s et ho͠. q͠ua affirmo et nego͠ ea͠
idem. si͠ig͠ nulla u͠tute c͠iugi͠ll͠a fu͠t d͠s et ho͠ meod͠
et s͠m y posta͠si͠ eande͠. si aut͠ dica͠ q͠ u͠ificatur p͠po
p͠p͠ cohere͠ntia͠ t͠mio͠r. hoc e͠ ridiculosu͠. q͠z h͠ua͠n͠itas
e͠ d͠i͠tas sut͠ disp͠ata. ¶ Ego sine p͠iudi͠ p͠p͠ erroe͠s
hoc se ingentes. o͠z p͠t nos adarg͠ u͠nitoes p͠
d͠ctis. ut o͠io teat͠ u͠tutis fidei. p͠o qua artes p͠ho
r͠u. q͠z no͠ e͠ miru͠ si g͠ arte ad incarna͠. q͠ c͠ i͠
genio p͠ g͠ram subfulto i͠ntelligatu͠ no͠ potest. u͠n
h͠ Jo. bap͠ta dic cui no͠ sum dign͠. ut. sol. co͠r.
cal. ei. saluabimi͠ ta͠m arte͠ q͠uatu͠ s͠ p͠le e͠ dito
g͠o. q͠ h͠ absq͠z dubitoe͠ c͠cededa͠ e͠. ut d͠ mag͠r.
d͠s f͠c͠s est ho͠. et fili͠ d͠i f͠c͠s est ho͠. eo q͠ illa duos s͠
h͠t u͠itatis. si. n͠. s͠ f͠c͠us. d͠timet u͠ ho͠. u͠a e͠. t͠bs͠
sensus. d͠s f͠c͠s e͠ ho͠. i. d͠s f͠c͠s e͠ ho͠ f͠c͠s. i. qui f͠c͠s est.
et h͠ omib͠z. in p͠a appet u͠a. s͠uo li͠tis. refut͠ exp͠posm
ad f͠i. cu͠ tres e͠ f͠c͠s. ut sit sensus. d͠s f͠c͠s e͠ ho͠.
i. f͠c͠m e͠. q͠ d͠s f͠c͠us e͠ ho͠. quia unio f͠c͠a e͠. qua
d͠s e͠ ho͠. tu͠c it͠m u͠a e͠. et s͠m pot͠ sinu͠ s͠ h͠ide͠.
q͠ i͠ unioe͠ s͠ubiciebat͠ op͠i͠. s͠. s͠. et h͠ fuit h͠ua͠ n͠. si
aut͠ s͠ f͠c͠us. poeret s͠inu͠ s͠ h͠ dm͠. ul͠ filiu͠ dei. sic
no͠ c͠cede͠. et nullo sensu p͠cedit ob͠o. in c͠ a s͠. ut͠
explan͠ in l͠ra in magro͠ sic. d͠s f͠c͠us e͠ ho͠. i. cep͠
e͠e͠ ho͠. et no͠ cep͠ e͠e͠ ho͠. u͠ p͠ hoc q͠ ad f͠m e͠ p͠ q͠ ip͠e
fuit tu͠c ho͠. et a͠n͠ hoc no͠ fuit ho͠. u͠n illa l͠o e͠
i͠du͠a s͠i u͠ificetur. c͠c͠e ab o͠i op͠i͠ie. ¶ Ad a͠ d͠o. q͠
hoc no͠ e͠ sile͠. de hoc ferru͠ sit cultellus et c͠. q͠z f͠
ru͠ m͠ateria e͠ cultelli. et i͠n desin͠ u͠ s͠ubiciatur ip͠i
f͠i. et no͠ no͠ de u͠ sua f͠i p͠or͠ h͠ ipm. hoc a͠ no͠ e͠ ita
i͠ ista d͠s f͠c͠s e͠ ho͠. ul͠ fili͠ d͠i et c͠. ¶ Ad a͠ d͠o. eod͠
m͠o. q͠ f͠m e͠ c͠plemtu͠ ei͠ q͠ fit. q͠ s͠ no͠ pot͠ e͠e͠
ipm. ut in g͠n͠oe͠ u͠ti͠. ul͠ motu. hic no͠ e͠ ita.
¶ Ad id a͠ c͠ pultius q͠. de ista d͠s est ho͠. d͠o. q͠ ni
ch͠ p͠dicatur uniuoce d͠ d͠o ut d͠s e͠. et d͠ c͠atura ut
c͠atura e͠. s͠z de [illegible] d͠o g͠ra͠ uniua. p͠t ad p͠dicari
uniuoce e͠ [illegible] c͠atura. q͠z b͠n c͠cedo hic. q͠
p͠dica͠ n͠ec [illegible] d͠e͠ r͠ d͠x et d͠ alius. et si ob͠i
p͠. Jo. d͠a. q͠ [illegible] in d͠no͠ ih͠u xp͠o. et d͠ alius et
s͠ob͠i no͠ e͠ [illegible] c͠oez sp͠em accip͠e. sup͠ solut͠
e͠. i͠i͠. d͠. u͠ illa [illegible] auctas explata e͠. ¶ Ad aliu͠
d͠d͠. q͠ illa r͠o [illegible] no͠ p͠cedit. q͠z no͠ s͠e. si ad
p͠dicatur de [illegible] d͠o q͠ no͠ semp͠ p͠ indicabat͠.
q͠ ip͠e sit mutatus. h͠. n͠. p͠po͠. ad q͠it d͠o. q͠ no͠
semp͠ c͠it. duas c͠is͠ u͠itatis h͠t. quar͠ una e͠.

q°
utrum hoc sit vera homo factus est deus

q°
utrum hec sit vera deus virtute unionis aut virtute coherentie terminorum

So

So

si deus mutat͛ ē u͛a ē ppo. fa ē. si do mutatū ē
adiptū. tn̄ u͛a ē ppo. ⁊ tūc no sē q ipse sit mutat͛.
ƺ q ad sit mutatū adiptū. tn̄ in illa argumtoe
ē pcom gn̄is ⁊ ē. gᵒ ds ē mh̄oaia no eam p se
tiali. eēit potestli. ⁊ no sp̄ fuit. gᵒ mutatus ē.
ƺ ī ē ⁊ ƺ p h sol' q ē mx hoī p unione. Ɛ ad
aᵈ dd. q cum dr̄ ds est ho. li ho pdiat eēl. ⁊ ad
hoc intellndū est quid. q dr̄ ds ē ho. l' filī dei
ē ho. sbiēi iste ts ds gra suppoitū ⁊ no gra sigᵗⁱ
p tn. ⁊ hoc cogitur pdicato. ut. j. pbit. sic cū
dr̄. ho cur. stat u͛tute pdi ᵗⁱ iste ts p suppo ē
queīs curs. ī cū dr̄. ds ē ho. u͛tute pdᵗⁱ stat
ie ts p suppo ⁊ sō q ē hoc d arte. q pdicat
eēle. nōat cohent adsigᵉ pᵒ. ⁊ ad suppoᵉ pone
ē. n. dico sō ē al'. no dico som eē alt. n p hoc
q ē ho. singᵐ sic obi. pro. q hoc ē nn illis
pdᵗⁱˢ que sumit a ꝑ totius. q ē gnˢ. l' spes. l' d
dn̄a l' pu̅ı. hoc a pdicate ho. cū dr̄ ds ē ho. n
ē tale pdᵉ q sit eēle sbo. eo q sit gns. l' spes
l' dn̄a. ƺ ē eēle. ut sem peēle pᵃ. ⁊ ideo cog
sbm stare p eo. in q fca est unio. q sic ipm
eē pdicatū eēle. ⁊ sic pz q no sē. q p sit sta
re p q ƺ suppoᵗᵒ. in o noappllabᵗ n suppoᵗᵘ
in quo unio fca eēnial' fuit ⁊ tūc no sē
gᵒ p ē ho. ⁊. s. s. ē ho. Ɛ ad aᵈ dd. q ipm ve
ri ad pdicat eēle no gnsū. ƺ spē igm dea
no p stin oīs ds ē ho. ⁊ sig ma adiuncto. oīs
ds. q ipl li. d. ꝗ pbat ē. q li ds. no recip sig
distributiū l' ptīˡᵉ l' pl'e num. Ɛ ad aᵈ dd. q h
ē fᵃ simp. ds est cratus. ds ē cratura. n additur
d'tmi. ut magʳ. j. decel d. xi. nec ē sile. ē
dr̄ ds ē ho. ⁊ ho ē cratura. gᵒ ds ē cratura. ƺ.
n. ho sit cratura. tam ho d inctu suo. no imptat
ad q tū sigᵗ h ti ds. q unio imptat d inctu suo.
unible dme n⁻ adiun. ⁊ p hoc cogit hc tn
ds appellare suppoᵉ filii. ut pᵗ dem ē. sie
ts creatus l' cratura l' fcs. d suo inctu. imptat
id q gᵉ ē tᵗⁱˢ. q face care. sic opa eēn. ⁊
no respiciut huc tn ds. gᵃ sigᵗ. en opposita
pᵒ dd. ⁊ no lo ē fᵃ. nec ita ƺ cratura eē. se ad
hoᵐ eē ult. q pp hoc ī aᵒ stᵃ d quo pdicatur
ho. pdice cratura ul' femin simps. ⁊ no qualo
no pr gᵃ sui. ƺ gᵃ unionis fce. no. n. ht iste
ts ho a suo sig q sic ds. ƺ pō ab unioe fca
in ppoᵗⁱˢ. Ɛ ad aᵈ dd. q cū dr̄ ds ē ho. no ē ppo
alte gᵗⁱᵉ ⁊ hoc p ppᵗ n h ti ds. q nec ē ulⁱˢ n
singᵘˡᵃʳⁱˢ quod. n. ult no ds. pz. q ult ē. q ē
ī mlis. p nt ee tom ⁊ dilum inst pec. ds a
ht sigᵗ cable quid plib. ⁊ singuʳᵉ n
eē. q tres p e dicunt hui ppo. ide eē ... n
sic singuʳᵉ pz. q nulla [...] gᵘʳᵉ ē
[...]ᵉ plib. nec re. n ide [...] gᵒ no p
dici q p alie quāt ppo [...] nec idē
sim ē. ⁊ no no pcedit roē. ist [...] d pᵗᵃ adiu
definū sue tam uderi su [...] gē rom. dd.
q h ē u. ds ē ho. ⁊ ƺ ē ho [...] sic. n. dr̄ hoc
talia sic sic qualiq pdᵗⁱ ... ⁊ hoc tz
sp. quo ad hoc. q sbm cogit a pdᵒ stare p

gnis. l' p suppoᵒ. l' p utroqƺ. ē. n. dr̄ ho curr.
pp pdicat cog sbm stare p suppoᵒ. ⁊ sᵉ ī ne
gate. qn dr̄ ho no currit. gᵒ sᵉ cū dr̄. ds ho. cū
pdicatū no sit eēnᵉ sbo p natura. ƺ p uni
one q ē in ppoᵗⁱ. cogit sbm stare p suppoᵒ. ī
quo fca ē unio. ig sinegē. negabi gᵗⁱᵃ eiᵈ
ppoᵗⁱˢ. q no respic nisi illa inq fca est
unio. gᵒ ille due. ds ē ho. ⁊ ds no ē ho. op
ponū sicut affirmā ⁊ nego eandem. cū
gᵒ h sit u͛a. ds ē ho. h erit fᵃ. ds no ē ho
ad hoc a q ob q pdᵗᵃ no restrigit sbi ⁊ dd.
q ƺ no restrigit ī unio suppoitoꝝ. restrigt
tm gᵃ sigᵗ l' suppoᵗ ⁊ cogit stare p sigᵗᵒ l'
suppoᵗᵒ sic pz in his. ho ƺ dignissima cī
turaꝝ. ⁊ ho ē al' . in quib; oīb; sbm dui
sim respic apdicato ⁊ pp h r. cogᵗ hre ple
ul' no p lem suppom. ⁊ ī ē in hc loc. ds ē
ho. pter hoc solū q no ex n sigᵗ h ht pdicatū
ist l' comis. ƺ ex unioe q fca ē in ppoᵗⁱ unatoꝝ.
⁊ ideo no respic sbm. n tn gᵒ illi. ⁊ singᵘˡᵃ p
re ille. sic supoim unu solū hoīeƺ eē sim.
cū dr̄ ho ē sing. n ē lo. ⁊ respicitur sbm gᵃ
illi uni ⁊ appellat illū. ⁊ p illo reddit rom
tm. q a ⁊ insit ⁊ h. ho no ē sing. hoc gᵒ lo.
q ho no restrig. ⁊ ideo ē sm aᵈ eē. q nō ē
ind. l' in sigᵗ h ti ds. Ɛ ad aᵈ dd. q cū dr̄.
ds ē ho. ē ppo inuls nli. ƺ du ē ad in nli.
s. ex eo h nᵃ nli tioꝝ. q hnt ex ord suoꝝ sigᵗᵒꝝ
adiunce. ⁊ ex aᵒ fuit cohere simli. q pnm
sut adiunce remota. ⁊ sic ē hic. in ⁊ in natū.
h sile. tuc no p. Ɛ ad aᵈ dd. q no ē ibi p
dicato perm. ƺ p eēn. ut dein e sad aᵈ q ul
tius gᵒ d h ulis. s. de hc. ho fcs ē ds. ul' ho in
fcs ē ds. ⁊ iste ab e inpbate sut. in d. pceᵃ
ƺ u in sm priudi log dd. q magʳ ocedit eas.
⁊ ⁊ aug posit eas. ⁊ no sub distictione ocedi pos
sut ⁊ recipi. ī ho ds fcs ē. ⁊ in hoc sᵗ no oīne
q ho p exisit. q suu sm eē cū suo unitū
eē fuit sil. ⁊ suu ƺ cū suo uni. fuit sil. sᵗ
sᵗ h. fcs. refatur ad ad sipt ex ppom ul' subi
stuƺut sit sᵗ. sm ē. q ho ē ds. i. ad sm ē.
i. unio. q ho ds ē. n eius ad pᵐ gᵒ q ob dd.
q ƺ uni ē. qn sᵗ ē successiuū. q tē sm eē
ē in tmi mutoꝝ. ƺ no fuit ī ipe. in o sil'
sm ē totū. u͛tute insitᵃ. s. s. l' dicat. q sisti di
stigitur p intllm. a sm eē. ⁊ ƺ no poit hoē
eē. supom hoīs sol. q mutatur ad form hoīs.
ƺ sil' hre ho. ⁊ unio addm. ⁊ ī ulᵐ remanet.
q no est unio ī tm. ƺ po in singuʳᵉ p p
existens. Ɛ ad aᵈ dd. q fᵐ ē. q li ho no dr̄
fcs sic m. ƺ po sic cū illi fᵃ. q in pᵗᵃ pfcom
unionis ⁊ illi expte assupmis subiacebatur n.
⁊ tmᵘˢ ē unio ī hoc pfco. unio. no ita qd
successiue sm sit inpe. ƺ ex ord apte n. p ē ē
assume cor ⁊ aiam. qua hre hoᵐ unitū pfcƺ.
Ɛ ad aᵈ q ultius qᵒ d ista. ho ē ds. dd. q illa absᵗᵉ
n ē. ad obᵐ n ꝯ. dd. q ī aᵒ mag distat affir ꝯ
negoma a ds ho. si. n. attendat n oppoīs

int(er) e(st) (et) no(n) e(n)s. simpl(iciter) mag(ister) opponit. nego .q.
i(stam) affirm(ativam). quia de(us) (et) ho(mo). (et) n(on) i(n) n(ost)ro ... s(ed)
co(n)iungi possu(n)t. de(us) et ho(mo). bu(n)t p(ossi)bile (con)iungi. su(n)t
anteceden(s) opp(osi)to dig(...) int(er) e(xtre)ma (et) magis distat
q(ua)m ag(...) (et) c(on)tra. quia affir(mativa) (et) nega(tiva). Tertiu(m) n(on) dat(ur)
in ip(s)a ubi trac(tatu)r (et)c. H(i)c ag(re)ditur p(ri)ma(m) opi-
nione(m) t(er)tie in u(ero). Prop(ositi)o d(icit) m(agister). d. p(ro)p(ter) ...
p(rim)a ponit due p(ro)pones i(n) t(er)tia ... ponu(n)t (con)tin(ent)es
pauc(ite)s ... in hoc n(on) e(st) d(e) suo sensu loqui tam(en) pu(t)e
no(n) q(uod) i(n) ... t(er)tia opi(ni)o(n)is ... exhi(bet) ... expo(sitio)
... i(n) quo p(ro)nes po(n)it quia ... q(uod) ho(mo) sit assumpt(us) ...
exhi(bet) ... q(uod) dicit magist(er) (con)ced(i)t (et) ho(mo) illu(m) assumpt(us) a
u(er)bo. s(ci)li(cet) q(uod) u(tique) p(ro)ponu(n)t illa(m) u(er)a(m) sit. deus factus
e(st) ho(mo) (et)c. ... exhi(bet) ... deum e(ss)e d(eu)m fa(c)tum ho(min)e(m)
... duo supp(osi)ta no(n) tam(en) ... (et) hoc exhi(bet)
d(e) hoc. q(uod) d(icitu)r ... ho(mi)n(em) (con)dum ex a(n)i(m)a r(ati)o(n)ali (et)c.
(con)firmatur pauc(ite)s aug(ustini) sequ(entibu)s. d(icit) qua(m) inducit
... ue(l) ... assumente d(eu)m. (et) p(ro)p(ter) assum-
te ho(minem). quarta. q(uia) cu(m) d(icitu)r d(eu)s est ho(mo). ue(l) hic ho(mo). sup-
positum ... duas s(ubstanti)as ... corp(us) (et) a(n)i(m)am
(et) no(n) e(st) subsistens ... in fine ... (con)dunt
illu(m) ... no(n) p(otes)t ... q(uia) dic(itu)r ... e(ss)e
duo supp(osi)ta ... hic (con)iungi ... ampli-
sumia. exhibet ... quinta p(otes)t ... (con)ueniet ... q(uod) ... i-
... ista opi(ni)o ... filius d(e)i e(st) ho(mo). q(uia) ... ibi
aliquid quia suppositu(m) hoi(s) unit(um) illo. s(ci)li(cet) filio
d(e)i. q(uia) suppositu(m) e(st) indiuiduu(m) s(ubstanti)ue. ... (et)c. ...
s(ente)n(t)ia ... q(uod) ponit i(n) p(ri)ma p(ar)te distinctio(n)is. Hic
incidit q(uestio) hic ... ist(arum) opi(ni)o(n)is. d(e) trib(us). quor(um) p(rim)a
est. q(uod) d(ic)a(tu)r sit int(er) re(m) n(atur)e. suppositum. p(er)sonalit(er)
(et) a(n)i(m)am. indiuiduu(m) (et) p(ri)m(u)m. s(ecundu)m e(st) in q(uo) istor(um) sit facta
unio. (et) i(n) quo no(n). t(er)tiu(m) e(st). utru(m) hoc unio sit. q(uo)d
x(pistu)s e(st) duor(um) uel unu(m). (et) q(uo)d duo sit ip(s)e x(pistu)s. s(ecun)d(u)m est.
Ad p(ri)m(u)m p(ro)ced(it) sic. cum d(icitu)r res n(atur)e. i(n)tellig(itu)r d(ic)i. h(ic)
e(st) res i(n)tegra a(n)i(m)e. (con)stituta a n(atur)e actu. g(ra)m res
n(atur)e e(st) illa. q(ue) p(ro)pinquior (et) i(m)media est ge-
nerationi. cum gen(er)et p(er) se h(abe)t. n(on) n(on) e(st) res n(atur)e
n(on) hoc ad (con)stitutu(m) p(er)actu(m) g(e)n(er)ationis. i(n) illa. (et) hoc e(st)
(con)ced(itur). Ulterius cum d(icitu)r petrus e(st) ho(mo). (et) Jo(hannes) e(st)
ho(mo). (et) ... e(st) ho(mo). co(mmun)e e(st) eis id q(uod) e(st) ho(mo). (et) ... r(ati)o(n)e
e(st) eis (con)e. g(ra)m quib(us) eor(um) si(mi)le(m) ... h(abe)t aliu(m) ad
ali(u)m co(mmun)e(m) ... in ho(min)e exista(n)t si(mi)litudi(n)e r(e)s.
... alia (con)t(r)a p(ro)p(ri)e(ta)t(es) adiuu(n)t. s(ci)li(cet) q(uod) s(i)c(ut) unius
suppo(siti) n(atur)e co(mmun)i. ita (et) a(lter)i. (et) ex hoc accipiu(n)t (con)t(r)a
n(atur)e i(n) no(min)e suppo(siti). i(n) q(uo) unusq(ui)sq(ue) eor(um) e(st) ho(min)is. g(ra)m
suppo(situ)m dic(itu)r s(ubstanti)a(m) s(ub) ... (et) hoc q(uod) e(st) (con)ced(itur) de(us)
e(st) ... (con)stat q(uod) s(ub) co(mmun)i ... distinctum e(st) p(er) n(o)m(en).
... sit (con)positum. distinguit(ur) e(st) p(ro)p(rie)tas indi-
uiduatia. cum ig(itur) s(ubstanti)a p(ri)ma ... sit q(ue) s(ub)
stat ... (et) accentib(us). s(ubstanti)a e(st) distincta p(er) n(o)m(en) h(uius)
distinguit(ur) a p(ar)ticula(ri). (et) n(on) distincta p(er) ... (et) hoc
... (con)ced(itur) e(st). (et) suppo(situ)s ... tingto. q(uia) ... t(a)l(ite)r ...
Ulterius. indiuiduu(m) s(ecundu)m p(hilosop)h(u)m e(st) distinctu(m) collatio(n)e
accentiu(m). q(uod) ... p(lur)ib(us) ... n(on) tam(en) ne(cessari)o
... q(uia) indiuiduu(m). (et) sit indistinctum. n(on) ...
e(st) n(ecessari)o ... n(atur)e. distinctu(m) p(ro)p(ri)etate fu(er)it ip(su)m
... trib(us) mo(d)is. s(ci)li(cet) q(uia) n(on) sit (con)s(er)uabile ut ...
sit q(uia) p(re)dicatur de multis. (et) q(uia) n(on) sit ... per

unione(m). (con)stingit(ur) aliud. sic dixi in p(ro)ce(ssu). d. (et)
hoc q(uod) (con)ced(itur). ig(itur) ex hoc. (con)ced(itur) p(atet). q(uod) ista su(n)t ordi(n)a(n)da
q(uia) p(ri)m(u)m e(st) res (con)stitutu(m). s(ecundu)m s(ub)suppo(situ)m. t(er)tiu(m) u(er)o p(er)so-
n(a). quartu(m) aut(em) indiuiduu(m). (et) q(ui)ntu(m) p(er)s(ona). (et) p(ro)p(ter) hoc p(er)-
so(na) p(ri)m(u)m. Ad s(ecundu)m. s(ci)li(cet) i(n) quo istor(um) facta sit unio.
p(ro)ced(it) sic. res n(atur)e n(on) repug(na)t (con)icabil(itat)i a(d) aliu(m). g(ra)m u(er)o
q(uia) n(on) i(n) illa n(ecessari)o sit unio. t(er)tiu(m). n. ideo n(on) repu-
g(na)t (con)i(unctioni). n(on) sit unio. g(ra)m nec i(n) re n(atur)e. ut u(idetu)r.
q(uia) a re n(atur)e (con)i(unctio) n(on) repugnet. p(atet). q(uia) res n(atur)e u(el) ...
e(st) (con)positum. s(ed) (con)positu(m) est unitu(m). (et) assumpt(um). p(ro)bo.
... sepe ... q(uod) assumpsit cor(pus) (et) a(n)i(m)am. (et) h(ec) (con)iuncta.
cu(m) ig(itur) illa suppo(sit)a sit res n(atur)e. ut u(idetu)r. q(uia) unio n(on)
sit facta i(n) re n(atur)e. sic n(on) i(n) re ... mo(do) u(idetu)r. q(uia) n(on) i(n)
supposito. ut u(idetu)r. q(uia) suppositum d(icitu)r positum s(ub) n(atur)e
co(mmun)i. s(ed) id positum e(st) s(ub) n(atur)e co(mmun)i. q(uia) est ho(min)is n(atur)e ...
(et) id n(on) eod(em) ordi(n)e positu(m) e(st) s(ub) n(atur)e d(iui)na. sic. n.
se h(abe)t n(atur)e. quib(us) s(ub)stat suppo(si)ta q(uia) ponu(n)t(ur) sub
illis. s(ed) n(on) su(n)t diu(er)se. g(ra)m suppo(si)ta e(ss)e(n)t ut u(idetu)r.
Et it(em). diu(er)sor(um) n(atur)ar(um). (et) n(on) s(u)b alt(er)nat(ar)u(m) po(ne)ntur.
nec(essari)o diu(er)sa su(n)t suppo(si)ta. habebu(n)t (et) sic n(on)
e(st) unio in suppo(sit)o. Et it(em). q(uia) s(ecundu)m su(n)t un(um) suppo(situm).
illor(um) e(st) n(ecessari)o (con)t(r)a ... unius ad aliu(m) e(st) s(ub)stat s(ub) suppo(sito).
g(ra)m ad e(ss)e s(ecundu)m n(atur)e ... quib(us) n(on) e(st) r(ati)o un(ius) ad aliu(m).
sic nec una n(on) e(st). g(ra)m illor(um) n(on) est unu(m) suppo(situm).
ig(itur) n(on) est unio in suppo(sit)o. s(ecundu)m p(er)s(onam). n(on) suppo(si)tum (et) n(on)
repugnat (con)icabilitati p(er) mod(um) p(ar)tis. s(ci)li(cet). n(on) dica(tur).
s(ed) man(us). s(ecundu)m u(nu)m d(icitu)r n(on) suppo(situ)m man(us). (et) t(ame)n e(st)
p(ar)s ho(min)is. g(ra)m u(er)o suppo(situ)m. n(on) p(otes)t ... (con)icabilitatis.
g(ra)m ut q(uia) ... se ... n(atur)e. (et) n(on) ...
cu(m) ig(itur) unio facta sit ... u(idetu)r x(pistu)s e(ss)e duo supposita.
Ulterius q(uo)d de indiuiduo. indiuiduu(m). n(on). u(idetu)r. disting(uitu)r
collatio(n)e accentiu(m) q(ue) in alio i(n)ueniri n(on) possu(n)t. illa
a(utem) accentia. ut su(n)t n(atur)e aut (con)ueniens p(ar)ticula(r)is
... illa su(n)t. s(ed) ut u(idetu)r. q(uia) sic n(on) sit unu(m)
i(n)diuiduu(m). p(ro)p(ri)etates. n. ...
... q(uia) e(st) filius. g(ra)m n(on) (con)ueniu(n)t ibi i(n) i(n)di-
uidua... g(ra)m n(on) su(n)t unu(m) indiuiduu(m). Et de t(er)tio
d(icend)um aut(em) i(n) p(ro)p(ri)a i(n) p(ro)ce(ss)u. d. e(st) h(ic). Co(n)t(ra) doctores
moderni. q(uia) ... su(n)t de op(in)i(on)e ... (et) n(on) de s(ecund)a. q(uia)
sine d(icitu)r r(ati)o(n)abili s(ub)stit(ut)o n(on) p(otes)t. t(ame)n inductis
iam utitur r(ati)o(n)ib(us). suppo(n)e(n)s hoc. q(uia) hic ho(mo). n(on) in
q(uan)t(um) ho(mo). s(ed) ... n(on) (con)stituitur ex duab(us)
n(atur)is. (et) ... s(ed) t(ame)n ex duab(us) s(ubstanti)is. (et) a(n)i(m)a (et)
ho(mi)n(i)s. ita q(uod) n(on) fiat ... ex. q(uia) nulla opp(ositi)o
d(icitu)r. q(uia) sit ibi (con)po(siti)o r(ati)o(n)e ... (con)pon(itur)
ponit in ho(min)e x(pist)o ... (con)po(siti)o q(uia) exig(i)t(ur) e(st). ut h(abe)t i(n)
se tot s(ubstanti)as. quot exigit redemptor. redemptor
a d(ict)a ... un(um) exig(itur). q(uia) h(abe)t n(atur)am qua d(eu)s (et) h(ec) e(st)
h(abe)t ... q(uia) p(otes)t (et) h(ec) d(iui)na. (et) talis (con)po(sitio) ... di-
pone(n)s n(on) est ... (et) n(on) nolo solu(er)e ... p(ro)p(ter) opi-
one(m). q(uia) puto q(uod) f(alsa) ... ig(itur) ad p(ri)m(u)m. q(uod) unio
e(st) in p(er)so(na). in re n(atur)e ho(min)is. (et) suppo(sit)o. (et) p(er)so(na) ... in-
diuiduo. (et) p(ro)p(ter). si. n. e(ss)et t(ame)n in p(er)s(ona). (et) n(on) in aliis.
opt(er)et q(uod) hic ho(mo). (et) h(ic) d(eu)s n(on) e(ss)ent unu(m). n(on) t(ame)n
i(n) p(er)s(on)ali p(ro)p(ri)etate. (et) hoc ridiculu(m) e(st). s(ci)li(cet). q(uod) n(on) (con)ceret
n(on) in quod(a)m accentie. e(st) mo(do). s(ecundu)m r(ati)o(n)e(m) indiuidu-
t(ame)n uniretur. n(on) e(ss)et unu(m) p(er) n(o)m(en). s(ed) in accen-
tiu(m) collatio(n)e t(ame)n. e(st) mo(do) dico. q(uia) si c(on)tat suppo(siti)

⁊ n̄o ē re n̄r. q̄ eñ eīt ī actu s̄bsistendi n̄r. ⁊ hoc q̄
n̄o ē intellig̃le q̄ id q̄ ē ad. n̄o sit id ⁊ unū cum
illo hoc ad. tam̄ supp̄ta n̄o sit diu̇sa. s̄r n̄o ē
intellig̃le q̄ supp̄ta fuit diu̇sa. ⁊ tam̄ yp̄ostasis una.
⁊ ulti⁹ n̄o p̄t intellig̃ q̄ yp̄ostasis diu̇sa. ⁊ ind̄i
dua una. ⁊ si indiuidua ponatur diu̇sa. n̄o in
tellig̃ qualr una p̄ ee p̄sit. ⁊ io dico. q̄ x̄ n̄o as
sūp̄t hoīem ul suppositū ⁊c. s̄z b̄ b̄ unitur q̄ in
singulare p̄. ⁊ dico. q̄ res n̄r n̄o ē distincta p
ee ab̄ dī. ⁊ ē incōicabil. ī q̄ ca filii dī ⁊ n̄o d̄
in yp̄o. in ali⁹ aut̄ ē res n̄r in oīa. p̄p̄ hoc ī
nūm. sic ē suppositū ⁊ indiuidū ⁊ p̄. ¶ Ad aᵈ dd̄. q̄d
supp̄ta sit unita. h̄. n. r̄s n̄o sit un̄ h̄ hoīs ī
q̄ hic hō ul huiꝰ dī ī quātum hic dr̄ ad na
turā hoīs ⁊ ad n̄m dī. n̄o p̄p̄ ini, hoc suppositū ⁊ k̄
supp̄ositū ⁊ exhoc sē. q̄ ē hoc aliquid h̄ n̄r. ⁊ io
uariatur r̄s ad n̄m p̄p̄ diu̇sitate n̄r ī x̄. im
cū r̄s ille suppoīs. sit oīs suppositū ex n̄. rema
net diu̇sitas ī x̄. sic in ali⁹ aūc n̄r. s̄z tñ
unio oīt in hoc q̄ ē suppositū. ¶ Ad aᵈ dd̄. q̄ hec ē f̄a ī
x̄. q̄ sic se h̄nt n̄r ⁊c. quia in x̄ distincte ⁊ diu̇se
sūt n̄r. n̄o tam̄ suppositā. ⁊ hoc causatur aliud. s. ab
unire. s̄z n̄o ē p̄p̄o intellig̃ in quib; ee supposito
tuū ē ⁊ tam̄ una. ⁊ h̄ n̄o ē inūc. īmo ī hoc eīt
ī oppositū. quia ee h̄ ul h̄ suppositi n̄o est q̄n
una. s̄z ad duab;. quia iste hō h̄t ee hoīs ⁊ ee dī
unire. ⁊ n̄o p̄mixte. nec ofuse. ¶ Ad aᵈ dd̄. q̄ n̄
ē ūm. n̄ remaneat ille n̄r ī ūe ī uice sep̄y
te. ī q̄ n̄o yp̄ostasis una. ul suppositū unitat.
⁊ hoc ūm ē n̄o ūm in x̄. ut iam dcm̄ ē. ¶ Ad aᵈ
dd̄. q̄ n̄o oz q̄ eoꝝ quoꝝ ē suppositum unū. sit
r̄s ūn ad n̄m ī̄n. quia siunū suppositum ē p
se p̄m induab; n̄r. tūc d̄ r̄ subiectur. ⁊ tc̄
unū remanet. ¶ Ad aᵈ dd̄. q̄ supp̄ositū ro q̄cūq
repugt. q̄ r̄ ē suppositum. q̄ h̄t forma p̄tic̄
sup̄ h̄nc tūm. ⁊ hoc ē unū ostituit in se. ⁊ distīz
ab aliis. cū ig̃ talia duo n̄o sit in x̄. oz q̄ ī sit
uniti p̄se filio dī. quia ip̄m n̄o ē d̄ n̄. s̄z p̄ sui
s̄b ip̄a. alr. n. dd̄ n̄e p̄dicare de hoc hōe q̄ n̄o
n̄e p̄dicatur dr̄ dī. q̄ ē q̄ aug. ē. n. h̄ n̄a. hic
hō est suppositum hūe n̄r. ⁊ res n̄r huꝰ ad id q̄
ultiꝰ q̄. de indiuiduo. dico. ē. m̄o. q̄ ī dīdua non
sūt in x̄po. s̄z. n̄ q̄ ptes n̄o sit eede. sic r̄ n̄r. tn̄ d̄
n̄oīe p̄dicantur de hoc hoīe ⁊ d̄ filio dī p̄petates
utriusq̄. tal. n. ē illa unio. ut dic̄ aug. que
dm̄ faceret hoīem ⁊ hoīem dm̄. q̄ p̄petates un̄ de n̄oiate
dīa d̄ alt̄o faceret. ⁊ ē. ūn dr̄ ē natus. passus.
lassus. ⁊ h̄ d̄. ⁊ hō ē creator. gubnator mūdi. ⁊
h̄. ⁊ io n̄o ē dd̄. q̄ x̄ nuquam fuit hoc ad. ul
suppositū unū. l indiuiduū unū. l s̄b una unitate.
⁊ singulare p̄a que eet n̄r hūe. s̄z semp̄ fuit hoc
ad. ⁊ ī unitate. ⁊ singulare p̄. dic̄ ¶ tio q̄ utrū x̄
aᵒ m̄o sit duo. sic ista opīo dic̄. q̄ui q̄ sic. d̄
. n. dū. q̄ dm̄ ē cū n̄r q̄ admli n̄e dūy se in x̄
tio n̄ri. s̄z ī x̄po sūt due dr̄e. s̄m ee ⁊ s̄m aᵗes ee.
g̃ faciūt duo ee. s̄z ap̄lr ee. ē ad duo. ul p̄la.
g̃ x̄ ē duo. l p̄la. g̃ ē duo. ¶ It cassian⁹ in. vj.
d̄ nestor̄ dic̄ sic. q̄ hō ysion. dicit̄ p̄eti nati
tate ee debē. ē dd̄m ihm x̄p̄m. hō ysion dico fu
isse. p̄n partū ⁊ min. s̄ p̄x. n. diu̇sitate. re
dit p̄eti unicuiq; silitudine sua. ex hoc ui
q̄ n̄o tn̄ sit duo. s̄z diu̇se p̄. ¶ Ulti⁹ hic q̄. ut
x̄ h̄uit tm̄ un̄ ee. ui q̄ sic. q̄r ee ē yp̄ostasis ⁊ tm̄
una ē yp̄ostasis. g̃ tm̄ ee unū. ¶ It. ee ē oplem
⁊ distinctū. n̄o ā ē ī n̄ un̄ distinctus. ⁊ ōpletus. g̃
tm̄ unū ee. ¶ 9z. q̄. n̄o ē intellig̃le qualr due
sit een̄r. h̄t ptes ee. ⁊ n̄o n̄ unū ee. p̄. in yp̄o n̄o
ē een̄r. nisi p̄ ee. s̄ sig̃ unū est ee. ui tm̄ una
een̄r. q̄ f̄m ē. ¶ 9ᵒ ad hoc sine p̄iudr. dd̄. q̄d x̄
ee in yp̄osi. n̄o ē n̄ unū. q̄ sic ad duab; n̄r in eo
fuisse unitis ī yp̄osi illa. eo q̄ n̄g poim̄ s̄m opp̄ioꝝ
p̄tam. q̄ hic demōtis ostituitur ex trib; s̄buis. ⁊ dua
b; natis. ⁊ hoc ofirma. auēte boē. ⁊ cassianū. dic̄
n. sic. boē. in. li. d̄ dū natis īuna p̄ x̄. elqui
solus ē dr̄ na cū hū q̄ abeo eēt diuisus q̄ acq
ua exdistincte b; n̄r. una fiebat diuinitas ⁊ huānitas
oplete p̄x̄. ex hoc accipit q̄ suppositū in x̄. supp̄o in
duab; n̄r. eēlr in ypo existentib;. cassianꝰ a in. vj.
d̄ nestor dic̄ sic. id dd̄ n̄r ihs x̄. hō nascens. ⁊ x̄
utriusq; in se p̄ciens huit p̄petate. dum ⁊ ī eo q̄
hō est. hue n̄r reddidit silitudi n̄e ⁊ ī eo q̄ dr̄ est.
dī p̄rs huit i̇utāte. sic g̃ s̄m p̄dcā dico q̄ unū
ē ee x̄p̄i. s̄m op̄atom ad yp̄ostasis cui ē ee. s̄z h̄
ee sit duaꝝ eēꝝ. q̄ distincte manet. eo q̄ h̄
ee isteꝝ. s̄z ee altius. ⁊ ē unū q̄ unio fiat in
ee. q̄ ee yp̄ostasis ē. n̄o ē idm̄ ul p̄m. eo q̄ unū uni
alt̄i. l p̄ unū in altm̄ unitur s̄m dem̄ cassianꝰ. dd̄
q̄ ip̄e n̄o intedit q̄ x̄ sit dr̄ x̄. s̄z q̄ p̄ duas
n̄r. ref̄tatur ad duas p̄s. q̄ sit p̄r ī n̄r. un̄ x̄
n̄o est duo. s̄z ē unū. q̄r n̄r due p̄. nec due
n̄r. n̄r due yp̄ostasis. ut iam p̄z ex p̄dictis. due. n.
n̄r. n̄o ē x̄. s̄z induab; n̄r unus x̄. ¶ Ad hoc q̄d
obi. q̄ n̄o est intellig̃le qualr duaꝝ eēꝝ sit unū
ee yp̄ostasis. dd̄. q̄ n̄o ē intellig̃le. n̄ intelligant
ille een̄r un̄. ita q̄ ee un̄ tīer in ee q̄ fu
it alt̄. q̄ ē in yp̄o. un̄ ī n̄. hinc n̄o inuenitur
tale. ¶ Ad aᵈ dd̄. q̄ in yp̄osi ē ee. ⁊ ip̄e ee ip̄i
een̄r. i. ee q̄ dat een̄r yp̄ostasi. ⁊ differt sicut
effectus ⁊ cā. un̄ illa n̄o ē ua. tam̄ quidam dnt. q̄
ee ē unū. ⁊ duo. duo m̄o ee eoꝝ a quib; est.
⁊ unū uno yp̄ostasis in q̄ ē. s̄z p̄m ē uius. q̄ ee
ē singulare. nec ā q̄ es p̄ ē singulare. n̄ isti
singulare p̄ dic̄. s̄z ad huc obi q̄ hoc. q̄ petrus
n̄o est ee petri. g̃ x̄ n̄o est ee x̄. g̃ ui. q̄ ee ē
n̄r. g̃ n̄o est ee id q̄ yp̄ostasis. ⁊ in yp̄ostasi
tm̄ est unio. g̃ n̄o ē unū ee. ¶ It filii dei
ē suū ee. s̄z homo n̄o est suum ee. g̃ aᵈ ee ē
h̄ hoīs. in quātum hic hō. ⁊ aᵈ ē ee filii dī.
in q̄m h̄. g̃ n̄o ē unū ee. s̄z duo. n̄o g̃ unū ē
tm̄ in ee. ¶ 9z q̄ quecq; duo sūt in ee simplr.
ip̄a sūt simp̄r duo. filius dī. ⁊ hic hō. sūt in ee
simp̄r. g̃ duo sūt simp̄r. ip̄a n̄o sūt tm̄ unū.
q̄ f̄m ē. q̄r hoc inp̄p̄batū est in p̄ceᵃ. d̄. ¶ Sol.
tenendo ultate unionis s̄m ee in yp̄osi sic ē
ui tas. ⁊ s̄a opp̄io dicit. dicem̄ tm̄ unū ee s̄i
plr. ee x̄p̄i. ee. s̄z aᵈ ē ee simp̄r h̄. ⁊ aᵈ ē ee.

Acub;
one
ista
ei
vñ oz ē q̄ h littia filii dī ē suppositū huane n̄ n̄re humane.
q° Utrū x̄ aliquo m̄o sit duo.
q° Utrū x̄ h̄uit tm̄ unū ee.
unū
So.
q° Utrū x̄ h̄uit tm̄ unū ee.
Sol.

huius simplex est esse personale et ypostasis. singularis ypostasis est.
et hoc non est nisi unum Christi. et hoc patet per hoc quod ex hoc quod
fides catholica dicit unionem nullo factam in esse. si enim
in esse facta esset ipsa facta in aliquo. et non in esse ypostasis. ergo
esse huius ypostasis ex unione illa est unum. quod enim non unitur
sunt unum. Item unum non est nisi unum esse. sed Christus non est nisi
ypostasis una. ergo Christus non habet nisi unum esse simpliciter.
quia esse rei naturale vel ypostasis est esse totius. et hoc esse simplex.
esse autem secundum [illegible] vel illam est esse acceptum in persona
ad quam esse faciente in ypostasi et apte illa geminatur esse
in Christo. est enim impossibile esse [illegible] humanitatis quod esset nec divinitatis.
et si vellem pre dicere tunc dicerem quod habet talis confi-
turae non duo esse sed unum dicitur [illegible] esse. est autem esse
quod habet in se. omnis enim res habet suum esse. et esse in Christo non
huius non est esse [illegible] divine. quia illa esse sunt duo. sic et
[illegible] ergo quod in contrarium obicitur dicendum quod Christus non est suum esse
tamen non sequitur quod esse ypostasis non sit unum. quia licet esse y-
postasis sit [illegible] ypostasis. et ideo quia illa una est. est et
esse unum. Ad quartum dicendum quod filius dei est suum esse et hoc
[illegible] non singulare est ypostasis nature divine. sed quia simpli-
citas est in [illegible] hoc autem non est in ypostasi hominis. quia
illa ypostasis supponit esse individualibus naturis et tribus substantiis
tamen scilicet quod salvando istam opinionem est ibi dicendum esse. quia
[illegible] quia hoc supposito hominis non supponit in persona nisi duas
substantias carnis et anime [illegible] una [illegible]. Contra alii quidem illius
in parte consentiunt etc. Hic incipit opinio quam fere
omnes moderni defendunt. eo quod in ipsa magis
exprimatur sacramentum unionis. et habet duas partes.
In quarum prima ponitur [illegible] positiones. in secunda [illegible] su-
[illegible] ponuntur ibi [illegible] nil. Item prosper. [illegible]
sic a [illegible] positionis [illegible] colligit. [illegible] sunt [illegible] istius
opinionis. scilicet quod cum dicitur hic homo. supponit Christum [illegible] naturis
compositum et certis [illegible] substantiis scilicet carne et anima et divinitate.
et hoc exhibetur a principio capituli ubi dicitur dicunt hominem illum non
ex anima etc. Secunda est quod Christus sit unum tamen et non duo. et hoc
accipitur ibi. non ut duo essent persone quia in unitate. sic
[illegible] ad duo supposita esse. [illegible] duas persone esse. [illegible]
[illegible] sit deus. quod unio facta fuit in persone [illegible] tamen [illegible]
[illegible] persone [illegible] est quod homo non sit assumptus. nec homo [illegible]
persone. et hoc accipitur [illegible] persona igitur quae prius erat simplex etc. quia
non dicatur assumptum ad compositum [illegible] quarta
quod non absolute dicitur illa persona facta sed additur secundum hominem
[illegible] persona facta id est composita vel [illegible] et hoc exhibetur in non tamen
persona illa dicitur facta persona. Sunt autem pauca dicenda contra hanc opi-
nionem. eo quod liquide continent veritatem. sed tamen dubitari potest
esse de persona sua per se quod dicatur Christum compositum esse. [illegible] enim
compositum componentia sua unit [illegible] hoc [illegible]
[illegible] in persona eterna. ergo Christus non est compositus. Item omnis
compositus [illegible] compositum est ex [illegible] divinitas autem non potest
dici pars quia cum omnis pars minus [illegible] sit suo toto. tamen
divinitas haberet ad maius et melius quod [illegible] est. Item
cum omnis pars sit imperfecta respectu totius. iam divinitas esset
imperfecta. quod [illegible] est. Ad hoc dicendum quod ista opinio
non accipit compositum secundum rem compositi sed secundum [illegible] suum [illegible]
ut sit compositum id quod est compositum [illegible] quod fuit ante.
sed non hoc modo quod fuit ante omnino. sic nec est [illegible] persona Christi
est composita quia modo est individualibus naturis et tribus substantiis

Unde haec opinio neutrum horum dicit esse partes. quia deitas
non potest esse pars. ut patet obiectionibus. humanitas autem licet habeat partes.
tamen non est pars. quia omnis pars habet compartem. eo quod nul-
la pars una facit totum. unde humanitas non potest esse pars.
et sic patet quod ad obiectiones quae procedunt ad [illegible] persone [illegible]
[illegible] compositum accipere. hinc igitur compositum quidam notant
[illegible] sicut diximus in expositione precedentis opinionis. Dubi-
um autem est adhuc de hoc quod haec opinio ponit. quod cum dicitur hic
homo demonstrato Christo supponit secundum eum in tribus substantiis et duabus
naturis. et non [illegible] tamen. hoc enim non [illegible] non enim habet
hoc ex [illegible] eius quod dicitur hic homo. [illegible] sibi
pronominis id est [illegible] supponit pronomen. non dicitur nisi supposito
vel homo [illegible] dicit rem cui praedicatum supponit. ergo [illegible] quod non te-
[illegible] ex supposito et non. non supponatur Christus
[illegible] sic dicit precedens opinio. et induit sibi scilicet [illegible]
ne et carne. Ad quod dicendum quod aliud est in Christo et aliud est in aliis hominibus.
est enim dicendo hoc [illegible] non potest demonstrari suppositum [illegible] vel persona
unum. et non dicere [illegible] ad [illegible] demonstratio. [illegible]
tamen alterum determinans [illegible] et alterum significat determinat
[illegible] significans [illegible] que est in persona. et non utrumque
[illegible] hic homo est hic deus. in illa enim ratione-
bus [illegible] hec vel [illegible] significat unum suppositum [illegible] significantes
significantes rem [illegible] cui suppositum [illegible] illius sup-
[illegible] et ex hoc [illegible] quod ista opinio sola tetigit
veritatem. ex his que [illegible] sunt facile est intelligere
auctores que inducuntur pro ista opinione. Contra a
talem qui in incarnatione etc. Haec est tertia opinio. quae non
opinio. sed error manifestus est. et condempnatus per
[illegible] alex. et dicitur [illegible] iste error. in duas partes.
In prima [illegible] precedentium opinionum. in secunda [illegible]
[illegible] positiones. [illegible] inducit auctores [illegible]
hoc dicendo. licet non dicat expresse. [illegible] trahitur. vij. positiones
illius erroris. quae [illegible] sunt. Prima est quod Christus sit dicitur
unio [illegible] anime ad carnem. [illegible] scilicet carnis
[illegible] quod in Christo neutrum illorum factum unum [illegible]
[illegible] anima et caro [illegible] fecerunt unum hominem [illegible]
hominis et filius dei fecerunt unam personam [illegible]
et hoc est in principio capituli. Contra alii qui incarnationem
ubi non solum personam. Secunda est quod his duobus
secundum unitatem acceptis non est [illegible] ut unum
faceret. sed positus est in indumento. ut mortalium oculis
visibiliter in eis appareret. et hoc accipitur ibi. illa
duo scilicet animam et carnem [illegible] ubi persone [illegible] persone unita.
Tertia est quod non est factus unum cum homine in unitate.
sed deus vere factus dicitur licet non sit vere homo. quia [illegible]
et carnem per indumento acceperit. et hoc [illegible] ab
illo. qui deus dicitur factus verus homo etc. quarta est quod
hoc non singulariter vel ad ex eis constitutum accepit.
sed dicitur accepisse. quia illis duobus per indumentum accep-
tis non est [illegible] persona. et hoc trahitur inde. quod
et duo singulariter etc. Quinta est quod persona nulla composi-
ta est composita vel mutata. eo quod haec sibi non uniunt.
sed dicitur facta composita. quia [illegible] indumenti accessit.
et hoc accipitur [illegible] ubi quae erat simplex
sine indumento. Sexta est quod deus non esse [illegible] hoc est
secundum esse factum est homo. ut filius dei homo esse dicitur secundum
habitum hominis. et hoc elicitur [illegible] accipiendo [illegible] etc.

qo
Quid supponit cum dicitur hic homo demonstrato Christo.

qo
utrum Christus sit compositus.

So.

So.

[illegible]

[illegible]
[illegible]
modum [illegible]
[illegible]
[illegible] ponitur [illegible]
[illegible]
[illegible] capituli colligitur

et uocat ee hom. uam hic nimhu. q no unioe
cartus fcus sit ex illa n ho. sicut pz infra pce.
C vij. et ultima e causa sui dci. quia ut ee eis
i hec. q ds sm ee cature possit unir. q si
e infirmiori cature tuc eet unitus. segret
q ipe sit ee. eet illa catura et dmt exm de
sexu muliebri. et h acci infr. c. ibi. na si
ee li inquiunt ds. etc. et ex his dcis necco
sequi ulcius due pones. s. p. e. q hoc sit di
a xm ee hom. q e hic rs hus ro unitas
di. n. q unitas. hoc est qua pom ps sr di. q
ee li et dici. hoc est 3 pom hntam. ig relig
ipm dici ee hom. eo q nm hntaz ro unitaz
vnione nli hr. sda e. q quia h uerti duo
no hnt unita. q uerti duo fuit ho. et pp hoc
ultm q mag. 3. hoc acredit. jncu putur q fuit
d he opioe. sp no iste e error nouellus e. et
nullus 3 eum dis putauit. patru nos as
ssres 3 istas pones. s. aut tres pa. q cor
hois no sentit. ut unum uit uita nc. p hoc
q 9 ing aie 3 9 9 iu ctoe. iz p hoc q uig
ei ut p s r d i e cor. aut g x cor. nec uixit
nec sentit uita nli et sensu nli. aut op
tuit q cor eet unita aia ut actus po
r in pte. jnd pce sic que cog duo nli
uatione 9iungutur ut in cfor. 9sti
tuit tcm q neutm illor e. iz no e n
ho. g 9stituit hic ho. et h q po negat. Cst
h po expsse e h he s pellagu. un cassia
in. vis. 3 nestom pelag heresis scelus. soli
taru hom exug e natu asser. eru dicatore
eum dixit hu gnis. mag qua redeptore
fuisse. q n redeptione vite hoib3. iz unie
di dedit exm. sug nulla unio fui e adubu.
h tam sic occul appuit. necce e. q ugo
sol hoc genuit. l ini qua hoiem. sm ge
nuit pte hois que e cor ju tho. quia ex h
se q x nuqua ho fuit. sic n vn q est cor et
aia. nuqua fuit nec e neo est ho. fili dei
nuqua hnt n nm sine du unioe. deq dez
e. g x nuqua fuit ho. pz g. q p po. f a c
hetica e. C sa pbatur fa. hoc mo. sibi us duo
b3 sm ueritate acceptis usus e tm ut mor
occul appet. et hoc q occul mor liu no appa
rebat sup flue ucebatur. iz qa mortaliuo
occul no appet. sup flue g ipa assupsit. est
quid assumi sine unioe. pacto osto pp q
assum depo. et hoc pbatur pcoluba nuqua
appuit. p et p os cinitas assuptas iopnibz.
ne. t. g filius di assupsit nm talem rog
adu pp mone. g psa aptione 9posuit. g i
eadem n qua assupsit. no fuit. hoc aq dic
et setit. aug in expoe 9silu. anathanza.
g hoc e ex hesis. C 3 t sic obi. x no est
natus et passus nisi ex unioe. aut ex unio

ne cu n. a cu ypo n hu. no ex unioe cu
hua n. q no manet distictu. et n dia. nec
e nata nec e passa. sig e cli no est unit
ypo li. ipe mo nullo ee li et n passus e. nc
natus. nec aliquid ali. C 3 qrtu. sic. dei fil
no accip hnc natum in singute nc rc p. ut
dic illa po. g assuptum nulla hnt singte
cu assumte. g nullo mo cu eo sit unu. g
q dicit d uno. n dicit d alio. et hoc e 3 aug. eo
de mo leue e 3 alias disputare. q cu illis 9ue
C aucte au inducte. p he opione et no unit
ad face. n indit locis. s. ubi adaptauit aug.
9tius gns hitus. et dix. q accit l accedit q
uestis e ut ho. no sibi iz ab hoib3. iz hoc ex
planat aug. quia fac vim in hoc q e uest.
no tam se inuesit. iz ho nc. fuit. q 3 sep
notus fuit. iz alii no cog sacres cu tuenit n.
in huais 9u sari. et dic aug. q accit. hoc e. in
fili induto. no tam accit x n hu. iz quidam
dicit. eum ugi inaccus. iz hoc e no psume
dic d ilit inarnacus. s e in fine eide. c.
ubi d. no g oz in etli mutatu ee illi. etc. iz
et omis ho 9fitet q illi no e mutatu. sic e dez
e. iz hoc dic ut htum sum psisse. ipe aug
corig id. in quo e sile sufficit no est.
cu dicit. quauis illa susceptio ineffa
bil suscep copularet suscipi eti. s. in ritz
ex huis et possit alia glozari plane.
C 9 cdm p no dr ds fcs homo tcia distictio
rndz pce. ost. n. h. p r ... iones. qst
sus dce qoi rnde. s. cum dr. ds fcs et ho. ul
cu dr ds e ho. quid pdice. inttt locutiob3 cio tres
hr pres in qrum p tangit rone p. infra
rnsione s e. i. in ssulio sua h dcois. etc. jn
t no rndet sm etiam ibi. jn hc ig sna. sic
dr ds fcs e ho. etc. p. dr d i in dno capi. ing
po poit rnsione. sm opinione p. in sa a
poit obom. 3 istam opione et soluit ibi. hinc
a fine oppo. etc. ap hoc pz sna p pns sobi
aut hic de hoc. q dr ip. c. illa sbi ee deus
cep. etc. et de illo. deus cep ee quedam sbi.
vult. n. hoc dre q deus cep ee ho. ul ho
cepit ee deus. 3. sumcipit ee. incipit ee no
uu. sig ho incip ee ds. incip ee nouu. g
ho tc fuit nouus ds. iz nouu e recens. g h
incipit ee ds recens. C jt q incipit ee ue
po e. etam hoc no fuit in pmanetib3. quia
in succesiuus incip et desinut. alr hnc expoi.
sig ho incipit ee ds. nuc p e ds. etam hoc
no fuit ds. q e 3 aug. et cassian. dntes q ille
h abetno e ds. et q cau stellas. C 9 olo puni
argm no gueit hnt oppoi. iz sm necco ut
3. dicet ut dc. adp. q ho incipit ee ds. is
ta e gce. sm hnc opiom. q dic poit q e dr
h n suppo n si una. et due sbe. sic 3 e explanatu.

Marginal notes (left): Opinio 3 ponens tres opiois. — Seqr.
Marginal notes (right): Questio. Utr dr cep ee ho ul ho cepit ee ds. — So.
Lower right margin: hic supsisse ipe / simple sufficies / illa susceptio / copularet suscipieti / alia glozari plane / sz fcs ho qz e illa

Et verbum se glorius. ergo tunc primo est deus. tamen hoc non fuit. sicut in instanti unionis. sed non se ul tius. ergo incepit novus deus. vel novum ad ultra re ces. quia cum ista concedebat, homo incepit esse deus. li incepit ponit inceptionem sua contra filium non sibi. in parte ad predicatum. et non incepit predicabatur de eo fm hominis unione ipsius. inconclusione autem non ponit. incepisse sua contra hic fm predicatum. in parte de filio. q io tunc non deus incepisse. et non primo esse. quod falsum est. ita oz respondere fm hanc opinionem. quod sola vera est inter opiniones ut patebit. Circa ad arg. dicendum quod illud arg. contra hanc opinionem. eo quod ponit. quod nunc suppositum. cum dicitur hic homo. non suppositum hominis. in quantum est ex in his. duplex sibi. que est caro et anima. et sic ipse non fuit ab eterno. et non ista oppinio secundum se continuat. sed fm opinionem tertiam. supponit persona divina in his non. et triplex sibi. q io tunc oz respondere aliter utrique argumento. sic. quod cum dicitur homo incepit esse deus. quia li. incepit vel incepit potest nota re inceptionem contra rem sibi. vel predicatum. si predicati tunc falsa est. si subiecti adhuc est dupliciter. scilicet quod inceptio potest poni contra suppositum in comparatione ad formam que significatur in nomine sibi. et sic est vera. sub hoc sensu. iste qui est homo in quantum ho- incepit esse deus. et non. suppositum hominis sit divina persona vel contra probatum est. formaliter non significatum per hunc nomen non est nisi humani tas et in hoc sensu potest inceptio comparari contra humanitatis. et non vera est. si autem li incipit. potest incepisse contra suppositum absolute falsa est locutio. quia tunc est sensus. ille qui est homo. incipit esse deus. et hoc falsum cum ab eterno ipse fuit deus. Circa ultimum de hoc quod dicitur in. c. i. quod recte dicitur. Christus in quantum homo predestinatus. vel. n. quod Christo non convenit predestinatum esse. quia non eidem convenit predestinare et predestinari. probatur ex eo quod unum contra deo est. dantur non est cuiusvis. contra futurum est in quantum ho. glosa. probatur ex hoc quod indivisibilia sunt opera trinitatis. Contra probatur est arg. pluris. plena verbis omnium virtutum. ut dicit aug. ergo in Christo sunt omnes predestinationes. et per consequens eorum. ergo si Christus est predestinatus. Christus est in Christo. contra tamen. contra ... in eius. Contra dicit apostolus. elegit nos in ipso ante mundi consti tutionem. ergo in Christo sumus electi. ergo predestinati. sed ipse est predestinatus. ipse non est nisi in se ipso predestinatus. et hoc non inconveniens est dicere. quod idem in se ipso eligatur et pre destinetur. Contra ro. i. qui predestinatus est filius dei in vir tute. secundum spiritum sanctificationis. Circa io. secundum istam oppinionem. facile est respondere obiectis. que obiecta non contra dicunt ei. sed contra opinionem secundam. quia ista opinio dicit. homo non supponit nisi suppositum hominis in una natura. ex duabus substantiis. et io dicitur ad primum. quod Christus in supposito increato divina predestinat. et homo ille in supposito creato. hominis predestinatur. et sic non est inconveniens. quod unum in quantum. secundum diversas naturas. et suppositum contra predestinare. et predestinari. et eternum esse. et temporale. ad ad dicitur similiter. quod Christus in eterno supposito increato non est carens. sed in hominis supposito creato est artificiatum. quod predicatur de ale tom contra in ratione inerte ... est persona una. Circa ad arg. dicitur quod hoc modo non est inconveniens eligere ad in se ipso. ipse in eadem persona. fm suppositum divinum. fuit eligens et quod eligit pater et ipse. fm suppositum hominis electus electus. quia sunt duo supposita. et non unum. secundum hanc opi

nionem falsa est. Io quarto oz respondere sustinendo fm quem dicit in his homine supposito suppositum. vel persona. Christus. similiter non. et triplex substantia. ergo ad primum. quod licet idem sit Christus filius dei in quantum homo. et Christus in utraque natura. et triplex substantia. tamen fm considerationem differunt. quia primo modo supponit personam simplicem. in secundo autem persona composita. prout autem ut est simplex. contra predestinare. prout autem ut composita contra ut predestinari. et non quod ut sit persona vel persona divina. sed ut sit persona composita in natura humana. et substantia carnis et anime. et non fiat ibi in compositione. sic tamen ista opinio in fine explanatur. per quem modum est composita. et sic patet quod sic eidem contra pre destinare et predestinari. non tamen fm idem. et ad ad est. in eodem. quod persona simplex est arg. pluris probat approxima tionem ut nichil eandem prohibet in se continui. quo ad hoc quod futura in humana natura. Circa ad tertium dicendum. quod non est inconveniens. hoc modo ipsum eligi. in se ipso diversimode considerato. Circa de in quarto. de hoc propositio querit. quia videtur inseqi. ergo Christus est sine dubio. id quod prius non erat. etc. a. n. hoc est ypostasis aut non humana. ypostasis. ergo Christus est factus. vel facta ypostasis que non prius erat. ergo ipse est factus deus homo. et in hoc sensu improbatum est. tertio ad. quod origenes addit secundum carnem. et hoc determinant ut fiat locutio. quia non est concedendum fm veritatem. sed hoc oppinio. hoc dicitur. quod Christus sit aliqua substantia. que non semper erat. si. n. intelligatur de ypostasi. falsa est locutio. et quia ipse est illa ypostasis que semper erat. et una est ypostasis filii dei et hominis. si autem intelligatur de natura. ipse hodie non est in natura. sic nunquam fuit. nec erat. et non nec de ypostasi. nec de natura potest verificari. et non non concluditur quod hoc opinio ab solute falsa est. Contra in fine hoc secundum oppinionem respondendum. quod contra ne contra in. vi. capitulus inquisitur primo. post probo. in fine. auctoritas. per primam inductarum determinationem. vel determinant aut auctores etc. intrinseco quidem obiectum. in quantum unum i. sed huius univ adinstar. in quarto. scilicet illorum. i. hic a in hunc modum. in quantum vero dicitur quia licet Christus dicitur ut ibi. quod et deus ut ex. etc. In versus. et ultimo obicitur quidam quod ut magis et solum ibi est a contra quod ho factus est. etc. ea a que in principio capitulo. istorum. ergo. dicitur satis patet per ante dicta. Circa auctores in textu capitulo inductas. dubium oritur. quia ille videtur probare. quod Christus sit duo. et hoc contra contra ponitur in ista opinionis secundam. que est. quod Christus non sit nisi unum. cum ipse nec sit duo supposita. nec due nature habitae a se. aut. ad ad est ubi dicitur. ad ad homo. Contra Ieronimus ibidem. aliud est filius hominis. aliud est filius dei. et cetere auctoritates ibi inducte. Circa ad idem probatur. Christus est unus per unitatem creatam. et unum unitate in creata. contra unitas creata non est unitas increata. ergo Christus est duo. probatur probo. omnis res est una et unitate forme. Christus autem est in forma creata. ergo ipse est unum etc. probo forme. creatum et increatum opponuntur. ergo unum non est re. Contra Christus est aliud in quo convenit cum patre. et aliud in quo convenit cum matre. et id quod convenit cum matre. non est id in quo convenit cum patre. ergo est duo. quod probatur propositiones. est modus. Contra Christus est ad passibile et mortale. quia homo qui est passibilis et mortalis. et ad quod est impassibile et immortale. quod divina natura. ergo Christus est duo. si dicatur quod non sequitur. quia passibile et mortale. et impassibile et immortale. contra impassibile et immortale. est quod non est mortale. et nec passibile passibile et mortale est quod est passibile et quod est passibile et mortale. ergo sunt duo. id quod non est mortale.

q°. veritas x° dari ee pdestinatum
q°. futurum xps sit duo.

So.

ipassibile e mor^le et passi^le sz h oppo^o contradictorie. g^o
contradictoria uificant de eod q no pot ee. Ad^ sedm ad^
rōn huius sophi^ta dd. q xps no e nisi unu indiui^
duu existens. quia h est ars catholice fidei. nom aut
q xps e suppo^t indualis nae. un suppo^o pdicat de
x^o in recto. n aut in obliquo. sic filius dei e ho et
filius dei e huius nae. expre altius ni. s^t e hic.
ho e filius dei. hoc accit. et no e p se. no. n. e h
ex^u. pq n e. h ex hoc q no differt indis p^a an.
et hoc pz. q2 licz individuu n sit supp^m et eius. no tn
quicqd est ne est suppo^m eius. et hoc ido e. q2 n
teo q n no est supp^m in eo q supp^m. h hoc gti
git ppt simplicitate. que e int nam et suppositum.
et h indiu no incidit paccns ad pdicatu. tam
no e ime^ta ppo. qn dr suppo^m e n. et cum tadhuc
e imme^ta ppositio. qn dr ... moto xpo. hic ho e n
dina. quia ibi sunt duo med^. s. q hic ho e fili^
dei. et fili^ dei ad dm nam no ht. huius visis. hz n^
e ad obl^. Ad p^m g^e dd. q cu d aug. aliud e ub
rc. j ncllut a^ f in q recte pdicat acci. jn cominc
tione ad obliq pdicat. in fo illi recti sig^a un
q e ill. j. ul ī n dia. jn q^o h q e quantu ho i
n hua. in q^o h. et ex hoc no s e. q xps sit simpl^
duo. h s e q sit q^d et q^d p ad q e in ppo. et hoc
ūm e. et no est h hnc opponē. eod mo pz
dd. ad os auctes in hoc e. inductis ad id q
d p rom. dd. q h e u. xps e unu unitate cata.
et hec e ula. xps e unu unitate incata. et h est
u. q h e unitas. no e illa unitas. si accipiat
in abstracto sic pce obo. q2 unitas e n. que
fac unu. l fo. h no s e ulterius g^o xps e duo. q2 lz h
unitas l fo. no sit illa. tam unu unu. idem est
cu uno alt^us. q2 unu dic ypostasi. unitas aut
dr fo2m nle. et fo^r ille i^c due fuer. et tn un
tm. Ad a dd. q xps est dd. in quo dr cu nre. h
e ua. si debite intelligat. s. n. e. xps e unu i
quo dr cum nre. g^ ni. et no gra suppo^ti quia su
ppo^m filii. no e suppo^m nris. s^t e h u. xps e ad
in quo dr cu pre. in eode s. q2 ypo^is filii. no
e ypo^is pris. h n filii. e n pris. h ex hoc n s e.
q xps sit due ypostases. h in a ypostasi existe
indualis nae. in q^a alta dr cu nre. in alt^a cu
pre. Ad a dd. q e dr xps e ad passi^le. et ad in
passi^le. no accipitur ad eode mo inutrq. e. n.
dr ad passi^le. u. ad dr suppo^m et no n in. n obliq.
e a dr ad passi^le dr diam n in i rcto. et no dic
suppo^m n obliq. n recte. et io no s e q sit duo.
h q sit unu indualis nae. ex hoc pz q no contradic
toria e ee ad inpassi^le. tam lz hec negetur dia n
e passi^le ppt simplices. q q2 contra fa e. tam di
stinc^t e. ex eo q passi^le pot ee adiectum et recti
sua pcere. e dina nura que e contra. et si a sit
substm. no pon re sinam ca dina nam. h cali dd. q
subinfert. et e n dia e passi^le. i. ad q e pas
si^le. q2 ipsa e suppo^o filii dei. q suppo^m e passi^le. h
tne no ualz. si ex hoc infatur sic. dia n e passi^le.

n trall.

ec ad passi^le

g^o dia n e passi^le. q2 passi^le dr gnis fo2tiui. s. mas
culinu ul femininu. et h no claudit i se firu
sbm. que ad mo^m neut^m. q claudit in se fitor
eens rei. q a sbam illi. suffic gnal res subiec
ta. q no est in fo2ito gnre. q re sua qrit pce
ca eius spale. et io passi^le e adiectiu. s. rom geme
et no ita gener pot sbam. sic passi^le. Et e m q d
hoc q dic ... fine. e. seqns. n q2 ipse fili^ dei et fili^
hois sit illa duo diuisa. etc. ex hoc. n. suppo.
q xps e unu tm. h qrend e quale unu. et hito q
le unu sit. q ut^m ipse magis unu . sit q
alia una n lia. Ad p^m pce sic. lz bo. i li. v.
de consideratione distingu. ix. mos. unitatis sic dicens.
e unitas q collectiua pt dici. ubi g^o. multi la
pides faciunt acuu unu. et e unitas constitutiua
ut in lla in bria. a m co l in le pres unuqz to
tu constituunt. Est coniugatiua. qua fit ut duo
no sit duo. h una caro. e nata q aia. et caro
un^ nascat h. Est unu unitas potatiua. q ho.
uitutis no insta. no dissi^l. h un e im s ep ui
tit in uenu. Est consetanea. cum pcam^te in lo
ho co2 unu et aia e. Est uotiua. et aia uo
tis omnibus adherendo. un ipse e. Est et dignatiua
unitas. q lim nr adi ubo uina est assumptus
p in. Nona a dixat unione tinn p4. s uma
n ditatis. et ex hoc pz q bo reduc unu istud
ad unitate dig^uia. Contra ui q reduci debeat ad
unitate conugatium. quia ap^ dt ad eph. sacramtu
e magnu hoc. e a in x dico. et ecca q in nre
spo ni sa spon satoe in capite. g^a ui q reduci
ad coniugatam. C s. gu. y. hoc os mie exo ssib
in. cea. d. car. m. exponunt sci de carne as
sumpta p filiu dei. Contra i. co. x. cap mlis ui.
cap. iiii. x. cap a x cs. ut eande unione i
uue. Ad s^m dd. q i unitate unitas dig^uia e
et nota dig^ua. q2 p g^a dignatiois di adunato
n^t. h unitas fui e sic sup hita e. et h^ ht q
ho ille ut iuenta singu^te filiu dei assume.
gra et io n. nec mitis huit. h ex obis no
pbat. ui q ad sile ht. e unio^l. sunt coniugatiua
unit^e q2. s. indiduā uite consuetudine. h e
i x due n e et alt e reges. et alt e via. Ad
q d compne illi unionis adeaq p unu unitur
q ni aphis sit distincta. h ht tangeni sima
ti et ad o2dine reducedo. distig^e. que ph unu
dicunt p se et unu p accns. p accns a dr. iiij. mo
s. duo accn^a q4. s. unu accit reliquo. ut nauiga
to2 et music. sunt unu. Duo sbe sb uno accnte
ut. so. et plo unu s. i musica ee sunt unu accns in
duobus sbis. et hoc dup. l sic sbm conuet sb a sbo.
et nic accns p comparari utz. lz unu. mag pe u
ho. et ho musicus sunt unu. l p artibus ac
cides sbo. sine compne ad supi. ut iste ho e mu
sicus p^m et tunc. et qrtum mo^m poit phs ingr
to metha^ p a. lz no pat. tu ...n in exs p
sile. ut p locu amiom e dic. q2 music acit

n trall

qo
ut unitas q e
i x sit uni
tas dig
nia.

So.

qo
ut unio q
e i x redu
cenda ad aliq
nte uni
one.

unitas hominis et quia in uno pro se ponit unum ingenium.
ut ysocheles et ysopleuros sunt una figura.
licet non sit unus triangulus. Sextum autem per se unum
i. habet magis scilicet indivisibile ut punctus vel unitas. Con-
ii. tinua vero et hoc tamen est partes continuantur ad eundem terminum.
vel est partes divise conglutinatione partium vel est partes
contigue colligantur ad unum quod est origo eorum per
nervum. sic corpus organicum est unum colligatione partium
ad principium ex quo originantur scilicet ad cor. quia ut dicit Ba-
silius. fundamentum est totius corporis. signum autem huius unum est quod
motus eius sit unus. quia dicit Boetius quod signum continui est
quod mota una parte movetur unum. et hoc intelligendum
est de motu locali. et hoc modo dicuntur partes corporis
unum ut una manus unus pes. facile unum quia motus
iij manus unus est immoto brachio et sic de aliis. Ter-
tio modo unum est cum subiectum non dividitur secundum formam. illa
autem non dividuntur secundum formam quorum forme non dividuntur
per se subiectum a primo ad ultimum. sic dicitur unum vinum cum
aqua et etiam homogenea que si dividantur remanet eadem forma in uno
toto et in parte. et ideo non dividuntur secundum formam sed simpliciter ut
aqua non dividuntur per formam substantialem pro quo est unum simpliciter
quia etiam non sunt mixta et ideo sunt homogenea in toto et
partibus iusto. pro modicum non vinum aut plumbum et oleum
sunt unum per formam substantialem [illegible]. quod est [illegible] forme speciei. sic
est permixta [illegible] que una est in toto et partibus. licet non
sint unum in forma substantiali. quod est miscibilia [illegible] vini vel [illegible]
illius per substantiam. quedam pure est aqua. quedam mixta quedam
ignis. quedam terra. quarto modo est in forma generis [illegible] quod
non est totum esse licet sit pars esse ipsorum et licet differentias habeant
divisas quibus species eorum constituuntur sicut homo. equus
canis. et iuxta istum modum dicuntur unum in quantum species
sunt diverse [illegible]. licet transmutabilia ad invicem. sicut
generabilia et corruptibilia sunt unum ut dicit Boetius eo
quod materia eorum est una et species diverse. Quintus modo est unum
quorum diffinitio est una et hec ratio superioris. sic augmentum
et diminutio sunt unum quantum [illegible] eorum est unus motus
in quantitate vel [illegible]. sic diffinitio et diffinitum sunt
unum. Sextus modo est unum quod non tempore non loco. nec
diffinitione dividitur et proprie tale est substantia. quia indivisione suorum substantialium
unum sunt una. Septimus modo est unum quod non dicitur secundum for-
mam sed [illegible] ut unus homo unum [illegible] est quod
unum et unum est sed [illegible] dicitur proprium. Octavus modo
dicitur unum sic divisa magis [illegible] et unitur in
ordine ad formam unam ut membra corporis organica ad actum vi-
te. que est anima. dicuntur vero [illegible] dicuntur unum quorum substantia
una. et quia dicitur [illegible] scilicet in forma et compositum. ideo dicitur
illo [illegible]. quantum ad [illegible] ut [illegible] sit magis unum quam
a istorum unorum ut ita dicam [illegible]. quia perpetue
unum inter ista est [illegible] unum. et unum forma illi. sic compositum
est unum. et tamen illud quod dicitur unum non dicitur aliud. quia quod dicitur punctum
non dicitur unitas vel quod dicitur forma non dicitur materia. ergo cum quicquid dicitur
homo dicatur filius dei et econverso. ut quod ipse sit magis unum
quam ipsa. Contra quod [illegible] quod sit minus unum. quia in eo est unitas
compositi. in forma tamen unitas scilicet et est unitas individua
[illegible]. quod plus distat quam in composito plus non distat
substantia et accidens quam substantia et substantia. ergo minor est unio individui
quam unio forme cum materia. Item magis distant accidens

ad dignitatem principis quam accidens absolute. ergo minor est
unio persone qua individuum quod individuum sit collatione accidentium
persona a parte ad dignitatem pertinente. ergo non quod minima sit
unio persone. Sed hoc est contra Bernardum in V. de consideratione ubi dicit quod
inter omnia que unum recte dicuntur arcem tenet unitas
Trinitatis qua tres persone una substantia sunt. Secundo loco illa precel-
lit qua econverso tres substantie una in Christo persona. Item ibidem
dico illud in Christo animam et carnem sine confusione essentie
et absque persone pluralitate unitas [illegible] manere.
vero quod ista unitas colligit duas scilicet unionem
anime et corporis et unionem trium personarum in una [illegible]. quia in
dicitur homo. nec negabimus hanc ad illam. quorum genus
unitatis pertinet. quia anima et caro unus est homo. de-
cuit enim familiaris [illegible] est homo [illegible] constitui. que
per hoc constitutum est sacramentum decuit et tamen summa que est modo
congrue unitate. ut quo ibi tres persone una essentia. ut hic
convenientissima [illegible] tres essentie sint una persona. Contra Sol
quod unumquodque est unum ad nullam unionem vel unitatem
[illegible] nec ad unum per se. nec ad unum per accidens. nec
mixtum [illegible]. de ista unitate [illegible]. quod non [illegible]
[illegible] unio per [illegible] est [illegible]. ideo dico quod [illegible] attendi unio
vel unitas. scilicet in [illegible] et sic est maxima unio
[illegible] unitas [illegible] unitas
[illegible] magis [illegible]
huic [illegible] ex spirituali et corporali [illegible]
quod [illegible] distantia unitorum minor est unio. [illegible] attendi
virtus unientis. et sic maxima est unitas Trinitatis. et post hoc
unitas trium substantiarum in Christo. et minor est unio nostra. quia
forma in nobis uniens. debilior est quam [illegible] uniens [illegible].
et persona uniens [illegible]. Tertio modo potest attendi unio quantum ad
ea que consequuntur unitum et sic adhuc maxima est unitas Trinitatis
quia ex illa quicquid substantialiter dicitur de uno dicitur de alio. et post hoc
est unitas earum in Christo. quia quicquid dicitur de [illegible] illi homo
dicitur. et ad hanc unio naturalis que est forme et materie non enim ex
unione illorum quicquid de forma dicitur de materia vel econverso. ad id quod obicitur
quod minima est unio persone dicendum quod hoc sequeretur si non
esset unio [illegible]. sic [illegible] probat
est unio [illegible] esse [illegible] quod esse [illegible] et
ideo unio est [illegible] licet maneant distincte [illegible]
autem precedit ac si unio individui [illegible] non essent [illegible] in
accidentibus sive [illegible] individui [illegible] non essent. ad hoc quod
obicitur de Bernardo quod videtur esse media inter unitatem Trinitatis
et unionem anime cum corpore. dicendum quod hoc est verum quo ad ul-
timas duas considerationes et non quo ad primam. et quod hoc
intendit. patet. quia sic subiungit moraliter [illegible] unitas
duarum existens media unitum. alteri succumbens alteri
preeminens cognoscitur. quantum superiore inferior tamen in-
feriore superior. tandemque ex persona unionis [illegible] per-
[illegible]
se invicem [illegible] non erravimus dum hominem et hominem dicimus.
[illegible] catholice quod [illegible] non autem sibi carne
[illegible] aut [illegible] de carne [illegible] absurdissime predicas.
et [illegible] anima et caro unus sit homo quod autem [illegible] sit pur-
ture unitatis patet ibidem ubi dicit sic. nec mirum. si
[illegible] poteris [illegible] anima sua illa vitali [illegible]
[illegible] atque suis affectibus [illegible] carnem [illegible]
[illegible] hominem illum qui predestinatus est esse filius dei in

q° Utrum humana natura sit accidentalis filio dei

uirtute et ex hoc p[at]z q°[ue]d ad tot. C De m[odo] q[uo]d de t[er]tia opi
q[ui]erro e[st] que tang[itur] i. in h[oc] c[apitulo]. ig[itur] et c[etera]. quidam q
uolunt e[ss]e de ista opp[inio]ne no[n] d[icu]nt. q[uod] q[uia] accepit
natura hu[mana]. ut hi[c] tu[m] e[st]. s[ed] tam[en] d[icu]nt q[uod] in ip[s]o de
generat in accide[n]s. et hoc s[ic] e[x]plicat accide[n]s e[st] q[uod] abs[it] [ue]l
et ad est p[re]t[er] sub[iecti] corrup[tio]ne[m] hu[mana] a[utem] n[atura] ad est filio d[e]i
et ab[est]. q[uia] no[n] m[odo] e[st] fili[us] d[e]i. g[ratia] hu[mana] n[atura] fili[us] d[e]i. et accid[ens].
C It[em] accide[n]s e[st] q[uod] p[re]dicatur denominat[iu]e et no[n] s[ub]s[tan]tia[liter]. n[on]
n[on] d[icitu]r hy[po]sta[sis] s[ub]st[anti]a. s[ed] h[om]o. s[ed] d[icitu]r albu[s]. si albe[do]. si
gnificet in eo q[uod] ut ut m[er]u[m] motu[m] ad albe[din]e[m] e[st]
ig[itur] [ue]l d[i]catur hu[m]anus. ut q[uia] hu[mana] n[atura] in sit p[er] accide[n]s.
C It[em] accide[n]s e[st] q[uod] aduenit rei ia[m] co[m]plete. s[ed] hu[mana]
n[atura] adue[n]it filio dei. ia[m] co[m]pleto in e[ss]e. g[ratia] hu[mana]
n[atura] in ip[s]o e[st] accide[n]s. C It[em] accide[n]s unitu[m] alicui no[n] ua
riat illud a[ni]m[a] p[er]s[on]a. hu[mana] n[atura] adue[n]ie[n]s filio d[e]i no[n] uari
auit eu[m] ig[itur] hu[mana] n[atura] e[st] accide[n]s. [ue]l degenerat in accide[n]s. s[ed]
co[ntra] d[icitu]r p[er] h[oc]. q[uia] in se e[st] s[ub]s[tanti]a nulli[us] accide[n]s. s[ed] hu[mana]
n[atura] in se e[st] s[ub]s[tanti]a. g[ratia] nulli e[st] acci[dens]. C It[em] accide[n]s au[tem]
e[st] sp[eci]ei. aut indiui[dui]. si sp[eci]ei e[st] ut p[ro]p[ri]a passio. indi
uidui aut[em] accide[n]s. aut co[m]paratur ad s[ubiectu]m. ut s[ecundu]m
t[antu]m. aut ad s[ubiectu]m. ut ad s[ubiectu]m et ad aliu[m]. albedo co[m]pa[ratur]
ad s[ubiectu]m. ut ad s[ubiectu]m t[antu]m. ad nume[ru]m au[tem]. ut ad s[ubiectu]m a
liu[m]. s[ed] ig[itur] n[atura] hu[mana] degenerat in accide[n]s. est accide[n]s
uno istoru[m] mo[do]ru[m]. no[n] p[ri]mo. quia sic co[n]ue[n]iretur hu[mana]
n[atura] cu[m] filio d[e]i semp[er] et cu[m] q[uod] f[als]u[m] e[st]. nec s[ecund]o mo[do] q[uia]
fili[us] d[e]i no[n] est s[ubiectu]m hu[ius] n[atur]e. q[uia] ta[m] e[st] simplici
ta[s] di[ui]ne p[er]s[on]e q[uod] n[atur]e e[st] in ip[s]a n[atur]a ip[s]e e[st]. u[nde] si
hu[mana] n[atura] eet in ip[s]a di[ui]na. ip[s]a eet hu[mana] n[atura] q[uod] f[als]u[m] est.
nec t[erti]o mo[do]. quia filius dei no[n] dic[itu]r ca[usa] q[uo]d insit
e[st] hu[mana] n[atura]. i[ta] n[on]. nullo m[od]o e[st] accide[n]s nec degenerat i[n]
accide[n]s. u[e]r[u]m ta[m]e[n] q[uia] dixit. q[uod] degenerat in accide[n]s s[ed]
nouelli[s] u[er]ba. intelligit i[n]de generat cu[m] ista ul[timo]
de dura si fit. d[icitu]r. n[on]. u[er]ba ma[n]ens p[ro]pter co[n]u[er]sa[tionem] cu[m] ac
cide[n]tis p[ro]p[ri]etate quada[m]. no[n] p[ro]pter accide[n]tis n[atur]a[m]. s[ed] q[ui]a
p[re]tab[e]t filio dei sine d[e]i[tati]s m[in]ui[tione] p[er] et aduenit ei s[ecundu]m
aug[usti]n[u]m. q[uia] b[ea]t[u]s hu[mani]t[at]e n[atur]e nich[il] adicit p[er]s[on]e di[ui]ne.
sic nec p[ro]ue[n]i[en]s linee ul' q[u]ant[ita]ti s[ed] ab sit q[uod] de
genere quid p[ot]o[n]e g[e]n[er]o[s]a sit. C Ad p[ri]m[u]m g[ratia] d[icendu]m. q[uod] hoc
fit co[n]tra te. i[n]q[u]ua[n]tu[m] accide[n]tis p[ro]p[ri]etate et no[n] accide[n]s eet
n[atur]a. e[st]. m[od]o d[icendu]m. ad co[m]munis. C Ad a[liu]d d[icendu]m. q[uod] cu[m] d[icitu]r h[umanu]s
i[n] mo[do] p[re]dicat[i]o[n]is. intelligit q[uod] sic hu[manu]s acci[dentali]t[er] s[ed] n[on]
s[ed] s[ecundu]m p[ro]p[ri]etate[m] que d[ic]ta est. p[er] hoc e[st] p[at]z. q°[uo]d adul
ti[m]. C De m[odo] q[uo]d de hoc q[uod] dic[it]. no[n] ta[m]e[n] co[n]gruenter
d[icitu]r. h[om]o d[omi]nic[us]. co[n]tra a[utem] u[idetur]. q[uia] Ier[onimus] s[uper] illud co
g[nomen]t[ur] elchana. d[icitu]r glo. quis hic u[ir] h[om]o d[omi]nic[us]. s[cilicet]
ih[esu]s x[ristu]s. C It[em] aug[ustinus] de s[er]mone d[omi]ni i[n] monte. at[tamen]
s[ed] ig[itur] re regnu[m] d[e]i. cu[m] ea unig[e]n[it]us no[n] solu[m] intelli
g[itur] s[ed] et s[piritu]s s[anctu]s. et uisi[bi]l[ite]r in hoc d[omi]nico de celo uenit. sic
et ille in u[er]s[u]. q[uod] ne s[cilicet] istor[um] quamuis g[ratia] cu[m] ip[s]a co[n]for
mia aut u[er]g[ini]s p[ro]p[ri]e. atq[ue] accepit h[om]o d[omi]nicus non
fuit. et ta[m]e[n] quia te sollicitaret h[om]o d[icitu]r d[omi]n[u]s s[ecundu]m tempor[is]
sacr[amentu]m. su[per] exordio p[ro]ficit[ur]. et tu[m] h[omin]is. ac d[e]i unig[e]nit[us]
le. ut q[uia] h[om]o d[e]o s[ecundu]m a[n]i[m]a[m] coet[er]n[u]s et p[ro]p[ter]ea d[icitu]r h[om]o co[n]poss[it]
e[ss]e uidear[us]. p[er] da[m]. sepe d[icitu]r h[omi]n[u]m d[omi]nicatu[m]. g[ratia] q[uod]
pot[est] d[ici] h[om]o d[omi]nicus si forte dicatur q[uod] s[ed] d[omi]nicus
n[on] possim e[ss]e c[um] l[i]c[e]t ligt te no[n] e[st] adiung[itur] e[ss]e p[ro]p[ter]

Ut sibilis e[st] q[uan]ta passio...

So.

q° Utrum x[ristu]s g[ra]tie dei h[omo] d[omi]nicus

sessiuu[m] [ue]l a[n]i[m]a no[n] e[st] posse sui. co[n]tra s[ecundu]m fuisse accep
[ue]l c[on]fuius d[e]o d[icitu]r. yst. li. ecce intellig[it]ur fuis m[odo]
et c[etera]. C q°[uo]d no[n] d[icitu]r q[uod] x[ristu]s h[om]o d[icitu]r p[ro]p[ter]a. nulla nu[m]qua[m] fit
fu[tur]a. s[ed] n[atur]a[m] fuisse accepit. q[uod] a ip[s]e fuius d[icitu]r.
no[n] q[uod] ei g[rat]ia p[er] simp[lex]. s[ed] g[ratia] n[atur]e que e[st] in ip[s]a. et id[e]o
quia sonat fuisse. e[ss]e p[ro]p[ter]a. id[e]o retrac[ta]t aug[ustinus]. d[icitu]r d[omi]
d[omi]nicus q[uo]n[iam] no[n] posse. sz phi[loso]ph[a]nte d[omi]nu[m] ut logi
cus q[uia] h[abe]t logica[m] et sic q[uod] d[icitu]r d[omi]n[u]s e[ss]e d[omi]nicu[m]. s[ed] no[n] d[icitu]r
eytech q[uia] mag[is] p[ro]p[ri]e sonat p[ro]p[ri]a e[ss]e fuisse.
C Post h[oc] inquiri d[icitu]r et c[etera]. hic m[agister] p[ro]s[equitu]r p[ar]s illa. q[uod]
e[st] de gentib[us] co[n]iuncto ex u[tri]usq[ue] et uni[ta]b[i]li. sunt
aut[em] t[er]tia s[ecundu]m dyo[nisiu]m et co[m]i[ssio]n[e]m uno p[ro]p[ter] co[n]sideranda. s[cilicet]
s[ub]s[tanti]a et u[ir]tus. et op[us]. et co[m]unicatur s[ub]s[tanti]a co[n]p[ar]t[e]. sine p[er]s[on]a. u[ir]tus
a p[ar]te n[atur]e [ue]l ad actu[m] ul' passio[n]e[m]. op[us] aut[em] op[us] q[uod] e[st] y[po]p[ositionis]
co[n]sid[er]a[n]te p[ro]fecte s[ecundu]m u[ir]tute[m] q[uam] i[n] eo. et id[e]o c[um] p[ro]p[ri]etate x[rist]i
ui[n]i[tu]m fuit tripliciter. aut[em] n[atura]. fuisse. s[ecundu]m q[uod] uniu[n]tur.
et de ill[a] in p[ar]te p[ri]. aut fuit [ue]l s[ecundu]m po[tenti]a[m] [ue]l u[ir]tute[m] fuit a
expr[ess]e a[n]i[m]e et c[etera]. de illis in p[ar]te s[ecund]a ag[itur] q[uod] m[agister] p[rosequitur].
in. xij. d[istinctione]. i. p[ro]p[ter] s[an]c[t]a e[st] x[rist]i[a]n[u]m e[ss]e s[ecundu]m h[omine]m ab ipso accep[tu]m
et c[etera]. et q[uod] u[er]u[m] sit. p[at]z q[uia] ibi ag[itur] de sap[ient]ia x[rist]i [ue]l q[uo]d m[odo]
fuit s[ecundu]m p[otenti]a[m] s[u]p[er]a[m]. in ma[teri]a. c[apitulum] xv. d[istinctione] ag[itur]. de defect[i]b[us]
n[atur]e assumptis q[uod] fuit s[ecundu]m p[otenti]a[m]. ul' po[tenti]a s[u]p[er]ior. expre
ssi[s] a n[atur]a q[uod] fuit p[er]fectus [ue]l s[ecundu]m op[er]a sua. s[u]p[er]a. et de his
agit[ur] in. xviij. d[istinctione]. q[uo]d m[agister] p[rosequitur] ibi. d[omi]n[u]s in x[rist]o [ue]l no[n] e[ss]e q[uod]
p[ro]p[ter] eu[m] d[icitu]r et c[etera]. et q[uod] et hoc u[er]u[m] sit p[at]z. q[uia] d[icitu]r q[uod] po[n]i
tur ibi fuit d[omi]n[u]s in x[rist]o d[e] mediatore. de redemp[tio]ne de
morte q[uod] fuit op[us] p[ro]p[ri]e excellentissime fortitu[dinis]. et id[e]o in illa
finitur t[er]ti[u]s d[e] incarnatione. C De p[ri]mo ig[itur] [ue]l
m[agister] e[st] d[icitu]r. h[abe]t in p[ri]ma p[ar]te. et d[e]i. in. d[istinctione]. p[ri]ma q[uod] a p[ro]p[ri]e
tate[m] insit ei s[ecundu]m e[ss]e. q[ua]d[a]m a no[n] insit ei. n[on]
s[ecundu]m posse p[er]mittim. sic e[st] posse assume[re] aliu[d]
posse assume[re] in se y[po]n[ostasin] in u[n]i[ta]b[i]l[e]. de his g[ratia] q[uod] p[ri]mo
in sit. aug[ustinus]. in. iiij. po[st] d[istinctione]. et q[uod] m[agister] p[rosequitur]. c. v. d. q[uod] e[st].
xij. d[istinctione]. de his u[er]o q[uod] s[ecund]o mo[do] insit. ag[itur] in d[e]c[i]ma p[ar]te. xij.
d[istinctione]. sol[u]z et que[re]r[e] in t[er]ti[u]m aliu[d] h[omine]m et c[etera]. p[re]t[er]ea q[uod] i[n] sunt
in e[ss]e ca[n]tur ap[osto]l[u]s e[ss]e tib[i] x[rist]u[m]. illa aut[em] sex t[er]tia
sic p[ro]s[equi]tur. q[uod] in t[er]t[i]o sic u[tru]m n[atura]. et id[e]o d[icitu]r in. c[apitulo].
p[er]. in q[ui]r[it] p[ri]a ag[itur] d[e] sp[eci]e b[us] co[n]iunctis x[rist]i in sit s[ecundu]m op[er]atione
ad p[ro]p[ri]u[m] aq[ue] p[ro]gn[ostic]o[r]u[m]. sic e[st] nata. [ue]l bis nata.
et de i[st]is agitur in ista. d[istinctione]. viij. et c[on]tinuit ad ia
n[atura]. sic e[st] honor adoratio. et h[oc] et de ill[is] ag[itur]. i. ix.
d[istinctione]. i. p[ar]te. In eligen[do] d[icitu]r et c[etera]. aut co[n]sequ[itu]r ip[su]m exhi[bitu]
n[atura]. et de ill[is] ag[itur] in. x. et xi. d[istinctione]. et in p[ri]ma c[apitulo]. xij. d[istinctione]. s[ed]
a p[ar]te incipit i. sol[u]z et aq[ui]la g[e]n[er]i et c[etera]. in ista a
d[istinctione]. q[uod] p[re]se[n]tis e[st] locus fuit duo. c[apitulum]. s[cilicet]. u[tru]m d[e]bea[n]t d[ici]
bis x[ristu]s e[ss]e nat[us] i. g[e]n[er]a[tione]. n[on]. sol[u]z et c[etera]. in tradit[ione] a dil[ectione] c[irc]a
p[ri]m[u]m p[ro]p[ter] c[apitulum]. u[tru]m d[icitu]r. utriq[ue] ut no[n] debe[n]t d[ici] nata d[e] u[er]g[ine].
et m[odo] triplicatur q°. ut p[ri]mo q[ueri]tur. ut[ru]m di[ui]na n[atura]
sit nata et accepta. s[ecund]o si hu[mana] n[atura] in ip[s]o e[st] nata
et accepta. t[er]tio. si di[ui]na [ue]l hu[mana]. et si no[n] p[er]s[on]a. ta[m]e[n] p[ro]p[ri]e
debeat d[ici] nata [ue]l accepta. C Ad p[ri]m[u]m hoc p[ro]cede. sic
hec co[n]c[lusi]o. di[ui]na n[atura] e[st] incarnata s[ed] n[atur]e e[st] incarnat[a]
n[atura] q[uod] p[ro]p[ter] carne[m] dicto u[er]g[ini]s e[st] acceptu[m]. g[ratia] co[n]cedi
d[icitu]r q[uod] di[ui]na n[atura] e[st] acceptata aut co[n]cepi[t]. n[on] si q[uod] nasce[re]t.
s[ed] n[on] no[n] p[ro]p[ri]a in p[er]s[on]a. g[ratia] d[icitu]r co[n]cedi q[uod] di[ui]na n[atura] e[st] nata
C It[em] x[ristu]s illa ... misi de t[er]minis n[atura] n[on] nata

So.

c. d. viij.

q° Utrum di[ui]na n[atura] sit nata [et] accepta

h[abe]t fil[ios]

hr̄ fi. ē g. hoc sit unū de ecclia gnōe. h̄ eīt unū
d̄ ipali. quia nō impte ē natus de ug. ꝯ impte
nō. ꝫ tot. a. n. theo. uī ei nō dicitur. g. de
ocedi. q natu sit diuina eē ꝯpetens. ꝫ illa duoꝝ
rē sit unū. a ig inter ē rōe eēn aut rōe
ꝯpetens tm. qr hoc eēt ridiculū. q ꝯpetens illa
eēt natu. s. non rōe eēn tm quia sic pr eēt
natus. g rōe utius natus g diuina eē ē natu.
Cīr in filiis uidemus aliquis nascitur nasci
eē q iuxpo ē g inlo mag eīt. hoc i insupio
ribꝫ quibꝫ ē maior simplicitas. aig eē sic iuxpo
eē in eē natus. īr infinibꝫ. q aliq icreato pdi
cm d natu nato. dr natu sic ē nat. sic
natus ē. ex hoc ad natu d̄ filia. g ex insupio
q eē increato pdicam. d filio di filius di dr nat
ipsi natu dicen. ꝫ filius eē ē diuina eē. g diuina eēn d
natu. Cultius q d. ꝯ ar. qōis. ut ihuadeat diuina na
ta eēu q sic. qr h ua n cep. ac ꝯcep. aut
cep positm aut pgnōm. ꝫ hu n nō cep poi
toez. g cep pgnōm. g ipa ē natu. ꝯsimiliter
ē ipali gnōne gētiū n q cep impe. p ē n
cep impe. ut sepi uīm pbatū ē g pr nō
ē natu impe. ē ig ad natu sic dilgi. in ꝯ op
tent ut huius eē natu. Cīr hoc ē natu de ug.
q sic. s. ope fim ē ꝫ hoc ē n hu. nō. n. s. s.
sepr g hu natu ē natalis h ultim preo
qōnis sico. inulla natum gnat n eius ꝯplet
illa n. ꝯ a ꝯpletū ē suppo ille n. g nulla
n gnatur ad uis suppo. a inulla n est ipa n
ul sim inde hoc g nō an ipa. nec a suppo
ꝫ a simpli ut detū ē an. nec n dia. nec hu
dz d natu ul gnata. Cīr ph i. ui. pe phie
pbat q nō gnat fōi. nz m. ꝫ gnatur ꝯpoitu
tm. cū ig n cfoi sit n nō ē gnari l nasci.
Cīr n gnatur ut inquo tminatur gnō. gnō
a nō tmi n ad suppoui. g nō gnatur n sup
pō nō g pe n ē gnari l nasci. Cultius q d
ꝯ aliqōnis articlo. s. utiu possit ocedi de dia n q
ipa sit natu pons. ur q sic. quia si dica h gnat
hūc pse ē hio ē hō. ꝯ possum inferre g pons
gnat hō. ꝯ pgus gnat al ē sic de aliis. cū ig h
cal dicitur nm hois. ꝫ q n gnari hit ē nasci
pons. g silr de fil di. h gnat hē. ꝯ h ē dia n.
ul q pons gnet diam ūm l eē ꝯp. ꝫ pes. q
manus. ē ea nō nasci pse. tam possum ꝯenit
dre q nascatur inpo nato. ē sic aliquo mo ist
ē natiuitas g ꝯsili. ꝫ dia n nō nasci. ut tanq
q possum dre. q nasci in. ē so dd. q eēn
dia nullo mo debeat dia nasci impe. q nō est na
tu ineptitate. l q filiationis nascat ad a sicut
singul ing. ut a bitum ē eē id qr inulla n
ita ē. q na nasci. h ypo sine ꝯpoitu sbā sic hu
plurali ē in hoibꝫ. ad pr g dd. q unū q ē q h
oce. dia n ē incarnatu. ꝫ intelli. i. carni soci
meade pr ꝫ nō ē inse. ꝯ q n assūpsit carne sal
sup ē ims. un cū ua sit ei ꝯpse. ē unit ei
carnat. ul dia nō ē pp hoc nata. ad a dd. q h
ē pr n ē incarnatū n q. eāt pceptu. ut

iam pr. qr nō ꝯcep n q pse sm rōm intelli diuini
ē sic nō ē incarnata dia n. Cad a dd. q ylar
ls de ecclia gnōne ē ē ss. ut nisi natu. i. n hē
n q nascendo accep. ꝫ hoc n p dia d ipali gnde. qr
nascendo ipali nō accep diam ūm. ē iō ꝫ n
ē n. quia sic natu sit ul nascēdo ipali acceptu.
Cad hoc q obi. q sm hoc theo nō dicitur sed
unigen. dd. q nō se. quia ꝫ n diuina nō sit na
ta. tm filius di ē dē. natus ē de ipal. ē sic q dē
ē n sbe. cū dne sm hoc si dē natus ē n dia
natu ē. pro q ꝫ li de n sbe sit tm pnetū nō de
sic ē nasci tep. ē egn. qr ue sig. q ē ad hoc
ad suppo ꝯp rō ē se q n sit natu. sia qre
pbo q ipali nasci sic nocōle reuocetur ad
memo. q dem ē de icarnatoe n ostensuꝫ
ē q gnō ētna sm intelln claudi inipali. Cad
a dd. q uti di ē eē ē pcans ē ē p. vn sian
d q eēn nō ē nasci. ē dr. q petns ē nasci
ꝫ p que sm intelln media ē int pse ē eēn
ē dr ypostasim inse pfam ē subsistere. h. n.
inde pp eē dā simplr nō differt eē a pceptace
ut non [illegible] q. ē ergo
quid att[illegible] alti. Cad
a dd. q[illegible] pse. q id
ē nasci[illegible] atur ipe in
illo toto[illegible] in illarō. aut
exsistit. au[illegible] ad a dd.
q ꝫ int[illegible] ita q pdicant.
icreato nō tm d pse. ꝫ queda pactis. q dr p
ons. d quibꝫ dā aut dr ꝯpe natus ē unit
sic. n. g. ypos h pse. id q sbo inuū ē ei p
actus. ut albus longus. filii eh. id a q ē sbi
su. cui sbat suppo ul ꝯpetens se sbe ut spei
ul gnis dicitur natu pactis. quia dic ph.
q al ule ē n ē aut posti. unū hic natus ē hē
hō. pons ē natus hō. ē hō ē al pons ē nat
al ē pons di saplie pcep le pp pse ē pons
unū ul uitile pp gnus petitem ē sic de aliis.
ꝫ nō sic ē in. dr rōibꝫ. inniē. quia diuina
n sipdet filio di. hoc nō ꝯtingit rōe p. qr
p ē nec rōe n. quia n. ꝫ aliun. s. exor. a ꝯ
plr. un n nō ē poss pe. h id sbā nō sig
mag ē sa adppositum. qr. s. inistis tociꝫ
accipi pgnōm d mo ꝫ sic nō ē in unū.
n. diam nō accep pgnōm ipale. ut a dxi.
Cad id q ultius q ueru huana n debeat dici
n. dd. q ē intelly n cum poitus ē in ira. s.
q hu n n sit cor. ē dia nō di ocedi. qr nulla
n unū sbe ē hoc sit hu plurt obex. sia hu n.
oculte optuir in hiis acent natu pons. sic
pprius. Cad id q obi. dd. q hu n in ꝯcep
pgnōm ꝫ nō se. ex hoc q natu sit. ꝫ pgnōm
accepta sic ē hoc unū ē signo large accipia p
gnōe exitu quo. Cad a dd. q h ē p hoc ē
natu d ug. q. s. s. ope sim est qr p natu
ē d ug ē tm p nō ē. s. s. ꝯpne sai. im
illa rō pce extitit ꝯpoib. Cad id q ultius q
ut diua ē possit d q sic natu pons. dd. q

n tm suppo uno suppo
altm n q attbuit
ueri attbuit alti ad
a dd. q i sfoibꝫ n p dia
ꝯpoe q i aliꝯ nasci
n pse d q totu nasci
i ipo s ē pse d q ipe na
scat i illo toto q ē ipo
sbm illa rō a exsistit. a ex
ꝯpoitis pcedit ad a dd. q
licet i i sfoibꝫ oia dica
t nata a pdicantur

no. illis duab; rbz que s' poite sut. cu no e sile
dn in filioz. ut ps ex dcis. et p hoc pz so ad totu.
Cad a ad. q8 no e ua. pes nascitur i isto n
ual de ype. sz sic dd. e isto nasat hns pedes
man. etc. sicut ype ecedi. no e sile de dia n
quia p gnom tpale accip. sic pes cangai. Ede
m q de hoc q dic ne ves a. filiatois n hat i
huanitute que illud no tedit. in ditate etc.

ex hoc n accipi q sit q sola una fili quia i rdi h
multis plaitur sic in dis fpostasi h nullaz zte
tas distigns n relo origis. g nulla e ztetas plis n il
la. sz ab una pli ztetate. dr p una. e g h ztetas in
psoa fily. sit filiato. fili cu sit una psoa una he
bit filiatoe. C Jt ponam a in gnary act. sic mi
faciut reuade gnary anme. ex h q ista a gnat anme
d apte no sut meo duse filiatc. sz una filia
Em adpte ut gnans acte r eade. V ht admico
f gnom pssiua. g a sili fili duso mo gnit apte
etnh. anme tepale no hebit dulas filiares. C Jt
ponam un hie. x. filios. una ztetate refe ad
omnes fm du[illegible]g diush
tas actus gu[illegible]tates gry
gnus. f. in [illegible]j q ad f
eande pte a[illegible]rtates ej
de spei. n. u[illegible]te. r s' in
aia no insut[illegible]eode n due
spes hois. adi[illegible]g e inpsibi
le e intllige qlt h poni [illegible] etc. C Sy forte dica
q alti rois e filiato hna r alti fillo dna r io sut ine
ode filiatoes due s. fili r ostitues ft r quicq alti rois
e i abstracto r r aliti e i cocto. r s' zo no ht instatia.
g si filiato e altius rois alti r rois e r fily. sz fili uni
rois r fili altius rois duo sut fily. g x e duo fily q
heresis e. C Jt x e sic altius rois. q sit equoc. ill;. vel
q sit x alia r alia roe roe fili. si a p r postius dem
cu n. psit p r p' fius ee ptica. aliq ouc eo q n e
ee cate r catoz. et h in filia. q ista e filiatio in
in cado illa g no reced oio a de ei. g hoc m
due pretes siles i meod et p ide. sz g diuisio

cais q no g intellige. d' p mag. poa. n. sa po
dictam. e. r ctum ee meod adiectiue n eit in
ttile aim no recedat a rde una costatis. f p
pone adiunu actu spc. poam unu magrm ho
die hre unu discipulu creus aliu. ctta sue
ces. ue us; ad mille op'. b p hoc mille magra ge
nentur in xpo q absurd e. C Jt si filia e zte
tas p'e. fm q p'. p' a tm una cunt. ut unu e
zietas una ostitui ua tm. g cu fili sit una p'.
fili no habeb' una filiatoem. sz q gno e ca
reloy. sz x no est una gno. g ptet una filia.
P'. filiatio e q refrur fili ad a. sz etna ge
natione refert. fili ad prem. q no admre. g
eit alia relo admre. g ca filia. C Ad o dd.
sin piud. q no e n una filia x fili di. q n
e intelli ble. quali due zptes eidem rois deter
minet una ypostasi. un q cedo pores roes.

Cad i d q n obi. q gno e causa relois. dd. q n m
e hoc nisi i sit relo eide rois qua dare ht. si
n. illa in sit no p' reduci a sup illam. sz duls r s
eid induci. s. q p' ul' filius. r alio sit p' e p
no sunt. sic si poam aliq ia ee att r aduenat
ei cae inducetes albe ne no induceret aliaz
albe ne. sz fuaet q eas albedo a dca e hatur
qua p' habebi. C Ad a dd. q filia e zetas. cus
r in relo. cu eo q e zetas no respic n id e in
e et e una. fm id a. q cu t p. no respic id in q z
sic in xpo. sz qn d timari ex eo i una zete tot
mlliplicatur r s. qt ht ex adq refertur r io no
se. q si a respectu refertur ad prem et a ad mrez.
q sint duse zetes filiatonu in xpo. r s' e ista opio
noua sz e e r epta. in scriptis a z magroz

magroz. C Ede m q. d hoc q d. in. n. caps. qui
sol; utru debeat dici genitus. etc. vi. n. gin.
n ei sic actu existes. q ipm nuqua sit in trupt.
fac num cu a actu eidem rois. sic sumo e sti.
e nuu ee h nuqua dicat bis cucnisse a si a cu
illo cursu posses cure. q2 bis sentit int rup
tone. sz una gno fili e etna. g nec e ua
ta nec in trupta. g cu a no fac num. C Jt
quez actus no sut eide rois. d eis no p' d
bis. ut si sel' exim. sel' scba. no possu dre bis
cucurri. ul' bis scripsi. g cu s' gno etna a te
pal. no sut ei rois no pot dici bis genit. C So

ysidor' d' expsse x m bis natu. r magr dic hoc
id. in m xpe ocedi. ut sic s. bis natus. i. duas
hns natiuitates. ad p'm g dd. q cu dr gno filu
e etna. no dr io etna. quia nuqua h t e fine.
sz quia e sil' tota sus q p'fcta. nuqua i f i. nuq
infcm ee. sz semp o pleta q p'fca no intrup
ta. q2 n intrup hic tpe eipale. q gno etna. sz
no sit eidem rois oio cum tpali. no tam e cois
nullo m. q2 e ibi ztas pporcois. r sic ingsu co
pleta q p'fca. o nuiatur in xpe tpali p'fce p'fcoe
actpis. sz. n. q x etnitas no innuocet in uno.
tu ozdinatur i q unu sa a c tp' inutat e tuitate.
ing' p'. ad a dd. q gno tpal' r etna s eide roys
f p' q p' tius. fm analogia. f q sepe dem e.
C Ede m q de hoc q d. Vru ig' atq idem di fili

anatus etc. hoc. n. n s'm quia diusaru nrz gne
r spe dui sa sut indiuidua. sz n dia r hu' sut di
use ne gne q spe. g eaz diuisa sut indiudua.
ut n. C Jt diusoz actuu i n. q ee diuisi sut ti.
gno dina. r hua diuisi sut actus. cuiq3 i n. q e e.
q2 gno f pprie e ina i inn. g dulsor tlor hn'
h t e ille qui nascitur. g diuisi sut illi qui
nasci. f qui nascitur fili sut g diuisi s
filii. C Jt diusaz spez r diusoz gnuz. dui
sa sut indiudua. g e dusaz nrz roe a. spe
r gne duse sut x e q. p e ypo st indiudua r alis
n e. C Ad o expeditis leue e solue r q p'huitt est
s. q x no e n unu. cu no e n fili. dd. g e
ad p'm r ult m. g fe id sut. g hoc ii e d ns.

quar neutr e alii ȝcal' ut ȝcat. si n. una ȝcat ad
no. q ȝcat no eit indiuidu manes hns q n
e inse diuisum. et indiuisum ab al. sic aia e sbi
rnal et spual et cor corl. etium nec cor ht indi
duu nec aia psm. quia ȝcauit inuice. ȝcaire. n.
alii p unione tollit psm hndi plitate l psm.
ad a. dc. q gnis in dil no dic aliq actu q ut si
eime. ad filui pductu. q. s hoc eet succesiuu q
fili fuisset an in po. q pa inactu et no eet sco ..ul
la ro no tz n hu. gia in hoc no fiat uis dc. q te
gnis e hu eadem e cordia. ut pz s dea. s no sz
ide q gnis etia ei e sm num diuiam. tpal a p
s nim hnaoy. si a obi q s hoc hnadru n nilin ni p
dc. q ȝcaibil e. quia p dtt psm ȝstitue dr. a
psm. et suppositi filii dei.

Preterea iuestigau oz etc. Hic ag deppe'us uni
ti cultus an dia. q fuit honor et debitu adoroisi h
in. p. d. inqr ps tangit oppione q4 dat dnitu
carne x adorandam ee dulia et no latria. insu ta
git eaz oppione q est dnt x carne adorada
ee latria. et no dulia i. alius a placz x hit
Incidunt aut hic. ms. dul cii. tum. s. qd sit
latria. an sit uitus. et si sit uitus. e pncl uitutz
sit spes. et ni s. an debeatur. hic aut insa h
diffo late. latria e suitus sine cultus soli creato
ri debitus et h diffo sbi abaug. i s. d tri. t c.
vs. vbi s aug. mar illo loco satis claret q. s.
s. no sit cui n uberis no suire cre. s creatre
no eo m quo uberis pcatrite. suire. inuice
q e grece dulosim. s eo mo quo tm deo s
uitur q e grce. late usim. un et latre dnt
illi qui silacs ea suite exibet qui debe soli dc.
ex hoc ubo aug pdca pba diffo. C. sz q diffom
sic o suitus. sine cultus. bitus aie no poriat
cu latria bitus sit. et hoc suppoit q. i. pba ee
uita. g ur q diffo sit mala eo. s. q bitus igne
actus po. C. it suitus respic dnium. s dno debe
obe. q. pcipit. g ur q suit no sit pe late act.
Ep cultus iramatis actib; exterioub; e ut pstratre.
genuflexione. et h. qui cosles actus sut g ur
q pe no dicat actu uirtutis. quia actus uitutis
e iuor. C. it creator no dic ronn finis in cultu.
q ei colitur ut dr. z dc. ent recitor et gsificato.
qr g spal e creator po in diffinitione latrie. C. it
crede e suitus sine cultus soli creatori debitus. q
s diligere p se et sup o. g ur q fides sit latia
et caritas. et id pot argui dicti spei. et g illa
diffinitio cor ȝcat. no ȝuertitur cu diffito. C. it a p
sic madu. su bibitis. o pugla di facite. g ur
q moib; opib; exhibemus cultu. l suitute. soli
do debita. et q l; op e op late. C. ad r d. q latri
diffi hic pactu g le q tn p rom sbiuctem ex obo
appropiari p. s. ut sit suitus sm cult creatori in
q dc e debitus. exreuent et honor debe creatori.
qui no debe alic creato. dc. g ad pm q no e in
ms q uitus diffiatur pactu q sic exterib; pgs
i extenb; bitus cognoscim. et illa diffo te no
ponit latriam igne actus. eo q no e ee his. nec

fonl diffi. s manifstat bitu pactu i obone. C ad a
dc. q suitus dr hic obsequiu. no sbito. sic e sui
tus supia ag dcoe su sic patitur q maliciet aug.
q uberis ex caritate inuice. i. obseq. C ad a dc.
q cultus in talis actib; uisib e. s un e for. s. exhito
cultus intesslt honoris debiti creatori. q ipe ds e
creator. illa. n. ro in oib; uisib actib; una e. quaint
ds. C ad a dc. q creator in sio no dic distictoe
creatura q no fuit de ul do. q creator s mo dnt.
dy. l dni. et quia ille cultus do dit. sm q distig
abomi creato. io obm late mag ple exprimi p creatre
quia p a. n. et bn ȝcedo q no dz creatori roe h nois
s po ei qui e creator in hoc q creator distictus e in
honore et reuerens ab oi. C ad a dc. q crede. diligere.
sparte. dnt actus qui n los possut ee inactu ipi
uitutis. s. q credit l diligit intetoe pfitedi se
cole dm in hoc intestm honoris debiti s tamne
crede et diligere notant actus fidei. et carit et spei.
et sic dalus etc diffinit abaia abactu late. no. n.
i q es. e. q in actus no pus. s cos diuisis in
sptus diuis sit diusay uitutu. C ad a dc. q alui
e adgliam di facere et ad adcultu di referre. q
ps respic rect intetiois tm. sm aut ro cult
et honoris debiti exhiti. C. so q an sit uitus. ur q
no. uitus. n. e bitus uoluntariu in medte ȝsistens quo
ad nos determinata roe et ut sapies determinabit latria.
n. no ht h medium. q ds no pot nimis coli. g no
e uitus. si dicas q e theol aut no ht medium. q theo
uitutes no sut. nisi tres et no assignatur eis spes
sic aliis. g si eet uitus theol. eet fides l spes.
l caritas nulla aitiay e. g no e uit. s q. nullus
actus e meritou n actus uitutis. actus late e meritou.
s exhibes latriam sit ingtu. g latria e uitus. C. it
n pcipi nos uitutis actus. a late pcipi. de u. xy.
dcm dm. t. ado. et il. so. s. g latria e uitus. C it
s. oe diffile et bonu i mote ȝsistes ht. cultus etiam.
s exhito cultus. in q h. e diffile. q dim et bonu.
g q hoc e uitus. et q hoc e latria. g latria e uitus.
C. so ȝcedendo q latria sit uitus. et sol adrom ps q e
ȝ hoc. q iste bitus e in medte ȝsistes. s sm phm.
no os uitutes hnt uni rois medium. no. n. hnt oms
medium m uir. ut in mtia q pry. ut dic ay methi
cis i. v. s ho hnt quedam medium q e irrecta. sic
ille que sut i roe ut p u detia et iusticia cu suis
ptib;. et hoc e medium adiq dig op. tm medium ht
ista uitus. bn. n. ȝcedo. q ds no p nimis coli. sut
tum quidam qui dnt q ois uitus pollica ht medium
int nim q puu. et illi dnt q ds nimis p coli. q
nimis puu. s hoc no e sm phm. in ethica.
noua ad a dc. q no e uitus theol nec a purr
theol et tam e angelica in ordinu deducta. s uim co
cludit et sic magroy no tam sic expis ethice
q hoc mo uid no est uim q nullus actus me
tou sit n actus uitutis. q pe actus uitutis. qui
sic e uitutu et ex q gnatur suplicetur exaltuere
sic ag di ardua et sustine et uolue terribilia sic
fortitudis et otine adelectationib; iuutis in
ueneris et gustab; e tepatio et sm hoc ire

q°. utrum dicto late sit bn data
q°. utrum latria sit uirtus
So.
So.

adorationem vel incedere vel stare non sunt actus alicuius virtutis et tamen ministrantur per fidem. Sed magnum quod idem virtutum proprie accipiunt actum virtutis generalis, quod scilicet elicitur ab aliqua virtute. quorum modo et proprie actus quae est quorum motor. unde in omnibus bonis operibus. et modo dico de illa quae non proprie in actus virtutis. quia non est nisi intelligitur de actu redditus ad virtutem quorum modo proprie accipiebatur. non adorare. quod non concedet de omni ligno quod erit indicio. quod non erat opus sine se alicuius virtutis. ¶ Tertio quod est principalium virtutum est species etiam quod fidei. quia sed deus definiat deum et terminatorem et doctrinam. dicendum non approximare accedere ad deum ordinem. quia est et quia terminatur ubi se terminator sit. ¶ Item quod sit principalis. quia primum inveniet colendo sed non. quod sic et quod dicit quod sit iustitiae. non deus cultus deo debitus reddendo debitum recto iustitiae determinatur. ergo latria est iustitiae species. ¶ Item iustitia ordinat ad superiorem. latria ad deum superiorem in quantum superior exhibetur. ergo pertinet ad iustitiam. Sed contra. iustitia reddit debitum quod debitum cultus autem exhibitum impeditur. quia aliter non esset inferior. ergo videtur quod non sit debitus. ergo non ordinatur sub iustitia. ¶ Solutio dicendum. cum Tullio quod est pars iustitiae et cadit in partem iustitiae quae est religio proprie vita. non de Tullii in fine primae rethoricae. ubi ponit religionem partem iustitiae. quia religio est quae superioris cuiusdam naturae quam divinam vocant curam et cerimoniamque affert. constat autem quod ipse eam vocat rationem debiti et cerimoniam cultum. quia cerimonia proprie poetarum est ceremonias et cultum supra est ad dulia obsequia deorum in quibus colletur. hic autem sunt ad Tullium superioris naturae quae divina est. unde sub illis locis latria et cum exhibetur ydolo et ydolatria dicitur. ergo adorationem. quod sed fides obstendat quid credendum. tamen non modo sed adorandum ut principalis huius actus. sed post motum adorandi. ¶ Ad aliud modo sed quod principalis non attendit debitum. sed post rationem eligitur ad opus. dicendum non autem vel de motoribus est. quod prudentia est amor ea a quibus adiuvat. ab his a quibus impedit. sagaciter eligere. et sic quamvis id sit electum ad opus et debitum. tamen de ratione eius magis hic et tamen ratione debiti in eo quod hic et per illas rationes distinguitur. ¶ Quarto quod cui debeatur specie latria et dicit tamen hic quod soli creatori. Sed contra habetur. genesis. xviii. legitur quod tres vidit et unum adoravit. et tamen dicit augustinus quod angeli fuerunt. ergo videtur habemus non reprehendimus. quod hic cultus possit etiam in creatura. ¶ Item in apocalypsi legitur. johannes voluit adorare angelum. et tamen prohibuit eum dicens. vide ne feceris. conservus tuus sum et cetera. aut ergo voluit eum adorare dulia aut latria. si dulia hoc non videtur. quia hoc non prohibuit angelus quia illa prius erat exhibita et quae in fide est. quia angelus. ergo videtur quod eum voluit adorare latria. et non reprehenditur iohannes de hoc. nec dicitur quod peccavit. ergo videtur quod sine peccato potest latria exhiberi creaturae. ¶ Item nos adoramus ymaginem crucifixi et christi et sanctorum. aut ergo dulia aut latria. si dulia. cum ergo adoretur ut dictum est. dicendum ad prototypum. refertur nos adoramus christum dulia non latria. quod est contra damascenum et augustinum. si autem latria. hec oppositum quia latria soli deo latria. ¶ Item in honorem creatoris dicitur deum videmus colere deos et attribuere sua honoribus et angelis quia quosdam superbia indigne

consistit. ergo si hic erit eisdem ergo illi cultus deus sunt latria. non ergo solus deus. ¶ Solutio dicendum. quod solus deus et conditor est latria ut dicit hic augustinus. ad id autem quod est obiectum. quod habemus in angelis mysterium trinitatis et unitatis cognoscit et non iuste trinitatem adoravit et habemus contingit quod deus in se et sic singulariter adoravit. ¶ Ad aliud dicendum quod johannes adoravit angelum dulia. Sed tres rationes sunt quare prohibuit eum angelus. una est quia non prius iam in christo erat exaltata natura. unde quod fuerit tunc ponebant et sancti angeli in novo non sunt passi. secunda est species mali. ne forte videretur aliquam similitudinem legem per quod iohannes latria adoravisset. et tertia est efficacior ut puto quia in hoc angelus ostendit dignitatem iohannis. quod non minoris dignitatis sunt in his angelis. ¶ Sed et ex hoc ratione resultat quod dominum et non quod habemus in signo adoravit deum et nos ymaginibus. queritur utrum in quibuslibet creaturis sensibilibus possimus adorare deum. videtur quod sic. quia nulla per adorationem sensibilis est deo sicut illa quae est in nobis rationalis. ergo in illa proprie per deum latria adorari. ¶ Item. i. corinthiorum vi. templum dei sanctum est quod estis vos. sed in templo deum adoramus. quod nos manibus nostris fecimus. ergo multo magis in templo possumus adorare quod ipse fecit. ¶ Item anima iusti sedes est sapientiae. et tamen habito in eis et ambulabo. ergo videtur quod possumus eum adorare proprie in sanctis. ¶ Contra. angelus prohibuit ne adoraret eum nec aliud secundum deum adoraretur. ¶ Solutio dicendum quod deus adoratur in ymagine statim ad ymaginem suae figurae quam pro nobis assumpsit. hoc est in figura crucis et alia in sacramentis quae pro nobis suscepit sic patiendo pro nobis. et hoc non adoratur ut dicit damascenus in ymagine ad prototypum refertur. et hoc concessum est in novo testamento et non in veteri. quia deus non dum ymaginem quam sibi fieri assumpsit sibi adhuc et status ydolatriae fuerat fortis. unde modo in talibus ymaginibus per adorationem latria. sed non differt dicere ymaginem et ymaginem ut est res aliqua lapidea vel lignea. vel aliter non est ymago ut ymago est. dicendum per intellectum et intentionem adorationis ad eum cuius est ymago. et hoc dicit johannes damascenus ad prototypum referre honorem adorationis. dicitur non prototypus apud hos quod est primus et typus quod est figura et est primus figura hominis et sic ymago ut est res exhibita nullo modo debemus adorare. unde si essent solutae ymagines quod non representent figuram personae non debeo adorare adoratione latriae. ¶ Ad primum dicendum quod in talibus representabatur distinctio personarum quo adoramus et quo adoratur unitas essentiae. sed hoc non sufficiebat adhuc. sed quia apparitio earum fuit ad hoc ut talis distinctio et unitas trinitatis hinc in eis innotesceret. et ideo si nobis appareret tres adhuc non missi non debemus adorare latria adoratione. ¶ Secundum contrarius unde hoc. habemus secundum dico prophetae et in eodem loco et donum illud gratiae quod dilectio spiritus vocatur. ¶ Ad aliud dicendum quod deum non possumus latria adorare in ymagine quae est homo propter periculum ad inventum quia gratia nobis proprie est et ideo ille homo a se eadem se per suam dignitatem adorari. sed ex comparatione ymaginis in nobis et sapientiae exigitur quod apparentes homini possunt adorando deum eorum. sicut laudamus deum in sanctis suis. ¶ Ad aliud dicendum quod in templo multi

no e pualu. adulteru sic in spualu et sic dicis e
adulterio occulte i qui ille nesciat. C Ad 2o. q adhuc
no e filia qr sua vo no e adhuc statuta ut
restatur ad ytholotypu. lz forte sit filior qua
illa que statuta e. S3 sic ut dixi. tu pot ab ipsi
filii ne qua ht ad dm in illis et mag exa adora
du. C de m q de hoc q d. e. n. eiusd mo du
lia. et yt in una et eadem sic. utiq cum latia et e
debe. ex supi a inducta aucte exp o d tu. et de
lett hic trahit diffo qua dam magis p dulia
e honor l'sunt. l'cultus cade debe. Vr a q
cui te nullus debeatur honor exq ecidit ho ti for
te angelis et sas. quia ita d phs. l'r e mho. eet
no ut. opa. e. m. infi. eti. f. e ill. g u q ho
no debeatur honorare g m lo mi. infior cui re
qua ho sit et diff fa no n. C jt sine d leo
adorare hom ita ut dm inx adhore p pi
culum adulteru. cu in honore dulie et sic pi
cula. no deb dulia adorare. S3 g gn. xxiiij.
adorauit coram p terre et p adorauit ano e
rephns cum tum eent pctores. C Ad 2o. q di
ture que e y di no sit depuata ut io qfirmos
i malo cultus debe et hor et hoc e q d ap. c hono
re. et alt. honore iuuice puenientes et religi
osorum quorum di mos e opni tri indi te. cu obui
fuit. C Ad id g q d ol d. q lo eades recupa
bili no e ysit unitis mam i stioe ymagis.
S3 in amissione honoris. l g. qua. e ymagies
huic et io pucturate mou d e peali ter unitis
i supl' qm e no plor q c nullus cultus debe.
cu ipe adhuc sim possi te et ordine ure posse
ptinge. ad summum honore bitu r e etne.
C Ad a d. q no e si le qui latu ht in se ho
nore diuinu. qui maxim e S3 no dulia. et io
honor dulie no eleuat ho e sup se ut eleue
cor ei. in supbia sic late. nulla. n. supbia e. si
homo recipit hoc. q debe ei S3 si sibi p hoc att
buit. hoc e supbia. C Sedo q utru eade sit ut
e latia. ui q sic. qr nos diligimus dm. et pxim.
una spe utitis. que e dilco et uni e dim. q a
d. et de peis intru et d aliis quib, da una spe ii
tutis. q est fides. C jt una spe dulie ad hono
rege e et imp te ho ri. g u q sic unitiuus moues
adhorand dm et ho m. g dulia et latria sut una
spes utiuis. C jt utitu spes no diffur p ub
tm. S3 p forma cultus a si attribuchoi non
ui ee n dm nilis g ui q spes utiuis no p hoc
naratur g dulia et latia sut una spes utitis.
S3 h. in sitta e distatia int honore do debitu
7 honore debitu cia re 93 int ea q sut unis spe
no e distantia i sita. g utiq moues adre d
do cultu. e cultus moues adre dd. cia re sui. ho
cultu. no e unis spei. C Juxa hoc ultius q
uerit v p dulia. et dulia q sit una utiq. ui q n.
gr magis dic hic q isti duas spes dulie

dne sit iusti uiu grad regrettes debitu distig
in spes ut supio ly obe. ut reuen debe.
vii he. xiij. obe te ppositis uris et subiacete eis.
ipi. n. puigilat. q. rom redditi pauub; istis.
adulfioes a mia. qr misie debe mia. et ad petes
pietas. quia sic tulli dic. pietas e benuo in
pentes. g a sili u. e q dulia. pes g dus hois
in spes disting. C jt no un cultus et honor
reuerem. debe omib. ali. n. honorantur. et co
lunt pncipes. et ali plati. et ali sbdita. g
ui q sic dulie spes utitis q entes tam ingue
d x. q tam innotatu e sic multuy utitu noia
no hmi. C Ad id q obi d dilcoe. d e finis et h.
et finis e ei pro roe diffene soix. un eu e tus
no diffat nisi cm prox de pes cam et non
pes fine. qui e ro actus. et dm trahes in spe
no differt dilco di. a dilcoe pxi. ti p m eate
tu. et no p hitum. e. n. diligo px m e diligo
eu sic me ipm. i. ad dm. et sic dilco stat
ibi. li ut acipiat in pxio. sic a no est hic. qr
cultus debitus ea re no stat in cultu dio. et si
obiecus q o adunu fine refirmtur. s. ut sit
p dm. d. d. Ad 2o. q ho e uni d fine in teco
nis ulis. S3 no e uni d fine h actus. l'ills. sic.
n. tu inde. q impa intedit fine dul. unu
p hmo gnom et ille finis e sol adepta i
gnatoe h et alia que no intedit p hmo ge
nerom. S3 p om gnois sue qui e p pe
tuitas ee ingnabli et corrup. i e e mopi
moralib. jnten e. opus e in quo fini actus
effica us. et ille e mope iusti. debitu redde
et infortiis ope sustine diffile g boi et inope
ca s dilco sumi boi cui q3. et inope late. dia
et inope dulie reuen debita ca re alia e inte
tio q e ocultis ulis ad lf. q p d ista d3 acqri.
bitudo etna. et feliatis. un p3 q ca s in dili
dm et prox m ht unu fine opis. S3 n dulia q
latia iste aut finis e. aq trahi utitus e spez.
C Ad id q o d fide d. q u e sile. qr tomi ar
ticulo fidi. sbici una utitis dia. q tam reci
p dterminatoem p spale articlo et io una ro
e dm e in omib. [illegible] utitate et io fi
des e spes una utitis [illegible] n. n. e dms
spem etnas. S3 idm [illegible] tante p peas
etnas. nec una ecdm. S3 ut m uni etem.
p peas etnas. ecdm. et sic d aliis. s e a hono
diuini et h no redus ad id. C Ad a d. q hor
bilan redu ad id. s. ad sig m ymagis di no
d puate p q finatom peti. id a q d silib
sup addi. no uariat n peng q titate. ut
rex q ymag e ht. d silli ne et mg du locu
dm ut judicis et sic d aliis etiam mao cultus
debe ei. no aut ali. s m spem S3 in dio ho re
et hu. no e tal q m. qr nos n sum ad dm
q pta et pou sui quicquid sui. et io ad hornido

Left margin (in red boxes):

qo
Vtrum dulia dic
at ditur.

qo
Vtrum dulia sit
eade. uel alia
latria.

qo
Vtrum y p dulia 7
dulia sit u
na utitus.

Right margin:

dulie. C Ad primu d. q dulia
z latia sut dulie spes.

s. Spes sima utitate
virtutis n. n.
dm iudicare
etiam S3 idm vnde

So.

hic dm pfitemi. n a hoc pfitemi honor. l inclido. s3 po simile illi remotu in ymag. flor illi ingubna ne iustic et plors. Ead a iam p3 solo pon dei q2 ostesu e q no differt pm tm s3 e pfine prem actu q e for inmortalib. Ead q. ulta q. p to. q oz dulia e uni spei. sic p expla tu e. et q mag hic dic. hoc dic p qualitate m et accidetis inseparabil. m sit spes. accutr sic aqua sulfurea. et salsa et dulcis. diuise sut spes aque. Ead a dd. q inutil ro debiti uariat. no tm in alia. n. e ro debiti uariat. no tm in alia q debe inferiori et a ro debiti q debe supi s3 hic super honore fm no po. n dra accnt. Ead a dd q tal dra no facies n mai et mi. no uariat spem. s3 acciis et pete qm eo q sut in spe attedit. Ee tio q cui debe dulia et cui. fm determinata q cu ci ture. s3 hoc se q et peccat sepe cum habm peccatores adorauit. qui uoluit eme spelunca dupliis sepulcri. s3 tuc q utru debeat. diabolo l malis deput et cui. q sic. quia reis p. et sic dicit dyo. in li. de dis. no. c. iiij. dati illis illa. dona nequaq eni mutata. ee d. s3 sut integra et sple didissima. E juxt hoc q ultius uliu ut debeat illis quos uidem in actu peccati du sut in actu. ut in ipso peccato fm actu. ut si uidem plati fornicante. qui trasire debem ei cognoscere. p dulia honore sui gradus. et u q no. q2 d e g. ipa s. q in ex culpa uehement extedimus. duorum preuentia gradus peccato honorat. E Jt ultius q utru int cuite debeam honore ullu et ui q no. p spem ydolatrie. no. n. tm fugi du e malu. s3 et spes mali. E Jt inferiores sut nobis h cu. et q intise a superiori no debet honor. E So dico q dulia debe attiue. no de priuato p peccat irremediatu in qua apparet actus in g etis et no debe eis qui sut in actu pecci q2 appet eis actus honoris exeuns. quia honor est exibitio reueren in testim uirtutis et illo appet actus iniquitatis. s3 p a. ut an no psum scire in quo statu sit et honorandus sit e et ex hoc p3 solo ad totu. q2 cu re roli depriuare irremedia bilr no debetur p cam aia quietum e inse pabilr et cu [illegible] no debe. q2 uestig e filii obscura no [illegible] honore filii dei. [illegible] de m q de ex q d. gla tie dr pietas. [illegible] e donu. s. s. pietas e fm tulliu e spes uirtutis. et iustic p q sang iunctis pueq3 beniuol offm et diliges tribui. cultus. pietas. et dr cultus dei. et q ut uirt l eq. q2 no e ro una in his omib3 pcipiendo et datum. p. adhuc alia signe pon aug dices. q oro e pi affis indm directus et illa sig pietas no cauidit mg signe determinata. p ui ce fm q d iste cultus e pie s3 po e religionis. vn aug. m. x. li. de ci. di. q ita la tn grece intp. et latine intp. fuit. s3 ei qua

colim dm. ul q theosobia grece. latine intp religio. s3 ea q nob e erga dm. l q illa eu sebia. nos uo uno ubo possum exprime. s3 di cultu possim appellare tm a do debi d. qui uero e d. fm quia cultores sumus g n q no dicat pietas. E Jt au ibide dic in. aug. l. ds fons nre beatitudinis ipse apicis e finis huius g eligetes. l po eligentes amisam. n. negligetes. hunc g religetes vn et religio dca phr. ad eu dilcoe tedmus ut puen ad in ipso quiescam. g n q religio no dicat pietas. p. q qr dilco et sacrfm sut de cultu dio. dilco. n. e act. spal uirtutis. q e ca tio no n pertinet ad latriam. s. et sacrfm e actus plurium obloris. extiorum. qr g ofistit in eo magis. cultus dm. q prostratoe et genuu flexoe. E So dms adpm. q pietas d. fm aug. mlipr. et no eq l uni. s3 po fm pprius. dr. n. cult d et magis di. s3 q a e pma in sang ue iunctis et pue beniuol. exeo q p ipsa qdi mo sum. sic p dm sum simpr. et ro ymagis e inueitur i omib3. et sic cultus et obsequi inuec i omnib3. et sic cultus et obsequiu inueit i omib3 i domo pietatis ad q. pietas aut que e affus i orde. dic dispositione tedetis p obsequiu et cultu i p dm. in li q scere affu. p amore ei qui colr. et p hoc p3 sol ad duo p. Ead a dd. q religio et cultus di no sut idem. s3 religio e obseruatia colitiu. deuiuata. ex cultu. g p cultu obseruata. un dr religio. q. religa. quia religat colitie ad iuui. q cisitu concordi3 et hoc uocit au. distincte dicens. q latia e cultus qua colit d. religio q nob e erga dm et sic q au d. q dr a religendo. dd. q ut dicat au. eo q unu e causa alterius cu g religim dm nob colendu. religiu uocadobseruatias in q3 cultu suo concordem. Ead a dd. q dilco e de cultu mtr et sic mouer. sacrfm a pse. ut actus cult. vn d au. q sacrfm no offert n do. et angli apperes. si boni fuint no potuit. ut sacrfm differt. quia honore d. no usurpabit. Ead q q obi dd. q ille actus mag pfite honore dmu qm al eo q soli do d. et quo o hms q offim. et qui sacrfm p nob optulit. s3 d oppnes et homib3 ex hms. et no. q a e sacrfm et aliu oblo. q2 oblo sit ad usus ministro ut hit ub in domo dd. sacrfm aut offert do tm. l3 adeterminatoe sua. p a l ad usum ul ad ada. quid ostituitur. et p hoc p3 solo ad tot. E de m q de hoc q d. aliq a pldo3. in. n. q x hnitas no d3 adorari latria. q2 humanitas ut se hitu e. n e hu et sp remasit cita et cata in omnib3. suis p eb3 g sibi no debe fuit. n cu. E Jt x e uer d e et ho uer. g sieut it dei debe ei cultus ex ui te hois. debe ei cult hois s3 a dulia. g no d3 adorari latria. E S3 ot. rabi. d x caro. latria e adoranda. sic ub di. s3 n oi spe late. q2 no adhorari eu pfecta i trs. sic edms. q nos caut. nec sacrificamus ei. sic

q° Utrum dulia debeatur illis qui sunt in actu peccati.

q° Utrum debeatur inanimatis creaturis.

So.

q° Utrum pietas sit virtus.

So.

q° Utrum humanitas Christi debeat adorari latria.

q cur e irreabil n d bet
n ex p sse osteder
y d pietas n e don

do sz adhorandam eam. qr p ipsam redepti sumus sicut p
dnm. ergo non q latria sit adhorandum. ad ide valet
filia inducta. ad mm. cumque quiacet multa. sz
hic ut inadde dicendum. de deo rub. qr non pone dui
las spes late. cum dre q non adhorandum. pstit
e et hoies pstrati. alnido adhorem. sic filii sr
eveuntibus dix. jacob. in egyptu ite ad dnm tre
et ueneritis eum adorate eum sup terram. C sz.
q. q adorre. sic adhorandam glosa intr illa de
q carne assump cum q latria quia honor regis
refertur ad regem. sz et. qr ipsa e simp creatura. g
non debet ei honor diuinus. nec ipsa cum sit opti
ma et iustissima. requirit eum tanquam usurpado
alienum. C Sed dd adyn. q caro x multipliciter q
siditur. s. ut suppo q e hic ho et x. et alt
le sic d. non n latria adorat sic d. qr ne d
e sm opinionem fam suppo. q sola n catho
e. et s hoc accip caro. qm dr ubi caro fim e.
qr p sy non debeu. ps po ptoto. et mo q sid
regir il ps h ho. cui qr actu unita e di
cui sui separatu e adi. sic mch carbois e sepa
tum abigne. et non adh latria e adhorandu. et mo
q sideratur uane. p solum intllm denuda adi
esse adorandi e dulia. ut p diy indicta opinio.
Ca ad id q p o dd. q lz n distia sit alius pe
non e separata a soci cumoe. Ca ad a dd q lz lz
uer non tam ho pur. n tm nego qm ideo et
v p dulia exhibeatur. qm non tm unio honore
dignus e sz non dz adhorari dulia tm. im glo.
sup i. ps. in ectus bndicte dd de. ete. dic eo q
adhoratur dulia. ut e debe. Ca ad a dd. q sz
spes uieg et acceiles sic p dcm e de dulia eo
q d ad hoiat in se. et in assupta bute. Ca ad a
dd. q prostratio dup sit. s. intestim honois.
l uisig attributi. q e nob cum uenatiois ullo
mo. adoroys. p prostrati adhorandum creatore. q
de nullo maliquid etretit. et genu flexu. qr
ad cuium redep. q dcam peci relegauit. Ca ad
dd. q bta uirgo q y p dulia e adhor. lz. n. ho
minis sit honor regis. tm qr s dite dm gnom
huic fili. honor diuinus ei non debe. sic ditate
non debe. sic ditate fili ab ipsa non accep. C de
m q de hoc q dr. filii non e d n. sz eum n
colnd. etc. g. non e eide cole et coli. fili aute
colit prem orando. offendo. obede. g u q cum
latria non debeat. Ca ad hoc dd. q ipe dz coli la
tria. lz. n. ipe colit. hoc fec inq ho. sunt q
mediator di. et hom. un uez pertit ei. et unum
n excludit reliqm. sic p ho minor e. et s dm
equal. C de m q d hoc q dr coluerit et fuer
ente p q cultor. pai. n. q angelus sathane trans
figuret se in angelum lucis. et cas simp. adorz
eum latria ut cole creatura et cum p non pare. qr ig
nom fit. excusat atoto. sz ppa q adhibeat dili
gentia quia p. et sp videtur eide dre te ut non
pcare adhorando eum prox. ipe. n. tent dis

ctom spium hre. qr non p eam hre se. ut
acqre. ergo sicut q potuit unu pcare. C Ulti
q de adhoratoe hostie in missa. n. n. q stat q
q q secrata sit. g u q non debeat adhorare. nsi
nisi sb q doe. s. si ille n omisit d q tigetib. hoc
ut absurdum. siquilz simp h q doe in sui ad
horatione pone debent p. dequolz psumidu
e bonum. n pbetur q riu. g de sacdote celebrite
debeo bonu psume. g psume debeo q hostia
sit q secrata eum non sit n pbatum q riu. C Solo
dd. ad p m. q abeo qui non ht discretione spium.
oe q appet sensib. timidum e et uniq simp
adhorandum. trib. de ais. quar una e. pp eam
illusione sensibilium. sa e q a pp humilitatis.
quia dz se reputare indignum. q boni angelus ut
d appeat ei. et non tune mali. ta e q ideo ap
posita. et non nocz q pdee p. s. n. d e qui app.
ipe diligit. q nos sumus cauti pp timore. sine
honore. et ex m h. sm expositionem. e so. jo. i. de
nathaele. q cum uocaret philipp dicens inue
nim ihm a nazareth. ut dit a nazareth. p ad
bos ee. q. tardus ad cred. et no qr non credidit statim
h examinauit sum non cedes omi spui. sz ybinq.
si ipe excedo eet. laudabil ax. e dr ecce ue
isrlita. in quo dolus non e. ex m. t e. p zac. luc.
a. et lz ug qui turbati sit ad salutom et allom
angli. et no d q nunquam p ipe fiice. q tre e
qui simp adeat. qr hoc in ipo ee. ut huis d
cais. codne. apponet. Ca ad id q q d hostia sac
dotis. soluedum e distinguedo. s. aut e sacdos. hu
notus aut ignotus. si notus aut sait q q suen
negligens ee in dis. a non qr mli lz sit malis in
re. non sit negligentes in dis. ut ad obmittit.
si notus e q non q sueuit omitte. tc eo ipo q do
pbl r suppo. adorate. qr. s. hostia q secrata sit. sz
aut ignotus e l nota e negligentia sua q sueta
in dis. tue bn puto q accentuali. ul hitualit. dz
appoi q do. Ca ad id q h obi dd. q ego p hoc sa
cdote non iudico malum ul bonum. sz ut sapies
in caueo apiculo y dolatre. C de m q de hoc
q dr. jux dno humilitate non solam ut inuda.
ut. n. sequi ex hoc q sit magis adhorandus. p
incarnationem. quam ante. qr p incarnatom
adhorandum utraque natura. in ipso ante incarnatom
a tm altaz. C Item ut ex hoc q magis sit adho
rand pr q fili quia p. l. s. t. qr tres non ad
horant. n una nat. ino a duas. sz ad hoc ientis e
r nde. qr non se sipla adhorant p. q pp b
plus adhoratur. et mutatur in directum magis
tamen. l dica q huic n adoro non addit no
ua adoratom. qr adoro non sistit in hui n p se sz
refertur ad unitam q nm diam et sic inq adora
tum. sic una ditas tium. C Sz tc qr toe hui
ut una adoroe adretur tres p. u q no. qr
fides distingu int eas et adoro seq fide. g e
adoro ee distincta. sz q adoro e p fecto manes

colende. cum igitur una sit maiestas trium etc.
oro. Item potentia patris non est. adhuc est eadem ratio ado
rationis. quia modo. s. que certior et maiestas summa est et su
mo honore et cultu digna. Ergo videtur quod oro non debe
ant magis distincte sumi. Sed magis sunt unum et sic est quod
una sit adoratio eorum. Solutio bene concedo quod una sit
oratio trium. quo ad rationem orationis. quia credo quod et ipsi quod
adoramus tamen unum est in tribus. Et addo quod contra obiecta dicitur.
quod licet fides distinguat tres et unitatem personis credit unum esse
in tribus. magis adorandum est. Sed si fides potest rationem ad
orationis in personis tribus distinctis tunc sequeretur argumentum. Sed hoc
non facit fides quia non potest ponit ideo quod pars unitatis
quod est ibi divinitas una in tribus.

c. xvi. ¶ Solet etiam queri a quibusdam etc. Hic incipit
pars illa in qua agitur de personis in tribus xpisti et unitate
existentis. et continet istam distinctionem. et sequentem. et partem distinctionis vii.
distinctionis. et dividitur in partes duas. In quarum prima determinat de conditi
bus xpisti secundum quod homo est in prima ad determinandum secundum quod ipse filius
est homo. et hoc incipit in parte xi. distinctionis. ¶ Solet etiam queri utrum
debeat simpliciter dici atque concedi etc. Hec distinctio continet
primam partem. in tres partes. in prima ostendit quod non sit
xpistus magis homo esse persona. in secunda ostendit quod non sit eius inquantum
quod homo est esse filium adoptivum. in tertia querit an possit
adoptivus filius etc. ¶ Inde queritur adquid referatur pre
destinatio sua. videlicet ad divinam vel ad personam. et hoc ideo quia homo
est. quia sic est predestinatus in illo c. ibi. ¶ Idem
sique utrum predestinatio illa etc. In hac parte sunt duo
capitula. quorum duo possunt per se. ¶ Incidit autem hic dubitatio
primo de illa quam ponit in prima. s. utrum xpistus secundum quod homo est persona.
et sic potest dici xpistus cum homo sit. aut est homo in specie. aut in
dividuo. non in specie. quia sic aut esset simpliciter
universale. quod in omni homine. aut esset omnis homo. quorum utrumque
falsum est. sic et damascenus dicit. quod naturam non in specie. sed in
athomo assumpsit. ergo xpistus est unus homo. unum autem est quod est
indivisum in se. et divisum ab aliis. ergo xpistus est singularis
homo in natura hominis est persona. ergo xpistus inquantum homo est persona. Item xpistus
inquantum homo est aliquid rationale mortale. hoc autem de quo nomen
est dictum. quod est homo aliquid rationale mortale est. ergo xpistus inquantum
homo est et est persona. ¶ Item boetius dicit idem. quod persona una. sed xpistus
inquantum homo est persona unum. quia simpliciter plurarium est quod xpistus
non est duo. ergo xpistus inquantum homo est persona ergo quod in hoc est
xpistum inquantum hominem esse personam vel quod nullum. quia ex hoc non
sequitur quod xpistus sit due persone. sicut ego video. quod xpistus inquantum homo
dormivit et ingenuit dicitur stellas caeli. et tamen non sequitur
quod sit duo personas inquantum homo. aut est aliquid. aut nichil.
Contra dicitur igitur quod ipse est inquantum homo in recto predicari de
ipso. non autem potest esse aliquid non in specie hominis. non autem
est hoc adoptionem in natura hominis nisi persona. ergo xpistus inquantum homo est
persona. ¶ Ulterius quia cum esse individuum minus sit quam
esse personam. queritur utrum xpistus secundum quod homo sit individuum. videtur autem quod sic.
quia individuum est quod constat ex collectione accidentium.
que simpliciter est in aliquo invenire. talia autem accidentia in
veniuntur plura in xpisto homine. ergo videtur ideo quod homo sit indi
viduum. ¶ Item homo species est totum esse individuorum. hoc
ideo dicitur. quia quicquid est post speciem. totum est

de individuantibus. cum igitur et xpistus sit hoc aliquid. per speciem
habet individuantia. ergo ipse secundum quod homo est. individuum.
¶ Ulterius queritur utrum ipse secundum quod homo sit suppositum. et videtur quod
sic. omne quod est homo aliquid sub aliqua natura. est suppositum nature illius.
xpistus autem inquantum homo est hoc aliquid in natura communi humana quod est homo.
ergo est suppositum hominis. ¶ Item omnis que est in natura sub
posita. est dicitur petrus est suppositum hominis. et paulus
est suppositum hominis. et sic de aliis preter expositionem sin
gularium ad totam speciei. sed de xpisto vere predicatur homo.
ergo ille habet illam proportionem ad illam speciem quam
alii. ergo ipse secundum quod homo est suppositum hominis. ¶ Sed
contra dicit damascenus. quod individuum non est coequevum speciem recipere
vel accipere. ergo neque suppositum alicuius speciei. ¶ Item boetius.
species est totum in individuorum. sed species hominis non est
totum esse xpisti. ergo ipse non est suppositum hominis. et probo
minorem. quia xpistus est in divinitate et humanitate. ergo humanitas non
est totum esse eius. ¶ Item contra hoc videtur esse in expositione opinio
nis. quia hic homo suppositum in tribus substantiis et duabus naturis.
nullum autem suppositum est in tribus in una natura. ergo xpistus inquantum
quod homo. vel secundum quod homo. non est suppositum hominis. ¶ Item dicit
philosophus quod eadem est ratio propositi et tamen propositionis tum. ergo a simili.
eadem est ratio suppositi et tamen suppositum. ¶ Sed ulterius
obiicitur unum suppositum est unius nature suppositum. sed xpistus non substi
tuitur unius nature. ergo non est unum suppositum. ergo xpistus non est
unum suppositum. ergo ipse non est suppositum. quia quod non
est unum non est aliquid. contra dictum boetii. ¶ Ulterius queritur si
xpistus inquantum quod homo sit res nature humane. videtur quod sic. quia ali
cuius nature est illud. quod sit actu nature illius quia est generatio.
xpistus autem fuit est humana natura et generatione ex matre. ergo ipse
est res nature ut videtur. ¶ Item contra hoc dictum est adam. quod ipse
humanitas. non sit res eiusdem nature. cuius ipsa res est. et capa
est res nature humane. ergo xpistus est res nature eiusdem. ¶ Sed contra. res ali
cuius nature est ypostasis. in qua subsistit illa natura. xpistus autem secundum quod homo
non est ypostasis sed non humanitatis. ergo non est res nature humane. Item pro
minorem. quia xpistus inquantum quod homo assumptus est in singulare
persona divina. ergo non est in natura sed non humanitatis. quia secundum hoc contra
est quod incarnabile non convenit alicui per assumptionem. si dicas quod
ideo quod homo non est assumptus in singulare divinam personam. contra.
xpistus est una persona singularis. aut inquantum quod homo. aut inquantum
quod deus. constat quod non inquantum quod homo. quia ipse eterna persona
in unitate persona est. ut dicunt sancti. ergo ipse est persona singularis
inquantum quod deus. sicut igitur hic homo est in eadem singulare persona.
hoc est per assumptionem. ergo ipse inquantum quod homo. contra communiter
singularis dicitur persona. ¶ Solutio ad hoc et alia omnia sophismata
similia. possunt magister distinctionem de significationibus eius. quod
est ex quo ideo. vel ex quo. quod est in illa. sed quia. s. ille dicitur.
reddemus rationem ideo huius prima unde de plano. secundum sui hi
ta in hoc. d. u. et dicitur ad hoc quintum. quod sit quod. notat causam.
vel nature conditionem. hoc est quod humanitas sit causa quare ipse
sit persona. tunc inquantum dicere quod ipse inquantum quod homo non
est persona. sed ipse secundum quod deus est persona. quia personalitas qua ipse
est persona. eterna personalitas est et hoc sequitur divinitate ypostasis.
si autem dicitur xpistus secundum quod homo. vel inquantum homo. est persona. vel. si
quod notat independentiam vel unitatem suppositi hominis ad sup
positum divinum tunc ipse inquantum quod homo est persona et in hoc

sensu distinguende sunt os. et sequentes questiones. dicitur in
dividuo et supposito. et ve. nature. propter propositionem secundum
quam solam tenemus. quia illa ponit. quod cum dico hic homo
demonstrato christo. demonstratur persona in duabus naturis existens secundum
unionem. ergo facilis conceditur. due ulte. s. quod christus quod homo sit
homo sit persona vel individuum hominis. dicendum. ergo ad primam quod christus secundum quod
homo sit persona est homo individuo. sed similiter non facit unite
tionem eius quod est unum. sicut facit obiectio. tamen ex hoc non sequitur quod
sit unum. quia non est diversa persona filii et singularis est uni
tus. et si obiciatur. quod christus secundum quod homo est aut est unus homo. aut
plures homines. non plures. ergo unus dico. quod non valet eorum
unum quod accipi. in prima. n. accipitur unum prout opponitur
adversitati in quantitate ad aliud et in secundo prout opponitur
pluribus. et est exemplum. pes pauli non est unus globus. pes pa
uli non est albus de suis. ergo non est unus pes. Contra.
pes pauli non est unus per se. ergo est plures unus quod in
proposito in quo est unio humane hominis assumpti a deo non nisi
pro te sit. concluditur et conceditur. quod christus esset unus homo prout
opponitur pluribus non sequeretur ultimus quod esset homo singularis
eo quod ipse contingit persona divina. et hic singularis non est singula
sed per pluralitate divina singularis est. Ad aliud dicendum. quod sic
est secundum christus in quantum homo est per se unum. inde oppositum
est contrarium pluralitatem. sed obiectio procedit ac si tantum ad pluralitatem op
poneretur. sic enim contrarium pluralitatem est. secundum quod oppositum pluralitati est
unum et non duo. Ad aliud dicendum. quod si concederetur quod christus secundum quod homo
esset persona et cetera. secundum quod notaret causam vel nature condicionem. se
queretur quod essent due persone. probatio. christus. n. secundum quod deus esset
persona et quod ipse est secundum quod deus non est ipse. secundum quod homo. probatio
secundum quod homo creavit stellas et est eternus. falsum est. secundum quod deus
dormivit et comedit. falsum est. ergo quod ipse est secundum quod
homo non est ipse secundum quod deus. igitur sequeretur quod ipse esset
due persone. ita dico quod sicut secundum quod notaret causam vel nature
condicionem. sequeretur quod ipse due esset persone. et hoc est magnum
inconveniens. quia est heresis. probatio quod christus non sit due persone. scriptum
est quod pater dedit illi homini nomen quod est super omne nomen.
et dicit augustinus ut. s. deus voce et sit. et omnis lingua con
fiteatur. quia dominus ihesus christus in gloria est dei patris. ergo unus
persona erit in gloria dei patris et sic sequitur contrarietas indiscreta.
quod est heresis eorum leporum monachi. gallici temporibus lau
rentii pape reprobata. alia heresis secundum boetium. s. quia si
ipse est due persone non est unio magis facta. nec est unio
facta in natura. ergo nulla unio est facta. in christo. et sic il
le homo est nudus homo. et hec fuit heresis nestorii et eu
thicis ab ecclesia et cassiano de heresiarcha et ab eodem leone. et ideo
reprobata. et angelico niceno condempnata. patet igitur quod
in quantum sit. quod christus secundum quod homo sit persona. si secundum quod noceret vel
exprimat causam. vel nature proprietatem. vel nature condicionem. Ad
aliud dicendum quod christus in eo quod homo est aliquid. quia hic homo. sed non sequitur
quod sit persona. quia hoc aliquid. i. hic homo non habet persone incommunicabili
triplicem quam sunt. iii. de. v. notarum in fine. Ad
id quod ultimus querit utrum christus secundum quod homo sit individuum. dicendum. in
eodem sensu. quod non. quia individuum dicitur. quod ipse est
singulare unum. et divisum singulare est ab aliis divisum. et

singulare et individuum. et in quantum subsistentie includit in suo
intellectu. sed non habet in se. quod sit suppositum vel nature. Ad
id quod obicitur dicendum quod ipse individuantia sunt facta in indivi
duantibus non habet in eo quod homo. quia proprium individuatum
est singularis et completus per se. quod quod per se est persona. et hoc non
habet in eo quod homo sed in eo quod filius dei. sed homo est. n. quod
ipse eius homo. habet collocationem illam. individuantium
et in eo quod habet aliqua que tamen non inveniuntur. sed illa non
complet singularitate individuationis eius. Ad aliud dicendum. quod christus
in eo quod homo. est aliquid preter speciem. et habet speciem hominis. sed non est
tamen hoc. immo est filius dei. et ideo non sequitur. quod quicquid preter
speciem imposito sit. de individuantibus singularitate nulla
specie. per hoc propter boetium quod species est totum esse in
dividuorum non est verum. n. de illo individuo quod supponit
speciei. in una. christus autem supponit in duabus naturis. et tribus
substantiis. ut supradictum est. Ad aliud quod ultimus querit utrum christus secundum
quod homo. vel in eo quod homo sit. suppositum potest concedi. et
sic quod dicit causam. vel condicionem nature. tamen vel velle magis
quod non sit concedendum absolute quia sua quod est talis. aliquis
secundum quod homo. sit persona vel quod sit aliquid. et sua distinctione
retorquere. ad utrumque predicte questiones. sic concedendum quia
sine distinctione suppositum et individuum quasi non convertitur secundum
terminos nostros. sed suppositum et individuum secundum suppositum
convertuntur. sunt concedendum. Ad vero est ad id quod obicitur. quod
intellectus auctoritatis. dicendum. non ille qui ponit. sed quod non sit
species eius. prout species dicitur secundum in toto predicatur de toto.
quod in non sit ydono ipsum. aliquando totius in quantum universalis
divinitas. et humanitas. sicut corpus et anima. in homine est. n. humanitas
est quod inexplicabilis illius compositionis que non est partium
ipso. sed intendit dicendum. quod christus in eo quod homo. quia est humanitas
est illius quod ipse huius totius exemplo. quod ille due
nature non sunt composite. et cetera. quia si essent composite
fieret. et christus vel homo esset nec deus. sic homo neque corpus est
nec anima. Ad aliud dicendum quod illa propositio minor non est. vel potius
est ab hoc. n. de illis que sunt in una tantum. Ad aliud dicendum.
quod cum dicitur christus esse suppositum hominis. non excluditur
ut divina. vel excluditur suppositum nature divine. quia christus est unum
suppositum quod utrique subsistit utrique nature. Ad aliud dicendum. quod bene con
cedo. quod christus est unum suppositum. sed non valet ulterius in
ferre. ergo unius nature suppositum. quia procedit ab insufficienti
quia dicitur unum suppositum vel unius nature. aut plurium
naturarum. vel suppositum. Ad id quod ultimus querit dicere nature huius
concedo hoc et similiter ad id quod in contrarium. dicendum.
quod res nature aliud est ypostasis in qua est. et ideo bene concedo. quia
res nature huius est ypostasis in qua est. sed non quasi sin
gularis. sed a singularitate divine persone. et hoc non impedit. quin
vere sit. res nature in unione. n. nec aliud. sed est
in illa homine. Ad hoc autem quod ultimus proponit. utrum christus
quod homo sit creabilis. et concedere. dicendum. quod si secundum notet
causam et condicionem nature assumpte. et universalis. verum est. illa
locutio. si autem exprimat unitatem persone. falsum est. sicut in .v.
sententiarum concedunt. non valet ulterius. ergo non est res nature. ergo in
creabile non est. quia res nature se ad integralem et non eius.

Suppositum vel res nature. quid sit (?)

et quod christus esset persona

So.

So.

So.

q° quid consignificet sedm

c°x

Deinde q° de hoc q° dic magr. sm .n. ht mlipli
ce rom. ec. hic .n. ponit nisi consignificat. li. sm .s.
adom sui ptate. unitate s. hitum. ecrum. et
q sit exepla illi dicis. et dd. q notat adom. sive
pergite qm po cum dede signe alarum nu. ipso.
et se ad pium e illi n. ut cu dr x. sm q dr e
etnus. ul s q dr e mort. ul creator. et h. q no
tant ptates. soli do gentes, et abalru pte. cu
n hi pomm init pe gnter illa. ut sm
q ho e filius et al pcepta disp et ral. et
amor. et h. et sm hoc no roy. q quicqd pdicat
de sto alius. e aduig h deo. i neo q. l sm q. inh
s accepta. a e cliffo sh. a' pe dissois. aut pu
possio gue uocat actns p se. inhens. a' effs
immedi. aut ei imedst. et ex illi sic h pordiez
enuatiois. x s q ho e al. sole. mdle. et e n
tile al. et x sm q inhs e. inuit. et x sm qd
hoc gnte e tpali gnone. Catn a notat uni
l unione n. et hoc tpalr inx. ut e dr x sm
q ho cunt stellas. sm q dr mortuus e iterice.
ibi. n. no notat q ex sbi ei cu adingit psic
tertu pdicatu. h po pitute unios fcte in
ypo. talia pdicata attribuuntur sbo. Cet sig. ul q
sig e q notat hitu q et h ex e phi. is hitu i
uetus ut ho. et e s. x sm q ho e uetus hitu.
i. q hit n quandam ht similitudiez hitus i
eo. sic e hitum e m. d. vs. h plani ex ex
e. q ut ho fuit calcatus. et sm q ho fuit ue
stitus. q h hitus e ei g bois et no giu dr. ul
malia signe hitus. x sm q ho e sanus. pule.
formos. psilius ho diffi. e. g. mla. t. et
dalus. q hic multis mois dr p omia illa. q
nob gbuerut ut ham ei ut s. d. vj. dic aug
in. iij. signe notat cam. et iij. sic ete. q pot
nore cs illas. ut effic. notat cu dr x sm q
ho mut e et nob. C fotlem. ut x sm q ho e
w. Cuile. sm q x sm q ho e tms oium
caturaru l digna catura. ul sm q ho uetr
pp nos e expre aut di. nore pot effic. ut
x sm q dr potite ht po eiam suam et
sui et. C q. forle. ut x sm q dr e suppo n
die. C inle aut no notat inqua. it. q. mleor.
q dicas ... dicas no e dnda m. nec qi m.
q impfca e m. et q me sile e. impfcm e. C si
uale cale notat ut cum dr x sm q dr e ad
q omia refintur et q que fiunt ecsit omia.
eprsim dilicete fute e solute oia. q q hic qntt.
s. ut x sm q ho. sit ds. et s. sm q dr e ic ho.
l sm q e ic ho. sit ds. ul creator. ul do h. q q
leue e solute ptnsimus. C Deinde q de g. q
de magr. inlm. na mo aia x e rol sbi. et c.
no. n. n uale. quia sba hinc in eque si. q
aia x e sba. sic hor. cu dr x e sba rol ne

sui sba p sba que p. q pse et pm et maxie dr sba.
ut dr ho. x a n ee ac lo. l a sba coi n. g e s.
ex quo no ual gm magr no ui g ma in
ptas ee q si dicetur. q. p se sonas. debet
media coni pi. sive breuiat ino q e p. q
sonas p breuis e. p ho h e in psone i son. et
absonu. C ad dd. q unitate g magr no in sta
quo admittitur sbe h intedit ostede q illa q ppo
sit no suffiaiut addistictone s. q p no diffi
suffia. e dr q e sba ral n n addatur indiua
et no g bue boi sm q ho. nullo sen iquo
h. s q notat cum. l n adom. quia indiuiti pon
tic incabilitate triplicem. q dr mcai phi.
et scalbile p oppo. ad cabilitate ptis in ppe.
et in cabile p oppom cabls passiptione in
singulis alius. sic e expositu e. C ad a dd. q
dup e impsto nois. una q se sonu litar poi
tur indico. ul e gen litar. ut cu dr lapis le
ders pedem. l pedes tua pede trita. et no oz q
intalibus interpretatoibus interpretatu sequitur
nm interpretatiu et lo magr hic. a e impsto
p nois sigto sic dr. oppositu hre sig ne ast
oponentibus. et sic ipso s. aps e. cruuij. et de q. p
se una. sm q unus e indiuiu dicitur. p oppom.
ad triplice cabile vn p q x magr ho. sic n
e p se un. et no e p magru ho. C Deinde q
de hoc q dr. x s. q ho pdestinatus e ut sit fili
di. gnali h inadit hic qo de pdestinatoe filii di.
d qua bt gram tu. p utru fili di sit pdestinat.
so utru fili di sit pdestinat ee fili di. g ut
fili di sit pdestinatus ee ho. C ad pm pce sic.
dic aug. et sit sita e auctas q talis fuit illa unio.
q ho fuerit dm. et dm hoiez. et qe ue dnr d
ho. dicam de do. et e g cu h sit u. fili di est ho
et ho e pdestinatus. g fili di est pdestinatus
et hoc n sequi pp regla aug. C It sm opinioez
sam. x no e n unu solu suppo h de hoc suppo
unum e dre. q e pdestitu g fili di e pdestinat.
si dicas q no ual q fili di no notat ad n q e
etnu. pdestito au passiua no e nisi tpal. ul
tpaliu v. h uido. q h cce. fili di mittitur fi
lius di datur. sic pbatur inls. s. d. xv. h m
uatur eadie eps incatu. sm actu q no abet
no g ut, pdestinat a no enotat eps n sm pod.
g n q nlo magr debeat ecedi fili di est p
destit qua fili di est mssus. ul datur ul
datur tmfetibus filiu. C It inalius g p destita
sit uido uidem q no oz adde sm quid ul adquid
pdestitu. s. d. n. simps q petrus pdestinatus
e. l paul. g n q nec mx edde oppter.
g simps se. filius di pdestit. C It pdestile
e. cthe. no n. di q cor pet pdestinatu e et
aia ei. h ipse petrus. cu g x. f. scoz dicta

q° utrum filius dei sit predestinatus

q° utrum x sit ... sit ...

sit pdestiat' pdesti ẽ ei inqñs ẽ p̃s. s3 inqñs p̃ ẽ fili
di. g° ut q fili di sit pdestinatus. Ĉ Jt̃ posito ẽ
sbõ. nõ oz q pdicat reddit ei p se. ul fiet redupli
catio eẽ ẽ sbm unãt dico hõ de ipõ possum pdicare
idq p se. q̃ ẽ id q palud ẽ. q q pacens. ẽ. n. al
rõnale ẽ mortale ẽ hõ ẽ cox aiatum. q nõ ẽ ei p se.
s3 p hoc q al'. ẽ hõ est alb'. q ĝuenit ei p accns. g°
ut sil'. q cũ fili di sit q'dam sbm. q ẽ ei p se illũ
ẽ deo ipe pdicari. s3 p hoc q ẽ hõ. ẽ ei eẽ p̃d
stinat'. Ĉ Jt̃ alia pdicat̃a que ĝut ei inqñs hõ
possũ pdicare d' ipõ simpl'r. sic natus. passus ẽ
ẽ mortuus. g° ut l'r q illud q eẽ sit simpl'r qd
fili di est pdestinat'. Ĉ Cõ. g. filius di est etnus.
nullum etnũ est pdestinatũ. ul p̃ eẽ. g° fili
di nõ p̃ eẽ pdestinatus. Ĉ Jt̃ fili di nõ pot ẽ
pdestinas pdestinans aut nuq̃ua pot eẽ p
destinatus. g° fili di nõ pot ẽ pdestinatus.
Ĉ Jt̃ eẽ pdestinatũ pcedit sua pdestinã. filius
di n̄ pcedit. g° filius di nõ pot eẽ pdestinatus.
Ĉ Q̃ ocedimus dntes. ad p̃m q tal' unio cẽ uocat'
ẽ de illis que in suo intellu nõ hñt oppom ad fi
liũ di. sic ẽ tus cuius ẽ cuium pdestinatus ẽ h' hec. n.
oia ẽ de illo nõ dnt. g° p̃. ut suppom. s3 gra hũ
ns sic ẽ pcitur inexplanatõe s̃e oppidius. u
dr p̃ pdesti' sing' ẽ in hũ. Ĉ Ad 2̃ dõ. q illo
suppositũ. sic nec p̃ ẽ pdestinatũ n̄ g° ns hũ.
Ĉ Ad 3̃ aq obi' dimissõe dõ. q nõ ẽ sil'e. q̃ ẽ
in illo in se h' etnũ. ẽ tpale. tñ dnõ sic dicit
aug'. q in ẽti ẽ cõsa. q alalis sic s3 pdestinã
nõ claudit i se. etnũ. ẽ q ẽ passiua. s3 ẽpe tox
ĩm in illo filii nõ pcedit inni. sic pdicatũ pce
dit actu pdest'. Ĉ Ad 4̃ dõ. q in alius nich' oz ad
di q forma illox nec sig' opp' pdestinatõi
q foz illox dic q nõ est ab etno. ẽ io de etni
claudit in itellu ẽ. in filio aut di totũ opp' ẽ
q h̃ntũ pdestinatõi. sig' intellu filiũ di. Ĉ Ad 5̃
dõ. q pdestit p̃ est. s3 nõ gra p̃. q in imo ẽ gra
n° inp'. quia gra illi tpal' est. p̃ ul etna. in n
ill' in quib' ut' tpale ẽ. s. n. ẽ p̃. nõ est oppo
foz' illo. ad pdicatũ. s3 in pon nõ ẽ gra p̃. s3
gra tpal'. ẽ io oz addẽ determinatõm. Ĉ Ad 6̃ dõ.
q li pdicatũ nõ semp p se reddit sbõ. tñ nuq̃
adiungit ei pdicatũ q oppositũ ẽ ei. ul additur
ei d determinã gra ẽ ẽ ei. sic aut ẽ in pposito q pdi
catũ h' oppom cum sbõ ad sbm. ẽ io oz q apponat
determinã ei alti' n° gra cũ ẽq suppom sit ce
dut inp'. p unioẽ duax n̄ax in p̃sona etna.
Ĉ Ad 7̃ dõ. q nõ ẽ sil'e de quibzdam alijs pdi
catis. q nõ hñt oppom ad sbm. ut dcm est ẽ
de ill' que oppom exprimut. p' mori. passa. pa
ti. dut p̃e g° suppom cau. eẽ reuertẽ aut ẽ p
dnatũ nõ dut. ul gra n° p se. ẽ in me te q p̃e
ms ẽ io ẽ sil'e de ill'. Ĉ Pr̃oq. utrũ p̃ sit pdestiat'
eẽ fil' di. ut q sic. q iste hõ pdestinat' ẽ ut
sit fil' di ẽ hic hõ est fil' di. g° fil' di ẽ pdes'.

ut sit filius di. Ĉ Jt̃ ad d' q n° inq̃ s̃ tuncẽ ẽ
aut sua pdio' ẽ. i. p̃te s3 una p etnũ ẽ predesti. ut
sit filius di. g° ẽ ocitatur filio di hoc g° filius dei
ẽ pdestinatus ut sit fil' di. Ĉ Cõ. q ipo in ptũ ẽ
p li ẽ. cum dicat' filius di est pdestinatus ut fil'
di erit. p te h' oppom. s. expte sbi. ẽ expte
determinatõs pdest' g° filius ẽ quia h. s. filius di
est pdestinatus. Ĉ Jt̃ n' pdestinatur ad hoc p
hõ p̃e quia sit p se p3. dicit aut. q pdesti est p̃paratio
g° in p̃senti. ẽ gle in futuro. ul gra aut p̃sẽ
nec gla in futuro ẽ etna i nob. g° cũ ois p
destinã sit ad iste. nõ pdestinatur ad ad etnũ.
g° ẽ p' ẽ e sic s' ẽ clusio dõ q h' ẽ f' meo
iudi'. filius di ẽ pdestinatus. ut sit fil' di. ẽ hic
q p' . Ĉ Ad ar' p' dõ ẽ ut ẽ. quia l3 hic hõ sit
pdestinatus. nõ tñ s' hoc dñ' di. quia isti
g° ueis cũ dr hic hõ. claudit' h' id g° ẽ sibi p
q sil' q. n. a cũ d' fi' di ẽ pdestinatus ẽc. Ĉ Ad
2̃ dõ. ut plus q illa pdio'. q nõ p se sine p p' s'
s3 p plus sint n° ẽ hñt in se tom oppom ad sbm
nõ q am' sine determinatõe. tñ nõ. q in de q ad
oppom ultimo inductũ. ẽ exp̃ti' quia nõ tr
nisi de his pdestinatis. quib' gra in ptuã ẽ
reddet in ipis hñt. hoc ẽ op' ipox. sicut cetbar
ẽ nitor. in p̃o aut g° oppõs adeẽ ẽ io f pdã ei
ut ipe hõ sit etnus fili di. s3 tñ h' nõ p pñt' g°
di. q ipe ab etno ẽ hoc. Ĉ Tercio q utrũ gce
sic q fil' di est pdestinatus eẽ hõ. ut q nõ. q
pdesti' ul' inte pponis notat ordine. an cessois ẽ
pdesti'. cum ig' hic fi' di sit pdestiat'. opret'
q ad eẽ pus filio di q f' ẽ. Ĉ Jt̃ n' pdestiã
n ad grãm. ẽ gl'am. ul ad alt' eox. filio aut di
nulla gra p̃pat'. n. n. fit ei gra p unione
ad hoiem. s3 eẽ p' g° ut q fil' di sit pdestiat'
eẽ hõ in p'. Ĉ Cõ. g. in lra ẽ. humme. q pde
stinatũ ẽ ut fil' di eẽt hõ in tẽpe g° ut q fil'
di pdestinatus ẽ eẽ hõ. Ĉ P̃. filius di ẽ pde
stinatus. aut g° ab etno ẽ ĩm aut nõ. s. ab
etno ẽ ũn q fil' di ẽ. hõ q f' ẽ. s in tẽpe ẽ
in stanti. g° an fuit pmissũ ut fieret p gra
aut p ns' g° p gra. s3 nulla gra datur in tẽpe
q an nõ p̃parat'. g° pius ẽ p̃paratũ. p g' ut
filius di sic hõ. iste pdestinatus. g° ad iste
fil' di pdestinatus ẽ eẽ hõ. Ĉ Ad ar' dõ. q
h' ẽ d' filius di est pdestinatus eẽ hõ. q
li pdestinatus p' determine ẽ pom. ut expte p
dicati. ul expte sbi. sic expte pdicati determinet
ẽ. ut ẽ q fi' di eẽ hõ ẽ pdestinatus.
si a expte sbi. sic nõ ũr ẽ an cessõm. ad sbm.
ẽ sic f' ẽ quidam ẽ dnt q d dcã ẽ d'. s ex
eo q li pdestinatus p̃ eẽ n' ul' pncipiũ. ẽ sil'r
n' dnt q ẽ ad ẽi ei q deus hõ. ẽ pncipiũ
ẽ dnt eam eẽ f'. s3 hoc n' est deũ. filius ẽ
eẽ hõ. qn pō ẽ q̃a lõ. ũn p' dicto ẽ melior.
Ĉ Ad id q' oñ 9. dõ. q fili p destinatus

Quod filius dei predicare recte pdestinat

Sol.

Sol.

Qo
utrum filius dei sit pdestinatus esse homo

Simpliciter

Sol.

Qo
utrum sit pdestinatus esse filius dei

dicimus compositionem per cum cum. tunc non nobis cum cessionem
filium dei secundum se. sed postea hominis. et per hoc patet solutio ad
ad secundum. Deinde queritur de hoc quod dicitur filius dei secundum hominem
predestinatus est ut sit dei filius etc. per hoc enim non amagis
concedi. hic homo Christus eius homo predestinatus est ut sit filius
dei. nichil enim est predestinatum. quia ab eterno non sit pre
destinatum. sed hec est vera. Christus secundum hominem vel secundum humanam naturam
est predestinatus non quia cum incarnatione fuit non. sic et non dicitur
ista esse petrus ab eterno est predestinatus vel fuit predestinatus. Contra
quando cum dicitur hic homo cum incarnatione est predestinatus. hic homo
supponit ei quod supplet vicem ubi presentis temporis. sic cum
dicitur hic amatus. vel non est. quod et supponens illo presenti
temporis. supponit pro presenti vel preterito. sic debebat esse solutio non.
sed non. hic est amat vel qui fuit. ergo alius. sed Christus est pre
destinatus. non quia cum homo qui est aut qui fuit et cum prius
sit. sed non esse solutio sed simpliciter et hec oratio generalis est de omnibus
predestinatis. Solutio dicendum quod hoc sed cum verbis pertinentibus
adiectum alie vel nominibus positum. quia illa habent vim
ampliandi. non enim secundum cogitatur est de hoc. ergo de hoc quod est
qui fuit nec sed homo potuit vel potest esse. ergo homo qui est
vel qui fuit. sed est sed. cum dico est predestinatus. preter
adiectum mentis cum dicitur. quod esse predestinatum et esse pre
ut sit. adgratiam et gloriam. et non sed. quod sic eo quod est
vel qui fuit sed sufficit ei quod futurus sit. Deinde queritur de
hoc quod dicitur ut ipse et homo sit filius dei per gratiam etc.
etc. ex hoc enim videtur quod habuit gratiam infinitam. Io. iij. non enim
ad mensuram dat deus spiritum. quod autem non est ad mensuram. hoc est
infinitum. ergo videtur quod ipse predestinatus est ad gratiam infinitam.
Item videtur gratia eius. ergo q. v. apostolus. per gratiam cum etc.
cum igitur nulla gratia sit in illo non per ... ab eterno vel esse prede
stinatum ad plenitudinem gratie. de plenitudine nos et accepimus gratiam
pro gratia. Item glosa super ad ro. viij. nullum maius donum possit
deus prestare homini quam ut verbum suum per quod omnia fecit illius
caput. ... ergo predestinatus est ad hoc ut
sit caput ecclesie sed caput influit sensum et motum. ergo ipse in
fluit sensum fidei et motum gratie ecclesie. sed ... perfice. non ex
plenitudine ... quia ergo ... cum ... possunt esse
ergo hic homo predestinatus ad gratiam infinitam. Contra. ergo infinita est gratia
creata. quia nichil infinitum est nisi increatum. sed increatum est eter
num. quod autem est eternum non precedit. ergo illa gratia non precedit.
... quod predestinatio ... precedit predestinatum. ergo predestinatio non
... hic homo gratiam infinitam vel increatam. Item predestinatio est
gratie preparatio in presenti et glorie in futuro. ergo et gratia et gloria
preparata ex predestinatione. habent ordinem ex parte temporis. et sic gratia
eternum ... nulla habent tale temporis ordinem. ergo pre
destinatio non preparat gratiam eternam vel infinitam. Solutio dicendum quod omnis
gratia que habetur a Christo homine. sed quod ipse est predestinatus preparata
est sed quod predestinatum est secundum. ... quia ipse non est
predestinatus non magis homo ... est ... est dicitur sed
unionis et habitus. unionis autem ... est dicitur sed ... et ...
... est ut ... sit filius dei et quod unio ... sit quod medium
est inter hominem et filium dei ... habitus ... dicitur ... plus
est. quod ... teneas secundum ... ex parte ... quod ...
sic. et ad ... ergo sed alia ... quod sit caput. quod
sit ... quod sit influens ecclesie sensum et motum. quod infinita
eterna sit ... tamen ... hominis ad illa non est ...

purificatione. intelligere ... et sic magis sed hic homo ...
... sit et predestinatus et non simpliciter et hoc est quod intendit
magister hic dicere ex verbis augustini. et per hoc patet solutio eorum
que obiciuntur in contrarium. Sed gratia que habitualis est caritas Christi
... et ... est ... Christus ... et propter hoc
solutionem patet solutio ad omnia que ... sunt tamen qui hoc dicunt quod
Christus est caput ecclesie duplex. secundum ... non et sic non influit nisi
secundum ... quia ... ecclesie ergo ... caput ...
... et sic influit et hoc non est esse predestinatum. dicunt
... Contra quando hic homo habet influere sensum et motum et non ab eterno.
ergo intelligere ... habet ... est ... ab eterno non est ei.
non predestinatus est. ... habet quod predestinatus est ut esset
... et ... esset filius dei. ... patet illa opinionem
esse ... eternum non incipiat ... tamen iste in
... esse eternus. ... quod est eternum ...
concedi quod iste puer ... stellas et hoc quod ergo habuit
sine dubio predestinatus fuit ei cum ut haberet. Secundo cum Christus
sit adoptivus etc. hic incipit pars illa que est de quo est illa
... Christus sit filius adoptivus et dicit ... p. ... quod
quod Christus non est adoptivus filius. sed non ... ob ...
... sed ad hoc oppositum etc. cum ... quod ... duo queres.
quid sit adoptio ... et ... queratur aliquid adoptetur.
Ad primum ... adoptio ... sic diffinitur. adoptio
est ... infirmi vel nepotem vel deinceps assumptio
legitima. Contra quando hec diffinitio ... est. quod ... non
non est ... est ... ergo ... quod nullus adoptatur. Item
... adoptans non ... filium adoptivum ... sed ... non
... adesse. ergo non ... esse ... adoptans esse. ... adoptio
duobus modis fiat secundum leges. ... qui sui iuris est.
adoptat infirmum ... ... adop
tionis ... filii ... adoptio dicitur arrogatio. alia
fit adoptio ei quod non est sui iuris. sed ad ... sub
gubernatore vel patre et ille non transit in ... adoptionis
... utroque modo ... quod sic. quod ... adop
tatum ... sui iuris ... non ... quod ... non sic in
... Contra quando adoptatus simpliciter adoptionem non ...
... patris adoptatis. sed omnes adoptati ...
... sive disciplinam sive gubernationem
... non est ergo ... est adoptio simpliciter. probo ... he.
xiij. quis est filius quem non corripit pater. quod si extra disciplinam
nam estis cuius participes facti sunt omnes. ergo adulteri et non filii
estis. Item ad ro. viij. non enim accepistis spiritum servitutis iterum
sed accepistis spiritum adoptionis in quo clamamus abba pater. ergo non quod ...
quo ... ... per adoptionem. quod non sit ibi ad
optio simpliciter. sed arrogatio ... quod de hoc quod dicitur assumptio
legitima. ... ipso assumere quod eam nos quod ...
nobis ... ... ergo vel ...
... assumat nos in filios. Item ... dicit quod sui filii
dei ... et non ... ergo ... adoptivum filii.
sed quando adoptio non est ... ...
... et ... quod non habens ... ergo vel quod non
sui filii adoptivi ... Item ... adoptionis distinguit
... non ... apostoli inducta. sed
... adoptionis est magis ... non habens ...
vel quod non sui filii adoptio ... Item ad ro. viij. ...
... locutus est de ... adoptionis quod facit filios. sed ...

filii et heredes. heredes quidem dei coheredes autem christi. Constat autem quod
non ex adoptione sumus heredes. ergo videtur quod non ex adoptione sumus adoptivi
vel adoptati. preterea que est legittima assumptio. sicut illa que fit
per legis. illa fit ex auctoritate principis. sicut arrogatio. vel decreto se-
natus cum est adoptio. nulla autem similis est in deo. ergo videtur quod quo
ad hoc diffinitio non conveniat. Item sicut dicit quod preter filium dei nullus
adoptatur filius gratie. et hoc modo non sit adoptio legittima.
immo adoptat pater sine filio. ergo videtur quod adoptio in deo non
sit ad similitudinem legalis adoptionis. Contra. Solutio. dicendum quod adoptio
divina in parte similis est legali. in parte dissimilis. quo ad hoc
enim quod adoptio fit per favorem adoptantis specialiter adopta-
tur. et quod adoptatur adoptione arrogationis transit in potestatem
patris adoptantis. et quo ad [illegible] ius ad in hereditatem perci-
piendam portionem filii adoptivi. similis est. Sed quo ad hoc quod pater adoptans
arrogato filio non tenetur dare nisi quartam partem bonorum
et quo ad hoc quod est eterne a deo ita quod ipse non conduxit eum
a deo et aliquando dissimilis dicendum. ad primum quod deus adoptavit
infinitos pro latitudine hereditatis patris nostri adoptantis nos.
ut psalmus. portio mea domine in terra viventium. et alibi. funes ut
funes ceciderunt michi in preclaris. et baruch. iii. o israel quam magna
est domus dei et ingens locus possessionis eius. Ad secundum dicendum
quod nullus est eternus deus. quia eterne in sacra scriptura
sacre talientium [?] viciis. sicut in psalmo. dicit filii alieni. mentiti sunt.
et claudicaverunt a semitis suis. vel sic. in actibus dicit apostolus quem ipsi
genus
sumus. sed non sumus filii per naturam. et ideo adoptari possumus. Ad tertium
quod licet nos deus a deo produxit non tamen gratiam contulit a deo et
non sumus de sua substantia. et ideo possumus adoptari. Ad quartum
dicendum quod adoptio in deo similis invenitur. videlicet adoptioni. scilicet quo
ad hoc quod de potestate patris gratiam in spiritualiorem potentiam
transeunt dei adoptantis. sicut religiosi. qui quasi arrogantur.
eo quod faciunt se per emancipatos per id quod habetur deuteronomium. xxxiii.
dixerunt patri suo. et matri sue. nescio vos. et fratribus suis
ignoro illos. alii autem remanentes in seculo. et curam
et sollicitudinem habent vite. magis habent adoptioni similem adoptionem simpliciter.
Ad aliud dicendum. quod bene concedo quod omnis iste adoptatur qui
per meritum gratie adoptantis et spe. sicut psalmus. dicit in
consciis sunt. abba pater quia testimonium exigitur ut dicit apostolus romanos.
viii. ipse autem spiritus reddit testimonium spiritui nostro quod sumus filii dei.
si autem filii et heredes. heredes quidem dei. coheredes autem christi. Ad hoc quod
queritur utrum eo ipso sumus adoptivi. quod tamen dicendum. quod non. quia sola
filiatio per naturam non facit nos filios adoptivos. eo quod extra
deum nulla caritatem habet quod possit transire in terre in domum
patris. sed ex adoptione accipimus pignus spei quo accipimus ius
in hereditate. et domo patris. non tamen dico quod exigitur ius
in actu. quia sic parvuli non haberent gratiam adoptionis. Ad illud
autem quod obicitur quod non compellitur invitus dominus. quod compellere est in in-
ferre. et vis inferri non est obstaculum resistentis. impulsus
autem et si sit obstaculum contingit peccati non tamen est resistens
cum spiritus non conatur voluntatis. et ideo non est impulsio. Preterea ad illud
ut adoptetur oportet passio vel consensus mentis esse. et talis
adoptio fit ex nimia liberalitate. adoptantis principis.
Ad hoc autem quod ulterius queritur utrum sit contra consensum principis dicendum quod
non. quia ista adoptio est principis. non enim oportet quod princeps
queratur consensum alterius principis vel senatus. Unde largiori
manu fit ista adoptio quam humana. quia ad totam heredita-
tem et non habeo qui careat filio sed aliquis qui habet filium iam magis
et qui multos filios et gratiam domus sue adducit. ut sit a deo

quod deus non adoptavit. sed quidem deus adoptavit. In humanis.
legibus non potest adoptare habens filios tales propter penuriam
que contingit ex diversione hereditatis. sed non multos potest adoptare
eadem decreto. et hoc obstaculum non est in deo. et ideo omnes ad
optari possunt singuli adoptati heredes. Ad hoc quod
ulterius queritur utrum stat in eternum filio naturali dicendum. quod sic. pater nostri.
adoptat quemlibet. Sed filius generat nomen nobis filiationis
eternam ferens per regnum hereditatis sue per ius adoptionis. sicut
dicit. scilicet est. quo ut quodam proprie adoptamus hereditati
te qui filios facit. Contra quia aliquis hoc non videtur esse legittima.
dicendum quod legittima est adhuc quia in huius adoptione. ad re-
fectionem peccati ut dominum est. sed penuriam quam habemus per hereditatis dominium
filius quanto plures adoptantur. tanto magis singulorum est largitas
hereditatis. Ad hoc quod ulterius queritur dicendum adoptare aliquis. videtur autem
quod non. quia adoptare non potest qui multos habet filios.
preterea. adoptio concessa est pro solatio filiorum amissorum. unde
et inter alia concedunt in solatium pro filiis defunctis. ergo videtur
quod deo non conveniat. Contra quod adoptare non potest qui generare non
potest. sed deus regenerat. ergo deus adoptare potest plus quam
aliquis sic. quo invisibilibus pater in illis argumentis utitur. Unde
ysaias. ultimo. si ego qui generationem aliis tribuo sterilis ero
dicit dominus. Solutio. istud questionem est. sed determinatum est quia deus
adoptare largam manum deus per suas divitias suis primo modo.
Ad hoc autem quod obicitur dicendum. quod hec adoptio non fit pro destructione
filiorum ut dicitur quod sit propter refusionem ruinam factam in celo.
et in paradyso. sed hoc non erit consequens. nec de illa adoptione
que sit de filiis nature. de qua supra. determinabis quia gratiam adoptionis
ad hereditatem competit omni autem rationali. nec ista adoptio
facta est in solatium filiorum amissorum per peccatum. quia et si esset
si peccatum non esset in accipiendo faciens hoc statu peccati in quo
sumus. sed potius ex magnificentia summi creatoris et ex magni-
tudine hereditatis et hoc non inventum. significatur et dicit ei toto in
plerisque et innumeris ceteris et his invenies cetera. et claudicare in
tanto dicitur. unde ut impleatur domus mea. Item de modo quod debetur
quod dicitur. non autem sic dicitur filius noster. ut dicitur deus. et cetera. hoc autem non esse
quia deus dicitur noster per creationem. ergo sicut dicitur filius noster. sic deus noster.
Ad hoc dicendum. quod magister facit vim in modo. quia cum dicitur deus
noster absque communi in humanitate esse videtur. cum autem dicitur filius noster
videtur in duplici humanitate. sed non. dicitur filius pater simpliciter
sui assumpta humanitate. et cetera licet non construitur multitudine.
quod deus efficitur sic philosophus. dicit in. v. physice per. quod non est
ex qua postulas postulat per modum. si autem filius sic secundum
duabus viis. et cetera sicut dicit fides opponere dicitur filius
noster. eo quod sit filius filiatione eterna que est secundum divinam nature.
ipso. nec. per est eterna paternitate. et hoc invenit magister cum
dicitur. et non dicitur filius noster. vel filius noster. quia unus est filius eiusdem
hominis non per gratiam non adoptionis. sed unionis esse. ypostasis
que per nomen filius est et ideo filius noster. etiam transit ad hec
hominem qui persona est in filio dei. transitio autem per uni-
onem factum. in ypostasi. Item de modo quod debetur quod dicit. quod cum nati
sumus filii ire per gratiam facti sumus filii dei. et cetera. ex hoc videtur
vel quod non adoptantur. nisi qui sunt in peccato existentes. sed et
in gratia non adoptantur. nisi qui vocantur. non autem vocantur nisi qui
removentur a peccatis ut dicit glossa. super ad romanos. viii.
Contra quod peccatum potius videtur esse contrarium quam adoptionis. in
huius. vero. adoptionibus. sicut ostendemus alias non adoptaretur eum.
sed potius illum qui obsequens est ei. Preterea per quod videtur. quod sic

adoptionis non competit angelo in suo statu. nec etiam homini
in statu innocentie. quia enim angelis non competit ut quia
non adoptatur quia iam est in domo. sed angelus semper in
domo fuit etiam ante confirmationem quod patet. Ergo uidetur quod per
adoptionem non debeat induci ut non indigeat
introduci. de homine etiam in statu innocentie uidetur quod non in
digeat gratia adoptionis. quia peccatum quod elongauit eum
ab hereditate non fecerat. Contra. Sed homo erat nunquam per
suum habere ius in hereditate dei. sed oportet ut ex suo
munere gratie acquireret. sed hoc est adoptare.

So Ergo adoptio competit angelo ante confirmationem et homini
in statu innocentie. Solutio. Dicendum quod gratia adoptionis quandam
habet partem quidam parentis partem habet tantum scilicet statum non
filii per naturam quia inuenit in adoptato. habitum gratie
gratum faciens qui habitus ipse est per quam fit adoptio.
Item quod est effectus eius et hec est collatio siue acquisi
tio iuris in hereditate patris adoptantis. et potest
hoc tamen tantum sibi saluatur adoptio tamen in angelo
quam in homine quia ante statum peccati. contrarium habet parentis
scilicet statum peccati. quo nascitur quem pater primum adoptat.
Contra. Ergo adoptio quod non est similis de homine et de deo ad
optante. nos enim obsequiis et obtinuis plurimum
peruenire affectum et fauorem. sed amore et gratia
hominis adoptantis ad nos. quia non de suo obsequiose
ei. sed de nostro. sed non est ita in deo quia non potest
sibi ei obsequi de nostro. sed de suo. et ideo ergo ipse per
uenit prior ut uelimus aut adipiscimur per obsequium
et habere ne frustra uelimus in patris adoptatione
ipse et iam adoptatus inceptus ei obsequi. Item ad id quod
quia dicitur. quod non est idem esse in celo et in habitu
magis quam a patre et habere ius in hereditate re
gni. primo enim concessum est angelo. per certum. quia
dicit beda super genesim. in principio creauit deus celum et terram.
quia per celum intellige angelum. nam per celum empyre
um quod statim ut est factum sanctis angelis repletum est.
sed aliud non datur nisi per gratiam adoptionis. sed ubi
quod uilia non deuenitur ergo celum empyreum est ubi
locus datur angelis et tum. dicam remaneat de
buit post peccatum. dicendum quod uilia que sunt pres
bite. non amittentur per peccatum. sic pres alie et
corporis de illa enim dicit dyonisius. in libro de diuinis nominibus. capitulo
iii. quod data de nobis uilia dona. neque quando de uiui
sed sunt integra et splendida. sunt alia uilia quam
per statum innocentie. uel gratie. ut culpe. et illa inuita
et immelius contra. ut in medio datur homo in culpa.
exsistenti ad incollatum per se tamen misericordie tamen in
quo inuenit per se parat cum in statu innocentie. ut
de celo. in suis dapibus celum empyreum tamen
tunc exsistente per gloriam. Item de tertio quod de hoc
quod dicit. quod Augustinus homini accepit in unitate per
hoc fuit gratie et non uero. ex hoc uidetur sequi quod ipse
fuit filius adoptiuus. Ergo enim quod de uero filio fuit
filium est gratia adoptionis. Sed quod non concedo. quod sit
filius adoptiuus. et hoc enim non sequitur ut
sit habitus est quod ipse sit filius uere. quia hoc accidit

gratie adoptionis. Si dicas quod oportet per ipsum non fuisse filium
contra adoptantem. ut filius fieret. ipse autem fuit et est filius.
hoc item non ui impedire. quia pariter huic oppositum
esse unum quod angeli sunt creati in gratia. sed non confirmati
ut quidam dicunt. Et de hoc adhuc est in me quod gratia ad
optionis sunt filii. et angeli et homines. Ergo in quod uobis
accidit gratia adoptionis. quod inueniat non filium illi. quia
factus filius Ergo uidetur quod hoc non impediat quin possit dici
filius adoptiuus. Solutio. Dicendum quod sic obiurgio est in unitate
illa accidit gratie adoptionis. sic deum est sicut uobis non
per dici filius adoptiuus quia est in christo et homo exsistere
non filiationis illius. et ideo non est dictus adoptiuus.

Et ad hoc intelligendum notandum quod aliud est habere per se et aliud est
habere ex dono. quod habet filiationem dei ex dono cum natura
non sit esse filius non habet eam uidetur adoptare ergo quod dicitur
ei quod per se adhibere quod duobus modis. scilicet parentum natura qui est
ab eterno sic nos habemus uilia non accepimus per generationem
a parentibus uilia eorum. et hoc modo filius ignis filius dei est filius dei
patris. non. alio modo habet per se per indeptionem et unionem
ad illum qui per naturam habet. sicut uidelicet unitus est per se pa
tre. quicquid inhabitat patrem. hoc et ille, natura. sed per unio
nem accepimus. et non parentum natura qui est generatio. sic hic homo in
quo hic homo. magis in quantum dicat unionem. habet quod
est filius natura. et tamen hic homo in quantum hic homo. non est genitus
de patre, et hoc est quod dicit Augustinus quia hic homo habuit hoc per
gratiam. sed hec gratia non est habitus anime ut gratia adoptionis.
sed potius est unio ad eternum unum. cum per se. quod non habet filiationem
dei patris et per hoc satis patet. quod adoptiuus. de in quo de hoc
quod dicit ille quod non filius nostri uero adoptiuus. et quod aliquid ad
optamus. ut aut quod magis despondemus. sic apparet tan
tus patrem. adoptiuus aut per filium quam adoptauit de
spondere non potest. Contra. prius non dicit patre hereditatis sed
totum. Ergo non est adoptio. Solutio. Dicendum quod expectari leue est
soluere. quia in unitate adoptantium et eiusdem quod quia fiat
adoptio secundum leges. scilicet enim affinitas legalis excludit
magis etiam nulla tamen propinquitas excludit spiritualem.
magis. sed potius quanto sunt plures coniugendi uere tanto per
mitti et ad dandum iam solutum est. quia quod secundum leges datur pars he
reditatis et non totum et hoc contingit eo quod sunt in temporalibus
quanto per plura diuiduntur. tanto magis diminuitur sed in spiritua
libus per contrarium. est enim. quia quanto pluribus datur tanto est maius.
et non minus accrescit per multorum adoptionem. quia gaude
bit deus de in adoptatis pluribus. unde dicit de gaudium est
angelis dei super uno peccatore penitentiam agente. Item de tertio quod de hoc quod
dicitur non solo uero necessitatis est se esse filium dei. et enim.
dubium utrum solus pater adoptet tota trinitas. uidetur
quod solus pater. quia dicit lex. quia ille solus potest adoptare.
qui potest generare. sed solus pater potest generare in diuinis. Ergo
solus pater potest adoptare. Contra. Sed quod supra. pater noster qui es
in celis. dicit quod pater noster est tota trinitas. Ergo uidetur quod tota tri
nitas adoptet. Item pater Ergo gratia est equalis. a tota trinitate est
gratiam adoptionis. Ergo uidetur quod tota trinitas sit pater ad
optans. Contra. Sed item hoc esse. quia iii. 1. xxviii. dicendum.
deum quod non dicitur filius nostri. Ergo uidetur quod non uidetur pater ad nos.
nec dicitur spiritus sanctus. noster. sed tamen dicitur pater noster. et per gratiam adoptionis

So
So
So

90 Utrum christus sit filius adoptiuus

90 Utrum ueniat adoptio

90 Utrum pater solus adoptet uel tota trinitas

So

sit pater noster. non solus pater adoptare possit. Solutio dicendum quod tota trinitas est pater adoptivus. sed tamen solus pater quantum ad nomen personale. ideo supradictum est quod pater adoptat per filium et spiritum sanctum. quia accepimus nomen filiorum per effectum ipsius filii. Ad primum ergo dicendum quod tota trinitas illa generatione generare potest. et sic tu obicias. ille non potest adoptare qui per naturam non potest generare. etc. tantum solo non solvit. dicendum quod hoc non cogit plus nisi quod generatione non persone adoptionem generat pater. Ad aliud dicendum quod licet filius non dicitur in filio illo nomine neque scilicet sed nomine illo tamen utrumque eo dicitur in filio nomine patris adoptivus. quia filius sub nomine filii non ponitur in adoptione. sed ad personam scilicet et spiritus sanctus sub nomine spiritus sancti non ponitur in adoptione quia est pater etc.

Qo — Utrum pater dicatur equivoce de patre naturali et adoptivo.

Deinde queritur de hoc quod dicit hic enim pater et ... est filius origine non adoptione etc. ex hoc enim videtur quod genitura non dicatur filius adoptione et ... et pater dicitur equivoce de patre naturali et adoptivo. quia alia ratione pater dicitur pater naturalis. agnitione pater est. et filius naturalis filius. sed non est unius generationis unius rationis nativitas et illa generatione et adoptione. ergo non est unius rationis pater. vel filius utrobique. Contra apostolus infra sicut filii et heredes. heredes quidem dei. coheredes autem Christi. quia illo non valet inferri ad de ratione filiationis sue. Contra ad Romanos viii. quos prescivit et predestinavit conformes fieri imaginis filii sui. et ut sit ipse primogenitus in multis fratribus. ergo si conformes sunt imaginis filii sui. non equivoce dicuntur filii et ipse primogenitus dicitur generationi nostre. Cuius natura non est equivocatio. Preterea accipe hoc ex illo verbo. vade ad fratres meos. ad adoptionem. Patrem non dominum... non dicitur fratres si genitus non esset equivocatio. Solutio dicendum quod ista non sunt unius rationis sed per prius et posterius sunt dicta. Christus enim non filius est et adoptivus similitudine. nos sumus filii et non accipitur similitudo in actu generationis. ut per prius et posterius sed adoptionem quod adiungitur adoptatum. quia ipse est nobis exemplar et assimilatum quo possimus ut sumus conformes et heredes. et ideo apostolus quando dixit. ad Romanos viii. Cum enim dixit. sicut filii et heredes. heredes autem dei. coheredes autem Christi. Statim subiunxit. si tamen compatimur ut et simul glorificemur. quod dicitur similiter filius suum filio. adiungit enim naturali similitudo in presentia. Et per hoc patet solutio ad totum.

Qo — Utrum sit filius quia filius adoptivus vel nuncupativus.

Deinde queritur de hoc quod dicit unitate vel nuncupative. ex hoc enim videtur tertium filii introduci. quia nec adoptivi sunt. nec naturales filii. sed nuncupatione sola. Si dicatur quod illi sunt qui sola creatione sunt filii. Contra illi non sola nuncupatione sunt filii sed habent actu patris inductione adeo et cum similitudine patris et imaginis. Ulterius queritur hoc utrum aliquid sit medium inter filium naturalem et filium adoptionis gratia. Cuius quod sic. quia medium est quod participat ratione extremorum. sed filius naturalis est et filius naturalis adoptionis est tamen filius gratia. ergo quod quidem habet quod est naturalis filius. ut Christus homo. ipse est medius inter filium naturalem et filium adoptionis per se. Contra. medium non nominatur nomine extremi. Sed ad aliud extremum causa per se. Sed homo medius est inter filium naturalem et filium adoptionis. ut quia filius alter. nec adoptivus sed debeat vocari absolute

So — Solutio dicendum quod filius est. Creatione sola. et est filius creatione et adoptione. et est filius nuncupatione. qui imagine creationis actu peccati mortali est deformatus. et ille dicitur filius naturalis non quod habeat actu et imaginem patris. sed quia dicitur ab initio patris similitudine sicut habemus dixit dominus. filios enutrivi etc. et per hoc patet solutio ad primum. Ad aliud dicendum quod nullo modo Christus homo dicitur deus vel filius naturalis. generatione tamen per adoptionem. quia non participat vel unum extremorum et hoc non per rationem medii. sed per rationem extremi. Ergo enim quod homo ille filius est non est gratia adoptionis ut dictum est. sed unionis adeo et ideo non est ibi aliud de ratione extremi quod est filio adoptionis. et extremum est ibi ratione extremi. et simpliciter quia ipse eidem naturali similiter filius est. qua filius eternus dei filius et eximi ... quod medium constituit iuxta est. et non permanet in sua simpliciter etc.

Qo — Utrum adoptemur per dilectionem.

Deinde queritur de hoc quod dicit. nos per adoptionem filii dicimur. dubitatur enim super. que sit illa gratia per quam adoptamur. cuius quod dilectio movet patrem adoptare ut adoptaret filium. Contra ad Colossenses i. transtulit nos in regnum filii caritatis sue. cum adoptionis gratia transferat in regnum. ergo quod illa caritas sit gratia. Contra spiritus sanctus scilicet diffundit caritatem in cordibus nostris ut habetur ad Romanos v. et ipse dicitur spiritus adoptionis in quo clamamus abba pater. ergo videtur quod adoptio fiat per caritatem. Contra augustinus dicit. quod sola caritas distinguit inter filios regni et perditionis. cum igitur ad regnum adoptemur. videtur quod hoc fiat mediante caritate. Contra. sed per assimilationem adoptivam adoptamur. sed filii dei. ad Ephesios xii. diligite inimicos quia ... et Iohannes xiii. vocatis me magister et domine. et bene dicitis etc. si ergo ego lavi vobis pedes dominus et magister et vos debetis alter alterius lavare pedes. exemplum enim dedi vobis ut quemadmodum ego feci et vos faciatis. Contra id quod papias dicit gratia opus pape ad adoptionem. sed superbia eius resistit. huic autem dicit gratia gratum huius adoptat. Solutio in adoptione quod dici consideratur extra adoptans et quidem extra adoptatum extra adoptans primum est dilectio. inclinans ad gratiam collationem. et ex hoc adoptionem non sumitur quod est collatio gratie extra adoptatum prima est fides vel fidei virtus. ostendens latitudinem hereditatis et benignitatem dei adoptantis accedere enim ad dominum prius oportet credere. quia est et quia inquirentibus se remunerator sit. secunda est timor pene. tertio est spes hereditatis et adoptionis. inde quarto appetitus per dilectionem. et cognitum ipsum adoptio. et hoc secundum nos. Sed non sumitur extra gratiam simpliciter adoptat. caritas autem facit perfectum adoptionis extra adoptatum. et adoptatum fides autem timor et humilitas et cetera virtutes sumitur quidem. quia fides ut ostendens. timor ut impellens. ad adoptionem humilitas autem ut excludens gratiam adoptionis. Deinde queritur de ultima istius distinctionis que inquirit utrum dominus sic ut homo predestinatus illa etc. et queritur duo. scilicet utrum predestinatio filii dei sit unius rationis cum nostra et utrum sit causa nostre predestinationis ad adoptionem. per hoc sic Romanos viii. quos predestinavit hos et vocavit. sed vocatio est sequela causa per diversos per gratiam finalem. non collatio ex ...

Qo — Utrum predestinatio filii dei sit unius rationis cum nostra.

glo. et ideo filius dei praedestinatus non sit sic nature. vel
non sit sua praedestinatio universalis omnis causa nostre. Ad quartum dicendum quod sibi
propter prius dicta. quia nobis et praedestinatio quantum ad finem totum.
et nunc totum sibi autem quo ad finem absolute non est. sed
quod praedestinatio in ultimo nostro ideo non quia non est propter. Ad quintum dicendum quod non praedestinatur
destinatur ut dicit nisi quantum ad destinationem vel a termino
et tamen non est eternitatis. ergo propter id et nobis. quia ei.
[q.] Sed contra super Ro. viii. praedestinatio dei praeclarissimum est lumen
nostre praedestinationis non autem unum esse. salutis esse omnis
quia neutrum equivocorum illuminat ad aliud. Solutio dicendum
quod dicitur praedestinatio proprius. et praedestinatio est. scilicet
terminus ad quem et terminus a quo. et ille qui destinat terminus a quo est. vel
puri. vel culpe. non propter dico quia simul quia peccatum esset
adhuc esset praedestinatio per gratiam ad gratiam. et gloriam
et a quo et hoc proprius est nobis. pro patria ergo quod terminus ad
quem est gloria. et illa per primum Christi. quia ipse ascendit
pandens iter ante nos. et nos in gloria adduxit. et prius per
est ei pro patria glorie. est autem modum inter destinationem
et qui destinatus. et hoc est Christus gratia unionis ipse primum
et non simpliciter. et non nobis est per prius quam omnes nos et per hoc patet
solo ad totum. Ad secundum quaeritur / si illa praedestinatio sit causa nostre
praedestinationis et videtur quod sic. quia ipse est causa nostre salutis.
est similiter Ro. i. Cor. xv. in glo. dicitur esse ipse causa
nostre resurrectionis. Praeterea mediatio mediatoris
reddit adiectum causa efficientis sed ipse mediator dei
et hominum fuit. ergo ipse fuit causa nostre salutis et per consequens
nostre praedestinationis. Sed contra praedestinatio ut dicit Gregorius in
quadam orationibus sanctorum ergo multo fortius a Christo iuvatur. ergo
ipse est causa. Sed contra neque non fuit salutis nisi per Christum. et quicquid
fiet. hoc est primum. ergo nos esse salvandos per Christum est per
patrem et primum. ergo praedestinatio. ergo illa praedestinatio causat prae
destinationem nostram. Sed contra sicut se habet praedestinatio ad praede
stinatum sic se habet praedestinatio ad praedestinationem. sed Christus praedestinatus
destinatus causat nos. ergo sua praedestinatio causat nostram
praedestinationem ut videtur. Contra. hoc est causa eternum. sed nostra praedestinatio
est eterna. ergo non est causa illius. Praeterea non quia nec effectus nostre prae
destinationis causatur a praedestinatione filii dei. quia effectus nostre prae
destinationis gratia est in praesenti. praedestinatio non est Christus. in gratia hu
manitatis. et ab hoc illa non causatur gratia. ergo nullo
modo potest esse causa nostre praedestinationis. Solutio dicendum quod est
causa duplex. scilicet extrinsecus. et sicut causa perinfluens super causa
tum secundum praedestinationem nostram sunt duo. scilicet eternum quod est
propositum in praesenti. et appositio gratie in praesenti. et post
glorie in futuro. si igitur queratur utrum praedestinatio Christi sit
causa influens super id quod est eternum. in praedestinatione
nostra / dico quod non. sed non prohibet quod influat per modum
meriti. et mediationis super id quod est temporale. quia hic
est effectus praedestinationis. qui a orationibus sanctorum iuvatur.
causa autem eius prius esse. quia non ad fortitudinem ipsius prae
destinationis / per hoc patet solutio ad primum rationem. quia ex pluribus quod
est causa influens. per modum meriti. et mediationis. Ad id
autem quod ob[iicitur] dicendum quod id quod est eternum non causatur ab alio. sed
licet ergo quod est effectus. praedestinatio non sit ab hoc Christo. in quantum est
et non per influens per modum merentis et satisfacientis pro
nobis. et mediantis ut dictum est prius.
[¶] Solutio autem quaeritur utrum debeat simpliciter dici. in hoc prae
destinatum genitum Christum unitum ex hoc non. Praeterea solum ad hoc.

efficientis sine adiectum omnem effectus quem ex parte efficientis
est causatum ex quo relinquitur habitum esse causatum ex parte autem efficientis.
sive causatum se incepto esse in his nostris. et non sunt hic duae
quaestiones. utrum ad haec dicendum sit Christum esse causatum. et hoc determinatur in ista
distinctione. et utrum Christus incepit esse et hoc determinatur in ista distinctione. et
utrum Christus incepit esse et hoc determinatur in ipsa. est. sequenti distinctione.
in post praedicatum quod ultimo Christus incepit esse. Ratio. ergo quaeritur
quorum primum est utrum sit concedendum simpliciter quod Christus sit creatura. Post
est de perfidia Arrii. quaeritur propter hoc quod Christus creatum esse dixit.
et in quo tenetur ex quo sit creatum dicatur. Et quia dicendum
fecit ibi Arrii sed fuisse perfidia etc. Primo circa ultimum
parte solutum. quaeritur Argumentis sophisticis quam praemittere. quod Christus sit
creatura. in nono ex eo quod Christus dicitur factus homo. obiicit autem de hoc quod dicit.
in parte ad quod dici potest. hoc simpliciter. et absque determinatione
conveniens dici. ex hoc non videtur quod non potest dici licet in quibusdam
propter haereses quod ut et inde posse ostendi. Sed est via sed
homo est deus propter unionem ergo per eius positionem deus est hic homo.
aut ergo creatus homo. aut non creatus homo. si non creatus homo.
ergo est aliquis non creatus homo quod falsum est. ergo deus creatus est homo. si
creatus homo. ergo est creatus. ergo et filius dei vel deus. vel Christus est
creatus. Praeterea propter unionem recipit ista. sed homo est creator. ergo
per eandem unionem debet recipi ista. filius dei est creatura
in quantum sic. Christus secundum quod homo est creatus. et licet ergo homo dicitur simpliciter.
et Christus non habet. non simpliciter habet quia in isto non praedicatur de
Christo. ergo dicitur suppositum ergo Christus secundum quod homo. scilicet secundum suppositum humanitatis.
est creatus. sed quicquid dicitur de supposito humanitatis dicitur de deo.
ergo est creatura simpliciter. Si dicatur quod hoc sit. quod hoc
sit propter repugnantiam intellectuum. quia non est maior repugnantia
intellectuum inter ista. et dicitur iste homo est creator. et inter
ista filius dei est creatura et tamen prima recipitur. ergo et quod secunda de
beat recipi. Praeterea quando dicitur homo est creatura. si dissonantia vel
natura habet sit compraedicatum. vel quod non quia dissonantia vel
et non forma dissentiunt sed non opponuntur. sed patet quod forma
hominis et forma creatoris nec dissonantia. nec opposite sunt. ergo
videtur quod sit concedenda sed homo. vel homo iste est creatus. Praeterea a quo
removetur superius et inferius. sed creatura superius est ad omnem formam.
praedicatum. ergo superiore ad formam hominis. ergo si hic homo non
est creatura. sequitur quod hic homo non est homo quod falsum est. ergo debet concedi
ista vel homo est creatura. Solutio dicendum quod omnis iste propositiones fe
sunt. si sine determinatione proponuntur si non homo sit ex parte
subiecti. et non de ratione stabit necessario propter illud. et tamen
subiecti quia non subiecti ergo non. sed ex parte. et non cum ipsa non sit causa
tamen. vel creatum. illa non est falsa cum dicitur hic homo. vel iste homo est
creatura. sed autem subiicitur Christus vel ille et non est. et apposito. et sup
posito est. et ideo est falsa nisi determinatione praeponitur. si autem
supponitur cum illo notante prima. vel pluralitate eterna.
et tamen est falsa. ut cum dicitur filius dei est creatura. vel filius. vel Christus est
creatura. si autem creatura sit ex parte subiecti. et hic homo sit
ad primo ex parte praedicati. tamen est falsa. quia tantum
tenet quia propter de mediatorem. sed non praedicatur naturaliter propter quod et
proprie formas creationis. et non tunc intelligitur convenit propositio. vel est dicitur creatura
vel aliquis creatus est homo. et non tamen est falsa. ergo omni causa
tangente. falsa est propositio sine determinatione. Ad obiecta ergo dicendum.
ad primum. quod sed est verum. deus est hic homo. filii dei suppositum propter filium
dei. vel quod non. quia non est quod dicitur est hic homo. sicut ista
filius dei est hic homo. et quod per dividendo infertur. aut creatus
homo. aut increatus homo. dicendum. quod hic homo supponit propter

·XII· 61

31

compositionis. et ideo illa propositio est simpliciter increata. et secundum quid creata. ut
simpliciter non uidendum. creatus homo. sed hec due est creatus homo.
et est non creatus homo non opponuntur per affirmationem et negationem.
cum ambe sint affirmative. sed si hoc dicatur homo non fuit factus
ergo est non creatus homo. id est quod non creatus ualeat tantum quantum
increatus. quia sic magister dicit in sententiis li. iii. d. xi. quod eundem
dicit gratie domini. ergo eundem uel quantum domini. quod non sequitur quod
domini. propter indeptitudinem nature nec sequitur eundem propter distinc-
tionem persone. ita uel hic dicendum. quod propter diuersitatem naturarum in
una persona christi homo. iste homo supponit personam compositam in
duabus naturis propter increatam non sequitur quod sit creatus et propter creatam
non sequitur quod sit increatus. ideo nec sequitur quod sit increatus
homo. Ad aliud dicendum. quod ista recipitur quod sit creator homo
est uerum quia creator impositum ab actu. qui persone est persone. sed quod
sed creatum esse. uel increatum esse dicitur gratia nature. unde non est
simile. de li creatus et de li increatus. et de li creator. Ad
aliud dicendum. quod cum dicitur christus secundum quod homo est creatus. li secundum quod no-
tat conditionem nature. non enim opportet quod excludat. secundum quod predicatur
in recto simpliciter predicatur. nisi li secundum semper notaret in
deputatem uel unitatem persone. et hoc non est uerum et quod
ergo christus secundum quod non omne. quod conuenit ei absolute sicut
patuit in dicta precedenti. Ad aliud dicendum. quod cum dicitur iste homo est
creator nulla est repugnantia intellectum. quia li iste homo
supponit personam et huic conuenit esse creatorem. sed hoc uerum est quod sup-
ponit personam compositam. eo modo compositionis quo proprie dicitur
et ideo ista non recipitur. iste homo est increatus. sic nec
istam. iste homo est creatus nisi addatur determinatio. sunt tamen que
dicunt quod dissimile est. quia humana natura exaltata est in persona christi
se in ipsis ut aduenientes persone dicitur creata uel increata
in sua attributa non in quantum persone sic attributa dicuntur
nature. que est quasi subiecta. et in ratione subiecti. in ipsa persona. sed hoc non
ualet. sed potest considerandum in ipsis attributis. quoniam que-
dam sunt per se persone. sic illa que dicunt actum et pas-
sionem persone. uel imponuntur ab illo sic creator. creans et huiusmodi.
quedam autem conueniunt ratione persone nature. sic esse creatum. uel esse in-
creatum. et illa que conueniunt persone in se. illa conueniunt uel attribuuntur
expresse in utroque. non autem illa que ratione nature. que dicunt re-
pugnantiam cum forma subiecti. Contra quod obicitur quod inuenitur a sanctis
ista hic homo fuit ab eterno. dico quod esse ab eterno conuenit persone
sicut nature. et ideo attribuitur persone. esse eternum non ita repugnat.
sicut esse increatum. quia eternitas conuenit post ratione immutabi-
litatis ut dicit augustinus. sic angeli participant eternitatem eo quod eter-
nitas dicitur per modum mensure ex [illegible] et ideo illi homini ratione
persone conuenit. sed esse increatum absolute ponit repugnantiam
ad iterum. quia nec est increatum. nec creatum. nisi ratione sue
nature. Tamen de hoc sunt opiniones et quidam concedunt
simpliciter. quod hic homo est increatus. sed uolunt concedere quod iste
homo sit creatus nisi cum determinatione. Ad aliud dicendum. quod creatum non
est supponit adhuc homo. secundum quod supponit personam compositam. nisi
cum determinatione. unde si sic negetur. non oportet quod propter hoc
homo negetur a christo. Deinde queritur de hoc quod dicitur. si filius
factus creatura est. non omnia per ipsum facta sunt. hoc enim non ui-
detur sequi. quia filius dei est factus homo. secundum concessa supra d. vi.
et homo est facta creatura. ergo et filius est facta creatura. preterea quoniam habet augustinus

quaestio: utrum christus sit facta creatura.

si enim filius dei sit creatura quam ipse fecit. vel quod per ipsum factum est
tunc non per ipsum facta sunt omnia quia ipse est facta creatura. Solu-
tio. que est christus predicatur dicitur et in recto et ideo illa non potest
esse nisi persona compositum suppositum. quod si filio dei conuenit esse non predicatur
in recto et ideo non potest esse christus factus creatura et quia persona compositam suppositum factus
esse non potest. et sic intelligitur augustinus. Ad aliud dicendum. quod licet
unum deum est filius non potest esse creatura. qua ipse fecit. sed
potest esse creatura quam fecit in natura. vel secundum unum. vel est unum fecit.
Deinde queritur de hoc quod dicitur in littera. d. l. quo enim modo
creatura esse potest. hoc enim non esse nisi determinata. quia
sicut ix. d. augustinus dixit. sicut quod inferiora dei creatura est quam suscipiunt
adoramus. suscepta. enim creatura. quia caro dei creatura est.
Item a quibusdam sanctis dicitur esse creatum sicut dicit. quia
creatura uocari non dignatur. et magister. xiiii. de [illegible]
[illegible] non sit creatura ergo non quod sit creatura sit in ipso [illegible]
Contra quod dicendum. quod in sententia augustini est. quod in modo hoc est in tri-
nitate et unitate non potest esse creatura. quia aut esset
persona. aut natura. et neutrum potest esse. et ideo christus non est creatura
quia est in persona. quia non est creatura secundum creata. sed non in-
tellexit quin secundum personam sit in natura creata et natura creata in persona. Ad
aliud dicendum. quod hic auctores sunt cum determinatione intelligende et non sim-
pliciter. quamuis simpliciter sit plane. Deinde queritur de angelis

quaestio: utrum modo possit esse creatura.

Solutio.

quia dicit magister esse extra propriam. sicut enim ipse est figura-
tiuo. non uero esse ex figuratiuis propositionibus ista ratio. secundum quod homo christus
est creatura rationalis uel intellectualis. sic iacet in littera. in illo non uidetur
esse nisi quod in termino non repetitur reduplicatio.
sicut christus secundum quod homo est rationalis creatura. sed rationalis creatura est creata. ergo christus
est creata. tunc patet quod non est proprium extra propositum aliquid. sed tamen
ex hoc quod non repetitur reduplicatio in termino. Contra quod
ad hoc est quod instrumentum uocat magister propria quia in ui-te
id quod [illegible] predicatum non dicitur [illegible] simpliciter et [illegible]
se. Deinde queritur de hoc quod dicitur christus esse ad non diuinum. Sicut enim

quaestio: literalis

dixit christum non esse hominem dominicum. d. vii. ergo et [illegible]
debeat dici diuinum [illegible]
possessiuum. [illegible] uocat suppositum. alterum [illegible] uocat [illegible]
[illegible] ut forma. unde [illegible] christum esse diuinum quia [illegible]
diuinitate. non autem conuenit esse dominicum. quia hoc sonat [illegible]

quaestio: utrum christus sit ad diuinum.

Consequenter queritur [illegible] magister utrum christus ce-
pit esse. et ratione [illegible] utrum sit [illegible] homo factus est deus. et [illegible]
incepit esse deus. [illegible] quia [illegible] sit [illegible] quia conceditur
[illegible] nominibus [illegible] oppositionibus quod non ad [illegible] inducte [illegible]
nisi ut ostenderetur qualiter filius dei factus est homo et quid
predicare [illegible] Item [illegible] est deus non semper fuit deus.
ergo factus est deus et incepit esse deus. Item deus factus est homo et conse-
quenter incepit esse. ergo deus incepit esse homo. ergo a simili a
simpliciter homo incepit esse deus. Item nisi [illegible] ista quod christus
homo [illegible] est. homo est deus. ergo homo qui incepit est deus [illegible]
et [illegible] alioquin esse quam ista. homo incepit esse deus.
Solutio [illegible] ista [illegible] non concedi [illegible] incepit esse
[illegible] uel concedi debent. quia idem est incipere esse
simpliciter. et incipere esse in [illegible] sic idem est [illegible] incipere
simpliciter. et incipere esse homo. ergo [illegible] idem est hunc hominem in-
cipere esse. et incipere esse homo. sed incepit esse homo. ergo incepit
esse. et si tu uelis [illegible] per istam incepit esse [illegible]

C. xii. d.

quaestio: utrum iste propositiones sint uere homo factus est deus et homo incepit esse deus.

quaestio: utrum concedenda sit ista homo iste incepit esse.

incipere esse. iam exclusa est gratia. quia esse album est esse per accidens et ideo non incipit esse simpliciter. sed esse hominem est esse substantiale. ergo videtur quod sequitur quod incipit esse. ¶ Item [illegible] est quod homo fecit [illegible] [illegible]. ergo [illegible] filius homo esse et esse homo. ergo videtur quod sic concedendum sit hic incipit esse homo. ¶ Item concedunt dicentes sepe dictum est quod sic sit dicendum deus incepit esse homo. deus factus est homo. et tamen contra ei quod est factus videtur posse [illegible] deus et christus filium dei convenit competit. ergo ratio fortius sed concedendum est homo incepit esse deus vel factus est deus. cum contra [illegible] [illegible] sic [illegible] per hunc tamen deus. si forte dicat quod hic ab eterno fuit deus. et hic homo ab eterno est deus. ergo videtur quod hic homo ab eterno est. sed [illegible] id possumus predicare de se. ut dicit boecius. quod nulla propositio verior est illa in qua idem predicatur de se. ergo videtur quod si hic homo ab eterno est ergo hic homo ab eterno est homo. quod est contra aug. in [illegible] quod quamquam mundus esset non erat [illegible]. nec mediator dei et hominum homo christus [illegible] exerendo auctoritate directe vel accipi quod mediator dei et hominum homo ihesus christus non fuit ab eterno. quod est contra hoc quod concedunt. quod hic homo est ab eterno. et hic homo condidit stellas. et contra hoc quod ipse dicit in evangelio jo. viij. ego principium qui loquor vobis. hic est suppositum pro [illegible] hoc est illum hominem homo. et hoc est contra quod ibidem dicit. amen dico vobis quod antequam abraham fieret ego sum. sicut [illegible] dicit antequam abraham fieret ego sum. sicut [illegible] dicit. antequam abraham fieret potest dicere. et deinde propter eternitatem potest antequam mundus fieret ego sum. Contra [illegible] modo videtur quod nulla [illegible] modo [illegible] hic tamen valet [illegible] auctoritas. quod ponit hic. quia [illegible] quod [illegible] intellecta vel [illegible] [illegible] non reddat ratio. quia [illegible] vel non [illegible] cepisse vel non cepisse [illegible] esse. vel non esse. [illegible] per unionem duarum naturarum in ypostasi sic alium vel eundem [illegible] ut [illegible]

¶ Sunt tamen quidam qui [illegible] hic [illegible] [illegible] simplicibus sed [illegible] dixit [illegible] colonum et magister [illegible] altisyodorensis [illegible] illos [illegible] quod [illegible] cum deus factus [illegible] est homo. vel filius dei factus est homo. vel incepit esse homo. quia terminus [illegible] in quibus [illegible] vel nomen [illegible] vel nomen est [illegible] [illegible] vel [illegible] incepit vel ex parte predicati. [illegible] [illegible] [illegible] duplicem quam posui. [illegible] quod [illegible] vel in[illegible] sua [illegible] [illegible]. [illegible] est [illegible] [illegible] [illegible] de re apud sophistas. vel [illegible] retorqueri ad totum. ut [illegible] non potest [illegible] [illegible]. sed sit in[illegible] vel [illegible] [illegible] hoc [illegible]. homo incepit quod deus est homo [illegible] vocat de dicto apud sophistas [illegible] est [illegible] [illegible] ille propositio sic homo factus est deus. vel homo incepit esse deus. [illegible] quod [illegible] dicere. [illegible] est sic [illegible] sed [illegible] de dicto [illegible] est [illegible] esse. quia hoc est [illegible] [illegible] est quod homo est deus. hoc incepit quod homo est deus. sed [illegible] est [illegible] dicit. homo factus est deus. quia illa est dicere [illegible] [illegible] altisyodorensis. de hoc est quod vult. quia [illegible] [illegible] supponit ex parte [illegible] et alia ex parte predicati. [illegible] [illegible] homo sit ex parte predicati stat [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] esse [illegible] [illegible] conceditur quod filius dei est factus homo. [illegible] [illegible] [illegible] est homo. cum a stat in [illegible] stat [illegible] quia [illegible] [illegible] suppositorum subiciuntur homo cum [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] et [illegible] ad [illegible] [illegible] [illegible] cum [illegible] homo factus est deus [illegible] [illegible] descendit [illegible] ad suppositum sic homo factus est deus. [illegible] ad hoc [illegible] vel [illegible] iste homo. [illegible] iste [illegible] factus est deus. [illegible] [illegible] est. [illegible] sed est [illegible] iste homo incepit esse deus. [illegible] [illegible] homo incepit esse deus. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] sic [illegible] quod [illegible] [illegible] sit modo dealbatum sed est [illegible] [illegible] [illegible] modo incepit esse album. sed hoc est [illegible] album modo incipit esse [illegible] vel album incipit esse [illegible]. quia [illegible] album est ex parte predicati ut dicit [illegible] albedine in hoc. sed cum est ex parte [illegible] stat pro albo. et ideo cum dicit album incipit esse [illegible] [illegible] hoc album vel [illegible] incipit esse [illegible] quia [illegible] album in suppositorum supponit pro [illegible] quod est ante [illegible] albedinis [illegible] dicunt hic. cum [illegible] homo incipit esse deus quia [illegible] homo stat pro [illegible] que est [illegible] humanitate quam in ipso habet [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] eo quod [illegible] advenit. et ideo [illegible] [illegible]. quod [illegible] [illegible] incipit esse deus. [illegible] [illegible] [illegible] est. ergo [illegible] homo incipit esse deus. vel [illegible] vel [illegible] [illegible] non [illegible] est [illegible]. deus vel filius dei incipit esse homo. quia [illegible] homo in predicato stat formaliter et ideo [illegible] [illegible] descendere ad [illegible]. et ideo non [illegible] quod deus vel filius dei incipiat esse hic homo. [illegible] hoc [illegible] [illegible] ad illas [illegible] quibus [illegible] est [illegible] ad auctoritatem aug. [illegible] [illegible] quod [illegible] deus [illegible] homo [illegible] est [illegible] cum magistro quod est determinatio [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] non. ad id quod [illegible] quod [illegible] iste homo incipit esse deus [illegible] quod [illegible] non est concedendum ad [illegible] aut [illegible] quod [illegible] non est ille. quia esse hominis non est totum esse substantiale [illegible] vel [illegible] hominis. vel [illegible] et ideo sed cum determinatione conceditur [illegible] quod est [illegible] non [illegible] [illegible]. ergo incepit esse [illegible] [illegible] est de [illegible]. eo quod [illegible] homo [illegible] [illegible] advenisse [illegible] non accidentale. ad [illegible] non [illegible] hic homo quod [illegible] hic [illegible] quia [illegible] [illegible].

¶ Ad [illegible] [illegible] quod sed [illegible] homo [illegible] non tamen [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] secundum suppositum. [illegible] homo ex parte [illegible] ponitur.

¶ Ad [illegible] [illegible] quod ille [illegible] sunt [illegible] [illegible] quod [illegible] de deo [illegible] dicere. [illegible] [illegible] vj. de [illegible] est. et ideo est [illegible] [illegible] [illegible] per [illegible] que [illegible] est. ¶ Ad [illegible] [illegible] quod [illegible] hic homo ab eterno fuit. et ideo [illegible] ex hoc quod ab eterno fuit homo. vel ab eterno sit homo. quia [illegible] homo ex parte predicati stat [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] non ab eterno fuit. sed in [illegible] stat [illegible] [illegible] ab eterno fuit. [illegible] hic homo ab eterno fuit deus. [illegible] homo ab eterno fuit deus. non tamen [illegible] quod deus ab eterno fuit homo. ut dictum est. ad [illegible] aug. [illegible] quod [illegible] [illegible] sic intelligitur quod [illegible] homo sit ex parte predicati [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] hoc est ipse mediator dei et hominum homo christus ihesus non erat homo [illegible] mundus esset. [illegible] [illegible] [illegible] suppositis [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] potuit [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] antiochenus. ¶ Fuit tamen alii non [illegible] sic [illegible] [illegible] volunt dicere quod [illegible] [illegible] homo. vel [illegible] homo in [illegible] quod supponit [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] sive [illegible] [illegible] dicunt quod suppositio [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] suppositum [illegible] [illegible] [illegible] duplicem [illegible] sicut dixi [illegible] [illegible] [illegible] illi [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] non [illegible] [illegible] hunc [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] et ideo dicunt quod potest recipi ista. homo factus est deus. [illegible] [illegible] [illegible] intellectum. et tamen non sequitur quod homo ille fuit ab eterno.

[illegible] quod [illegible] homo non fuit ab eterno [illegible] ad [illegible] [illegible] [illegible] non sit [illegible] [illegible]

Sod. Sequitur utrum aliunde hominem etc. in hoc loco tan
git magister qr xm quintum ex uno de distinctis q
huitatis ex divib; hic ne fmeaq sit ei sicut.
sig pecandi. discretio sex. et debuis trib; mouit
tres goes. p utrum aliunde potuit materiali assume
re hom quia aliqua. sed. quantum ille ho potuit p
cere. i. no inuito. q utrum ille ho potuit peccare.
t q utrum potuit assumere in sexu mulieb. i. solum
sequentia quaqueq eio se. pcedit aut qo ij p
utrum aliunde quam de adam potuit potuit assume.
so utrum debuisset assumere aliquem qui esset adam l
filius ade. in pndo totum gnis bu. mu. et illi. sic
radicum. ad q aliunde. q ita dic aug. potuit
hoiez aliunde suscipere in quo esset mediator dei
et hom no de gne illius ade. qui peccato suo obli
gauit totum genus humanum. Et est ex hoc apertum. et
pa dz esse elongatus ab utroq; sic ex hoc a fonea.
si x fuit ex hoc nos a pena. et culpa. g debuis
elongari ab utroq; cum ante nullus hois qui esset
dei subiacent culpe ul pene. g aliunde debuis
ex heris ab utroq; accipi. Et est totum q fuit in
adam debito pe subiacuit id a q pena pise dz
no p p g. pena pna satisface. e igr x satisfa
ce uenit. ut de illo adam sumere no debuit. ut
u. Et me duplicis morbi no pa cor pignte
ad unum morbum tm. s x e me um. g gnias de
buit hre soli ad utrumq morb. s d est morb pe
ne et culpe. g q ipse neutrum debuit hre in se
ipse dz ss ade que tota pene subiacebat accipe
m. no debuit ut u. s h. ans. mu. o. q ho. d
q satisfaceres et ille p quo satisfit. dz esse ei dem
ne. s idem no possunt esse. quia adam pecando
in sitiu bonum do abstulat. g optinit q esset
ei de gnis. ei de aut gnis esse no potuit. si ho
aliunde suppsisset. g u q debuit hoiem de gnie ad
de assumere. Et est q nascitur d adam nil q
saluades pudit. s d ap. ad he. q q sacificat
et sacificatur ex uno. q g nati sunt. g e de
uarietate q g eius. q x qui saciat et sacificatur.
esset ex uno. p m ma. Et est nil inull. tu ad
duo p. sui gnis q sic p. sm una rone p
api. no. n. asini resfuntur ad duos asinos
actiue. p gtes. g nec leves ad duos leves.
g nec hoies possunt refri ad duos hoies. s
n hoiez aliunde sup s q in illo u esset n huia.
aut no. si no tunc nc ualet nob illa reddep
q p nob satisface no debuit. qui ho no fuit.
ut s pbatum e. si a ue esset impo. n hu. tuc
n hit. una spe. no refstur ad unum p. sui ge
nus. q e h. oe ne ordine. g actor ne q hue
in dicit ordine ne esset p istor ne q e e no
pot. Et est in omni aia mli recsus e ad unu
mle. pn in illo gne. g hoc est in hua. h
igr mle. a e inp hoc aut ex ipm. sim p ho.

te omnis ho mli. e ab illo sic e ulias et x ho
sume mn no potuit g est. n ab ipo. sia ex
ipm g ad d m possibile ad sozm hois possibe
disposita q de illa loquimur. sine ex pn p
pagatis hue ne. s quicquid e ex pn ppago
nis hue ne uniqua ppagatur. g alia m
disposita ad sozm hois impossibile esset ad sozm
q no esset mtstile g optuit q tota esset
inte. sug x ho esse debuit. ex m ade. tim
optuit assume. Sod ultis robz q sen.
d q do n e impossibile s q e de dignitate ne
et satisfactiones no debuit x aliunde q ab ad
hom accipe. Ad p g do. q cum io. dico
d al e n e impossible nec indignum. q hoc ip
q faceret dignum esset. Ad d do. e q d e de
ex hnite de loco ad loc. et d ex hnite p mitu
satisfactois qui illum oz distare. a loco eius istum
am ei qui cecidit in eo concitare. s no in de
bito satisfactois. n sic ipse uoles debitore
se face. um concitabit. in pena etc. Ad d do.
q totum q fuit actu in adam hoc pene et de
bito pene subiacuit et et quicq d fuit hoc
mo origis. sic ipse dingo esse potuit. s no
q d ineo fit pcorpulentam stam in se sbia
cuit debito. s pene subiacuit. q x fuit
in libis ei pcorpulenta stam ut dic au q d
fit ineo. et uiuinis in ulnis hoc tam pgatum
no fuit cum qua assume. um possit dic q to
tu subiacuit ineo. s ut ad illum tu deco n
subiacuit debito pot. s penalitate uolu
assupt. q separe eum sinolunsti potuisti.
p tam go concordat magis ub aug. sup po
sitis d y declaratoe. d. iij. ad a do. q a
e de medicina corpali et spuali e p modu
iuste satisfacts et no pnt exig iusti re
stitutem. qua reis no dimitt reatus pene.
n p pene iust et no ges fuit x deadi m. f
num hois assumere. Sodo q utrum debuit x
nim alio assume. q esset pncipium omnium. sic
adam. ut q sic. quia ap. dic. ro. v. sic p inobe
m pccores ostti sut multi. i p obe pm iusti
ostituuntur mli. g iust dz esse p p. ex uno
sic pctm. hoc aut esse no p n sic pn om
g ut q n que e in p o debuit hre relo
nm pncipii. ad tota nm huam. Et hec
e ca. q pccl pent no maxh puit. q
s ex eis ppagent. in eis tam no initiatur n
ipm tota origo hk. g pprium qui iustifica
ex uno dz esse cu q origo in uno repat. Et
nullus magis dz satisfacto. p omibz qua ille.
q e origo omnium et iquo g peccauer. g u
q cum x p omibz satisface uenit q eum qui
origo oium erat p tho plaue. s. assume
debuit. s h. sicut p pbatum e h toti nate

q°
utr e potuit as
sume aliunde
q de adam

So

mediati

q°
utr p debuit assume
n aliquid q esset pn
om sic adam

rom e corde ut duo sit pri uni eodo mo pña.
g x pri oium inforne ne ee no potuit. n adā
assumeet. adhoc aut sequetur v. max incon.
quoz pri e q assumes a assumptu eet una
p. et assumptus dapnat peruit. sequeret q fi
di dapnat peccasset. quia quicquid ag ho hic
ho ul egit. totu ageret fili di assumes. Scdo
e q cu toti n ade actualr pcto subiacuit. se
queret q x n pcto subiacuisset q itm fm e. Ter
tiu e q oportet q gtia origi eet excarne sic pe
q no posset si multiplicatio n p gnom q x ge
naret et ho ipm absurdu e et contra q de xpo
cogitare. Quartu e quia ho eet no gnatoe
hu. quia no pt nasci. qui natus e. Quint
et ultim. q p hoc x ex pa ade. p assuet. et p pra
So. assumeet. q q absurda sunt pt. q x inui q e
nile. pri omium. ul origi p in p pugone
assume no debuit. i. no congruu fuit. Ad pri
g dd. q apl lo p mod satisfactois et no p pugois
ne. nisi ul originalis. Ad a dd. q no est sile
q li pctm pcem ul fotm no sit in carne sic
in sbo. tam tali e ex carne. q trasit in aia
ex carne. si g nec celi nec orig pt ee n ex
do et no n in sbo spuali. q e aia ronal. ul angelus.
Ad a dd. q li nullus debeat. tam nullus in
pot quia iste ad satisfactoez a uts plat e. exig
q psit et debeat exu possit a. ex dignitate e gnie
ta. Deinq de hoc q dic. m sn qoe. i. ia n
imito. q ueni ille etc. u a q assume potuit
Q° Utrum Xpus potuerit assumere hominem peccatorem
hoiez pctante ul pccore. q2 oport e. g et hoc
sit po assuere illu potuit p rna fuit q
mia nram assup sit. g maiore mia assu
me maiois fuisset mie. sz mior e pccor qua i
nocet. g ma s misericordie — fuisset assumere
pccore qua inocete. Jt nopa bremot modo
qua pot. g u q supfluu mi sic igtd qua in.
g gtia inso pauto ubz. se expedit. g assumdo
pccore stati fuisset eet a pcto aiae. no opti
iss pi pdicare et pati et multa alia face q fecit.
g ul q assume debuit pccore. Sz q si assup
sisset pccore. ex pcto debitu mortis huisset. g p
morte p nullo satisfecisset quia dic aug. q illd
q quis dz p se soluendo illud p al no satisfecit.
So. Sed dd. q i iustitia pccorem nec debuit. nec
potuit assume. q2 hoc nec offo mediatois n
ne dignitatis cpe. bat. et redemdi q attulisset toti red
deptois impedr. Ad pm g dd. q ipse e. e assu
me pccorem. i q pcto suo subiacent assumes.
Ad a dd. q cdel e mia. imo no e mia. q
misia auget et no abol. si a x pccor fuisset. ta
to plus fuisset misi. q2 tc ille mq oium spg
eet ut a pcto libaret. nec se ipm a pcto libae
potuisset. Ad a dd. q hoc no eet maius mia. si
n. plus purgasset pccore q pa assup. si li ipos
libasset. nos tam adhuc no libasset. et no opteret

adhuc d que fec face. nin nisi innocete i uto
ulgis assumdo. Deinq. q de hoc q d ee dn. q
Q° Utrum Xpus potuerit velle iniquitatem.
posse uelle iniquitate sil. u q hoc sit fm. aut
n. x potuit pcare. g necio fuit ho. g hoi sua
no fuit laudabil. si a potuit pcare. hoc ppo.
q2 si potuit pcare. potuit uelle iniqtate et tn
sic dz. sil potuit uelle iniquitate et ee dz p.
So. opponit quida. sic. x. aut potuit mentiri. aut
no. si no potuit g fm pferre no potuit. g
no pt d que tu potes. q2 tu potes pfre fm
si a mentiri potuit. g pcare potuit et ee pcem
actule pp e uolutariu. g potuit uelle pctm.
Jt u noluisse pctm d. q2 uoluit d q no uola
dz pr. q2 uoluit ee asse consil. Si dicas
q no e pctm uelle q dz no uult. h. sup l. ca.
p. in diligent te. glo. dic. q tuis aie est
uelle. q dz no uult. g e pctm. q2 ind a est
tutis aie qua pctm. Jt a uoluit q calix aloo
transiret. aut no. si sic. g no q pr no uoluit.
et sic pctm uoluit ut u. si no uoluit et petiit. g
petiit q no uoluit. et sic d u ee finise q itm
pctm est. g u q no repugnet rsta. pse nulle
So. iniquitate q li no fuit et e dm. Sed dd. q x
no potuit uelle iniquitate. li no fuit coactio.
sz imo hoc sue. ex unioe ad di. Ad pm g dd.
q hoi x laudabia fuit ex hoc q pcare no pot
et hoc no posse laudabile e et nobilissim posse.
vn no sait i coactoa. sz po i inmote uol exp
sui a fcoe. ee sumu bonu. qua ht x ex unione.
Ad a dd. q x nuqua potuit mentiri. et poe qd
pferat fm et sm fm hist nili et no in tetoe
fallendi. ul sig di fm i ee ut pnuntiat. sicut. n.
ul i imisa. no p. Ad a dd. q x nuqua uoluit
An e pt eu pr qu tr hoc noluit eu uell
q pr noluit eu uelle. et osten re se uelle o ho n
uil. et no noluit eu uelle id q seqbr exte nli.
im q dix. pr sinis etc. oste sum fuit nl timoris
et hoc uelle du mo timor no deducet rom. no
fuit grauis uot. pris. sz po pat uoluit eu hoc uelle.
Ad id q o dicat. dd. q intellit de ofontate uolis di
i fot uolendi. s. ut excade ci uelim ex q uult
deus. i uolito. n. solo q ni q fot uote uoti di
e morle pctm. ut pz an fine p li. i aue an de
duobz filiis quoz un exanar prem moreret
ulli mon. alt expiete ult eu uiue. q no ult
dz. de hc aut m ibi pla nota s. Ad a dd. q
petiit q uoluit eu pr pete. qn nim pssilite de
dit. et no ne d n dictus aptis uote ost. De in
q de hoc q dr i distictoe op e. etc. vi. n. q h simpl
Q° Utrum hoc sit simpliciter verum: iste homo potuit peccare.
uer fa. iste ho pcare potuit. sic. n. impn. d. oste
sum e li i dmostit pm et supponit illa no pt psie.
sui intellig in hit sui no. no g op e distictoe
zabile e neg. Jt det q demostit nim. adhs
no exclu unio. et unita no pt pcare. g simpl
e ne. Jt dem e q sit no unita. eu x in
se duo hnt. s. unione et statu q plusois in uia.

quia i[n]ia uer[itas] fu[i]t [con]p[re]hensor[um] · cessante unio[n]e no[n] p[ro]p[ter] h[oc]
cessit co[n]p[re]hensio[n]is ul' defficie[re] · [et] t[ame]n · peccare n[on]
p[otes]t · [er]g[o] n[on] q[uia] in o[mn]i [est] ista simp[liciter] sit neg[an]di · C[ontr]a d[icitur] n[on]
n[on] simp[liciter] e[ss]e negandu[m] · t[ame]n m[odo] no[n] intellex[it] distinctione[m]
op[or]t[et] e[ss]e · q[uia] l[oqui]t[ur] sic m[odo] · q[uia] i[n] u[ir]t[u]te ab[solu]te [est] f[ac]t[u]m · s[ed] q[ua]n[do] q[uo]d fiat
d[e]n[t] · quia t[ame]n po[tes]t intell[igi] unita · [et] si n[on] intelligat[ur] de n[on]
unita · t[ame]n h[ab]ebit p[otesta]t[e]m peccandi · n[on] ex a[nima] inc[arna]te n[on] p[ro]p[ter]
sic neg[an]dum ex [pa]rte · s[ed] p[ro]p[ter] ex sola flex[ibilita]te l[iberi] ar[bitrii] · [et] t[ame]n
ad · ar · f · t[ame]n · de [com]p[re]h[e]n[so]re d[icitu]r q[uia] [com]p[re]h[e]nsio x[risti] fu[n]
datur sup[er] unio[n]e[m] · [et] cessante unio[n]e cessabit [com]p[re]
h[e]nsio i[n] u[ita] · q[uia] i[n] statu p[at]ris sic no[n] e[st] · s[ed] n[on] h[abe]t non
accip[it] sic · n[on] sola [con]tinua[tio]n[e] [con]t[em]p[la]tio[n]e intell[igi]t[ur] · qualit[er] n[on]
fuit · quia ip[s]e f[a]c[tu]s e[st] unitu[s] · [et] u[n]i[us] s[ecun]d[u]m f[ac]t[u]m e[ss]e
e[ss]e · C[ontr]a e[ss]e in q[ua]n[tum] de h[oc] q[uod] ip[s]e dic[it] · q[ua]d t[ame]n unitu[r]
p[ro]fut[ur]e [et]c · l[icet] · n · x · peccare no[n] potuit tact[u] · u[n]
t[ame]n p[otesta]t[e]m peccandi h[abu]isse plib[us] r[ati]o[n]ib[us] · q[ua]r[um] p[ri]ma su[m]it ab
auct[orita]te · q[uia] d[icitu]r q[uod] t[ame]n descendit · q[ui]n descende[re] po
tuit · s[ed] infini[tu]m s[e]c[undu]m e[st] p[otes]t [cul]p[a]m e[ss]e p[otesta]t[e]m p[ecan]di · [et] no[n] p[e]c
care · [er]g[o] n[on] q[uia] ad illa[m] g[ra]du[m] n[u]nq[uam] descendit · C[ontr]a · ay ·
m · us · top · potestes malo[rum] e[st] i[n]de f[ac]t ut furari
[et]c · po[tes]t · n · d[e]s [con]t[ra]ria age[re] · [er]g[o] n[on] q[uia] eligit[ur] h[oc] has po
test[ates] · C[ontr]a om[ni]s p[otesta]s tal[is] est ad opp[osi]ta · [et] h[abu]it po[tes]
tate[m] tale[m] · [er]g[o] h[abu]it ad opp[osi]ta · [er]g[o] h[abu]it e[am] ad ma
lu[m] si h[abu]it p[otesta]t[e]m mali · [er]g[o] h[abu]it p[otesta]t[e]m peccandi · C[ontr]a · 3[m] q[uia]
p[ro]p[ter]i[us] n[on] q[uia] addit[ur] m[ale] · [et] [con]t[ra]r[iu]m auget e[ss]e lib[er]t[at]e[m]
[et] p[ro]p[ter] p[ar]te libertatis · ita dicit an[selmus] · [et] l[ibertas] d[e] flex[ibili]t[at]e ad opp[osi]ta
[er]g[o] flex[ibili]tas minuit lib[er]t[at]e[m] arbitrii · si adderet[ur] ei · [er]g[o] n[on]
q[uia] no[n] fuit in x[rist]o · q[uia] n[on] minues libertate[m] sua[m] p[ro]fuisti
nob[is] · C[ontr]a s[e]c[un]do d[icitu]r · q[uia] x[ristus] p[otesta]t[e]m peccandi · nu[n]qua[m] h[abu]it ·
C[ontr]a ad p[ri]m[u]m [er]g[o] d[icitu]r · q[uia] p[otesta]s peccandi defect[us] e[st] · [et] i[n] illu[m] def
f[ectu]m descende[re] no[n] est h[u]militatis · s[ed] p[us]sil[lan]i[m]itatis · [et] no[n]
x[ristus] i[n] illu[m] descende[re] no[n] debuit · C[ontr]a ad 2[m] d[icitu]r · q[uia] potestes
malo[rum] no[n] su[n]t potestes ad mala · [et] no[n] eligit[ur]
f[ac]t[u]m q[ui]a sunt malo[rum] · s[ed] eligunt[ur] f[ac]t[u]m q[ui]a sunt ad bonu[m] · [et] ad
mala · quia eade[m] est p[otesta]s boni [et] mala · s[ed] no[n] sic
nisi ad bonu[m] · [et] no[n] g[ra]t[ia] ille ad q[uam] finalit[er] e[st] dic[itu]r e[ss]e
elig[en]di q[uia] q[ua]m · indicat deffe[ctu]m ei[us] q[uia] a[u]t dic[itu]r q[uia]
d[e]s po[tes]t [con]t[ra]ria age[re] · [et] studiosa f[ac]t · sic intell[igitu]r ut q[ui]da[m]
d[icu]nt q[uia] quedam po[tes]t d[e]s face[re] · q[uia] si face[re]t · s[ed] nu[n]c [con]t[ra]ria
sit · bona e[ss]ent · [et] no[n] e[ss]ent [con]t[ra]ria · ul' po[tes]t dici ip[s]o[s]
loqui · f[ac]t[u]m opp[ini]one[m] gentiliu[m] · de di[is] q[ui] [et] idola s[unt]
C[ontr]a ad 3[m] d[icitu]r · q[uia] p[otesta]s r[ati]o[na]l[is] ut e[st] p[otesta]s e[st] ad opp[osi]ta · s[ed] ut e[st]
[con]iuncta uni i[m]mobili sic no[n] est ad opp[osi]ta · [et] sic fuit s[ecundu]m
x[ristu]m · u[n]i ip[s]o nu[n]qua[m] fuit ut p[otesta]s · indiffere[n]s se h[abe]ns
ad utru[m]q[ue] [con]t[ra]rio[rum] · C[ontr]a e[ss]e in q[uantu]m de hoc q[uod] d[icitu]r · ille h[om]o cu[m]
sp[iritu]s datus e[st] no[n] ad mensura[m] [et]c · u[nde] · n · h[oc] e[ss]e f[ac]t[u]m · q[uia] h[oc]
sp[iritu]s · a[nima] e[st] cr[e]atus · a[nim]a i[n]cr[e]atus · si[n]c[e]r[i]tus · hoc e[ss]et p[ro]p[ri]u[m] d[icer]e
q[uia] ille om[n]i b[ono] [con]c[re]at[us] · dat[ur] si[ne] m[en]sura · q[uia] ille m[en]su
ra[m] no[n] h[abe]t · si a[utem] loq[ua]t[ur] de c[re]ato q[ui] e[st] g[rati]a · hoc u[er]u[m] f[ac]t[u]m · q[uia]
e[ss]e a[nima]e x[risti] finita e[st] · no[n] [er]g[o] e[st] sine m[en]sura h[ab]itus ei[us] ·
si dicas q[uia] c[on]c[r]e[a]t[u]r finit[us] e[st] h[ab]itus a[nima]e x[risti] s[ed] u[ir]tute i[n]
finit[u]s · [con]t[ra] · u[ir]tus infinita no[n] e[st] i[n] sub[iect]o finito · p[ro]p[ter]ea si at
tendit[ur] i[n]finitas · f[ac]t[u]m uigore u[ir]tutis · [et] no[n] f[ac]t[u]m i[n]t[e]nsio[n]e
actiu[a]m · q[uia] motores sp[er]ar[um] si t[ame]n motores h[abe]nt · sic d[icu]nt
quida[m] ph[ilosoph]i · [et] si d[icere]nt u[ir]tus s[ecundu]m p[ro]p[ter] se move[re] no[n] exhibe[re] se
[con]t[ra]ret · q[uia] e[ss]ent infinite u[ir]tutis i[n] uigore mo[tus] · [er]g[o] c[um]

u[ir]tus x[risti] finita sit nec[essari]o · finita erit in p[otenti]a mere[n]di ·
[et] ita dicitur ei sp[iritu]s ad mensura[m] · [et] nec[essari]o sp[iritu]s g[rati]e [et] in g[rati]a re
g[rati]e · C[ontr]a 3[m] [con]t[ra] · p[ro]bat[ur] q[uia] x[ristus] h[abe]t g[rati]a[m] finita[m] · al[iqua] s[ecundu]m q[ua]m q[ua]m
sit · h[ab]ebit q[uam] in[con]u[eni]e[n]t[e]r aliq[ua]ntulu[m] · [et] cu[m] u[tr]aq[ue] sit finita · e[ss]et
[con]p[ro]p[ort]ionales · finita · n · ad finitu[m] s[em]p[er] e[st] [con]p[ro]p[ort]io aliq[ua] p[ro]p[orti]o[na]l[is]
[er]g[o] ille s[ecundu]m t[ame]n p[er]fic[er]e p[otes]t · q[uia] g[rati]a ei erit sic [er]g[o] x[ristus] i[n]
q[ua]nt[i]tate q[uia] f[ac]t[u]m est · [er]g[o] g[rati]a x[risti] [et] c[er]ta e[st] infinita · ut n[on]
C[ontr]a 2[m] an[selmus] p[ro]bat · q[uia] infinitu[m] e[st] q[uia] ad[di]t[ur] abstulit d[eu]s · [et]
no[n] p[otes]t recompe[n]sari · n[on] p[er] infinitu[m] bonu[m] · s[ed] recompe[n]satur p[er]
meritu[m] x[risti] · [er]g[o] m[er]it[u]m x[risti] e[st] infinitu[m] · s[ed] m[er]itu[m] infinitu[m] no[n]
p[ro]cedit ex g[rati]a finita · [er]g[o] g[rati]a x[risti] e[st] infinita · ut n[on]
C[ontr]a 3[m] d[icitu]r · q[uia] g[rati]a x[risti] dup[lex] e[st] · s[cilicet] · c[re]ata q[ue] e[st] a[nima]e h[ab]itus [et]
unio[n]is q[ue] attingit g[rati]a[m] infinita[m] · q[uia] unio fac[it] h[om]i[ne]m
e[ss]e d[eu]m · [et] p[er] se q[uia] d[e]s po[tes]t · actus a[utem] m[er]iti x[risti] · attendit[ur]
s[ecundu]m utra[m]q[ue] g[rati]am · q[uia] al[ite]r no[n] e[ss]et ut q[ui] d[icitu]r an[selmus]
q[uia] no[n] possu[n]t reddi[tu]m n[on] d[eu]s · u[n]de dico q[uia] h[ab]itus a[nima]e
x[risti] e[st] h[ab]itus a[nima]e unite d[e]itati · [et] ra[tio]ne ex[is]t[e]nti[a]e illi[us] uni
o[n]is · dico [er]g[o] ad p[ri]m[u]m q[uia] e[st] finit[us] h[ab]itus in se · [et] t[ame]n p[otes]t in
finitu[m] · no[n] ex se · s[ed] quia e[st] h[ab]itus po[tentie] unite d[e]i[tat]i ·
u[n]de no[n] e[st] sic ad q[uantitate]m · s[ed] u[ir]tute c[re]ati simp[lici]t[er] que no[n] e[st]
unita quia no[n] po[tes]t in hoc q[uia] po[tes]t x[ristus] p[ro]p[ter] unione[m] · [et] p[er] h[oc]
p[atet] 3[m] ad ult[imu]m · q[uia] nullus g[rati]a [con]t[ra] p[er]ficiat p[otes]t eq[ua]re h[abi]
tu[m] illi[us] p[ro]p[ter] unione[m] · C[ontr]a ad 2[m] q[uia] d[icitu]r · an[selmus] · q[uia] sit fi[n]it[us]
simp[lici]t[er] d[icitu]r · q[uia] finit[us] sit in e[ss]e · t[ame]n ei[us] [con]t[ra] se no[n]
accip[it] ex ip[s]o t[ame]n · s[ed] [et] ex unio[n]e po[tentie] in qua e[st] · [et] ab
illa p[ar]te attingit infinitu[m] · [et] [con]tin[e]t infinitu[m] posse tactu[m] ·
ut an[selmus] p[ro]bat · [et] p[er] hoc p[atet] 3[m] ad t[er]t[iu]m · C[ontr]a e[ss]e in q[uantu]m de hoc
q[uod] d[icitu]r · quid transg[re]di [et]c · hoc · n · n[on] e[ss]e ad aug[mentu]m me[riti]
laud[is] · [et] t[ame]n cu[m] n[on] laud[abi]l[ite]r defuit x[risto] · n[on] q[uia] hoc h[abu]it [er]g[o] lu[m]
p[otes]t transg[re]di · nec m[odo] uale[t] · 3[m] magis · q[uia] n[on] laudi
q[uia] f[ac]t[u]m ad ym[ag]i[n]a[tion]e[m] n[on] n[on] e[ss]e n[on] e[st] q[uia] no[n] fuit i[n] x[rist]o ·
d[e]us d[icitu]r · q[uia] assu[m]p[si]t o[mn]ia que i[n] n[ost]ra plantaui[t] · s[ed] hoc pla[n]
tauit i[n] n[ost]ra · [er]g[o] h[oc] assu[m]p[si]t · [er]g[o] potuit t[ra]nsg[re]di · C[ontr]a
da[masce]n[us] d[icit] · tot[um] · n · totu[m] assu[m]p[si]t me · ut toti michi salu[ti]
g[ra]tifica[re]t · [er]g[o] n[on] cu[m] p[otesta]s transg[re]di[en]di ad sit de nob[is] · [et] ille
nob[is] · q[uia] x[ristus] assu[m]psit illa[m] · C[ontr]a 3[m] d[icitu]r · q[uia] x[ristus] p[otesta]t[e]m · t[ra]ng[re]di[endi]
no[n] h[abu]it · quia no[n] p[otesta]s · f[ac]t[u]m q[uia] h[abe]t s[ed] deffect[us] po[tentie] e[st] · C[ontr]a ad
p[ri]m[u]m [er]g[o] d[icitu]r · q[uia] i[n] hoc dic[itu]r lau[dabi]l[i]te[r] n[on] p[er] se · s[ed] p[er] [con]s[equen]s · s[cilicet] · i[n]
q[ua]n[tum] ex ea[dem] ins[ur]git[ur] uo[lunta]s n[ost]ra obs[e]rua[n]da iustic[ie] · s[ed] i[n] q[ui]b[us] maio[r]
libertas e[st] · [et] t[ame]n no[n] ex h[oc] p[otesta]s · s[ed] p[otesta]s ex i[m]mobilit[at]e libe
ro[rum] [con]t[ra]rians i[ta] sic i[n] x[rist]o [et] [con]fir[mati]s · q[uia] a[d] solo[m] mag[is]
d[icitu]r infra · C[ontr]a ad 2[m] d[icitu]r · q[uia] p[otesta]s peccandi inq[uan]t[um] h[oc] no[n] e[st]
plantata · ut p[atet] i[n] n[ost]ra · [illegible]
su[n]t ex nec[essitat]e · [et] no[n] dic[itu]r libertate · [illegible]
[illegible] C[ontr]a ad 3[m] d[icitu]r · [illegible]
[con]t[ra]rib[us] i[n]teg[ri]t[at]is [et] [con]tinua[tio]n[is] · s[ed] p[otesta]s pec[candi]
d[e]fect[u]s [et] i[n] p[otesta]s [con]di[tio]n[is] e[st] [et] uo[lunta]s n[ost]ra d[e]
t[ame]n illa[m] assu[m]ere q[uia] no[n] expe[die]bat ·
hoc q[uod] d[icitu]r i[n]uult[u]m q[uam] e[ss]et · t[ame]n sol[u]s [et] q[uam]u[is] [et]c · u[nde] · n · q[uia] si h[om]o
i[n] feteo sexu su[m]me[re] debuit · q[uia] mors p[er] ifeta i[n]t[ra]uit ·
[er]g[o] [et] p[er] feteam debuit [re]cipe[re] uita[m] · C[ontr]a sap[ientia] · q[uia] e[st]
f[ac]t[u]m · q[uia] · fec[i]t nec[essari]o gessit · quia nos in s[e]c[undu]m se a[ctu]s acc[e]p[it] ·
i[n] [con]t[r]a[riu]m · [et] p[ro]p[ri]e u[er]o ul[tim]a · p[er] u[nde] · fortis m[u]l[ie]r d[e]i · [er]g[o] n[on] q[uia]
i[n] sexu fe[m]i[ne]o apti fuit accipe[re] sibi q[ua]m i[n] sexu mas
cul[in]o · C[ontr]a 3[m] [con]t[ra] p[ro]dico p[er] fetam f[ac]t[u]m no[n] decebat · [et] [er]g[o] ad
a[nima]m n[on] cu[ius] m[in]istr[ati]o fuit in feteo sexu n[ost]ram accipe[re] n[on] debu[it] ·

So
intendit
ul' n[on] unita

q[uae]ro
Vtr[um] x[ristus] h[abu]it p[otesta]t[e]m peccandi

So

q[uae]ro
Vtr[um] h[abu]it sp[iritu]m ad mensura[m]

So

q[uae]ro
Vtr[um] h[abu]it p[otesta]t[e]m t[ra]nsgrediendi

So

q[uae]ro
Vtr[um] d[e]buit assumere h[ominem] i[n] sexu femineo

i[n] n[atur]a n[ost]ra s[ed] p[otesta]s d[e] e[st] d[e]fect[u]s [con]se
q[ue]ns ex h[oc] q[uia] su[n]t i[n] [con]t[ra]ri[um] d[e]u[m]
n[on] p[ro]p[ter] libertatis u[nde] dic[itu]r a[d] f[ac]t[u]m
ad 2[m] d[icitu]r eod[e]m m[odo] q[uia] i[n] l[ibertate]
peccandi d[e]fect[u]s [et] i[n] p[otesta]s [con]d[itionis]
d[e]i no[n] [et] i[n] no[n] expediebat
nob[is] d[e]m[onstrat] d[e] h[oc] q[ui]d d[icitu]r

C. It. cap. eccl(es)ie e(st) debil(is) mb(ri)a q(ui)a cap. ee n(on) debuit. g(o) no(n) debuit ee (in)feia. C. It. nullo gn(er)e e(st) ide(m) s(un)t ... s(ed) x(ristus) filius (in)finit(us) s(ed) et mag. natur(a)e. q(ui)a q(uo)d fu(er)it g(o) fuit (in)finit(us) s(ed) ... q(ui)a v(er)ptales ... (con)tinuit ... suas. C. It. ay. in. xvi. d(e)a (m)ulib(us) de q(ui)b(us) feia (con)mag. oc... g(o) ... feia sit ex(em)p(li)s ... p(er)feissim(um) ee debuit. g(o) debil(is) ee. s(ed) no(n) ... mo(re) de ... face(re) potil(us) ... ut d(icit) an(selmus). f. sin viro (et) feia ut ada(m) ex viro sine feia ut eua. ex viro (et) feia ut abel qui (et) si(mi)l(es) nob(is) inotuit. g(o) restabit ad huc yn(ti) s(cilicet) ex femina sine viro. (et) e(st) s(ecundu)m ex viro p(ro)duxit feiam restabit. ut nu(n)c p(ro)ducet in vi(r)u(m) v(ir)gi(n)e de v(ir)gi(n)e feia. C. Ad p(ri)m(um) ultim(um) ... sut ... d(icendu)m. q(uo)d lz mors intuit p(er) feia(m) ... p(ro)pag(ati)o mortis ... g(ra)cia p(er) ... quia ip(s)e ... e(st) ingn(er)ide (et) ab ip(s)o p(ro)p(ri)a ... ingn(er)ide ... C. Ad a(liu)d d(icendu)m. q(uo)d hoc intelli(gitur) ... (et) i(n) sp(irit)uali s(e)c(un)d(u)m p(ro) ... adp(er)ficiatio(n)e(m) aptiore. q(ui)a ... mascl(us) e(st) q(uam) feia. ad (secundu)m solu(t)i mag(ister) ... ut ... p(er) ... insp(i)cientis.

C. Preterea sciend(um) x(ristus) s(ecundu)m ho(m)i(n)e(m). Hic incipit de (con)cenientib(us) x(risto) s(ecundu)m po(tenti)a(m) ... virtutes ... sup(er)... pit. ... (con)sup(er)h(a)bit ... d(icitu)r ... hu(m)a(n)e ... diffe(re)n(ti)as ... s(cilicet) a(n)i(m)e (et) de (con)cenientib(us) x(risto) s(ecundu)m po(tenti)a(m) a(n)i(m)e ... insu(n)t pte de (con)cenientib(us) ei s(ecundu)m p(otenti)a(m) cor(poralem). ... cap. i xv. d. i. (et) quo s(unt) ... (con)ce(n)t. ... h(ic) duas q(uest)io(n)es de p(er)fc(ti)o(n)e g(ra)c(i)e (et) sap(ienti)e x(risti) q(uae) i(n)sunt s(ecundu)m po(tentiam) a(n)i(m)e. q(uarum) una ... inst... d. s(cilicet) qualit(er) ... (et) sap(ienti)a p(er)fecit. s(ecund)a e(st) de ... ut ... sic ... limpide ut ... (et) hoc ... d. i(n) q(u)o p(ro). e(st) cu(m) a(n)i(m)a x(risti) ... h(abe)t duas ... q(ui)b(us) s(olvit) mo(vet) q(uesti)o(n)es (et) solu(i)t ... (et) solu(i)t ibi. ... hic ex p(ar)te g(ra)c(i)e (et) sap(ienti)e. p(ro) qua hic d(icitu)r accepisse x(ristus) utru(m) fuit g(ra)cia c(re)ata ut increata. ... de c(re)atu(r)e ... ponde(re) ... ho(mo) ... g(o) ... C. It. ... n(on) ... e(st) ... s(cilicet) ... g(o) in loco mag(is) ... s(cilicet) a(n)i(m)e sine h(ab)itu ... ho(mo) no(n) h(ab)uit sap(ienti)a(m) l(ibera) ... h(ab)itus. C. It. ... no(n) e(st) pone(re) ... a(n)i(m)a ... nich(il) h(ab)uit de hoc ... q(ui)a hoc ut ... solu(t)u(m) ... g(o) n(on) o(portet) ponere a(n)i(m)e h(ab)itu(m) me(diu)m. quo (con)iu(n)gatur ei d(iui)n(itati). C. It. ... no(n) po(nimus) h(ab)itu(m) disponete(m) po(tenti)am ei ad op(us). g(o) nec ... q(uia) e(st) unitu(m) deo. s(ed) t(ame)n a(n)i(m)a s(ecundu)m p(otenti)a(m) e(st) unita deo. g(o) no(n) o(portet) h(ab)itu(m) g(ra)c(i)e (et) sap(ienti)e pone(re). ... ut ... i(n)u(e)nitur. C. It. i(n) o(m)ni ... (con)po(nitu)r duo adiuua(n)tia ad op(us) ... quia unu(m) no(n) suffic(it). s(ed) d(iui)nitas un(i)ta a(n)i(m)e ad o(mn)ia suffic(it). g(o) no(n) o(portet) ad adiuto(rium) ... pone(re) ... no(n) e(st) h(ab)itus ... C. It. n(on) expedit se pau(c)io(ri)b(us) qua(m) po(test). g(o) ... mag(is) g(ra)cia ... s(ed) d(iui)nitas ... p(er)fic(er)e. q(ui)a e(st) unita sine h(ab)itu g(ra)c(i)e (et) sap(ienti)e c(re)ato. g(o) sup(er)fluit pone(re) in x(risto) h(ab)itu(m) g(ra)c(i)e (et) sap(ienti)e c(re)atu(m). C. Co(ntra). ... op(er)atio ... d(e)c(e)t o(mn)i bo(no). quia recip(it) ... s(ed) x(ristus) optim(us) e(st). g(o) no(n) defuit ei bo(n)u(m) quia potu(it) reci(pere) ... s(ed) recep(t)ibil(is) fuit g(ra)c(i)e c(re)ate. g(o) h(ab)uit ea(m). C. It. ... h(ab)il(is) que sit p(er)fc(ti)o(n)is h(ab)e(re) debuit. ut ... ostend(it). s(ed) g(ra)c(i)a e(st) de ... (con)cenientib(us) ho(m)i(n)i (et) sap(ienti)e. g(o) debuit ea(m) h(abe)re. C. It. ... redeu(n)t ... n(on) q(uia) e(st) in illo. g(o) a(n)i(m)a ... redu(n)t ... q(ui)a ... g(o) ... in ip(s)o fuit. s(ed) h(ec) e(st) c(re)ata. g(o) ... h(ab)uit. ... quia illa redu(n)t ... p(er)fect(i)o(n)e. C. It. x(ristus) fuit ... i(n) statu ... g(o) no(n) defuit ei g(ra)cia ... s(ed) a(liqu)a g(ra)cia e(st) c(re)ata g(o) h(ab)uit g(ra)c(i)a(m) c(re)ata(m). C. It. ... x. requiescet sup(er) eu(m) sp(iritu)s d(omi)ni sp(iritu)s sap(ienti)e (et)c. C. It. ec(clesiasticus) xxiiij. i(n) me o(mn)is sp(ei). ... que ... g(ra)c(i)as c(re)atas. C. It. ... xij. ... q(ui)a ... dist(inct)i(on)e ... C. Ad p(ri)m(um) d(icendu)m. q(uo)d ... fiat ... q(uod) x(ristus) ... accep(erit) sp(iritu)m ... ut ... s(cilicet) ... q(ui)a a sp(irit)u s(an)c(t)o ... qui e(st) fili(us) p(otes)t recepta e(st) ... quia recepit q(ui)a ... ut ... aug(ustinus). n(on) e(st) ... hoc a(utem) no(n) ... dico ... q(uo)d ... s(ed) io ... p(ro)cedit h(ab)itu(m) (et) h(ab)itu(m) ... ab(solute). ... hoc ... d(icendu)m. q(uo)d s(ecundu)m ... s(ed) ... de g(ra)c(i)a c(re)ata. C. Ad p(ri)m(um) q(uo)d ... d(icendu)m. ... q(uo)d ... e(st) sp(eciali)s x(risti) no(n) ... p(er) unio(n)e(m) ... p(er) qua(m) ... adq(ui)re libe(r)a ac(ti)o(n)e ... no(n) est infinite ... ut dictu(m) est s(upra). C. Ad a(liu)d d(icendu)m. q(uo)d no(n) ponim(us) h(ab)itu(m) g(ra)c(i)e (et) sap(ienti)e in x(risto). ut sit me(diu)m unio(n)is d(iui)nitat(is) ad a(n)i(m)am. l(ibera) ad carne(m). s(ed) po(nimus) ... p(er)fc(ti)o(n)is ... op(er)a ex p(ar)te po(tentie) c(re)ata. quia non ... (con)ueniu(n)t ei d(iui)nitas. s(ed) po(nimus) ... C. Ad a(liu)d d(icendu)m. ... quia una e(st) ... ambo(rum). C. Ad a(liu)d d(icendu)m. q(uo)d no(n) po(nimus) h(ab)itus ... simpl(icite)r. s(ed) t(ame)n ip(s)e h(abe)t ... sap(ienti)e. s(ed) n(on) h(ab)it nec ... simpl(icite)r e(st) ... a(n)i(m)e no(n) est ... ut dic(it) mag(ister) ... d(icitur) ... Ad a(liu)d d(icendu)m. q(uo)d no(n) po(nimus) duo adiuto(ria) ... i(n)firmi(tate) ... s(ed) p(ro)p(ter) ... ne ... cu(m) po(nimus) h(abe)re ... sit in optimo g(ra)c(i)e (et) in optimo g(ra)d(u) d(iui)nitas. ... cognoscitur ... C. Ad a(liu)d d(icendu)m. q(uo)d ... no(n) t(ame)n attendit i(n) op(er)ando quid de po(tentia) sua fa(ce)re possit. s(ed) ... s(ecundu)m ... op(er)a ... sit ... a(n)i(m)e h(ab)u(er)e ... sit ... op(er)ari ... h(ab)itu(m) ... C. Ad a(liu)d d(icendu)m. q(uo)d n(on) expedit se pau(c)io(ri)b(us) ... po(test) ita t(ame)n q(uo)d no(n) ... ... c(re)ata ... d(iui)nitas unita x(risto). q(ui)a ... h(ab)u(er)e ... no(n) d(iui)nitas fuit ut p(er)ficeretur op(er)atio g(ra)c(i)e (et) sap(ienti)e. C. ... de hoc q(uo)d dic(it). ... ... incipite (et)c. ex hoc ... plura ... accepit sp(iritu)m ut cap(ut). nos ... C. hic a(utem) ... q(uo) s(cilicet) q(uo)d x(ristus) dicatur cap(ut). (et) q(ui)a sit ... C. Ad p(ri)m(um) ... adep(tus) ... q(uod) x(ristus) est cap(ut) s(ecundu)m d(iui)n(ita)te(m). C. It. accep(it) ... ... i(n) ... s(ed) ... motus no(n) sit ... n(on) ... d(iui)nitas. g(o)

So.

c. xiij. d.

qo
utr gra q accep x
fuit cata l in
cata

So.

qo
utr x sit cap
q s(ecundu)m q
homo

solu(tio) p(ri)me g(o) n(on) oportet pone(re) ... (con)iungat(ur) ei d(iui)n(it)as n(on) ponim(us) h(ab)itu(m) ei ad op(us) ... unit(ur) deo ... sc(ilicet) ... s(ecundu)m ... potencias n(on) op(or)tet h(ab)itu(m) g(ra)c(i)e (et) sap(ienti)e pone(re).

ipse est caput secundum diam nostram. Ad 3m dicendum. caput quod non est unitum
cum membris aliis facit corpus monstruosum. sed ecclesie corpus non
est monstruosum. ergo ecclesie caput est in Christo unitum cum
aliis membris. Solutio dicendum quod caput habet unire tria respectu
aliorum quorum. una est unitas que est principium influendi
virtute sensus et motus. quia sensus fluit a b. a(nima) per cerebrum
capitis motus a principio per nervos sensibiles et motivos. et
a illud quoque est id quod per solam influit membris
assistendo ea et virtute sensitiva. influxa quod per
solam inhesit membris. tertium autem est ut conformitas cum
membris. et sic tamen potest considerari caput spirituale quod est Christus. si
non consideretur primum influens effective tamen tunc est caput solum
secundum divinitatem. sed ut est primum influens effective et assi-
milans et per ad quod influit quod est ut forma. sic est caput
bonorum et existentium membrum quibus influit. quod similitudine sue
vite et sui motus et sui sensus predicatis perfectibus et sim-
ilitudinem. sed tamen modo considerandum. tunc est caput hominum tantum.
et per hoc patet responsio ad dictum obiectum. per ultimum ad quod dicendum. quod id quod
est diverse nature et non habet unitatem influendi corpori.
ut caput leonis et huiusmodi facit monstrositatem maiorem sui
ad corpus. Consequenter queritur de gratia capitis. utrum ergo unio. quia
illa est gratia capitis que facit unitatem influendi sensum et motum.
non in autem habet influendi sensum et motum. non exhibetur. ergo non quod ad
divinitatem. conformitatem est gratia capitis. Item caput est regimentum membrorum.
ergo id quod constituit talem regis membrorum. et dicitur gratia ca-
pitis. hic facit unio. ergo unio est gratia capitis. sed gratia capitis
est quam influuntur membris unitive. a Christo non influit
membris. gratia unionis. ergo gratia capitis. Solutio dicendum quod Christus gratia
est in Christo scilicet unita. et tamen capitis et tamen hominis singularis. sil-
la que est unita non admixta. ut sic virtute est illa
a que est capitis est influens sui membra. et respectu capitis con-
sideratione sed effective influit secundum duas considera-
tiones per intellectum consideratione. ipse quod quidem est caput. ad hoc
effective influit. sed non in magnam hominum. sed influit sicut est
scilicet mortem. quia mortem ubi influit gratia et mediante mo-
du redemptionis quia tollit obstaculum influxus in nos. quod
obstaculum est debitum a deo quod solvit. et in modo est nec-
gratia a singulis hominibus fuit et in eo privilegium in omni-
bus gratie gratis date. ut in omnibus tribus saporibus et scie-
tiarum et huiusmodi. et in operibus gratia tamen factus quia nullus homo
umquam potest esse gratia suum operis sui. sicut illi fuit. Ad dictum ergo
ad primum quod unio fuit a deo dominus hic homo et non ad influ-
ere bonum constitutique in loco et virtute capitis. sed tamen ipsa non
est id quod caput. constat in membris et per hoc patet responsio ad dictum. Ul-
terius queritur de hoc quod dicitur in ii. canticis. et vocem et audientis
et gustus et tactus est. sed in ii. an. hic loquitur psalmista. et in
ille sensus spirituales sunt in nobis. ut a querentem sunt. Item quia
caput non influit membris nisi tactum. et non de sensu. ergo nec
quod hoc in spiritualibus sit. et modo. sed quod psalmus. gustate et vi-
dete et cetera. quod scilicet est dicendum. ergo huiusmodi gustum et visus. Item re-
spondens dicitur de mal. aures habent et non audient. na-
res et non odorabunt et cetera. habent et non videbunt. pedes habent. psalmus. ergo
utrum quod sensus influit nobis caput nostrum perseverantem. scilicet quia
est spiritus. Item origenes super levit. v. sensus spirituales.

scilicet ut mundo corde videamus deum. audiamus quem
loquitur. odoremus bonum odorem Christi. gustemus dulcedi-
nem quia dicitur. sed tamen gustatis quoniam dulcis est dominus. palpemus
quem cum iohanne verbum vite. ergo videtur quod omnes sensus influit
nobis. sicut habet ipse. Ulterius quod penes quod accipiantur
isti v. sensus. dicunt quod unico intellectu differun-
quoque omnibus sensibus autem. ergo videtur quod huiusmodi gratia dicitur sensum non
potest adsensum referri. hoc quia in quo due sunt differentie
intellectus in nobis. scilicet intellectus qui est de intellectu facere intelligibilia.
hoc est intellectus agens impossibilis. ergo videtur quod non sunt huiusmodi diversa
qui varia faciat. Solutio dicendum quod Christus caput ponitur secundum
similitudinem capitis naturalis ad corpus spirituale. Caput vero naturale
aliquid sensus quod habet influit toti corpori et aliquid non influit.
sed influit membro uni et alii alium. ut oculis visum
linguis et palato gustum. et tympano auris auditum.
et ad concavitatem nasi odoratum. per quod ex duo toni cerebri
tantum pertinet capitis ad modum toni mamille. ut
dicit philosophus. omnibus autem membris influit tactum. quia
ille est sensus ut dicit philosophus. ipse quod alius est alius sine eo est quod sensus ad
dominum gradualis consimiles alius. sed non. est sensus necessarius. et sic
Christus quedam dona excellentia habet et nulli influit. quedam
autem influit quibusdam non omnibus. scilicet gratias gratis datas.
omnibus autem influit id quod est necesse ad esse spirituale et hoc
est primum tactus. sine quo non potest esse alius. et in-
fluit omnibus motum vite et hoc donum est caritatis. tamen
aut non habet qui in nobis sunt quod sensus spirituales et per hoc
patet responsio ad primum. Ad id autem quod secundo dicitur. quod in nobis omnes
sensus spirituales. ut dicit origenes. et veniunt per et sicut hoc
modo distinguuntur. quod ea que accipimus a deo sunt duplicis. sci-
licet veritas et bonitas. veritatis intellectu. bonitas in affectu. bo-
nitatis autem dicitur modus. scilicet propinquus. et sic autem primo tactus
hoc modo quo tactus invenitur penes coniunctionem ulterio-
rem hoc fuit quando experimento attingimus deum. et hoc est. accipi-
tur tamen penes eum quod ostendit complexionem eius et saporem. sapo-
rem est sequela complexionis. rei tangibilis conveniens est spiritualiter
per dulcedinem dei mentibus in quibus primum est
est. ad nos dimovetur sicut temperatum corporis et sanguinis
sui. de quo dicitur sapientie xvi. substantiam tuam et dulcedinem
tuam quam in filios habes ostendebas. et inservienti
ad virtutes. ad quod quisque volebat convertebatur. Sed obi-
citur istos duos sensus. quia sensus est ut cognitionis. istud autem non
est ad cognitionem. sed potest ad affectionem dicendum. quod est cognitio per
modum acceptionis. quod ab Christo. et est cognitio experimentalis
sicut dicit dyonisius. quod ierotheus patiens divina didicit
dicta et huiusmodi cognitio est per gustum et tactum spirituales. sed
est perceptio veritatis. hoc est duobus modis. scilicet ut est
veritas. vel ut est ordinata ad bonum. hoc est
veritas in re vel ut veritas in re bona. secundum. sed est in re
bona. tunc est quidem spiritualis odoratus. odor enim sic convenien-
ter est evaporatione ostendentis rei saporem bonum. et hoc
ipsum quod perditum quod est veritas. quod vel est veritas ut vel. aut
intus aut in signis. si intus tunc est visus. quia super fortiter
re per se. si secundo modo sic in signis tunc est auditus quia
auditus est perceptio sonorum rei in signis et non in se ad uno

So.
q° utrum gratia capitis sit eadem cum gratia unionis
So.
q° utrum omnes sensus spirituales influat in nos

Utrum acceptum de gratia que fuit in Christo

So.

Utrum Christus habuit plenitudinem gratie ab instanti conceptionis

So.

Utrum Christus habuit gratiam maiorem non potuit capitari

Utrum Christus fuit caput hominum qui fuerunt ante adventum eius

sunt discipuli uel inueniendo et altum accipiendo pro doctrina. Ad id quod obi
ciebatur quod intellectus possibilis est unus. dicendum quod speciei unius uel id quod est in ipsa per h(ec) verba
differre ratione secundum uerba que docent sunt et per hoc patet ad obiecta. Tertio
iam quia de hoc quod dicitur accepimus a de illius plenitudine non secundum uoluntatem.
vnum et quod hoc sit secundum quam est in eo plenitudo redundantie. ergo quod hoc
non in nos redundat. quia ipso fuit et per eius accepimus de eo.
Item redemptione non habuimus nisi una et hec facta est per Christum. ergo in adimplendum
illam accepimus et cetera. Ad primum dicendum quod magister loquitur de gratia habi
tuali que fuit in illo. tamen cum dicit quod accepimus secundum similitudinem in
tellectualem. quod hoc non sufficit. quod solum ubi similitudine habuimus. quia sic per
sonam accipere de gratia petri uel pauli. sed exigitur influentia capitis que fundata
est. scilicet ad hoc quod efficiat. sed quod dicitur quod in uirtute eius per hoc influat nobis similiter
gratie sue. sed non tantum. Ad primum ergo dicendum quod reddere est gratia conse
quenter ad ad et quo ad ad spiritualem. quo ad solum non debitum ade cum est
et sic remouens debitum ade. qui est reatus originalis. et accipere gratiam bi
tualem qui forte debeat peccatum et hec esse non fuit in Christo sed pro perpetuo
opus suum factum est quam morte pro omnibus passus est. Item de in quod de hoc
quod dicitur plenum sapientia et gratia fuit ab ipsa conceptione et cetera. hoc enim uidetur esse secundum
quod supra luc. iiii. ubi dicitur hodie completa est hec scriptura uel prophetia in
auribus uestris. dicitur glosa. spiritualibus. sicut uetus est. uetere spiritus. quia scilicet
descendit super eum in specie columbe. hoc autem factum est cum esset incipiens
quasi annorum xxx. non ergo plenus fuit ab ergo conceptionis. Ad quod dicendum quod est plenus
aduentu perfecta. ipsum plenum esse et plenitudo redundans ex ipso pleno et in
fundens alia. sed fuit in Christo ab ergo conceptionis. secunda autem fuit ex quo in misso
est spiritus sanctus in specie. quia tunc effluxit in regeneratum et magnas
et in nos pro gratia predicationis et miraculorum et de hec plenitudine loquitur glosa. Item
in quod de hoc quod dicitur. sed quod obuiare et cetera. in expositione super presens. in quod obicit
et soluit et post obiciendum uerba eius. et soluit pro uerba ambrosii. scilicet alii tamen
scriptum reperit est. Item super pre pro quod de hoc quod dicitur. sane dici potest
quod plenam pro hoc et cetera. hoc enim plane secundum uidetur. quia pro homines habent gratia
finitam gratia minorem cogitatur. aut ergo deus illam quam maior esse potest
conferre ualet aut non. si non diminuta est sua potentia. quod inconueniens
est. si sic. ergo secundum est quod hic dicitur quod quod deus conferre maiorem non po
tuit. Ad quod dicendum quod utrum est quod hic dicit magister. secundum intellectus quo omnes p(er)
ne et gratie habet necessitatem determinatam capacitatis in se. et tamen est pro po(tentia)
et maiorem non reciperet speciem. Inconueniens autem hominis maximum. omnem ca
pacitatem quam potest esse salua specie et tamen hominis fuit in ipso. et ideo deus ei ma
iorem conferre non potuit. quia nullus homo recipere maiorem potest
in anima eius. Ad id autem quod obicitur dicendum quod deus potest facere maiorem et
conferre. sed non tamen illi et receptibilem in magistro non attendit quod
deus possit facere. est potentia in nullo diminuta. sed quid in creatura possit fieri.
sicut obiciatur quod deus posset facere nouam speciem et de illa facere primum
et conferret ei gratiam maiorem. dicendum quod sed non est quia deus potest facere
quod uult. sed tamen ex parte eius non possunt ordinate. sed alie species
que sit altior intellectus ut in hoie et in angelo. intellectualis naturalis
nobilitate sua. capax est dei et donorum suorum et quicquid aliud
faciat deus non aliter potest esse capax quam intellectualis. ideo cum in sua
gratie ei fuit secundum illam capacitatem non potest esse maior ex parte
creature. et hoc non minuitur potestas dei sufficientis sed potestas capacitatis
creature recipientis et esse sile. in exemplo per simile agro fertile
terre creatum potest seminatum quod non est tamen sed aqua et similiter exaquas fieret
aer. capax exaere. sed non est capax maioris subtilitatis quam in
igne. quia ultra deus habet metas capacitatis suarum quas non exce
dunt manente natura et specie. Item de in quod de hoc quod dicitur. sed talis
quod sapientia et gratia ei proficiebat. ex hoc enim uidetur quod ille qui non profi
ciebat de gratia et sapientia. et non habebat ipsum. ut caput influens
eius motum et sensum gratie. sed illi qui fuerunt ante aduentum non uidebant
eum. nec audiebant. Item caput per se dicitur in gratia(?) ne sed ante i
carnationem non fuit in(?) ne ergo non fuit caput. Ad quod autem ante
dicendum in huiusmodi est deus homo. quod nusquam capitibus eorum hominis super terram esse
fuit antea pheta. id est sub capite. ergo sed fuit caput. Item super mattheum xxi.
quod preibant et qui sequebantur. clamabant ergo filii dauid et cetera. sed qui preibant
significant precedentes aduentum christi qui sequebantur. significant sequentes.
gratiam habuerunt sed et amorem ab ipso. ergo habuerunt eum caput. Item
augustinus dicit et ponitur in littera. in distinctione xxvi. quod eadem est fides modernorum

norum et antiquorum. tempora uariata sunt fides immutata. pro magistro ergo dicitur Christus
caput eorum qui crediderunt illi sicut et istorum. et per ea de sunt eius caput in gratia(?)
ne. Item quod conceditur est et dicitur ad primum quod est influxus per uisionem corporis presentie
tia. et sic pro hoc habuerunt precedentes et sequentes affectiones ipsius. sed
autem habuerunt presentes qui sequebantur eum. de quibus dicitur. beati oculi
qui uident que uidetis et audiunt que auditis. dico enim uobis
et cetera. de ipso autem dicitur. Jo. viii. habraham pater uester exultauit ut ui
deret diem meum. uidit et gauisus est. Ad autem dicendum. quod ille caput fuit
in gratia ne in fide. sed non re ut probat ultima obiectio. Item de
in quod de hoc quod dicitur. puer ille plenus gratia et sapientia proficiebat et cetera.
puer autem est secundum humanitatem. quod ergo utrum secundum quod homo influat
angelis uel quod non quia ita dicitur. Item utrum secundum quod homo influat angelis
uel quod non. quia uel dicitur (...). minuisti eum aliquantulum minorem
autem non recipit illuminationem superiorem. ergo angeli non recipiunt ab eo.
sed hec apocalypsis xxi. lucerna eius agnus et cetera. ergo agnus occisus illu
minat ciuitatem sanctam et cetera. ergo angelos. Item corpus Christi unum in nobis
et illis. quia dicitur canticum vi. una est columba mea. ergo angelis
de unitate corporis sunt ergo acceperunt per influxum capitis sicut a membra.
sed hic expresse dicit dyonisius. quod ab ipso ihesu acceperunt illuminationes.
Item superiores est illuminare inferiores sed Christus est in potentioribus
hominis presens. et secundum hoc ergo fuit et illuminare. ultimo quod uix hoc quid sit
recipere sed et motum. uidetur enim esse cognoscere motum a corpore eius in
quod non recipimus. omnem perfectionem intellectum et eius opus. Item secundum alium hec
caput uel membrorum de loco capitis ut dicit philosophus in libro de animalibus. sed tamen eorum
aliorum habent motum ergo uel quod non sit de ratione capitis dare motum. sed con
tra. sed hic in illa non fit motio de motu. sed de ipso. ergo ministrat nobis.
motus accipere. sed Christus est perfectissimum caput ergo influit motum. Item
ad mich(i) pertinet cognoscere dicendum. pro sed uidetur in hominem conuenire. motum
quod mouentur in diuina cognitione ergo ad hoc ut possit sit necessarium est ubi
influxus motus. Item solutio ad primum dicendum quod angeli sunt de unitate corporis
mistici. non enim habent tantum partes corporales sed et spirituales. et Christus est caput an
gelorum. et ipsi etiam sua acceperunt. capitis est potentia sed non intra.
Ad id quod obicitur dicendum quod in nomine est in assumptione persona. in re
tamen sed non natura illuminationis. Ad autem quod ultimum obicitur dicendum quod motum
accepimus accipere quod est motum nostrum quo mouemur in diuina cognitione.
Ad id quod obicitur quod dicitur est motum. scilicet processiuus et illa non habent esse et
per anime capitis uel animalis quod est loco capitis est et motum dilationis et constri
ctionis et illum habet omnes alii. Ad ultimum dicendum quod in illa non sit motio de motu.
quia supponitur mentem tantum que est hic. et tactus habet influxus
omnibus eum est maxime motiuum. ipsa enim est ignis mobilis acute super
fundens. sic similiter dyonisius et augustinus dicit quod caritas semper proficit
aut deficit et cetera. caritatis maximum opus. sic sine dirimit opera
caritatis non est. Item alii tamen scripta reperitur et cetera. hic obicitur pro uerba ambrosii.
et habet tres partes. scilicet obiectionem et explanationem intentionis sue cum obiec
tione. sed uerba ambrosii. pia diligentia et cetera. et ideo ponit solutionem ibi. sed
ex quo cum illi dei intellectus. inuadit autem hic dubium de intentione
ambrosii. si enim hoc uult dicere quod corporis ei magis uera probat contra heretic(os)
dicitur enim magister quod uult dicere quod Christus proficiebat humanitus. dum perfectionem
alius ostendit. et contra hoc competit sensum dicendo. ergo per illa mutabilitate
proficiente quod est malis non potest probari. quia Christus sed habuit. sic
intelligit ambrosius loquendo enim de hereticis qui dicebant Christum esse similem creaturam
sed uidetur quod ambrosius dixit utrum dicitur enim quod utrum ueram plantauit Christus
assumpsit sed ueram non est in instanti sed in nostre cognitione expli
cauit per singulis plantarum ergo illam assumpsit. sed Hebr(aeos) ad Hebr(aeos). sed
per paucis. nam. super gen. ad litteram. super (...) tulit. de hoc
posuit eum in paradiso ut operaretur et custodiret illum. super
illud enim loco dicitur augustinus in libro super gen. ostenditur quod non ante peccatum
hominis ad laboris indignum deputauit. sed ut expresse ne ex
tenditur magis creatorem cognosceret in opere et sic hec uerba quod enim
maius mirabilique spectaculum est. aut ubi magis cum ratione in
quod non habet ratio loqui potest. quam potius seminibus plantatis surculis
translatis arbustis et malleolis et tamquam interrogare quid uis
radicis et germinis quid possit. quidue non possit. uel possit
uel non possit. quid tunc ualeat numerorum iuuisibilis ui(...)
que potius quod exterius adhibita diligentia in ipsa gratia considerato

ꝑspicere. quia nec qui plantat est aliquid. neque qui rigat. sed qui incrementum dat. deus est. ex hoc accipitur quod licet adam omnium rerum habuit sciam quantum pertinet in cognitione experimentali perfice potuit. tamen cognitione non perfecit. intellectus divinus. quia ... accepit ... fuit ... presente ... potuit sensatorum ... ut diceret hoc acetum est dulce et hoc acetum est amarum. aut non. si non. ergo imperfectum fuit quia negatur. quia ... hoc ... novas ... ymaginationem ... potuit ... impotentior fuit quia negatur. si sic. ergo ... nova habuit in ymaginatione. Item ... intellectus agens ... potuit ... aut non. si non. ergo impotens. si sic. ergo abstraxit. quicquid ... abstrahit ... intellectus agens ... ergo possibilis intellectus ... recipit nova ... et novas species ... ergo ... novam sciam. et in perfectione ... ut dicit ambrosius.

[illegible]

ex intellectu ad suum reflexo. Contra obiciatur quod ... non ... habuit ... una cognitione. quia due cognitiones ad idem. non ... quod iste due non sunt eiusdem rationis quia una est ... alia est contemplatio in verbo divino ... ad hoc ... et de perfectione viatoris. Eodem modo ... de hoc quod dicitur. ergo si perficiebat ... hominis. perficiebat sapientiam hominis ... sapientiam hominis non habuisse. quia non habitat superfluum. ut dicit philosophus. cum ergo nobiliorem habuit cognitionem. quia ... non lateat ... non habuisse ... quia superflua esset. Item ... videmus quod maius lumen absorbet minus. ut lumen candele non apparet in sole. ergo ... habuit ... non habuit ... Item ... perfectius est scire ... accipere ... quam ... perfectius est scire ... cum ergo nulla perfectio negatur ...

[illegible]

auctoritate legis ipse Christus dicit quod lex secundum quod exigua in spiritu appropriabat
erat soluenda est addendum esse. Et ad 2m dicendum quod differentia
est quod habuit mixto cum beatitudine. non est humilitatis. sed summe
tiuis. et hoc ignorantiam et nescientiam. quia totus beatus est omnibus
fuit eius. Et ad 3m dicendum quod hoc non est de natura. infirmitas enim
secundum statum nature corrupte. qui prius non erat. sed non
adam non peccasset dilatum esset in eo quod post scientiam et
gratiam secundum statum alicuius. nascentium. sed non proficit quia
p[illegible] uiatoris. De motu quod de hoc quod dicit
sed ergo etc. hic magister non supponere quod ipse dominum
uit. sed est ab gratia. accepimus plenum gratie et plenum fuisse.
Cum christus non habuit fidem. non habuit spem. non habuit
penitentiam. que omnia gratie sunt. non gratie habuit plenitudinem
omnis gratie. Quod fides quo admissionem fuit in christo. sed
ad speciem contingit in quo uidetur fides non fuit in
ipso. quia illa fuit in proprio. spes autem est cum ex spe
futura beatitudine exinanitus etiam gratia peruenit et secundum eum
modo non fuit in ipso. sed magister etiam exinanitus
cum omne agere. sine beatitudinis corporis non accipit. sic in
ipso actus spei. gloriam corporis etiam expectauit. pe-
nitentia autem non habuit. quia illa respicit precedens peccatum.
sed tamen actum penitentie. pro nobis exhibuit quia soluit penas
peccato nostro debitas et quia fuit ostia pro peccato nostro. ipse
quod et peccatum dicitur ab apostolo dicente eum qui non nouit
peccatum pro nobis fecit deus peccatum de peccato dampnauit per
in carne et dicitur in x peccatum. qui fuit ostia pro peccato.
Hic queritur etc. hic incipit .xiiii. d. in qua
dicit quod istius partis. scilicet utrum christus habuit omnem scientiam
uel non. et habet tres partes. in prima ponit obiectionem et soluit
quod habuit scientiam omnium. in secunda assignat rationem quare non
sit habuit omnem potentiam uel omnem potentiam. ibi. Similiter querendum est quare deus
non dedit etc. in tertia obiectionem contra hanc partem posite soluit ibi.
sed si anima illa non habet etc. et primo incidit questio de
tribus articulis. scilicet an christus omnium scientiam adeo habuit scientiam.
secundo utrum habuit illam scientiam in speculo eterno uel in uerbo
uel in aliquo alio. tertio utrum illa scientia fuit. uel sit scientia comprehensoris
uel simpliciter intellectus. Et ad primum
autem quod non habuit omnium scientiam adeo scientiam. rationes
adducuntur in littera et sufficiunt. adicit autem contra hoc
probat sic. intellectus animi est infinitus uel infinite capacitatis
anima christi est creata. ergo non est infinita. nec infinite capacitatis
ergo non scientiam adeo est infinitus contradictio. ergo anima christi non
est capax omnium scientiarum adeo. Preterea quod multitudo scientiarum
adeo est infinitus. augustinus in libro de ciuitate dei xxi. quod infinito
in speciebus quamuis infinite sunt. cum scientia illius non
sint infinite. est non est nisi. ergo per diuinam scientiam
esse infinitum. Preterea bonitas dei est infinita. et tamen potest
quicquid in deo est totum est infinitum et sic est perfectum
est sui comprehensio. ergo si anima christi habet hoc quod sit deus
ipsa scit et comprehendit infinita. quod esse non uidetur etiam sicut
enim. Preterea deus scit quicquid potest facere. potest autem facere
quod numquam fuerit uel sit uel fiet. et hoc scitur esse quod
quod numquam fuit uel est uel erit. non scitur. si forte
dicatur quod anima christi sit infinita esse infinita et non comprehendendo
in se infinita hoc non est. quia et nos sancti non infinita.
unde in hoc non differret scientia anime christi a nostra scientia.
Contra per hoc quod dicitur quod anima christi comprehendit trinitatem
diuinitatem dei. scilicet infinitum habet sanctitatem et non de aliis.

Et quicquid comprehendit comprehendens totum extrinsecus. et
anima ipsius de modo dicit adaptando. quicquid autem tamen
totum extra comprehendens hoc intellectum finitur quia sic continere
totum quod non est ei esse. ergo quicquid comprehendit finitur.
ita finitum non ergo contrarium est. quod ergo anima christi sic comprehendit
finitum est. sed comprehendit infinitam diuinam bonitatem et trinitatem ergo
deus est finitus quod est heresis. ergo deus est finitus. Preterea
pauitas anime christi maior sit quia potest esse creature simpliciter
alicui cum ipsa non est infinita ergo non omnia sunt infinita.
nisi autem comprehendit et non quod potest infinita capacitatis supra dictum. ergo
capacitas anime christi cum non possit omnium lumen in infinito
non comprehendit infinitum adeo in deo et sic per se in uno scientia
non habet equalem scientiam cum deo. Et ideo infinita sunt que
uero que supponuntur. Ulterius contra sic. dicit autem quod talis
fuit illa unio quod deus faciat hominem et est. et deus quod homo sit
deus. unde sit deus homo. sed est. sed filius dei sit infinitus.
et uel sit hic homo. nisi quod est in anima eius. ergo in infinita sunt
una eius. ergo ipsa comprehendit infinitum. Preterea ad ephesios
dicit. omnis lingua confiteatur quod dominus ihesus christus in gloria est dei
patris. et glosa super ipsam passionem ut ibidem dicitur inuenit.
hoc intelligitur secundum hominem. ergo secundum hominem est in gloria dei patris. ut
in. non autem in gloria sua. si sciat quod ipse scit. ergo et
potest ei infinitas et uno scientiarum. ut uerbi. Preterea
nisi anima illa habet adeo supra nos. et ideo nos attingimus
ad quod est infinitum et non comprehendimus. ipsa etiam attingit
per intellectum et comprehendit. Ad quod dicitur. sine preiudicio quod
anima christi scit omnia que deus scit sed non omnino. in infinita
est. non dicendum quod in sui natura deus extra claudere ipsum.
sic sepius deum est circumscriptum in se. supra dictum. sed
et sua. ipsa anima christi non claudit comprehendendo sed solus
deus comprehendit se. quia est solum ipse sui est in eo quod
nichil diuerse est extra se ipsum. sed non dicere in comprehendi ap-
prehensiue capacitatis anime christi non. quod hoc redundaret in blas-
phemiam diuinam eidem. quod non deus comprehendaret huius
in sui quod derogaret diuinitati eidem. quod non est sua.
sic ergo dicendum quod omnia scit que deus. sed non omnino eodem modo
quia non comprehendendo quicquid deus scit sed tamen comprehendit,
quod scientiam adeo. quod non sunt deus. sed hoc scientiam adeo quod est de
non comprehendit. dicendum. ergo ad primum quod dicit de scire infinitum
quod potest intelligi dupliciter. scilicet quod sciat infinita. per unum. uel
infinita uel infinite. quod est ipse et ipso modo uniuersaliter quod
sciat quedam que ipse est que sunt infinita. et hoc
scit anima christi sed non comprehendit. infinita autem per unum non est
uel aliquid. scilicet in uno. ad ianuas infinite ut dicit philosophus. uel
istorum omnium scientiarum. scilicet quod ipse potest facere infinita. et sic
se posse hoc sed tamen non se quod deus sciat infinita. non
scire id sic quod infinita sciamus habere etiam. sed anima christi scit
autem que deus scit non se quod sciat infinita. Et quidam
autem dicunt aliter sed distinguunt duplicem scientiam in deo. scilicet approbationis
que est bonorum et et uisionis que est eorum que in
tercedentes preteritis scilicet ipsum et simplicis intelligentie
quod dicuntur esse omnia que in modo actu sunt et dicuntur existunt
preteritorum ut preteritorum et que sunt autem in modo in potentia tamen
et dicunt quod anima christi scit omnia per ipso modo scientia adeo et non
secundo modo. sed ex hoc dicunt ingeniis se. unum. scilicet quod anima christi
non perficit deo in uno scientiam. quod est contra hoc quod hic dicitur.
sine exceptione. et est quod est. nescit mala. quia
illa simplicia intelligentia. et nos quod. ad hoc autem quod augustinus dicit.

q̄ infinite spēs nūo᷑ nullī sciā finite sit. ē scio nō est tūc. dō. q̄ hoc uīn ē nō tm̄ ōe q̄ sciat infinita. quia ē sua sciā sit ea oīum eo᷑. q̄ sūt p̄ p̄uatōez dcā. si sua sciā eēnt infinite spēs nūo᷑ ēp̄ p̄ducēt infinitas spēs nūo᷑ q̄ finite ē. ūn intellē angl̄ ē q̄ sua sciā ē. q̄ ē eā entis. ē nō limita p̄ eius oīem ꝯphēndit q̄ ē infinitum ip̄ius dio᷑ ē nūlli p̄hēmoꝵ. ꝫ q̄ ē infinitū. i. sm̄ q̄ sup̄ ad eī pot̄. sine est ip̄m nō tm̄ ī ꝯphēndē. q̄ p̄ sp̄eiālet ip̄m. quia sic ideet infinitū. finitū g̃ nō pot̄ ēē. C ad hoc ā ō. q̄ ꝺ̄ scit. q̄ nūquā sint ul' est. ul' ēēt. dō. q̄ hoc sat. hoc mō. quo ē in eā. nō aūt inēē est p̄p̄ter. ūn ēꝺ̄ nō sūt n̄ sciendo se. ēd posse ē esse nō est ip̄o. ūn sciendo se. intelli sciā ciudit sitr̄ ꝯ. nō tm̄ seq̄ q̄ simp̄r sciat ꝯ ē eadē ē q̄ ꝺ̄ infinita. nō. n. sē sciat ītīta. p̄ p̄o p̄ducēdi infinita. q̄ sciat infinita simp̄r. ad hoc q̄ q̄ quid ē aiā x̄ sciat nō ꝯp̄hn̄do q̄ nō differt ab aliis aīab᷑. dō. q̄ hoc nō ē p̄m. ad hoc. n. differt ī duob᷑. s. ī uno. q̄ ī mō. q̄ ꝯ cūctura nulla oīum nouit h̄r que ꝺ̄ sat. sic dīc p̄fīd. q̄ cuius ꝯ soli nata ē c̄ hō ꝯsumpto esse dīc ūg̃ūe. q̄ aiā x̄ ōe boū amat ē m̄ aiā n̄ cog̃. g̃ ōe bonū amat cog̃ ūn quib᷑ alio᷑ sco᷑ tm̄ cog̃ q̄ ꝺ̄ eī ꝺ̄ uult reuelare. C ī mō ā q̄ ē. q. excessiue capita recap. ꝯ plus dignol᷑ cog̃sat quā de alio᷑. C ad id ā q̄ infinita ō. dō. q̄ hoc bn̄ ꝯē. q̄ hic nō ō ꝯp̄hn̄dit. q̄ h̄ hō supponit p̄s inēb᷑ suīs. ꝯ duab᷑ ūg̃. tē nō se ultius si hic hō ꝯp̄hn̄dit. quia sm̄ q̄ hō ꝯp̄hn̄dit. sūt sm̄ nocte n̄ ꝯdōm. C ad ā dō. q̄ ūg̃ ē mēsur̄ gl'e ꝺ̄ p̄ut ꝯ q̄ ut ꝯ h̄ est ūn infert gl'a. tē altio᷑. g̃ ā dicta. C ad ā q̄ nō n̄ sūm. ō ā q̄ ꝺ̄ ne ꝯp̄hn̄dīe infinitū. p̄ eī ā g̃ scie dīo. tē agit ūg̃ūe ꝺē aūt ō ꝯp̄hn̄dit ē ō sat. ūn ꝯ ꝯ ꝺ̄ hō uniuīs ꝯtītuit. eī ī uno satoꝵ ī ūno nōs excedit eē ūsp̄o ī mō ꝯp̄hn̄sionis. C qo q̄ ūerit illa sciā quā x̄ h̄t de oīb᷑ sit ī ꝯtēp̄lōne ubi ꝯ uīm. ꝯ ī cāto bitu sp̄ h. mag̃ cog̃ oīa. sic angeli mr̄l sue ēēōis recepūt sciā. ī quo cog̃noscit oīa. ē ꝯ q̄ bitu cog̃noscēt x̄. q̄ aiā x̄ nō est inferior. sl' alio᷑ angel᷑. g̃ dīm angelo᷑ delītur eī. angel᷑ aūt dīuis ꝯ sīmili opū sue ēatioīs. g̃ eā ē x̄ ē aiā x̄ intellē ō. g̃ ūt sciā hūe. oīb᷑, hoc aūt nō ꝯ ē tē p̄hitum ē ꝯ oīum g̃ bitū cog̃nus oīum. hūe aūt se. ꝯ sic se hē m̄ ad ꝯ aūt. ꝯ. sic se h̄ intellē possibīl ad sp̄eē cog̃scibīlium. sē ā nō ē actu. ī p̄ sp̄ē suscep̄tas ul' deitōe. ul' p̄ abstrāctōe᷑ āēb᷑ nō aūt hūe in tām ꝯ ēptus p̄ abstrāctōe᷑ āēb᷑ hūt deitas a cāuoē ꝯē ut ut. C sē x̄ ē cog̃ anglo᷑ ut p̄lu eī adl' aug. s. matutīā quā cog̃scūt res ī ūbo ē uespītīā quā cog̃scūt ꝯp̄o gn̄e ut mā ō bre uē ēb᷑ uniū. p̄ uatōe ē p̄ ū ꝯ ocāt sem̄. ꝯ ē quā cog̃sat res ī se ip̄is ē illa ē nobilior. ā hīs ā ē ī ūbo. ē ig̃ illa hīsitualēs sore ū exigāt eo q̄ ūb p̄senti est ꝯ tēp̄latī quā āūā sp̄ēs possit. multo mag̃ sciā uīto ūbo h̄ sp̄ēs nō requirītur. C ē nō h̄t intellē sine p̄sentia intellecte. sciā mag̃ ā p̄sēs ē. q̄ p̄ ē ē p̄sēs ī aiā q̄ ideo p̄ sūitu ē tm̄. ē mag̃ p̄ sens ē p̄ ē ēīs intellm̄ sūi simp̄l'r quā angel᷑. q. ex est tm̄ sub p̄ ē intellm̄ ꝯ tēp̄latūs p̄ sē. ea. n. q̄ ē ē l' p̄ sē. sūt sciā ut uisib̄l' tēp̄lā sīdes. ūh. ū n̄ tangit ul' informat aiām. ex ē n̄ sēus. g̃ mag̃ p̄sentatur ūb quā ā bitus posset rep̄sen. ū ad hūc mag̃ p̄ sentur aīe quā ꝯ uīt. ē ꝯ potuit. g̃ ē h sat aiā x̄ aiā x̄ sūbo. ē nō ī mā bitu cog̃sute ō. sē ō n̄ posset cog̃. ū eo ꝯ dam mō ꝯ ō ē ī nullo ī sitū angel᷑ ꝯ ue sūt ō. quia eag̃ sbacet. li. ar. nō sē oīa nec ad ꝯ ī mea cog̃ ꝯ ūn dep̄hendet aliꝗd n̄ solus ꝺ̄. g̃ h nō ꝯ sūt cog̃ ū ī solo ꝺō. g̃ aiā x̄ nō pot̄ cog̃ ū ī solo ꝺō. g̃ nō cog̃ ūtē eā ī mā bitu recep̄to. C ꝯ ꝯ sine p̄iudīō dūc ꝯ aiā x̄ cog̃nat oīum. ꝯ oīū nō h̄t ī ūbo. q̄ sūt sol' aīe. ꝯ uīs sibi uīuīt se. quo ad ō cog̃ aiā oīū ā alius ā angel᷑ ē ab᷑ bo᷑ ꝯ multo. ē ꝯ ūn. C ad ī q̄ ꝯ ō dō. q̄ aiā x̄ nō h̄t bitus qui sūt ūli oīum ē hoc ē sig̃ q̄ plus collat ē eī q̄ angel᷑. q̄ ī ꝯ ē ꝯ. ō. bitum ē. q̄ h̄t bitū ꝯ cog̃oīs oīū plurīū ordīnē ē ēcess. sic angli. sē oīum cog̃sūt ā dō ū ē ī bitus. q̄ ā ꝯ ū nō cog̃scit ō. uīn ꝯ hoc h̄t unionē ad ūbū. maiō sem̄ ō ꝯ tēp̄lā cog̃sat. ꝯ ad ō dō q̄ ꝯ sīl' ā ē uno m̄ ꝯ abstrāctōe. ē ā mō ꝯ uisōe᷑ ad id q̄ ē eā cāt ꝯ oīū ē hoc sō mō p̄ uisōe᷑ ꝯ uniōne ad ūbū. aiā x̄ hūt āsilatōem intellect᷑ eis oīb᷑. C ad ā dō. q̄ illa sīliudo ē ū. de illo intellm̄ acquirēte sciam ēē. ē hoc nō ꝯ ūē aūē uite ī ūme p̄ ꝯ ō. q̄ illa nō potest sbiacē ig̃ ē. C ī mō quo nouit aiā ꝯ. scōe ō q̄ ꝺ̄. ū ā q̄ ītuitū uno. q̄ ā ē ī ūbo ē ī meo ꝯ mō ū ꝯ ūm. ē nō ꝯ ū ꝯ p̄ illīt. ē ū ꝯ ꝯ sīp̄ x̄. sē aūt x̄ sem̄ ꝯ tēp̄lat in ūbo g̃ cog̃ ū ō. ꝯ mōdū uīūs. simp̄r ā ꝯ ē ē ī uno. g̃ uno aspēcū cog̃ūt ō. ē ū ū ab ūe ꝯ ꝯ p̄hn̄dēdo oīa cog̃ūt. q̄ ūb ꝯ tē ē uidēt illi die. g̃ ū de ūbo ē ꝯ aiām x̄. g̃ quicquid ē ī ūbo. ō m̄ aiām x̄ q̄ ꝯ ꝯ ōsīt ꝯ tēp̄. gū nec ē ꝯ ēēn ī illo. g̃ eū ꝯ ā capiat ūb. ꝯ ē ē ip̄a ōē ꝯ ē ī ip̄o n̄ ꝯp̄hēdit. C sē nō ī uno ꝯ ē nouit sat ōē ō quia alī sat que ē ī p̄o futur ē ā mala ꝯ ū ē ꝯ p̄ futur ē ā sat ꝯ p̄ ē pot̄ sūcē ꝯ ē ꝯ q̄ p̄ ē futur. ꝯ tm̄ sbiacē. bōā ē ē ēt sug̃ aiā x̄ cog̃sat ō. ꝯ ī ꝯ ꝺ̄ ū ꝯ ip̄a isto dulci ūo cog̃. ē ꝯ q̄ ī ūn dūsi mōi distīt ī ip̄a p̄ ū expīe dūa ē ūo. q̄ ē ū sūb cog̃ ū ō. m. ꝯ dōē ā illa nēē nouit ū ꝯ ꝯ ē ī sīp̄ ēē. ꝯ ū ē ū noſſe re ꝯ a ūb mō ē. ꝯ ꝺ̄ ꝺō. q̄ ē de sat res nō q̄ ē sūt res m̄. q̄ m̄ sūt. sī q̄ ē sūt res sūt res in ip̄o ut ī ca potīte ē. ꝯ sūt ī ip̄o ut ī mēte op̄āte ē cog̃scere uīm op̄is. ē sūt ī ip̄o ut cog̃scere ē. nō aūt ꝯ ūe ꝯ ut sop̄ē te ē sine cog̃ne. q̄ tūc ī intellm̄ cog̃noscē ē op̄is ꝯ. ul' nesciret quid ageret. ꝯ op̄ ē ī ē ē ꝯ ē ꝯ dōdō. illa ē ī ip̄o ut ī ca p̄ ē ē ē ꝯ duob᷑ se h̄t ad ꝯ sm̄. s. q̄ sine ū ꝯ ē sūt effī ē ꝯ ūsq̄ sūt. ꝯ h̄ m̄ cog̃ ꝺ̄. ū cog̃ ꝯ se ēē ꝯ ē ad ā q̄ ꝯ dōē ū h̄ nouit nō ē ū ē ūsio ē ē ēē. ē se. ut ē ꝯ ē infinite adesse ī ē ū ꝯ ū h nouit nullū pot̄ est ꝺō. ꝯ ꝯdēs ꝯ dā ā ē sic ī ip̄o ꝯ sēre. q̄ ē. q. ꝯ ꝯ ē. ꝯ ē. ī sunt. ꝯ nō ā ū. sic ī sēū. nō est ī ip̄o. ē ꝯ infinitū p̄ id q̄ ē ꝯ ē ū ꝯ q̄ ē sēū. ē nō infinitū sūt ē ad ēē ē ē sit ex ē ī

qd sit

So.

qo vtr xps oia cognoscit uno intuitu.

qo vtr xp̄s oīa cog̃ ꝯ ī sciā ꝯ ī ūbo

So.

ipso. sed modo sunt in scientia dei et creature. ¶ Tertio modo
mala. dico ergo quod anima christi cognoscit uel intuitu simplici cognoscit
tot quot deus. ¶ Ad primum ergo dicendum quod uno aspectu dicitur
duobus modis. scilicet quo ad obiectum. uel quo ad intuitum discer-
nentem. et bene concedo quod quo ad obiectum est unus aspectus super
omnia. sed quo ad intuitum discernentem non potest esse unus
actus. quia est distinctione super hoc et illud. ad secundum actu et
obiectum quod anima dicitur quod in patria non erunt cogitationes uolubiles.
ergo multo minus in anima christi. dicendum quod hoc intelligitur quo ad obiecta.
et quo ad hoc non uoluens inquirendo et cogitando
et non quo ad hoc quod semper sunt in eodem actu considerationis.
¶ Ad quartum dicendum quod sicut deum est plus. anima ipsa licet uniatur
uerbo. non tamen includit dei uerbum. quia sic et deus esset
inclusus. quod falsum est. sed unitur toti uerbo. et hoc non
est claudere totum intra. ita quod non sit extra. cum sit ubique
presentialiter et essentialiter et potentialiter. ¶ Ad quartum iam patet per predictam
distinctionem. quia bene concedo quod anima christi istis tribus modis
perficitur deo in uerbo [illegible]. uel. n. excipiunt
[illegible] et non michi uidetur esse excipiendum. ¶ Ad quartum dicendum quod
filius non excluditur. a notitia patris. nec econtra. scilicet nec in
anima christi. que unita uerbo nouit omnia futura. sed intel-
ligitur quod filius nesciat. quia non fecit nos scire. et ad modum
nescientis se habuit. quia nobis obfuisset. non profuisset
scientia diei illius. ¶ Deinde queritur de hoc quod dicitur in littera. scilicet non in claritate
ut patet perspicue omnia capit ut deus. ex isto uerbo
trahunt magistri. quod dicunt christi animam non ita limpide
uidere ut deus. ¶ Sed contra anima christi speculum purissimum est. ergo
id quod resultat in ipsa clarissime resultat. ergo adeo
contemplatur ut deus. ¶ Item si non adeo limpide hoc pro-
uenit ex aliqua obscuritate. obscuritatis autem causa peccatum est. ergo
uidetur quod in ipso non sit alia qua obscuritas cum nullum peccatum
fecerit. nec inuentus sit dolus in ore eius. ¶ Ulterius queritur utrum
aliquam retrahebat a puritate contemplationis illius. et uidetur
sic. quia uidemus nos. et hoc etiam dicit philosophus. quod una
potentia existens uehementer in actu retrahit aliam.
ergo cum ipse circa passiones et dissolutiones quasi nullum
fuerit intentus. uidetur quod ab huiusmodi contemplatione retrahebatur.
¶ Solutio. dicendum quod non adeo sic limpide et pure contem-
platur anima christi. sicut deus. et illa minor limpi-
ditas uel perspicuitas causatur a comparatione nichili quod
est in omni creatura. et est defectus inseparabilis. et obscuri-
tas illa que est intellectus ex hoc quod creatura est. non
potest tolli quia coniuncta rationi creationis siue exitus
de non esse in esse. et per hoc patet solutio ad illa que
contra primum obiciuntur. ¶ Ad id quod ulterius queritur dicendum
quod [illegible] fuit uerus uiator. conuersus cum peccatoribus. et neu-
tra retrahit alteram. retractio autem potentiarum quod una
in actu uehementer existens. retrahit aliam. non est
nisi in hiis que sunt pure creature. de hoc tamen
infra. in questione de passione christi magis queretur.
¶ Deinde queritur de hoc quod dicitur supra. scilicet quod deus non dedit ei
potentiam. et cetera. uidetur. n. quod habuit omnem potentiam sicut scientiam quia
super unione credebatur in eo omnium scientia. ergo assi-
milabatur in eo omnium scientia potentiam. ergo ipse sciuit omnia
sicut deus. ergo sciuit creare. sed nullus sit ex creatura alie
actus. nisi qui sit excedens actum illum. ergo ipse sciuit excedere.
nullus autem scit excedere. quod non potest excedere. ergo filius dei
potuit creare. ¶ Item potentia intelligendi omnia est quedam
potentia. et potentia operandi omnia est quedam potentia. cum ergo in
deo una non sit minoris potentie quam alia. sicut dedit
ei unam. ita uidetur dedisse aliam. uel debuisse
dare. ¶ Item sapiens architectus non solum docet fili-
um suum. uel dat ei artem. qualiter fabricatur
sed in doctrina inducit eo potentiam fabricandi ex
usu. ergo uidetur quod cum deus multo magis
diligat animam christi quam aliquis homo filium suum.
quod induxerit in eam potentiam operationis. ¶ Iuxta hoc
etiam ulterius queritur. utrum potuit dare potentiam ad
creandi. uidetur quod sic. quia dicit [illegible] quod
potuit ei dare potentiam faciendi aliquid que non
potest facere. ¶ Sed contra. nulla potestas excedit
proprium subiectum. subiectum autem christi factum est. ergo non habet
potentiam infinitam. sed dei potentia est infinita. ergo non
potuit recipere eam anima christi. ¶ Preterea uel creatur. non
quod de nichilo. a deo aliquid educatur. uel a toto.
infinite et sine proportione distant. ergo educere ad de
nichilo in esse est potentie infinite. anima christi non potest
habere potentiam infinitam. ergo anima christi non potuit reci-
pere adeo potentiam creandi aliquid quodcumque
modicum. ¶ Item potentia infinita non est nisi in ente
infinita. igitur cum concedatur potentia infinita. non est
capabilis creatura. ¶ Et hoc concedendum est. et dicendum ad
primum. quod non est simile de scientia et potentia.
quia scientia fit per altum. sicut per uerbi pre-
sentiam. potentia autem egreditur ab essentia
propria. ¶ Item in scientia non est nisi recipere
in potentia autem est operari. uel posse operari actiue.
¶ Ad aliud dicendum quod est scientia practica.
siue operatiua. quod idem est. et est scientia specu-
latiua. et christus non habuit nisi scientiam specula-
tiuam et non operatiuam. ¶ Ad aliud dicendum quod
sciuit creare. et qualiter res creantur. sed non sciuit cum
re scientia operante. sicut practicus operatur. ¶ Ad aliud
dicendum quod potentia intelligendi est potentia
passiua et recipiens et ideo potest perfici ab alio. sed
potentia operandi est actiua egrediens a radice pro-
prie essentie. et perfectio eius est in ipso agente.
et hoc non potest esse aliquod creatum. ¶ Ad
aliud dicendum quod sapiens et cetera. et docuit animam
christi deus contemplatiue scientiam operabilium sed non
docuit exercitium. quia non fuit capax nec potuit
esse et ideo non est simile. quod inducitur pro
simili. ¶ Ad aliud bene concedo. quod nulla creatura
capax est potentie creandi aliquid. ¶ Ad id quod
contra obicitur dicendum quod poterat ei dare pote-
ntiam aliquid operandi. sed non creandi. sicut operan-
di ex materia preiacenti. quam dedit nature
sed non creandi.

Questio. Utrum anima contemplatur ita limpide sicut deus.

Questio. Utrum aliquam retrahebat a contemplatione [illegible].

So.

So.

Questio. Utrum habuit omnem potentiam sicut scientiam.

Questio. Utrum deus potuerit dare ei potentiam creandi.

So.

d. xv. Illud qz pt̄mittend̄ nō ē. etc. hic mag̃ p̄z q̄ ē d ᷒en b;
ꝯ. s. pōs corporis et dp̄ mutes ptes. l̄ eē d. s. p̄ms p oūdl
iquāt s̄ d̄ mag̃ quīq dftc x̄ assūpsit icor̄ et aīa. p
qs ieāt ei pō pūa. insu deīmiat qom ex hc̄ seqt̄e ut
ipē nātē hoīs dftm sit passus. l̄ sola udet. i h̄ ōī qo.
expdais duces origine. initia ū q̄ d̄ ei indicabat
dftc ul timois attulit. q d̄ ōne ei ut exaudita sit
l̄ nō. i p̄ pdāz z sidium oz. p̄ harū distictonū dr̄ in
tres ptes. in q̄ia s̄ pon̄ defftc quos assūpsit x̄. in
s̄a pon̄ obiōn q̄rdam ex iūb aug̃. et aliorz. et soluit̄.
sz q̄ ū istī de suo sensu. in passiōe. etc. initia. s̄a
ie pō difficultē ex iūb. y. l̄ et soluit i. ueꝝ p̄ōu ma
gis mouz. etc. adhuc pōt hay subdiditur. in. ins̄. i
q̄ꝝ p̄ oñt. quod dftc quosdam ex pte corporis. et ꝙs
dam ex pte aīe. nō assūpsit. s̄r insu. ꝯ. q̄ quosda
pay ex pte aīe nō assūpsit. ut ignorātā et difficultē
bn agndi. i tridit aucl̄ etc. i ut oñt. q̄ signō. nō
occidisset ex pccō q̄ nō eēt dftus. sz ille ꝯs ūm. et
ex hoc d̄ nō eēt culpand̄ i. sz forte āsdiez illā eē pctm
etc. in quarta oñt. p̄ quē mod assūpsit. qz ū gestt
sz uolte assūpsit. i hoc a dftc. ex hūs ā pz s̄na. C ꝑmad
ā h dubm̄ sū qo. ꝯ dftib; quos assūpsit x̄. et q̄ruit t̄
ꝯ p̄m ē. s. utrum x̄ accep oms dftc. ꝯ uerū accep aīe
dftc. et ꝯ uerū accep ꝙ l̄ quos. U a ē p̄m q̄ x̄ nō ac
cepit oms dftc. ꝯficetis. n. ē. dfice et nō uicere.
ꝯ suscep dftūū. ꝯria pug̃. sz ille uēit alligāe for
tē. ꝯ ipō suū finit uerē infor̄e q̄ indftuū susceptoē.
C it ꝯria ꝯrīs curant. sz ueñ x̄ curare dftc. ꝯ ueit
i eo q̄ curat. sz ū curat ū utus et forte. ꝯ debuit i
ūtute forus ueire. C it infirm infirmo adiutoē
uso. mag̃ d̄ spē de adiutor quē eleue ad spē libā
tiois ē ig uenit ex ge nos. ad spē libationis. ū q x̄ i
robore et uirtute i nō in dftib; debuit uerē. et sic nllos
dbuit assūmē dftc. hoc id ū ꝑphia. ys. lij. ꝯsurge ꝯ
surge induē fortitudinē brachiū dn̄i. ꝯsurge sicut in
dieb; antiquis. nne tu pcussisti supbum. uul
nasti dracone. ē igl in dieb; atiquis in egypto nō
ꝯ. uenit ū in ostēsione uirtutis et fortitudinis sui q̄ nō debuit
ueire indftu. sz roboē ut uis sz ꝯ ū iniustū pōt d̄
facē. diuitē pccm impunitū sine pea satisfactois est
iniustū. ꝯ nō pōt d̄ hoc facē. et hoc ar̄. ē amp̄. ꝙ
ꝯcedit p̄missa. et ꝯne. in sic. nō potuit pur ꝯ hō i
pendē hōē debitū dō p pccō p pctīto. ū dbuit n hō.
ꝯ ad hōc q fierz ista recopensatō. opuit ut eēt d̄ et hō.
in resūmo p̄a ꝯne. ū sit recopesatio pcti. ū p pcāz. ꝯ
nātē ē satisfacere p pctī pcāz. nō ā patitur pcām. ū
hūs dftc ordīātos ad pcāz. ū ā patit pcāz ꝯ oēz dftus
ad passioēz ordīātes x̄ m suscipe. C it ap. in eo q passus e
ipē et ceptus pōt et hūs qui ceptan auxiliat̄. ꝯ ut au
xiliaretur oputuit. dftc pealr̄ hrē. C it ysa. liij. ui
dims eū nouissimū uirorz uirū dolorz et scīete i
firmitatē nō ā lō. d scia uoti. qz hē hr̄ ē ꝯd̄. ꝯ lō d
scia expīatē. ꝯ opuit hrē dftus p quos posset expiri.
C it ad he. dbuit p ōia fratib; assimilari. ut mīs ficeꝝ
fieret. ē ꝯ fres fuiūt i pealitatib; et ipē debuit eē
i eys. C it id. qz pūr ꝯ cāuit ardū et sāgui et ipē p

cipiant eisdē. ut p morte destrueret eū. qui habebat
mortis impiū. i. diabolum. nō ā potuit mortē ū assueret def
fctc morti ordīātos. C ad dō dd. q x̄ m ꝯebat assuere. nō
dftc sic plani ultie roeꝯ. qz p̄ ipse sūt. C dō ꝯ ad
p̄m ꝯ ē uicē p uisita. et uicē p usum pōt. et p mō ue
niō x̄ uicē. et hoc nō potuit eē ū p satisfactoēm sustē
pena et assumē pena ꝯuenīs fuit ut redēptiē. C ad
a dd. q ūm ē quo ad p̄a ꝯtia q̄ sūt pcām et egtā. sz
nō quo ad pprie ꝯtantia. qz sepe dolor curat do
lore. ut i tasso apl. et coīēdū inflatū. et hꝯ i x̄ sic in x̄. ys.
a. uenū plenū gratie ꝯ aulpam. sz mō medicādi ut pos
sem grām pcipe. ꝯuenientior fuit p usita pene. ut mor
b; debitus. nob p hoc a nob expletur. C ad d dd. q
infirm ꝯ in pccō nō despuit in hoc q nō uidet posse
potētis reddimē. qz hoc sēp sciuit q redimē po
tuit. sz diceba ex hoc q nō uidet aliquē posse ex
se hrē iustam emdā delicti. nō uenies in hiis dis
poib;. quādemdam delicti faciebat magis eleuabat
spem. ꝯ sz infor̄e. uenisset ad q x̄ ysa. q̄ iit. brachiū
forte p uisita et nō p pō. ut dcm ē. qz pō sola ꝯ
g̃tia libare libare ū potuit ut d̄ aug̃. C Po q̄ utrum
ipē s̄m aīam dftc accep. et eē hoc qrunt t̄a. p. s. si aīa
sit passibilis. et sic passibilis. utrum tota sit passibilis. ul fuit ul
et sicut tota fuit passibilis. utrum s̄m aīa sui pte potuit
simul inē acbitas mag̃ doloris et mag̃ gaudii d̄ leo.
et iocūditas. C ad p̄m pte. sic. nō ē dolor ū ex ꝯrio
agēte addissone ꝯtinui ul ꝯposit aīa x̄ ū hūt ꝯ
rū. ꝯ ū paciebatur. i q dolz. p̄ ꝯ. pōba aug̃. q dic
q malū pene nō ē ūq ē ꝯrū ū bone. sn pz p hoc
q ū cor leu ꝯrietē hr̄ adaiam. C it ū ag̃ i aliud ū
sit forti ipō. ut dicit au. aīa x̄ ū corum forti fuit
ꝯ nō egit i ipā ad dolore inducendū. C it aꝝ in
xvj. de alib;. si nō tangit nō agit. sine agit. ū sē alterato dolo
ris. p scribē. a. phō. s̄ supplus p hoc. q dic ph. qz ē ita
g̃i ꝙ ultimā sil. ꝯ ē aīa nō hūt ultim. et sbiret nō hr̄
sil ē agēte. s. clauo. ul gladio. ul cū d̄ inciat̄
dolorē. ꝯ ū q aīa x̄ nō potuit pati. C ad idē. ō. mag̃
theoꝯ dic dyo. in epl̄a ad iohm̄ apl̄m. nam i insa
nia ut putem nos ad pati. s. coꝯ pns s̄ soluū iudi
care. i. s̄ iudiciū. ipos sentire. edō ex hoc accipi. q
sā nō sentiunt passioēs ū s̄ iudm̄. et nō s̄ dolorē. ꝯ
m̄lōmi x̄. in quo fuit maior scitas. ꝯ nō doluit. C it
moy. xl. dieb;. et xl. noctib;. ē dnō fuit in mōte. et
dolorē famis nō sensit p̄ p̄ntiā angli i p̄ di ꝯ
m̄lōmi x̄. qui unitus fuit dō. et ipā ꝯtinue diuīte
fruebatur. C it sci martires exagabat taquo tortoēs
se in ieiūū ducētes ēriatis ex dulcedie caritatis ꝯ
m̄lō mag̃ x̄. C it uidem q aīa fortissime occupa
ta eē actu uni pōt ab strahi ab itētoē alteꝯ. ut d̄
ph. in li. d̄ sopno et uigilia. ꝯ ē x̄ qrē fuit ꝯiuct
celestib; i fruendo. ū q aīa ei ab strahebatur a coꝯe. et
nō sensit passioēs coꝯ. sz passio i uiet i coꝯ sz ꝯtrarim. ꝯ.
dic q paciete cor et aīa ꝯpaciebatur. ꝯ passibilis fuit. qz
ꝯpati ē pati et alio pati. sz aīa fuit ꝯpassa. ipā
fuit passa. C it dolor ē sens pene. s̄ a nō ē ū aīe
ū hr̄ inuā. ꝯ aīa paciebatur. ꝯ passibilis fuit. C it tren.

qd / utrum x̄ acceperit / oms dftc

so

qd / utrum aīa x̄ fuit / passibilis

s. onus quod qui tradidit a pueritia attendite etc. ergo anima christi
fuit passibilis si dicatur quod anima vel exiguo aculeo doluit. et hoc
miraculum videtur mirabilius quod dolor est et unum ergo videtur quod dolor
est. quod nulle sit anime compati corpori. et hoc expresse habetur in
littera. cum igitur aliquis affligitur dicitur. unde est quod affligatur in
anima. videlicet corpore et passionem et dolorem. ¶ Ad secundum dicendum quod anima
et omnis anima in statu innocentie fuit licet quia dum erat coniuncta corpori passibili
sibi est compati corpori et compati excorporatione. unde dicit philosophus motus
quidam veniunt ex corpore. in ipsam animam. quidam autem ex ve-
nit ab anima in corpore. ex corpore ad animam veniunt sicut
in sensu et in sompno. in sensu quidem recipitur ab organis corporalibus.
species sensibiles secundum quod sunt presentes. et omnis imaginatio etc. et iterum
compatiuntur passiones dicuntur. secundum quod passio dicitur a pati in greco quod
sonat recipere. in sompno autem quod sompnus est ligamentum
sensuum ex evaporatione nutrimenti. infrigidata in loco cerebri. et
descendit aggravante organa sensuum. alii autem motus
sunt ab anima in corpore ut processiva et operatio. que sunt
ab intellectu practico. sed hoc modo non quod hic dicitur passibilis
anima tunc non est passibilis est anima. secundum quod passionem dicitur. dicit ibi. c.
.xxv. quod est motus anime ex estimatione boni vel mali. ex estimatione enim sus-
pitionis surgit passio illata. passio anime similiter quod dicitur tristitia
vel delectatio. ex apprehensione enim boni convenientis delectatio surgit et
ex apprehensione inconvenientis surgit tristitia et hoc modo aliter non
quero hic de passione. sed tertio modo dicitur passio sicut dolor ex dissol-
vere continui corporis coniunctum anime. sive illa dissolutio fiat per inte-
riora humorum. ut in febribus. sive per agens violenter. ut
in vulneribus et huiusmodi. et hec et hoc modo quero hic de passione. et sic
dicitur animam esse compassam esse corpori. ad primum igitur quod obicitur
quod verum est quod anima in se secundum unum non habet contrarium nec opponi-
tur ei quid. nec in se secundum unum. sed tamen coniunctum sibi habet contrarium.
scilicet corpus. et quia ratione appetit conservationem coniuncti. sic dicit
deus ad petrum. io. xxi. cum autem senueris alius te cinget et ducet
quo tu non vis. id est magis quod appetit conservationem et conve-
tionem coniuncti dolet cum patitur in dissolutionibus ipsius. et sic pas-
sio est ex contrario secundum in hoc statu. sed non simpliciter. ¶ Ad aliud dicendum
quod secundum augustinum quod clavus vel gladius non fuerunt fortiora quam
anima et nec etiam sunt fortiora quam anima clavus. sed passibile
fuit in corpore. sic est vulneratio vel livor. per se anima patitur se-
cundum ipsum. et hoc intelligitur sic. quod anima species passionum sentit in
corpore apprehendit abstrahendo ab organo tactus. et appre-
hendit ut contrarium coniuncto et ex illa apprehensione contristatur
dolor ut ex immediata causa doloris. unde sed gladius eam
non scindit. tamen anima dolet cum dolore. ex huiusmodi apprehen-
sione et immediate affligens est hec species apprehensa. et hoc solo
est salvando dictum augustini. sed leviori solo esset dicendum quod fortior
se non agit in magis forte. sed patiens per agens. in fortiori se.
sic si agit in debiliori se. quod fortior est coniuncto. et passiones
ad patiendum fortiores. ¶ Ad aliud dicendum quod dictum philosophi verum est. sed
hic est ad tactum. sed non immediate tangit gladius animam.
tamen tangit per coniunctum. ut tactus dicitur. secundum quod attingit
eam species dissolventis apprehensa. et ille se ipsa affligitur
doloris. ¶ Ad aliud dicendum quod dionysius loquitur commendando virtutem
iohannis et perseverantiam in hoc quod pro christo non reputabat
passiones persecutionum et exilii et ideo vult dicere quod hic
non afficeretur eo ut alteretur a rectitudine virtu-
tis fidei. quod autem non senserit tribulationes. hoc non intendit quod
... ipso modo loqui est dicere. sed et ipsius corporis passiones

per se iudicare ipsius etc. si non iudicium habebat de ipsis
et si necesse tunc sequebatur dolor. ¶ Ad aliud dicendum quod motus
sensus huius non sensit. quia corpus non movetur per mixtionem et non per
unum. tamen ad hoc valuit conversio anime a corpore patiente con-
templationis. quia et ipsa conversio ad superiora. propter se trahit
spiritus corporis et vires inferiores. et non diligunt spiritus in
les. ad operandum illa que sunt digestivi et nutritivi et huiusmodi. quod
a toto huius passio non in impossibile. quia licet ita sit. quod
dum alia quiescunt ad ipsum. quod sunt fortiorum humorum et ipsis
se pellit. eo quod multitudinis contrarium superfluitates spi-
rituum et nutrimenti. et illo tempore quo magis fugiunt quam pellit magis
compressantur et contrahuntur et pori clauduntur. non accipiunt
cibum. sed quiescunt. quia etiam nimis humidi viscositas
humorum accidit eis morbus. quod tunc quiescunt ut aliquis
vel consumat vel dissolvat superfluitates et etiam tamen hoc
non potest dici de hoc. quia non est simile aliud. et accidit hoc gratia
... omni hominis. in tempore dormitionis. et hoc miraculum
fuit. et plus tamen miraculum quam in altero. et plus immo
quando de loco ad locum. quia in quiescere. in loco unde ad
aliud dicendum quod martyres delebantur multum in persecutionibus et sicut
dicam quod refrigerium prohibet eis passiones. sic vincentius
dicebat ad dacianum in quiete. nunc in sublime agor et de
tormentis tua solo altior tyranne despiciens insurge et toto
malignitatis spiritu debacchare. videbis me plus posse
dum torqueor quam possis ipse qui torques. hoc refertur dupliciter
ad hoc quod sic demum puniri. hoc est quod tormenta sunt. tamen valet
in refrigerium. et species aliquantulum iam tormentum miti-
gat. sed non tollit. et hoc plura per. ii. machabeorum. vi. de eleazaro.
domine qui habes scientiam. tu scis quod a morte posse liberari.
propter te in corpore duros sustineo dolores. sed animam autem
libenter patior hec. ¶ Ad aliud dicendum quod anima occupata esse ad
potentiam abstrahi alieno motu. sed alios recte est. fortior
enim motus ad se trahit super animam. vel fortior sit inclusus
etiam ligatus addita potentia pro vinculo corporis. et iudicio
corporis in statu isto magis et magis sentit. et ideo magis re-
trahit ad se animam. quia abstrahi possit ab ipso. sed
tamen non dico ut christus. quia christus comprehensor et viator fuit.
contrariis actu potuit esse intentus. absque hoc quod unum retra-
heret ab alio. ¶ Post hoc queritur utrum anima secundum se tota fuit pas-
.ix. sibilis. videtur quod vel quod estimatur pars eius est quod non est quod non.
dicit enim philosophus quod intellectus nullius corporis est actus. id est nullius
partis corporis. ergo in se non habet contrarium. nec coniungitur contra-
rio. ergo non quod non compaciatur corpori. ¶ Item si anima secundum se totam
patitur. oportet quod secundum se totam passionem occuparet.
ergo ab omnibus aliis retraheretur. et hoc esset valde in
proprie et de christo credere. ne dum de christo. ergo videtur quod secundum se anima
totalis non patiatur. ¶ Item sic dicit philosophus. sapientis est pati.
sed non de duci. de deo autem super passio totum contingit. ergo non
quod comprehensorum sit pati secundum totum. sed quod comprehensor fuit christus.
ergo ipse secundum totum non est passibilis. ¶ Item verum nihil est.
quod etiam anima non habet contrarium in se. non patitur per se. sed
compatitur corpori patienti. ergo ex illa parte patitur. quod corpori
coniungitur. sed superiores a corpore non coniungitur. ergo per superiores
anima non patitur. ¶ Item augustinus xiiii. de civitate dei. dicit. philosophi
invenerunt. passiones quatuor. scilicet timorem. spem. gaudium
et perturbationem. ex quibus tres plenus cadunt in sapientem.
sed non quarta. scilicet perturbatio. est igitur perturbatio idem sit.

li ... operatione

non

li

patiatur non

q[uod] trist[iti]a et cet[era] no[n] sit n[on] ex dolore in sapiente s[ed] ex p[ar]te.
s[ecundu]m qua[m] sapiens e[st] .i. s[ecundu]m superiore[m] p[ar]te[m] no[n] e[st] passio ul[tim]a p[ro]p[ter]
q[uo]d solut[ionem] h[abe]t. sic se h[abe]t cor[pus] in g[e]n[er]e in membro[rum] i[ta] se h[abe]t a[n]i[m]a
in g[e]n[er]e uniu[m] s[ed] [com]patiente uno membro ut dic[it] ap[osto]l[us].
[com]patiuntur alia membra. [er]g[o] p[er]icit[ur]e una p[otenti]a a[n]i[m]e. q[uia] [com]pag[in]
uniuntur in passione [er]g[o] tota a[n]i[m]a patitur. C[ontra] si[cu]t me[lius]
e[st] s[ecundu]m uirium a[n]i[m]e in s[u]b[stanti]a a[n]i[m]e q[uam] a[n]i[m]e et cor[pori]s. sig[no] e[st] quod
fu[n]t. s[ed] cuius a[n]i[m]a [com]patitur cor[pori] in illo magis ex affect[u] uniu[n]
tur se in a[n]i[m]a [com]patitur alii. et io passione f[ac]ta in una
p[ar]te a[n]i[m]e. e[st] passio in tota a[n]i[m]a. C[ontra] si[cu]t supp[onit] ille [com]ple
to[rum] patitur a[n]i[m]a. cu[m] tota a[n]i[m]a sit [con]iuncta. tota a[n]i[m]a p[at]i
a[n]i[m]e. p[ri]ma q[ue]st[io] exp[e]dit[ur]. s[ed] plu[s] ex hoc q[uod] alia e[st] natu[ra].
q[ue] est for[ma] ho[min]is. et a[n]i[m]a que e[st] bruti. et ig[itur] cor[pus] bruti
p[er]ficiatur actu a[n]i[m]e sensib[i]l[is] necc[essari]o cor[pus] ho[min]is p[er]ficiatur
p[er]fectione a[n]i[m]e ro[n]al[is]. [er]g[o] ro[n]al[is] e[st] [con]iuncta cor[pori]. C[ontra] 9o dico
q[uod] a[n]i[m]a s[ecundu]m se tota e[st] passib[i]l[is] in cor[por]e. s[ed] n[on] p[re]dicat q[uod]
a[n]i[m]a n[on] no[n] fuit passa. s[ed] s[ecundu]m superiore[m] p[ar]te[m] a quo [dic]it ab[str]a[c]t[a].
s[ed] p[ro]p[ter] ab uniu[er]sit[at]e magistro[rum] philos[ophoru]m [con]sequ[e]n[s] est.
s[ed] intelligend[um] e[st] q[uod] in a[n]i[m]a duo e[st] [con]sid[er]are .s[cilicet]. q[uod] e[st] n[on] ho[min]is
et p[er]fect[i]o o[mn]iu[m] h[u]m[a]n[o]rum. q[uia] ad p[ri]mum r[es]p[ectu] [con]siderat[ur] que-
dam .n. h[ab]et i[n] q[ua]n[tu]m e[st] for[ma] s[ubst]a[n]t[i]al[is]. et q[uod]dam h[ab]et in q[ua]n[tu]m e[st] a[n]i[m]a.
et q[uo]d h[ab]et in q[ua]n[tu]m e[st] n[on] ho[min]is ut ho[mo] e[st]. i[n] q[ua]n[tu]m .n. e[st] for[ma]
s[ubst]a[nti]alis e[st] ipsi p[er]fecto cor[pori]s s[ecundu]m q[uod] e[st] p[ro]prie[tas] accedere ad e-
qua[litate]m [com]plexio[n]e aliquo[modo] cu[m] celo. et dig[n]itas ad [con]se[quen]s
eli. et cu[m] ista equ[a]l[ita]s su[m]ma sit in ho[min]e ut d[icit] auic[enna]. da
ei adiu[n]cte for[me] for[ma] nobilissima. et io ro[n]al[is] for[ma] et actus n[on]
a[n]i[m]a ro[n]al[is] nobilissima e[st] in q[uan]t[um] a[n]i[m]a e[st] a[n]i[m]a. e[st] actus cor[pori]s no[n]
[con]uenio [com]plexionati. t[ame]n tale requirit s[ed] et ph[ilosoph]ia p[otenti]o. uita uiuis.
et h[oc] est q[uod] [com]organice. et sic h[ab]et a[n]i[m]a effluere a se diu[er]
sas uires [et] diu[er]sas p[ar]tes cor[pori]s organi[ca]s que t[ame]n uniu[n]t[ur]
ut organis. et hoc iterum h[ab]et a[n]i[m]a ro[n]alis nobil[issi]me. q[uia] plus per
figuram cor[pori]s ho[min]is. et figura[m] membro[rum] q[uod] decore et pul
c[h]ri[tudi]ne o[mn]e a[nim]al cor[pus] a[nima]lium excedit. t[er]tiu[m] h[ab]et in q[ua]n[tu]m est n[on]
ho[min]is ut ho[mo] e[st]. n[on] in q[ua]n[tu]m d[ic]it ho[min]em ee[sse] ho[min]is et ro[natio]n[e]m. s[ecundu]m q[uo]d
ph[ilosoph]us d[icit] in s[e]c[un]do de a[n]i[m]a. q[uod] a[n]i[m]a e[st] s[ecundu]m ro[n]em. quia dat ee[sse]
et ro[n]em. cor[pori] a[nim]ato. et sic a[n]i[m]a ro[n]al[is] [con]siderata ut n[on] necce[ssari]o
e[st] q[uod] h[ab]et ad plus qua[m] for[ma] et plusqua[m] a[n]i[m]a. et h[oc] e[st] q[uod] dic[it]
ph[ilosoph]us q[uo]da[m] q[uod] h[ab]et effluere quasdam uires que n[on] sunt affixe
organi[s] h[ab]entes ad affixas p[er] hoc q[uod] accipiunt ab eis spe[cie]s.
et ordine h[ab]entes ad intellectuas se[paratas] p[er] hoc q[uod] p[er]cipiunt
d[e] lu[min]e eam. et hoc e[st] q[uod] dic[it] ph[ilosoph]us q[uod] a[n]i[m]a nobil[is] tres h[ab]et
[con]ditio[n]es .s[cilicet]. diuina p[er] hoc q[uod] e[st] for[ma] dign[a] ee[sse] ut n[on] quedam
alterum et intellectuale. in h[a]c ig[itur] [con]sid[er]atione tota a[n]i[m]a
[com]patitur [con]iuncto. s[ed] q[uar]ta est [con]sideratio a[n]i[m]e. s[ecundu]m q[uod] e[st] p[ri]m[um]
op[er]o[rum] o[mn]iu[m] h[u]m[a]norum. et sic no[n] est necce[ssari]o q[uod] tota pat[i]a[tur].
q[uia] q[uo]dam uiri[bu]s eius ee[sse] s[ecundu]m [con]templatione[m] et no[n] [con]tep[lan]do. et
quedam affecti[o] passio[n]ib[us] corpor[um] h[uius]. h[uius] huius fals[it]e est
uide[n]de obis. C[ontra] sed. ig[itur] ad p[ri]m[u]m q[uod] l[icet] intell[ectu]s ut nullius
cor[pori]s sit actus e[st] sit [con]iunctus ut organo. t[ame]n intel-
lectual[is] a[n]i[m]a tota e[st] actus cor[pori]s. et n[on]. et io intell[ectu]s ut e[st]
n[on] h[ab]et patir[i] [com]pati. l[icet] no[n] necc[essari]o sit ip[su]m pati. ut e[st]
p[ri]n[cipiu]m op[er]is. q[uod] e[st] [con]te[m]plo. quia d[icitu]r t[ame]n ali[ter] d[icitu]r. q[uod] accipit
acto[rum] peti[ti]o[n]is p[otenti]e. s[ed] s[ecundu]m h[oc] q[uo]d n[on] sit sui no[n]. p[ri]u aut[em] n[on]
ual[et] ad solu[tione]m q[ue]st[ioni]s. C[ontra] ad aliud sed. q[uod] hoc n[on] e[st] nec[essariu]m
q[uia] l[icet] tota pat[i]a[tur] ut e[st] n[on] ho[min]is. no[n] t[ame]n p[re]ueniu[n]t [er]g[o]
uires ad [con]sideratione[m] passio[n]is. ut occupent[ur] et d[e]tineant[ur]
in illa. q[uia] p[er] h[an]c [con]sid[er]atione[m] uires diu[er]se s[ecundu]m q[uo]d a
fluunt in sup[er]iora. quedam aut[em] in inferiora. C[ontra] ad

q[uod] no[n] deducit. q[uia] deducit e[st] i[n]. ut a[u]cto[ritas] uires sup[er]iores
a[n]i[m]e. quia h[ab]ent s[ecundu]m q[uod] sunt sup[er]iores et egrecies ei[us]. q[ue]
sunt inferiores. et hoc acc[idi]t eis. no[n] ut sit n[on] ho[min]is. s[ed] p[ro]
ut dicte sunt q[uasi] inferiores. C[ontra] ad q[uartu]m iam p[atet] sol[utio]. quia tota
a[n]i[m]a [con]iuncta e[st]. ut e[st] n[on] dic[it] ee[sse] cor[pori]s et ro[natio]n[e]m ho[min]is ut ho[mo] e[st].
C[ontra] ad q[uintu]m dd. q[uod] trist[iti]a [com]putabo. no[n] cad[it] in ho[min]e[m] sapiente[m]
s[ecundu]m effectum. ut auctor a sap[ientia] regi[tu]r. s[ed] cad[it] in eu[m] s[ecundu]m exp[er]imentu[m]
passionis. C[ontra] [con]t[ra]rio q[uod] uerit s[ecundu]m alia[m] p[ar]te[m] una sit. in ee[sse] p[otes]t
fuit acerbitas max[im]a. doloris. et exp[er]i[men]tu[m] max[im]e i[n]q[ui]d d[ixi]t[ur] u[bi]
q[uod] no[n]. quia [con]t[ra]ria eid[em] s[ecundu]m idem s[im]ul i[n] ee[sse] no[n] possu[n]t. s[ed] si fo[r]-
te dicas q[uod] a[d]d[uc]t fuit max[im]e. quia in aliis ho[min]ib[us]. q[uia] x[ristu]s[est] uni[er]
fuit d[ominu]s. et io [con]t[ra] exeuntes i[n] ee[sse] potuit. s[ed] s[ecundu]m sup[er]iore[m] p[ar]te[m]
max[im]e delecto fruito[n]is. et s[ecundu]m unione ad cor[pus]. maxi[m]e sens[us]
doloris in eade[m] p[ar]te a[n]i[m]e. h[oc] quicquid i[n] for[ma] indiuisibile i[n]
for[ma] illud totu[m]. sic si possibile ee[sse] albe[do] [et] ee[sse] in puncto.
n[on] possem[us] dic[er]e q[uod] ip[su]m possit ee[sse] alb[um]. s[ecundu]m q[uod] e[st] p[ri]n[cipiu]m
[et] in g[ene]re s[ecundu]m q[uod] e[st] finis. quia albedo e[st] sit ei s[ecundu]m t[ot]um. q[uia] t[ot]o
s[ecundu]m m[ediu]m s[ecundu]m m[ediu]m. et no[n] s[ecundu]m totu[m]. ee[sse] aut[em] puctu[m] s[ecundu]m p[ri]n[cipiu]m. et sic
no[n] diuisibilit[er] [con]diui[n]t punctum. n[on] s[ecundu]m totu[m]. [er]g[o] s[ecundu]m t[ot]um cu[m] a[n]i[m]a
no[n] dicit q[uod] una p[ar]s sit [con]iuncta et alia no[n] sit [con]iuncta
cor[pori] ul[timo] p[ro]p[ter] h[uius] [con]sideratione[m] ad hoc et ad q[uod] no[n] est diuisi[bi]l[is]
n[on] s[ecundu]m totu[m] s[ed] dolor et delecto sunt passiones s[ecundu]m e[ss]e. [er]g[o] q[uod]
[con]sit a[n]i[m]e po[tenti]e a[n]i[m]e in fo[rm]a h[ab]et cu[m] tota. [er]g[o] a[n]i[m]a no[n] habebit
locu[m] n[on] ponit p[otenti]a illa subiecti h[ab]ere diu[er]sas p[ar]tes. q[uod] absur-
du[m] ee[sse]. [er]g[o] n[on] q[uod] in eade[m] p[otenti]a sum[m]o dolor cu[m] su[m]ma delec[tatio]-
ne ee[sse] no[n] p[otes]t. C[ontra] si[cu]t id actus no[n] p[otes]t i[n] multi termi[na]ri ad duo
ut ad t[er]minos. nec i[n] actib[us] a[n]i[m]e. nec i[n] actib[us] corporis.
q[uia] ia[m] unu[m] efficeretur duo. sic una linea no[n] p[otes]t t[er]mi[na]ri
ad duo puncta ex eade[m] p[ar]te n[on] efficiant due linee.
s[ed] t[ame]n doloris et io g[ra]tie gaudiu[m]. s[ecundu]m simul i[n] ee[sse] ut o[mn]ia
h[aec] que ee[sse]t actus ip[s]ius u[irtuti]s. [er]g[o] id actus t[er]minaretur
ad duo. ut ad t[er]minos. q[uod] e[st] i[n]telli[gibi]le n[on] p[otes]t. [er]g[o] no[n] i[n] e[ss]e
sib[i] s[ecundu]m eade[m] p[ar]te[m] a[n]i[m]e. C[ontra] h[oc] aut[em] ro[natio] x[risti] [com]p[re]hendet dolo-
rem passionis. a[u]t n[on]. si no[n] app[re]hendit [er]g[o] no[n] [con]dolaunt
[er]g[o] minor fuit. q[uod] [h]o[c] est dic[er]e si app[re]hendit. s[ed] ro[natio]
q[uo]d t[ame]n c[on]iuncta[m] app[re]hendit. q[uia] ab illis app[re]hen[sio]ne
nu[m]qua[m] retracta fuit. [er]g[o] in eade[m] p[otenti]a fuit app[re]hensio du-
o[rum]. uni[us] ut su[m]me [con]t[ra]rii. alt[er]ius ut su[m]me [con]t[ra]rietatis. h[oc] aut[em]
q[uod] o[mn]em app[re]hensione[m]. s[ecundu]m h[oc] et t[ri]st[iti]a se mouis. ex p[ar]te af-
fec[tus]. [er]g[o] manifestu[m] x[ristu]s fuit exp[er]imentu[m] doloris ex app[re]hensione
mortis et ex app[re]hensione d[iui]n[itat]is gau[diu]m. et sic ut u[nus]. q[uia] ap-
p[re]hensiones erunt simul. C[ontra] sed sit[ur] puid[e]o d[icit] p[otes]t. q[uod] [con]t[ra]ria sib[i] i[n] ee[sse]
[con]iungunt duob[us] mod[is]. s[ecundu]m q[uod] uni[us] in[si]t ut for[ma]. et actus. s[ecundu]m
q[uod] unu[m] sit [illegible] p[ro]p[ri]e in p[otenti]a s[ui] a[n]i[m]e
s[ecundu]m [con]iungunt [illegible] ee[sse] [con]t[ra]ria. sic
u[bi] ph[ilosoph]us [illegible] uires. s[ecundu]m a[n]i[m]o. et h[oc]
na poss[unt] [illegible] qui p[otes]t affic[i] utriusq[ue].
u. [er]g[o] [illegible] dolore unde. q[uia] a[uctor]
no[n] e[st] [illegible] aug[ustinus]. s[ecundu]m dolet et dole[t]
[er]g[o] [illegible] s[ecundu]m ee[sse] de dolore. i[n] q[uo] dolor
[illegible] uerit s[ed] p[otes]t i[n] ee[sse]. i[n] dico i[n] x[risto].
[illegible] e[st] x[ristu]s app[re]hensa. ut erit op[er]is
[illegible] e mors app[re]hendebat. ut erit
[illegible] exp[er]t[i]o[n]is huius g[ra]tie. et sic ut loqui
[illegible] et g[ra]t[i]e ad currendum uia. q[uia] h[oc]
sit in ee[sse] affic[i] doloris. i[n] multitu[dine]
t[empori]s. et io[n] dit[as] ex fine mortis. q[uia]
p[ro]p[ter] solo ad totu[m]. ul[tim]o possu[mus] dic[er]e q[uod]

Transferatur ad [illegible]

sunt mediatu[m] ad alt[er]u[m] utru[m]q[ue]
et x[ristu]s n[on] posset simul [illegible]
p[ro]bare [illegible] h[ab]ere [illegible]
posse i[n] ee[sse] [illegible] p[otes]t
u[el] [er]g[o] in p[er]iculo dolor
n[on] ee[sse]t laudabilis et g[ra]d[u]s
gaudet [er]g[o] gaudiu[m] [illegible]
i[n] q[uo] dolor sit d[e] gaudiis
x[risti] [illegible] a [illegible]
[illegible]
[illegible] gaudiu[m] [illegible]

dolor. de morte carnis non quia longe. fruitionis eterne.
vel reddemptionis huius. quia non sunt de eo. et sic plures
esse sit. sed solo non ut tamen quam [illegible]. quia licet non convertitur. cum
perfectum trahunt. ad hunc. scilicet occupari. superiora. vel inferi
ora. et non pro solo est meliori meo uidetur. et in hoc se lu
predicit ob facta iniustum. ¶ Deinde queritur si defectus accepit
vel quoddam. vel a quo [illegible] uenit. ergo assumpsit.
¶ Contra. damnum totius totum assumpsit [illegible] totum in salutem
gratificetur. ergo vel quod assumpsit. ¶ Contra. quod non est as
sumptibile non est curabile. ergo aliquis defectum non assumpsit.
ille curabile non fuit ut videtur. ergo assumpsit. ¶ Item si
ex hiis que passus est didicit obedientiam. tunc [illegible]
omnibus defectibus nostris pati debuit. quia si in aliquo
non sit passus. per illum non didicit passum auxiliari. ¶ Preterea
[illegible] assueret. et aliquos dimitteret. et nullus
eorum sit peccatum. ergo vel quos assumpsit. ergo [illegible] vel nullum
sed non nullum assumpsit. ergo [illegible]. ¶ Contra. non fuit leprosus. nec
gibbosus nec claudus. ergo non [illegible] defectus corporales assumpsit.
similiter non fuit ignorans nec impotens bene agere. ergo neque
defectus anime assumpsit. ¶ Quod hic considerandum est primo [illegible]
super hiis. scilicet quos defectus assumpsit quos in nostra plantatione
considerandum igitur quod in nostra plantatione est duobus modis. scilicet in prima
[illegible] innocentie. et secundum utramque plantationem [illegible]
[illegible] missionem non fecit deus. sed culpa hominis. et non que preter
[illegible] consecutas culpa non assumpsit. quia illa non pla
tauit sic est ignorantia. et infirmitatis bene agendi. [illegible]
mes libidinis [illegible]. et pugna carnis adversus spiritum. et non illa
non assumpsit. in plantatione autem [illegible] plantauit deus corpus nostrum
[illegible] in humores [illegible] in umbra [illegible]
et de plantatione illorum quedam ex parte corporis. quedam ex parte
anime. ex parte corporis ut mortalitas ex dissolutione [illegible] sitis. fames
exigentibus [illegible]. et non illos assumpsit. in anima
[illegible] dolor [illegible] mortis.
et illos assumpsit. et isti sunt defectus naturales omnis hominis. sed
lepra. gibbus. et hiis similes sunt defectus quidam personales isti vel illi. et non
[illegible] uenit tamen totam reparare. id
illos non debuit assumere. id uidetur de febre ethica.
[illegible] alia [illegible] considerandi inter defectus assumptos et non assump
tos [illegible] magister [illegible]. scilicet quia suscepit illos. quos eum accipe
non decebat et nulli expediebat et hoc ideo quia ipse deus
[illegible] non decebat eum susci
pere. et non plures [illegible] culpa. et isti sunt nobis ex
pedientes. quia illi sunt ad [illegible] non hominis [illegible]. sed
[illegible] assumpsisset [illegible] fuisset [illegible]
ad predicationem ubi q[illegible] non fuisset
[illegible] desperationem [illegible]
¶ Deinde queritur de tertia parte [illegible] defectus
ipse assumpsit. vel ad hoc[illegible]
determinat triplice fine [illegible]
[illegible] impositionem [illegible]
[illegible] eligendum. [illegible]
[illegible] fuisse [illegible]
uno modo [illegible] statu corruptionis
[illegible] passibilitas corrup
statu corruptionis et incorruptionis. ergo
est passibilitas [illegible] patet. [illegible] probatur

illa que appellatur [illegible] virtus. quia [illegible] corruptibile est
[illegible]. et eadem scribit de anselmo. ¶ Contra quicquid
non est [illegible] aliter non est. hoc non est de uirtute eius. passibilitas
a corruptione non fuit [illegible]. ergo non est de
uirtute. igitur pro illo non est uerus homo. ¶ Contra post resurrectionem [illegible]
habuit [illegible] corruptione non [illegible] tamen ostiis clausis intrauit.
[illegible] discipulis [illegible] uisibilis fuit. [illegible] ergo sic
uirtute [illegible] ex [illegible]. et penalitates de uirtute [illegible]
esse non possunt. non ergo [illegible] potuit ostendere [illegible] homo
[illegible] quia opus reddemptionis [illegible] fuit [illegible]
sed occisionis uiolente. ergo sufficit assumere carnem [illegible]
bilem gladiis. et non oportuit assumere defectum famis. sitis.
[illegible]. quia [illegible] magis [illegible]
[illegible]. cum infirmum infirmo adiutorem non condoletur. set
dicatur [illegible] ¶ Quod dicendum quod hec sunt cause iste.
quas hic determinat magister [illegible] sic. reddemptor. [illegible]
sunt [illegible] disposito ad reddemptionem [illegible]
[illegible] causa [illegible] quia [illegible] debetis. satisfacere [illegible]
modo defectus. si a quo [illegible]. a quo [illegible] opus [illegible]. aut
[illegible] ad finem operis. si quo [illegible] sic [illegible]. si a quo ad finem
operis. sic [illegible]. quia hoc fuit finis reddemptionis. ut
[illegible] spe gratie [illegible] ad spem erigetur [illegible]
¶ Ad [illegible] dicendum quod non [illegible] ostendere. quia
hoc [illegible] sed [illegible] instituti reddemptionis debe
tis [illegible] satisfacere. et [illegible] hoc [illegible] non potuit esse [illegible]
[illegible] passibilitas est de statu [illegible] in reddimite
[illegible] sed non sit de statu [illegible] per hoc patet solutio ad duo se
[illegible] ¶ Ad id quod obicitur. [illegible] dicendum quod [illegible] uiolenta non
potest inferre lesionem [illegible] assumptis defectibus [illegible]. quia
quo ad [illegible] dispositionem. [illegible] defectus ad mortem [illegible] et ui
olentam. sed defectum sit [illegible] causa [illegible]. ¶ Ad [illegible] dicendum quod ex
infirmitate illa erigitur spes. quia spes fulcitur fortitudine
[illegible] et non fortitudine [illegible] et illi defectus [illegible]
lant nobis [illegible] realiationis. ¶ Deinde queritur. hos
a defectus non [illegible] sine necessitate [illegible] igitur quod [illegible] hos defectus
[illegible] corpus. ergo [illegible]. ¶ Contra. [illegible]
[illegible] uirginem. [illegible] non [illegible] quod [illegible]
mundum non erit. defectus a [illegible] non erat [illegible]. ergo non
[illegible] abitu. ergo [illegible] scilicet defectus [illegible] corporis. [illegible]
ergo [illegible]. ¶ Contra si dicatur quod [illegible] est [illegible] trahere.
[illegible] dico [illegible] quod est [illegible] quod illud dicat
[illegible] hoc non [illegible] significatio [illegible]. ¶ Quod ad hoc dicendum quod
[illegible] non habuit defectus [illegible]. sed assumptos assumpsit. [illegible]
[illegible] fuit [illegible]. an qua esset homo. [illegible] assu
meret [illegible] cum defectibus corporis. aut sine ipsis. et non assump
ti sunt. sic [illegible] non est [illegible] nobis. quia nos [illegible]. an quam
hos defectus [illegible]. et non [illegible]. et [illegible] concedo quod [illegible]
[illegible] alibi tractatum. et cum libidine [illegible] conceptu [illegible]
[illegible] patet solutio ad duo [illegible] ¶ Ad id quod ulterius [illegible] uocabuli
dicendum. est quod [illegible] accipi [illegible] silicet [illegible] corporis.
quarum una est [illegible]. et alia [illegible]
[illegible] sic [illegible] tamen [illegible] est [illegible]
dicit anselmus. [illegible] homo [illegible] est [illegible] accipi [illegible]
[illegible] adno. ubi [illegible] homo [illegible]. [illegible]
homo de celo celestis. qualis [illegible]. tales [illegible]
[illegible] ymagine [illegible]. [illegible] ut [illegible]

illis [illegible] ad [illegible] hominis
assumpsisset [illegible] leprosum vel gibbum fuisset
[illegible] ab eo [illegible]
[illegible] Deinde queritur [illegible] de [illegible]
in [illegible] parte illa [illegible]
ubi [illegible] defectus [illegible] assumpsit vel ad [illegible]
[illegible] assumptionis
[illegible] ad [illegible]
[illegible] spem nostram ad [illegible]
[illegible] fuisse
[illegible] corruptionis
[illegible] passibilitas
[illegible] in statu corruptionis
[illegible] passibilitas [illegible]

ingeito nasce' s; mit' p'. ul' dmite. et hoc no e ut. gtiat
g' p' ut adam in. et no p aug. sic ecctis ppncatu g
gnit. t hiccest ins quo ipse iam caruit. i lapis filiu
me gnat. t hiccest i ipm quo ipse iam caruit et ab hac
filitate. p' gnitis. et adde dr gctu. q. abutito2 tinctu;
s. punu cabalto. psona. n. tralhunt. ab adam simul
a est actus gnictio dupl' legis. s. fusios sive corpule
te. et legis scaipe inuehemti. et suffocatu libidie. l;. n.
quogdam no suffocz. quo ad hitu u'. suffocat tam og
quo ad rois actu. vn dic. b. q' tali ope. s. s. n teng
cordi p plura pp uimiu delectu rois sub carne. et q
adisto2 duo2 gnictom dr ut gnictu. q. sil abutog
etitu tactu gndis. t gnicto e inseie q' e in. ig e
corrup uiti p eam. et corrup passiis dico a corrupne
viti q e viciu. l' ime ex vicio. et adiutu dse. vi
tiu a sic tata ogniale pctm. exiuto ime. q2 lex
ipsa carnis respsa. tribus e illa pcti. ut dic aug.
nli. dnuptus. et gcup. no. n. illa hns exgstitiu nos
istli. s. cato. fu. et hido. et licto, s; e ime seqla pci.
aduitu a dse. quia e pna ipcm. et dico illa corrup
ne viti p eam q ee inseie. no p in eem. quia q
tahit ipm tale sem tracto. pu p cor. i pu p aia;.
i pu ~~p uttraq;~~ utriuq;. quo ad hitum. n. legis nab;
eiit respsa. tnb; cor; et quo ad pctm origle eit in
aia. et quo ad pug carnis g spo res. eis utroq; q
dico ip no ee p ecuitiam iseie. g aug dr q origile
pctm. n ad mag pcti inseie. quia in spirito. et nd
tim hic de hoc sit p in;. pp ig triplice ista gnictom
dr inb ista passitis gcta. ing. a nullo isto2 mo2 fuit.
adam. n. in nris expulsus fuit. i gceptu filii solus
spc. s. n hō eg. ini assupta corrup uitu nulla fuit. q
io hos dfcs assupsit et no gxit. C dem q s; q2 tint
u dsio sensu. vi. n. q' x. tir et tristis no assupsit. z ml
p' ioe plan ui. q' talia ieum eade no potuer. pbat.
n. sen insapt tristi eade no pse. sic, sapes no
tristari debet. C jt sapiens no tristatur de his ~~illis~~ i
quib; act i sumo e p sap' ui. s; insulti illa pcav
epiculo mortis et ipa morte e actus. p sap' uir q2
fortit. g no tristar d ill. g nec x cu fuit sume sapi
es. C jt sapies no tristatur d insulto fortune siu
p ipa siu padita i silbat. q2 fortuna no e delaudabi
bois. nec bonu hi auferre ul dare p. et uoco bon
hi. id ad q hō e. g c x no fuit ui sapies phis n
tristabat de illis passoib;. g fm e q' x huit tristi. u
ui p. ad hoc uistace auctes insequeti c. inducte;
Ultius ui posse ostedi q' no huit timore. quia timi
ditas viciu e oppo forti. x a nullu huit viciu;.
g nullu timore. C jt timo2 no est deo q' p au
fri. q qd uult s; x potuit a se trasferre a se calice
qu uolu. q2 ipe dix potate heo ponedi. a. m. q
ittu sic eu a ipm. neo iqd toll; ame aiaz mea. s; e
pono ea. et itru sumo eu. g ui q' no tinuit. C jt
sils n pcasts. n timuists. g ui q timo2 gsecutius e
ex pcto. g x eu hre no debuit. C jt sup hitu est q
liu q' silio in pmordio natitatis sue. ul n sue ig.
l difficult bn agedi huits. n eet ieo dfcs. q2 no ee
dfcs i pcta. an pcc. g assu. sils esta inpiclis et timo;
n est dfcs. s; x timuit ut dic. g no p dfcm. s; p

q2 id q n libat a sup salta nob
uin. et i no uals ub no gtifical. C jt. e. r. qua
no assupsit ig et difficulte bn agedi. q2 gsecu
ta sit ex pcto. ui q' nullu dfcm debuit assuere.
quia dic. b. ius hito. e. q' e dfcs cpeualitas i qua
n e gsta s; id q' gsecut e d pcto. sz aut ex pcto gse
cuta sit. g nullu accipe debuit. g n tristis. n tiore.
n fam. n sit. n a in aliu. C go dd. q x uam e ibi
n le huit. et ita tiore sic dic mag. insul. C ad p
g dd. q d e ita ee insapiete et a e cade ipa
pturbom. l;. n. ita turbo sit. i uno sapte. tam no
e pturbo. vn. n. n tam sapies. quia phs. d. ius. t ba
tus sit et no sum locut. n seneca recedit q' no mist eis
turbis tristi. s; q' no e ineis tristis pturbins. q pturbo
dic dflexu rois ab equite. d. n. e rom tagi atm bone
et no dflecti. et a e tangi. et dflecti. ab equalite et equite
ututis. sapies. n. tang patitur. et tag ro passoe. s;
no deducatur dflex ab equal. ul equite. insptg a sapi
es pmat et tangit et deduci ab equalitate quada. s; n
recedit ab equite. insipies a tang. patitur et deduci
ab equalite et equte. vn s; pene cortes bn possit re
cipi a dexio uiutis. tn quia agt g iim bona indu
cit insipiete tristi tale quale dixi. C ad a dd. q sa
pies n tristi de his p' suma uitus e ineis. s; p aliu
mod p tristai. vn ar in. iiii. ethico2. dic. q' suffic
forti no tristai. i. n pturbabilr tristai. s; i aliis uituib
hoc no suffic. quia malus uir sig oz accipe hitum
i ope dlectois ut ipe dicit. s; fortis no p de
lectat in ope suffic. q2 suffic sim sine gaud; et i ope
no pturbi. et si tristetur pp nimia acbitate passois.
C ad a dd. q' passio p q e illata p fortuna no ent
in uitus. s; p q e suscepta a forti et sapte. quia dic
ph. q' fortis bn utitur infortuniis et q n alib; pical.
ut est mors sil. C ad a dd. q auctes ille n
intedut remoue a x passiones ea oio. s; p passios
trendut poere. i passiom pturbatem remouere.
sic mag. i. illas auctes expoet. C ad e q' ulterius ge
d timore dd. q' timiditas no e id q' timo2. quia timi
ditas i pusillanimite q' viciu e. s; timo2 sait inpussom.
qda q pot ee uitus et uitu et q do n uitus. sic nos dnis
forte time timida uitu sic dnis inanu l'huanu ~~in~~
~~danu ul hui~~ timore. C ondo a n e sic dnis q' e me
tus cades inglare uiru. V no semp sage fuitu.
C ad a dd. q' inx e gsidrare iiim cips. V s; no
i possile fuit p. tam n infirma fuit reo. et ille q do
fuit timo2. et ips. p n illam. q' a dix neo toll; et c. hoc
dix de potate psoe. p n diuam. C ad a dd. q' e
ista et timo2 plata g in. mea ut p dixi. q2 s; actus
timdi. et tristandi gsecuti s. ex pcto. tn po timdi q
ordo ad timore e ex mo gstitu iim cor exgris
et sic no est d alus quib; dnu dfcib; ut stati patebit.
C ad a dd. q' dfcs pe no e n ei. q' ab e dnlbus.
diogenes. n. no ut dfice exeo q' no hr cornua. et
ho no di dfice exeo q' no hr pom uolandi. et no
hoi dnr dfcs iste passib. q2 n sua rai et i stita
fu in oppoitis huib;. sicut ee eu n gstitui. no eet
dfcs. sicut dic aug. sic nec i ea p. deffcs e q' no rei
nat. C ad a dd. q' ne sile quib; e; dfcib;. q2 qda se
cut iim p pu. gsitia ipi; et quida cuipa. et qda p. ut

[Left margin, red-boxed note:] qo pru assupsit ti more et tiste ciaz.

[Left margin note:] q pot bn i ferri. fene at corporales. bn po ssut i ferri. sicu si d cet i fferia; o sapies n esta d ill.

[Right margin, red box:] 20.

Qo utrum xpus habuit passiones.

sup̃ distinct. x̃ a no debuit assumere. ñ illos q̃ oseqũntur. ¶ Utrum q̃ de hoc q̃ dic magr̃ solue dom̃ ite obiecta. Duob' est ista dist. s. passionem. et propassionem. etc. Ubi n. due spẽs passionis ponunt in passionis. in. y. in xp̃o aut nullã fuit pc̃m. g̃ nullus istor̃ gradũ fuit in xp̃o. ¶ Item dr̃ ultra d̃ passione. d̃. n. glo. in. y. q̃ passio ẽ subitus motus ẽ ex toe no osenti. dug. a. in sua epla. adgrauẽ monachũ subito ẽ q̃ ẽ pẽ spẽ. et ex no appẽte ad mat̃m deductũ in xp̃o a nec fuit pc̃m de in mat̃o deductũ ad mat̃m g̃ nec fuit teo subito. g̃ nec ppassio. ite disse cadit subitũ. si dicis q̃ ix no fuit spẽs. s; ea ḡ phũs ea ux no fuit subitũ s; uno tom. hoc nic ẽ. quia ad ls sequitur. q̃ no fuit teo subitũ. et hoc ẽ q̃ dr̃ in ba. ¶ Sẽ spẽs no accipiuntur qm ultime spẽi q̃ no fuit se ix. ut. i. qui b; ppassio que ẽ una. de qua ñ tu or ñ lib; passionib;. ul alie passiones ñ les esse nulla ẽ. g̃. ¶ Ad dõ. ad hoc q̃ gradus ill' pone i ỹ ũ ñ fon q̃ pc̃m ẽ s; s̃ q̃ ẽ passio et no possũt transferri. ad ali as passiones que no sũt pc̃m. sic ad delc̃ ul etiã ore naturale. ¶ Ad a. dõ. q̃ ẽ subitũ ex pte rei. et ex pte ei in quo fit. i. x̃. a nec fuit subitũ. ex pte sui in quo fuit passio. fuit tm̃ subita ex pte passionis. l' dicitur q̃ no s; tom illam accipi hic ppassio. s; fon effcũ. s. quia no d̃flectit tom ab equalit̃. ul rectitudine regiminis. ¶ Sẽ in q̃. ueni ptũ mag̃ mou. etc. ut a q̃ fallat. cor dõ inta adiuuã no huit q̃ ẽ q̃ sola alias. ut ul. s; tm̃ hoc pbat ut sic. q̃cquid spẽcit; ouenit ẽ fortior repelleri oẽ q̃riu. ẽ no sic alig agere q̃riu. illud no patitur ab aliquo q̃rio. cor x̃ sicut s; erit se pabili ouenit diuĩ. g̃ pna no potuit ab al q̃ rio. pbo p̃ dem q̃ frigidi aq̃ sic infita. et hui' ei infita. et caliditas igs̃ et sicutas fuit fi. se g̃ fit aq̃ aut qua tñ auteritur ab ig̃ assumeret igne. g̃ a g̃ eterne sine alteratione suaq̃rio. sic a ũ delia in x̃ cor in infita in x̃ diuinitas. ¶ Item g̃ia inoie. ut dic ysid. osuabit cor adde. ne igs̃ posset urere. ul spina pungere. ul gladi' scinde. g̃ cũ in xp̃o maior g̃ia fuit i x̃ punione ui in xp̃o mag̃ defensasse cor x̃ ab om̃i impugnatoe. ¶ Ad dõ. q̃ quidam dñt ylar' h illa retractasse et h ẽ meo uidẽ q̃ renitior solo. s; q̃ li bũ retractatois ei' no inuenis. io oz faceẽ ui inuib ei' ueritu loeis. p̃. i. ubi dic q̃ in i fuuitate dñatam. h' coẽs e dn. ẽ tota pura ẽ uite. ex hoc. n. accipi. q̃ lõ q̃ heticor. qui dicebat x̃m tm̃ fuisse i fine ut. et no potuisse d̃uite p̃ a se h infirmitate repelleret. so. n. d̃. no huit tam ad dolendũ ordinata. x̃ a no huit ex debito delicti. s; ex uo assumptis. et io il dic in fine ilbor̃ suor̃. s; for. cor' tu eet in dno. no tam uito se i fir mitatis nre. for. n. in q̃ ex cepti spẽ sca uirgo p genuit. ex hoc accipi q̃ intelit. q̃ no patiebat necessitate corruptionis uiti de qua pri dem ẽ et pre huta qõe. et sic p; qualit d̃ ñali ulia ipi' ulicantur. ¶ Ad ym g̃ dõ. q̃ ut q̃ ẽ cor x̃ sy diuĩ fuisse ouenitum. s; diuitas ex posuit tribitoi quia tue diuitas non defendit et hoc ẽ ideo q̃ diuitas agit p libertate uo'tis et no p ñ necessitate et io no est simile d̃ infita pa aq̃ infrigido et calido inũ igs̃. ¶ Ad d. dõ. q̃ g̃ia in noe. oseruabit ita an̄ quia eet adulta. et sic ñ huit se ad piacẽd' et mouend'. ñ iso. li. ar. p. q̃ aut huit mori et pati necessitate no erat g̃ie retine ea. et io l; g̃ia x̃ in ea eet. tn̄ quia no pati et no mori. respic et statũ. io in p̃ statu morte g̃ia potuit q̃ no mori. potuit in so. et ideo. ¶ Ibide in q̃ d̃ no hyt. in fine assixa. in qua dic q̃ pati potis et passibilitate ẽ ñ potuit. s; . n. ñ ee s̃m q̃ ẽ ẽ actus et ẽ po. sic pati potuit s; actu. ipse fuit passibilis. et sic s̃m in q̃ dic. ¶ Ibid hyt. adhuc lõ s p̃m mõm. quia passibile dic potẽtia qua ipse accipit. no fundigi iñ. s; opom ex his passibilib; s; i ñ corrupta corruptione uiti. et h pon no uero ẽ ei cui est actus. s; cui ẽ actus ille ẽ po. s; illa act' no s; mod' dispoit actuum po' et h ẽ q̃ tradit.

Sequitur qo. ex pdictis ducẽs originẽ. etc. Hic ta
pit pars illa in qua determinat qoem relicta ex pdictis. s. utrum x̃ assumpserit necessitatem patiendi et moriendi. et determinat qoem. et continet in ea p ibi. adq; dmõ etc. prima ad solam ofirmadũ. s; quali x̃ de quol; statu assumpsit ad. i. et h. no x̃m d̃oi statu etc. incidit aute hic g̃ia pt pars. ui; qões. quarum p̃a ẽ. utrum x̃ necessitate ul sola uoluntate passus sit; sa utrum passio ei maior fuit passionib; omib; passionib; scor; tia. utrum in xp̃o fuit passiones adde. q̃ s̃m. si dic p impossibile q̃ posset pati; quarta. utrum maior fuit passione aie s; diceretur p impossibile q̃ posset ab ipsa des di a suarum pon. ¶ Ad pri pcedi sic. aug. in li. cur deus ho. dic sic no inuitum ad morte p̃r coegit. aut occidi pmisit. s; id ipse spote morte sustinuit no pro obedientia defendi uita. s; p obedientiam suadiuus. in qua eam fortit pseuauit. ut in morte in cideret. hoc id uidetur dice psa. liij. oblatus ẽ quia ipse uoluit. ¶ Item ipse in euang. nemo tollet animam meam. s; ego pono eam. etc. ¶ Sed si no ea s; q̃ ẽ q̃ huius istud q̃ eodem uite. et eade necessitate ipse oblatus ẽ qua nos morimur. nos a morimur necessitate moriendi. g̃ et ipse. ¶ Item aug. dic q̃ si no occisus fuisset. a li morte dissolutus fuisset. et id ops redemptus fuisset. q̃ fecit p cruce. g̃ ut q̃ necessitate ad hic morti sic passus. ¶ Item aliud in i li. cur deus ho. no aliter uoluit de mudũ saluare. ñ ho tam mag ñ ad facet. ut ẽ mors x̃ q̃ filio uoleti salui huius genis eiudem ualuit. g̃ ui q̃ x̃m mori necesse fuit. ¶ Item ibidem. ñ in i tollandũ i ror ordine qua ut cita cupi debitũ honore auferrat. et no soluat q̃ d. ñ g̃ collegit i ui sit. g̃ ẽ reperibilo si no potuit. ñ p x̃ morte. in q̃ necesse fuit x̃m pati et mori. ¶ Ad hoc dñt quidam. q̃ ẽ necessitas quadruplex. s. ins. coactionis. dñt. n. q̃ ẽ necessitas cogens ul inclinans p cam efficiente s; q̃ dr̃ diuina. q̃ i nõ uita puiolentia ẽ; ei pñs ẽ malo nil oferente in passo. et hec necessitate x̃ no assumpsit necessitate patiendi. ẽ a necessitas p cam in lecos s; q̃ d̃ q̃ obuibile necesse ẽ obuiri. si coniugatione obuiari. et passibile pati. s; coniugitur ad dissolone q̃

suo agenti

Qo utrum corpus xp̃i de natura sua fuerit passibile.

So

Qo fe de.

S

Ca xvj. d.

Qo utrum x̃ passus sit necessitate vel sola uoluntate.

Utrum pa... aliorum ne...

hac tamen non assumpsit. Tertio dicitur necessitas per causam formalem.
sic necesse est hominem hominem esse rationale. et hanc tamen non
assumpsit christus. quarta est necessitas per causam finalem ut
necesse est respirare hominem si debeat vivere. et necesse
est alimento uti si debeat nutriri. et necesse est ire ad
forum si debeat recipere pecuniam. et hanc ultimam necessitatem
dicitur christus assumpsisse. de qua intelligit magister illa q°
oio. nullus sit consulendum. et non ad propositum. sic ergo non
non quantum hic quaeritur ut quid necessitatem christus magister dicit assump
sit. sed post quamque eciam [illegible] rationem dicitur assumpsit
quae necessitas peccati. ex dispositione et additione cor
ta a distinctione non solum non quod necessitate assumpsit quod as
sumpsit. ergo non est ad propositum. concedendum. n. quod hoc necessitate
finis christus de qua magister assumpsit. adhuc est quod si hunc
dictum quae necessitas mortis et peccati assumpsit vel
non sic per solutionem adhuc remanet quaestio. et quaestio
non valet. sed dicendum illi quod in. corporis dispositione mihi
non fuit necessitate peccati. sed voluit dolere. quia aliter
redimere non potuit. dicitur est secundum primum quod se habet
hyl. primo ad salutem humanam iustificantur. quod est contra quaestionem
quia dicit augustinus. quod alius modus fuit possibilis. sed nullus
congruentior. ergo hoc est falsum. quod dicitur ergo dicendum. et magister in
littera. quod necessitate peccati et mortis. assumpsit. et assu
mere quidem est voluntatis et non necessitatis. sed tamen necesse
fuit pati et mori. sed non necessitate. prius quia prius opere
fuit et repulisse mortem si potuit si voluisset. et
a ista necessitas non est. vel in duobus distincta. aliqua
necessitate quorum unum est quia non est grata ut tamen. et hoc
est quod dixit magister in prima. quod deficit magister suscep
non quaedam sicut necessitatis sed miseratoris voluntate. alius
modus est quod in non et in nobis duplex dispositum ad peccatum.
scilicet commissione vitii et passionis in ipso autem fuit tamen altera
istarum dispositionum. scilicet passionis non non culpae. Ad id
autem quod probari dicitur. quod omnes auctores assensit. loquitur de necessitate
assumendi non de necessitate assumpti. non enim pater cogit
filium assumere mortalem naturam. et sic mori. sed ipse vo
luit. et ideo assumpsit. sed postquam assumpsit necesse fuit
sustinere. quod est dicendum non assumpsisse. sed non quo ad
donum non assumas per. Ad idem dicendum. quod ipse
voluit. sed non sola voluntate passus fuit. unde sed voluntatem
sic oblatus est ubi est passus. sic accedere ad igne
voluntate quid accedit. sed non crematur. Ad quod
dicendum. quod ipse teneris loquitur de parte. et non natura assumpta.
Quod vero quaeritur passio sua quod omnium passiones excessit
vel quod non. quia multi sancti crudelius [illegible] tormenta
sunt. exempla. et acerbiora. quod et quae genera penae. sustinuerunt.
sicut laurentius vincentius. qui tot diebus
tormentis variabantur in pena. ergo videtur quod sua pena
non omnium penas excessit. Contra. sed videtur quod sua pena
minima fuit inter quos qui mortem sentiunt. cum tamen
non cito dissolutum et est cum christo. et ignis ipse maxime ca
fuit. ipse maxime hoc consumpsit in deceptione a recipi
scilicet non est pena. ergo ipse minime est punitus et sic
doloris. Contra rerum pensatio magis dilecti minuit
dolorem in amissione eius quod diligitur mihi in morte
a christo rerum pensabatur aeternitas. per magis dilectam quae

fuit huius generis. reddebat. ergo dolor minuebatur in
amissione mortis vitae. scilicet ergo minimus fuit dolor eius.
Contra spes resurrectionis minuit dolorem mortis in aliis
ergo in illo magis in eo qui sciebat tertia die se resurrec
turum. sed christus sciebat hoc de se. sic dicitur ps. non dabis sanc
tum tuum videre corruptionem. notum mihi fecisti vias vitae adim
plebis me laetitia cum vultu tuo. ergo minime doluit.
Contra hoc quod videtur sensisse augustinus. super ps. domine exaudi. sic
dicitur non vere timebat qui pati tertia die resurrecturus. Solu
tio quod in quolibet peccatore dum peccat maior debet esse
dolor quam in ipso. quia maior dolore in separatione a
meliori. sed est melior est. quia vita vel corporis
et. ergo magis dolet. sed in separatione a deo. quia christus do
luit in morte ut vult cum dicit ph. quod magis do
let in morte iuvenes quam senex propter complexionis
nobilitatem. sed speciosus forma prae filiis hominum. prae omnibus
delicatissime fuit complexionis. ergo prae omnibus corporali passione
si dicas quod non fuit complexionis delicatissimae. contra. secundum quod necesse
necesse est quod dispositam materiam. ut dicit quod auctores.
ergo anima nobilissima. per istam nobilissimam. exigit
complexionem. sed christus nobilissimam habuit animam. per idem. ergo no
bilissimam habuit complexionem. ex hoc ulterius concludo. quan
to medium et organum tactus magis accedit ad me
dium tanto magis sentit excellentias. sed christus maxime
accessit ad medium. ut iam probatum est. ergo ipse in illo magis
sentit excellentias. et plus ante primo recedentes
quam alii. et sensum tactus est dolor. ergo in ipso maxi
fuit dolor. Contra in quarto ethicorum dicit ph. quod
fortis magis dolet. et sentit uno modo. quia non fortis
in morte. et recedit tamen dicens igitur melioribus pri
vavit bonis scies. et hoc est in quantum virtute habet omnem. ergo quan
to vita virtuosior. magis dilecta ab anima bene disposita
sed quanto magis dilecta. tanto maior dolor in separatione
est. ergo vita christi summe bona fuit ut ei cui se dant
est non admixta. oportet quod ipse in morte summe
doleret. si forte dicas quod ph non dicit verum. quia sed quod
dicit est dicere. quod pro ista caritas dicitur dissolvi. et cum christo esse
tale quod sancti vitam habent in pretio et mortem in desiderio.
et Job. vi. gaudent quia vehementer cum invenerit sepulcrum.
quid dices ad augustinum. ix. libro. de civitate dei. ubi dicit sic.
agellius in libris noctium atticarum scribit. quod cum quidam
ph. in tempestate maris pallesceret. luxuriosus
quidam non timens insultabit ei. at ille pertulit pro
aristippi [illegible] divitiis illum pro anima nequis
simi nebulonis minime fuisse sollicitum se autem pro
aristippi anima timere debuisse. ergo augustinus. confirmat
quod dixit an. Contra sed aliud in ipso. de civitate dei. dicit quod sa
narum et exemplis an probatum est. cum ergo sanato sit
quod dilectum et bonum. et optimum magis dilectum. et vita christi
non fuit bona. et melior omni aliorum vita magis fuit
dilecta omnibus aliis. sic et ipse dicit tradidi dilectam animam
meam et cetera. scilicet vitam. quia anima consumit ipse totaliter unig
in manibus habuit illa. Contra cum sanato. in separatione
magis dilecti et prius et cetera maior est eo dolore.
se adhuc quod christus in morte maxime doluit. Contra secundum
interpretationem minoris talis in libro maiore [illegible]

Quod vere in morte spirituale maior sit dolor quam in corporali.

Quod vere passio christi omnium aliorum passiones excesserit.

indicat eiusdem. in manibus autem et pedibus sensatum sentitur
intemperantia caloris. non rapuit manus et pedes et cum in-
temperantia causa mortis est. cum talis locis corporis non
sentiatur ~~corpore non sentiatur~~ ergo maioris temperan-
tie fuerunt manus et pedes. ergo pati tunc maioris erat
pene quam pati alius. Christus autem passus est ibi. ergo ex
hoc erat in ipso aggravatio doloris. huius signum est
quod cum quecumque timemus dolentes percussum. porrigimus ma-
nus potius quam aliam partem corporis. Item tren. i. omnes
qui transitis per viam etc. Item de ipso dicitur ps. reple-
ta est malis anima mea. Item eam enim deo capite passionis
repleuit et inebriauit in amaritudinibus. Contra. Concedo
de plano quod christus magis passus est quam aliquis homo passus
sit. vel umquam pati potuit. et hoc tribus de causis quarum
una est. ut per hoc magis sibi adstrictos teneremur. quia videlicet
multum difficultatis assumpsit. quo te multo magis
dilectionis debitorem constitueret. ad monendum gratiarum ac-
tionis difficultas redemptionis que tui devotionem efficiat
conditionis tue. Secunda tamen est innocentia vite. non enim est verum
quod dicunt quidam quod patiens pro suis peccatis magis affligitur
quia ille ex conscientia peccatorum indignatur. immo magis sperat
vita innocens quam non invenit in vita qui debeat eam
sperne et nobilis quam moriens pro delictis tamen post eternam mor-
tem et non dum torquetur. Sed non est quia numquam non loquimur de eo quod est pro
actis sed de eo quod est ipse se tenuit a illa pro actis etc.
ut in quantum per iniuriam illam liberatus a morte anime. pro quo illi
filium domini. tamen ab auctoritate eorum et augustinum. quam pro eorum supra
inductam. sed etiam ex verbo latronis accipitur. et latro ad latronem dixit.
et nos quidem digne. nam digna factis recepimus. hic autem nichil
mali fecit. tertia autem fuit ex corpore nobilissima complexione tamen
in toto. quam et in membris in quibus patiebatur ut planta omnibus
obedientes. Ad primum ergo dicendum quod de martyribus quod non est id
plane et diu pati et acrius sentire dolorem. scilicet quidem plane et
diu potuit. nullus tamen eorum tam acrius ut ipse sensit do-
lorem. Ad aliud dicendum quod caritas christi non diminuit sensum doloris
sed doloris repugnationem. in sanctis aliis dum utrum et sensum et re-
pugnationem. quia ipsi viatores fuerunt. qui affligebantur in supe-
riora et inferiora anima accepta et in interiora senectas. Christus utrumque fuit quia
simul et viator et comprehensor et tamen actus non retineret
alienatum alterius. Ad aliud dicendum. etiamdo quod peccatum fecit non re-
putatum vitam. unde tamen de proprio non quod tantum valeret ut dicit
augustinus. quia iniuriam proprius valuit quam totum ergo. hiis. ad
non non fuisset sufficiens respectu sua per mortem Christi. sed
quia amore hominum mortem elegit. non simpliciter abiciendo vitam
meliorem quam omnes homines essent. sed potius ponendo ad hoc
ut omnibus reconciliaret et non reputato fuit caritatis
et non pro valore. Ad aliud dicendum. quod dicitur sanit se resurrectionem. hun-
dendo. simpliciter in morte veritas tunc non vobis valuisset.
et ipse tam insipientem fecisset meliorem vitam suam
in eternum pro nobis committendo et amittendo sed ista plenarum
tunc in ipso non abstulit passionis sensum et non illa obo
non placet. non de reputatione minori et non de sensu. vel ex
pietatis acerbitatis. Ad hoc quod obicitur de separatione. dicendum pro parte.
ut et pro deprivationem eternam. in iudicio inquiri. dico
quod nulla est obo illa quod peccati exterioris in separans. non
credo non est infirmus sensum. sed dampnum. si dicas quod

sentit anima dampnum suum. hoc non est. quia sentire dampnum
est sentire privationem. sicut videre tenebras et audire
silentium. ideo magis est infirmitum dampnum in ipso morte
dum quam vite. si dampnum privatum attendas. et dampnum
in fictione tua. vel illius. sed non est maior sensus. Item ter-
tio quod vero acerbitas passionis Christi fuit maior passio
ade. in primo statu. si detur per impossibile quod pati potuisset.
vel passus esset secundum actum vel non. quia tanto coniunctio
difficilius separatur. quanto dispositiones meliores sunt ad se-
parationem. in Christo autem fuit perfectio ad separationem. sed in adam
nulla. ergo maior dolor fuisset in separatione anime a corpore
ade. ergo in separatione anime a corpore Christi. Item quanto for-
tius vinculum. tanto difficilius rumpitur. sed fortius est
vinculum vite in morte quam in morte quam vinculum vite. in
qua necessitas est moriendi. cum ergo adam per vitam huius. in
quo ipse maiorem penam in morte sensisset. si mortuus fu-
isset quam Christus. Solutio. dolor est sensus pene. et maior acerbitas
doloris est a fortiori sensu pene fortioris. ergo ea que non
faciunt ad sensum subtiliorem. non faciunt ad maiorem pas-
sionem esse a morte per gradum status animalis vite esse
mortale. non faciunt ad meliorem sensum. quia non sunt
de complexionibus. ergo non faciunt etiam ad maiorem dolorem.
non ergo adam. ex hoc adam magis fuisset passus quam Christus.
Item cum longitudinis vite. vel etiam brevitas vel etiam perpetue
in statu alii non faciunt ad sensum. quia si perpetuitas esset cau-
tio longitudinis esset causa melioris sensus quam brevitas
vite sit sensus. quod est contra rationem. quia omnis causa longitudinis
vite. ut dicit philosophus. reducitur ad humidum difficile
sive terribile. et illud difficilius infrigidabile bonum a sensus
in tactu efficitur accessu victorum. ad temperantiam
in medium quod est mixtum complexionum. et igitur ad subtili-
tatem sensus sequitur acerbitas passionis. longitudo
vite vel perpetuitas per quas non facit ad maiorem pas-
sionem si forte dicas quod adam melioris complexionis fuit quam Christus.
hoc est hereticum et absurdum. quia sic auctor omnis nature extra
ius quod ipse indidit nature. non se ipsum in se ipso tam sua
neglexisset. hoc enim inauditum est ut nobilius foret nobilio-
rem per materiam. vel corpus. et si anima Christi nobilior fuit quam
anima ade. de auctoritate nature tamen fecisset pro ipse anime. et
nisi nobilius corpus ... fecisset ei quam conveniens alii anime.
Solutio. meo iudicio acerbitatis passionis Christi nulla pena corpo-
ris comparari. quam aliquis pati potest in corpore. et si adam pas-
sus fuisset dico quod non ita acerbe doluisset ut Christus. rationes
autem due que fuerunt adducte sunt soluuntur per rationes adduc-
tas. et ratio tamen bene credo quod adam in viatore sunt se-
cundum ante peccatum quam post. vel quam nos habemus. sed non
credo quod sunt viatore quam Christus. Item quarto quod utrum acer-
bior fuit quam mortale. si dicam quod per impossibile quod ipsa
mors posset per separationem propriam suarum ab ipsa. videtur
quod sic. quia maior est pena que generatur maiori bono vel
meliori. dicendum non autem quod pena non dicitur malum nisi quia contra
bonum est. sed melior non fuit in Christo quantum alia creatura.
aliquid simpliciter esse possit. ergo maior pena. Contra. quanto
ad intimius est coniunctum. tanto maior dolor est in
separatione. per autem anime viciniam coniungitur cum anima quam ad corpus
posse coniungi cum anima. ergo maior esset dolor in separatione.

[So.]

[So.]

[quo] Utrum passio sua acerbior fuit quam fuisset passio ade in statu innocentie

alias

facit

[quo] Utrum passio sua acerbior fuit quam mors anime.

So.

q° Utrum corpus Christi fuit impassibile

So.

dolor

Dolor maior dicitur duobus modis. scilicet quia melior creatura
et sic adhuc esset grauior dolor Christi. quia anime. si poneret
moriri posse. et dicitur dolor maior in quantum contrariorum et fortiorum sit
puto per se. siue experimentum. et sic bene puto quod talis anime
mors esset acerbior. sed tamen ad redimendum non esset efficacior.
et per hoc patet solutio. quia ob nimiam unam precedentium immo secundum se. et ideo.
Deinde quaeritur. utrum uenisse de sursum. id est de alto. habuit natura. an peccatum.
ex hoc non uidetur sequi. quod aut ut fortior. aut talis uenit
non fortior. quia fortem corpus habet. non habuit. ergo talis. ergo corpus
similiter non habuit impassibile. Item hoc uidetur dicere. quod dicit
quod assumpsit primitias nostre masse prius ante nostre massa
se sunt impassibiles. ergo sumpsit corpus impassibile. Solutio
philosophia leue est adhoc et unde quieuit de statu illo
quo ad subiectionem extrinsecus. quod de se de statu suo exhibuit et
sic est de statibus aliis istis. et hoc leue concedo quod in
corpus quod in omni statu una est. licet non uno modo dispositum.
suscepit. ab adam. sed hic non quod dicitur. est in ista dicitur quod
ab statu suscepit innocentie. et peccati immunitate. quod id
est. Ad aliud dicendum quod primitie nostre masse dicitur propter no-
bilitatem et purgationem. uel etatis peccati sic et supra in ipso
loco. uel hoc dein damascenum introducit expositum
et non dicitur primitie eo quod primum materiale et indispo-
sitionem assumpsit sit.

xvij d.

P Ost predicta considerari. oportet etc. Ista distinctio magister determi-
nat quamdam ulteriorem questionem expertam habitam. scilicet utrum Christus
ad petiit. uel orauit quod non est ei concessum. ex quo enim tali
timore timuit passionem coniunctus fuit ut fugere illam et transe-
pete transire. unde ista dicitur. dicendum. et ideo in tribus partes. in quarum
prima ostendit primo in Christo propter duas ibi et uoluntates non fuisse pugnam
contrarias aduersus spiritus. Et sic probat ibi uoluntate fuisse et cetera.
scilicet sensualitatis rationis et diuinitatis ibi. exaltatum ergo hominem quem de
uirgine traxit. uolebat etc. In tertia ostendit quod per ambrosium ibi.
Ceterum non putamus mouet neque turbari ambrosius. etc. In quarta
et ultima. ostendit quod uerba hystorie. id est non ignoro. etc. patet ergo
sententia. quia litera plana est. Dubitatur primo. utrum ad uoluntatem Christi. quod
non factum sit. uidetur quod non. id est nam uoluntas semper conformis est
uoluntati omnipotentis. sic non fit contra uoluntatem omnipotentis ita non fit contra
uoluntatem suam. sed uoluntas Christi semper conformis fuit uoluntati omnipotentis
ergo sic non fit contra uoluntatem dei. ita nec fit contra uoluntatem Christi. probatur
presens. sed probatur per hoc quod deprecatione uictorum est hic uolun-
tatem suam conformem uoluntati diuine. et ergo non sit peccatoris quod Christus non
habuit. ipse habuit uoluntatem semper conformem. Item hoc dixit mihi.
nesciebatis quod in his que sunt patris. mihi oportet me esse et
discipulus. meus cibus est ut faciam uoluntatem patris mei qui mi-
sit me. Item hoc uidetur apostolus. in omnibus exauditus est pro sua
reuerentia. ergo nunquam aliquid petiit. quod non sit consecutus. uel
uidetur contra. clamabo per diem et non exaudies in nocte. ad in-
sipientiam mihi. Christus orauit ut calix transiret et non transiit.
ergo non in omnibus est exauditus. Solutio sic magister dicit in multi-
plex fuit uoluntas Christi. et quicquid uoluit bene placiti uoluntate
siue diuina tamen hoc totum factum est. Sed quicquid uoluit per
uoluntatem rationis deliberate. totum est consecutus. sed non quicquid
uoluit secundum uoluntatem affectus naturalis. ut dicit magister. Ad id quod
obiicitur dicendum quod conformitas est quadruplex. quia uoluntas nostra con-
formatur uoluntati diuine. scilicet in uolito. et hoc est secundum tamen et hoc
est minima. scilicet ut uelim hoc quod deus uult. et hoc non facit
meritum de se. quia quandoque aliquis male potest uelle. sicut

q° Utrum Christus uoluit aliquid quod non fuit factum.

So.

q° Utrum sit aliqua uoluntas sensualitatis

uiri
aliqui bonorum mortem. et etiam uoluntas fit in forma uolendi. ut ex
eadem caritate uelimus. quod uolumus. quam deus uult quod uult et
illa facit meritum et si quando uelimus quod deus uult ut dicit
augustinus. et po. In fine primi sententiarum. tertia conformitas est in fine
uolendi ut propter idem uelimus propter quod deus. ultima. id est propter gloriam
suam et hec tamen est laudabilis et facit ad meritum et si sit
difformitas in uolito. quia ad gloriam suam possit aliquis uel-
le uiuere quod ipse uult ad gloriam suam mori. quarta conformitas est
in efficiente uolendi. quia si uolo hoc. quod deus uult me uel-
le ut uidendo pauperem si uolo eum esse miserum. ita non
sum misericors. etiam deus uult eum esse miserum. ergo uult
me uelle quod ipse non uult et hec non sunt contraria; sicut qui
elegit uirginem matrem uoluit suam ipsius animam pertran-
sire gladium passionis sue contra ut ipsa matris sustine-
net matrem matris. quod ipse foris protulit. ergo uoluit
eam uelle. quod Christus filius suus non pateretur. eodem modo dico.
quod quando assumere uoluit Christus ueram humanitatem uoluit eam fugere
ea que sunt grauia ad sustinendum. et pro delegatiue hominis.
et hec conformitas sufficit uoluntati nostre. et a conformitatis distinctio
disputata contra plura inueniuntur super presentem huius uoluntatis statum
de conformitate uoluntatis nostre ad uoluntatem dei et per hoc patet solutio ad totum.
Deinde quaeritur. utrum huius uoluntas est affectus rationis uel affectus sensualitatis
et quaerunt hic. uia sine quibus iste locus non potest intelligi.
quorum primum est utrum sensualitas sit uel fuit in Christo. secundum utrum
aliqua sit uoluntas sensualitatis. tertio utrum uoluntas rationis semper
conformis fuit. uoluntati diuine ut dicit in litera. quartum de diuisione
uoluntatis Christi. quas in litera. Videtur quod in Christo non fuisse
sensualitatem quia dicit augustinus. in libro. xij. de trinitate dicit. quod sen-
sualitas est loco serpentis in quibus in primis motibus peccati. et ergo
Christus non habuit aliquem peccati instinctum. uidetur quod in Christo non fuisse sen-
sualitatem. Preterea. ad quid esset in ipso minimum enim. in perfec-
tis gradibus. sensualitatis inferioris portionis rationis et uisu
prioris que ad modum de minimum. ergo cum ipse non
assumpsit nisi ea que sunt ordinata ad omnia contra sensualitatem
non attingit. uidetur quod sensualitatem non assumpsit.
Preterea. hec est que semper pugnat aduersus spiritum. ergo cum
in Christo nulla pugna talis fuit. uidetur sensualitatem non habuisse.
Sed contra. diabolus inuadit. sensualitatem non fecit. sed inuentam
in eo corrupit. ergo cum Christus ueram naturam assumpsit et incorrup-
tam. uidetur quod assumpsit sensualitatem. Item augustinus. sen-
sualitas est motus anime qui intenditur in . v. corporis sensus. constat
autem quod Christus huiusmodi motus habuit ergo habuit sensualitatem. Solutio
uoluntas omnibus consentiendum est quod Christus habuit sensualitatem que est
uis anime sensibilis desideriis intenta temporalibus. que consistunt
ad salutem nature et intenta temporalibus. que sensibus representantur.
Ad primum ergo dicendum. quod augustinus loquitur de sensualitate non pure natura.
sed per corruptionem que est ex peccato. etc. Christus non accepit
peccatum. non accepit et illam corruptionem. Ad aliud dicendum.
quod fuit in ipso ad demonstrationem integritatis nostre nature.
et ut naturam non corruptam sensualitatis per suam incorruptam cu-
raret. quia non est curabile. ut dicit damascenus. nisi quod est
assumptibile. Ad aliud. quod non est ex se. pugnat aduersus spiritum.
sed prout in nobis est corrupta peccato et sic Christus non accepit eam.
Secundo quaeritur utrum aliqua uoluntas sit sensualitatis. uidetur quod non. quia
dicit philosophus. in topicis. quod omnis uoluntas est in ratione. Item in tertio
de anima. in rationali. uoluntas fit in irrationabili desiderium et animus.
ergo uidetur quod non sit. quod dicit una uoluntas in Christo sensualitatis fuisse.

q° Utrum sensualitas fuit in Christo.

9.

So.

q° Utrum sit aliqua uoluntas sensualitatis.

sicorte dicet. q. hec e p pietate gra ydigl. inquo no dr uoluntas n rois affig simi. aug. iuli. de ci. di. v. dic sic. oes uolun^tes aut dei sunt aut angelor aut ho^m. aut quorda alim. sic ta uotes appetitandi sut alim innois expm. motis illi qbz q faciant s sm sua e quid ul appetit. ul ein tant. ex hoc p3 q abusiue sensualitas affig dr uo.

So. Ad. q. uo^tas sumitur large 7 stricte. stricte no dr uo^tas sic uolunt auctores n motus 7 appe^titus. irrabil. large q dr uo^tas 7 appetitus. sensu^alis. huis s^m oio abusiue dr uolutas appetitus bructorum. un. joh. dam. dic q uo^tas rralis e. 7 ei no sic rralis. 7 no e uo^tas uoltisa. dr. id q libim e 7 tala 7 no n sensibi que magis agitur impio rois. 7 n^ instinctu qua agit no pe dr uo^tas 7 p hoc p3 ad ob^m.

q° Utrum aliqua uo^tas rois sit in hoie affirmo.

Ad tercium q utru aliq uolutas rois i h^o no huit extrem. ui q sic. quia sup determi^natu est q e id 7 q cza pars aie psiderati. ut n. 7 sic tolz i modo. 7 fugit. g anin i x. id nulla psideratione fuit. ui q ad uo^te rois uo^t. q no uolunt uo^dina. g cu cuilz appetitus sit hoc pere q appet. hic s illam uo^te petit. q tum no e 7 secuitas. s. 3. 7 nieta appetitiu. tala no e. ex hoc q ipi appetitus fuit n^e 9nc in ob ut manichei. dicebat qui petiebant inim curtu. apn lucis 7 alim apis tenebrarum. g reling q ista 9rietas. sit ex op pre uolitor. hec a oppo in ob indue pugna car nis. siue inferior ptis aie 3 supiore. i. 3 spm. g mr fuit l pugna q ablim d e pere. g non fuit ieo tal. dissonas uoluntatu.

So. Ad 9o 9sueti do pe obom dico q n^e phib3 q s rois uo^te ut n. e ho ille. jnq ho ad appetiet q no e 9secut. 7 7 q ad omuit q no est ei dictum. ergo non oraunt ut eede liberate hoc uo^tas. s po ut in te ine infirmi^ty inse ostnt. sic ipe dic discipul. spc qd pmpt e. ca. a. infir.

Ad id g q 9obi. dico q no e 9nctas pug^e. n int que e resistit ptinax. sic e in ob inquib3 uolutas infirmi^tas carnal 9fortat. ex fomite. 7 qui3 ere ex relig peccatorum. mr a no fuit tal 9fortatio. 7 io uolutas. infirmitas no e p9ssa. ultra illia. 7 i hius tin ostnd se. ad n demotom 7 no ad hoc q pug e 9 rom. s po q 9segretur e m 7 hoc no e dicet. s no pot transire nisi bibi illu fiat uo^tas tua. 7 h quidam antiq sic alio doren. uo vellicate no uo^te pfam. sut aut qda q ali soluit di cetes. q no e 9rietas. quia 9rria nata sut fi eo i ut id. s hoc p3 n i ee. quia p hoc etia in ob nuqua eet 9rietas pugne. un 9tanetas pugne e ex 9rus uolutas totam aiam posse the uolutb3 7 nectentib3. q uolita. qui3 l no sic 9ria in sla. tam p adueniu sut 9ria. s. p rom illam. q unu uolit. ut honestum. alim a ut turpe.

q° Utrum x hic plures uoluntates.

Quarto q d dice uo^tas qua hic unt magi stra sime i uue triplice uo^te s. diuia 7 dup. hu. s. astem excantis infir m^te 7 astem rois. cui ad huc una sit. ut uisume. s. uo^tas rois. ut e n. ui q insufficies sit mag. Item aplis rois. no e un mod denoiatio eid. ut s. albedo fortis. denoiat albium. 7 g una^a g ma^a. 7 sic d alis g ui q aplib3 uolutatib3 xpi. ipe sit plib3 mo uolens ul ples uolutates q negat dam. qui dr no ee n uolente unu. x sic. due xes. ut ui^s. uolentes. x dite sut q adaett uolecti. s in fiorib3 7 una 9cetis. ul po. suffic ad unu actu. g magis in xpo. g ui q oms sup fluat pt una. Item ut relinqui ex hoc q ois actia x sit ipe^a 7 no una s ples act. 7 q e aplib3 agetib3 differetib3 sm ecen^a e ples 7 no un. pe a uo^tes agentes in xpo. differut sm ecen. g sunt actus sui ples 7 no un. s 7 ui. q duo lo d the audrata. i. d iustificatione. no a est diuinis. nisi sit mea ad dei. 7 ad h un. g s ples actiones. Item nos uidem q ad uult una uote 7 no uult alia. g uolutates iste no se hnt uno mo no ad actu uolecti. et s fore et actus uolecti sic ples actus ut ui.

So. Ad. q mag ponit tnib^m diom uolutatu x. q s ad bimbrem p redua uo^tas x. aut diuia sine te ata e. a hu. sui cetrbus a aut rois. aut se su^s. rois uo. aut ut n. e aut ut delibata. s no fuit intione d illa q e rois ut n e. quia s9 sdam. 7 ee po^e no differt ab illa q e rois. ut e delibata. s3 po e quida mo 9sidrationis eid po^e. q. n. sit ut n. hoc accidit cuilz po^e ale rralis. inqsu e n. hois 7 io p ee po^e no sit n tres ut dr mag. s 3 ertia dicit p dup^ce ui m ipsius i dug sm rom. no in duo sm ecentiam.

Ad p^m g p3. quali p^t dei pot. Ad 2 dd. q a e informis determinatib3 toti. 7 a e ipote tis nlib3 q3 fore q sut in toto. no possit uni rois ples i ee. s ipotetis nlib3. s una rom 9ue. no spalem. pot ee q ples po^e. noiant uno noie. s quia po^e nles. l3 in se sm dul sas ptes n^e. tam referuntur ad unu. q e sb stu. id o denoiatum ab eis no e n unu. 7 io x no e n un uoles l3 tlis mois possit uelle. q3 uoles dic eu qui uult. 7 hoc e subiectu. 7 m in diete in q simdi po illa. s diuisitas uo^ta ag^o fatur in diuisitate uoliton.

Ad 3 dd. q x po sut actoes distcte. no in 9patoe ad agetem. s. q x. sic ples agetes. s quo actom agecti. s. quia alr egit ut ho. 7 alr ut d. s tam eg ipe eus d ho. un ages. ut ages attedit duo 7 actoes ipas. in 9patoe ad 9g inclinates ad ac tu. attedit dam. 7 io dio d x actoe3 theaudu cam. 7 d dix duas actoes x. sic duas n^e. nec fac ples actoes 9po po^e inclinatae. ad actum. s po plalitas agentiu. 7 hoc 7 no s. sic p3 i huis q sunt acti relata ad diuisas sunt ilitates. ut tractus nauis 7 s on modu mlu 7 p hoo p3. solo ad ultim. 7 no. q s ip^m q agns sut un d 7 ho 7 inclinatia ad actu duo. s. catuos 7 reatum fac om x actom nob salutare q3 7 sic medic ul doctare uerum eet q d. doo fec 7 ita pnb s fec. q p se n hunt qd facet talium 7 id

d tristitia timore ꝛ dne. ꝛ omib; aliis. Ꞇ ad
penultimũ dd. q̄ nõ sup fluit quia nõ fuit di
ta adiuui. imo mg. quia li tõ delibatiua. quia
sentit cũ illi ꝯsensus meo d' uolito ꝛ eꝯ. nõ tñ
eod' mõ. Ꞇ De iiij q. relinquid affcm infini
quo nemo uult mori. h. n. iij. in stantia hre.
ꝛ in hiis qui pimunt se ipos ex d'sid'io imort.
ut dicit au. in li ꝯ dei. di. sic. si hoc mag aio putan
dũ ē. ē q̄ hõ ingit morte. ille põ theobrus i
hac ā magis rep̄itur. q finit plois decidisse
libro. ii dei mor' aie disputauit se pcipite
dedisse. atq; ita ex hẽc uita migrasse ad eam
quã ꝯcidit ēē meliore. g° ut q̄ quidam
decidissent ꝯsidẽnt morte. Ꞇ It quedam ꝛ
ꝑ spem imort ꝛ occidut quidam se ipos
ut iudas ꝛ q'da alii melancolici qdã. g° ii q̄ f
sit. q. dic tñn. Ꞇ ad hoc dd. q̄ f aug ꝯ ci
uitate nullus occidit se ex tedio uite. iq; ui
ta ē. h alig se occid q̄ sue uite decidit. f q̄
credebant iuenire ꝑ hnc uita. ut aliqui ex
ue hdia turpidis actus admissi. ut admitte
di. ut judas ex turpitu admissa admiteda ꝛ
ex turpitudie admittenda; melãcõ
ā ex tedio tristis maleces nõ ēē. quã sic ēē
ꝛ theobro ex imorte quã h̄abat se iuetur. h
amor uite ut uimo nr ꝑ ē. Ꞇ De iiij q. ex
affcu hũ sensualitatis quid nõ rois illd petit. ꝛ
uoluit. ꝛc. ex hoc. n. sequitur q̄ illa peti sen
sualitas fuit. nõ rois. h quo p hoc ēē cũ sensu
alitatis nõ sit ordinare. ꝛ rois pecõ sic ordiata
quedam ꝑtula. Ꞇ It cũ dei. dicat. q̄ orõ ē pecõ
decetiũ ad nõ ꝛ decens sũ honestũ. nõ sit ob
iectũ sensualitatis. Ꞇ It sensualitas ut dic aug. inte
ditur. i. v. cor is sensus. g° nõ affia. ꝯ hoc. qd
nõ est ꝑsens sensib;. h mors illa q̄ orauit
nõ erat sensib; ꝑsens. g° sensualitas nõ fuit ꝯ
morte illa affcta. g° non orauit si dicas q̄ ꝑ
sciuit oia. ꝛ i sciuit g° q futura erant sup eu
ꝛ ex illa ꝑscia cubi timor ꝛ tristia. h abi stati
ꝯceptus sciuit oia que uētura erant sup eũ.
g° si hõ cadit hoc q̄ dr q̄ cep̄ pauẽ ꝛ mestus
ēē. Ꞇ It si ꝑsciuit. hoc nõ fuit f affcm sen
sualitatis h põ f roẽm ꝑ nitam. dicitũ ꝛc f illã nũ
quã timuit. ui q̄ ii timuit ꝛ i nec tristatus ē.
nec orauit. ii timuit. ii inagonia fuit. Ꞇ 9o
dd. ad hoc q̄ orõ ista fuit rois ut ē ii ꝛ q̄uieta
ꝛ ende sibi cũ sensualit affcũ ꝛ h bñ ꝑ ordire. ꝛ sic
cessat obo ꝑ. Ꞇ ad q̄ dd. q̄ nõ est indecens id
q̄ oraui. detentia. n. dic iuilla diffoe ꝑpositu
indigentie petentis. Ꞇ ad q̄ dd. q̄ illa diffõ
data ē de orõe pfcm. ꝯ d' orõe ꝯtemplatis.
ꝛ nõ de quaq; orõe. Ꞇ ad q̄ dd. q̄ ex pulsioe
nõ ex sensu cubi tristia. h ex colligatiõe iferior ui
riũ cũ sup actiit. q̄ rõe est sua. q̄ hic de
scendes ꝛ induẽs ꝑ magies colles quib; d
sunt. esset ꝑ magis ꝑ ꝑ magine ꝛ tue mor ad
tristia. ꝛ timore. ꝛ hoc n est iges. qm sicut

mor incipiut ꝯsensu ꝛ ascendut ad intellm.
ita fit ex ꝑ ꝯflexione intellcs ad inferiores
uires. id q̄ o q̄ ab ꝯceptus debuit ti
mẽ. dd. q̄ nõ se. quia nõ est causa ti mor̄ sed ago
mor ꝑ uisio mali. h põ imitia mali. sut
pene. vn h ꝑuidetur ab ipo ꝑius mors. n
tam preuidebã. ut imines ꝛ ꝑ hoc p;. so ad
totũ. Ꞇ De iiij q. Certũ nõ petiuit nos mori
ꝛc. dubl. n. ē indeterminatus motus. rois sup
ut tñ ꝑtem ꝯdcoy. x ā ēius fuit dilcã pte.
g° nõ dubitauit. solo dubl hic nõ expimit
nisi ex more sensualitatis. ꝑnt hoc q̄ sequẽ
tem. ꝛ ulem appetit. opus. n. l. q̄ euadi morte.
ꝛ hoc nich iutupabile ponit dx. h põ ostendos
ultis inỹ. Ꞇ De iiij no. cta ubi ꝑl. ibi. illud
ꝛ igno d. nõ est nõ. g° q̄ ꝑl. optime lo. quia
discipul ꝛ nob ostendit ꝛ ꝑ. ꝛ nullo mõ sibi.
s. ut naturã. dislot rue ostēdet. h. n. eñ
ad glam uirti. nõ sua. quia ira n meo ē.
exalta. ꝛ ut nob. nõ sic ꝑ hoc util ēēt. qui qũ
infirmite ꝯdati qtũ; euasom ꝑsecutois. ꝛ
nõ ꝯsequi. quia sic sam fecisse ꝛ ꝑ uim; tio.
ut nob ꝯdi uim sensuale affcm ad rõm fol
ꝛ dõe danz. ut cũ ipo dicẽm. q q̄ ego uolo fiat
h quod tu uis. sic g° nullo mõ. sibi. i. q̄ ad utilita
te sui petiit. h nob. ꝯ aut mõ ꝑse petiit. ut
dem ē p;. ꝛ hic plana sut que dn̄t initiũ.
Ꞇ mito x ꝑterimd nõ ē ꝛc. hic incip̄ pars
illa que est de opib; x. ꝛ d' in tres ptes. iñ
p ag d' mito x g̃lr ꝛ quia ꝑpũ opus ei fuit
passõ. idõ pape grit d' mito passois. infra
ag d' ipo ope passois. ꝛ eoy q̄ erat in passoe.
sic tunditõ. ꝛ h q incip j. mediũ. xx. d. illo
loco. x g° ē sacd' id q hostia ꝑpeum ure red
dens. inctia ā tractat goes ꝯutes morte xpi.
sic filio fuit in tridno ꝛ h ꝛ qua roe dicat mort
h incip. xxj. d. i. ꝑdicta ꝯsiderand' ē utũ imorte
ꝛc. ꝑ harũ ꝑtiũ ib di. in iiij. ptes. inquibus ꝑma
mag gnt. de effcũ mitũ x ex pte sui. infra aut
de effcũ mitũ ex pte uia. ꝛ h icip inultimo. c.
d. ibi. i adquid g° uoluit pati ꝛ mori. ꝛc. i
ꝑtia determiat. ex hoc qualr ipe solus ē redeptor
ꝛ mediator. i. vñ ꝛ ipe ue dr m'di reddeptor.
Inquarta pte sialr mõ fuit possibl ꝛ gr põ h
mõ. quã q uolit libare. i. sũo q̄ utrũ alio m̃
ꝛc. incip. d. xv. in p pte mag querit. ut ꝑblẽ
ꝛ d' eniat quor ꝑn ē binil. l. an mitit. ꝛ h
i. c. p. f ā qui mereri incep ibi. nec hoc solũ
inuit x. qn ꝑ obediẽs. tño quid sit nois dic
tio. quia mitit i. n tantũ glam sensual ꝛ iung
m. ꝛc. quartũ ē si hoc sine mito hre potuit.
i. sic q. ui x illã imor. ꝛ i ꝑ. fiia a tre ꝑ
se p;. Ꞇ Juadit a hic dubl. an x ad meri. po
tuit. ui ag nõ. q̄. n. ꝑfce plen est. n aut
ampli cape ꝑ ut recipẽ. h ab i stati ꝯceptus
uia fuit de ipo. q̄ huit ꝑsm nõ ad mensura.
ꝛ q̄ uidem. n tant gra ei. h glam. qr

qo utr ai uelit illi mori
so
qo utr aio x fuit e filialia tim to
so
qo utr x dubitaverit
so
qo utr x potuit ad mereri

unig^a apte. qui sic dic basili' cu a glam priuan
dist g^o nulli boi recep fuit. g^o n mint. q^z id
q' metur ac recipe d^z l' iniuste ager cu
eo. ¶ It no fuit indiges aliquo. intui a
e quo indigem adiuta ul' adbitudine. g^o
ipe no mint. ¶ It status 9phi'sous tollit rom mi
ti ipe a iustisime fuit 9phendi. g^o no mint. ¶ It
quic^z metur in bois aie. gre. et gle. pfic. sup a
negat. e x^m pfe^te in aia co. xiiij. g^o x no mint.
¶ It no uenit adhoc ut e metu. s^z nob ut
dicap^s. q pp nos egen' effc^s e. c eet diues.
ut nos illius inopia dites eetis. g^o c no fecit
n pp q uen. ui q nie e mint. ¶ It meru e ei q
infior e inpsa x a nuqua infior fuit pre ips.
x a nuqua infior fuit pre ips g^o nuqua me
ruit. pbo initium a opus e actus. actus a os
sut ppaulaiu et no u^c. ut d^r ph'. g^o initium res
pic p^s. et no u^m. g^o p^a 9stat. ¶ It meru est
duo ... poy et obsequium face suum. o a cait
e. sic ipe dix. o ma tua et ma mea s. eclari
·D· ficatus sum in eis. g^o ui q ipe no mint ... nigrtu
a e hoc q d^r iustia et milis aue pbat. ¶ It e
x opa no sut in efficatia. qua opa scoy. s^z opa
scoy ual^z e et talis g^o et opa x. no g^o mint p^p
nob. s^z et sibi. ¶ Sol. magri hic satis bn ut ui dis
i. tinguit. q meri d^r multis mois. uno. s. abusi
ue p q d^r ac meri poy bonu male. et i malo
statu. hoc e iniustu. mo^r^tis pcca factum. sic leg
itur in bi iohis. eleymon. q quida petrus miles
pene diuitiis pieat paupem. mint iudicio do
mini adq raptus fuit p longem uite ipius ;
·ii· alio mo. s^z mi inpe d^r as meri p boa opa fca
i mor^li pcco. ille. n. de debito n^l p meri. s^z tam
a magis d^r q d^z gruo metur gram. et dicetur.
q melius mereetur ea de mi ingruo. q^z. s. ma
gis disponit se ad gram popa q fac qua alius.
·iii· qui no fac^z. tcio mo d^r pe meri. q^a ac actib^z di
gnis uita etna. fat uitam etnam sibi debitam.
et sic no meretur n hnc gram gratu facietem
·i· tcam^te et hoc d^r. v. mois. uno mo inpe. s. qn
ea mitor e mito alieo. fac debita. sic in puulis.
qui no hnt n ca in mitor q e gra cum mito
·ii· alieo. s. x. et pp hoc debetur eis uita etna. s^o
mo ppissime. qn ex ca miti. et actu miti fi deu
debita e uita etna fac debita e ut quil^z iusti
·iii· ficatus metur p actu mitorio uita etnam. tcio
mo qn debito e fat. plib^z roib^z debitu e et sic
metur q^z. s^o et tcio. et sic de icepx. actib^z mi
·iiii· toris. quarto m qn metur augmtu gre et
gle p hite et debite et hoc fit exercere cam^te
·v· quinto et ultio q^a metur p multa opa ad 9iuctu
gle. sic e acceleratio ul' clarificatio no
minis et h^z et hoc mo x mint e q no hnt p ius.
l^z ois honor debet ei p nam suam. tn idq po
tat et hre debuit p nam fet suu ne mitorio

poy ... g^o ad p^m. q l^z diues p nam o hnt et pssit
potuit. n. accelerare ... et clarificare no
m suu. e no hr o in omni roe. uoluit ac p^z
x^m. hoc et hre roe miti. ut sic magis glosius
ostenderetur. no in pluib^z bois. s^z i pluib^z roib^z
iuste psois boy. ¶ Ad a dd. q l^z ipe no in
diguit. tn nos indiguim. ut sibi sic meretur
nob forma dando. ¶ Ad a dd. q status 9phi'sois
no abstulit a x statu uiatois. et io appe^lat ei meri.
s^z si fuiss^z tm 9phi'soy. tuc pcedet obo. ¶ Ad a dd.
q profuis p e i no e 9iuus pfcoi. quia no po i
iuio boy aie p m sca m. ul' gram. ul' glam. et io
no e e 9iuus pfcoi. s^z po i bois co^s ut accelatio
et nus et maiesto nois. q po talis cog^e ne ipius acci
pietib^z. et po i roib^z hndi. et no i hitis i aia s^z i eos. —
ul' talis ut dem e. ¶ Ad a dd. q l^z actus singu.
sit et psoam. si agentia sunt tol u^c. no tam infer
tutur adiu agentia. f q sut dutitere p^c. s^z po
qm^z gra n ut intilige actus hois e. et tam refe
ad hoiez. gra aie. ita possum dre q meri e act
x qui e psona equal' pri. s^z no refertur ipm. f
n^m inqua e equal'. s^z p n^m inqua e infior. 7
hoc bn 9gruit iux q ipe agit p petitone utrius^q
n^e ¶ Vem q. s^z et sibi mint impassibitis et imor^tis glam. 7c.
ui. n. hoc impossibile ee. quia simitur. a po mint.
hoc a no e nisi li. ar. s^z pba q ipossibile e q pfun
li. ar. mint. liberum. n. arbitrium 9firmat no e
... merendi suu a li. ar. 9fir. g^o no fuit ista meri
di. ¶ It nulla po determiata. ad unu laude hr
iactu illi. hoc pba inomib^z po^us uolib^z. s. li. ar.
x. determinatum fuit ad unu g^o no huit laude
in illo. n^l aut mitoriu n lau^te g^o no potuit me
ri suo. li. ar. ¶ It li. ar. x. no alr tuc se huit.
qua mo. g^o simo no metur nec tuc. s^z mo no
metur. g^o n tuc ut ui. ¶ It laudatur uir scis
q potuit trangredi. et no est transgressus face
mala. et no fecit. g^o si hoc e de illa miti. e x nu
qua transgredi potuit. g^o nuqua mint. s^z. li. ar.
i tm no hr pom merendi ex hoc q p face. quia
hoc e defcus. ut sup. pbat e s^z ex hoc po. q cu
gra spote fac bonu. cu g^o x sua 9pne liberi fe
ceit iustiam g noc. sua 9pne potuit plus minus
se qua ngs ... dd. q x huit. li. ar. et q meri po
tuit ¶ Ad p^m g^o dd. q tp p dia. li. ar. 9firmat.
uno mo in fine p gris. hoc e in bono. no tam
in hoc bono. ul' illo. et h 9firmatio no tollit n
dictam illum. quo deflexibile e in malu. pot tam
adhuc in q l^z bonu. alia e 9firmo. li. ar. i eo
q e simp. ultimu 9firmatur in illo padhe
sione sic 9firmari ipsa et hoc no tollit uolun^te
fac^d. q ult. s^z pons necitate no coactois. s^z i
mutatbis a fine illo et tn ille sit p mu. collo
cat immutabilr i p mio. et io iam tollit rom me
riti. quia mitu qrit ampli. et sic adherens. no
p crg^te ampli q uelit p idq. hr. s^z sunt ix.

sz no abstulit ei rom merendi. quia cu illa adhesioe
e uiator fuit et hoc accidit in xº pp duplicem iunctionem. s.
aie ad eterne et ad diuinitate. iunctio n. ad id q est
ff. ul' carnis q precedit id q est insepabile. q mch
ht p se. q inquiatur. sec ꝯphiloe, tcia e ꝯfir
mato post aduentu hui pnecitate. n ita. s. q opor
teat hic opari. et no posse no opari. hic nec ali
u posse opari. et hz ꝯfirmo tollit tm totu. li. ar. qz
omis ronalis po e adop.ta et nullus ipa q e ita ꝯfirma
tus. q ipm optent temp ide nuo uelle. et no poss
hoc no uelle. et ho oppo.m pot tm. li. ar. posse uelle
bonu et malu. sz po accit ei posse uelle malu exd
ctu. sz libtas ei ꝯsideratur in hoc. q pot uelle hoc.
et no uelle hoc. uelle d'ui su ab hoc, in hoc. n. cogno
scetur. ltm q n ag pnecitate nate. et hoc m flexabi
le. f. huit. libu arbi. et hoc suffic mito cu statu
uiatoris et io no pcedit obo p. C ad a dd. q po de
mta adunu nuo. pnc necitate. no ht laude. ia
a hoc ostensu. q hoc no ꝯtingit alicui. li. ar. nz ꝯ
firmato. C [illegible] dd. ꝯ b e p. ali se huit tue
quanuis fi [illegible] ug. m. a. no. et tantu
uiatoris ci [illegible] que ue e libtas
fac mitu; [illegible] merendi. C ad a dd.
q de laud [illegible] no est pse hoc p
e indici [illegible] q. n. p face bonu
et malu. p face q uult. lz no ꝯuit et quia i est
pactus. et no fuit merendi. n pactus. et hoc. e. s
defini.tu e d. xij. u q ix pcare potuit. Ve m
q. Humilitas passionis mitum fuit exaltois. etc.
ui. n. q hulitas passois no miut x ad. passo. n.
ut dic ph. effcus illatoq actois. g e alia. qcq
a ab alio e. p q ab alio e. no e mitom. g nulla ps
sio mitoria. g nec passo xpi. C jt nic e mitor
n actus elicitus ex alia utute sz uirtutis situs n
e incor. sz iaia. g q tm e incor. inaia no ht
rom miti. passo aut tota fuit incor. no inaia. g
no ht rom miti. g no fuit mitoria. C jt n e
mitom n q e uoluntar.m nulla passo e uolutaria.
g nulla passo e mitoria. p p3 pse. quia dic
aug. q neo inuitus bn facit. et sic bonu e q fac
si plutur p diffom uoluntarii. qua ponit ph. q
sanct. uoluntar.m e cui pncip.m e i nob. ut i ipo
qui agit. passois a pri.m temp e ina. sidicas q d
ali fuit in xpo. aliter e in alius. quia x fuit d.
et io illa nichil ieo face potuer. nisi q ipe uo
luit. ~~et io illa nic meo face potuer. nisi q ipe~~
~~uoluit.~~ et io id q ipi fecer sibi fuit uolutar.m
ꝯ ius ippo ab omib; q actio displicuit passo gta
fuit. p. s. pba mlut. q hoc no e um. qz f hoc
illi no peccasset. si actus eo uolutari fuiss. qz
tuc fuiss boni. e x nuqua uoluit n bonu C 9o
dd. q x miut passoe sua maxi.m mitu ꝯsistu
i passoe x. et passoib; alio scoz et e adomia 9d una
q lz sit illata. tn sustinetia. et susceptio passionis
est uolutar.a. gra boni p quo e passo et io patria
ututu q e fonti.do ꝯsistio in passoib; illatis C ad
a dd. q passo e incor lz sustintia eqnimis e i aia.

et illa e que fac utute. C ad a p3 9o pa.m dd a ad
id q ultius q h solom aliqz bn ꝯcedo. et sig hoc qr
ee potuit. q passo e effcs actois. et no possit ee
sine actoe q uo.ms sit diuino. et no sit d alio. ista go
debil e. q uo.tas sepat ea. q f um iuncta sut.
sic et alii actus aie. sic uolo ee ablus et no uolo ee
macl's. et uolo suprueniri ag la. ut absorbeatur q mo
tale e aiu. et no uelle mou. et ut bn dici uo.tas
i possi.lia e et ut dic ph. p hoc p3 so ad totu. C ve
m q. humilitas claritatis e mitum. claritas humilitatis
e pmiu. etc. p hoc. n. ui. q ut hitu miut hu.tas. sz
e ur a ioe. ph. ij. humiliauit semet ipm fcs obe. p
us ad morte. se pp hoc q ds exaltauit illu. C jt si ex
alto e pmiu x. cum hoc pe debeatur huilr. quiaq
se humiliat exaltabr. tc prope huilitas ui fuisse mi
tum ei sz h oe mitum est i caritate. g ui q simulit. ✝
caritate miut. sz ul' q no miut x a utitu sua
sic ille. n. qui meretur uirtutib; utitis ei ad ad me
lius possut referri. qua ipe sint utites a x cresce
no potuer. cu datus sit ei spe. no ad mensura. g ui
q suis meti ututib; no potuit C jt caritas que e
inite p fic xim p mitu. q alr inquie ageretur
secu. sz caritas x profice no potuit. g caritas xpi
p fic no potuit C 9o dd. q x omi utute sua
miut. hui.te pacia. caritate. obe. et sic d aliis. et me
ruit et s et nob et dnt e quidam q miut pmiu sta
le. huitatis ei. in dotib; aie et dotib; corpis. lz n.
pus huit. dnt q hoc no repugt. sic angls quia ac
cepio bi.ue add. et no metur illa. qua prius accepit.
sic e ap hoies uidem. q qnz ꝯfertur an mces fide
li opatio op q pu dz deseruire et meri. et h sna no ui
m pbabil. sitam uolum sequi sm ua q no ht ca
lupniam. tuc dicem q sibi miut mlis rotib;. sna do
sui q pauit tolan suu fuit et miut e incor. et q in
cor no huit. et miut ap q hoies hte. q ap omes hoies
no huit ut accelatom etnis. et dotes cois et manifl
tom nois ap hoies. C ad p ig. bn ꝯcedo q humilitati
redet exaltoi. ut pmiu pmiuz. s h exaltom incor ap
hoies et quia in se et ciaia an altius fuit. n hoc mo quo
plib; mois et actib; exaltom aie q dbita fec. C ad a dd.
q mitum ꝯsistit i caritate sic i radice. no tam ita ꝯ
sistit q ipa sola meatur. sz po quelz utus. sz ui mitu
trahendo aquatite dilctois. sic e i m ul sol mouz
ad omium gnaliu pululom et natitom. et no tn n
ex cludit motor spaliis ilius celli. et q gnatur i sto et
ioe mag se motore spal eo suu qua gnalez. ita ca
ritas caloe suo inflamas tot affcm. Ko oib; dat in
merendi. sz tam mitum e spale ap utuutes spales. et
huic redet pmiu. s rom. n. humilitati exaltoi. et obe e
libtas et fidei uisio et spei ꝯphusio. et h ad id q ulti
q iam solutu e. p id q dem e in pm soloiz. qz meri
no uno mo dr sz multis C ve m q. utru aia sit etc.
hic tang mag um eo q miut. s. i mor.tes et impas
sibilitate. cu a impassibilitas sit aie et corps. ui q d
no accit aie. n gra cois g sepatoe sua a corpore in
debr stati sua impassi.b aia C jt aia dsc n ht ꝯtiu.
sug passo est sz ꝯtiu agentis q um. d se no ht passi.e

Margin notes:

qo
Vtr x meruerit
sui ututib;

meri / So.

qo
Vtr p passoem
ip meru
erit.

So.

no hmito cetera.

qo
Vtr aie absolute a corpore
sit i passibiles.

Bottom margin note:

nz ꝯfirmato. C ad a dd. q p falsa e. a li. ar. n se
huit ut ꝯ ut e q e fuit i statu uiatoris in
ꝯiiu p hac uiatoris e libtate qua libtas
fac ꝯ mitu sedm statu merendi. C ad a dd. q h u
e d laude uiri. iti p se s; p u e i dicatum lib
tatis pse q. n. p face bon q malu pt face
q uult. sz ꝯquitar q q e i pactus sic fac
itu merendi. n pactus.

nisi forte excepto . ul' cor'. g° separate fuit a cor'. nisi subiaceat pecco . passibilitate non hr . g° tunc e in passibil' . C Jt omne q hr passibilitate . paciens . tm . non est passibile . n conuictum illi actui . aia non hr passibilitatem nisi paciens tm . g° non est passibil' n conuicta illi actui . s3 hoc accus e incorruptio . g° non est passibil' nisi incorruptio exclusio pecco . q e tunc passibil' . g° mox separata a cor'e . aia x & aie sco3 e . inpassibiles . q . ponam itm q incorrupti cor' alii aut paciantur aut non . si sic . tunc non sunt sco passibiles . p ab solo m cor'e quia inpassibile patin p' . si a non paciatur g° non erunt unite . quia aia unita cor' compatitur nccio . cu doleat & separatis . ut habitum e in pce . & . C 90 illa sua q dicit aias mox inpassibiles sepne fcta a cor'e . ut pbabitur in . sto pbat p inducte rones . C ad id a q obi . dicis p. q aie separ a corib3 dups . s . sic fuire acciperetes unte . & acceps 3 attributi aptitudine di . sic d'r p . fuisti dies ei qui pein non potuer . & ille si ponat itm . n unitur non indi non potest pati incor'e n d . qui & sr . pm affectu carnis itm meis faciat . q aias a separatur . non ut eminu unite hant . s3 ut gla di pmiriclm futuru reis maifatur . sic dic x d lazaro . amic nr dormit . eam a sopno excitem ipm . & d ceco nato dix . n3 is peccauit n3 parentes eius . ut esse nascat . s3 ut maifestur di opa i illo . & ille non sunt separate n f quid . & non inpassibiles non efficiantur . C De m q . non solu mint hoc x &c . ui hoc ee f m q pus e ee quia agere . m statu a conceptionis accep p ee . g° i illo non potuit agere . s3 meri e agere . g° i illo non potuit meri . C Jt sci pres . ut aug . & alii . dicit q nullus p regna n n pus natus sit . g° mlo mint meri . cu inptet renatum ee . & pu agere p gram accepta i regna tere . g° ui q e in xpo . pus optuit nasci admini istro . an quia mereretur . g° n mint ab istati conceptionis . C Jt i angelo pus optuit pone ee prin quia alteretur p malitia . g° ab opposito inquoq3 bo . pus o3 pone prim . quia huiti addm pgam cu ad hoc multa pla exigutur . quia additi . quia aditi p as exse . & huiti non pot . n accepta gra si forte dicis . q alii e de x . & alii d aliis . quia x fuit p a an conceptum . & in ipso conceptu . & non meri potuit . h n e . quia tunc eent p ut p & hoc f m e cu meri sit . li . ar . mfioris . non aut ut ee unu infioris ronis . li . ar . infioris gaet ei in isto . C 90 d . q 9 i sint due oppinioes q illa n in pbabilior . q conceptio rones inductas . & q x n mint sic e expo i . ille hoiada fuit ab initio . jo . viii . i . pt itau . alii dnt q mint ap initiati conceptionis . & solunt ad rones inductas . q illd i stans e medietas q pti . futuri . & q e fi nis pti . sic ido accepit x ee . & q e pncipiu futuri . sic mint ido . un ido instanti concep ee . & regit op mti . non tam p eande rone i statis . & hoc p3 solo ad ro pt quia ad id q obiectu e de anglo malo quia ille e quia spatio di

So.

qo
Utrum x potuit mereri i statu sue concep.

So.

n sibi stetit in unte cu aliis & pu cecidit & io non e sile de eo & d x . C De in q . non hunt x mx aie meritu . &c . hoc . n . n f m cu hitu sit q mereri d'r multis mois . & phib3 mois pot d me ri . id q iam hr g x . C Jt queritur quid dicitur sbale pmiu . si hoc dicitur uisio di . q est totum sbale pmiu . s3 ces . illa x mlis mois hunt q ab o conceptois . s3 mch phib3 . qui potuit fiere & alia natur fuit sibi debita . q p ius fuat . C Jt qra qd dicat aie mitum . si e nitcum . quo meri ptat ad maia pmiu . uidet sim . quia aie mint inpassibilitate . qm an non hunt g hunt . und' pfice ph . iuxta aie mitum . Jt actio x non fuit mini gtata actoe aliquo3 sco3 . s3 nulla acto alio3 sco3 i e q non sit mitoria . uite etne . q e aie mitu e pmii . e & x mint e pmiu aie . ut uidet . C Solo dd . q mag non intelli . q x meri na ptat subale p mii a toe . s3 e intetio sua dte . q p p mitu l . mch adiaceba ei f m aiam . q pus non hulss . n aliqd plen recep pmiu . qm p [illegible] obi d in mo . dd . q inpassibil [illegible] i q in cor' . ul' ipso . ut p [illegible] io pener eu non consistit dos aie [illegible] subale . C Deinde q . meri [illegible] ne mo gla inpassibilitatis cor' . [illegible] ui ee . e . p pium sit i mortalitas . uidet n . q aie . q ei uita e pse . e g° opposita . ut puatio & hitus hant se circa ide . uidet q eade3 sit mortalitas & imortalitas . & eode mo obi de passibilitate . n . n . q hit . d ea passibilitate . s3 d ea solu q consistit i dolore . & cu dolor sit sens . & sens pse referat ad aiam mi & q passibilitas pe sit aie . q . q hic ista cadunt sb mito . in . n . q dicte . q i mortalitas e dos cor . dotes an dicte meritu . g° in q illa dic & te cadit sub mito . C Solo . dd . q i mortalitas & inpassibilitas pe sunt e aie cu sum cor' . C ad p m . dd . q 3 uita . ut ei unite . & h e aie & e uita ut hitus . & h e conuenti . & hitualiter adheret cor' . C ad 2 dd . q passibilitas conueit aie paciens . ut pus e hitum . s3 ligue init pse . tunc pcedet obo . C ad 3 dd . q passibilitas dotes cor' i nob non cadit adeo directe sb mito . sic dotes aie . quia dotes cor' cant ex aia . gla . n . di . i fuit aie & redundat in cor' in dotib3 cor' . & ideo n ita directe cadit sub mito sic dotes aie . un e mint hoc ex congruo & condigno . s3 ex condigno sunt . q . adita pmio sbali . ex congruo a ei qui i cor'e duros dolores & morte p deo sbstinuit . debetur i mortalitas & inpassibilitas . C De in q . q3 & donauit e nom . &c . h . n . n . abeterno hunt . g° hoc e tunc non datu fuit . si dicas q maifatom nois non hunt . s3 tem . & maifesto ei pmeitum e data . h . m . viij . sup illo quid nb & tibi ihu . uenisti . &c . glo . tm innotuit . q op tu non sic angel' uita & lux . s3 eis tendis p q . dam3 dittatis effem . g° demones cognouer eu . q an passom ee filiu3 di . C Jt luc . iiij . scio q sis di . glo . ide . intra uidetis filiu dei gnuino in dicando se putabant ee . C Jt in lege pmis sus ant fili dei &c . g° cu tps & opa attestaret .

qo
Utr meruerit pmiu sbale

So.

qo
Utr i merit gliam cor'

So.

qo
Utr x meruerit n q sibi dat nom

[illegible] p m hunt s ad h a q ob d i mortalitas dd . q passibilitas attribuit aie p accus i corpe l' ipso n p m hitu e & io per [illegible] n consistit dos aie n p m sbale . d in q d' conuit g° a conceptione n in3 glam i passibilitatis & i mortalitatis corpis s3 & aie p . & ee dubiu e q pse sunt i mortalitas & i passibilitas uide n

ui q coguer. Sidicis q in lege. no uocatur ds.
hoc plane fm e. ysa. viij. uocabi admirabilis
ds fortis. etc. Itm dr q sapientiores sciuint q
ipse est q uetus erat inmudu. ad redeptione. Itm
et pui clamabat hoc p plateas. osana filio dauid
bndcs qui uenit in noie. dni. go n q hoc. nr maior
e tm etiam passiomes. q. i. cor. ii. si n. cogno
scent. nuqua dnm glie crucifixissent. et exponitur
ibidem de demonib quide. quia nuqua cruci
figi pmisisset. eo q scirent se amissuros pote
de pncipib a. quia no fecisset tradedo eu ge
tib. Itm aug sup ioh. cur ds ho. dic q tm scel
us e occisio filii di. nuqua p pniam posset expiari
n ig tam excusasset. sz h hoc min ee ui. exaltari
pre. q et ignorantia pcti lis siue fcu excusat a toto
et ix. no potuit ee n ignorantia. pticula rtis et stul
titie excusare a toto. q tm e. g no ig rauer
ut ur. Ad 2o dd. q nom q est sup oe n. e
q ue sit ds et uocetur ab oi lingua celestiu. et
terrestrium et infernorum et ba conceo q hoc nr ei abet
no pat gnado dedit. sic dicit ambro. sz tam
ut passus ds. et incarnatus ds uocetur. et inotes
cat. hoc dedit ei pr pmitum passois. iustu
n. fuit. ut qui pp prem et nos iam sue ditatis
nota occultauit. ut q relicto eo fugeret. p pas
som mortis glia et honore sic coronaret. ut oi
n linguis deu ee cofiteretur. Ad 3m a obi una
e solutio. q e scia p ornatas. et hnc habuer
deo q eet filii dei et hoies et demones. e et scia
pcitudine. et hnc no habebat. quia et lista
et alia testificam uidenit. tm indubiu eis
uenit. pp infirmi tas indicia q appebat i ipo. et
d scia coniecturali pcede q obiec prime. de ig
fica incertitudis pcedunt q iter secunde. sz p
tinc cum amplius no eet ceo iudicium infirmitati s
tunc cogruebat nr maifitari. Ad illud q ultimo obi d
excusare ignoe dd. q no in toto excusant. quia con
iectas oppoitis piectimas adiucta fuit. sz sino fui
sset ig nos. tunc excusasset. De m q. m q. n. for
crucifix e etc. ui. n. q hu na no debeatur exal
to. quia exalto e ad sede di ad eqlitate pris. hoc
aut no copet fore. fm qua minor e pre. et h est
huitas. g hui na no debe exalto. Itm illi de
be exaltato, c flectit oe genu. celestiu. et te
stium. et infernorum. h est ditas. g exalto illa deq
lo. ap. e deitatis. Itm in ub apli ista secuntur.
exaltauit illu et donauit illi n q e sup oe n.
et ut in noie ihu oe ge. flec. cofiteat ois ling. etc.
g n q ad ide in x refertur. n aut refertur
ad ditate. g et exalto. Sz h huli tas debetur ex
alto. ditas a huili n no pot. g no exaltato.
intra dr oppo tu sub scor. ut p3 in spia. Sol
dd. q exalto debe pt. i natura huana. et
n e hu. sz p e i n a debe ad sede pris. et equalite
qua abet no huit. no huit ut i n a. in fiore
existes. n e a debe ad potiora bona pris. et p
hoc p3 so ad pm et ad sm. Ad 3m dd. q no

q i o refertur ad ide. q ap. illa. uii. cou
git. sz refertur ad eu de q i pa g a duisor.
q sut in xpo. et si q gra quor quattuor ei attri
buitur. dico q p e in xpo. cuit q n cor p redep
nis et eff c. et q oia debetur. tu g a n e hu
ing. et d suscep ne exinaniuit semet ipm. de
betur ei exaltatio poppositum. g a n e diue debe
ei oe nom q e sup oe nom. sz gra redep nis i
quia ipe iudicatus e blasphemus et occisus debe
ei poppositum pconium ois ling. ut ois lingua
cofiteatur. q dns ihs x in gla e dei pris. sz
gra effcs libationis eor qui sut inferni in limbo.
et restaurationis ruine celestis. ingratu actoe
debe ei. ut i noe ei oe genu flectatur. ce. te.
et inf. celestiu quia ruinam restaurauit. terre
strium. q redemi ateatu origi. inferno. quia eos
qui i fuer. exiuit. si forte aliqs querat. et hoc n q d
debetur ei g ditatis sit ds. et manifestatio ditatis
sue. q dicit ap. ut i noe dni oe genu flec
dd. q ihs x sunt noia expmtia p incarne
tio no sunt sup oe n. sz nob sunt uenandi.
p genu flexione. quia ostedit nob nm in qua fcz
est redeptionis opus p nob. et ihs q de noiat
fm. p 9 pnie diue n e i carne. quia ihs dr
saluator. et saluare cueit x p diuinam nam. vn
angelus dix uocab eius nom ihm. ipe. n. sal
uu faciet ppm suu. a pctis eor. q h ei f hitu
abetno cuenit. tm f actu saluadi no cuenit
ei nisi ihuitate assupta. x a dr uctus. q
sonat passiue uctione. no noiat hui n. toca
i dina. q hu e ugi et diue e uge. Ven
q. 9 iuo g utru x illa immortalitatis gram etc. ui. n. q
sine mito hre debuit. q q cocedi unig to
cocedi multo magis filio unigenito. sz puul
mi gtis cocedi hui imortalitas. g mlta magis co
tuit filio di sin mito. Itm alia e cd frui. et alia
cdd filii. fili. n. natus e i hereditate pris. fil
a no pticipat de bois pris n merendo p obsequi.
g cu x fuit et sit unigenit. pris p nullo suo
actu ex heredand ui ee natus ad pcepiu
ditatis. et imortalitatis. et no debuit uenire ad
ipam pmitum. Itm ipe eit p hoc isq
metur et sequi re muat. q no cueit. q
nullus metur ap semet ipos. nec remu
se ipm. Sz h oe meli repond e filio. c ig me
lius et congdi et mag spum hitur. ex aliqua roe
pp mitum debetur nob. quia idq dat. q pe
tentib. x dand e ille mo. hre aut pmitum
e hre tanqua id q i hem. pmitum. g hre
debuit. Itm nullus actus xpi e uacu. ag ti
pris. g nec euacuatur a merito. quia omis
actus deo grat remuat ados. Sol dd. q x
muit. et hoc nobi tis sue fuit. ut plut utiline
roes. Ad pm g dd. q puuli sic hnt pt
alienu. i suffic eis mitu alienu. q e mit
x. et mris ecte. ut dic aug. Ad 2 dd. q fi
li met ap prem et fuus ap dnm. h alia et alia

Marginal notes, left margin:
A demonib et a iudeis pncipib.
Sol.
Sol.
q° utr exaltato ren dar huanitati x ditati.
Sol.

Marginal notes, right margin:
q° utr sint mita x huit x hre imortalitatis
Ad pceptionem hereditatis ... [illegible]
Sol.

ne. sunt q̄ d'nuo debito ē p nim fortit debi
tū ē p obsequi. filius a dedebito ē r h'ito. p
nim facit ē z alia ne debitū. ut sit io ydior
posso. C ad a dd. q2 illa obo. nic ydudit i hes.
q2 is sunt due n. r io ipe in dina e remiuas
se. in hua se m̄ente. ul' tm remuatu. sic aut
no e in alius. r no alu sm mitum m̄entur. C de
m̄ acci pl' e illa prs inqua capit. a dio. a quid
g̃ uoluit pati. r mori. r c. in h' pto mag' i
quirit effcm passois x' i nob. r d'r m. d. p.
i quar ps mag'. ingnē tangit. ms. ad q ualit
nob sua passio r hoc ignē no exeq do spalit
de aliqua. in su a ponit spalez execuco m de si
gul. r h' i cap in pn'. xx. d. i. nc q rim quo per
morte. r c. Jn ps a hac sut duo in quor ps tag
uis. q tang̃ inita. sut ista. adit padysi. re
deptio a diabolo. apco. C q a pordine de sin
gul. r ps de aditu padysi. a. n. in seqti. d. locu
habebt adit. n. ille no n ee passois. s3 acces
siois. vn ps. ascendet inalt' cap'ua dux. cap.
r c. C jt . uj. ascedit it' p deus an eos.
C jt quid an passom i pediuit adit padysi. n
q n'. q2 mitu scor pmi g'tum fuit. g° deo pla
cuit. r remuan debuit i uita etna. g° siue
x' pte. sui no. sa pres ad ditu regni hu'lz.
g° passio no fuit ca. C jt in liis. celi apti
sut sup eu. g° n q passio x' no appuit celos.
s3 po bab. si forte dicis q ignea rumphea. no
auferebatur n p passom r apire e rupheam
amone. ui q hoc n' sit q2 i illa remota e
i intytu elye. enoch. ut dnt sa. g° illi amoto
n ptinet ad passom. ut adam. C jt celeste pa
dysiu. exstitim. p x' passom. ig'ti a rupheā fuit
an padysum. terestre r ng celeste. C jt passio
e, instituc. tuc po'ta ca po effcs r d'estructa. de
struit. s3 p3 q (facta) passoe xpi no stati de limbo in
siet i celuz. C 9o dd. q passo x' appuit adita
p si soluedo rumpheam. rupheā a n a e
p ualit n dectu dei. de n initido sine pto.
p soluedune p n. q tota dap'ta fuit p
ccm inadi. C ad p'm g° dd. q ascesio n
puit celu. ul' padisu. q adapta ursom
facie di quia illa statim sine aia descen'te ad
limbu huerit. s3 quo ad hoc q cong'ru locu fruitoi
d'terminatu. s. celu r emphyreu s3 h' d' adit
padysi. ul' reg' pfruis bitus ei. i uisioe facie di.
C ad a dd. q pxim initum fuit p le. r no peos
n' no regalialu r in pediut eos n' reatus. ut
no uidetur facie ad facie. uz ad tepus passois
neo i troducentur i regnu. n ptio soluto hoc
mo ul' a. r q2 ille mo d'etini e add. io ite e
ca. C ad a dd. q bap' appuit celu sic ca dis
pones expte ei. cui apitur. r no appuit simps.
vn si passio no fuit bap. no appuis. n appuz
q2 no ht effi'a n aperilde x'. C ad a dd q no

e de elya r enoch. quia hoc stm e intelleg.
s3 u lo de celesti g'a ad e. q eent e reg n di. s.
uisio di facie ad facie. r p hoc p3 9o ad seqns.
C ad ult'm dd. q stati passo x' appiebat scis
facies. e ytepl'o e uita etna. s3 no adhuc adep
ti eent locu ygruetem illi uite. q2 h' erebant
sc' impletis sactimtis. sepulture. r r'nis. r
ascesciois. hoc a adaptom reg' n ht se n pac
cides. s. pmo'm 9g en'. r no p se. Ve m q. na
alii hoies debitoes eant r c. ex hoc. n. multi
p n sequi i hens. uno mo. quia quato mag
debita s'uitia. tanto mi' uir g'ta. g° n q mar
tyres p x' moriedo no g'tu fecer do obsequi.
alio mo. quia si uix cuilz sufficit p'a iusti'a. ui
q nullus p pulio satfaceē. q e y aplm dnte al
ter altius hona ptare r c. r h' jacobu dnte.
orate p iuice ut salueini. tio mo s3 q2 si
quilz est debitor ei q e r ps r r debitor mor
tis. tc ui q quicquid fac. careat remuna'ne
q2 no p ps de r pro q accep p. deq m'ote
hoc intelli. q og debitoes sut mortis. ut nali
aut uioleta. sid nll. hoc ui f'm quio tc intellr de
debito n. r hoc no og soluuntur. C p' sic dint
mori s3 e ydd n. r no debitu pe loq do. p. for
hoc n adppo'tu. quia hic lo de debito q satiffacit
p pcco. morietes a nlit p morte no soluut
pcm ad ncco. s3 a intell d'morte uioleta.
hoc itm fsm e. quia no oms teneim' ad hoc
q instiaim'. g° ui q f'm e q d' de d'bito isto.
C 9o dd. q sm ut n' sic intellnd e text'
ut atz q plus e uita catiua pura. r sine
offensa di qua fec. suffic toto ee r toto ope
r posse suo p de de pmo initio q accep
add. s3 q e ad q tem de uite catiois r q ad
q tem de uite offensiois. plus tc quilz
ho qua face. quia possut in fi'ti mdi de uite
uite tem' m. qua quilz i fuitu possit face.
dntes. n. dno dne vi patior. p inde pme.
stati uicim' ipm. totu remittere. r parūz
exigere. s. uote faci q bono modo inue
possum. C ad p'm g° dd q martyres p x' g'ra
tissie passi sunt q2 id q ydoi debebat. libere
r uote liba do offerrebat. quia debit ydois no
tollit lib'te obsequi. C ad a dd. q n suffic iusti'a
cuilz s3 tn q2 no exig abeo q dz. io ad pe
mi ad face p a. nullus q ptota n a n og. r ho
ut sup hitum e. C ad a dd. q remuale est
ex mia dei. no exigete bonu hoc. q d stricto iu
re debem. C ad a dd. q intell demorte in
gue. ex quo. n. nece'ta morti addicti debem'
morte ~~fine dni~~. p reatu pcti. r illa og soluit
r si ad ips diffatur ut elyas r enoch. s3 illa ma
tyres liba uo'te ultro offebat r io mag g'ta
fuit. n tn exig anob n i ca'u. s3 i psecutoe
fidei ul' iusti'e. s3 ceti audire cogim' negare

fide ul' iust. Ad 4 dd. q moriētes fin nrm cōrup ti moriuntur cū debitū reat' p ̄p̄ soluit. Ꝯ De in q. tm̄ fuit peccm̄ nrm̄. ut saluari nō posse etc. crude le ē. ẽ. ut nō dimitte peccm̄ n' i morte innocētis. d's a p' nō ẽ crudel. q filiū. g ut q̄ taliꝰ debet pcc̄ dimitte. quā pro morte filiī. Ꝯ It nō m' pū me iudicis. si pmittit affligi innocēte. ut euadat nocēs. q̄ q remittit nocēti peccm̄ i putitu ꝯg p' sic fe cit i filio. ut q nō morte filiū debuim' ee reddēp ti. Ꝯ It fil' dī melior ē toto mūdo. q mille mūdis sic ēēnt. g ut q p' exegit uitā filii. q melior ē toto ꝓpter mūdo. qui est uidex cū uix ꝯdignū. agnū ut pena. cū tm̄ sit ꝯdigm̄ pure. Ꝯ It ut q alit' potuit satisfieri p mūdo. quā illo mō. s. p. adā. et eua. i quib; fuit totus mūdus ut h' satisfecis set. tūc totus mūdus ut h' satisfecisset. sic ut tot' ꝑcauit. g tūc cūta fuis; satisfcō quāta fit culpa et hoc debuit suffice. Ꝯ It si pōnam' qualit' sa tisface ꝑse ꝯstat q et ꝓ toto mūdo eet satisfcm. et tū nō optebat filiū dī mor. ut ur. Ꝯ Solutio dd. q ꝯgrue ut ita saluaret mag ꝯgruit. nō po tuit satisfi. n' p morte filii dei. et hoc ideo. q hō n̄ soluit peccm̄ p hoc q soluit dāpnū. qn. n. latro re stituet ablatū. adhuc dz iuxta iudiciū. ꝑ lesione iustic. g multo mag adhuc soluto dāpno debz. Et ita si eet reꝰ cime lese maiestat. g i infinitū plus. si eet reꝰ lese maiestatis in dm̄. q infinitꝰ om̄ maies tatē excedit. nec hoc dico q hō posset solue dāpnū. s; sub ypotesi loqr. quia et si ꝓstit adhuc nō reatū nō deleuisset. sicut a m' p'r ubi ostens ē. qm̄ hoc nō potuit fi. p aliq p̄m creaturā nec p dm̄ p̄um. q; et si illo sit posse nō tm̄ ē in eo debit. s; hec fuit fi p dm̄ hoīe et hoīe dm̄. q debz i q' hō obligōe cari' tus ꝯfor' tus n. et posse inquat te. dd. g ad p'm. Pauls. q p' nō sitiuit sang ne filii. nec crudel' fuit in eū. s; tm̄ iustitia sua negare nō p; et uinceretur in iā hu' redēp tiōis filiū se offerēte. ad satisfacd'. dedit hoī ut satisfacet p ipo. sic d'r. Jo. iij. sic d's dilex mūd ut filiū suū unigenitū daret. ut oīs qui credit i illū nō peat. s; hat uitā etnā. q a fili' sic sua uoīte se optulit p hoī ꝑ ps. ut d'r holocaustū p peccto nō postulasti te dixit ecce uenio etc. Ꝯ Ad 4 dd. q hoc eet peccm̄ iudicis. si excedit facet s; t puisse s; q m fac s. ut stet iust. et tm̄ corrigat cū ue re. tūc iudex p hoī iust. simil' et m ficoīs. Ꝯ Ad 4 dd. q s exeg iust quia nō tenebat tm̄ solue dāpnū ablatū. s; et satisface ꝓ reatu. qui fuit cat. ut p hoc ē in p'ri solōis ista. Ꝯ Ad 4 dd. q d argumtū i d. ꝯ io n' ualz. q; stati ut ꝑcauisset i gra fuer et sic n' gratū face p' autē. n. adiutorio ipius. qui iuuare solus potuit. ꝑ q aū d'r. q oēs quicūq; saluant s. saluāt i n fide mediatoris et si excederim'. q hoc eet satisface. q ē ablatū solū restitue. q tn ostensum ē fm ee. p hoc et p; ꝯo adultimū.

Ꝯ Nūc uō quoniam quō p morte ipi' etc. Hic ꝯ ip illa pars in q exeq'r illa tria. q ꝑmisit nob. s. lib e ne a peccto et a diabolo et a pena. et addidi inter ptes. In ꝑ' sil' iunio c'. l'o s'o ostend' qualit' liberauit nos a diabolo. in tra pte ut magr' s; explanet ostendit cur d's hō. et mort'. i; ipse ē d's ig hō mort'. Jn p'ma ostendit quō uit a pena. i. agua pena tpali et etna. ꝑ g mo qō uetus iustificat nos a peccto fit op' passiōis xp̄i. ut n. passio. n. xp'i. et corpalis fuit. g nō attigebit aiās n' q a nō tangit. nō agit ut dic ph'. g nō eg nos i iustificando. Ꝯ It iustificas q' est ꝯnict s; g nō ē iustificas q' s. Ꝯ It pati x' nō ꝯ n' f hūa nā. sic ā n' ē ab eo gr̄a iustificās. ꝯ sio x' nō ē iustificās g passio x' n' iustifica ui Ꝯ s. ui. iust' [illegible] nrā ad rē nē ptinē adam. q; ita [illegible] dic ap'. mortuus ē p t a nrā et resurrexit ꝑ iustificaōm. Ꝯ Cū p'a iusti ficat aiām. g ma' hr' ꝑ eius. c. resurrne morte. g mag cātur ab e ne q morē sicut ē mors x' s; eit p mod sac' ti sac' e sitiudīe ei' ẽ ẽ cū ẽ g mors x' nulla simitu' ẽ iust ne. s; pō rē uidebitur pō cā ee iustificōis. rō quā passōis sic incedi' ingrui obi' sic. zach. ix. i sang e testamti tui eduxisti de lacu i quo nō erat aq. g re deptio fca ē p sang ne. Ꝯ It i canone. d'r hic calix sang's noui testamti qui pro nob et p multis efundet' i re missiōez peccor. g i sanguis effusiōe p morte fca ē solō pcci. Ꝯ It. he. ix. ꝯ i sang' et sine et sine sang'nis effusiōne nō fit remissio. Ꝯ It ide. ix. viij. sangs x' emundauit ꝯsciam nrām ab opib; mortis. ad s; ui d' dō uiuēti. Ꝯ It b. sana me dne et sanabor. sal. me. et sal. ero. n' tm filius n' suo. n' sangs tuus interpellet p me. Ꝯ It. Jo. j. ecce agn' dī. ec. q. t. p. m. agn' a nō tollit peccm̄ n' lauado i sang ne. sic he. apō. j. dilexit nos. et lauit nos a peccis nris i sang ne suo. Ꝯ It ambro' s' pcca' c. an erit peccm̄ nrm̄ ut saluari nō possem'. n' unigenitus dī filius p nob moreꝰ debitorib; mortis. Ꝯ It. Jo. iij. sic d's dilex mūdū ut filiū suū unige' daret ut oīs q credit i illū nō peat. s; hat uitā etnam. Ꝯ s. rō sua n' c face ui ad iustificaōm. q; tūc nō erit xp's i statu merendi. g n' s. nec nob mint te. s; pō idq mint. recip in p'mio glīe. siue stole cor's. s; adhc ui iustifico hoī sit. s; pō caluarias et glīe sic et ui mui i bra. quia oīs muto ē p ꝯriu nō ig' i nob fi d; ꝑ transitus a peccto et delecto pcci oz q hoc fiat p ꝯriu. hec a sūt uirtutes. g iustifico debe uirt' ꝯ passionib; ut' rt rū s quid ē q mag r ut dre iulna. qui iustificauit nos. q; nos uidetes cari' te sua erga nos. mouem' ad diligend'. et i cari' te iustificam'. sic. n. mors sua nō fit n' p aliens adiuuas ad iustificaōm. et si sine ipa caritate huissem'. suffic' fuissem' i ustic' a et hoc fm ē. q; q m ꝯz dilexisse eū. n' debitū sol uiss; p nob redēpti nō eem. Ꝯ s. p hoc et martires iustificauisset nos a pccis. q; nos uidetes eos pati p fide et ꝯ [illegible] cari' te erga dm̄. q dat eis sit to

h' capit s. libaōm i q uū prima nos a diabolo a peccto cur d's hō q ui libauit a pena p'g h' i radit qō uidet a. qn pas aiās n̄ras q a n' n' egit nos i iustificando ē ꝯ iunctū ē lib' g n' ꝯ iunxerat n' sacm̄ i iustificās g passio xp'i p tinet ut ad cām p't peccata nr̄a ꝑ tia iustificat aiām ē rñe q cū morte q a morte s; It sic a ē sacm̄ ut a g' it similit' hatene ullam hr' similitud

nrātū seuus n' sit ā seuis tuus t ꝑ pellet

i ui erat peccm̄ nrm̄

uidet x' iustifico s; hoc sit s; pō caritatis et g' sig' in nob d'; sic a peccto et delecto pccti apparet pecta s; pot'iu h a ē ē uirtutes g'

constat[ur] pecti et sic illa caritate erga deum iustificamur
et sic n[on] ut[?] pro[?] fecissent nobis xpc. Item si hoc tantum ut
lius valuisset nobis beneficium a deo collatum. ut esse in
est. et intellexe. et dignos dare etc. Quarto passio
quia ex hiis attendunt adsimilitudinem dominum quod caritate
que iustificamur. Item magister multa tangit alia ad h[oc]
circa quod est ex fide. eo quod proposuit deus eum propiciato
rem per fidem in sanguine ipsius. ut ostendat ad Romanos
peccato ex tuum in psalmo. iiij. xxxj. constat autem
multi sunt articuli preter articulum passionis. ergo
fide passionis iustificamur et non sit minor
ex eodem dominum tantum et unum. quod eodem xpm passum tamen
sunt ad iustificandum nobis. quod deus est tantum. Quarto quod ipse
passus. hec autem forma est ergo nulla est causa quod
ut magister. Item si xpc deo [...] autem nos hui
te. manuit. sine quibus [...] ut dicit augustinus in
ungi. non salvamur sic ipse dicit in x. distin
tione. quia minus sumus et hui [...] corde. quod non
ut ad remissionem peccati per mortem xpi. ille
et sic fides etc. Item magister in alia tangit
tantum modum dicens ex verbis augustini. quod morte sua uno
sacrificio verissimo quicquid culparum erat. delevit.
ergo ut quod ipse iustificavit offerendo sacrificium. probatio
etsi non iustificasse attendendo adeum et ulli una
do ad fidem. Item solutio dicendum. quod iustificatio consideratur dupliciter. scilicet ge
neraliter. prout refertur ad nomen totam duplicitatem in adam. et
specialiter prout ut nullus iste. vel illi qui iustificat ipsum.
Item si in relatione adeum per considerationem. iustificatio modis. scilicet.
in relatione adeum efficientem. vel in relatione adeum meritorie
vel in relatione adeum meritorie duobus modis. scilicet in
toria de congruo. scilicet adeum sacramentale. duobus modis
scilicet. que est causa et signum est expresse iustificationis. vel que est
causa et signum expresse iustificationis. hinc habita adistinc
tione. facile est respondere ad totum. dico ergo quod iustificatio
ne adeum meritoriam que relata meritoria re
lata. que est meritoria de condigno refertur ad passionem
xpi quia meruit ubi solo aperto adeum se iustificavit. re
lata autem adeum meritorie ex congruo. refertur ad merita
sanctorum. iustificatio particularis vel personalis non generalis que respiciat
non debitum ex adam. quod solus solvere potuit xpc. rela
ta ad adam. quod solus solvere potuit. relata adeum
efficientem. refertur ad solum dominum. qui solus efficiens est de
lens peccatum et efficiens iustificationem relata vero adeum formale ut
iustus sit per gratiam et virtutes. relata adeum sacra
mentale. que causa est et signum expresse sic scriptum. sic per de
bitum originale refertur ad libus. sed debitum a actu al
refertur ad penitentiam sic post baptismum. relatam autem adeum
sacramentale expresse iustificationis refertur ad deum et homines re
gredo. unde [...] et [...]. in se presignate. unde iam
planum est solvere ad totum. Item ad secundum ergo dicendum. quod passio xpi
corporalis fuit et spiritualis. et divina et humana corporalis. quia vul
nera fuerunt in corpore. spiritualis. quia dolor in anima et spiritu. humana,
quia homo erat qui patiebatur. divina. quia verus deus patiebatur.
tangere autem est duobus modis per substantiam et per effectum. et hoc
secundo modo tetigit nos et tangit nos. si autem queritur quod
effectum istum continuet autem. tangens iustificationis. scilicet in hoc

eadem solutio patebit. Item ad aliud dicendum. quod passio xpi per adeum
iustificationem spiritualiter coniungitur et est quo ad effectum continu
et passionis. scilicet fide et caritate. et ideo illa obiectio procedit ex
falso. Item ad aliud dicendum. quod licet peccati conveniat ei per hunc infini
non tamen placet est cum hoc. sed et dicendum. et expresse illa
persolvit ergo iustificationis et passionem in hoc iustificationis. Item ad
aliud dicendum. quod ad rationem in quo deum est per unum exempla
rem et sacramentaliter quodam modo. Item ad aliud dicendum. quod mors
xpi causa est per modum oblationis sacrificium meritorius. et hoc mo
do dicitur sacramentum nostre iustificationis large sumpto sacramen
to pro sacro secreto et non per similitudinem etc. v. et
per dicit ut quidam dicunt. quod due sunt partes iustificationis. scilicet
mali amotio et boni adeptio et passio per morte
ponit similitudinem ad oblationem peccati. quia sic mors
separavit animam morti alii. in iustificando separatur anima morali
vita peccati in qua aliter ut bruta vixerunt. et ita ponit
similitudinem ad iustificationem expresse alterius et. scilicet adep
tionis vite et iustificationis. et hoc videlicet vellet apostolus. dicens.
ro. vj. et sepulti sumus cum illo per baptismum in morte.
ut quomodo surrexit xpc. a mortuis ita et nos in vite ambule
mus. existimate nos mortuos quidem esse peccato.
viventes autem deo. ad alia autem sequentia quibus plura pas
sionis esse causa nostre iustificationis. iam patet solo per distinc
tione. autem habitam ad id quod ulterius querit magister
in diversis expresse caritatis et fidei. dicendum. quod magister ex hoc mo
dis ostendit. quod passio xpi iustificationem licet iustificatio consideratur
duobus modis. scilicet quo ad iustificationem. et sic una sola causa iustifi
cat. scilicet oblatio salutaris sacrificii pro nobis consideratur
et quo ad effectum. et sic oportet adesse fidem et caritatem non
in. effectum nobis efficit passionis non sine decore mistico
patientis hoc autem non potest facere nisi caritas et ideo magister
in diversis declaravit. ut consideratur caritate erga nos illius
in patiendo. preterire. quia sanguis suus non habet effectum
ex se suum iustificatum. quia accipiunte fluit sacramentum
redemptionis. ideo oportet aspiciendo intendere ad caput. et ad hoc
elevat ad oculos fides. et sic patet quod tolerabiliter procedit
magister in alia. Item ad id quod contra obiectum dicendum. quod non patiens
quia caritas est sufficienter. nec ponit fontem salutis.
sed sic efficienter et unit nos fonti salutis ut in suo corde
existentes hauriamus de fontibus salvatoris ex sitientes
domino. Item ad aliud dicendum. quod martyres licet attendant nos
adeum. non tamen illa caritas prout sic consideratur
unit nos patientibus eis. sed per xpi passionem. Item ad aliud dicendum.
quod baptisma sunt ad iniecta caritatis. sed non cum eis
effluitur in nos unda salutis lavantis. sic per pas
sionem fit. Item ad aliud dicendum. quod non omnem articulo per in
nobis fontem iustificationis. quo adeum articulum iusti
ficationis dispositive ad iustificationem. et ideo illa obiectio non procedit.
Item ad aliud dicendum. quod alie virtutes non sunt attingentes deum
sicut iste due et ideo patet. quia actus illarum sunt
terminus quo sunt ad finem et non immediate in fine. ve
spe autem patet. quia licet ipsa sit virtus finis tamen est expectativa
do ut in ore deo. fides autem attingit quantum ad virtutem
articuli divini. et caritas unit per amorem et ideo
alie virtutes forte quod iustificant. sed non ita per se
sunt unitur ipsi iustificationi ut caritas et fides

constat
et sic non
vel per
et unit

passio xpi que
quantum ad est peccati
autem adhuc causam quod
propiciatorem per fidem
aspiciatis ad serpentem
contra aquod in ea sunt
ergo si per fidem passi
onis sit major fides quod
vim valuit nobis ad iusti
tiam sicut quod ipse est passus
ergo potest magis. Item
ex quo docuit nos humi
militate et in suo
augustinus in libro de trinitate
quod [...] disertam [...] quod
qui [...] ad [...]
ille [...] sic fides
augustinus tantum [...] ex verbis au
gustini dicens quod [...]

So.

Quo[modo] ver[e] [per] x[pi]s[ti] mortem sua[m] dele[tur] q[uic]q[ui]d in[est] car[nalis] cul[pe]

esse p[er]fecto ad totu[m]. ¶ Item q[uod] morte [christ]i p[er] sua[m] q[uic]q[ui]d culpe extitit etc. hoc n[on] f[actu]m [est] u[idetur]. q[uia] adhuc m[u]lta
peccata sunt q[ui]b[us] diabol[us] ad luenda supplicia hom[ine]s de-
tinet et hic. et in futuro. g[o] n[on] destruxit q[uic]q[ui]d erat
culpe. ¶ Jt[em] si destruxit q[uic]q[ui]d erat culpe. tunc sup[er]
flua uident[ur] alia remedia. q[ue] cotidie q[uan]ti [con]stituta sunt
p[ro] ue diuisis[m]. ¶ So[lutio]. f[actu]m [est] u[idetur]. q[uod] destruxit. q[uic]q[ui]d erat cul
pe. q[uia] culpa h[abe]t opposita ad h[oc] n[on]. pe[n]a a satisfac[tio]
h[abe]t ordine[m] [contra] pena[m]. s[ed] x[pist]i p[er] pena[m] passio[n]is satisfecit
p[ro] nob[is] g[o] sac[ri]ficiu[m] hoc ordinabil[e] [contra] pena[m]. et no[n] [contra] cul
pam. ut u[idetur]. et i[deo] no[n] deleuit. q[uic]q[ui]d culpe erat.
s[ed] p[otius] q[uic]q[ui]d erat peccati. ¶ So[lutio]. u[idetur]. culpa illa q[uod] p[er] pas
sione no[n] posse deleri. q[uia] q[uan]tu[m] erat bonu[m] ui
ta x[pist]i tantu[m] malu[m] erat occisio x[pist]i. u[e]l maius. ¶ Propter
s[e]c[un]d[u]m adiuncta[m] damp[natio]. g[o] u[idetur] [est] min[us] bonu[m] no[n] pos
sit [con]tra maius malu[m] q[uia] mors x[pist]i no[n] ualuit delere
illa[m] sola[m] culpa[m]. q[uam] p[er]petrauer[unt] occisores sui occid[end]o
eu[m]. g[o] m[u]lto mi[n]us ualuit dele[re] illa[m] c[um] o[mn]ib[us] alii[s]
culpis. q[uo]d tam[en] f[alsu]m [est]. q[uia] m[u]lti de occisorib[us] salua
ti sunt. sic log[ui]t[ur] e[tiam] [con]tinuo. et alii ut d[icitu]r s[uprad]ict[is].
¶ So[lutio] d[icen]d[u]m. q[uod] in p[e]cc[at]o. iii. s[un]t. q[uo]r[um] tu[m] ita [sunt] [con]iuncta.
q[uod] unu[m] no[n] soluit[ur] sin[e] reliq[ui]s. [con]tu[m] a soluble est
ab aliis e[ti]a[m]. p[ri]m[u]m [est] culpa q[ue] [con]trariat[ur] gr[ati]e. s[ecundu]m [est] ma
cula s[e]c[un]d[u]m q[uod] e[st] [contra] ymag[ine]m. t[er]tiu[m] [est]. reatus pene et[er]ne
et isti tr[ia] s[un]t [con]iuncta. q[ua]rtu[m] [est] reatus pene t[em]p[or]al[is].
h[oc] ig[itur] [con]cedo q[uod] passio x[pist]i suffic[it] del[ere] culpa[m]. s[ed]
tam[en] actio passio[n]is t[ame]n culpam t[ame]n t[em]p[u]s. e[t] [ex]p[re]ss[e] reat[us] reat[us]
pene et[er]ne. sic plur[imis] ob[iectis]. s[ed] q[uia] no[n] [est] solu
bil[is] reatus n[isi] soluatur macula. et culpa. i[de]o p[er]
tin[et] ui passio[n]is ad [h]a[n]c culpa[m] et macula[m]. s[ed] hoc h[abe]t
passio m[e]r[it]o [quam]u[is] ipsa affluit nob[is] gr[ati]a. ab ipso pac[ien]te
q[uia] directe [est] [contra]rias. et culpa. et p[er] [con]seq[ue]ns [contra] macula[m]
et [contra] reatu[m] et p[er] hoc p[atet] s[olutio] ad s[ecundu]m. ¶ Ad p[rimu]m d[icen]d[u]m. q[uod] pas
sio del[e]t suffic[it] p[er] se ipsa[m] s[ed] eff[icaci]t[er] del[et] [cum] fide et
caritate. sic in p[ro]ce[ss]u q[uo]d e[st] dem[um] [est]. ¶ Ad a[liu]d d[icen]d[u]m. q[uod]
illud arg[ume]ntu[m] an[sel]m[us]. fac[it] et soluit dice[n]s. q[uod] ig[nor]o illa [quam]
credebat e[ss]e pur[u]m ho[m]i[n]e[m] excusabat[ur] a tanto. et i[de]o
in dampnu[m] p[e]cc[atu]m cu[m] aliis excusab[i]le e[ss]e potuit. s[ed] t[ame]n
lar[gi]t[ur] [est] suppo[sitio] [con]tra duab[us] de c[aus]is. q[uia] una [est] q[uia] ma
liu[m] no[n] pensat[ur] ex q[u]a[n]titat[e] negotii tantu[m]. s[ed] [est]
ex q[u]a[n]titat[e] facientis. et sic bonu[m]. un[de] impossibile
[est] ut s[e]c[un]d[u]m ho[m]i[ne]s sic malu[m]. q[uia] [est] bonu[m] s[e]c[un]d[u]m ho[m]i[n]e[s] et d[e]i.
s[ed] su[per] i[n]finitu[m] excedit i[n] amb[obus]. et si dicas q[uod] s[e]c[un]d[u]m ho[m]i[n]e[s]
[con]tra erat occisio d[e]i et ex p[ar]te illa erat infinitu[m] malu[m].
d[icen]d[u]m. q[uod] hoc n[on] [est]. q[uia] ex p[ar]te pacientis erat bonu[m]. et
no[n] malu[m]. s[ed] ex p[ar]te facientiu[m] malu[m] t[ame]n. et i[de]o a[d] p[er]p[etrationem]
eor[um] attendi p[otes]t [est] i[n]ficiete et no[n] in p[ro]ficiete. et sic
stat [uer]o inducta. s[e]c[un]d[u]m [ratio] [est]. q[uia] i[n] suppositur eq[ua]litas
adh[uc] potentius e[ss]et bonu[m] [quam] malu[m] destru[en]do q[uam] e[con]t[r]a. q[uia]
bonu[m] de se h[abe]t u[ir]tute[m] impug[nan]di malu[m]. malu[m] a[utem] non
h[abe]t de se. s[ed] ex bono. ut d[icit] dyo[nisius]. i[n] lib[ro]. de di[uinis] no[minibus]. u[er]s[us] f[inem].

Quo[modo] v[er]e passio x[pist]i d[e]l[e]uit cyro[graphum]

¶ Item in q[uo]. [f]uso g[o] sang[uine] sine culpa. etc. cyro
graphu[m] n[on]. [est] instrum[entu]m. q[uod] tene[tur] manu ad firmit[at]e[m]
test[imoniu]m[?] possio[n]is. un[de] d[icitu]r a cyros q[uod] [est] manu[s]. et g[ra]phos
q[uod] [est] scriptura. tale a[utem] scriptura[m] nulla[m] d[e]b[i]t[u]m d[e]l[e]t. et d[e]l[e]t[ur]
g[o] u[idetur] q[uod] n[on] sit [ue]r[u]m. q[uod] deleta fuit cyrog[ra]pha cul
pe. ¶ So[lutio] d[icen]d[u]m. ad hoc. q[uod] methaph[or]ica est locutio

[est]. nos. n[on]. peccando reatu[m] pene [con]stringim[ur] et sic
p[er]sona[m] d[e]i debitores efficim[ur] t[ame]n t[ame]n iudicis. sic l[e]g[itu]r [quod]
d[e]r[elinquen]do dare [ei] r[e]o[rum] p[er] chyrographu[m] iudici quo tene[tur] sol
ue[re] suppli[ci]a. ita nos debito p[e]cc[at]i obligam[ur] t[ame]n ergo d[e]
mo[rte] ad luendu[m] supplicia et no[n] h[abe]m[us] firmit[er]. et a s[an]a
d[e]i. et reatu[m] n[ost]r[u]m. ¶ Item in q[uo]. ¶ Cep[it] nos. q[uo]. i[n] uac[u]os
possid[e]r[e]. hic. n[on]. introduci mod[us]. qualit[er] lib[er]ati su[mu]s
a potestate d[iabol]i. [quia] i[n] nullo p[ro]fuisse nob[is] passio ad liberatio[nem]
d[iabol]i. q[uo]d [est] dicit ap[ostolus]. eph[esios]. v[i]. post passione[m] q[uod] no[n] [est]
nob[is] colluctatio ad[uer]sus carne[m] et sang[uine]m. s[ed] adu[er]sus
p[ri]ncip[es] et p[otes]tates adu[er]sus mundi rectores teneb[ra]ru[m]. har[um]
[contra] sp[irit]ualia nequitie. i[n] celestib[us]. g[o] n[on] resolut[us]
nob[is] pugna sic e[ss]et. s[ed] tu dicis. q[uod] n[on] in[cu]mb[un]t
demones in eos h[om]i[n]u[m] obsidendo s[ed] s[e]c[un]d[u]m h[om]i[n]u[m]. sic fe
cer[unt] an[te]. i[tem] f[alsu]m [est] cu[m] aug[ustinus] dicat. q[uod] i[n]tulerit le
sang[uinem] et d[e] m[u]lti[s] [cor]p[or]ib[us] t[ame]n. q[uia] d[iabolus] i[n] corp[us] ab obsessis
corp[or]ib[us] expellebat[ur] a[n]t[e] post passione[m]. s[ed] tu dicas q[uod]
an[te] passione[m] coegit ad malu[m]. s[ed] post passione[m] no[n]
potuit. hoc it[em] f[alsu]m [est]. q[uia] l[ibr]i. a[uctori]s. indica[n]t p[ro]b[at]. ul[tr]a in
p[ec]ca[ta] s[ed] [com]pelli no[n] pot[es]t. q[uia] iam p[e]cc[a]t[u]m effic[er]etur.
no[n] p[e]cc[atu]m g[o] i[n] nullo ablata sunt a p[otes]tate ei[us] n[on].
si dicis forte q[uod] p[otes]tas [quam] ad y[do]la[tria]m q[uam] an[te] passio[n]e[m]
fuit ei[us] p[ro]p[ri]a. hoc it[em] n[on] [est]. q[uia] adhuc in g[entibus] e[st]
y[do]lat[ri]e i[n] multis g[e]ntib[us]. et n[on] q[uam] fuer[unt] here
ses et m[u]ltiplica[n]t[ur] de die in die. g[o] u[idetur] q[uod] mag[is] solu
ta sit ei potestas. q[uam] ablata. ¶ It[em] ap[ostolus] dic[it]. q[uod] in nouis
simis t[em]p[or]ib[us] instabu[n]t t[em]p[or]a p[er]iculosa. g[o] u[idetur] q[uod] pas
sio e[ss]et ei potes[ta]s i[n] nos possum[us]. q[uam] auferatur. ¶ It[em]
dan[iel]. ix. ueniet t[em]p[u]s quale nu[n]q[uam] fuit ex eo quo
ho[m]i[n]es e[ss]e ceperu[n]t us[que] ad t[em]p[u]s i[ll]ud. et lo[quitur] d[e] an[tichristo]. ¶ It[em] ap[ocalipsis]
d[icitu]r q[uod] soluetur sathanas. t[un]c ut seducat [gentes]
q[ue] sunt sup[er]. iiii. angl[os] t[er]re. gog. et magog. quid [est]
s[ed] q[uod] d[icitu]r q[uod] ablata [est] ei p[otes]tas in nos. ¶ It[em] ui[detur] e[ss]e f[alsu]m
q[uod] d[icitu]r. q[uod] cep[it] nos. q[uo]. i[n] uac[u]os possid[e]r[e]. quo. n[on]. m[odo]
re[gnu]m possedit nos diabol[us]. no[n]. n[on]. p[er] hoc [que] t[e]rris sui eu[m]
nos i[n] sp[iritu]a[lib]us. nos quia p[e]cc[a]t[u]m d[o]m[in]o g[o] u[idetur] n[on] [est] [u]e[rum]
q[uod] d[icitu]r ¶ S[ed] [contra] in apoc[alipsi] d[icitu]r q[uod] x[pist]i angl[u]s fortis descende[n]s
ab o[rie]nte solis ligauit demone[m] ne no[n] seducat
a plus g[e]ntes. ¶ So[lutio] d[icen]d[u]m. q[uod] m[u]lt[iplex] [est] liberatio a demo[n]e.
una [est] quo ad potestate[m] tenendi et reatu[m] n[ost]r[u]m et alia
no[n] ne. hac o[mn]es liberati sum[us] suffic[ienter] p[er] morte[m] x[pist]i. s[ed] t[ame]n
effic[aci]t[er] liberam[ur]. n[on] p[er] fide[m] [con]tinentes an[te] passio[n]e[m] a[ut]
et deti[n]eba[n]t[ur] ad min[us] in l[im]bo. alia [est] quo ad potestate[m]
i[m]pug[na]ndi. et illa no[n] [est] ablata. s[ed] debilitata p[er]. [quam]
q[uo]d. iiii. p[rim]o unu[m] [est] uictor[i]a q[uam] uictus [est] ei. ex hoc. n[on]. m[ihi] .i.
n[on] potes e[ss]e et altu[m] [est] collo ad uicto[r]ia[m] t[ame]n s[e]c[un]d[u]m .ii.
sic passio et sang[uis] x[pist]i que i[n]t[er]pellat p[ro] nob[is]. et
alia m[ortu]i x[pist]i. q[uia] i[n] eo in q[u]o passus [est] ip[s]e. et tempta[tus]
pot[est]. et his q[ui] te[m]ptantur auxiliari. t[er]tiu[m] [est] [con]for .iii.
tatio pug[na]ntiu[m] [contra] demone[m] p[er] ablatione[m] fomitis et
collatione[m] g[rati]e maioris. quartu[m] a[utem] q[uo]d no[n] est negl[igen]d[u]m .iiii.
sig[nu]m salutis i[n] signaculo s[an]c[t]e cruc[is] q[uo]d accipi[tur] a g[regorio] i[n]
dialogo. ubi demones legu[n]tur no[n] potuisse ac
cedere ad iudeu[m]. i[n] te[m]plo y[do]li iacente eo q[uod] si
g[na]uerat se cruce. un[de] dixer[unt] p[ri]ncipi suo q[uod] e[ss]et
uas uacuu[m] s[ed] sig[na]tu[m]. sic g[o] sum[us] liberati a morte d[e]i
nimis aliis mo[d]is q[uos] no[n] uidem[us]. ¶ Ad p[rimu]m g[o] d[icen]d[u]m.

7 ad fin. 7 tctiu 7 quartu dd. q adhuc pugnat.
s3 no ht pug ei tm efficacie. sic hic. gl. iij. a
x passoe no heremus. C ad 4 dd. q hoc dic ap. pp
hoc q hoies se indigos reddunt adiutorio passionis
7 debilitat multitudine pecco4. s3 no mini. pp hoc
operatur passio x. l3 tm no opetur. C ad 4 q obi
dr pr an x dd. q illa psecutio laxata fuere in tota
ecclam grassabit. s3 hoc no e ex aliqua debilita
te passiois aufereetis pte. s3 ex iustis laxatis
adtis pp enormia pcca hom adhentiu an x. C ad
a dd. q iuitate nullo iusto titulo possedit nos
dmon s3 tm iuste ds pmisit pp pcca nra 7 q2
totus mdus i malig positus e 7 nos nascimur
i mudo maligno filii. ire. exemre cecheu 7 pre
amoreo. q. s. f fui dic. jo unaculi ei dnt. ta
qua in domo sua ex suo 7 ancilla nati. s3 x pas
sione sua eruit nos facies de filiis ancille fi
lios libe. 7 d filiis ire filios adeptiuis 7 gre ut
ia no sim filii ancille. s3 libe. qua libtate x nos
libauit. ut dic ap. gal. v. C de m q. fuit e g lib
mor x in. n. no fuisse necem. q2 ex q diabls
iniuste nos detinuit 7 .j. dice. potuit nos i
te ds in potate sua rethe. C jt. in q 7 debit
rethe nos in sua potate. q2 dei ut iusti iudi
cis e reuocare quicquid fit iniuste. s3 iniuste
uetuauat nos diab. g ds debuit reuocare C p.
qr i ho no potuit anglus satisface. anglus. n.
mag e ho inuibit. l3 n do q. ds q2 eo4 quo4
minor e distantia hois 7 angli qua hois 7 di. g
inuibilior e ho angelo 7 eg. qua ds hoi. poatur
g sic ee ft. tuc ut q ille no eet debitor mortis
7 ita morte palus solue potuisset. g no e ums q
dr in lra. q2 ho satisfacere no potuit n ds eet
Deo. C 2o dd. ad pm. q ds quide iuste potate dia
retrahe potuit qn uoluisset. s3 tam ho iuste re
chetur. q2 ho bn mruit in potate dia eet. l3
diabls in ho nullu ius hret. Vn iusti deq
lo hic mag e ex pte hois retracti n ex pte dia
iniuste hoiem uetuantis. p3 solo ad f. C ad 3
tm dd. q satisfa e no qr ho no potuit libari
nisi a do hoie. s3 hoc sufficiat. C ad obm a q hic
ftin e dd. q si angls incarnaretur. ille eet tantu bo
nu simplr. g totu q eet 7 posset 7 faceret pse ipo
debatori. nec adh videt unu pmisse. g in
sti ei no sufficeret 7 omib3 aliis p sib ostensu
e q offensa e in dm fin una 9siliatia e infita.
7 fm dapnu illatu. e 7 infita pot salti q2 abstu
lit gr qui psuit de illo nasci no tam ds qui nasce
reri in optuit satisfacere ee bo 7 ptu infiniti.
aliquo mo 7 hoc no 9peteret alicui creatto. g nl
la catiua redime potuit 7 sic uficit q hic dr
i lra. C de m q. ad q pena tpali 7 etna. h. n. tu
git 9ttu. a quo libati sum. pmittit x. vi a fm
q dr p pte p. s. q libauit a pena etna. vi q d
nec tuc eg libauit n eg geant i limbo 7 illi no
erat i morte cu uiuent ics. 7 aduetu ei. ut

dic aug. spe felici exsistabat. C jt nec pt. nec
aug an debitu etne mortis relaxatu e alicui
p sola morte. g m fm q dic de libatoe a pena
teporali. in spe. qn in tne i inica mors de
struetur unde nich ee. q2 si x no fuisset mortuu
adhuc sci resurge 7 in eis inimica mors dstruet.
pbo. articulus fidi e rfne mortuo4. e no pot
subee fm g necce e euenire. g sine xpc mortuus
eet. siue no. semp libati fuisset a pena tepali. C jt
sicut illa libatio a x. vi po causari a rfne q a morte
ipsius. 7 q2 rr ipsius e ca nre rfnis ut dr glo. sr
epl am ad co4. xv. C solo dd. q mors x soluedo
uinculu quo i morte detinebamur libat abutuq3 mor
te. s. teporali 7 etna. uinculu a illd e obligo ex orig
pcco. C ad pm g q q. qd uoce mors. dico sine pu
dl q sepatio anime etna q e uisio di. facie ad facie.
7 hoc dbit relqx in solne pcti p passoe3. 7 no e in
9ens q sci pres fuer i morte illa. sia tn quis glr
illa fuit etna mors. cu tn sicut dd. q fuit etna ra.
ex pte nra. l3 transient iutute pcti. infiniti q sol
uit x p nob s. a nob. n. nuqua transisset n in illo
vel mo. libatiois illi. q ds detinuasset adhuc q q
dilta pte dd eode mo q cos nra ptinge ad glam
rfnis nullo mo potuit n soluto pcio 7 quo adhuc
solone libati sum p morte x. C ad hoc q obic dfide
rfnis dd. q articuli fidei ordi fuit. i. s. q rr mor
cdit iutute fidi futi. soluto p nob pcio 7 fracto
uinculo quo detinebamur ne glificari possem. C ad a
dd. q rr quo ad eg dotiu cors refert ad x rfne.
s3 quo ad solone obligois inpeditis glam cors ref
tur ad passione. ut adam. de m h. ois tpalis pena
q uisa 7c. hoc. n. m fm q2 requirit 9tritio 7 dolo
de pecis 7 illa sut pene C p q e pea ista. q in mortu
ipnia. pna. n. inflig fm mod crimiu. g in q pn
sit moratua. C jt cu passio x remittat ad de pea
7 dolor 9triti. ad remittat. 7 . . . clauis ad. n q nulla
pea debeat in satisfacoe infligi. cu tot 7 tanta adiu
toria suffice uideant. C 2o dd. ad pm q baps no req
rit gemitu 7 planctu extiore. 7 q intiore exigit
i adultis hoc no e pp impom bapti s3 ne sit accedes fict.
q2 fictus pot obice spui sco disciplie. ut hr sap. j.
C ad a dd. q pena debita p pcco mor infinita e du
roe. q2 in etnu mint puni. in ppor lis pp acbita
te. dico g q ds relaxado culpa pse remittit
pene infinitate 7 in ppetualite acbitatis. s3 adhuc
remanet pena expiatiois. qua necce e rec pe
sari. s3 no suffic ho exse 7 io quatitate maxima
tollit passio x. put satisfec p nob. 7 adhuc rema
net pea solubilis. in ho vita. si tm duuit. s3 gdus
nob. 7 io q graue e tollit passio x vi clauiu. 7
remanet adhuc pea satisfactoria. n in lru g ius s3
arbitriu pnitib3 in ig 7 qualitate 7 qte delicti. C un
ipe dr ne indi reddeptor 7c. h icp pars illa
in qua agit q lr x ex roe muti sin uo dr indi re
deptor 7 mediator. 7 io dr. in. d. ptes in q4 p o.
quali e reddeptor. in sa q lr e mediator. ibi

facilior rimo . . . e distancia

Sol.

Sol.

Sol.

pena

Sol.

. . . portabit.

qui solus dicitur mediator etc. Et illa ultimus dividitur in duas partes. in prima quarum ostenditur effectum mediationis qui est reconciliatio. in secunda ostendit in quantum mediet et in quantum non medietur. Unde et mediator dicitur etc. Et in hoc determinatur distinctio ista. Incidit autem dubium in prima parte secundum quam videtur dici Christus redemptor. si enim dicitur usu potestatis ut dicit Ambrosius tunc ab eterno fuit redemptor. Et redemptionis sit redimere quia redemptor non nisi ille est pertinet ad actum redimendi. unde quia ab eterno redemerit quod falsum est. Item secundum habitum est in hoc d. quod usu potestatis non erat in medio in redemptione hominis sed post ubi medium est. Et ergo illa non sit nisi facto redemptionis ubi suscepit. unde quod solus filius redemptor sit. et non pater vel spiritus sanctus. Item usus potestatis est in omnibus actibus divinis. sed non omnis actus divini sunt opera redemptionis. ergo usus potestatis non sufficit. Ad hoc quod deus dicitur redemptor ergo pater et spiritus sanctus non debet dici redemptor sed solus filius. Solutio dicendum quod trinitas dupliciter dicitur in divinis redemptor. ut dicit Ambrosius. scilicet usu potestatis et humilitatis effectu. sed usus potestatis absolute facit redemptorem. sed usus potestatis in illo opere per quod est redemptio. non enim ipse solus Christus sed et divina potentia. non morte mortem superasset nec infernum vicisset. nec solus ut mors liberasset et hoc potestatis usu. et Christus operabatur pater et spiritus sanctus. sed non in similitudine passionis in effectu humilitatis. et hoc intelligit magister in littera. unde et ipse Christus dicit. pater in me manens ipse facit opera. et Luce xi. d. de spiritu sancto dicit. si in digito dei eicio demones profecto pervenit in vos regnum dei. et per hoc patet solutio ad obiecta. De eo in quo. Item suscepit etc. Sacramenta enim que sunt causa nostre iustificationis sunt in prima et extrema unctio. et huiusmodi. de quibus non legitur quod ea suscepit Christus. Ad hoc dicendum quod duplicia sunt sacramenta. scilicet experimenta que sunt. quedam medicina et sacramenta mixta. ut nativitas. passio. resurrectio et huiusmodi. que sunt causa nostre redemptionis experte satisfactionis pro nobis a quo virtute habent sacramenta que suscipimus et de istis loquitur hic vel potest dici quod Christus accepit sacramentorum esse dando eis effectum. sed non suscepit sacramenta ut nos suscepimus. etiam baptismus. non suscepit dando vim regenerativam aquis in contactu carnis. manus impositionem puerulis. penitentiam lamentum flendo et orando. et ieiunando. ut [illegible] ieiunium et lamentum possit habere effectum. distributione eucharistie corpus suum dando discipulis ordinem autem faciendo eos principes potentis sue. in ligando et solvendo. et consecrando corpus suum actu unctionis extreme non legitur recepisse. quia unctio Marie non fuit facta oleo. sed illi exhibuit rem perfectam quod fuit oleo exultationis gratie plene delibutus. cum post solutionem de matrimonio habe. alii dicunt quod exhibuit sacramenta quando sanguis et aqua profluxit de latere. Johannis xix. aqua expiationis et sanguis redemptionis. De eo in quo non dicitur qui solus mediator dicitur. si enim dicitur Christus habet naturam. mediator potest vel dici extremum quam medium. quia homo extremum est. Item medium nunquam habet in se actu naturam extremorum. sed Christus est verus deus et verus homo. ergo ipse non est medium inter deum et homines. Item ipse sibi videtur contradicere in littera. prius enim dicit quod ipse mediator est secundum hominem non tamen et post in fine capituli loquitur contrarium dicit. sic ergo Christus per quod dicitur habere unam tamen habet naturam. unde medius est nisi in medio. ut deus sit per naturam divinam et homo

per naturam humanam. ergo non quod per coniunctionem utriusque nature sit medium et hic dicit quod per humanam naturam tantum. ergo sibi est contrarium. Item medium dicitur per participationem extremorum tunc medium est equidistans ab utroque extremo. ergo non erit actus medium unum extremum coniungens cum altero. ergo actus mediatoris non erit reconciliatione ut videtur hominis deo. Item cum inveniatur et a generali cum utroque extremo. ut de modo qui est immortalis est cum deo et miser nobis. nunquid ipse mediator erit inter deum et hominem. videtur quod sic. quia convenit cum utroque extremo. Item angelus bonus qui est [illegible] nobis in mortalitate [illegible] deo. videtur esse medius inter nos et deum. ergo esse mediatorem non tantum convenit Christo ut videtur. Solutio ad [illegible] fere per quadam auctoritate Augustini. dicit de civitate dei. d. ix. quanquam sed bene dicit. sic mediatorem inter nos et deum et mortalitatem oportuit habere transeuntem et beatitudinem permanentem ut per id quod transit congrueret morituris et per id quod permanet transferret ex mortuis. boni ergo angeli inter miseros et mortales et beatos et immortales medii esse non possunt quia ipsi et beati et immortales sunt. possunt autem esse et medium angeli mali qui immortales sunt cum ipsis miseri [illegible] huius contrarius est mediator bonus. qui adversus eorum immortalitatem et miseriam mortalis ad tempus esse fieri voluit ac sic eos in mortales superbos et miseros. [illegible] ne immortalitatis iactantia reducentem ad miseriam. et sue immortalitatis humilitate et sue beatitudinis benignitate dextrum meis quorum corda per suam fidem mundans ab illorum immundissima dominatione liberavit. ex hoc patet quod nec angelus bonus nec angelus malus mediator est quia angelus bonus nobis non convenit angelus malus sed [illegible] tamen actum mediatoris in conveniendo beatis non habet sed potius actum seductoris. unde idem dicit Augustinus. ad hoc quippe se interponit medius immortalis et miser. ut ad immortalitatem beatam transire non sinat. quia perstat sit quod impedit. id est ipsa miseria. ad hoc autem se interposuit mortalis et bonus. ut mortalitate transacta et mortuos faceret immortales quod in se resurgendo monstravit et miseros beatos. unde nunquam ipse discessit; ex hoc accipitur quod id medium est commedium quod est ut via. et extremum et medium coniunctionis et medium per equidistans ab utroque. Solutio dicendum. ergo ad primum quod Christus in quantum homo convenit cum extremo et existente unionis. habet ad [illegible] ipsum in quo convenit est deo. scilicet iustitia et gratie plenitudine. quia sine illa non esset medium coniungens. sed distans et faciens distare. sic angelus malus convenit quidem cum homine per mortalitatem que est miseria [illegible] et sic utrumque est medians. scilicet id in quo convenit cum homine. quia mortalitas transiens in mortalitate mediat et id in quo convenit cum deo. quia plenitudine gratie est qua omnes accipimus gratiam pro gratia. vel non dicitur hic medium per naturam sed potius ad naturas sic unite potestates duas. in quarum alteram convenit cum uno extremo et in altera cum reliquo et virtute est unio [illegible] extremorum in suis extremis. Ad a. dicendum. quod medium pro [illegible] negotium et mixtorum non habet in se actu extrema. quia illud quod non est ita medium quod habet actum mediatoris quod est unire [illegible] in medio supponis. sed Christus est ita medium. quod est ipse mediator et coniungens unum cum altero. et ideo oportet in se habere extrema actu. Ad a. dicendum quod ipse non est contrarius. quia medium sonat in fidelitate. Christus autem quod [illegible] est non infidelis pro sed equalis. cum unio ubi exigit adeo mediatorem. quia unum extremum

ht ille ho p'ma. s. mortalit' et ymmoez ad diu'a
n'a. & cū resit hre q' ut g'e plen' q2 dat
e illi ip̄e no adm'sura eq2 celitte unde hu'
n no hret illa b'titudine g'e. Io aug'. lo. ꝯ he'
dicet q' no eet mediator n' hret utraq n'a. n
q' g'ra utriusq mediator sit. s3 q' ut ee possit me-
diator ee in alti n q' n'ra e mīsio. ad relig'e u'ez
eug'. q' ā. int sit. accip' aliq'. qui sic dicit. i. ye.
de et. dei. no ob hoc mediatorē. q2 ub maxie.
quippe ꝑmo' et maxie ubi b'eū longe e a
mortalib; misis. s3 mediator e q' ho eo ipo
uez ostens ad id no solu bni s3 et bntm bonu no
opte qri ac mediatorez p quos arbitrem' nob
p'rentionis gd'us ee moliendos. q2 b' et bntis
de ist's p'ncipes hūani tīs nre ꝯsortiū p'buit p'apsi
dietatis sue. C ad a' dd. q' mediu e mediator
et n'a ut ita dicat no dr' p equi d'stantia. quia hoc
opponi cū utroq extremo;. C ad a' dd. q' demo
hr quādā ꝯuen' cū utroq extremo;. s3 imortalitas
sua no e illa imortalitas et io no ꝯuenit n' sol'
quid ip̄e. no est ung'. s3 p'o abducto et io no
ꝯ ei mediare. C ad a' dd. q' angelus bon'
no ꝯuenit. q2 hoc q' e ee creaturā no est
ueniencia suffic'. q2 hoc q' e ee eandē n'a
ꝯuenient. C p' mediare int dm et hoīem re-
ꝯciliando. no potuit sic p'us ostensum est.

Vtr̄ deus alio m° q° p mor̄te potuerit liberare genus humanum

Cxxv. D e in q'. utrū posst. a mo deus hoīez liberare. etc.
hic incipit quarta pars illi distinis. que ip̄ius.
uiȝ d. posita e exigitur hic utrū de' a' mo qua
p morte potuit liberare. et durat usq ad illū locū.
ubi dr' uide eade. d. x' q° e sacerdos ideq; hostia.
et d. in d. p'tes. in q2 p'. d' roes ꝯgen' q' uide
mo uoluit redimie cū ali' mod' possi et possibilis.
in sū ꝯse eam int dm et ho' et dicam. t. si n. tres
illa incam. etc. jnp'a pte e fac. s. qom ppoint et
so eam solois una dic exununtib; ad ip̄e imoss'
mo dat alia ex roe nisi'. et h ta fac uno. e. et ex
hoc p3 sua. C inc'dit a medib'm. p'. sic ali' mod
do possi' ut dic ul no et sihoc. e uni q' ali' mod
e dd possi'. tue q' so. qua possibilitate sit possi'.
C procedit a' ad p'm hic mo. dr. n. ans. q' minui i
ꝯens decetissime iusti' dr e impossi'e. cū g
max'm ingens sit iusti' uidetu et p'p'e contradi
ce illo aq no e ad aliu appellare. g' sustine
iniustitia possible e dd. s3 p'tim sine ꝯdigna satis
factione dimite. iniustu uidet e. hoc g' impossibi
le e d. p'bat a e s. et adhuc p'babi' ampli' no potu
isse satisface ꝯdigna satisfactiōez p peccō n' deu a ho'.
hoc n. dix. amb'. inp. d. g' ut aliu mo no fuisse
p'sibile. C jt ꝯtra ꝯg'entia oppoit aug' ignē
n'e. aut igne morus. ꝯtat q' p'ut hic loqum
de eis no oppoit. in g'ne n'e q2 no loquim de ope
n'e. s3 uotis q' e libitio. g' oppom in g'ne mons.
g' sangui'ū e bonu. o3 q' i3 gravu sit malū. q2 bon
bono no oppo'. s3 ꝯ. ut' filii dei no pot face malū.
g' no p' face magnū si g' ali' mo no fuit grauis

nre misie. sanande ali' mo no fuit dd possi'. C jt m
dic ans. e q'. utrū alio mo liberi potuit g'nus hu'm
no q' mod' ex p'te di. q2 d' p'. s3 ex p'te n'a. g'
hoc e q'de s3 a' mo nos exire potam'. de reatu
pcti. q' aut q' no. nisi p dm satisfacta'. qui et
eet ho. ut dic. ans. ꝯcludit. g' ali' mod' no fuit p'
sibil' et hoc q' hic. g' simp' ali' mod' no fuit possibilis.
C jt h' uit dic ex p'sse q'dam auctes quaz p' e
ad ut. ij. gal'. sup i' appuit g'a. dic. sic n ee m'
p'ncipes di'us ei. nisi ip̄e eet p'ncipes nre mor'is
et ig no sum p'ncipes n' p g'm reꝯciliationis no ee
m' reꝯciliati. nisi inun hu'e mo'l's eet p nob. C jt
ad ro. v. sic mo'be a' iml cetē glo. illa fides sana
e qua edim' nullū hoīem siue p'uule etatis. sit
maiois libari ꝯtagio mortis antiq et obligo'e
pcti q' p' nexus ꝯ xp' n' p mediatore di ho'm x.
hoīe x'm ih'm. e salubrima fide illi fr' sūt salui.
C jt ans. nisi'. e q' ho no potuit eum hre cali
ee n' biber no q2 no possit uitare morte si uellet
s3 sic dem inpossi'le eet a' saluati mdi. C jt ad he.
ij. sup i' p passione ꝯsumire autte salutis eor. etc.
glo. ubi x' incepatur. ho no redimeret et io red
deptus p'ret et frustra eent o' fca. ex his et multis
aliis ut ꝯcludi q' no erit ali' mo possi'l. ad liberand' du
g' hu'm. C jt quidā obiciunt sic ꝯ illi p'uidit et p
destinauit q2 p'destī e de omib; bois salut'. s3 q'
p'destinatu e impossible e no ee. g' necē e ee.
g' ali' modus no e possi' q2 i possibil' no ee et nece
ee et possibile. no ee sūt ꝯ diuectiue. in g'rto et so
mo modum. C jt fides patriarcha; credit hūc mo'm
sid' a no p' ee s'bee s'. g' necē fuit hūc ee mo'm
liberationis. g' no fuit possibile ee aliū. C b'. g'g' i moz
ta' l'. xx. qui nos fec' d' nichilo reno're et sine mor
te sua et passioe sp̄otuit. C jt leo pp'. in legenda in
annis palmar. omip'o. filiū di. q' p eande eens' e
essus pri potuiss; g' hu'm ad iabli dno solo ip̄o sue
uo'as erue. n' diuis opib; max' ꝯg'uiss; ut neq'ie hos
til' ad uistas deeo q' uicerit. uicetur. C jt aug'.
nisi. detri. xiij. h illos qui dnt. defuit ne mod'
ali' dd quo liberet aliq p'a ut hoies si uell; unige'tu
suū induendo hu'm n'a et tra ꝯaliq sic et refelle ut
istū bonū modū asserant et ꝯgruū diuine dig'ta' n'e
et ut ostendam'. aliū mod' possiblez dd no de fuisse. nre
e pcti equalit cū dubiacet s3 sanande sue misie
ꝯuenitorem mod' aliū no fuisse. C jt sup i' p'. cū
ad inscipiam michi. dic glo. ut sapiet g' hu'm
deo sang' lib'e. nullus n. ꝯuenient' mo nre liba
tionis qua ut ho. qui p sup'bia cecidit. p'hui'te re
surgat. adhoc et sūt roes no solū p'hntes q' aliis
mo fuit possibil'. s3 et q' ali' fuit mag' ꝯgruus.
sic dig'o honore oium no ꝯgruit pcta pcti peiꝯ
etexilio. fili a' digni fuit oi' honore g' no debebat
ꝯ hoc ad iniuria face. ut pcis et exiliu subiret.
C jt sine satisfactōe remitte pct'm fuiss; ma
ioris pfeōis g' fuiss; dd p'fectissimo mag' ꝯgruus
ille mo. p'bo p'. q2 ad hoc nos inuitat ut diligam'

immunes erunt denitatum. omnibus debitis nos q
preter hoc quod exigimus satisfactionem. si ergo hoc bonum
suadet nobis. ipse debuit per hoc bonum facere in se ipso.
Contra dicas quod se ipsum negare non potuit negasset
autem se ipsum. si faceret contra iustitiam suam. quia sicut ipse est sua iusti-
tia ipse est sua summa ratio que super exaltat iudicium. ergo
exigendo tantum grauem emendam uel ueitare contra suam iustitiam.
Contra impius uidetur esse qui plus exigit in emenda quam ple-
reus facere. quia ille non querit emendam rei sed sicut sagax
et. cum omnis iustitia non querit nisi emendare hoc est saluare.
ergo si deus exegit talem emendam quam non posset prestare purus
homo. uel homo infirmus. instantum iniquitati cecidit. nisi quod non deceret
exegit. sed impie sitiendo mortem hominis. ergo cum hoc non
sit sic est dicendum. nisi quod homo purus posset satisfacere potuit
et sic alius modus fuit deo possibilis. uel si tu dicis quod hoc non
fuit ingratum et non deo gratum facere potuit. sed hoc est. quod
cum ideo fuit quod per. statim dat deus ei gratiam. sed mihi sunt quod fece-
runt quod potuerunt contra gratiam habitam. et sic possibile fuit domini-
bus si se permisisset. et deum quod deus id quod potuerit facere accep-
tare debuit. Contra. Io. dicit quod modicum ei gratia non
sunt ex opere deus quod anima qui dicit deum precepisse impossibilia.
ergo numquam exegit talem emendationis modum que non
posset explere nisi deus et homo. ut uidetur. Solutio sine preiudicio dico
quod alius modus fuit possibilis considerata potentia dei. cui nichil
iniustum est. et nichil est impossibile. ut dicit Anselmus. sed tamen
ex parte nostra impossibile fuit nos redimi. nisi per dominum
hominem non quod hoc intendam dicere quod si deus nos liberasset. quin
essemus liberati. sed est considerare potentiam liberationis ex parte dei.
et ex parte nostra. et ex parte utriusque simul. scilicet dei et hominis. ex parte dei
quidem fuit alius modus possibilis. de parte autem hominis ut michi alius
modus impossibilis. sicut ex parte utriusque consideretur. i. ratio possi-
bilitatis addi ponimus. in qua fit quicquid uult. fuit quod
alius modus deo possibilis. sed nullus est conueniens. sicut quaeritur utrum de
trunco possit fieri uitulus. dico quod non. sicut quaeritur utrum
deus de trunco possit facere uitulum. dico quod sic. huius bitio pla-
num est in uideris obiectis. Contra ad primum dicendum quod dimittere culpam
punitum dicitur dupliciter. scilicet impunitum hoc est sine omni pena.
hoc est impossibile coram iudice dei. quia sic. sic dicit Anselmus.
esset coram deo impius. sic iustus. et placeret ei peccatum sic
utrumque est impossibile. uel dimittere peccatum sine condigna
pena per se et hoc est iudicis contrectis emendam rei. et hoc
modo fuisset si deus hominem sine morte filii peccatum indulsisset.
puniuit. n. homines in hac uita et in purgatorio apli pu-
nire potuit. et ideo nichil indecens ex parte sua sequeretur
ex hoc. Contra ad quartum dicendum quod concedo et incongruum sit ex parte
nostra et non ex parte iudicis dicitur et congruum est quod fecit.
quia et ideo quia magnum. ex contrario usu. si deus faceret congruus
tamen esset uni ipso esset apena condigna clementie depurari
ret. dum modo iustitia preterito salutare. quia remanet per
culpa pena emendante non sufficiente reum. Contra ad quartum
dicendum. quod bene concedo. quod si possibilitas ex parte nostra attenda-
tur ut facit Anselmus. quod non est iustum nisi restitueret ablatum
et satisfaciens offense. et hoc non potest esse nisi per deum et
hominem. ut dicit Anselmus. ambo. Contra ad quartum dicendum. quod omnis ille

auctores loquuntur de possibilitate congruencie. et non de potentia dei
in se. Contra ad quartum dicendum quod predestinatio non imponit necessitatem.
sed immutabile fuit. et non nec prohibet quin alius modus sit possibilis.
sicut ubi consideretur ingenere et in se. Contra ad quartum dicendum quod si
deus est deceptus quod non esset aliud quam quod creditur. sed tamen possibile est
esse quod fides. i. quod propositio hec tollit actum immutabilis. in-
tuitu uel interius. qua sit hoc. de quo sit sed non tollit po-
tentiam. interius uel interius. qua sit hoc de quo sit. et non
argumentum non cogit. omnia tamen solue meam quod sit ad oppositum. quia
secundum meam opinionem ex parte nostra uideo post satisfactionem dei
non fuit possibilis alius modus. dico ergo ad primum quod omnis ille
auctores loquuntur de potentia dei liberantis. et non de potentia hominis debentis
satisfacere. Contra ad id quod obiectum est dicendum quod filium dei ex bo-
nitate decuit esse signum dilectionis hominum exhibere quod pertine-
bat ad salutem. non hoc cedere in iniuriam iustitie uel deitatis
fuit. quia diuinitas nec passa. nec compassa est. sed ubi fuit pas-
sus est filius dei. et hinc non decuit exilium et mortem. Contra ad quartum
dicendum. quod a modo iniuriam dimittere potuit deus. sed ex parte
hominis remansisses uerecundia. sed quod homo abstulisset quod non redi-
disset. et aliquatenus uel deus hanc uerecundiam auferre potuisset. dico
sine preiudicio quod exemplum quod auferre potuit. sed iniuriam re-
misisse non potuisset. quia contra se fecisset. de peccato. n. iam
fuit. quod homo impuniret quod ipse soluere non potuit. et non con-
gruentissimum fuit iudici clementissimo ut tale faceret uicem.
ut destrueret peccatum et hominem emendando. uel purus homo impunit
ab opere suo simul et peccato liberaret. Contra ad quartum dicendum. quod plus exigisse
homo possit dici duobus modis. scilicet simpliciter et sic sonat extor-
sionem. uel de rebus iudicis ut reus plenam recipiat dignitatem
et sic exigere plus quam purus homo posset sonat miam et
bonitatem iudicis erga nos. et hoc est quod dicit Psalmista. redemptionem
misit deus populo suo quod non ultra uires nostras exegit. ad
gloriam nostram cumulum fuit. quia a se consilium nostri debet nos
impunisse et non soluisse de honore. Contra ad quartum dicendum. quod sed in
corpore gratia sit. dummodo sit purus homo. non potest satisfacere pro peccato.
quia in omnem mundum redundauit et sufficiens in promissio pro-
bauit est. uel tamen secundum tamen secundum dicendum. quod numquam alicui post pri-
mum gratia salutis tradita sit nisi in dilectione et fide unigeniti quod
omnes reconsiliauit. non dico quod non daret potuerit. quod est dicendum
dei. et sic patet quod nichil est quod obicitur. Contra ad quartum dicendum. quod mandatum non
sit gratia bonum caritatem. et ideo quia filius dei nobis cum inuigi-
lauit sustinuit pro nobis. quod nos sustinere debebamus. quia deus ini- portauit
quitates nostras omnium nostrum et ideo modo facile est nobis. bonum facere dei
et ut plus quam a nobis ad iniuriam nostram non exegit impossibile
nobis. sed ad gloriam ut ipse daret uirginem. per quod factum est possibile
quia autem erat nobis impossibile. sed non deo cum non est difficile
per se. solo ad totum. Contra Quo quaeritur que sit illa possibilitas
qua dicitur quod alius modus fuit deo possibilis. cum autem quod illa. quia potentia
dei non potest esse nisi secundum conuenientiam decentissimam quod deus in
dicitur secundum congruentiam non potest. quia potentia dei non refertur ad opus. nisi secundum modum
ne sapientie preordinatis. quia aliter ageret preter quam deus sic
sapientia dei preordinauerat istum modum. ergo non fuit possibilis aliquis
alius modus. Contra dicendum quod potentia dei sit et aliter modis. est ergo fuit et
ut potentia necessarium ipsum mutare corpore inopus. est ergo sic sit a
mundo et deus prius sit immutabilis. uel quia potentia dei fuit de isto

Sol.

quo
Que sit illa possibilitas
qua per alium modum
liberare potuit

Ꝺ. modo quod non potuit esse de alio. Sed contra. deus non agit preter ratione sic faceret contra ius nostrum. Sed ago pro nostra libertate. quod quid autem sit libertas nostra. scilicet libertas ~~quod a sic libertas nostra~~ potest facere et non facere et aliud non facere. ergo videtur quod deus potest liberare hoc modo. et non liberare et alio modo liberare. quia aliter ipse esset minus liber in agendo quam nos. quod absurdum est. Contra dico. est quod una et simplex est potentia dei. Sed tamen potest dupliciter considerari. scilicet ut exequens sapientie providentiam et ordinationem. et sic videtur quod non fuit alius modus possibilis nostre liberationis. quam providentia a sapientia ordinante. Sed tamen potuit esse aliud providens. et tunc potentia opus aliud exequeretur. aliter enim considerata per quod antecedent se habet ad sapientiam. potest enim deus facere quod sapientiam omnia ordinante non ordinavit se facturum et de hac possibilitate loquitur scilicet plerumque. Ad primum ergo dicendum. quod quicquid deus faceret eo ipso esset decentissimum. quo ad potentiam quod ipse faceret. ut prius dictum est. et si obiciatur quod dicit augustinus. quod potest deus preter iustitiam agere. dicendum. quod accipit iniustitiam talem. id est preter agere. id quod est preter iustum. quod tamen non esset preter iustum eo ipso quod deus ageret illud. Ad aliud dicendum. quod illa procedit de potentia exequente ordinem providentie sapientie. et de hac non loquimur est de quali modo liberationis fuit congruus. Ad aliud dico. quod potentia dei similis est quia sicut medicus quod fuit de alio modo. secundum naturam fuit cum isto. sed non utrique istorum possibilis dei fuit. potentia est cum isto modo et potentia dicitur de alio modo. tamen non fuit compossibilis ~~et~~ relationem ad potentiam operantem quia aliter deus mutaret opus suum quod esse non potest. quod Domini. quod sicut medicus infirmum sanando et. potest enim esse aliquis fuit alius modus possibilis liberationis nostre quam iste alius modus quo redimeremur non fuit possibilis. Sed enim probatur sic. redemptio est rei iusto pretio vel bello recuperatio. Sed iustum pretium esse non potuit. non equivalens offense ~~et dampno~~ dampno. Sed sicut sic probatur est dampnum est tota vero humana perdita et quasi destructa in ipso in peiorem statum et sed est quod inferioris non enim homo sic dicit glossa ad romanos viii. omnis creatura ingemiscit et cetera adhuc offensa que fuit infinita quia in deum. ergo iustum pretium oportuit esse infinitum bonum. non autem potuit esse infinitum bonum. non esset deus et homo qui
solveret ut homo. possibilis autem esset. ergo redemptio non potuit esse nisi per deum et hominem. Item si de redemptione belli nunc loquimur tunc sic iacet. Item sicut est ut dicitur vincat qui victus est et reddere sub ligno unum in bis in hymno de passione. Nota lignum te notavit daps. lignum vel solus. Sed ergo item non portat nisi per se. nisi. pretium et homines et in alio modo non fuit possibilis nostre redemptionis. Item deus quod redimeremur ab alio. quam a deo. Sive fuit homo de novo ex nichilo creatus. vel sive angelus incarnatus. illi ergo tenerentur redemptori. ergo essemus inferiores illo scilicet homo a creatione est creata dignitate. ut nullus non soli deo subesset et precipue illius propter dignitatis. non esset restitutus. ergo redempto perfecta non est impossibile. Item tamen providit filius trinum hominem indigentem esse angelorum. si fuisset si. angelus redemisset. non esset inequalis dignitatis. ergo deus frustratus esset providentia sua quod quia omnia impossibilia sunt. quod alius modo non fuit
Ꝺ. possibilis nostre redemptionis. Sed ab iniuste possidente non oportet redimere pignus. Sed et vendicare in potestate. Sed diabolus iniuste possidebat nos ut infra dicet in hac eadem. Dicendum. ergo ab ipso non oportuit talis pretio redimere hominem. Item inproprium est quod per cuius sedi. Christus. scilicet sanguis et anima oblata sit diabolo ad redemptionem
hominis. est ergo non tenetur. nos non diabolo unde quomodo sumus redempti a diabolo non tamen modo non alio. Secundum sine preiudicio loquendo concedo primas rationes. scilicet quod non fuit alius modus possibilis nostre redemptionis. nisi per pretium talis solum. non redemptio large probatione accipi. at quod non est vel dupliciter redemptio. scilicet iure belli et sic redempti sumus a servitute diaboli pro victoria et solutione pretii. et sic non sumus redempti a diabolo. quia absit quod Christus diabolo sit oblatus pro nobis. sed pretio patri et nos soluti sumus a reatu penis obligantibus nos ad non intrandum paradisum. in tanta autem esset in nobis iustitia humilitas quod omnibus sufficeret. ut dicit. xviii. dicendum est. contra hoc per secundum. ad ultimum. Ad precedens. dicendum. quod sed diabolus nos iniuste possideret. nec pretium solutum sit diabolo. tamen nos iuste possidebamur tenente eos in obligatione ita iusta sententia iustitie iudicis cum pretium solvebatur nostra redemptione. Quod queritur. utrum filius dei fuisset incarnatus si homo non peccasset videtur quod non tamen ad amorem suum nos provocasset. unde magis deum suam cantatur o culpa nimium beata. que redemptoris deum. Item quia causa. quod nascitur ex femina. quod dicat hoc ipso quod culpa pacta est. Et homo factus est. ergo si homo non peccasset. Sed deus non esset incarnatus. Item in quibusdam ecclesiis in benedictione cerei pascalis cantatur o felix culpa. que talem ac talem meruit habere redemptorem. ergo videtur quod si culpa non esset filius dei. non esset incarnatus. Item apostolus ad romanos xiii. quod diligentibus deum omnia cooperantur in bonum. hiis qui secundum propositum vocati sunt sancti. dicit glossa. etiam peccata. ergo peccatum universitatis in ad bonum debuit cooperari. universitatis. Sed a peccato originale est quod precipue consistit ab ade. ergo ad bonum oportebat esse ex illo. hoc autem non desuper invenitur. nisi incarnatio Christi. ergo videtur quod Christus non fuisset incarnatus. si peccatum non fuisset. non. enim tunc indiguissemus. doctore vel liberatore. vel redemptore. ergo videtur quod superfluisset incarnatio eius. ergo videtur quod si peccatum non fuisset non extitisset ita ad carnem eius sic factum peccato. Sed bonum est diffusivum sui. et esse. ergo optimi est optimo modo quo per se diffundere non autem per se melius nobis infundere quam incarnando. ergo videtur quod incarnatus esset etiam si peccatum non esset. Item anselmus dicit. quod iiii. generationes sunt de perfectione naturali sine quibus generatio est imperfecta. scilicet de terra virgine virgo. de viro virgine femina. virgo de viro et muliere corruptis. unus virgo restabat. ergo quartus modus. scilicet de femina virgine virum virginem producere. vel ordo generationis non fuisset perfectus. ergo cum dei perfecta sint opera. ipse complevisset hunc ordinem. etiam si homo non peccasset. Sed de virgine non potest nasci nisi filius dei ut dicit cassianus. ergo filius dei esset incarnatus etiam si non peccasset homo. Item deus ab eterno providit filium incarnandum. ergo necesse fuit impleri. ergo si homo non peccasset nichilominus ipse fuisset incarnatus. Item. item. scilicet predictum secundum probatum est angelum non esse immobilem. Sed homo. cum igitur nulla aptitudo frustra sit creata a deo. necesse fuit hanc aptitudinem impleri. ergo necesse fuit deum incarnari. Item peccatum non fecit similiorem et unibiliorem naturam nostram cum deo. quam esset ante peccatum. cum ergo filius dei sit ante peccatum quam post peccatum. nisi et unibilior. Item perfecto universi consistit in dimensione circulari. ut probat philosophus quia circulo nichil est addibile. in modum maxime perfectionis est perfectus. ergo sicut cum dei sunt perfecta opera. ultimum debet concludi in primum. ut

So
So
Utrum fuerit alius modus possibilis nostre redemptionis
Utrum filius dei fuisset incarnatus si homo non peccasset
sequentia

fiat caelus. primum autem est de cultum homo. ergo et homo debet uniri hoc contingeret et si homo non peccaret. Item amor maximus se habet maxime unire. nunc autem magis quam ut se uniat. ergo cum talis amor sit dei ad homines ipse univiet se ei utrumque et si non peccaret. Ad 9° dicendum quod in hoc quoque solo incarnationis sed quantum optari possum credo quod filius dei factus fuisset homo etsi numquam fuisset peccatum. neque tamen factus fuisset angelus. quia angelus non est unibilis ex natura sicut homo. ut supra ostendimus. tamen nichil de hoc assero dico sed credo hoc quod dico magis concordare pietati fidei (dico ergo) ad 9°. quod tales locutiones valde utiles sunt ut dicit auctor ... pi bea et felix. quia non dicitur bea in se sed ex consequenti et si forte non incarnatus non esset sequens adeuhet cum magnalia opera redemptionis per labores et passiones et mortem secuta sunt et ad culpam vel ex culpa. per hoc est patet 9° ad finem. Ad 4 dicendum. quod peccatum non cooperatur in bonum nisi penitens. scilicet quia fructuosior et magis gratus ac quam quam cecidit et magis efficatur huius creaturis sicut contra mentis securitate nescio. sed hoc certum est quod redemptio per mortem est secuta. Ad 4 dicendum quod tantum fuisset ad ostendendum eximii amoris sui cum multiplices delicias haberet homo cum esse placet cum in carne fratrem quod universitas habet dicendum si autem velis contra sustinere. quod tamen non non vero dicemus ad primum contra obiecta. quod bonum diffudit se per ordines nature per capacitatem eorum que capiunt. non autem cadit in capacitate eius nature vel nisi unio deitatis ad carnem et ideo non esset quod se illo modo diffunderet. Ad 2 dicendum quod natura completa esset sine ultimo esse nature sed non optimo esse quo potest ipsum facere. similiter sed sufficit ut faciat illo modo quo vult deus modo nichil deficiat ei de esse nature vel de naturalibus. Ad 3 dicendum quod aptatio illa non est ex natura sed gratia electis. ut sepe dictum est. quia homo ille ut uniretur filii assumeretur non meruit per naturam sed gratiam habuit. Ad 4 dicendum quod sed peccatum fecit indispositionem tamen fecit necessitatem redemptionis et sic necessitas coegit misericordem deum incarnari. Ad 5 dicendum quod talis ... non est necessaria ad perfectionem. sed potest ... ordinis ut ordine ... tamquam ad finem ... ab ipso ut apostolus. Ad 6 dicendum quod sufficiebat ostensio amoris in glorificatione. quia non oportuit deum omnem modum amoris ostendere sicut nec mortem. Ad ... quod 8 dicendum. de predestinatione patet solutio specialiter. scilicet quod predestinatio supponit ordinem sapientie et illam providet culpam futuram et ideo preordinavit redemptorem sed tamen plura in pluribus. Quaestio in iustitia superatur diabolus ... quod hic est dictum. quod sit illa iustitia qua superatur diabolus ... iustitia redemptoris. a redimitis. scilicet primo modo est. cum illi iusti fuerint et ante incarnationem Christi ... quod debuissent fuisse redempti. sic dicitur de Habraham ... quod signaculum iustitie fidei ... acceptum habuit et Noe. vir iustus atque perfectus in generatione sua et sic de aliis. ... est iustitia redemptoris ut ... dici ... tunc ... quod non fiat iustus quia non est iustum ut liberetur ... alterius qui iustus non fecit. Item ulterius quaeritur si alius modus esset vel fuisset iustus vel quod non. quia vel potest facere iniuste. sed ... potest modo hic dicitur contra iustitie modus. igitur iustus fuisset et potest modo non fuisset iustus modus.

[Margin: so]

[Margin: Quaestio. utrum diabolus superatur per iustitiam redemptionis vel redemptoris.]

[Margin: Quaestio. utrum alius modus fuisset iustus.]

Item pro eo quod deus carnem nostram accepisset et tamen nos peccantes eripuisset tunc in modo gratius fuisse. quia tenerem ad gratiarum actionem de suscepta nostra carne. et ipse nec sine labore evenirem ad regnum. igitur ille fuisset modus magis conveniens et magis obligans nos deo. Item in dictio hominis facta est in ... ergo non debet acquirere ius ad iudicio dei. constat autem quod diabolus fraudulenter decepit hominem. ergo nullum ius fuit ei acquisitum in homine. ergo vero magis fuisse iustus modus. quam hominem qui adiudicatus diabolo dimittit ei et per iustitiam liberare voluit quam si deus de demone per ... de hominibus in potestate sua retraxisset. Solutio dicendum quod nullus modus potest esse iniustus ex parte dei. sed ex parte hominis iustitia est reddita permittens et ideo pena satisfactoria pro culpa debet infligi. unde dico quod primo debet intelligi de iustitia redemptoris qua solvit pro redemptis. Ad id quod obicitur dicendum quod iustitia redemptoris exigebatur ad hoc ne esset obex ... quia gratia capitis non profluit super membra. vel sit disposito membri qua receptiva sit gratie. et ita utrumque exigitur una ut pro parte ... alia ut liberans. Ad 2 dicendum quod omnis modus fuisset deo iustus. sed non adeo congruens ex parte hominis redempti. Ad 3 dicendum quod potentie modo non dicitur contra iustitie modum ut oppositus ei. sed ut non adeo congruus. non ex parte dei sed ex parte nostra. ut prius est expositum. Ad 4 dicendum quod fraus demonis non fuit sine culpa hominis decepti. et ideo licet demonibus potestas non debuit tamen homini debuit non esse. et ideo ex parte illa debuit liberatoris contra hominis iustitia ponderari.

Item potestate diaboli ita totum est genus humanum etc. ex hoc videtur quod solum originale sit causa quo indigemus redemptione. et videtur quod quibus per se per satisfacere de actuali. sed hoc non videtur. quia maius peccatum est commissum per se ipsum quam contractum ab alio. ergo pro ipso maior debet satisfactio. si ergo pro alieno peccato oportuit intervenire iustitiam redemptoris. multo magis debuit hoc fieri pro peccato proprio. Item gravius peccatum est quod graviori pena punitur. ut deliquerit. sed actuale punitur carentia visionis dei et igne urente originale autem tamen carentia visionis dei. ergo si originale exigit redemptorem multo magis actuale. Item hoc videtur conveniente scriptura ... qui dicit quod nulli numquam peccatum remissum est nec adulto nec parvulo sine fide mediatoris. constat autem quod mediatoris fides contingit iustitiam Christi cum iustificatus. ergo sine iustitia Christi nulli remittitur peccatum. Item sicut est quod dicunt sancti et doctores. scilicet quod passio Christi operationem omnibus sacramentis et omnia dicunt quod operetur ... est igitur sine sacramento ... numquam illi remissum sit peccatum. sine iustitia mediatoris in passione nulli umquam remissum est peccatum. Item psalmus lix ... quod oves eram et deus posuit in eo iniquitatem omnium. ergo posuit in eo et iniquitatem actualem. Item glossa ro. vi. dicit quod peccata precedentium fuerunt ... dicit ad ostensionem iustitie redimentis per Christum. Item expresse in ... scribitur in ... pena moriuntur per Christum. non enim sufficeret illa pena qua penitentes ligat ecclesia. nisi Christi pena cooperaretur quam pro nobis solvit. constat autem quod ecclesia nullum ... pena obligat pro originali. ergo de actuali non possumus satisfacere nisi esset iustitia Christi. Item ro ... est quod indiguimus redemptore. quia offendere deum sic offensa infinita.

[Margin: so]

[Margin: Quaestio. utrum sint iusti possent satisfacere pro peccato actuali.]

sic ipe e infinit bonu. g in actuali offenditur
de. ut e eid ve exige redde pcoe. h 7 b qdu
obicant sicalius mo fuit psili g no neci exig
iustia redde pns. Ct antiqui pitr. fide spe
7 caritate huisset 7 sic no fuisset icarnatus. e
ig cu talib uirtutib. no psit sare actuale peci
mito fidi 7 aliaz uirtu fuisset delect 7 pt iustia
redeptois. Ct po gre ad vicend pcm e po
pcti. g si pcm sine alcius adiutor ualz ilt aiaz
po gre uicuti sin alcius adiutor ualebit gepte
pcm. g sui gra iustia redimitis. Cad dd. q
sen est roib; pmis. q hoc dnt sci incote. s
illo. jo. j. de plenitudine 7 accepim gram. 7 pg
7 illi qui pibat 7 sequebantur eu pueri clamabat
osana in excelsis. n pot tm b; poib; actualib.
Cad ipm a q o ingriu dd. q ali mo fuit possi. h
tn impsil fuit ois ille mo. qui no offerret gram ad
iuuare e pcm. exuisse alici. siue illa fuisset dei
iustia. siue fuisset alic sui fiue. Cad a dd. q fides
antiquoz. 7 spes 7 alia bon effica tuisset 7 cal
illo alio mo quicquid fuisset. h q ali mo no fuit. io
tn hebit efficacia abisto. sic si sol no eet cu diei
eet ad lumare q lucet die. nuqua tm eet pos
sile q indus illuiare se ipo. ul q hret sufficies
lum. 7 quib; da pcib; suis micatib. ut gemme 7 F
l quedam ptes ignis. 7 hoc ad iustia mitor x fulg
tum sco. sic sol igemme q fulget q magis
rutilat in pria sol. in absta obtebint. Cad a
dd. q gra potecior e. h no ht po illa qua dstac
idq a mo e infinita ut mito x. q e mitu dei
7 hois 7 q pcm dr infrange sine adiutor hoc
no est posse. h po dfice. dfice. n. q h p pse cor
rupte pri. Ceteram n filii re. h ut e depu
re. esfuatiu. h no exse in pfice ex hoc ut. q si
n alicui no fuisset dpmati q illud potuisset satis
face. p nob. 7 hoc sepe. s. pbatu e. q hoc aut
eet puri creatura. a de puris. a de creatura. set
creatura pura. aut spual aut corlis. aut iuncta
excorli. 7 spuali. licet q eet nilior hoie. 7 s
ho redime 7 p ous subicetur nilioi se. g pro
depcione no recuperet dignitate qua amisit. 7 st
p hoc di psca. q pordinauat ho quo 7 resiuduig
anglis forte frustrare. Ct p hoc iusto pcio no eet
redepti. h uilioi. qua fuit ablatu q2 totu genu ha
fuit ablatu. 7 to ffertur do cor unu q i possile e.
Ct p hoc infinita offesa di no ee repesata. g
tope reddeptiois no fuaretur iustia. sia fuit ea
ta pe spual. ut anglis max opari. quo ad diffici
tate e. offerre se. 7 ptu p morte. anglis a e iunior
g redime no posset. Ct p. insuper anglis e. e
no posit p si unus pur ho. 7 equan plures q
b uirgo plapta e omib; 7 alii no posit. fm sortes
aglor. g anglis cu tota gra. no valz unu hoie.
7 equi valz alii g ut meli. nullus anglis p oib;
hoib; psz offerri. Ct ou sit fine bon ipe infra
offensam no psz recopesare n debite honore p
pcto do exhibe. a e 7 ro sut ad hoc q s posuim.
si a dicas q e creti 9 pt ex anglo 7 ho e corli. p
sez eid 7 hes. si u dicas q potuit ee pur deus
g te n p p meri quia meri e ap alui. 7 e in
ferioris g deus merendo no pot satisface. Ct deus
nlli dz n pse n pulio. g debitu pulio no restituit
Ct deus n e. medius int deu 7 hoies. g ut media
tor n e reptiliatis 7 satis. Jt deus mediho judex e
g n p ee deus. uel loco rei exhibe sat fcone ex ipis
g 7 clu. di. q nece fuit q sit deus 7 cita. antigi ho
aut alii g ho. sibo ho xpoitu. simili q ho. g satisfa
cet qui n dz satiface. si b e iniustu. g n p si coram
sumo do iusto g nece e q sit deus 7 ho. Ct mediato
re nece e hre n utrisq ex mor. h mediu tantu alt
a utropitu e. n p st. q. satisfaciet a p nob mediator est
g nece e q hie nun utrisq. di. s. 7 hois. 7 h e q medius
Ct o origiale pccm paltm & e effetu g paltm potit sat
tio si. no au. paltm effetu. qui fuit deus. g palm no
deu potuit. satisf ut uis. Ct q insti illa. ut pcto e no
condemmuus ieptum. nec uolendo tanta exiget sa
tis q n posit ex solue nisi de 7 ho. Ct iure q de
us debuit cruce aliu ada. qui in omi. justitia sat
fcois trasfudz. sic ille in iustitia trasfudit quia ali
n in pdsse oib; itt. sic oib; nocuit culpa. Ct n e p
batu cuibile pccm ee iho. ut tale optat hre redept
Cad dd. q pmis ro hstandu e. q no remittit pccm
n do 7 ho satisfaciente p nob. h ali mo. fuisset possibile.
Cad ro g q s. obi. q origi. paltm effi. qui p se omm
7 io paltu no solu. n 7 ille pri sit ouz. h no pot eod
mo ee. q2 monstruosa e 7 s. que uni nois duo ht
pria. h x e pri effunderet. p di 7 influeret p modo
mitu. h abn no possz fieri. q2 ille no hrent uirtute
infludi in ibs. 7 a nullo mo eet cap cors mist. ut
alibi dem e. Cad a dd. e. q si fecisset aliu adam.
eent duo pri. p unu mod g nois ail. 7 tm ille n
influet gra. q2 gra a nullo influi p. n ab eo ge
de. 7 cutius in pm x p ho ht gra no adm suu.
q2 no 7 ret alic q piis ho eet si a obiciar q p hoc
adam. sino peccasset no influxisset gra innocen. ceteris
ptis. q e a ant. q d q sic trasfudz orig pccm. ita
si fecisset transfudisset origi le iustia. ad hoo dico. q
hoc fuisset no ex adam. h ex hoc. q 7 uictio hu n
ad dm nullo fuisset int rupta pcto. 7 io ad. cu fu
isset influi. tirtus uite. s. ut eg ve. 7 aiam 7 alia
icor. h pcp fcto e virtus. no potuit si influi gre h
m. h oputuit q eet puitu satisfaciois. 7 x mitu
no influet omib; qui tom nb tm 7 no roue cape
pucipu hre. Cad a dd. q hoc actuali vote cope jo
n cotaminat pcto ade. ex hoc q noti su ex ipo ee
m corrupta. corrupit aiam. p in infeccioz culpe.
ut pba in soll. d orig pcti trasfusioe. Cad a dd. q
signa expssa pbat nge ee in pcto. h a signa sut
pene. no decentis dignitate hu e n. ut i rebelli in
stantia. 7 de bilitas. pug carnis 7 spm. 9 cup. 7 ig
7 errore. 7 h. quib; nulla ro dic dm pitm ee ho
n p pcto. Ct poterer pcti aut illicita in asituce.

So.

oms

vel potuisset satisface quam non esset deus et homo

dubi[illegible]

So.

So.

Hic ui q ambo inuadi lic. n. minus inuadi h p
offi. i dia p fraude carnaliam et mo mag. C ad hoc
dd. q ambos inualit sua iudicis gdepriuatus. non tn
dbebat eo iure h impotate dia^li transire qa ille
sponte se tradidit pmittens se decipi u difficilit
prom eume poterit et hoc e q tetedit. C Sz cuius
uice uolunt etc. h innuit mag q tal libatois
mo no fuit necessarius. h ual boi q e g dei. ans.
et g^r supi plurium. C ad q dd. q sic dic tulli. in li.
de amici. h. ua amicicia fundet g uirtute cano et g
utilitate. h tam multas utilitates adiunctas. ita
dico hic q n necc^us libatois no fundi g utilit. h g
necc^e. ul hoc ul alio mo h g plimas habuit utilitates
adiunctas quaz mag pte tangit hic ex ub aug et
quasdam alias no tangit. ipsi^le a e q tangere. Scip^e
cu sit ualde g uncte eca. in li. s. ut amore ha^m
iusti^e. no pfatur ut ex huius sue accepimus. ac
doctrina fidei exemplo et pruden^e. pdicationis ex ob hue
u miraclis plusquam de martyribus i fide corrobo-
ri. utilitates fuit passionis. q. in exequi pte mag
exeq. C Xg sacdos et hostia. etc. hic tangit pars illaq
e de ope passionis. iq consistit pncipal^e mitum x. et ht duas
ptes. in q p determinat in obloni. et oblom. x quali
facte ab ipso a pre audit. a iudeis agentibus. In fa^a
tangit utrum fuit boa ul no. i. passio g x et cop iudeoz
destinatis tm salt effect. etc. pdestinati. n. huissent
salt. et si ipse no fuisset passus. g ui q frustra pa
tebit pati. C Sz ui f^r. q x mitit q accepit p
sonas iusti ad remissioes pccoz. et hoc no possunt
face sine uirtute sacmtoz. in quibus opa uirtus
passionis x. g et no pdest^s ualz effici passio sua
ut in sola. dd. q no n pdesti^s ualz effica^e. omnib
tn suffic^e utz effic^e dicit adeptaes g egle.
q fuit passio. n. n. fuit tm p g m. h et p
glam. et io no tot effectu suu efficit ihis i quib
ualz ad g u in plecti tm. et p hoc pz sol ad f. C ad
p^m au. dd. q pdestinatu e eat hoc ut no alio
mo q in p passioez x libate. et io necca fuit pas
sio. ul p dia q e hus g fuit in tpe ut omnibus fid
liu pdestinatio iuua no expte di pdesti^us. h ex
pte effectus pdestinatois que appo gie. C tenet q
dicitur q dicit i do quo i legi. Quod sit tradit a pre. si
n. tra e in morte dare. te uidet q tradere sonz in
occisionis actionem x. i io pri et xpo n conuenit. si a tra
de pau p morte pri solue. te in q soli xpo et n
pri dat et ita uite xtm quod h dic. C Sz ap ro.
viii. qui et ppo filio no pepcit. h p nob oib tradi
d illi. g pr tradit filiu i morte p iudeis s. tonare
crudelitatez pris iust^m. tradit g q ad h ut dica fo
q modu differentez tradito illa dat oib illis. qui
tuli. p tra e dat. C ad q dd. q tradere dat in
morte pot h accipit e a dare dup. s. ut mich
dat put dat expiato ad d g ad q n et nun quia
no e tantis. h tat alio mo p mo pr tradidit fi
liu in mortem ut donum in quo hos reconciliat

[margin, in red: quo / utrum passio xpi ualeat non predestinatis.]

[margin, in red: So.]

[margin, in red: quo / utrum x sit tradere a patre.]

[margin, in red: So.]

et x tradidit se in morte. h deus pr tradidit filium
boi impium q ipse offerat. filius a hoie tradidit se
pri p morte satisfaciendo p hoie. traditio a qest extri
cio ad infficiendu ope fuit ut p ditori iuda ut in
stigatori et acusatori. C ad p^m g dd. quod pr tradidit
filiu in passione. Si in actione mfficientium q
h faciunt act aie q separat ea q fm uniri s no sunt se
pablia. unde cu tunc sit uelle mori filiu uoluit
pr filij passionem tn sm uoluit p actione. h p misit
uoluntatibus iniquis et h n e crudelitas. h mia eo q
mori n auffert filiu g n pugnu cora eo debuit face
innate aliaz potat et ablatos g restitueret et plus p illo
lo ad totu. C Respicientes. n. ad passione unu op
etc. h in ee ipossibile. quia in natu no pot una s
sil p diuisis fois et gras g et moribus unu opus in
fora diuisis et ois constituitur. C Sz b l op ius st
erit unu optimu et pessimu op. n. pris et xpi no pot
ee n optimu. op a iude et iudeoz n p ee n pessimu
il fco. C Sol distingus e q e op opam q e op^o i q
lectio. s. p ut ab agente et i ipo ut actu sic i sbo. et e op
opatu. s. res constituta. et effca p op nem et actioez et q dic. in
iusti dope opato et no dope opate opate quia illud pessi
mu fuit. etc. aut sic opa possunt ee et ocurri diu
se uolentes et opnes bone et male. et h no e q pens q ar
stam no refuunt ad op opatu. h ad op opan et io no po
nut ois sol m eode et p hoc pz solo ad tot.
C queritur at an hoc ocedendu sit eo so optios e i bon.
huit q passio xpi simplr sit dicta boa. quia ome opus
uirtutis e bonu amors a xpi sit op fortitudis et carita
tis x. g passio simplr passio illa dicta e boa ul ee gdes
bonu. C Sz quid dicit sip bonu si passio x palid
boa et i aliquid no bona dicit a q bonu nun ema
nauit. g ui q no sit distio. ut m dic. C h q passio .g.
e illam ab alio. oe aut laudabile e a nob no ab alio.
g passio no e ex se laudab^l. ut ui. C Sz op iudeoz
e passio. et op gentilit et iude. g e pessia. C Sz
bo. in top. e gn e boa ei corruptio mala. h x gno
et uita optima eam. g ei mors erit pessima. g
dicta e mala absolte et sine disto. C sol dd. q mors
x absolte et sin dist. optia dicta e. in s. cuius q ritima
e. quia pcipe uirtutis erit sum. ut fortitud^s. q x phm. i.
pcipe uirtus e. et maxie e in x. et illi uirtutis summ
p attinge e mors sic e ipse dic mal. hnc dilecce
neo ht q ut aiam sua po. q. p. a. s. alia ro fuit ii
q si pciosa e in g specu dni mors scoz ei pcio
sissie e mors x et ipio plena. sic dic ps. n dab
sem tuu uide corrupe uotus in fecisti uias ui
te adimple. me. le. cu uulcu tuo delectatioes in
dextra tua. i. in egli^te tua fm diuite et impotoub
hois fm huam^te u h infi. tta eu e utilitas toti iii
redemptionis. in genere hu. sic dic. osee. xiii. omors
ero mors tua omors tuus ero i fine. q rtia e iiii
hoies tns eius mori^di posuer. n. tam ipius scrip
tu sup cap ei. ihc. nazarenus rex iudeoz et hec
e eu mors g su saluatoris flores g in et iture

[margin: Sed tibi at u exercutore ing tatas]

[margin, in red: quo / utrum unum opus possit esse bonum et malum.]

[margin, in red: So.]

[margin, in red: quo / utrum passio x sit dicenda bona.]

[margin, in red: So.]

reddere prius rex conditorum conglificatum dominum. Ad x. g.
d. quod magister non videtur distinguere inista. utrum mors christi
fuit bona vel mala. sed videtur utrum modi operandi sunt ad bonum
vel malum et in hoc distinguitur a sua parte modi de operante o
pere. et sic mali sunt boni operati et de bono operato. et sic ad partem
intentionem operati sunt boni sed ad id quod obicitur dicendum quod passi
o meo qui ab alio non est opus virtutis sed meo quod suscepta.
est vel sustinet. gratia boni et sic sustinere est a nobis et non ab extrinseco
agente. Ad aliud patet solo per autem dictam de operante et opere et o
perato. Ad aliud dicendum quod bonum non intelligitur quod mors ista sit mala.
sed secundum quod privat bonum. quod acquirit in genere adeo virtutum.
2 est referendum ad titulum; videlicet quod vita et ait ferre et extinguere

Post predicta ostenditur utrum in

| carnem sit fere bona; quia nichil bonum est tunc.

morte anima sit separata. hic incipit pars illa quarta de quibus consequen
tibus passionem christi dicuntur fore vias. d. sed in sententiis ductas. pars ista
contra mortis. sed vel in triduo mortis fuit homo. vel aliud aliquid.
vel ubi et quando et sic incipit in. d. quod vel in triduo x. et c. in parte est ista s.
solo cum obviis probantis. quod separate divinitatis et anime. et fuit
mors et adhuc induxit duo prima capitula sexta et septima solo anime et augustinum et athanasium.
Ad hoc induxit duo sequentia capitula. aliquorum vel dicere. intuitu et c. tertium
tertius quaeritur et quam suam posuit et assumpsit. et incipit ibi. Si
est dicere augustinus johannis incidit quod dubium hic. vel prima
obiectio concludat vel non. est autem ista anima medium quo divinitas carni
unitur. Soluto a medio non coniungitur extrema. quia dicit communis
dictio. sed separata anima a carne separata est divinitas, nisi autem quod
illa vel argumentum non tenet. aut enim divinitas est unibilis carni ir
rationali de se. aut non. si non. tunc habeo propositum quod rationali
non existente non est unita. et quod anima rationalis non tamen sit me
dium congruentie. si est medium cause. sed autem est unibilis irratio
nali creature. hoc sed implicatum est in multis rationibus in quo est dicere
in istis. sed vel quod illa conclusio sequatur. Ad hoc in hac eadem
d. dicitur quod si filius dei in morte fuisset unitus forte carni. ex
hoc infertur duas rationes. quarum una est. quod filius dei non fuit
mortuus. sed si fuisset unitus carni per unionem diceretur
mortuus. sicut et diceretur mortuus. sic et dicitur natus. ergo tunc
unitus carni non fuit. Item. omnis unio facit aliquod unum.
si ergo divinitas fuit unita carni. oportet quod faceret ad unum.
non autem facit unam personam. quia caro illa nunquam fuit filius dei. ergo
relinquitur quod faceret unum naturam. et sic caro et divinitas esset
unum. quod falsum est. sed ergo quod si divinitas est fons vite. et effi
cacior quam anima. si influxisset vitam ergo corpus in triduo illo vi
xisset. quod falsum est. ergo vel quod divinitas corpori non fuit unita. Item
minor est unio per gratiam ad deum in beatis. quam sit unio
aliarum naturarum in christo. sed ergo secundum per unionem per gratiam impossibile
est separari animam. multo magis impossibile fuit separari
corpus a unita. si divinitati fuit unitum. fuit autem separa
tum a unita. ergo non fuit divinitati unitum. Item nobilior unio est
quam illa qua unitur homini christi divinitas. non est coniungibilis non
rationali creature et non fuit corpus sine anima solam. sed autem est
unio per gratiam. ergo in hoc modo dignior unio coniungitur. et tunc corpus
sine anima. Item triplex deus dicitur esse in rebus ab innocentio.
scilicet essentialiter. presentialiter. potentialiter. in omnibus per gratiam a rationalibus
non omnibus per unionem. in homine christi. et ergo corpus cadit. in triduo
irrationabilitur vel divinitas in corpore non fuisse. necessario. presentia
potentialiter. in natura est quod magister dicit in ista. Ad hoc dicendum. quod nullo
modo divinitas separata fuit a corpore in triduo. vinculum. n.

[illegible]

gre unionis in passibile forti fuit vinculo nullius conve
nientis anime et corporis. et ideo soluto in toto nichilominus remansit vinculum gratie.
Ad primum ergo dicendum. quod anima est sic faciat assumptibile in corpore.
ut est determinat esse quo adhuc sit medium congruentie
assumptionis non tamen est medium tenens non progrediens. et ideo so
luta ipsa non oportet solvi divinitatem a carne. Ad aliud dicendum est.
quod divinitas est fons vite efficaciter. non ut forma coniuncta. et sed
ipsa unita fuit carni filius dei. corpus. non tamen dicitur divinitas passa
vel mortua. quia predicates non referuntur nisi ad naturam aliam.
sed bene concedo quod filius dei dicitur passus per unionem et ideo sepe
determinatum est sed. Ad aliud dicendum quod unio facit unum non naturam. sed
personam. sed unius unio non facit hoc unum. sed post unius unio est
alterius debite vniti. unde unio corporis cum unione anime
unione facit suppositum personam. et in triduo remansit ordo ad unum. sed tunc
unum non esset. quia tunc homo non fuit. Ad aliud contra dicendum. quod
divinitas est fons vite effective. non formaliter. nec in corpore fuit.
non formaliter. vel sic anima in ambo. sed prima causa dignationem
tantum. ut dicit hugo. b. et divinitas. n. hoc modo ens in aliquo non
est causa necessaria vite. non ex defectu suo. sed ex defectu suscipientis.
Ad aliud dicendum. quod minor unio est sanctorum ad deum. quam unio
corporis huius fuit ad deum. sed tamen magis est contraria morti illa quam
ista. quia illa ex toto habitualis contrarietatem habet admixtam corporis
omnis ad mortem. sed autem non tollit a corpore miseriam nec contra
dictum talem. ut supra d. xviii. habitum est. et ideo illa mors faciet
aliquid quod non potest facere ista. Ad aliud dicendum. quod unio que
per gratiam virtutum et donorum est per habitum. quam ergo requirit proprium
est subiectum in quo sit ut rationalis. et quia id subiectum non potest esse nisi rationale
substantia. ideo et hoc modo non est in irrationali substantia. quam est homo vel
angelus. vel anima rationalis. sed alia unio quam est ad esse. licet maior
sit non tamen est habitus. nec querit subiectum proprium. quia quod illa
unione unitur. assumitur a deitate in virtute divinitatis.
que est infinita. et hoc potest esse corpus huius ordine adaptatum
rationale. unde ille rationes sunt opposite. tamquam hoc presu
pponeret unionis nobiliorem. et hoc non est verum. Ad aliud dicendum. quod
illud est dicendum in hiis. quod nullum huius ordine adaptatum rationa
le. sed corpus licet in se non sit rationale est tamen pars eius rationalis.
et ideo et corpus sanctorum dicitur templum spiritus sancti. ideo et in christo
specialiter habet relationem ad unionem. Ego pono animam in.
Contra. quid est ponere. si ponere est deponere. ergo
cum ergo hic pronomen est significet a libris sive prelatione. et pro
lator huius ubi fuit christus. sed quod potest. tunc potest in eo quod potest deposuit
et posuit animam. quod falsum est. quia sic non fuisset vnitus anime
in triduo. si autem ponere est in aliquo loco collocare. cum in ista
locutione potest sumi se ipsa. videtur quod anima potuit ponere
se ipsam. contrarium autem hic dicit augustinus in ista. Item. ponere
dicitur potestate efficaciter aliquid non est in eo corpore. nulla potestas ef
ficacitur ad non esse in corpore. sed tantum in anima. vel dicitur ergo nisi
quod alterius illorum fuit ponere animam. et non carnis. ut
vero dicitur in ista. Item. si ponere est separare. tunc eadem
ratione caro poterit. quod anima posita dici esse. quare ergo non dixit.
neo tollit carnem a me. sed ego pono eam. et iterum su
mo eam. Item. videtur falsum esse. quia cum unio non solubilis sit.
et inter christum animam et corporis non fuit nisi unio naturalis. ipsa fuit so
lubilis. dicitur autem cuius talis unio solubilis est. scilicet per viole
ntiam. et ille separationem. ergo christi anima potuit extinqui per
in violentia. ergo tolli potuit ab eo. sed falsum vel quod dicit neo

[illegible]

tolleret etc. ¶ Solutio. Ad primum quod ponitur est deponere: ab eo cui naturaliter est coniuncta anima et hec est caro; non est deponere simpliciter ab eo remouere cui est unita quam ingenito. Et bene concedo quod filius ponit animam. Sed quia omne quod agitur in natura agitur necesse est quod ponat animam in natura uel parte nature. Cum ergo non sit ita secundum naturam deponi, et ideo numquam fuit deponi sine deponens. Praeterea quod non anima animam non filius dei in anima animam ponere potuit. Ergo filius dei posuit animam in corpore. Et hoc uult dicere Augustinus quod corpus animam posuit, humanitate inse latentis diuinitatis, quia corpus quemcumque semper quod est in morte, non filio dei uel diuinitati. ¶ Ad aliud dicendum quod licet in corpore mortuo non unito potentia non nulla sit potentia efficiendi ad [illegible] in corpore quod non sic fuit quia diuinitas non sumpsit potestatem, adhuc latebat in corpore. ¶ Ad aliud dicendum quod de loquitur Ricardus intentionem uideri [illegible] quia presentio et tpraesentium insequ[illegible] unite, et ideo in sepultura cum unite quiescat apprehensionem corporis et ei quod ipsi ex [illegible] cupiebat. Ad Ricardum quod apostolus sua: sua presentia alienare non potuit quia anima semper in sua presentia manebat. ¶ Ad aliud dicendum est quod aliud est in [illegible] et in aliis hominibus, quia licet huius naturalem unionem anime et corporis que dissolubilia erant, tamen habebat fortius potentie agentis in naturam, scilicet diuinitatem, et ideo [illegible] presequi ab eo non exstinqueret. Si ipse non uellet. In aliis autem non est resistens malo et ideo in aliis bene anima extorquetur. ¶ Deinde queritur de hoc: Si est hoc in eternum ire fons aruit. Aut est diuinitas dicitur fons uite. Alicui tendo unita ei cui numquam sufficit aut deficit. Si fons in [illegible] nullius fons fluat non ad recipiat fluxum oportet quod sit ad receptiuum fluxum, non non corpus. Ergo corpus et receptiuum fluxum, ergo uiuebat. ¶ Item quod sufficit ad [illegible] est quod huic sufficiat anima sine quo non est illud quod est. Esse autem hominis diuinitatis sequitur ad esse hominis secundum ordinem nature. Esse autem hominis secundum naturam se ad esse uiuum. Ergo [illegible] quod illa unio fecit uiuum. ¶ Si forte dicatur quod diuinitas non fecit illam sine medio quod est anima intellectualis, quod [illegible] est [illegible] indiget aliquo mediante quo faciat. Cum autem diuinitas sit ad omnia per se potentias, uidetur diuinitas per se ipsam influxisse uitam. ¶ Secundo queritur: si diuinitas per se [illegible] per se ipsam influxisse uitam. Si diuinitati corpus, aut dat ei diuinam aut creatam. Si diuinam, illa non potest morte [illegible]. Ergo numquam fuisset uere mortuus, quod falsum est et heresis. Si creatam, aut rationalem aut irrationalem. Si rationalem, ergo influit animam. Si po[illegible]

tuit est diuinus esse passus. Si irrationalem, ergo diuinitatis minus potens est influere nobilem uitam quam rationalis anima, que influit uitam rationalem, quod falsum est. ¶ Solutio. Dicendum ut prius quod diuinitas dicitur fons uite effectiue, non formaliter, quia efficit uitam omnium per se ipsam. ¶ Ad illud quod secundo obicitur dicendum quod non influit corpus quia sine anima non est receptibile uite. Et hoc dico ipso naturali corpore et non in diuinitate. Nec illa ipso dicitur defectum [illegible], quia defectus est corporis que secundum naturam debet inesse et non influit. Numquam est fuit non corpus ut sine anima uiuet. ¶ Ad aliud dicendum quod diuinitas unitur corpori et anime unita, et ex hac unione consequitur quod sit homo, et homo deus. Sed esse hominem et esse uiuum non ordinatur ad hoc non naturaliter ex parte suscepti, et ideo non sic fecit diuinitas quod formaliter influeret uitam uel humanitatem, sed potius effectiue tantum, et uitam fecit per animam et hominem fecit per formam hominis que dicitur humanitas. ¶ Ad ultimum patet solutio per [illegible] contradictum. ¶ Deinde queritur de hoc: Sane igitur dici potest quod mortuus est et non mortuus. Hoc enim uidetur falsum, quia contradictoria uerificantur de eodem, quod numquam potest esse, quia dicit philosophus de quolibet affirmatio uel negatio est uera et de nullo simul. ¶ Item Augustinus: Talis fuit illa susceptio que deum faceret hominem et hominem deum, et omnia que uera sunt de homine eciam uera de deo. Sed de homine uerum est eum esse mortuum. Ergo et de deo. Ergo deus et homo mortuus est. ¶ Item quod esse mortuum est articulus fidei, ergo oppositum illius est heresis. Sed eius oppositum est quod non esse mortuum. Ergo illud est heresis. ¶ Solutio. Dicendum uniuersaliter quod huiusmodi locutiones non sunt concedende sine determinatione. Licet enim concedatur quod ethiops est albus secundum dentes et non est albus secundum maxillas, tamen non concedo absolute quod est albus et non albus, et sic prius in hoc quia esse natum uel passum uel mortuum quod absolute dicatur, refertur ad personam, et persona non moritur. Et ideo licet magister ponat huiusmodi locutiones sine determinatione, non tamen intelligendum uel sumendum sunt sine determinatione. Quia determinate si apponatur est mortuus secundum humanitatem et non mortuus secundum diuinitatem, patet quod non sunt contradictorie. Non enim sunt secundum idem et secundum prius.

Hic queritur utrum in illo triduo mortis etc.

Hic incipit distinctio de consequentibus questionibus mortem Christi uel post mortuum. Et sunt hic questiones: Et prima est utrum Christus in triduo fuit homo uel non. ¶ Secunda utrum Christus [illegible] quod homo sit ibi uel non ibi. Hic queritur utrum Christus in morte alicubi erat homo. Tertia de sepultura et descensu.

[illegible]

[illegible]

xxvi. D.

ad inferos. id est cum tota integritate nec corpus in inferno.
Quarta distinctio cuius incipit. id est solum et quoniam
si conferatur possit dici filius hominis. Exhinc quaeritur secunda.
Circa autem questio. quaeritur utrum christus in triduo fuerit homo.

Utrum christus in triduo fuerit homo.

sicut magister videtur hic dicere. Si autem quod sic. quia christus in triduo habuit animam rationalem. Sed quicumque habet animam rationalem
est rationale. ergo christus in triduo rationale fuit. esse autem rationale est
homo. ergo christus in triduo fuit homo. Item esse suppositum in natura
naturam existentes est homo. sed christus in triduo est homo suppositum
in humana natura existens. ergo christus in triduo fuit homo. Item
hugo de sancto victore. quod multum est dicendum. quod esse homo non
determinat. est unius esse in corpore et in anima quod homo non est homo post
mortem quam ante. ergo et christus non fuit homo quam ante. Sed
contra in eodem dicitur quod forma non habet quod perdit a toto. quia forma
est. sed quia est forma quasi totum quietum. ergo ubi non est quietum
ibi non est forma quasi totum quietum que perdidit. sed in christo
non est quietum in triduo, quia anima non fuit quieta carni.
ergo hoc quod dico homo, sit forma quasi quietum. christus in triduo
non fuit homo. ut videtur. Item non quiescit totum ut totum
quando non existente toto illo. totum autem hominis non est quiescens
totum ut totum. ergo non quiescit partes hominis non est totum in toto
totalis. Sed anima et caro non fuerunt in toto coniuncti aliquo modo to-
tum in triduo. ergo christus non fuit homo in triduo. Prima
probatur ex hoc quod totum totaliter alia est ante partem. quia oppo-
nitur relative. Secunda probatur ex hoc quod dicit boethius. quod species
est esse totum individuorum et non partes. Solutio
quaestio et solutio magistri. obiicitur. quod si ante mortem car-
nem et animam coniuncta accepisset. quod homo non diceretur.
ergo nec in morte dicitur homo propter horum separationem. et sol-
vit. quod magis aliud est quam in aliis hominibus. et aliud quam in
se ipso fuit ante mortem. et post resurrectionem. quare
dicitur homo propter corpus et animam quieta. sed in triduo dicitur homo.
propter unitatem illorum in separatorum. et hoc non videtur esse verum.
quia nulla vox speciei vel forma quia per aliam et aliam vocem uni
hypostasi et aliis et eius per diversa tempora. Item cum dicitur
mortuus homo. oppositum est in adiecto. ergo predicat vocem
hominis. ergo mortuus homo non est homo. sed christus in triduo fuit mor-
tuus homo. ergo non fuit homo. Si forte dicatur sicut quidam
dicunt quod anima rationalis dicitur dat homini quod sit homo et corpus
quod ipsum cum ea sit suppositum et homo et forma separata a toto
illud in se quod dicitur alia. ergo per hoc sicut sola anima rationalis
est suppositum et ipse ut diceretur homo. quod absurdum est.

Item numquam potest esse compositum ubi aliquid deest ab utroque componentium. quia
hic iste perfectio vocem totius. ergo si anima habet perfectionem vocem totius
hominis non compositum est corpus ubi aliquid deest. ergo non est natura et per-
fecta et naturalis compositio inter animam et corpus. quod falsum est. Ideo dicendum quidam
alii quod hic est duplex. christus in triduo fuit homo. ex eo quod si homo sit verum
nullum vel falsum. Si nullum. tunc christus in triduo fuit homo. quia habuit
naturam hominis. Si falsum. tunc dicendum quod est falsum. Sed quoniam hic est quod natura de illo
sit. ergo si homo stet pro natura hominis. non pro se de christo sed de persona filii dei
in triduo. Item hominis accipere naturaliter est accipere hominis per se
tantum. ergo non est dicendum quod christus in triduo semper fuit homo. sed quid. Item natura
hominis est natura hominis. natura autem hominis ut supra probatum est. non pro se de christo homine.
non de filio dei. quia hic est falsa. sed dici est natura hominis et hoc ipse est natura
hominis. Sed ergo in triduo si homo supponat pro natura humana tantum, hic est falsa.
christus in triduo est homo. sicut hic christus in triduo est natura humana. Sed forte omnes
moderni concordant in hoc quod falsum sit, et quod magister hic decepit fuit
ex quibusdam verbis quibus utitur dicentes. christus iacuisse in sepulcro.
quod non quia non videtur huius naturae et cum attribuatur suppositum in quo christus in supposito
ponatur suppositum huius naturae et in supposito huius hominis. sed dicendum
quod ille locutiones synecdochice sunt. sicut et quando dicitur petrus omnino
propter partes animam et corpus. et quando christus iacuisse in sepul-
cro. propter partem hominis quae est corpus. et descendisse in infernum propter par-
tem hominis quae est anima. Ad primum ergo dicendum quod christus in triduo habuit
animam rationalem. sed ipse non fuit rationalis, non sequitur quod quicumque habet animam
rationalem sit rationalis. Sed dicitur addendum. quod habeat eam ut actu constituentem
unum per actum, non hic est ita quia a rationalitate quae est pars animae denominatur
homo. quando dicitur rationalis. Sed post adventum hominis quae non est pars animae, sic est
forma totius ut totum est. sicut et genus et species. Similiter non est sic quod quidam
obiciunt quod si denominetur homo apparente parte ibi corporis, ut dicitur
corporeus a corpore. corpus. quod totum est positum denominatur a parte prius de cor-
poris. ut dicatur rationalis a rationalitate animae. quod quando homo dicitur corporeus
vel corpore vel rationalis. vel alio vel ut. ibi dicitur quod que accipiatur
numquam inveniuntur pro parte. non pro quod est forma illa quasi totum
et non parte. Ad aliud dicendum quod hoc est falsa. oportet quod hic ptes[?]
. non addatur unitas illa unionis qua coniunguntur. Ad
aliud dicendum quod christus in triduo solum fuit suppositum in humana natura existens.
sed hoc non sufficit ad hoc quod fuit homo, sed oportet hic aliquid vocis sup-
positi animae ipsa, et hoc non fuit ibi, quia natura non dat sup-
posito esse suum suppositum. non pro quod ingreditur suppositum pro-
prium. Ad dictum magistri hugonis de sancto victore. dicendum quod falsum dicit
in hoc, salva pace sua, quia nec anima prius est, non homo est
verius post mortem vel in morte. quam ante.

Hic q. si x in morte &c. hic ur q. h sit u's x e uz. q eq. n. duo id sut insupp. uz e unu. i e & reliqu's fili di & ho. sut un & id insupp g uz e fili di. i e ho. h uqz e fili di. g uz e h ho. C Jte. hec e u. fili di e uz ho. C Jte. dec q. h sit f. fi dic ho uz g ei hdicto e u. fili di no uz e ho. g fili di alicubi no est ho. q. fatin e q nusq e ante locu. inq fili di no sit ho. eo q. hoiez nuqua & nu q dposuit. C Jte. bn se. sortes e h. & no e Rasin. g so. no e asin. g a sili. fili di e hic & no e h ho. g fili dei no est ho q. f est. g fili di e hic ho. & e. r. uz. C Jte. qqd impediat q. no cedit ille ho. s q. ho e uz. ur n. q u x. n. cor & sangs ssect in plib; locis. & in omni loco e. u sect g inoib; g possi est cor x inoib; locis ee. g uz s im huam pee x ut ur. C Jn ctru e. q x est ceu septu in loco. q eqd a ceu scbr e in loco dtimi. & no omnib; g x in for hua no p ee moi b; locis. C s; ultu q. cu duo sit p modu extr meslra tiu. s. tp i situ. & etnitas indo i & nis illi & loc. qr h hoi hcet etnitas ut di ali pur caurt stellas. & est abetno. no a hcat ei p dicat u. ur dica uz sic fili di. ur n. q mag d b; hcati. q etnitas d cure pri q repugt u hue uz a n dic n extesioe s loc q crine no repugt q u lee e enq uz g q mim repugt ceto. mag u heat. qua i. q oi repugt ceto g ur q ee uz hcare dbeat huic hoi. C so. dd. q fili dei no uz e ho. ut intelliga cuicta. ul spoe e h duplex. fili dei e uz ho. ext spois & diois fli. n. co dubiu uz dtinnet hoc ubu e grua spois. cu p di sic pe di tuc e f, sb h sensu. q filius dei p q ho est uz sli a referunt ad sub; cu spoe participii sb intell ca sc e u s sub h sensu. fili di enq uz e ho. & tc e disgsi sensu a spois negat ea magr q sa dubio illu st p ted c actu e spoita spote a tm disa. C dd. g ad p. q. n opt si a duo sint ide ee uqz qt fi di. g n e; z no p. n p sius ee insta tia al dr. s e epe. no e oz. q. u nqz sit. q ide sit epa q quz e maho epam inq n e epe. & ta epe & ipe supt sut id insupp. C ad a. dd. q no ual q usio. q qu ho po insbo tuc stat gra suppoiti & illi bn quenit ee uz. qn a mpoi. tuc respic gra n ad dub. & tuc no y ei dtimi cu ri n unifort sumi no ual q usio. s sic dz q uti. h ho e uz fili di g fili di enq uz e h ho. & tuc utqz e u. C ad a dd. q i sensu spois. h u e. fili dei no e uz ho. q i nullo st nego fert ad spom includedo adubiu. q dtimat spom in spoe ad p dicatu. fili q usio u lrior. fili di alicubi no e ho. du e sic & a. & i sensu spoi. n se exilla. q u e sb hoc sensu. fili di no est alicubi ho. q i u no e for hu. C ad a dd q. g no e sile. q n so. n asin. dnt n s excedetes se p locu. & hoc m n hnt se h ho. & fili di. s; sile e a diat. s e epe. n. n. se. i. e h. & no h epe. g n est epe. C ad a dd. q. q sidt, h q uz q sedt cor x. q tu ipo e. adhuc tam no se. q cor x sit uz sicut fili dei e uz; q ipe totus moi loco & in omni pte loci. cor a x no inoib; locis eit. q st in loco altius cor gli ficati ul glosi n eit. n totu cor e inqlz pte loci

sim. q no u e cap. i e totu cor. & no p; q illa ro no pcedit. C ad ultm dd. q etnitas equali refert ad illos & p. z & immediatius ad p m. s q e in tnuabil ut e pso totu sil & pfcu & no cceditur gru suppo. q h ho e abetno. ut s. x. d. xxi. hitu. e. s; u no quenit do n p tansslom & s eq q huic n dine inse. & io n refertur immediate ad suppoitu. & io no z huic hoi s q hi. C Et ur totus eod tpr &c. h ur referri ad id tot & totu. q dicit diu int totus & ois. quia ois distribuit p ptib; subiectiuis. tot p ptib; integralib;. integles a ptes x. n o erat in inferno. n o in sepulcro. n o in celo. C Jte. c. d. vij. hitu e q. i ex pli e illi spois. q e in x. q non e p au ro. 2 de m e ibi. q spo ex t b; sbus. & dual; naturis x & i dual; natr z tb; sbus. n fuit i celo. n in sepulcro. n in inferno. g n tot. C Jte. n uidet ee q dic. q tot refert ad p m. quia p simp e. tot a sp q uit spom p totu integru g nuqua queit gra p. ut ur. C Jte totus & totum id signt. s; sb diuiso m. g ad id t referri refertur ad num. & totus refert ad eand C Jte. ur q tot fuit i celo. p b. uz; su ego. illic nece ee. q celi i me. g uz fuit x. illic nece fil ee. q celi erat in x. eit a & est adhuc celi in x hua n. g uz x fuit. i fuit & ipa. s; fuit in celo. g & ipa. g tot fuit i celo. q n dia alua; c. r. seq. q totu fuit i sepulc. & totu fuit i inferno C Jte. no iuenim tt p si una n. & diuisa actenia i uno sbo. & ulim & forma i uno spoito. & ptes plimas i uno toto. & i oib; huis iuenim. q ex uirtute unionis seq q uz; unu i e altm. g cu unio duarz sbst et tu sbaz i una p n sit minor oib; huis ur q uirtute uni onis dz seq. q u e tot. q ibi e totu inn. C so. dd. q magr bn dic. q uz e tot. n a totu & hoc loquedo de tpr tdui. quo fuit diio int aiam & cor. & io tangit in litt. i nauctc jo. dam. q tot cu dicat ens for tu ptinet ad ens distictu. & hoc e p pfca totu a cu neq e gnis sit. q n dic n ens rte i distictu attribuit n cu suis ptib; & il n cu suis ptib; no e. i no totu e. C Rlog ad p. q totu dr duob; mois. s. distributiue & p pfcto. sic dic phs. i t uo phicor. totu a & pfcto id dico. & distribuit no dr pe d simplia. s; fo mo p dici d simp. n dr tot x. i. pfcs in p ee uz no hnt n. plitate aii hua. p ab hoie. s q ho. s; po huit ea abetno. C ad a dd. q bn uim e. q spo e i eo m. q sup exportu. z n pe. s; gru moi sigtadi in glcline. s tot respic pfcos p. & no integritate n spo. C ad a dd. q s; id signi ficet. tn diu sus mod fac unu referri ad plitate & p integritate. & altm ad ee n mediocritate. un illa ro no cogit. C ad a dd. q illa ro precht i huis quor ee ceded ur p locum. s; no sic e inoib;. ut s patuit. cu dr iste e h. & e epe. C ad a dd. q i oib; huis spoitioib;. unu e tante extesiois p ee sic altm. & z t p un i n sibi se hnt ad locu. in qb; cu cu actenib; ptinetib; ad uirtis doc z pfate. siue dig no e i. ut plus dem e. u epe.

Utrum xpc in infernum descenderit

rex. p(ri)nceps. (et) illi no(n) e(st) i. in natis x(pist)o quo(rum) s(e)d n(on) a se h(abe)t ad
locu(m). Ca(pitulum) ad tor(tu)s erit in inferno (et)c. h(ec) q(ue)rit(ur) h(i)c. s(cilicet) an x(pist)us in
infernu(m) descendit. (et) uidetur q(uod) illos genuit i(n) luce diuinitatis illu
strauit. (et) q(uo)d(am) modo i(n) m(a)g(is)t(er)ij (et)c. n(on) d(escen)d(it) in inferni. ut
ex(tr)agitur. loc(is) optimo. n(on) cog(it)u(r) optimu(m) locu(m) x(pist)e
a(n)i(m)a erat optima. g(ra)t(i)a ei no(n) competebat desce(n)dere in infernu(m). Ite(m)
ag(ustinus) dic(it). q(uod) i(n)feriu(s) s(upe)r i(n) malo accip(itur). x(pistu)s a(utem) i(n) malu(m) desce(n)
de(re) no(n) potuit g(ra)t(i)a n(on) in infernu(m). Ite(m) luc(e) xvi. int(er) nos (et)
uos chaos magnu(m) firmatu(m) e(st) ut hi q(ui) uelint illuc ire
n(on) possint. n(e)c in huc t(ra)nsmeare. g(ra)t(i)a multo mag(is) e(st) h(oc)
chaos int(er) x(pistu)m (et) dampnatoru(m) loc(um). Ite(m) si x(pistu)s descendit in in(fer)
o(mn)es ascendunt q(ui) quo sp(iritu)s hi(c) sic se asce(n)
suri(s). Ite(m) h(oc) e(st) q(uo)d d(icitu)r p(salmo). ij. in noi(e) ih(es)u o(mn)e genu flecta
tur. ce(lestium) te(rrestrium). (et) inf(ernorum). g(ra)t(i)a ut q(uod) ueni(t) ad infernu(m). Ite(m) ps(almus). tol
lite portas p(ri)ncipes u(est)ras (et) eleuamini p(orte) et(ernales). (et) intro(ibit) rex. Ite(m)
Eu(an)g(elium). Nichodemi d(icitu)r q(uo)d d(e) in inferno audientes hanc
uoce(m) exultantes dixerunt. hanc uoce(m) nosco me dixisse. Ite(m)
act(uum). ij. que(m) deus suscitauit solutis doloribus inferni iuxta
q(uo)d i(m)possibile erat eu(m) deteneri ab illo. Ite(m) eccl(esiastic)i xxiiij. penetrabo o(mn)es
i(n)feriores partes t(er)re (et) inspicia(m) o(mn)es dormientes (et) illuminabo o(mn)es sperantes in domino
p(ro)ut t(ame)n. ut dic(it) glo(sa) e(st) infer(n)i. Ite(m) in simbol(o) ap(osto)lo(rum)
dic(itu)r descendit ad inf(er)na. Ca(pitulum) s(e)c(un)d(u)m q(uod) ult(er)i(us) q(ue)rit(ur) an descendit ad

Utrum descendit ad infernum inferiorem

i(n)feriore(m) infernu(m). ut q(uod) sic. job. xvij. in p(ro)fundissimu(m) infernu(m)
descendet o(mn)ia mea. putas ne. i(n) eo salte(m) requies m(ihi)
erit. a(n)i(m)a q(ue) no(n) petiuit req(ui)e(m) n(isi) p(ost) x(pist)i descensum. g(ra)t(i)a x(pistu)s desce(n)
dit ad p(ro)fundissimu(m) infernu(m). Ite(m) i(n) dixerit iob. q(ui)s m(ihi) hoc
t(ri)buat ut in inferno p(ro)tegas me. (et) q(ui)s abscondas me d(onec) pertra(n)s
eat furor tuus. Ite(m) zach. i(n) x. tu a(utem) i(n) sang(uine) testa(men)ti tui
emisisti uinctos tuos de lacu. in q(uo) n(on) erat aq(ua). glo(sa). dic(it) q(uo)d o(mn)es
q(ui) ten(e)bant(ur) uincti a(n)i(m)ab(us) u(bi) nulla eo(rum) mi(sericordi)a reflecteba(n)t(ur)
q(ui)a diues ille petebat cu(m) liberari. Ite(m) in inferno
nulla e(st) redemptio. (et) p(ro)p(ri)e p(ro)fundissimo. (et) it(er)u(m). g(ra)t(i)a
sanctos illuc x(pistu)s descendisse. Ite(m) ysa. ult(imo). ig(n)is eo(rum) n(on)
extinguet(ur). g(ra)t(i)a i(te)m i(n) fi(n)e illuc descendisse. So(lutio) d(icen)d(u)m

So.

q(uod) ab(s)q(ue) dub(io) descendit ad inferna. s(e)d infern(us) d(icitu)r multip(lex).
s(cilicet). inferior sic dic(it) glo(sa). sup(er) ia(cob). iij. sup(er) (et) inflammata
a gehenna. q(ui)a d(e)mones quo(c)u(m)q(ue) uadunt secu(m) portant in
nu(m). (et) exterior. (et) h(i)c multiplex. s(cilicet). loc(us) pene (et) tenebra(rum)
~~p(ro)pt(er) lum(en) gr(ati)e p(re)gnado(rum)~~ (et) loc(us) sine (et) afflicti da(m)pna
to(rum). (et) locus pene no(n) o(mn)i(n)o tenebr(osus) p(ro)pt(er) lum(en) gr(ati)e
p(ur)gado(rum). (et) loc(us) sine pena (et) sine luce ut limbus puu
lo(rum) i(n) origi(nali) decedentiu(m). (et) loc(us) tenebr(osus) q(uan)t(um) ad luce(m)
h(ab)ns p(ro)pt(er) mag(is) in fide h(ab)itatu(m) (et) spe i(n) sic limb(us) s(an)c(t)o
(rum) pa(trum). an(te) x(pist)i desce(n)sum. (et) adhuc loc(us) descendit x(pistu)s. (et) n(on) ad
aliu(m). q(ui)a d(e) h(oc) dic(it) jo(hannes). q(ui) ibi habitabat h(ab)u(it) (et) educti s(un)t p(er) x(pistu)m
Ca(pitulum) ad p(r)imu(m) g(ra)t(i)a d(icen)d(u)m. q(uod) x(pistu)s sic h(om)o p(ro)pt(er) ho(m)i(n)es (et) n(on) p(ro)pt(er) se. fecit
e(n)i(m) p(ro)pt(er) ho(m)i(n)e(m) (et) n(on) p(ro)pt(er) se. descendit. Ca(pitulum) ad a(liud) d(icen)d(u)m. q(uod) i(n)f(er)i(us)
sonat i(n) malu(m) pene. s(cilicet). (et) da(m)pni (et) uoco pena(m) da(m)pni.
q(ue) (con)sistit in ab(sen)c(ia) aliq(uo)r(um) bo(n)i. sic e(st) car(enti)a lucis. pena(m) a(utem)
s(ensus) q(ue) (con)sistit i(n) aliq(u)o existe(n)te. (et) affligere ut ig(ni)s. s(e)d x(pistu)s
n(on) descendit in pena(m) da(m)pni. u(e)l sens(us). s(e)d ad loc(um) tm(m). Ca(pitulum) ad
a(liud) d(icen)d(u)m. q(uod) hoc (con)tine(n)s e(st) (con)t(r)a h(ab)itantib(us) i(n) limbo (con)tra spe(m). (et) h(ab)itanti
b(us) in loco da(m)pnato(rum). quib(us) nulla e(ss)et spes. (et) h(ab)e(n)d(e) cu(m)
liberac(i)o(n)is. (et) desp(er)ac(i)o d(icitu)r i(n) chaos. (et) no(n) me fac(iet) ad p(er)petuu(m).
Ca(pitulum) ad a(liud) d(icen)d(u)m. q(uod) (con)cl(usio) h(ec) ip(s)o nos eleuauit ad s(u)p(er)e asce(n)

q(ui)a x(pistu)s p(er) nob(is) desce(n)d(ere) sat(is) fec(it). ut sic i(n) o(mn)ib(us) locis. suo regn(an)t
u(er)get. (et) timore ab eis o(mn)ib(us) locis. effugaret. Ca(pitulum) ad id
q(uo)d ult(er)i(us) q(ue)r(itur) ut(rum) x(pistu)s descendit in p(ro)fundissimu(m) infernu(m). d(icen)d(u)m.
cu(m) b(ea)to. gg. i(n) glo(sa). i(n) d(e)c(re)t(o) sup(er) iob. q(uod) h(i)c d(icitu)r i(n) p(ro)fundissimo
n(on) sup(er). s(e)c(un)d(u)m quoda(m) mo(do). q(ui)a x(pistu)s a(n)i(m)e(n)t(ur) paradisi. ut celi. loc(us)
i(n) aere e(st) caligios(us). in q(uo) d(e)trusi s(un)t d(e)mones. p(ro)fundior
a(utem) h(ab)ito t(er)rena. obscura (et) penal(is). (et) p(ro)fundissimi d(icitu)r x(pistu)s i(n) isto
(et) sub(terranea), i(n) q(uo) a(n)i(m)a iob. (et) o(mn)ia bo(n)a sua descederet. (et) d(e)t(i)nere
bat(ur) s(un)t p(er) x(pistu)m (et) n(on) n(on) simp(liciter) descendit i(n) p(ro)fundissimu(m).
Ca(pitulum) a(d) a(liud) d(icen)d(u)m. q(uod) i(n)ferior. e(st) mo(do) p(er) applicat(i)o(n)e(m) s(ecundu)m lo(cum) i(n)ferior x(pistu)s e(st). s(e)d
a lo(co) p(ro)se. tu(n)c liberata e(st) a(n)i(m)a sua. q(ua)n(do) liberata e(st) a cu(lpa) de
scede(n)di i(n) inferiore(m) infernu(m). sic a p(ec)c(at)o mortali. s(cilicet). adul
t(er)io. (et) homicidio. Ca(pitulum) ad aliud. d(icen)d(u)m. q(uod) illa glo(sa). ualde
extra(ne)a e(st) (et) t(ame)n pot(est) expo(n)i. q(uod) no(n) e(ss)et mi(sericordi)a liberans i(n) liba
(tionem) s(e)d relaxans. q(ui)a n(on) h(ab)ebat pena(m) sens(us). s(e)d da(m)pni. (et) si obi
cias q(uod) diues no(n) petebat n(isi) relaxat(i)o(n)e(m). d(icen)d(u)m. q(uod) diues p(er)
petuit p(er) liberat(i)o(n)e(m) predictu(m). ad u(er)itate(m) d(icitu)r in. expo(n)i
t(ur) q(uod) p(re)sumebat q(uod) h(ab)itu(m) no(n) re(m)ittet (et) agn(osc)it(ur) ad
mala. q(ui)a e(ss)et uita p(re)tulat (et) i(n) ip(s)e int(er)e(ss)et. (et) illa n(on)
e(ss)et tu(n)c in limbo. s(e)d x(pistu)s tu(n)c adue(n)it. p(ro)p(ri)a petiuit re
laxat(i)o(n)e(m) aliq(ua)lit(er) de pena q(ue) no(n) d(e)b(e)ba(tur) ei. s(e)d dabat(ur) i(n)
h(ab)itantib(us) ~~i(n) limbo~~ i(n) limbo. p(ro)pt(er) m(er)itu(m) eo(rum) e(ss)et ea(m)
q(uo)d obi(cit)ur i(n)opportuny. s(cilicet). d(e) inferno inferiori sup(er)i(us) n(on). s(un)t.

Utrum x(pistu)s illustrauerit eos qui erant in limbo

Ca(pitulum) po(st)ea q(ue)r(itur) ut(rum) illustrauit eos q(ui) erant ut g(ra)t(i)a q(uod) sic. q(ui)a
h(ab)itu(m) e(st) i(n) p(ro)ph(et)e. (et)c. p(ro)bo amb(rosius). p(re)sentia in inferno lum(en) i(n)fu
ndebat et(er)na lux (et) n(on) sapie(n)s. illustrabat infernu(m). s(e)d i(n)f(er)
no illo n(on) claudebat(ur). Ite(m) dan(ielis). descendit ad infernu(m). a(n)i(m)a di
uinitati ut que(m)admodu(m) huius q(ui) intras (et) inchus. q(ui)
i(n)f(er)no. i(n) t(e)n(e)b(ris) (et) umb(ra) mortis sedent sup(er) lux (et) eas c(et)er(a).
Ite(m) h(ec). lux corp(or)alis. n(on) irradiat un(um). n(isi) (et) illu(m) alt(eru)m. g(ra)t(i)a ut q(uod)
(com)petens sit lum(en) diuinu(m) q(uod) n(on) illustrauit unu(m). n(isi) (et) o(mn)es
uidit. n(on) aut(em) erat o(mn)es dig(n)i q(ui) erant i(n) inferno. g(ra)t(i)a ut q(uod)
nullu(m) illuminat. Ite(m) lux p(er)petuis (et) h(ec) da(m)pnat nu(n)q(uam)
d(e) h(ac) luc(is) b(e)n(e)ficial(iter). a loc(o) ei(us) ibi n(on). g(ra)t(i)a nu(n)q(uam) d(e)beba(n)t
illustrari. Ite(m) u(e)n(it) dic(it) latro(ni). jo. xx. hodie mecu(m) eris in pa
radiso. g(ra)t(i)a ut q(uod) i(n) p(ro)p(ri)o s(u)o eodu(m) (et) aliq(uis) cu(m) in inferno o(mn)e
luce diuinitat(is) q(ui)a (con)stat q(uod) latro(ne) secu(m) uoluit e(ss)e. h(oc)
e(st) q(uo)d futura e(ss)et a(n)i(m)a sua. n(on) ubiq(ue). n(on) s(e)c(un)d(u)m fuit diuinitas. Ca(pitulum) so(lutio).

So.

d(icen)d(u)m. q(uod) s(e)c(un)d(u)m d(o)c(t)ri(n)a s(an)c(t)o(rum) sine dub(io) x(pistu)s in inferno sua diuinitate o(mn)e
s(an)c(t)o(rum) locu(m) horrendum in paradisu(m) co(n)u(er)tit (et) adh(uc)
q(uo)d facie ad facie(m) deitate(m) ei uidebat soluto p(re)tio re
dempc(i)o(n)is. Ca(pitulum) ad id a(utem) q(uod) obi(cit)ur. d(icen)d(u)m. q(uod) stulta e(st) obo. q(ui)a
nec illa (con)tabat in loco alio(rum). (et) c(et)era s(i) h(ab)itasset ip(s)i luce(m)
uide(re) n(on) potuisset q(ui)a n(on) recipe(re)t n(isi) ab oc(u)lo glori
ficato g(ra)t(i)a (et) g(lori)a. sic (et) illi p(at)res. tu(n)c s(e)c(un)d(u)m a(n)i(m)am b(ea)ti fuerunt
s(an)c(t)i ad eos x(pistu)s descenderet. (et) h(ec) e(st) magis luce ip(s)o. q(ui)a ab
o(mn)ib(us) p(ar)t(ibus) lux (con)or(ta). q(ui)a lux accidit ei i(n) q(uo) e(st) sinuat
so(lu)m p(ro)porc(i)o(n)e. t(ame)n (et) agn(osc)it(ur) tractando p(er)uenit. n(on) g(ra)t(i)a
ignob(il)es fuerunt. nullu(m) illo(rum) (com)petit luci diuine. Ca(pitulum) ad a(liud)
d(icen)d(u)m. q(uod) sub(iect)i n(on) e(ss)ent da(m)pnat(i) p(er)petuis tenebr(is). s(e)d p(ost) t(em)p(u)s sub(eunt)
us(que) ad redde(n)d(um) p(e)n(a)s (et) e(st) p(ur)gatu(m). Ca(pitulum) ad a(liud). d(icen)d(u)m. q(uod) parady
sus d(icitu)r trib(us) mo(dis). s(cilicet). i(n)terior. q(ui) e(st) interior. uisio ap(er)ta
diuinitatis. (et) d(e) h(oc) intelligit(ur) e(st) loq(ui)s ad latrone(m). (et) exterior.
cor(poralis). qui est loc(us) t(er)r(e)n(us) (et)c. (et) sup(er)ior loc(us) sp(iritu)u(m) q(ui) e(st) loc(us)
celi empyrei. Ca(pitulum) t(er)tia q(ue)stio q(uan)t(um) diu fuit i(bi). ut q(uod) statim

Utrum statim exierit de limbo

percusserit

recessit qr i leg. i meium nichodemi. q cum sci educti eent
i paradisum quia apparuit q̄d cruce baiulans. latro
nis ac cum quiete eēt dix se ee latrone. cui pmisit
deus. hodie mecum eris in paradiso suo. g statim exierunt ut
ui C in quib; dicit cetus ciuitat. aduenisti desiderabilis q̄ ex
spectabam in tenebris. ut educeres hic nocte iuiclaustro clau
stris. te nra uocabant suspiria. te larga requirebant lam
enta. tu factus es spes desperatis. magna consolatio i tormentis. g in
q eadē nocte eduxit C sapientia n tribus diebus l noctibus dor
mivit i gaza. s3 una tm corpus gaze i uirtute mortis potuit
salomon sol fortis ut dic. glo. x. dormiente sigue e gaza. i
finu pre gaze. pte mortis cum finiu q̄s i portauit i culmine.
uisionis q eleuationis eterne. C p. ad q̄d i diu i surrexit C h.
tm diu debuit ee aīa in loco aīarum defunctorum q̄ diu fuit
corpus in loco corporum defunctorum fuit aut tribus diebus i sepulcro
g tandiu debuit ee in inferno. cuius rōem reddit aug. q diu
ab; noctib; iacuit q uno tm die pfto ut sua una mo
rte corporis q̄ irradiat ut dies corporum oculi deo in nim duplicē
tenebrosam q caliginosam morte destruet. s. corpis q anime.
q ut sua plenius luce te in tenebris legis q pcti. tu fuisse
signat q ut sua luce duo loca tenebris repleta illustra
re ipsi q̄ illos mortis moret. s. locum corporum q locum aīarum i sepulcro
q inferno. C dd. g ad pm. q lo. nichodemi. de exitu p
trine q q dic ibi de elya q enoch. quin g ii tlabat liber
tus sic q cum smone habuit dicessum q̄ q̄pleuit i ierlm.
redimendo eos q q dic lat. q eet ille e x dixit hodie
ee. intelli nisi sig deum x. C ad a. dd. q noctē
uocat tenebras caelis in fual aq̄ educti cu dītate x
videre. C ad a dd. q no torrib; psto. p3 d; allegorice
q e sapson. dormit cum meretrice q no est x. s3 solu
tui cōficio pecatum restituit ad allegoriam. C ad ult. p3 so
lo pena que debita i inprimi soloris. u oste q̄ ingebat x cum
dui pmane in inferno. C Sol; q qi singet o psit
d. q e. q e h disce x q qr po h inlitta. utrum rōe ut
ul rōe alia tm ascend q descend. so p qri ut ascēsio sit
ad locum ul ad dignitate. ō q p qri. ut ascēsio dicat mot
locale. q utrum ille sit in pu ul i nunc. ultio p qri d
tpē ascensionis. C ad pm pce hic. dic tam q asensio
desceso mot corporum s. g uit q ascend q descend g n
bil C se q uz e non mutat lgen. dītas a uz e. g
no mutat loc. ascensio a q descen. dnt mutōem loci.
g ut q n gant x. rōe dine n. s3 o x. cum i carnatōm
n huit huam n in. q tm an descēdit i uitiz ug i in q
nam huam accep. g ut q descēdit rōe dine n.
th q dr in ling a q ascēdit q rōe n dic. q dio. so.
q hu n no e in ūtute ascēde. s3 ut aliena. q ido
angli ministrarent dnt. quis e iste qui uenit de edon.
q i. g dies i multitudine uirtutis sue C Se dd. q d
scede q ascende dnt ppe q p tinslom. pe s mot
corporum q sic no ppetit x. n rōe h ue n. q cum illa no d
scēdit de p dina descēe. p huam a ascēdisse. q
i dia tm ~~em~~ descēdit q ambula ascēdit. s p3 a spi rō
lo q iz fuit. p tnslom a cum de illuc descende ubi i
qde pus. s3 no adhuc fuit i p sic adunione sibe nre
q exinaniuit semetipsm forma serui ac. q h mo lo. ma
gis. C ad ad. dd. q dītas p se no mutat locum. s3

palig effecm appz in aliq loco. p g n apparuit p'mullo. q
no appz p eudē in alio. C ad a dd. q ascēde n attribu
tur hic n. ut uir e hat mot. s3 ut sibi p mot ill.
C So q ut ascens sit ad locum ul ad dignitatem. ui a q ad loc.
q oīs mot localis ictus e ad locum aliq. ascens aut e mot
localis ictus. g ad locum aliq. C se angl b ptemplatur ab
debet loc ~~~ q ptemplatōi sue. g multo magis corporum glorioso.
g ut q ascēsio sit ad illum C s3 col. ij. sup illum q̄ sursum · ꝗ ·
sunt. qrite ubi x e in dextra dei sedens. dic glo. q sursum sunt
uirtutes. g ut q ascēsio nq recedit x. e dig e mitu.
q n exalto loco C pr e ap phyl. q me moue. ad ubi
se; s3 ois loc cosusus e ubior corporum x. g ut q no mone
bat ad locum cum corum. C se loc dnt corporum p oti. g corporum
q existēt h necitate ex se ipo q nulla in ptib; dsiu.
no d; hre loc. g corpus illud no d; moui ad loc C i tro
pib; phias corporum nobilissima n mouent ad loc. s3 in loco
moueant. g cum in hoc nobili sit corpus x. ip no moue
ad locum aliq. g sua asce no fuit ad loc. C Contra h q id
uus. ut ascens x fuit ad locum celi x cristallini tm. ut q di
uixit. in a q sic. q s g ius diffe corporum q spe. g p loc bon
spuum d; differre q loco corporum h e loc spuum ut dnt
ca. celum empyreum. g d; differre g loco corporum. cum g pxi
subillo sit loc celi cristallini. ut q ad i ascendit corpus
x. C se aliug e loc s rōm ei. q nuqua subiacuit
mutōi. q eccb a motu celi. q a e ei q qnz subiacuit. s3
angls q spē nuq subiacuer motui q uariatōi. spūs q
celi. corpus a x q tb ūgis. qnz subiacuit. g spe d; ee
i loco celi stantis n moui. q corpus x. s. q nris d; ee i
loco celi pimi mobilis. h a e celum cristallinum. ut fe oui
dic opio. g ut q ascens x no fuit localis n ad celum cristal
linum C s3 ꝯ. ei q e digni oi loco. dat loc p ogenti. dig · ꝗ ·
loc dig ssi. corpus a x q she sais uris nris eius digni
sue oi loco. g ȝdat eis loc dabi eis loc dig ssi. h a
e celum empyreum. g s in celo empyreo. C Solo dd. q asce
x ee ad loc. q ad dig. ad loc s corporum. q sic e ad loc no
bilissimum oium locorum in supremo. s. empyrei celi. s dina
a p3 e ad dig equitatis pris. quo credit dextra. no q cum
n fuit. s3 q p inalcēsom i hua. sedes ibi appaiuit
fidelib; pfidem. q ag lis pcog tōm. quo ad a az q corpus e
ad dig que cōstitit in pectoribus bois pris. q indextra
om. s ascen restat ad huanitate C ad id a q o.
obi. dd. ad pm. q glo illa ponendo asceson ee ad co
tom boa que sta sursum dig. no p h excludit asce
som ad loc. s3 poti includit h pons. quia potōm pris
apparet mag in loco potori q digori C ad aliud
dd. q aliu e moui ad loc. q a moui ad loc p loc.
s. indigeat loco ad ee q ps uatōm. corpus a glosa
moti sunt ad loc. g s mag ex s3 p loc q eo ad
ee indigeat. quia s illo loco adee indigent. ia
corrumperent ex loca illa. sic igr ex dictis ex locum tinc
corrūpit C ad a dd. q illa rōe coi gloso. pcip corpus
e no debe loc s3 poti rōe geni tm. hec q n est g uz
ipm ee n in loco. nobilissimo. C ad a dd. q corpus nobi
lissima. s. corpus celestia mouetur ad gnatōm e loc q
no sunt in loco oib; mois quib; corporum gnalia sunt in loco
sic dam e in p li. d. xxxvij. tam alig mo in loco s

vtr ascensio fuit ad locum ul ad dignitatem. qo

vtr ascensio x fuit solum ad celum cristallinum. qo

So.

C sd. dd. q toto tpe q corpus fuit i sepulcro q aīa fuit i inferno.

qo vtr x ascendit rōe utriusque nature

So.

Illa q. huam

ꝗ

ꝗ

ꝗ

corpora gloriosa non omnino eodem modo sunt in loco quo non dotata (et) esse corpora a loco. sed sunt in loco non ex gravitate per gratiam .i.
qui magis accedit ad nobilitatem eorum. quia nihil accedit perfectionem. Ad id autem quod illatum quod dicitur quod
fantasia est dicere quod corpus christi debeat ulterius esse in caelo cri
stallino et solis (christi) erit ibi virgo est sunt in empyreo. quia
empyreum est locus beatitudinis. celum autem cristallinum cum omnibus
inferioribus ordinatum est ad generationem et corruptionem. Et ideo
dicit sed quod preter celum empyreum non est quod hoc est ideo
quia post eorum de celo sunt in motu unde quod per motum
non potest mutari. Et per veritatem motus non est posterior
et agnitum abeius. Ad aliud quod obicitur dicendum ad primum quod esset
hoc unum si esset corpus gloriosum sua determinare
tur ad locum gradus sue salutis. sed hoc non est unum.
Et cum nulla nobilitas loci sibi sufficit gloriose eorum corpora
gloriosa primum totum in uno loco. Et si quod referent ad gloriam
suam distantiam uel propinquitatem. Ad aliud dicendum quod corpus christi quo ad ge
nerationem numquam motum celi subiacuit. quia essentiam est
a spiritu sancto. sed forte quo ad alterationem frigoris uel calo
ris famis uel sitis etc. sed ab huiusmodi esse corpus gloriosum libera
tur per glorificationem. et tunc non per locum ab mobili
aliquo. sed super omne mobile. Item quod utrum ascensio di
cat motum localem aut ille motus sit in instanti uel in tem
pore. Quod quod dicitur motum quia actus .i. dicitur quod uidetur uel ele
mentum sed etc. Sed contra in certum in celum est .il. etc. Ista opo
nunt motum localem. sed omnis motus localis est per spatium. ergo
in medio spatii per quod est motus idem quod motus. preterea in termino
a quo et in termino ad quem est distantia. ergo corpus gloriosum
modo distantie est uel aliquid distantie dicit quod in termino. Item omnis
motus ut dicit autem est de potentia ad actum. corpus autem est glorificatum
in nullo uere est. quia non potest ad accipere plusquam habet. ergo
loci se ad mouentur. autem est cum alio per quod transit in eodem
loco. aut excludit ipsum. si est in eodem loco. ut sanctum in
dicit ergo aut locus mathematicus quantitas sit eadem dimensio
quantitatis sue nulli corpori cui sit in eodem loco. quia est
ad corpus eadem est quantitas illa sunt corpora unum. ut dicitur
uidetur ergo corpus christi et aliud per quod motum est corpus unum. quod falsum est.
ergo non modo sed forte dicitur quod excludit ipsum. per quod modo a loco
per quod transit. Item quedam in sunt que non cedunt ut ligna
et lapides. Item. n. ianuis clausis. ergo est illa quia fuit in
eodem loco non excludendo eas sed forte dicitis quod non est
unum. quod dicit autem quod si duo corpora sint in eodem loco. quod
unum corpus sint. et per ea dicitur eius esse non sic. sit locus unius
cubiti in quo sunt duo corpora et cetera illius loci. a. extrema
a sursum. et deorsum. sursum et dextra sit .b. c. d. e. et sic corpora
locata equalia. et duas lineas .a. b. et .b. sursum accepe
corporis sursum in sursum. quod ergo aut sit linea una uel
due. si dicitis una. ergo totum illi linee est unum. quod
unum uel forte est sub uno. aliud .n. id numero actus esset in diuersis
subiectis. quod est impossibile ergo corpus locatum est unum. sed autem duabus
ergo quod sunt due linee ad hanc duo terminos. unum geo
metrie alium. unum. n. b. sit sursum punctum in loco ut
usque accepit .b. punctum est unum numero. et aliter centum est unum
numero. sed inter quaslibet duas lineas cadit superficies. ergo
due linee recte de uno termino tantum. precepte cla

uidetur contra suppositionem. quod est contra petitionem euclidis. In prima dicit
duas rectas lineas superficiem nullam continere. Et sicut habetur
est quod una recta linea est inter duo puncta. Sed si po
nantur due esse erunt due linee ... et sunt a superficie medio
que est contra unum conclusum in .vii. physicorum. ergo duo
corpora in uno loco simul esse non possunt. sed forte dicatis quod corpus
corporis christi. non replet locum sed ... est grossum male
... sciunt omnes qui nouerunt physicam. quia habent dicere ab omnibus
physicis et de necessitate in physica ... de motione. ergo
uel quod corpus gloriosum non mouetur. et quo non excludit corpus non
cum corporis per quod transit. sed in eodem loco esset. Item ultimus quod si
motus in instanti uel in tempore. ut in. quod in tempore sed .n. loco continuabile
et quanto motus in tempore. et non in nunc. ut probat physicus. tale
mobile est corpus gloriosum. ergo motus in tempore et non in nunc. Item
sit causa motus in nunc. ut probat est ipsum. ergo corpus est motum in tempore
et non in nunc. ut uisum physicus dicit quod motus luminis in dyaphano
et motus colorum ad uisum est in nunc. ideo quod in instanti est esse
spiritale. sed magis spiritualia sunt corpora gloriosa. ergo ... est quod ...
motus in nunc. Item solutio. sine dubio tenendum est quod localis
motus fuit ascensio. et quod adhuc localiter potest moueri. et
sua uoluntate magis placet dicere. sed fideliter ignorantia quo telanda sunt.
ut in dicatur sigmentum; quidam .n. dixerunt non debere esse mo
tum corporum gloriosorum. alii dixerunt inducunt ad soluendum intentionem
.s. quod corpus debeat locum. non ex quantitate. sed grossitie et repletio
loci. et cui quasi surdum est. unde dicendum ad primum quod est dicendum per totum .s. habe
tum ... et sic habet quod est in nunc. per quod est motus. et habet non
repugnantia quod ... plus est. quia sic de sol motus in mo
tu dico. et de celo. de luna. et in aliis physicis corporibus per
Ad aliud dicendum quod est potentia quam ... qui recepit in ipso mo
bili sic habet. et illud est in propositionis; et est actus non recepe
rit. sed esse et non repugnat perfectioni; sic corpus christi existens in ce
lo. non est actu in terra. sed potentia et tamen potest uenire ad terram. in
quo est receptum ipsum. sed potentia ... se habet adhuc quod prius et
erit et physici sit tota die temporibus temporum. ut sol exi
stens in angulo orientis. potentia est in angulo medii celi. et est po
tendum ad actum. nunc in medio est sol quod post. sed ... se habet sic
sicut. Ad aliud dicendum quod ... corporum quibus abstrahit ... est
corporis gloriosum est. cui quod alio corpore in eodem loco. non excludit
ipsum. sed non habet in quantum est gloriosum. et repugnat esse in
medium. et de hiis quibus ... nobis gloriam. sic simul
et alii facit motum. sed corpora elementaria sic in motu. et corpus ple
fulgens septies quam sol. unde dicit qui per fluunt plus quam
possum. ... corpus ... sed quod cum alio corpore possit esse in eodem
loco; quod inducitur de motione. dicendum quod non sunt linee
... et non corpora. et non tenentur huius rationes physice. Ad id quod
ultimo quod dicit in tempore dico quod motus. sic ut. et ubi credo quod in
parte et in tempore. et non motum. Item ad aliud quod obicit quod sit
motus distabilis per medium dicendum quod ... non impedit quin per
sit moueri in nunc. quia unde ... mouetur. sicut probat physicus
quod omnis uirtus ... sic ... et magis excellit esse tam
tum mouere in nunc. sicut ... est sic plus idem; idem dicendum quod ut
mouentur ... non est ... potentia alie quam uelocitatem motionis ui
debitur spatium. ut faciant ... in nunc simul. et tempore
simul. tamen talia sunt occulta nobis. et quod nunc de deis asso
non quod ... autem ... si quod mouet corpus illa. et quod non

Utrum ascensio Christi dicat motum localem.

Utrum ascensio Christi fuit in tempore uel in instanti.

So.

So.

ut quando moueantur

unum

[margin, boxed in red:] Sed. Vtrum corpus Christi uere et tale sicut deinceps fuit

obstaret eis alia corpora. ¶ Vltimo querit de tempore ascensionis quod uisum est cum discipulis, ut habetur in actibus per dies .xl. apparens eis et loquens de regno dei. cum ergo alia corpora statim completi sint ueniunt .vi. quod uiolenter detinuit corpus suum eleuatum. ¶ Capitulum .i. cum libri abstrahunt non fecit de infimo exercit. numquid ipsi ascendisset ut quidam .ii. questio .iii. prohibent dicens quod ipse ascendet se pendens omni corpore. ¶ Contra ad hoc et habetur quod ipse fuit per dies .xl. in terris ut fidem doceret apostolis, cui placet tenere glosam eiusdem corporis quod certus sui mortui inde ita quod hoc probari habet in fine quarti .ii. est primo de angelis. in uis festis paschalibus .x. quod colligunt ex .iiii. euangelistis. necesse illud corporis Christi uero corpore. quia motum habet quo ubi partiue uidebatur ei locus propter necessitatem suam. sed exigentem tamen ratio secundum dominice redemptionis debuit conuenienter debes si ascendit. ¶ Ad aliud. quod omnis opinio dicit quod nullus ascendit ante Christum. et habetur in .iii. ut .in. a Christo spiritus filius uos; ipse apparuit apostolis. quod est credo uniuersaliter propter congruitatem quod habebit multi corpora plurima que redempti erant. Supra de prima sed bene pillas .xl. dies quod quidam aliud dicunt noctem reuiuiscere asperit; sed opinionum per utrumque sine periculo. ¶ Deinde quod ultimo libro. quod dicit magister quod primo dum epilogi. Item corrigia calciamenti. et cetera. quod .n. habetur de corrigia. quid calciamenti. quod rex ydumee quod ossa eius comburit incenditur usque ad cineres. ¶ Contra de hoc quod calciamentum est humanitas tegens pede diuinitatis quod solus Christus omnia sustentans. sacco humanitatis uel aliquo. et corrigia a ligando et unio duarum naturarum insignit. et contra rex autem ydumee est rex rubri per sanguinis. quia sanguinem carnem comburit. et ydumea sanguinem interpretatur. sicut dicitur in psalmo. in ydumeam extendam calciamentum meum; ossa autem sunt fortiora continetur uirtus sacramenti humanitatis eius. ad cineres accendit et igne spiritus studium proponens usque ad minima uelle inuestigare. et hoc non est faciendum ut dicit magister.

¶ Cum uero sit probitum et Christus plenus gratia et cetera. hic magister prius illa in quibus agit de reparatione sub ordine aditum .x. non .n. positi distinctionis. sic imponit huic libro dicitur et distinctio .i. in .d. per .ix. nisi per de uirtutibus gratificantibus et reparantibus. iusta a precedentibus quod respiciunt opera et habetur in magistro. supra de .xxxvi. .t. Item distinctio decalogi. et cetera. ad hoc potest hic dici uniuersaliter duas in qua uirtutes magister ponit sicut hominem habitum singulariter. Iusta a questione de conexione hominum. supra de .xxxvi. ibi solet et queri. ut uirtutes sibi iuncte et cetera. Et ad hoc dicitur in .d. preter sed duplicem rationem habituum sunt .n. uirtutes de quibus agit supra. et sunt dona de quibus agit post. et hic capitulo de .xxxiiii. .i. Nunc de .vii. donis. et cetera. ad hoc potest dici in .d. sunt duo genera uirtutum .s. de theologicis de quibus agit per quartum. et moralibus de quibus agit post. xxxiii. d. Consequenter de quattuor uirtutibus. Sed dicitur uirtutes sunt tres uirtutes theologice et prima est de fide. secunda est de spe et cetera. xxvi. d. i. Est autem spes ut et cetera. tertia de caritate que incipit .xxvii. d. i. Caritas est fides spe non habita. et cetera. tractatur de fide dicitur uirtutes partes. sed tres .d. in quarta parte magister duas fidei .d. explanat in prima. quedam dubia et explanat. in secunda mouet et soluit ibi. d. xxiiii. Item queritur si fides tamen domino in Christo est. in tertia agit de fide secundum statum fidelium in quo est. et habetur in magistro d. xxv. Post has adiciendum est et cetera. presentis de diuinis. uirtutes partes. in quarta parte magister gratiarum secunda in prima ponit nominatim distinctionem augustini cum sua distinctione ibi. fides est uirtus. et cetera. in secunda ponit a diffinitionem cum sua explanatione ibi. Item .n. apostolus fides substantia. et cetera. in prima harum partium facit in duo. sed .n. dat fidei diffinitionem. et hoc in secunda est. ubi de. in secundo ponit explanationem. et habetur

[margin:] .vii.

in .v. c. sequentibus et habetur in magistro ibi. Accipitur autem fides tribus modis. et cetera. In qua duo querimus. quod est hic in libro. sed an uirtutem sit dicitur. sed in quarta gratia ergo sit fides que in se sit uirtus. ut in ad primum. uirtus sic obiecta per se. ergo species uirtutum est ingenium sancte. fides autem est quodam speculo. ergo ingenium sancte. plus autem prima. quia sancta huius est de opposito intellectum. ad speculum uero secunda quod plus per hoc quod fides uidetur uirtutem. ut dicit apostolus per speculum in enigmate. uidetur autem est species quoddam modo. ¶ Item ... de .s. v. fides est assensus per ueritatis. sed intellectus uirtutis. et sicut opinionis quod non statum est certa est ingenium sancte ratione ergo .iii. quod est meum. sed in me est fides. ergo fides est ingenium sancte. ¶ Item dicit philosophus quod opinio sunt in uirtutibus. sic fides. ergo fides est medio genere. cum opinione. opinio autem est sancta quedam. ergo et fides. id accipit philosophus quod non quia ratio est dubia. sed quicquid autem sit ratio ingenium sancte est. ergo fides est ingenium sancte. ¶ Item .x. fides et auditu. auditus autem uerbi dei. sed gregorius dicit quod scriptura recitat. dum de auditus mentem illustrat. illa autem uirtus que est de auditus est de ingenio sancte. ergo et fides que generatur ex auditu illo ut dicit apostolus. ergo fides est ingenium sancte. Contra ... quod est sancta habet certitudinem ad intellectum fides habet certitudinem ad intellectum. ergo fides non est sancta. per prima ergo per se quod ut aliquo modo ambiguus est in quod sunt certa. Item de scientia est ... sancta non habet oppositum nisi ad ignorantiam et hoc est oppositio primationis. et habitus. sed fides contrarium habet habitum infidelitatis quod ... ¶ Item nulla sancta est eius cui nulla est ratio et quod non est in per se ipsum credibilis autem nulla est ratio probans. et non est in per se ipsum. ergo credibilis nulla est sancta. sed fides est credibilis. ergo non est sancta. probatio propter omnis sancta uel est principium uel

[margin:] fides est quod est in per se ipsum

sicut ei quod est in per se ipsum principium. sicut eius de quo est ratio probans. sed est quod credibile est uel ratione maius elevatur. nec est in nobis. sic quod dicit est super rationem. et postea eidem. gregorius. dicit quod fides non habet meritum. cui humana ratio prebet experimentum. ¶ Solutio dicendum quod fides non est ingenium sancte sed ... ut obiectiones. sed .n. habet cognitionem illa magis exacta. quod expressio. augustinus; certum per hoc non credere. .n. non uolens. ... loquendo quod intelligit de se habet. sed antecedentia aduoluit ... sequitur et habet se quoddam cognitionis uel ad exercitium uel exercitium potest cogi. ad assensum non compelli nisi ... libuerit eo. quod Christus non sunt apparentia. credulitas est fides. non consueuerit dicere magister. quod cognitio in fide est in libris et a Christo ... ¶ Ad primum. quod non omnis species uerum est ingenium sancte. sed speculo uerum magistri eo quod sunt sancte perfectiua sunt fortiora. non medium per hanc certum consideratur quod sit tamen quod est principium sancte sic in libris. quia autem non sequitur quod sit ingenium sancte simpliciter. non sicut perfecta sancta dicitur sancta. et hoc non est esse sancta simpliciter. sed primo actum quod dominatur sancta et uirtus est certa. ¶ Ad aliud. quod magister habet uocem sciam. in ... nisi ... facere ad factum. opinionem a uocat. quedam credibilia sancte scripture. de quibus sine periculo dubitatur. ergo magister ponit nomen. ut fides forma fiat informis. et ... quod non simpliciter sunt ingenium sancte. quia assensus dominantur ... in illa sancta uerum; ut dicuntur quo ad certitudinis modum. fides media est inter hec duo. et tamen quo ad ... quod non est certa ... sic sancta ... nec in illud. sic opinio. quia sancte ueritatem assentit ei quod uidet. opinio autem tamen ... assentit. sed ... assensus suum uidet quod fides accipit multis modis. s. per ...

[margin notes:]
.ui.
p. materi
no
Principium
uerum
fides
... alii ... ad ...
ubi uel ...
sicut per hanc ubi magister ... duabus modis habet
... ad ...
Sed ... a dicitur ... in ...

in pmissis. sic dr de fidel. ezech̄ie fidel es. v̄n ap.
fidel ds qui nō patietur uos. et cē. cnat. da michi
de dne sigm̄ ut pphe. tu fideles fuemat
qui accipi p certitudine cpis. hinc certitudie po
arg. et sic dr. argm̄ vō rei dub. i. qo s q sbo eade
e cu h ne. fuicies fide. et sic. sui. ē. ab au q fides e
opio iuncta ronib;. qñ accipi p legalitate int
hoies. sic dr amic fidel ul sociu fidel. v̄n. pu.
multi hoies misicordes uocatur. q̄ pā ad fidele
quis inueniet. qñ accipi fides p fiducia. et sic secure.
sic dr roi xiiii. oē q nō est fide peccm ē. et sic
accipit ap vulgus et qñ in opib;. sic dic dr.
q fides nō sola scindit, ut seminat. cū hr fiduciā
et ca amoris accipi sz unqe ista nō ē fides ac
cepta p fide assensu. ħ cit. particulis nō appnt
alis uoit. C ad d dd. q audit sumitur ibi gnalr
p oi eo q tradunt de fide. sic audit ubi cum sus. mi
tamen est. sz nō ceunt assensu in fide. sz tm in
ducit cogitatu credibili. et quia nō suff. p luc.
dico nō pauis fidi nexpte intl. sz ē tenius cogs et
forte p stat expte actus. C scdo q ut fides sit
virtus l nō. ut a q nō. dic. n. tulius q virtus ē
habitus voluntarius in mō dn. n roi ssentaneus. fides
aut n ē habitus voluntarius ec in. q ħ ē i nōs. nec
in modo n. cu p nō inclin p modu cognus. fides
a sic cog q d. g ut q fides nō sit virtus
ph. dic q virtus ē in passioib; et opib; optima
operaria fides. fides a n in passionib; ē. n opib
ut ur. quia opiones sup ad ex. et m. dom. nec
ē optimorū operatia. sz pō inuit. y. o g ut q fi
virtus. C ie dic ph. in p̄ri p phē. q fini
ne est ue p tice. a op. ffet sic se
pō. i se hnt hitus. p fiacetes pō. g ois
. ē finis ē vm ē in intellectu. spē. fides
ē finis ē vm. g fides ē intellu spē. sec.
nō ē vm ā. g fides nō ē virtus. C
nō nec ē ym. q datu est. q fides sit intellu. p
p hnt cedi a puolutate quia oz motu uo et
affectus. secd accepto p cog uē. p. n. surgit
nuiq affectu. et p sa surg affes in id q nuat
g ui q fides. cu sic nitas dia. rapiat accu
us. ut dic aug. q sit p oi affecu. g nō ht
n id q ē cog tus g n ē virtus. quia nulla
puru cog ē uirtus. eo q ylo mo ē anob.
sz. n. ssentiam cogntio uo. h nō ē anob.
sz actu utate cogente ronē; sibpte tu
dicas q fides est in p modu boi. et i ē mi
ri. pecco. hoc n p stare. nec ē vm. q
sic vm in fide eet mle. et bon forte. g quodo
forte. in obo n distingre. acti. cu finis
et obm ē bon. g fides et caritas nō differ n
ut ē q f ē. sicu dicas q differēt. inh q u
quo ad hoc fides redu i ipm. hoc
nulla pō adv speciu. e. quin
et ille. g q ē finis ītre bon
ed sidat cupa. et sic ia ois saa

virtus efficie. q f m ē. g nō q fides n sit virtus. C Sz dd. ois. 9.
habitus mouens pōm n pmo actus. et sic fit n. ut ult.
intlc. ē virtus fides ē tal hitus. g fides ē virtus. p sentē
cutullo, sa p lge p an dua. quia hitus qui e arge. sm ht
ides. et dimittit ist. fides nō ht n initi eius. g mo; pmo
n. sic g ue dozsu. et lene curs. p t h q cog tm. C sz ut
ut dic ph. ē dispo pfti ad opt. fides a ē q. pfic et dis
poit ordiat ad opt. quia ad dm. g fides ē virtus. C t oe id
q ē pn. intl. et pisi cordis ē virtus. fides ē h. ē virtus
pbo p ē q n iusti. n q fidelis sit ni impo peci. et hē
in uirtus. pa sebi. ac. xy. fides iusti cordi co; et ab
aug. q fides ē q iustifi. et adro. v. sign accep circu
cisiois. sigilm iusti fidei. C it ag. dic q fides uaus ē et
pō inunt. C it ap. sine fide imple est place do. C t ecc.
in fide et lenit. ipi sem fec. et q tota scriptura clamat.
io ista sufficiat. C ad dd. q fides ē virtus. sut. n. theo.
ut imediate ordinates in dm. sic cardi les ordinat
ime passioni lau. et io alr i. ab ille. hnt suas ro
ne. q cardinales dnr rite ex tactu. ul appi
q adme m ctam res e d flex in sup fuuz. et dimit
recti a the ut cont sistit in ceo ord infine. fō q ē ro
bitu p inio et bo. et p dela alto cardno et aliquo
ht in alia rei ē d flex. ad fine. ad bon omi sic g
d q fides ē ina virtu. C ad p a dd. q ut nō dr h
tus uo. eo q ois ut sit i uo. sic intl. sz pō io. quia
rope virtutis. et g sis hitus pn mouēs ē uo. et hoc sa
ne dr in suetu. sz uo ithe cuinfusis ad im coopi
p ssec. sz ē fides inclinas p mod n. q nō ht rōem
sufficie assensu. et sibret. nō inuti. v in sis certitu;
io ē cu ssi. ip accipi io ut pa ssentia. in fid a ē ei.
p. n. ssenti p ut ip se. et pa q io. ut aliquis intelli
gat edit. et postquam inuenta fuit. ad h n imitit fides
ei. et ip; q tota ex lib. te pce uo. q fac fide ssentire.
nō relinqt ut n. C ad d dd. q ph. lo d virtutib; polli
et ssuetu. cu intellectu vitu. q i ipe in. v. eth. alia
dic doc d pru. cū ro te scii. et intellectu. q ipe dicit scientie
et forti; ul pot dici q fides ht op imu q ē tende ī pma
veritate. et illo ipa opa optim. sz nō ht passiones. q n
ois virtus ē i passioib; p se loquendo. C ad a dd. q ē vm.
finis speciois q ē q ut pn. sc rei et ē hoc. q mot
are. ad intellm. et hisisit i ul roe reri et h uerit
bifficias intellm. et hoc ē vm ee intllm. q ipe mit
dir. et nō ē io rei. sz pō res suma. et una lux fcha ethe.
nulla lux ē finis itelli affte ce ipm vm. vn buq
cedo q nulla ē solo dicetu. q fides ē vm p mod boi.
h. n. sposti est cu fides iusta pe sui p se. li. n. te
det inea iroe boi. ja n minue ei p se sz p bon
q f m ē. et nō dm phi nō ipedit nos. quia vm d q ipe
dic. e eq uo ad fine fidei. C ad a dd. q h q sus dcm ē
vm ē quo ad ssi. qui ē sbi actus fidi. sz vm ē q acc
cdibilis p audit pcedit affcm. sz ille intllcs nō ē
n q dr p n cdi accipnes. et nō p rōm pbate. q
r. q i sit. sz ubi uo ssentit. et sic p; q illa io nō
pcedit n d intellu qui ē. qd e q dr p n. tn siquis
subtili uell; distigue. poss; dic q ē intlls ut i
telles. et i illo nulla ē ut. et ē intlls ut pertelom

qru a d fi.

in sp

d

qo
utrum fides sit
virtus.

cu n iudice

q fidel n ē ut
i ell gebat speda
tiue

sehu pō
oi hits
ē hr cu

sz itellcu
specla
n ē ut
alia

tom

n differret a
caritate
q ut ē bonu
vtal pot
ect y l
ad h

h ut ulte q
ulla pō

ad hic fid l forte finis sic
ē do intelli; y illcs. ē finis ē
bon. ipi pacae. et fidat

ppt rat

iustific

dpnu
pitar

So.

fionest

pmodu

No.

ad op[us]. c[on]t[ra] h[oc] extensio fit duob[us] mo[d]is p[ri]mo m[od]o. q[ui]a effectus p[ri]ncipa
p[r]imo i[n] ea q[uo]d fit i[n] q[uo]ddam op[er]a[bi]lia. 2[o] m[od]o quia for[ma] accepta
ab ip[s]o e[st] ut p[r]i[ncipiu]m op[er]is c[on]t[ra] m[od]o sc[ient]ie. (et) sic extend[it]ur intellect[us]
affect[us] p[ri]mo m[od]o. 2[o] u[er]o m[od]o sc[ient]ie in bon[um] op[us] m[od]o so. [illegible] (et) iste
e[st] intellect[us] p[r]actic[us]. in q[uo] sunt u[ir]tu[tes] quedam u[ir]tu[tes] [illegible] p[r]o d[ic]to
c[on]t[ra] p[r]o h[oc] e[ss]e intellect[us]. (et) h[uius] u[ir]tutes intellectu[a]le[s] [illegible] e[st] a
intellect[us] u[er]o e[st] const[ant] p[r]i[ncipiu]m e[st] uo[luntatis]. (et) ille e[st] [illegible] affect[us]
intellect[us]. (et) in illa e[st] fides. (et) l[ice]t un[um] sit subi[ectu]m. t[ame]n e[ss]e unu[m] p[er]
h[oc] fo[rma] (et) r[ati]o sua no[n] e[st] una. ¶ fides e[st] u[ir]tus q[ua] c[re]di[tur] (et)c[etera] q[uo]d
n[on] ui[detur]. (et)c[etera]. Inueniunt[ur] t[ame]n diffi[niti]o[n]es uix[ta] ista. [illegible] supre-
que quia fid[e]s [illegible] io duas po[n]i[t]. dic[it] .n. dyo. in lib[ro]
de di[ui]n[is] no[minibus]. c. vii. fides e[st] mane[n]s c[re]de[n]tiu[m] fu[n]da[men]tu[m]. ex col
loca[n]s ui[ta]. (et) eos ui[ta] medi[a] in [illegible] si[m]pl[ic]a u[er]i[tat]is sc[ient]iam i[n] [illegible]
c[re]du[n]t. hu[go] a[utem] d[icit] .v. d[icit]ur fides e[st] c[er]titudo absentiu[m]. i[nfra] sc[ient]ia u[ero]
(et) opi[ni]one[m] c[on]stituta. (et)c[etera] diffi[niti]o[n]es. i[n] p[ar]te fu[n]t po[n]en[d]a. i[n]
fides no[n] e[ss]e fu[n]da[men]t[um] un[de] q[ui]a (et) h[uius]modi fu[n]dat[ur] fidei
q[ui]a n[on] fu[n]dat[ur] c[re]de[n]tes. ut c[re]dentes. s[ed] p[ri]mo h[ui]us. h[oc]
n[on] e[st]. q[ui]a ia[m] f[idem] hoc q[uod] l[ice]t u[ir]tus e[st] fu[n]da[men]t[um]. quia ea (et) fu[n]
d[ame]nt[um] dilig[enter] (et) sic d[icitu]r u[ir]tus ¶ it[em] no[n] ui[detur] e[ss]e u[er]u[m] q[uo]d dic[it] ex
collocans ui[ta]. q[ui]a po[tes]t collocari i[n] speculo (et) enig[mate]. q[uia] i[n] u[ir]tu[te]
p[er]se. i[nfra] sc[ient]iam ui[si]o[n]is est fides. (er)go n[on] collocat[ur] ui[ta]. i[n] u[ir]tu[te]. q[ui]a
i[n] h[oc] a[utem]. (et) ¶ it[em] u[er]u[m] h[oc] u[er]u[m] e[ss]e q[uo]d dic[it] (et) eos ui[ta] p[er] q[uod] h[abe]t a[utem].
(et) i[n] ip[s]a u[er]itate. si dicas q[uod] locat i[n] nob[is] u[er]itate p[er] fide[m].
hoc n[on] e[st]. q[ui]a sic fides locat p[er] fide[m] (et) ad op[er]at[ur] p[er] se ip[s]a[m]
(et) e[st] p[r]i[ncipiu]m op[er]is (et) i[n]c[i]p[ient]i. (et) instrum[entum]. (et) h[oc] no[n] p[er] e[ss]e. ¶ p[re]t[erea]. quid
e[st] de[ui]u[m] p[er] fide[m] locari i[n] n[o]b[is] u[er]i[tat]e[m] quia u[er]itas e[st] in sp[eci]e (et)
n[on] in fide. .v. y. co[r]. v. p[er] fide[m] ambulam[us] (et) no[n] p[er] sp[eci]em
(et) d[ic]it du[m] mo[ra]mur in eo ma[n]em[us]. p[er]egrinam[ur] a d[omi]no. sic i[n] me[n]t[e] a[utem]
dix[it] ap[ostolu]s. (er)go fides p[ri]mo fu[n]t p[er]egri[n]. a[utem] u[er]i[ta]te. qua locet ea
i[n] nob[is]. ¶ it[em] su[m]ptu[s] q[uod]. quid est q[uo]d dic[it] medi[a] ui[ta]. si
n[on]. h[oc] e[st] i[n] ui[ta] c[re]dita. si[gn]o i[n] u[er]i[tat]e. a[utem]. t. quo[d] u[er]u[m] e[st] q[uo]d e[st]
di[ui]n[i]. i. fideles i[n] u[er]i[tat]e c[re]dita sunt si[m]pl[ic]a sc[ient]ia z[e]l[o]. cu[m]
t[ame]n sint articuli c[re]duli f[ide] utraq[ue] simbolu[m]. ¶ ult[er]i[us]
it[em] q[uo]d d[icit] a[utem] diffi[niti]o[n]e. q[uo]d fides e[st] c[er]titudo absen[tium]. a[utem] .n. est de
absen[tium] loco. aut d[e] absen[tium] t[em]p[or]e. (et) si p[ri]mo m[od]o. h[oc] n[on] e[st]. quia (et) ab
sit loco. t[ame]n p[re]s[ens] e[st] p[re]sen[s] t[em]p[or]i. si absen[s] t[em]p[or]i. hoc i[tem] n[on] e[st].
q[ui]a no[n] pot[est] e[ss]e c[er]tum t[em]p[or]i. q[uo]d no[n] e[st] p[re]se[n]s t[em]p[or]i ¶ it[em] q[uo]d
dic[it]. i[nfra] sc[ient]iam. ui[detur] n[on] h[ab]et differe[n]tia fides. a[utem] u[ir]tutis
mo[ralis] d[e] qua dic[it] ph[ilosoph]us q[uo]d u[ir]tus e[st] c[er]tior o[mn]i arte. (er)go (et) c[er]ti[or]
q[uam] e[st] o[mn]i[s] sc[ient]ia. si[c] (er)go fides d[icitu]r a[utem] no[n] m[inus] c[er]ta. q[ui]a u[ir]t[us] mo[ralis].
sic uid[e]bit[ur] fides m[inus] c[er]ta. q[uam] u[ir]t[us] moralis sit ~~[illegible]~~
~~[illegible]~~ q[uo]d absit. (et). n. d[icit] s[upra].
i[nfra]. opi[nio]ne[m] c[on]stitu[t]a e[st]. n. opi[ni]o h[ab]et c[er]ti[tudinem]. i[n] p[er]fecte. q[ui]a for[midinem] d[e]b[et] h[abe]re
ex debilitate. p[er]s[uasio]n[is]. (er)go ui[detur] q[uod] n[on] sit h[ab]ere c[om]pabili[us] fid[ei]. ¶ it[em]
sc[ient]ie opi[ni]o[n]i. c[er]te[ri]or (er)go sc[ient]iam p[er]. (et) q[uo]d m[agis] illi c[er]ta est. (et) q[uo]d ip[s]e e[st]
hoc. al[iqu]i se h[abe]re. s[ed] q[ui]cq[ui]d s[i]t illa sc[ient]iam. fides e[st]. ul[ter]i[us] in f[ide] s[u]u[m]
q[uo]d .s. q[ui]a nos uide[mu]s q[uo]d (et) fidi t[ame]n fortis e[st]. q[uam] an[te] q[uam] ~~n[on]~~ ne
g[ar]e elig[unt] mo[r]te[m] amule[n]t. sic fecer[unt] martyres. s[ed] hoc n[on]
fecer[unt] ph[ilosoph]i. qui m[agis] u[olunt] sciu[n]t. (er)go d[e]b[et] d[ici] s[upra] sc[ient]iaz. u[er]i[tati]s
c[on]stitu[t]a. (et) no[n] i[n]f[ra]. ¶ it[em] s[ed] h[oc] fides p[ro]bat[ur] auct[oritate]. ut m[od]o h[abe]t[ur] lo[cu]ne
de. (et) he[b]r. vi. i[n] glo[sa]. loc[us] a[utem] ab auct[oritate] debil[is] e[st]. (et) i[n] f[ra] (et) opi
nione. (er)go ui[detur] q[uo]d fides sit i[n]f[ra]. opi[ni]one c[on]stitu[t]a ¶ so[lutio] (et) d[icen]d[u]m. q[uo]d
diffi[niti]o aug[ustini] q[ue] e[st] p[ri]mo i[n] lit[tera]. disputa[ti]o a mag[ist]ro. (et) n[on] illa
diffi[niti]o. ¶ ad p[ri]m[um] q[uo]d d[icitu]r. q[uo]d diffi[niti]o d[icit] y[sidori]. datur d[e] fid[e] f[ormata] p[er]
effect[um] qua[m] fac[it] i[n] c[re]de[n]te. sic .n. i[n] ip[s]o q[uo]d ip[s]a e[st] p[ri]mu[m]
in ed[ifi]ci[o] sp[irit]u[a]li. fu[n]da[men]t[um]. (et) locat i[n] ul[tim]a c[re]dit[a]. s[ed] uerit[ate]
nic[e]ssi. (et) s[u]p[er]are bitu[min]is. i[n] eo a[utem] q[uo]d h[abe]t ad cog[nitio]nis locat p[er] h[oc] e[st]
t[ame]n. ul[tim]a c[re]dit[a]. i[n] nob[is]. in h[oc] a[utem] q[uo]d no[n] e[st] ui[sio]nis [illegible]. sic i[n]
x[ris]t[ia]no q[uo]d dig[ni]tas uoc[atur]. ul[tim]a p[ri]n[cipi]a. fili. io i[n] ip[s]a c[re]dit. h[abe]re
d[ebe]nt si[m]pl[ic]a u[er]itatis sc[ient]iam. (et) .s. si[m]pl[ic]i lu[min]e q[uo]d fac[it] aliq[ui]d h[abe]t
sa[ncti] [illegible] re ul[tim]a c[re]d[i]t[ur] a[utem]. (et) sic p[atet] q[uo]d t[ame]n fac[it]. s[ed]. i[n] eo q[uo]d e[st] p[ro]pa
a[utem] u[er]o fu[n]dat nos u[ir]tu[tib]us. i[n] eo a[utem] q[uo]d e[st] cog[nitio] quedam. ea. fu[n]dat
ul[tim]a i[n] d[e] nob[is]. i[n] eo a[utem] q[uo]d e[st] si[m]pl[e]x lu[men]. sile ul[tim]a. p[er]cat si[m]pl[ic]it[e]r sc[ient]ia
ul[tim]a c[re]dibilium. ¶ ad p[ri]m[um] a[utem] d[icen]d[u]m. q[uo]d h[uius]modi fu[n]dat no[n] ut
i[m]agi[n]a[tu]m i[n] fu[n]da[men]to. s[ed] p[ri]mo ut fac[it] fo[ss]as p[ro]fu[n]da[n]s
eu[m] s[e]c[un]d[u]m i[n] q[ui]b[us] fo[ss]is fu[n]da[men]ta po[n]a[n]t[ur]. ¶ ad a[liud] d[icen]d[u]m. q[uo]d ul[tim]a
collocat i[n] nob[is]. (et) eo q[uo]d aliq[u]al[ite]r e[st] eu[m]. p[ro]g[res]s[u]s in asse[n]s[u].
s[ed] no[n] p[er] sp[eci]em. e[st]. n. u[er]itas in speculo (et) enig[mate]. sic o[mn]i[u]m (et) [illegible]
nis. s[ed] no[n] sit i[n] ip[s]is sic in luce p[ro]p[ri]a. ¶ ad a[liud] d[icen]d[u]m. q[uo]d sc[ient]ia ui[sio]nis
d[icitu]r i[n] ui[si]o[n]e p[er] sp[eci]em. (et) u[er]itas liq[ui]da (et) ap[er]ta. s[ed] no[n] s[i]c i[n] h[oc]. s[ed]
p[ri]mo d[ic]it[ur]. quia uelata speculo (et) enig[mate]. ¶ ad a[liud] d[icen]d[u]m q[uo]d fides
locat i[n] nob[is] ul[tim]a p[ro]g[res]s[u]s i[n] ne (et) c[on]st[ituta] ~~an[te]~~ q[uo]d fac[it] i[n] nob[is]. (et) b[e]n[e] c[re]do q[uo]d
no[n] p[er] fide[m]. s[ed] cog[nitio] illa e[st] specul[aris] (et) enig[mat]ica. ¶ ad a[liud] d[icen]d[u]m q[uo]d
u[er]itas e[st] i[n] utroq[ue]. s[ed] differe[n]t[er]. s[ed] i[n] sp[eci]e d[icitu]r eo e[ss]e q[uo]d i[bi]
e[st] i[n] p[er]mixta f[r]uctibus ¶ ad a[liud] d[icen]d[u]m. q[uo]d l[ice]t m[u]lti sint articuli
t[ame]n unu[m] s[un]t i[n] m[od]is. q[uo]d e[st] u[er]itas p[r]i[m]a (et) io d[icitu]r fides si[m]pl[e]x u[irtu]s.
quia e[st] s[ecun]d[u]m illi ui[sione]s (et) n[on] e[st] c[om]posita ex m[u]ltis. sic lum[en] sc[ient]ie
intellect[us] ¶ ad q[uo]d o[biicitur]. d[e] illa diffi[niti]o[n]e. d[icen]d[u]m. q[uo]d absen[s] i[n] d[icitu]r
p[er] quo ad t[em]p[or]u[m]. s[ed] hoc duplex e[st]. n. abse[n]s t[em]p[or]i. id[e]o cog[nitio] n[ost]ra
mo[do] e[st] i[n] p[re]se[n]ti n[on] e[st] ut t[ame]n p[ro]bans nec[essari]e ut o[mn]i[u]m. (et) sic ab
se[n]s t[em]p[or]i e[st] ignotatu[m]. (et) hoc m[od]o p[ro]cedit r[ati]o inducta. s[ecun]d[o]
m[od]o d[icitu]r abse[n]s q[uo]d t[em]p[or]i q[uo]d .i. e[st] ut o[mn]i[u]m. s[ed] no[n] m[od]o e[st] ut r[ati]o
p[ro]bans c[on]uince[n]s c[on]st[ituta]. (et) sic d[icitu]r fides c[er]titudo absentiu[m]. (et) io
dic[it] glo[sa]. gal[atas]. co. q[uo]d fides e[st] c[er]titudo. i[n]uisibiliu[m]. (et) d[ic]u[n]t[ur]
i[n]uisibilia que h[i]c d[ic]u[n]t[ur] absen[ti]a. s[ed]. q[uo]d r[ati]o p[ro]bans n[on] h[abe]t.
(et) t[ame]n c[on]se[n]sus fortissim[us] e[st]. ¶ ad a[liud] d[icen]d[u]m. q[uo]d fides c[er]tior
e[st] (et)c[etera] u[ir]t[us] mo[ra]l[is] c[er]tior e[st]. q[ui]a no[n] intelli[git] ibi sc[ient]ia u[er]itatis
sc[ient]ia artis. s[ed] p[ri]mo c[on]te[m]plo p[ro]spe[ctu]s. in u[er]bo q[uo]d o[mn]i[u]m c[er]ti[tudi]ne u[er]i[tat]e
ex ip[s]o lu[min]e q[uo]d p[ro]cedit a u[er]bo. u[er]u[m] p[ro]cat illa o[mn]i[u]m exec[uti]o[n]e
sc[ient]ie ui[sionis]. ¶ ad a[liud] d[icen]d[u]m. q[uo]d fides uicat opi[ni]o[n]em d[e] q[ua] fu[n]t dic
t[ame]n e[st]. quia dic[it] aug[ustinus] q[uo]d t[ri]a s[un]t q[ui]b[us] u[ir]tu[tes] intellect[us] indi
ui[dual]s. s[cilicet]. opi[ni]o. intellect[us]. (et) fides. (et) q[uo]d opi[n]a[n]t[ur]. debe[n]t erro[rem].
q[ua]m ne[s]ci[u]nt c[re]d[e]re. quod d[icitu]r p[ro]nu[n]tiare p[ot]est sic ut m[od]o fu[n]
g[er]etes cu[m] d[omi]no. (et) i[n]carnari. u[e]l no[n]. q[uo]d a[utem] c[re]dim[u]s d[e]b[e]m[us] a[utem]
que fulta e[st] reuelat[io]ne. s[cilicet]. (et) q[uo]d intellig[i]m[u]s h[abe]t r[ati]o[n]is c[er]titu[din]e.
(et) quo ad hoc fides p[ri]mo m[od]o e[st] ui[ta]. s[ed] d[e] i[n]fra e[st]. (et) n[on] a[utem] ¶ ad a[liud] d[icen]d[u]m
q[uo]d fides ma[n]et du[m] a[utem] p[ri]m[us] q[uo]d tenuit[ur] ea. s[ed] no[n] c[on]se[n]
tit p[ro]p[ter] hoc. i[m]mo p[ro]p[ter] p[ro]p[r]iam u[ir]tu[te]m s[u]i r[ati]o[n]e c[on]sentit p[ro]p[ter] h[oc].
(et) q[uo]d ad h[oc] ~~[illegible]~~ d[icitu]r sup[ra] c[on]st[ituta]. opp[ositi]o[n]is q[uo]d c[on]se[n]tit p[ro]p[ter]
t[em]p[u]s timet c[on]t[ra] d[e]o[ru]m (et) p[ro]p[ter] hoc p[atet] solo ad tot[um]. ¶ actu[m] p[ri]mo
a[utem] fides t[ri]b[us] mo[d]is. h[oc] explanat mag[iste]r diffi[niti]o[n]e[m] ag[ustini]. (et) in
d[e] c[ontr]ic[ione]. v. capl[itul]o. in q[uo] p[ri]mo explanat qual[ite]r fides sit
u[ir]tus. in s[e]c[un]d[o] explanat hoc q[uo]d dic[it] q[ua] c[re]ditur. i[d est]. q[uo]d e[st] c[re]de[re].
(et)c[etera]. in t[er]tio q[uo]d u[ir]tu[te]m fides que no[n] e[st] u[irtu]s. p[ro]s[equi]t[ur] fi[n]i fides
que e[st] u[ir]tus i. s[ecun]d[u]m q[uo]d (et)c[etera]. in q[ua]rto d[e]t[ermina]t d[e] unitate
fidei (et). q[uo]d t[ri]b[us] diu[er]sis mo[d]is. in q[ui]nto explanat ul[ti]m[u]m i[n] ul[tim]a
q[uo]d e[st] q[uo]d no[n] ui[detur]. s[cilicet]. qual[ite]r fides sit d[e] no[n] app[ar]e[n]tib[us]. (et) .no[n]
quo[rum] e[st] q[uo]d fid[es] d[e] n[on] app[are]nt[ibus] e[st] t[ame]n. Incid[i]t a[utem] p[ri]mo dub[ium]. de p[ri]mo
e[st]. d[e] diffi[niti]o[n]e q[ua]m po[ni]t. q[uo]d fides d[icitu]r t[ri]b[us]. s[cilicet]. qua c[re]dit[ur] (et) est
u[ir]tus. (et) q[uo]d c[re]ditur (et) no[n] e[st] u[ir]tus (et) q[uo]d c[re]ditur. cu[m] .n. fit
t[ame]n. s[cilicet]. h[ab]it[u]s. actus. (et) obi[ectu]m. d[icu]nt adhuc i[n] m[od]o u[ir]t[us] p[ri]mo c[re]de
re act[us]. u[e]l si no[n] act[us] [illegible] actu[m]. (et) no[n] d[e]b[e]t [illegible] duo

Questio
utrum diffi[niti]o fidei data
a d[iu]i[n]o. (et) a[lia]
data ab hu[go]
d[e] s[ancto] uict[ore]
sit bo[na].

Questio
utrum diuisio q[ua]m po[ni]t
mag[iste]r d[e] fid[e] sit
bona.

ponit habitum et obiectum. ¶ Item in moribus quod nominant habitus
aliarum virtutum frequenter vocant et ad actum virtutum ut dilectio
actus et dilectio habitus et spes actus et spes habitus. ¶ Contra
dalus. ergo debet sic et hic. ergo quod dicimus non dicitur fides
ut virtus. ¶ Item fides multis aliis modis dicitur quos
non ponit. ergo videtur distinguere multiplicem fidem. ¶ Solutio.
Dicendum quod magister non intendit hic distinguere nisi quod pertinet
nomen fidei. sed tamen ea expliciter quod cadunt a nomine
fide. nulla non cadit quod virtus et illa est circa. circumloquitur ea
dicit virtus et non virtus que est fides informis quam non
est non virtute que est vel eorum. actus a fide non
in parte dicitur. nec habitus sicut malus vir. et hoc ideo quia
perfectio fidei est quantum ad intellectum ut dicitur actum. et
fidei ut informante. sed eadem non nominatur nisi alterum illorum.
scilicet quod est abstractum. et non potest recipere sed toti habitus
sicut est malus vir. quod consistit tamen in positione. Una quo
ad materiale suum. et quo ad formale suum. ¶ Ad aliud dicendum quod
magister non intendit omnes et supponitur modo plures et preter
illos dicitur et fides fidei sacramentum quod est baptismus quo parvuli dicuntur
fideles eo quod datur eis fides in munere sicut et alie virtutes.
et non convenit eis per actum dicto. non quod sunt eadem pluribus
actum sicut habitus habuit quo possint credere cum possint vel
in actum. ¶ Preterea quod eadem etiam est virtus. ex hoc videtur quod informis
fides non est virtus. ¶ Solutio. et hoc videtur in istis dici et quod probant
sic. quod mortuum sed non est vivum. sed informis fides mortua est. ergo
non est fides. ¶ Item non informis in se aliquid potest nominari nomine
speciei vel generis ille forma non dat formam generi speciei. eadem
genus est cum recipiat genus predicatum. fides est informis
formata speciei fidei. et non habet formam alterius speciei virtutis. quare
recipiat predicationem generis. ergo fides informis non potest dici virtus.
Prima probatio per hoc quod non est ordo ad genus non per speciem et domus
per quam species exit a genere. Secunda probatio per hoc quia fides non
dicitur informis non accidens forma fidei. ¶ Item virtus est bona qualitas mentis.
etc. talis quod qualitas non est fides informis. probatio ad primam per
Augustinum in libro de civitate Dei xxvi. Secunda probatio quod qualitas formalis
bona non facit partem qualis formalis mala. fides autem informis
quandoque patitur secundum maculam peccati. quod est qualitas forma sive mala
scilicet peccata. unde quod ipsa forte non vivit quod nulla essentia est
quod forte non vivit. ¶ Item alio modo quod vivit spiritu virtutis est
fide informi non vivit ipsa non est virtus. ¶ Item sicut virtus
est infusa aut consueta. infusa autem est de ordinario instinctu
sicut dicitur. Sicut consueta est ordinata. unde quod est ad finem consistit quod
est ordinaria ad finem. sed quod tales sunt faciunt. ergo quod ipsa
faciunt gratum quod est absurdum dicere. quia tamen peccatores pessimi
essent grati et ita dicitur quod est gratum gratiam data. hec propositio
quod nulla gratia gratis data. ideo quod hec est virtus sicut
modo forma. ergo sic. sive per probationem. et cetera. virtutum ¶ Item
contrarium dictum. pacem. sic quod ergo significavit eis in dicto
quod est habitus voluntatis in modo vi. voluntas sed plus a est p.
quod fides eo quod caret recta caritate sufficienter nominetur per
modum. et fides et informis facit hic. ergo ipsa est virtus. ¶ Item in
virtutes est malus quod dicit Augustinus contra Iulianum libro v. xvii. quod solum
virtutes dicuntur. dicit filios regni et effectus prioris. ergo vel ne ea
quod non sunt verae quia per esse cum peccato facere eius in eodem.

¶ Item eadem non apparet vel est ut perfectum esse vel omnis. eadem a apparet
est. id est ergo est altius virtus. quoniam sic vero vel intellectus. et quod
est et ante non fide. informis. ergo quedam virtus est illa. quod dicit
fides in informis. ¶ Solutio dicendum. ut per quod virtus dicitur perfectio
est illa diffinitio. quod virtus est dispositio perfecti ad optimum. hec
non modo perficit dicitur virtutes generaliter. et perfecti virtutes in
formis est peremptorie consulerent. quod remotissime est dispositio
potius suorum perfectorum adoptivum. dicendum ergo quod fides informis est
virtus sed non ideo completa habet rationem virtutis. sicut fides formata
vel alia virtus gratum faciens. ¶ Ad primum dicendum quod fides informis
non est mortua in comparatione sicut idea post adventum. sed potius ex
habitus spiritus sancti adventum utitur fidei. adhuc non est sicut mortuus
quasi ex se ipso ad hoc remanet in dicto. sed adhuc ratione virtutis. sed
per prius sicut non est de hoc modo. vel asino. sicut est perfectum.
¶ Ad aliud dicendum quod fides dicitur informis genus formaliter quia tamen speciei perfectam
vel non genus speciei quia alia fides informis non esset fides quod
formaliter est quod et illa forma. sed tamen recepta cum quibus ut fiat formata vel non.
et non magis perfecto. sed per modum. consequens dicitur fine. quod sic per
fidem est esse speciei fidei. non per quod in fide informis est species aliquo
modo et per quod vel si tamen dicitur perfecto genus. ¶ Ad aliud dicendum
quod fides est bona qualitas mentis. sed non habet bonitatem completam
que excludat peccatum. sed dicitur bona. quia quod est de se. repugnat
peccato. si est quod est de se perfectionem fidei. ¶ Ad aliud
dicendum quod mutatio spiritualis. non est actus nisi per coniunctionem gratie. quod
gratia est vita. et hoc dicitur esse intellectus diversus informis
sed ergo. ¶ Ad aliud dicendum quod virtus est infusa a Deo et donum.
id est. quod large sicut donum. quicquid dono datur adiu
re dicitur donum. et sic gratis. et non gratum faciens.
quod ipsa non sunt virtus. quia ille ergo divisis vel illa que
habet ordinem virtutum in donum. vel habet donum. ut motorum per
virtutes et fides informis et hoc. sed non habent donum completissime
virtutis. ¶ Aliquid de moribus est non de moribus eorum. et cetera. vel
hoc est formaliter cum non fides informis sit formata quod est de se in de magis
id est vel quod de moribus non cadit quod nullo modo aptum est ad
receptionem gratie. ¶ Item fides informis sicut sancta habitum est. donum
Dei. id est. quem de moribus. ergo in quod nec fides informis.
¶ Item fides informis operatur in infideli. conversionis principaliter. videtur
a principalis facta fugere actum peccati. ergo cum hic de moribus non queritur
in quod non habet fidem informem. ¶ Item unum venisset eis fides
informis. an lapsus non habuerit cognitionem in libro. et hoc
ergo non est fides informis. ergo cum non remanet de illa. in quod
sic habuit fidem. et quod de illa per lapsum infundit. quod non est probabile
ergo non videtur habere fidem informem. ¶ Item fides est cognitio per speciem
aliquid. et cetera. agitur autem sine bonis sive malis.
cognoscit per species cetas quas habet apud se. ergo in quod non habet
fidem informem. ¶ Contra quod non habent cognitionem in libro ~~aut~~
~~quod habet cognitionem nullo~~. aut ergo habet cognitionem ex ratione
de articulis fidei. aut ex fide. sic ex ratione. ergo fides probari
possit. quod est absurdum. per dictum sanctorum. quod sic supplicant hic. quod
id est in v. est. probabile. ergo relinquitur quod habent cognitionem fidei.
quia aliter non scirent de articulis et cetera. quod fuerit est.
¶ Item in v. quid in et cetera. in filius Dei. venisti ante tempus nos
torquere. sciebant quod sancti filius Dei. et in contrarium quod habuit fidem. quod
non illa non ex ratione probare non erubescunt et probare potuit.

Sanctorum

Sciendum

vel fides informis sit virtus.

Quod demones habent fidem.

Sed quod sicut dicitur a ... ar.

nullum a ... est

Sed demones ... [illegible]

[illegible]

Secunde [illegible]

[margin, red box:] qo. utrum fides demonum sit in intellectu speculativo vel practico

poterit ergo [illegible] reserre. scd'o gerat h'q [illegible] oppiniones quarundam doctorum ut fides eorum sit in intellectu speculativo vel practico sive affectivo. Videtur quod in speculativo. quia nullum affectum habent cum credunt. sive obiectum suum. ergo fides eorum est in intellectu speculativo. Item voluntas demonum semper est mala. voluntas a deo [illegible] est mala. pas tamen [illegible]. aut dicitur ergo quod non demonis. sed est ut assentiatur credito. quia hoc est unum [illegible] innatum. ergo speculativis credunt intelligentia affectus non cognoscunt. sed speculatur tamen. ergo in fides eorum tamen in intellectu speculativo est. Contra. Iacobus. demones credunt et contremiscunt. ergo movet tremoris sed intellectum speculativum. ut dicit philosophus. pluribus [illegible] aspicientium tribuitur. ergo credere demonis non est in intellectu speculativo vel [illegible] necesse est quod sit practico. Contra. philosophus in [illegible] de anima dicit. intellectus [illegible] et motum intellectus movens speculativum. ergo in intelligere actuale nec est [illegible] aut timori. ex hoc accipitur quod fides quam demones contremiscunt non est in intellectu speculativo.

[margin:] credere demonis inclinat motum [illegible]

[margin, red box:] So.

[illegible] ut quidam dixerunt [illegible] expresse dicitur quod demones habent fidem informem. sed bene puto quod illa fides non est informis qua habent homines existentes in via. sed est quaedam [illegible] ex cognitione naturali. ex [illegible] demones amiserunt [illegible] non tamen amiserunt cognitionem naturalem. quod per speciem effectum [illegible] opera divina cognoscunt ut creatorem et iudicem et remuneratorem suorum. et hoc est quod dicit dionysius [illegible] de divinis nominibus [illegible] dicta de-monibus illum datum nequaquam eam mutatum esse dicimus. sed sunt integra et splendida. quamvis ipsi non videant claudentes [illegible] suorum bonum inspectivas virtutes. et ideo dicit aug. quod alia fides demonum est quia sine tremore [illegible] timoris et non abstrahunt a via peccati. sic nec credulitas demonis. unde quod hic dicitur est dictum per similitudinem actus credulitatis per similitudinem effectus. quia [illegible] tremorem et non fugam peccati facit. unde [illegible] unum patet quod fides informis non est in demonibus. sed sunt [illegible] illis in quibus damnum. Ad id quod obiicitur dicendum quod illa cognitio quam habent non est reliquiae visionis [illegible] sicut fides est reliquiae fidei formatae. quod autem non est per lapsum infusa. sed resultans ex cognitione quam habent de deo per experimentum et non effectum et visu miraculorum et iudiciorum et naturale cognitionem. et per hoc patet solo ad sequentia. Ad id quod ultimus quaeritur dicendum quod non est in intellectu speculativo. sed in [illegible] est quod speculans ut speculatum moneat ad [illegible] sic est in [illegible] qui tamen nichil habet de non credenti. quod tamen per experimentum credere oportet [illegible] [illegible] semper dicitur de apprehensione. sed de eo [illegible] et tunc sequitur timor et fuga et quod [illegible] quod [illegible] hoc [illegible] posse articulus. dicendum quod sequitur quia ad tremorem [illegible] non sufficit per se experimentum. [illegible] petit intellectum ut dicit aug. ex probabilibus. ex [illegible] que sunt a nobis [illegible]

[margin, red box:] qo. utrum bene distinguatur credere

et per hoc patet solo ad totum. Contra. aliud est credere [illegible] [illegible] ut quod in mente ponatur. et [illegible] omnis. una virtus uno modo se habet ad [illegible] non ergo credit deo. et in deum. et deum. quaeritur magis [illegible] diversitate fidei ad obiectum. per illa. Contra. aug. non cognoscit [illegible] ergo in quamquam credit aliquis virtus [illegible] quod illud per ostendit ei. fides oculos aperit ut dicit aug. ergo fidei est ostendere obiectum omnium virtutum. ergo fidei non tantum est credere deo. deum. et in deum. sed et bonum cardinalium virtutum. [illegible] [illegible] ergo magis [illegible] fidei hic insufficiens distinguitur ut videtur. Contra. que magis differunt credere deum et credere deo [illegible] non differunt nisi tamen. quia credere deo est credere. ~~est credere~~ non esse quod dicit. et illa quod dicit manifestius est in nobis

ergo credere deo et in deum [illegible]

manifesto. in credere deum. Contra. quod [illegible] attribuitur credere in deum est credendo amare. amare non est actus [illegible] non fidei. ergo non videtur actui fidei attribui. ~~ut videtur~~ Contra. omnis amans tendit in id quod amat. passim. ergo quod dicitur credere in deum est credendo amare ~~amare non est actus [illegible] non fidei. ergo non debet actui fidei attribui. ut videtur. Contra. omnis amans~~ superflue dicitur. vel addidit credendo [illegible]. Contra. fidei non est ire ut videtur. sed tamen oculos ad [illegible] dirigere. spei autem [illegible] addit. [illegible] perfecta. ut videtur ultra. aug. Contra. adherere [illegible] spei quam fidei. quod dicitur quod spei est adherere [illegible] inherere. Contra. omnis amans et tribuit [illegible] intendens. Iam incorporat. ergo aliis tribus [illegible] non oportebat addere quartum. Contra. quod dicendum quod virtus [illegible] credere in [illegible] ad obiectum. et distinguitur quo ad omne modum quo se [illegible] potest habere ad obiectum. et maxime [illegible] per se. fides [illegible] [illegible] vel hoc accipi in signo vel in se ipso. in [illegible] signum signum expressum infallibile. sic est [illegible] quod [illegible] expressum dei [illegible] signum tamen est credere deo. hoc est credere non esse quod dicitur sive loquitur in scriptura sive in corde sive revelatione sive per [illegible]. dummodo infallibiliter sciatur esse [illegible] dei. sed non innititur ei in se ipsa. aut sic quod tendit in [illegible] et est credere in deum. aut in assentiat [illegible] et tunc est credere deum. [illegible] [illegible] credendi colligitur ista omnia. quia [illegible] ad deum et per deum in deum. Contra. ad primum ergo dicendum quod virtus divina est et habet unum obiectum. quod est prima veritas et una ratio. que est eadem veritas quae innititur per [illegible] per se ipsum. et diversificatio [illegible] obiecti penes [illegible] actus ut est veritas in signo vel in se. et alia diversitas duorum est penes posse fidei [illegible] vel in [illegible] tendendo. [illegible] per hoc [illegible] esse maius [illegible] que non potest habere minus posse [illegible] vel maius quod [illegible] sit informis. sicut diligis deum in se. et in signo [illegible] [illegible]. Contra. ad [illegible] dicendum quod illa [illegible] amittis quod [illegible] et falsa est in [illegible] non [illegible] [illegible] [illegible] tendunt in modum [illegible] et [illegible] sunt [illegible] habitus efficacia. [illegible] non [illegible] medium in [illegible] [illegible] dependitur [illegible] [illegible] ad [illegible] [illegible] geometer. [illegible] [illegible] in hoc [illegible] opera [illegible] non oportet [illegible] diversis [illegible] quasi sine deliberatione tamquam medium [illegible] in natura [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] dicit philosophus. quod qui sine deliberatione fortes [illegible] [illegible] habent [illegible] quam qui ex deliberatione faciunt credere. quod [illegible] sequitur artis. sed totum est [illegible] quod facimus. sed aliquo modo movetur ex arte. [illegible] ipse est in suo [illegible] [illegible] ostendi ei. Contra. ad [illegible] dicendum quod non est [illegible] obiectum penes [illegible] quod sic diversificat virtute fidei. in diversitas spei. sed dicitur est penes [illegible] obiectum et posse [illegible] maius vel minus. Contra. ad [illegible] dicendum quod nulla virtus sola potest consequi [illegible]. unde actus fidei [illegible] [illegible] fides operatur [illegible] [illegible] illa [illegible] diversificant. sic [illegible] ad [illegible] [illegible] [illegible] non quedam [illegible] ex parte tendentis in fine. quedam ex parte [illegible] ad finem. et quedam ex parte [illegible]. [illegible] ex parte tendentis sunt duo. quorum unum est movens ut amor. et [illegible] est motus per se ut [illegible]. ex parte [illegible] est finis et ad [illegible] ex parte [illegible] [illegible] est [illegible] ei [illegible] et [illegible] unum quodam modo est [illegible] fidei.

et per hoc patet solo

[pasted slip:] ex hiis [illegible] sunt a nobis [illegible] nos et sic patet solo | [illegible] [illegible] credere in deum [illegible] videtur. non. quod [illegible] [illegible] ponatur [illegible] actu fidei omnis. una autem uno modo se habet ad suum obiectum [illegible] una [illegible] [illegible] uno modo se habet ad suum obiectum non ergo credere deo et deum [illegible] [illegible]

·Sp. qua for' [illegible] qualit' dissimode

adp^in. q in ullo cōde caritas nō separat' abite. Ad ct. dō. q n̄ supfluit sequēs. quia diffi' ap̄cede. sic etiā actū amotiū amouete. Ad ct. dō. q fides in dz quodā mō. visio q̄ ē ex re. cū in'. et io attribuit' ei adhere. h speī possit eē p̄ p̄stationē. h illi pō ē cohere. Ad ct. dō. q h amas icōpat' t' tū pus n̄. n̄ tpē oz ipār. tende ex amore i deū. q i cō ē. et adhere illi. alit' poss; dici similem. q h conuenit actui fidi. in se. et tūc amare fidi n̄ dic; actū eī coniūctū cū actu suo. h dicit affectū finis que pa ē ez un'. tendeti i fine suū. et ille affectū nec ē se. in fine dicet p̄fectū eiusdē. adhere aut dic' cōiunctionē ꝯsensus. et in cōpi dicit unionē cum ipo. h pā exipo ē d uixetōe magrū in lra.
Aug. in li. dp̄desti. scōy. etc. h diffi' act' p' sub; actus. cū an determinatus sit actus p p̄patōm adobm ut' aut q n̄ sit uer. quia cōre cogitare dr. q. cogi^re. ut in uelle aug. in. ix. d tri. quia cogi^re. ut ipe dic. ē rē notum ab aliis rebz. nō tis discēnē. g cogi^re ē tm cog^ue uir. crede aut n̄ excedit a cog^ua. g ui q male diffē cōde. p cogi^re.
Jt fides ut ē habitū ē. simp̄. lum̄ cōdetiū ē g uig nō ꝯtat cogi^re. quia cogi cogitat multa. sic ꝯtm excogi^ne nā. nō fit assiuꝯ in fide. quia sic n̄ eet uirtus. h sciā ul' ops. g ur p q cogi^re. diffinm n̄ dbeat. Ulti' q. d' assu. omis eni uirtus absetur obo et fini suo ppo. g h nō diffitm soluꝯ fidi. g nō dz poi in diffōe eius. cū ea que pont' in diffōe dbeat separe ab aliis. Solo dō. q fides ht actū qui ꝯpetit ei. p q ē exauditū. sic dic ap. ro. x. fides ē exauditu. auditus a pub xi. in se. p q ē uim in fōriꝯ [illegible] n̄ ꝯpetit ei n̄ assensꝯ in uisibli ostēso. p a q exauditū ē. et assētit cū cogi^re. d h q audiūt. cōre nō plate eē. h manu ducete. i tam q auditus gnali accipiā. sic. ē. dixi d sig qn expcebi cōde. sig dō. s. q ꝯcludit in se auditū. exteriore. p pub. et uisū [illegible] interiū et o p̄idi ꝯaudit in ui^re. auditū n̄. cū cogi^ne. et h mō diffi cōde in duob;. ut cogitatū hoc ab auditu. et assesū. ex se ipo. q bñ ꝯcedo. quia n̄ assētit p cogitatū.
Ad p^in. dō q cōde cēli ē in assensu. h tam ac cult' inq^n. nutitur et fouetur. et manu ducitur. ht se ad cogitatiū uirtute. in quirere dē credito. n̄ q dubitet. h quia ei ꝯsentit adō, petit rōnes. nūquā cū ficetur hoc. h in q i o cōde. et amure. Ad ct dō. eod mō q n̄ p hoc assensꝯ p̄cedit q cogitat h pō ex h p̄cedit admirabilis io ꝯditas. sic au dic. d. x. ꝯf. nō satiabi illi diob; dulcē mirabili. ꝯsi derare altitudinē ꝯsalu diui. sup sat' gūe bū. Ad id q ob' diffi dō. q assēs ē ui ut uim ē p eloquēdo. et io alie uirtutes nō pe hnt asse ni. h genū infi; ꝯfina uorū ut uirtute prima nō ꝯsidēratū.
Suio q ut in illā infol' q. litas. etc. hic mag' dic q fides infor' fit for'. et hoc sūt diūse oppi ones magrōy. et io eoy disputādi ē forti infideō.

ut q̄ mit ta. quoy p' ē ut^m for infor' fiat for^ta. ul nō. informe a pa for' fit. Ad p p̄cede^in sic. in agūr sialiq ē pō. ut qui in sbo h nō ex peditu n̄ ꝯ euacuat illi cū ꝯfiō adactū. d ingn do illuc. s p' et totā pōm. illā informia. g silr eit' ingm. q io ē mi ingeniosa. q n̄. ꝯstat aut q fides infōꝯ ē uirt' que pōt ꝯsentire oibz. cre dul. g adueniēs nō dabit ei n̄ tende intdiu. n̄ euacuabit eā. ut uis Jt n̄ sp op̄. via b'uissia. quia si hibundat sup fluis neo d'fic' i n' ctis. ut dic ph. g i mo mag' gm que oib; moꝯ ordiator ē. gm n̄. g bui ē aut id q ia ē ip fōre. quaoz informandū cēre. et pa infor' catum. g ui q g h mō pcē. g fide infor' infōreō. Jt eē infor' for' est. g nisi sit impeditū. excorup po^ne. d n̄ tcūtate forbi adue^te for. h hoc nō ē inpedi^tu n̄ h moia. quia quadiu ē ho in uia p̄sibilis ē ad gm gm. g fides ei forbil' ē agui. Jt q d'stu eret fides informis adue gm. h est ex gnr^te cāe sue. aut ex gnr^te sui ipius ad gram. si p mō fiat. sic uide. d'stui alb insupbe clara adue^te calōe. quia cg'di tg' cāuꝯ albedinē. g ui q fides i for'^is et for'^ta sunt ab oib; cāiꝯ. q h in ē. ē uōz cāta sit adō. et dōn. s. s. sia exse hnt gnr^e. tūc dona dī eent ꝯ ꝯtria et uituꝯ uirtū. q eē nō pot. Jt mi distat g^a g^a tis data ꝯg^a tū faciēs. h gm adueniēs. ut multi dnt. d'stui uirtute n̄ lez. h pfic et ordinat eā. g multo mi euacuat gm g^a tis data. ordiata ad eūdē actū. cū gr^t facit. q^a g tis data nō ord^a ad eū dō actū. h gm adueniēs. nō euacuat g^a tis data. ut sapm. sciaz. pphia que n̄ ordinatur ad eūdē actū. Jt expte actus obi. nulla ē repugnātia quia cōde dō et dm saluat^r in cōde. et in dm. ui g q hitus fidi infor' sal uē in hitū fidi fōrte. Jt ꝯ an lapsū hnt fide fōrtez. ꝯstat q p lapsū nō mit ad dondi g n̄ infundi ei q fides qua p'. h fōr illi tota tollit' g n̄ p̄ restitau sin rēsti^pe fidei infor'. Jt ridiculū ē q tot nouꝯ fides q̄s hat. quot ē laps' et cū h oz sidicā q nō pot fi forta ead' que fuit infor's. si forte dicas ꝯ euacuat. sic mi lum̄ euacuat am^n. li nec ē q mi lum̄ uni uocū alū maioi nō euacuat [illegible] di sol. n̄ euacuat amultiꝯ aliꝯ radi [illegible] n̄ lum̄ uni candele euacuat aliꝯ [illegible] uꝯ candele. ꝯ uirtute. fides q for's [illegible] ē effi^as et expte obi ē eide tōꝯ lucꝯ [illegible] ta. g n̄ euacuatur alit' fidi for^te. [illegible] p h influē lum̄ et calorē et p' influēt lum̄. pi intui calore nō tollet lum̄ infusū ut p^in ut; influer; h pō sup lum̄ influeret calore. g ui q silr faciat uirtꝯ pa. q pō influat lum̄ et pa i formz t p ꝯ aftem. Jt h hoc ō. g g^a tū faciēꝯ hoc fac in uno q fit in alio. h teo q̄ nō hnt d'fid ꝯst pli tudie; oib; uirtutū. cū g non sit d'fitie toz ineo. q hnt fidez informē ui et illi totū ꝯfere. g ui q n̄ informz p̄cedente. h ꝯfert totū. Jt si cūa alteu

Sol
Qd. ut fides informis fit forma per adventum

cor infunde . q habet an aliq o
funderet aia illi cor cu univsis
po . ad eunde actu pus infundi ss
ut p hoc una po separet ab ea . g
q e . q . q ds totu . ad eas virtutes . q in
ab ea exeo invenit virtute informe . e
maneat . ut fides oio evacuari . ¶ It tu
man et cu cari . adveniente . quia pfi
ti . g sr . et cu ei expelli . s . infois fides .
op no mutigat . adue ei . s pt credit . i
opinidi . g in q sili . n mo fides . ¶ It cu
forta e ut . aut e pdicat p se aut p actus .
g in q tota spes suppona p fide formatam . quia g
se n pdicat d for . addita sia n p se . tue in q no
se pdice . n p actus . et h n u thus . q q dnt op
¶ It ex duob accentib n fit actus nec in genus ee
ppo . n un sit sic gns . et altin ut dra . g in ci fides i
fors sit hitus quidam et fides forta et hitus q exips
no fit hitus . unus . g n fort ab ipa . ¶ Solo ds pu
to cu magro h q fides infor no fit forta p gm ad
venientem et no hoc unit m p roes . ¶ Ad id aut q or i h
nu . ds . q gm gratu faciens q e de se id facit u mo
q talio : s q e expte sbi no e ita . in quib di . n . p
fio unt . n les . qui hnt eas . et in quib di n . qui no
hnt eas . et in quib di no ita . et accit ei quib da
in forme fide informe . in quib di a tota fide infu
de . et hoc n e ex dficia sui . s sbiti dvsa hitudie .
¶ Ad a ds . q sicut aia infunderet alicui cor toti infunderet .
quia itus que an eet in cor . n p s ee n radicata .
i ploye . cor . sic no eet unibil aie . sic corle . no
efficiat unu eentialr e sptuali . s fides infors in forta .
f recim ab eod pn effic . s . ads c vnibles . un no e
sile d aia . cu suis ptib et gra e suis . ¶ Ad a ds . q eod
mo d timore suili dico n . n . evacuatur in q e timor .
s in q e suilis . tm . vn p e suilitas tollit . no ipe ti
mor et i dico q infortas fidi tollit . no aut ipa fi
des sic et mut fidi sbi . s . visio ut s fidi for inactu
q e vide p speclm in enig . ¶ Ad a ds . q no e sie
d mor ope . quia hoc n e actu viva . s ali ar . q mor
iacet spes . s fides e quit pu que mou no pot et in
movet p se et in se . s po ex deffectu alti . ¶ Ad aliud e
ds . q pdicto e p se q in dr fides forta . e itus et suppo
spes in pfcta . q n a dr fides infor e itus e pdico p
pei ut sit explanatu e . ¶ Ad a ds . q illa ppo e fa et
i ral lib et inatis . in rolib p q ex dispone uni actus q
dispoe alti fuit hit . n a p ro assign u . quia pus act roli
quid dispoin . al aut tm ostitin illam inatus . et s m
e q lum in eet m pspicu . fit unu cu colore exi
st in actu . ut dic phs . q color e exmitas pspicu
in cor d tmiato s venim e q unu ~~[struck]~~ sp se ht
ut po . altm a ut actus et ita dico h . q fides infor e
ut po . fides aut forta ut act ip adhoc q p sit rede
i fine . et ungere fini q pus n potuit ¶ s quia multi et ma
gni sustinet ad oppositum p v di . ad oppo r induca
ee eos ut dicu . p eis . ad p . q n e sile . oio d natis et gra .
quia inatis pos siles radicari in pncipiis duksi . pp pue
d tutes corles et io illis pncipiis existetib remanet ut
b q nz impediat . s in gra os itutes hnt unu isi sue .

gra . et io illo subiecto os sub
hoc pp gre pfcom . et ut i
q h e brevissia via iustifcois .
et removeat id q n fac ad iustifica
infor no dr infor . quia sit forbilis
que e gra . et apiuatde ps poe ad for
impedimetu . p dia q impfco ip . ide e
p fce . sic igr radius n unit radio
ult ab ipo . ¶ Ad ad ds . q fides i for d stmi .
gre et no sic lux sol unibil illi cu unita e et
excludit illam . i fides forta excludit infor
eodem suscep . tam sit quida d ista oppioe dntes
maner q forta et no sup flue . quia fac ad hoc ut le
iu . exeat in tlles iactum e dd i . et d sequeti dnt sili .
quia quida eor dnt . q ulla man cu gutuns . et q da
dnt q ide impfcois absorbet . sic due qualitates
existentes f ide in cor fuct ue situit eiusde spei . una
absorbe ab alia . ¶ Ad a . ds . q s ex pte act no bi . ut
la sit distitia et repugnatia . tam e impfco cu ipo ad
id tam ali ordiata . q infor cedit d et e dm . forta a
edit in dm . ¶ Ad a ds . q no e absurd toties cari bon
hitu fidi infor . n q iste eadem menitur h . s q d
misteris sume et mal dat dona quib valeat redire .
ad ipm sive sit ut ut alii dnt mane sp eade . et u
tollit p pctom . sic r alie itutes gtis date ut olues .
¶ Ad a ds . q fides infor n omodu ht vni uocatom
o for . et io evacu p ab ipa . ut ut alii . dnt remane ab eo .
¶ Ad ultimu ds . q no e sile . d lume sol et cesloe . q h
dusa i in esseu . s no e d gra et fide . sic n a v g n infunde d
ui . un . di . et s id ut totu no indig a . et io evacuat
q e impfcom . ut ocedi . q man cu fid forta . s a i
p sit solu . sat tam appr in ipa solde q pu opio e sani
or . ¶ Ido q q for fortur . ui a q gra . q n indig a . n
ut f ee g tu tendit in eodm . hoc a f gre gra . g g i
for ¶ Ite no indig . n ut m eat vni . n . edit . q fides
forta . s no metur admittu a opa gra . g gra infort
sch ui . q cari infor . q i ui die in ka ¶ It sup hitu e .
q caritas e mr oium itutu . g et fidi ¶ It nulli e forte
cui nuq fi e infor . s h e ca . g ca est i forte ¶ s h
for dat ee spei . et eom . caritas no dat ee fidi . et io g
caritas no infor fide . quia alit eet fides caritas .
q f m est . ¶ It e quicquid e diviso dr cu alia spe subeo
de gne . i no est for eius s spes appo ¶ Sr pba q gra ieo
q g no infor . me . n . ides f rom vieti in multis speb
virtutis e forma de e alie eor . g a e f una ror
vieta . i multis speb itutu . g n e for alie eor . pa
pba ph q res destingu sius for . s a p hoc q gre e
gtum face . et quo adhoc o in oib itutib equalit .
g g no e for fidi ¶ S m e iudi fides fort pa for
sic alia itus . et si q s q stit illa for dico q e lum
infor his intellem affectiu s tentom ipi . et illud fol
le e i hitus assenti ds . sic . n . e i actu . i e in hitu . i
actu a e actus . fidi assentire . p ut . pp se . et sup o l c
tam addr rende i dm assen no addr ad tale . s sup
illud q e act po pfco . et ex s e tu re . finis adque e ac
tus . et illa pfco for e s . q finis e for . et h papua for
e i in oib itutib . g sic et e i in hitu . q lum adde
e i ue e ingere intellem cedentis ut . q credit .

Hoito

qo
Vna fidz forma est gra
vel aliq alia for

Iusticia

Sol

So.

Cad iod q p obi. dd. q [illegible]
or ad ee specificatu roe q [illegible]
s. q e uitas p'ma. Cad a [illegible]
no indigeat nisi ut incatur [illegible]
ficas sinu. qui dr elicit act [illegible]
qui no elicitur ab illa. Cad a [illegible]
n e for' dnis ee. s; po bn ee. ut i [illegible]
d dd. q n seq. q sic mr. q pp hoc s [illegible]
q mr dr eo q i uisibz eis forme qu [illegible]
ruo sunp. Cad a dd. q ei no effia. u [illegible]
no pp hoc ht informe quo adee. s; quo ad [illegible]
qm pole e plur differentiu spe. diuisa ee
Cterio q. qualit fides diuisi informit aqua forma
caritate et gra. n. n. e n dup ee. s. simile creatu
q e unee. g ui q. no debeat ee n dr for. et n.
v. C solo dd. q infid sut in. s. idq e pura fidi
relatio actus ad uincum. s. q ualeat inuz et
na. et relo fidei ad pfcom. et ez creatu oiuz opm
nroz. et q ad pm indiget fides. pa for. que
det ee in spe. quo ad pm indig gra. quia
gra gratu fac bnte. et op ei gtu reddit et q
ad fmi. indiget cari. quia caritas e uinolm
pfcois. quia oia opa diguntur ad summa boni
tate que e obm et finis caritatis. dr au inr i
q. q. impgnatur ex inuisibz. qr est qua dilli
gimus dm e ei oium uentum. quibz colum eu
esse quodam mo ex nasci actu. C cuius diuisi mo
di dica fides et c. ui fides no ee una. e. n. scia q
fides. ul no sit scia. et differt scia s'm scibilia ut
et q fides p edibilia. sut a multa edibilia. q m ar
ticuli sut edibilio. qui sut. xij. ul. xiiij. s'd diuisas di
uisiones simbolor. g fides no e una. C it sapia
et scia distigut ase inuice. quia una e de etnis.
altera de tempalibz. g eod mo differt fides de
tepalibz. ab illa que e de etnis. e aut de etnis. et
tpalibz. ut dic iniln. g e diuisa. C it uo quia
e penaru etnay. differt ab illa que e de etnio bono
et spe que e de etnis bois. g et fides quo ad illos ar
ticulos qui s' de etnis bois. differt ab illa q de etnis
penis. et sic uiri diuisa e fides et no una. sta tu di
cas q fides e in affectu uol. mag quia in cog ne
cio no diuisificat. ut scia. hoc nec e. quia et uol
differt s'm uolia. g fides tedes iniun aratim.
no est fides tendes in aliu. ut uirtus h in oibz ar
ticul' suppo ut mle et credenti et finale pa uitas.
h a e una in omi edito. g fides una tm. C it
hoc h p differentiam ei q e credere. quia credere e i
tellectu uolutario. i uia p ul. pp se et sup oia. ui
tas a pa e una i omibz. articul g et fides. Cui
ti q. dz q dic fides q edi ee una in gne. et no
spe. ui. n. ee una spe. quia n differt i me
rite. p differentia spei s; po p'nium tm. C solo. dd. q
fides pe nes tom et s' sum s'm. editie una
quia ro credendi e una in oibz articul'. s. p. u
tas. et h abstrahit. i omi articulo. n. n. edo. xpo
passum. quia passus e. s; pp p'ma uitate et sic

i. s. editu p. e unu. s. pa uitas.
ioru edito. s; s'm ecclesie. et specifi
no e unu. s; po sic s. xij. ul. xiiij. p et
ad p. Cad a dd. q no e sile. quia scia
q sidat uiris tpalis et sapia q sidat etna
sapia q sideratione et nou iouu. et
ap et scia. sic tpale et etnu. s; fides edit
alu. ut tpale e. s; ut e in etne gp me
no accipit ab ipo dm spei. Cad a dd. q d
sistit in sinus affctu. sinz et spes in etnis.
tunior accep io m apta ineo q ipsa e ma
oppo spei que e abetno ieo q bonu. ul i
eq. s; fides no e de penis. ut pene sut malu. s;
ut subiecte s p uia. et io in hoc n differt artic
pene etne ab arti in quo edit gla etna. quia
in utroqz e p uitas edita. et io no est sile. q indu
citur. Cad a dd. q fides dica affco n tam diui
sificari dicit. quia no intendit i diuisa roe diui
sor. s; roe h uniq subici in oibz. q e p uitas.
Cad a dd. q gnis uocatur hic. q pdica de plibz diff
rentibz spe. i q acceptatur in les spes. ex pte mul
titudis articulor. quida dnt q gnic e una gnaliter
l dica q roe similiu dr una gne q sunt diuer
sificatu quo ad spal articulor materia acceptor. s;
no acceptor ut mre. ut dica unus. x. sore in
carnand. ali'us q xpm ee incarnatu esse de
alius. C notand quor. q fides pe. et c. hic dic
fidem ee de no apparentibz. et in q no. quia ar
ticulus unus e dm ee. et alii dm ee creatore celi
et terre. et hec possut pbari p rom sic pz a dh
in p li. d. ij. roes induxi. et ius. d. in p'n; g in q
sit de quibzdam apparentibz roi. C it discipuli uid
ut patri xpm et crediderut eum. g crediderut et
q apparebat oculis. C it illud dr appare q d
sign ht euidens sue uitatis. s; no uidentur ea ne
cessaria quia alit oia typica eent no appn. e
ig hoc signu huit existes. s. appi. q sunt sut
discipli suit quida arti. ee appentes roi. si di
cas q dr de no appentibz. i. de no du appetib. s; q
tc apparebt infuturo. h nc e. quia sic hec fides
tantum eet de futuris. et no de preteritis et pse
tibz. C it ui sna ee sopls fides. sap. n. d pon
appen. s; e titudiale existentibz. eu g sap tres
hut sue appen. s; no existe. ui q fides dr tres
hie dz sue existe. s; no appen. C so dd. q fi
des e de no appentibz intellui. eo q pbari no p
sunt l' dnt est in p libro. q m nos supponim apd
nos quedam p'n quibz accipim sciam q sut
sua fidi. sic e illud. oe q pertus uno mo
se ht. et nulla e ieo uariatio. i intellie. eet. ul
uo n uariationes eu. supm mouet ul a g. s;
ag. et talis no accipmis mo c'me [illegible] rme hc no.
C it q uni u. s; pls. s' rom. et e. n pse n pac
ens. nec p rom s'ubi. dnfficere. no p ee p pro
stalis. u una. C it q duaz uir. spe et gne dif
ferentiu utrius saluat [illegible] iee et appe ti pt esse

Qualit fides diuisi mod informis et a gra forma et cari tate et gra.

So

Utrum fides sit una uel plures.

Angulum.

Solo

Utrum fides sit de non apparentibus

So

ypostasis una. Item queritur quare expresse nichil inter ad nulla est
immutatio. Item quod omnis immutatio relinquit et suppositum
vel alio modo articulo. Contra expirare intellectum fame et ob
sequi fidei. Ad primum ergo obm. sic in iij. d. p. li. deum esse quod
ro plures deum esse et unum esse non ostendit, nisi quia aliquid scilicet a
pro fide non possum penitus accipere quid est deus. ideo ipse
solus perfectus sui contemplator sit, cui accidentis magis quam
ro ducunt dicentes et cui unum deus sit. et e contra. scilicet quod unum sit
non repugnat pluralitati personarum quod illa indistincta manens et
distinctas claudit ypostases. et hoc ipsum est plures. et ideo hoc
modo fides est de deo quod sit trinus et quod sit unus. et nullo modo
concludit quod est deus et trinus unus. Ad aliud solum intimi aggregat.
quia aliquid videre discipuli et aliud credunt. quia hominem passum
esse non est articulus. sed deum esse passum, et hoc philosophi non potuerunt.
Ad aliud dicendum quod dicitur est signum scilicet quod accipi de n. re per unde.
sed non immediata causa eius et hoc signum fuit opinionis topi
cum. quod est signum persuasivum per modum miraculi in eum non
non possumus ex nobis. et hoc manu ducit ad fidem. sicut a p
pi signum est in ... sunt in lateres tri. sicut alterum et
pretale nec probatur fides. sed propter illam ... non efficit
illa de appetitu quia et non plus ... probatur deo appetitu eo
quod non possumus in aliquid illorum exire. Ad aliud dicendum quod illa ro
non valet. Ad aliud dicendum quod fides ... sequitur et excludit ipsam.
sed non per ... sue exist. quia non omnis appetitus est et si
... esse de appetitu et sic ... fidei. quia evacu
are quod esse non potest. sicut obicias dicens docet ... in
... inducit rationes ad probandum ea que credimus. dico quod
ille rationes fundate sunt super principia supposita a fide et
non super principia philosophie. ideo quod fides sine probationibus concedit
... et ideo quoniam principia ... exquibus probatur et quia principia sunt
non appetitus non propter illas rationes efficit fides de non appetitu.
Item fide videmus quod ... Hic dicit quedam divisio eorum que vi
que in genere. vj. in bus. quorum primum est eorum que percepta
sunt mente et a eorum que viri visibilibus sibi similibus speciebus presen
te in ... a que in per momentum retinentur ymagines fit per
absentiam. quartum est eorum quod non videmus. sed ea formam capere
ex hiis que videmus. quintum est eorum que invenimus
ex similitudine sicut animam alterius per nostram. vj est eorum que dicimus
per motum et essentiam. Sed quia ista divisio insufficiens esse eorum que videmus.
quia ea que percepta sunt mente non uno modo sunt in spiritu.
aliter enim deus est mente percepta et aliter ipsa anima intellectualis et
aliter virtutes ergo in principio modo sunt insufficiens. Item cum
visio interior sit de auditus et de odoratus et gustus et tactus
per ymaginem. et hic ab augustino dicitur visio interior quam auditus
interior vel odoratus vel tactus vel gustus. Item videtur non esse
verum quod dicit in tertio modo. quia sicut dicit augustinus et algazel
thesaurus formarum ymaginatio differt a thesauro intentionum percipi
quod thesaurus ymaginationis formarum est ymaginatio et non memoria. thesaurus autem
ergo ymaginationes quibus absentes cogitamus non tenemus memoria sed ymaginatio. Item quartus modus videtur dubius. scilicet ea quod
non videmus ex hiis que videmus ut per cogitationem formam in anime
memoria. hoc enim potest esse tribus modis. scilicet quod non videmus in
toto. sed videmus in parte et cogitare formam fingimus. sicut tra
gelaphum vel yrcocervum vel chymeram et hoc est phantasia
componentis et dividentis ymagines ymaginationis vel que non
videmus. scilicet quorum species sunt sensibiles. sed intentiones existentes
in eis sed non ab anima ... in se parte. sicut omnes videmus lu

pum. elicit esse non amicum et fugit. et homo videns ignem elicit non
vivum esse calidum et hoc estimativa ... vel sic quod nos quedam
non videmus in speciebus propriis et per se sensibilibus sed per actionis
ex cogitationes. secundum rationes eorum a nobis in ... appendentes
in. sic nos videntes hoc album vel crispum intelligimus hominem esse
et accipimus vel experimento consimili. Ergo in quod hoc augustinus dicit debuit.
Item tullius in tertio dicit quod sepe ex signis videntur verum
et ... dicit in ... de memoria et reminiscentia quod illum mo
dum debuit ponere. Item quintum quod dicit nos ex similitudine cogitare
Item in multo in nec dicere quia homines non tamen cognoscere co
gnoscamus ex motibus. sed prius ex parte forma ergo in quod iste sex
tus modus non habet cognitionem propriam. sicut tu diceris quod ex augustino
non est hoc. sed anima ut quidam libri. tunc vero quod nec dicit
inquisito modo in suppositione quod anima videns se et per se cognoscit
animam alterius. Solutio dicendum quod illi modi visionis ... sunt
sed quia augustinus non intendit omnino distinguere visiones. set
tantum exempla quorundam modorum generalium dare. ideo non sic distin
guit generales. et ideo bene concedo quod primum et quintus subdividitur.
sicut plures obiectiones. et a divisione augustini est hec. dicendum quod in anima vi
per speciem presentem aut visive alterius. sicut in per speciem presentem. quia ipsa
sua species est essentia sua vel in directe percepta esse invidente id sit.
a species sua est intentio rei visibilis tantum. et in esse est sua. sic
modo tunc est modus primus. sicut modo a est presentia in et tunc est
tertius modus. sicut non in visive presentia aut in me quod resul
tant ex speciebus per se presentia. aut ideo quod resultat et ... pri
mus et ad hoc sicut modo tunc est modo quartus mixtus sua divisio
sic per nobis. quia omnibus docere arte ... visa secundum ... eam
ut adeam. et tunc est ultimus modus. quia accipimus quedam
presentiam. que per speciem non posset cognosci nisi per speciem sui effectus et ... sicut
sic motorem per motum et huiusmodi. aut est secundum collationem similium vel per
portionem. et sic est modus quintus. generaliter intelligens apud ... se
ad totum. Item dicendum ad primum quod ea que sunt percepta in anima aut se
de se vel anime quodammodo. sicut ipsa anima et per eam. aut sicut illa
bona presbytera anime ut deus. aut perinformantes eam ipso ut habi
tus. Ad aliud dicendum quod visio interior dicitur visio per quam actus
alterius sensus dicitur. et que una tamen ab eo. quia visus
interior est completiva ... consideratur. et ideo magis conve
nientius potest in interioribus sensibus et ideo est superior ceteris. hoc
exaltior. quia sensus complete habet claritatem et lucidiorem habet
speciem sensus et sensus obiectis. sed inquibus alibi alius. alter
sicut audit ut in eis et leone et cane et ... omnia quadrupedia
sed in volatilibus est sic in hominibus. quo ad auditum et visum. sed non sic
ad odoratum. quia ille in volatilibus est acutior auditum. cum etiam
ingressus est alterius negotii. alia cum prius quia actus aliorum
sensuum non expletur sine percussione attingente ... et
aeris ut dicit philosophus. odor quidem non expletur sine evaporatione
fumanti. de gustu autem et tactu per se patet. et ideo dicit quod contingit
per species invisibiles sunt in me. et esse spiritualis species aliorum sensuum
esse materiales. et ideo virtus magis comprehenditur interioribus potentiis in visu.
quia non alterius sensus. Ad aliud dicendum quod augustinus vocavit hic ge
neraliter memoriam omnem thesaurum sui continentem ymagines et
coniuncta sine intentiones existimativas sui et rationes intellectus quod
ipse non intendit distinguere potentias anime sed tantum diversas visiones
per eas manifestare. ut probare primum esse consimilis. Ad
aliud dicendum per se solutum. Ad aliud dicendum quod videre omnium
non non sunt primi generis visionis. quod ad modo non magis per se videri
non possunt et de talibus tamen intendit augustinus quod etiam hic dicit

visio

cum presentia in sic visio sensu
et tunc est modus sextus aut est sic

modus illorum sed ... anime
quorum species ex quibus ... resultat

90

Item divisio quare
magis eorum quod
videtur sit
sufficiens.

intentionum percipi- et me
moria.

visionem. ut probet ex prius gradibus visionum quod primum genus visionum
est certissimum. Ad aliud dicendum quod augustinus intendit spiritale genus visionum
corporum .i. in quorum libris non possumus nisi spe operis vel effectus
[illegible] non subiecti ibi homines. non primum est [illegible] et intendit
aliter ea que cognoscimus per opera. et non aliter. sic virtutem sa
phiri. primum attractivum virtutem magnetis et potestatem ferri
et motorem celi per motum stellarum et orbium. Non sic
in fide in quo etc. Sed in non est verum. quia probatum est quod qui
habet unam. habet omnes. sed sentio me habere fidem video me
habere omnes virtutes et sic certissime scio me esse dignum vita
eterna scio quod est contra ecclesiasten. quod nemo scit utrum amore
vel odio dignus sit. et .i. cor. iiii. nichil michi conscius sum. Item nullum
est via que videtur homini recta et novissima eius ducunt ad mortem. Item
job .ix. vivo etsi absconditus est via etc. dicit tetus. et dicit
glo. gregorius quod scripturarum scit flet sanctus viris. quia nesciunt
utrum in suo utrum placeat vel displiceat deo. Ad hoc
dixerunt quidam quod bonus in corde in fides. sed nescit utrum gra
tia gratis data vel gratum faciens. et non nescit utrum omnes habet. sed
hoc solo nomine est. quia dignum gratum faciente. quod omnibus precedit
ferre. sicut tu dicens quod non intelligit in fide. sed non est quia [illegible]
viii de tri. dat augustinus exemplum de fide. dividens de illo [illegible]
quod sed illa nulla est. quia augustinus intelligit de omnibus quam percepit sua
sunt in anima. Ideo dixerunt alii. quod utrum homo bonum scit homo vel amo
re vel odio sit dignus per presentem statum. sed nescit utrum perse
veret vel non. et intelligit contra inductas auctoritates. sed hoc solo
tamen stare non potest quia tunc sciret homo perfectissima scilicet se in gratia
esse gratum factum. et magis constare ei de gratie statu. quod de statu
eius. quod videmus cum colores certiores et hoc dicit unus. consciam
esse fidem. videtur in in via aliorum quorundam esse tenendum quod fidem
est secundum augustinum. aliud est scire quod [illegible] nosse. aliud est scire quod est
ex discretione et cognitione. dicit .n. augustinus. in loco. unde dicuntur ista aliter
quod nosse non aliud est quam notitia rei quam se tenere. cognitione vel
discernere. dicitur utrumque quod deum est [illegible] .s. certum scire. notitia quod
hoc forte melior est quam rei notitia melius et nobilius apud se in
esse non est ad certum sic ei quod percepit est. sed in se illa quod
habent ut deum est. alia est certitudo. scire discretive invisibil
tum et hoc fortius in considerante [illegible] rei per actum. et hec certitu
do magis est certitudo. cum dicit certitates et non. magis invenisti
sunt. Sed quod tu obicias dicendum. quod si fides et alie virtutes sunt in
anima. quod anima per [illegible] super eas. quam multum. et videre et discernere
quod non exigit ad intellectum per actum. non assimilando intellectus et
habere illi assimilatur. quod percepit habet apud se. ego respondeo. quod augustinus
movet similiter quodam de anima. quod est sic sine plures. quod querit se.
et dico quod hoc est eo quod intellectus in homine unitur coniunctus est fan
tasiis et non accipit nisi ex fantasmate. et non potest hanc a se
separare. et non videbant eum discernere et discretive scire omnes
quod ipse accipiat eidem quod esse apud se aliam scientiam habet
ex fantasmate. et sic discernere dicitur fidem. per opera fidei et ex
[illegible] et hoc non est verum. quia anima non potest cognoscere superius
quod nichil apud se habet. et [illegible] sed tamen potest cognoscere superius id
quod accipit per inventionem vel doctrinam discretivam. invisibilia tamen
super alia nisi imperfecte eo quod illorum notitia non habet nisi [illegible]
[illegible] confusio non potest concludere sensibile. non debet
mictitur ad [illegible] et spiritualia accepta per disciplinam et hoc
est quod dicit boetius. in [illegible] de consolatione philosophie. de intellectu humano ponens
[illegible] quam [illegible] augustinus exhibuit sic. mens ceteris o
[illegible] oppressis lucis igne [illegible] tenues [illegible]

et intellectus. an et mente et [illegible] aliud per summa. et singula nescit.
nunc in libro [illegible] nube. non in totum est oblita sui. summatim
tenet singula perdens. quod quislibet non requirit nemo est habitus.
omnia nec novit nec penitus tamen omnia nescit. sed quia reti
nens meminit. summe consulit. alte in sua recta [illegible] ut
fluctuans quam obliviis adde partes. et vocat summam. et al
te visa. sed iam in [illegible] habitum universi
[illegible] quin natum est nobis. quam aliter ut dicit augustinus. non scire
se invenisse quod quaerit nisi aliqualiter haberet eius notitiam. apud
se ad examinandum. [illegible] et invenit. nec quereret. nec
sequi. quia non potest quam non sequi ullo modo satiatum. non appetere scire.
quia non est appetere. non eius. quod aliquo modo satiatur et inultum sed
[illegible] prior. Non cor. non ymaginaria. sed intelli
gibilis etc. ex hoc quod illa omnia genera visionum enumeratarum
supervenitur. ad ea enumerata hic. Item cum dicat augustinus.
in .xii. super gen. ad litteram. et post in glo. ii. cor. xii. quod
ista tria genera visionum sunt [illegible] celum in quo raptus est paulus
quod quare contraria habent iste visiones ad celum. Ad secundum dicendum ad primum
quod ordinando. per modos visibilium et modos quibus [illegible] sex super
enumerati. sed accipiendo. per subita [illegible]
te non sunt nisi tres [illegible] visiones. aut .n. est. ex
et sic corporalis visio [illegible] aut corporalis. aut in
telligibilis. et tertio modo est ymaginaria. secundo modo intellectualis vi
sio. Ad aliud dicendum. quod ego non puto quod ille tres visiones
omnibus modis celum dicantur. sed dicitur tunc celum. quando
celum mentis aperitur .i. secreta celi panduntur. sed .n. [illegible]
quando ad sensum sic gen. xviii. quando angeli [illegible]
[illegible] apparuerunt et quando ymaginarie. ut quod ezechieli
aperti sunt celi. in visione aliquando. et intellectualiter. ut danieli et
ioseph. quibus revelata est intelligentia visionum. et tamen sola intellectualis
dicitur [illegible] sicut talis [illegible] sic prophetia simpliciter [illegible] sola
intellectualis dicitur. [illegible] non forte [illegible] quia intelligentia ut dicit
daniel. opus est in visione. Credimus ut cognoscamus. etc. huic
[illegible] in quo dicit augustinus in li. lxxxiii. q. [illegible] quod quedam
intelligimus [illegible] creduntur. Item [illegible]
[illegible] quod fides nullam habet certitudinem aut cognitionem. Item [illegible]
[illegible] non forte [illegible] fides a
[illegible] est. vel non sine cognitione. sed utrumque non habet certitudinem. [illegible]
[illegible] non habet. quod non habet certitudinem. ut [illegible] fundamentum
in quibus scientia est [illegible] certitudinis. [illegible] magis [illegible] scientia
divina. fides autem fundamentum est. et scientie divine. pure. sic dicit apostolus
.i. cor. iii. fundamentum [illegible] glo. ambrosii. quod est ihesus christus. hoc
est fides christi ihesu. [illegible] fides est certissima quam aliter totum esset in
certum. Solutio dicendum quod fides est certior omni arte [illegible] quam
[illegible] certitudo est .n. certitudo duplex .s. certitudo veritatis intellective. et certi
tudo veritatis affective. sive virtutis que est per pietatem. ut dicit apostolus
ad tit. i. certitudo veritatis intellective. [illegible] est illa scientia [illegible]
est veritas illa. [illegible] et ex primis. aut ex his que ex
principiis [illegible] accepit fidem. certitudo [illegible] virtutis que est per pietatem.
[illegible] non tribuit certitudinem [illegible] principiis [illegible] sed per
altius. quod [illegible] que est lumen [illegible] quod [illegible] oculos
ad videndum prima veritatem. sic lumen solis incidens oculo.
[illegible] certitudo ex lumine fidi
[illegible] veritate credibili.
et quia [illegible]
hec est certitudo fidei. et non [illegible] disciplinas mathe
potest abnegare quod triangulus habet tres equales duobus

rtis. quia abnegz uirtute fidei q h pz. 90 addendo ultima.
¶ Ad p[rimu]m qu. dd. q eede dr multip. sic et fides. et io a
ug. sunt eede large s q eede dic. quelz gss elz iu.
sic. n. in discipli ut e credere q intelligere. ut forte in
tellectus ei dicit cog ei. q dr p sermone. ille. n. intel
lectus precedit om gss sui sit in scius intellectus.
sui inscia que e s pietate sine infide. ¶ Cat. n.
ap. fides e sba sperandarum rerum etc. hinc incip ponere d diffone
fidei. et explanare. et no dur in. d. p. in q pa poit di
ffonez fidei. et explanat. In sa a ol. ee. diffitom. et sol
uit i. ¶ Sivo q an diffo. etc. Incidit a hic p q°
d diffone data ab aplo. et e q° hic a olibz disputatum. et p
obici sic. ois diffo dz ee ex prioribus et notioribus et ee illius
diffito. res a sperande ut spade. n priores n notiores.
n ee illes indiffito. s. fidei g no dz diffiri p illas. it
nec unu spe s rom diffois p° ingnibz diuisis no
subaltnati poitis. fides a ini sta diffoe p° ingnie
sube et argui. que sunt gna diuisa. n subalternati
poita. g peccat diffo. ¶ It nulla uirtus una diffi
est p duas actu. uirtus a fidei diffinitur h p duas
actu g male diffi. p pba p hoc q uni uirtutis uni e
actus. sba a p hoc q facere substare res sperandas et ar
ee dno appentibz sunt actus diuisi et spe. ut ui. ¶ It
actus p uii s p°. et oppo. sine ob actibz s roez. et si
milr hitibz. g diffi hitus sic et p°. p obm sine
appoitu. dz diffiri p illud q p se obm e ei. sz fidei
no p se obm e sperand. g male diffit. p illud. ¶ It
Sba dr multis mois ut dic ph. in v. phie p. s.
m. for. opoitum. et g. quale g sit h sba in dif
fitoe ista. si p° m. hoc n ui. quia res sperande no
sunt os ex fide. nec os s e fide. ut ee. m. ut os s
infide ut in m. e. n. n dici m plibz mois. quia ex
q. ul e qua. ul mq. ui fides no ee sba rer sperandarum.
ut m. si uo dica ut forma hoc e absurdu. quia sic
fides eet for. oium sperandarum rerum. q f[als]m e. quia res
spande multe s. et no une s rom for. n forte m q sp
ande s et hnc rom for. nisi forte no hnt a fide. sz
poti a spe. si uo dica sba in opoitu. h pz it p se.
no ee ium. quia fides no e opoita n ut opoita.
substat rebz sperandis. quia tuc res spade eent sen.
sic de e in opoito. et h e sic accns in subo ul pretas.
q absurdu e. si uo accipia s gnis intetom. tuc fides
eet g rer spandarum q iunee absurdu oibz pz. q2
sic predicaret domibz rebz spadis. g nullo mo e
sba rer sperandarum. sicut dicit q dr sba ut fun. h. q2
ipa e fundam oium uirtutu. g dz dici f oium u
tutu et no rer spidarum tantum. ¶ It caritas e p
feccior f q spes in e diffo spuali de quo expoi eo
fuerit ista diffo. g mag dz d sba rer dilligenda
ru quia sperandaru. ¶ It cu fides sit d penis et
nis. de quibz e timor sic e d premiis etnis. de qbz
e spes. qr dr p° sba rer spadarum. quia rer timendarum.
¶ It cu fides no tm sit d futuris que spada s. sz et
d ptitis bois et mal. ui q no tm subsz rebz spadis.
sz et aliis g insuffi dr cu dr sbam rer spadarum. ¶ It
q qual sit argm n apparet e. n inducto. n enti. n

dr e argm io re dubie faciens fidem. u ostat q h m
n e fides argu. q2 n sitis

ex. ¶ It dr quia bnis collecto sequtis sine. sic f. io.
argm. m li. in e p. ad ro. et ac n hoc mo dr fides ar
gm. dr et argm. iux. bo. max ppo que gfir hitu
argm. cog argunt mte de ti rone. inde. et sic n ui
dica fides argm. quia nullu locu s hitudine ofirmat.
g male dr argm. ¶ It cu mor fit rone. ul fulcim
tu ronis. inde. et sic no ui dica fides argm. et ro euacu
at meritum fidei. ut dic gg. ui fidi repugnare ro ar
gum. ¶ It qr dr fides argm no appentiu. nullo. n. m
appetu. nullu pot ee argm. quia oe argm e appes. et
p appes. articuli a nullo m appet. g nullu argm est
illor. ¶ It argm. fit appe. idcu e argm. fides a no fac
apparere argm. g no e argm illi ut uide. ¶ It cu fidei sit
cog° quedam enigca ur ee mag simile. q sit argm.
quia q sit sba. g plus debuit poni in diffoe. g p
usus e ordo ptinz diffois. ¶ Ulterius q. q2 io. dam. in
ad adde. huic diffoni qrto li. c. i. sic dicens. fides e
eor q sperant ypostasis. rer. redarguto. q no in dista
et diiudicabilis spes eor q a nob. adde n ca sunt et peti
tonu nrar fictionis. qualr g dr fides redarg i
distabilis et indiuidus. quia ni c arguit mte. ms
dius. ¶ It qualr dr spes eor q a nuciau q peco
nu nrar fictiois. fides. n. no e spes. ¶ Adhuc ulti
q de alia diffitoe qua aut ia. e. sequti dicens. q fides
e no inquisitiuus osensus. ut quida sci li hnt. q2
uitus sre e. ut app et mala trasloe fides e inquisit
osensus. et hec uideca fidi no ore quia n inquirit
nec inuestigat. p bo dic pa. an hoc di. si. n. quis re a paru
pitur. qualr de no ente adee. et e g deus de duce oia
et nlibz excogit. iue ro uoluit no accip. aliis. n est
cog ista dmo. ¶ Ad m in uido de ad pden. q fides n
e diffita ab ipo in se osiderata. et p sua sba. sz p° p
q osidat in sbo pefecti. quia effic in ipo. sunt a dno
effcs ei. se se ntes. quor in e q res etnas ost
t pali osm ponit eis infideli. sz a effes e. quia g
uiat mte diu illar rer. sic dic ap. an diffom
ista. he. v. accedere ad dm. oz cede q2 e. et quia
quirentibz se. fit remunator sic et malus e d ibi
p- sam prm. quid e q ppo p sermone et pa argumes
ad ofi. et gta p s fidei q sit sba rer sperandarum. et gta si.
q fit argumentu no apparentiu. quia spada sunt n
appetia ut dic ap. ro. viij. n q uidz quis quid
sperat. si a n uide spa. p paciam expeam. et hoc e
q dnt doctores h q fides diffit ab aplo p nt ipa est
fundam in edif spuali. quia e p[ri]or e s iun actus
sui. ut dic mag in lra. sequens. e. et substat ioibz aliis.
et os alias latet in nob. i. fac q latet. ¶ Ad d. igr ad p
q illa ro pcedit d diffoe eeli. et no de illa que dat
p effcm. in sbo gnite. quia ille effs sp prior e. co
au effis e. ¶ Ad a dd. q sba no po hic ut gns fidei.
sz p° ut pctas quedam in gpne. ad effcm. inuenta in fid.
essu ar. po e hic quedam pctas qua gns. sz ner
q in gpne add diuisum mo sba accipi i ista dif pctate.
s. n. q intllcs affetiuus e sic subsiste fac i eo res
spadis h quas e quies d fiss. s a q ht ad cog nis sic
arguit ipm de osensu no appetiu. ¶ Ad d dd q d

q° Utrum diffo fidei data ab aplo sit bo.

illa obo pcedr dicatu ceti xpo s; indistsie po actus
7ahc qui e eff[c] multiplex pot hre q[ui]b; ii[n]t[ell]ig[ur]. que hc illa
a loco diuisi[ont]. sic est intellc[tus] affectiuus. qui duo dic
.s. q e intellc[tus] q e affc[ti]o[n]is. C ad a dd q illa obo
no [con]cludit. nisi dicatu qui e opposito ii[n]t[ell]ig[us]. 7 p [con]a. quia
illi. v[er] ndz obo dicatu p ronn ut usui inuisible. a[ct]i
dicit. s; no [con]cludit dicatu. qui e effc[tus] uerbo. tn
ppo illa. q actus priu sit pot[est]. 7c. no e gnale. u[el]
s; hoc alicui [con]ditionis e. C ad a dd. q quedio
dr q s d ubi ut m dr tal; mois. dr. n[on] m[od]o alio m[od]o.
q e sbm p[ri]m. 7 sic dr tal; mois ut pz. iob 7 dr m[od]o
diss[ensi]o q redu[ct]i adm. eo q ipa cu m[od]o subiacz for sic alii
for igr 7 hoc m[od]o dr q fides e s[upe]r m[od]o. q p. tm oib; alii
supponitur. 7 sbsistit in edifficio spu[ali]. s; meli dicit q s dr
hic a[b]actu sbsistandi qn an sbe. ul quid dz. 7 tuc pla
ny est v[er]de. quia si ee sbu appe[re]t aer sbe. 7 ee nllo.
inj. inmor. inductor dicetur sbi. s; quia sbsistat edifficio
foit spuali in quo fides fundatur. spes erigit pietes. 7 ca[ritas]
[con]clusi testitudine. C ad a dd. q ipi in nob o[mn]ia u[ir]t[ut]es
fundat s; u[ir]tutes no appetitur n[isi] p[ro]pter res spuales 7 ipe res
sp[irit]uale finis oim. que sunt i edifficio 7 io po p[ro]p[ri]e
ad spondi dr fides fundatur. C ad a dd. q penes hoc n
[con]sistit ro fundatoris q dd sit p[ri]mus. s; in hoc q d se ipo
ronn [con]struatoris. totius uite 7 edifficii spualis. 7 hoc
nuqua e in diu[er]so p[ro]p q diligedu. quia hoc q[ui]d[e]m. ui[t]e.
[con]tine 7 cp[ri]le. 7 eternu. s; spond. sp e etnu. 7 totum
eternu cadit sb spade. 7 io po aliq fidei fit penes spade
qua per diuis; C ad a dd. q e dpen. no ut [con]tinge.
7 io no dissit per illas. 7 p id pz. so. ad sequns. C ad a
dd. q arm po indistsie fidei ad sbicem ar. q dr p[er] ppo
i dsc quidi. jo. epe fides locat fideles lucri. sic in
mo. sume ul. pri. s; dici e quia prim fac argum
inte lue [con]pois. timor. s; fides simp luce. q isti
stai; sui ielli. q a no e [con]ulus. s; arg ut s dem e 7
p hoc pz so. C ad id q [con] ob. q hoc intellr dir. q e
marn ppo. s ur. 7 hoc no est fides. C ad a dd. q arm
[con]sistit in plde 7 dc su. uni malti e fund roie. s;
hoc m[od]o no dr fides arg. s; m[od]o pdco. 7 io no ualet
obo. C ad a dd. q nullu p ee. arm. no appt roi. q
e pdansu roni. s; arm q e lum u[ir]tutis infuse p
ee no appetiu roi. quia in ipo iapiut appe. sic ar
ticuli appet in fide. s; no appt in spe. C ad a dd.
q s[e]c[un]d[u]m ista. q fides nullo m[od]o faciat arm appe. imo
fac inspeclo 7 enig. indi c dible 7 creditum. 7 as
seit illi q sic ui. C ad a dd. q n ordina pres dif
fois illi p q mag s fideles fidi. s; po p q [con]sen
se. n tpr. s; n. in sbo. p. n. n. ee i nb. expte sbi.
locam sp. qua assert ei p [con]uictor [con]sae. sic p est
i telle. quide q dr p sermone. qua assetue ei p
cedu. C ad a dd. q ultius q d d dissoe. jo. dq. dd.
q i uite sic dic au. fides e lum ad p[ri]ma ii[n]t[ell]ig[ibi]lia du
ces. sic lum sol duc ad res uisi[bi]les. 7 dr in diuidi. eo
q n p. iudicio rois [con]ditum. 7 dr indistincte lum eo
q n [con]sistit in discursu ronis. quia ois tal de sing est.
q aliq m[od]o distus. sic distat mag notu. a nui noto.
s; fides lum e no distas aul i ingua duc. q sbic ea
ut sbm. c q e certum est 7 fine p[ro]pter qua e 7 ex ade
sititudine aie ipsi e. C ad a dd q fides n dr
spes ee ekt. s; peia; quia fac/qua spei certitudine
alt

7apit oculos. ad id q e spad. 7 peti. 7 io p dico
illa e pecam. C ad id q ulti[m]us q. da dissoe dd e
q alia transito ht in q[ue]stis 7 n. i. no q[ue]stus. t q ppo
ueniat p[ri]ua. uii e in latoz talia lra qua poit. ex
planat no p sequns. 7 sic cessat obo. C siquis de
eis dubitet. 7c. hoc fere d[e]struit totu. q dem e q
tuc ui q articulus sit appes. s; pbari pt. C je si fi
des firma tum tuli s a loco tunc ipa no ht rom p firm[itat]is
C je si firmet tuti h a loco a[bs]ente prim. tuc in
certissima e. quia int locq sua e terz o pion dbilissi e
locus a[bs]ente. C je aue d; melius tuhe firmitate
quia ig e pot aud. tepe 7 n. uii. jo. epe distit aute
dices n d est aue 7 n. rois repta uitus 7 ob pti. uti
litate scpto [con]mdata. C ulterius q. d glia roe. qua
induc dices. q dr. ar. quia plo e certi. q sint a si
appen etna p hoc. n. ista argu e necia. fides e
g no appen sit a. q nulla uni hre hrtd. ut
a fidi posset sbee fim. j. [con]ret. C solo illa expo
magri pma. no d[e]finit fidi n ing. ipi e expudi
tu. ut s. dem e sit. n. p suasione in sufficie 7 p
apue [con]traue prim. s; hoc no e cay seng. s; fyalio
n[e]c[e]ss. ad iud. si. n. fides hoc m[od]o dicit. arm. p ee
[con]clu q arm 7 p hoc pz s adtoc q o d hoc. C ad a dd. q
arm est necem nectate [con]nte. sic si dici d[iu]ina ue
ritas e. d hoc g s; e. ul e. 7 ee ibi h[ab]itudo cae ex suppo
sitiuis. fide. n. supposita necce e aliud n appes ee
e sic fides ut ee q n appate tia s ei fidi 7 fi
nal. 7 io fides e p[ro]cessus ab esse tu supp adcam.
C q fundamtu e hox. q neo muitire p[ri]e. 7c.
v[er] q fides no sit fundamtum. s; forti. q lu.
xi. sup i dico uob amicis meis ne tereami 7c.
d glo. forti e fund[amentu]m fidi. C je ui q humilitas est
fund[amentu]m. q d. b. pacos fund humilitas i q fundam
cetee u[ir]tutes. C je ui q timor ecc. xv. timor d se
o. se sup posuit 7 ibide timor dni initiu di
lois. C je dic aug. quia timor introduc cari
tate sicut filiu. g p fundat hedifficiu. C solo
dd. q fides e simp pot 7 fundamc. a a no fundat
ur q 7 hoc pz quia huius e p fide s; tn [con]cauu fac
cor ut p[ro]fundius fundet q ia p fide fundatu est.
7 io q pat fossa. in qua fundeto fiat. forti qu
fundat p modum fulcamti. q[ui]a uetetes tepe. te
pestatis. 7 p[er]secutionis. s; timor peculsom sb
uerciu edifficii structum. 7 p hoc q d[e]li[ca]t aperco.
fides a e sola. p hoc q sbicitur 7 sbsistat sulatr. ut
p in edifficio 7 p hoc pz solo ad totu. C ede q est
act fidi. n ut pcedit. 7c. h [con]iu ht sup pe. noli
emulari 7c. u dic glo. spes e introitus ad fidez.
C je s h[ab]itu e q ca e m[od]o. 7 fo oim uirtut. 7
hoc itm a magro itm a magro dr hic q s[ecundu]m e q
fides sit pa. C je una uirtute hita hnt omnes.
g s[ecundu]m e q una sit po aliqa. C je prius e recede
a malo qua face bonu. s; timor facit recede a ma
lo. fides a fac accede ad bon. 7 accedr ipu aduerti
q e bonu. g timor e p. C je hoc ut dre ecc.
timor dni expellit pecm. naqu sin timore e n
potit iustificari. C sd. dd. no [con]cludi. q n ut pcedit
dit fides ul actus fidi. sic di magr hye. quan
fides malu ostedat n fugiet ipo. timor n fides

bon͞ ostend̄r. no͞ appet; ip̄ʒ amor. l; g̃ tp̄e sil' fuit.
tū n̄ p̄cedit fides. ut dc̄m ē quia ip̄a ē rōne a͞n
mot' hoīs ad iustitiā. sicut ostēdit iustificatiōn. s; g̃
ē mot' quidā. tūc dicem' q̄ nullo motu ēē a q̄
tēē ad q̄ ℞ p̄p̄e ad tm̄in' a quo. i. a p̄cto. q̄ q̄
dicit ad penā. p̄ motor ē timor p̄p̄ne a ad tm̄i
nū ad q̄. p̄r q̄ disponeß ip̄ʒ mobile ē spes eleuās
ut moui possit ð plus p̄. ad iudi uenia. amor a
ē p̄ mouēß. et sic mē p̄ulʒ dicta ēē p̄. iustificatiōe.
l; n̄ fides ē p̄or oīb;. sūl q̄ ip̄a p̄ rōm includi.
ē a mot' tot' ostīuß a quo et ad quid. mouea a quo.
et p̄ hoc p; ad tot. p̄t adgo. ð p̄r et ad illa dicēd' ē q̄d
fides no͞ accipi i p̄rouitu quo cēditur. s; p̄ cēdito
ip̄o. et hoc ē eternū bonū. in q̄ʒ intēdūe spes quia
ip̄a ē ex p̄ecto etni boi. Hic q̄ si fides tm̄ ð non
uisis ē. quo. ⁊c.

Ic q̄ si fides tm̄ ð nō uisis ē quo. ⁊c. In hac ig̃ ð ð
quib; dī que obiciūt p̄ʒ ultimā p̄tē diffinitiōis apli.
que exposita ē in p̄ced. ð ⁊ dī. in d. p̄. t q̄ p̄ma
g̃ q̄rit ut'm id possit ēē uisū et cēditū. in s̄a ut'm id
possit ēē uisum et cēditū sūt cēditū. i. p̄t h̄ q̄n
s̄o. ⁊c. p̄a p̄ʒ dī. i. d. iq̄ p̄ post gn̄alr. q̄ fi
dei n̄ ē ðe uisis nec ð p̄ntis. in s̄a a solū. sp̄alr dif
finiū que ē ð articlo p̄ilsor. quia apli uidrunt xp̄ʒ
pati et cēdidit i. sūo q ut' pet'. ⁊c. in ead' aut
cep̄. dub' ut' cē dit possit h̄re cēltim rōis. ui q̄ð
sic. quia ð pet' s; pati sp̄ redde rōm. dei que in b
fide est uitas g̃ reddendi. Et n̄o. n. ind̄c
tas fabulas secuti. s; speculatores f̄c ēē. uoce ð lap
sa ad eū h̄. a magnif̄ica gl'a. g̃ in gtēplo. illi g̃le fu
et eo cēdendi. Et. jo. q̄ uidim' q̄ audiuim' q̄ man'
nr̄e tractauer'. hoc annūciam' uob' ð uͦbo uite. g̃ in
sup ⁊ auditus erāt p̄bit fide. Et in actib; pau
lus dic ad agripā quia obie n̄ fui incdul' celesti ui
sioni gre. ut sic fuit i eo fidi. Et. da. i. l. ē ni.
dni quid discipli a p̄li oīa uia illi sp̄u. t. et uitute
gm̄ diuina. s; g. opantes sig̃ clor sagena. ad lumen di
uine cog̃nis. de p̄fundo ig̃ no infideles p̄scān
tes redituro. Et. he. ij. quā nos effugiem'. sta
tū neglexim'. sal' q̄ ē no accepiss; enarrari p̄ dn̄i
i nos q̄ ut ab eis qui audier. ut eīl testatus ē attesta
te dō. signis ⁊ p̄digiis ⁊ uariis. uirtut' ⁊c. Et urg̃d
h̄t rōm. ē s̄o. s̄. p̄. jo. sup̄ t an nazareth p̄ allig
ea que descriptis diligintā oft. g̃ ui q̄ an quia cēd'
articulis scrutandis sit scp' test'm. g̃ h̄t rōm Et rō.
x. fides ex auditu. auditus ā p̄ uͦb dī. q̄ expones g̃
in moy. alt. intellectū dat. dum ð auditis mīte illu
strat. g̃ necc'um ē audire ⁊ illustrari mīte an q̄
cēdat. Et petrus uen' ep̄c. n̄ est cēde sn rōe. Et
au'. ad paulinā. cōmis illa que absūt anūs sensib;
suādm' p̄doneū. q̄ eis p̄bat. Et idem i h̄is
que uidm'. ul' uide n̄g. ipsi testes sunt ð h̄is aūt
que cēdim' alīis testatib;. iuuam' ad fide. g̃ in his
oīb; q̄ fides accipiat rōm. Et s; h. jo. ē. sup̄. jo. om'
xvij. sup̄ t. si t'ena dixi uob' ⁊c. dic sic. illa cu;
quide quisq̄ uē. q̄ p̄ nrītin suscipe ē. et no facile
terīp. dicent uirginei sāa mentie. ē a no sūc

p̄at. que ex cogitōe ē no suscipe. fide u soli i
fidel' est eius fao. g̃ fides ē. no p̄ excogitōn. i. rōm.
sic. n. uocat excogitōm p̄toru. l'. m Et in omel'. eu
de. j. uides q̄m ubiq; fide op' ē. cruce. n. fonte
uite. an ēē. q̄ excogi ē ne q̄ua fiale suscip; ⁊ ate
statur ad huc gentiles ð deretes. s; fides in excell'
excogitōnū. sup̄ dies fiale uniq;. id et suscep. ⁊
deriuz. Et ad ð. ut. ð. q̄ fides no h̄t ē. meritum
ē uia. to p̄ceb; expimtū. tm̄ distinguēd' ē s;
dū distic. quaꝝ ima pon. dī. iij. l. ē. l. uid; q̄
quedā fides ē ex auditu. et quedā ē caritina. s; s.
illa q̄ ē ex auditu p̄ h̄re rōm p̄bātiua n̄ suadue
tiua. ut no͞n ð sentiat. s; ut finalis ð sentiat ei ē tā
passum ē inclinatus. ⁊ p̄ritus ð seq̄re. caritina
a ē lumi infusū tendeß in p̄ma uͦ. et h̄ no h̄t rōm
inducētē. s; p̄o. g̃ in insurgere ut i dicā. et ut hoc
melius intelligatur resp. ē q̄ h̄ui in p̄ce. ð. n̄ dif
fitur cēde a b aug'. q̄ cēde ē cū assēu cognoscē. in
expte cognis admittit rōm. quia ex pte illa ē ex
auditu. et h̄ rō quia admittit no ē p̄bans s;. q. allu
deß cēdito ad iocūditate. no ad ð sensum. ex pte a ass
n̄ mittit n̄ lui infusi q̄ aliā ⁊ distinctōm pon petr
in tinatio clē. s. q̄ fides no exig̃ p̄bōm n̄ ut p̄be
uet ēē p̄p̄hā. qui tradidit eam. s; n. ille uetus
extitit sine dū a q doc; n̄ erūt q̄uauis quedam
eorꝝ p̄p̄u alti n̄ intelligāt. p̄. ð g̃. dð. ad p̄m q̄
petrus lo ð roe fide defendere. no fide faci. i
eo qui ē fidel'. p̄ hoc p; s̄o ad oīa p̄t quia ad tres
ultimas aūc. et ad p̄ma illaꝝ dð ē q̄ pet' i uenesss
n̄ laq ð cēde fidi. s; ð cēde iudiciis in culis. Et ad aliaß
duas dð. q̄ cēde i et no sū. sic in fide. s; p̄o. ē q̄ ð ð
in p̄ble. q̄ p̄leß testam. Hic. n. laus fidi ē. s; g̃
cēdit. n̄ ui. ⁊c. s; ð rōm abnegare q̄ ð ē ē abne
gare lum̄ q̄ ð posuit in nobis. ūn p̄s. sig̃ ē ⁊c.
Et h̄o cū in h̄o ēēt ⁊c. g̃ ui q̄ abneg̃ rōm mag'
autim̄ aliuē dī. quā ð uitum̄ ad ip̄m. Et duoꝝ lumū
ordi. ad id neutrū ð uatur glterī. s; ro et fides ē
luia ordi ad id. s. ad p̄ma ui. g̃ neut'm ð trat alti.
~~h̄re fides sit luia ordi~~ g̃ n̄ ē laus fidi p̄ rōm
n̄ uide. s; potius hoc ēēt fidi uituperiu ut ui. Et
fides ē cog̃ ei eng' ⁊ aspectu. s; g̃ s̄. hoc ē imp̄fcā. g̃
indig; iuuamie. no g̃ d; ēē laus fidi cēde q̄ non
ui. s; p̄o uituperiu. Et s̄ h̄ nos possem' q̄ s; irr
cēde ⁊ p̄l dic. q̄ hoc ēēt laus fidei. q; iūr̄ s̄. t.
Et q̄ qualr fides p̄ ēē ar'm i minoꝝ cū ð ficiat a p̄a
in fide p̄ q̄ ē ex pte q; ē in enig' ⁊ aspectu. uī. n.
q̄ nullo mō. cū oē argueß in te p̄se lume suoꝝ
uient. et cū fides h̄at lum̄ ð i ui b'tuiu no ut p̄se in te
argue ð in cog'. si forte dicis q̄ fides ē ar'm ð no uisis.
et hoc ē laus eius q̄ facet uidi q̄n; no mō. s; q̄m i
futuro p̄ speam̄ ⁊ teplabim'. h̄ mioꝝ ð g̃ n̄ ē ar'm ma
ioris cog̃tionis. fides a ē. j. in tr̄sitā. et uisiōm ut
ut dic. l'b. g̃ no ē ar'm illius. Et ad hoc dnt quidā.
q̄ inferior cog̃ p̄ h̄re ar'm sup̄'is. sicut uidem' q̄ ex p̄mmaꝝ
ē cog̃ i signalib; acceptiā. tm̄ arguit i m̄ uado adeo
g̃ ne p̄ut ⁊ q̄ iti cog̃ ⁊ h̄ intelli accip̄ p̄ quidq;
p̄n ē notū p̄ se ip̄m. s; h̄ ista accep̄ p̄ quid aut

Sol

Quo

Utr̄ sit laus fidi assentire ei q̄d no uidet.

Quo

Utr̄ fide possit ēē argumentum n̄o uisoꝝ.

Quo

Utr̄ cēdit p̄ p̄t hr̄e testimoni rōis

xxiiij

iii

Nota

ȝ.

mp̄ncipiis. q̄ ē in sens⁹ au̇ intellc̄e sep̄atas p̄ri.ᵐ abop
perōnis. m̄. inquib; sensibil' cog̊. accip̄ solū. quia
sidicat q' in s̄ns. 9. pp̄. q' unq̄ ē tale. ip̄ᵐ magē
tale. ḡ sup̄ quid facit intellim pp̄ cogn̄e ip̄r̄e
illa magis facit pp̄ quid. ⁊ hoc absurdum ē. q̄
nō relucz. pp̄ quid ī nō sep̄ato plene. ang̃sta ē
ui intelliḡtie. tūc f̄a ē siluitido. quia tūc nō in
uat ad cog̊n̄e. pp̄ quid ss̄. lūi expmitū. n̄ indiu̇.
⁊ nō manifestando luce ip̄m. C 9° dō. sin̄ p̄u
dī. q' laus fidei ē/assentire ei. q' nō ui/n̄ tn̄ 9ō
rōnis q̄ ē. n. eē s̄ rōm. ⁊ q̄ 9 rōm/auc̄tas. n. re
uelo̅is. cui innititur cogitatus fidi s̄ q' ē exau
ditu. s̄ rōnez. s; nō 9 rōm ē/ct s̄ illū cogitatu;
ē articul' s̄cīo nō audem ād dīc̄. ul' cog̊t. ut
dīc dio̊. p̄t̄ea que nob̄ s̄. in sacr̄ eloquiis mani
fē exp̄ssa. C dō' ḡ adp̄ᵐ q' nō abnegam rōm.
s̄ q' lum̄ ē. nō. n. ē lum̄. n̄ innata reulōne,
⁊ auc̄te. s; abnegam eā. s̄ q' ē ceca. ⁊ sensib;
⁊ fantasiis obūbrata. C ad 4 dō. q' rō ⁊ fides or
dinātur ad errore. s; in oib; n̄ duo ordinātur ad id.
ēē coring̊ unū̄ errore ēēt p̄stious. ita fides corrig̊ rō;
⁊ io nō abnegat' rō s̄ q' procedit in p̄am n̄r. quia t̄ē
s̄p̄n fidei ⁊ nō d̄flectit' p̄ fantasias errors. C ad 4 dō.
q' fides ē cog̊ enig̊. s; enig̊ ⁊ specl̄m h̄nt in se
duo. s. lum̄ ⁊ umbra aliq̄ ex pte luc̄s ē ctᵐ fides. ex
pte aūt umbre s̄a̅ admixtim status illius. s; licet
obūbrosa adeo q' nō suff̄ ostēdet celitū s̄ sitū mi
n. tūc imn̄ eēt q' indiget in uamine. C ad 4 dō.
q' hoc n̄ sē. n̄. n. fides ē d̄ irrōabilib;. s; pō d̄ his
q̄ sūt sūi rōm plura. reuelatoe ⁊ diuīe dīat insu
so. hinc p̄lom nō respuit fides. quia ip̄a oī mō
fides p̄bat ⁊ nō p̄ba. quia ip̄a ē lum̄ infusū in nobis
arguēs u̇tem ⁊ 9uiccs detinēs. C ad 4. 9 in ex
planatoe diffōis apli. p̄ ni. ē. quia nō deffiet
fidi app̄a illa que argūt. ex info̊toe. p̄ necessitate
m̄ine imo sic ē citio; oī arte. ⁊ io l; app̄ rōis d
sit nō tūn d̄ficit ctitudo minor oī rōe. C ad 4 q'
ō. 9. Solom. dō. q' minor cog̊ h̄n p̄ eē arg̊ᵒ mañ n̄
quid sit. s; quia sit. ⁊ hoc mō arguit fides cogn̄e
etnor. ut mag̊r exposuit. iti. p̄ce. d; quid. n.
illa in sio sit. occulus nō uidit. nec auris audiu.
n̄ in cor hoīs ascēdit. im p̄ fide nō cog̊ quid sit
nisi in p̄fce. s. q' ē inexplicabilis ⁊ inenarrabilis. ⁊ h̄. C ad
id q' ō dō solōe ui in statre. q' sublis cog̊ ut m
ui nō fac apparēt pp̄ quid in p̄ncipiis. s; pocī abstin
his intellus n̄ p̄bas q' p̄bari n̄ possūt. que p̄ora nō
h̄nt. C alibi dic ag̊. fide eē d̄ reb; . ⁊c. ḡ ui q̄d
uisio nō euacuabit. fide q' ē 9 aplm. 1. cor. xiii.
cum uenit q' ex pte ē. ⁊c. 9stat aūt q' fides ē ex pte
cū sit p̄ speculum ⁊ in enig̊. C 9° dō. q' uocat
fide h̄ ḡ. sin̄ s̄m fidi. q' ē uisio uel'. hec. n. 9hit
ad speculū ⁊ ēenig̊. ita ad dō̄m collitua. ⁊ tūc fac fide.
ul' ad sp̄ez. ⁊ tūc fac uisōm que ē totū inccs. eo q'
nō ē sola uisio extrinsecō se sp̄ges. s̄ eē. s; pō ui
sio. ⁊ amati. ⁊ h̄ri. C. Dūo q' ut̄ᵐ peti fide ps
sionis huis. ⁊c. rōe h̄ ē hic qō magna d' articl̄'

fidi ⁊c̄ quia pp̄ 9p̄ectū n̄ q̄tem̄ n̄. v. p̄blemata. s. quid dif
sōe sit articulus. s̄o quō sit. ⁊c. t̄cio d' n̄ūo articlo
rū s̄ utruz. simbolū. q̄rto. d' d̄nis. q̄nto q̄ ⁊ ultimo
si q̄ tcam̄ ēdē que n̄ sit articuli. ⁊ sisic q̄l' illa se
h̄nt ad articulos fidei. C adp̄ᵐ pcedr' sic ss̄. d. s. uic.
d' q' articul' ē indiuisi. ueritas d̄ deo artans nos ad
ēdēd. p̄sidō q̄ d' diffi.ᵗᵉ sic. articl' ē p̄cep̄ d̄ine ue
ritatis tendēs in ip̄m, quā dām ē magro ita. at
tribuit ista; articl' ē n̄ cū ḡ. que tamē ut p̄pō,
n̄li. s̄yo n̄ inuicē, o. ⁊ā. 9 p̄m sic. cum d̄r indiuisib
ueritas ē. ē ḿḡ stat dio s̄ybolū. s̄ q̄ p̄ diuisa simbola.
diuīse diones. ⁊ tn̄ q̄n; dī in p̄mo q' nō, dī id. um ui
q' nō simp̄. sit indiuisibile. ḡ ui q' p' aliq̄ cōm ip̄a
possit dici articul'. C articulus est iunctā mbri
cū mbro. ḡ ui pō dīc art̄ius id quo nitun̄ cōtibalia.
quā id i quo resoluūtur p̄dīom. C dīc ag̊. q' secūt
mbrū ui sui mot. h̄t in articulo. cū igt' alibi tu
sucessa mot. incredibile ui pō fides. quia cōdīm bre
uem articuli. quā fides quā cōdim. ul' q' ē id q. cōdīmis.
C p̄. n̄ ui. ḡnalit' uerum eē q' dīc, d̄ eō, articul' t̄mē.
q' ē articul'. ⁊ nō ē d̄ dō. ut ui. C It̄ ētēm cathōlicus
⁊h. C Itē s̄ᵐ ui artans nos ad ēdēd. s. n. dici arto
p̄mod̄ n̄ inclinatōis. sic uirtus artat ad actū. ⁊
ob̄m. tūc pō 9ueit fidi q̄ ē de. q̄ fidi q̄ cōdī. sicā di
cū arto p̄mod̄ uir apte que 9uicit tellin itiñ s̄ᵐ
ē. quia potores articuli cū sit 9 p̄ri. mag̊ uin ar
cē acdendo. quā ad cōdēd; eod mō oūt de su. q̄ est
p̄sidōn. articl'. n. n̄ ē p̄cep̄ ui̇ᵗˢ. s; pō p̄cep̄ ubre
ūtˢ ⁊ speculi. C It̄ p̄hi quidā h̄uēr quādam p̄cepōne
uitˢ tendēte in ip̄m ui̇ᵗᵉ. ḡ ui q' h̄ut articulos; si
aūt tu dicas q' ill' dumtēt de articulis. hoc n̄ p̄
stare quia sic existēs in p̄cto mor. qui cōdit in fo; fid.
q̄ articulos nō h̄ret fidē. ⁊ hoc s̄ᵐ ē. C d' diffōe ma
gr̄i. hu. nolo obic̄ē q̄ sūt ubi sicut ⁊ sibi falso ip̄oita.
ut penitus apparebit 9pōe sua ūba que dic s̄rh.
C 9° dō. q' p̄. 1. diffit fide q̄ cōdi. 1. articl̄'ᵉˢ p̄ fo; q̄ tm̄
p̄ p̄am. ⁊ actū; fo;. n. q̄ ē ut ḡ ē uirtus; q̄ q̄ ē ut
dicā. 9 hēs; ē indiuisibil', in a. dō, quia n̄ sit uisˡⁱˢ indi
uisibil'. in tali obō. q' ē d̄. n̄ erit articulus q' p;
p̄ diffōem ei. q' ē cōdēre. q 9 pō. q' cōdē ⁊ assētire
p' uī. pp̄. se ⁊ sup̄ oīa. nulli q̄ uī assenti ab̄ ē pp̄
se ⁊ sup̄ oīa n̄ uiri d̄ine. 1. s. q'. li. pp̄. dicat cāz
efficiēte. quia ip̄a efficiēte ⁊ fo̊le. ⁊ finalē; efficiēte.
quia ip̄a effec̄ ⁊ n̄ q̄ roē cōdīms ei; ⁊ pp̄ ip̄a. n̄ pp̄ ad
aliud. quia nulla uirtus ē s̄ potor; eā; fo;ᵐᵃˡᵉ q̄ dic.
quia n̄ pp̄ ad cōdīms. sic p̄ q̄. sic in mathe. p̄ri. cōdīms
ui' p̄n. pp̄ dīna luce. que effic eā uiri effluue. s;
p̄a uirtus nō est sui alibi; effcm̄ q̄ tang̊ dicēs;
artat nos ad cōdē; illa q̄ q̄ ē p̄sidōn tangit fo;ma
⁊ actū. s; nō ita nois p̄etate. quia n̄ pōt id q' ē p̄u
nois diffīti. ut artare. ⁊ eē uirtute d̄ quod tamē
sonat articl'. C adp̄ᵐ ḡ dō, q' dio sū duob; mō.
. s. s̄ actū diuidens, multiplicat art̄ius in s̄ybolo aplor.
⁊ io queda remanēt indiuisa q̄ didi p̄s̄ s̄ captiū
d̄ine rei; ut. 9. patebit ⁊ iuz mō 9. quo aduisa
s̄ybola. dī diffō. s. ut s̄po̊ p̄uata. in q̄b; dī p̄uet

So.

q° Vtr' uisio euacua bit fidem.

hoc in

Et fides euacuatur ab

q° Quid sit articulus diffōne.

So.

T. s̄ actū di uisibil'. s̄ actū diuidētis.

actu dilonis solu e in quibus dicta actum est po. et qr hoc
fiat .i. explicabi. cum manifestabi dictatis simbolo
ui. ¶ Ad 4 dicendum q articulus hr duplicem acceptionem .s.
mle. et sic e articulus in br colligatiu. et formle.
et sic e in brov colligata. cuius [illegible] p. r. ptu et sic
accipi gr articulus; [illegible] totius simboli et sic
n accipi ab ipso. quia in simbolo tota colligo e arti
clorum mutuu et colligo unius cum alio. ¶ Ad 5 dicendum q mos
fidi in cap ait articuli. et inabbitu. unitas. n. articuli
fiet bitu sui silitus. in aia et fiet illu bitu. tende. in
mot nobil ap unitate capies. et particulu [illegible] unitatis i
eade tendes. ut concludit cenlus egrediens radii.
ab eterno in pale aiam [illegible] et p unitate arti inc
na unitate. sic dicit dio. in [illegible] celestis [illegible] et omis pre
mota manifestationis lumini processo intimi ut unu
ficat unius nos repl. et [illegible] ad [illegible] gratis patris uni
tate. et edificat sup simplic. ¶ Ad aliud dicendum q [illegible] ar
ticulus e dicto. n. n. [illegible] dic. do. [illegible] ne fu
rim. n diuina unitate. et iustu. [illegible] pmissa [illegible] diuine
[illegible] e effs [illegible] n unu. nec peccata remittu
tur. i baptu [illegible] n cetera sacramenta. n diuina unitate
reduce. ¶ Ad 4 dicendum q illa articulatio e p modu lu
minis simplicis a quo procedit lumine fidi. q e habitus.
et [illegible] articuli unitas [illegible] non p [illegible] articulat. ¶ Ad 4 dicendum.
q hoc ar [illegible] pced [illegible] plo [illegible] bitudine
tem e [illegible] q n. s p [illegible] modu n. conuicetis ex uni
pluralis [illegible] intellectu ut intedit in id q credit.
¶ Ad id q o. [illegible] dicendum q n [illegible] p [illegible] di
uine unitatis phi n [illegible] s humana erit. quia p
[illegible] iles. [illegible] tendebat i unitate p mod n tot [illegible]
tanee. s p modo [illegible] ¶ Ad id q obi
[illegible] dino. [illegible] quia fides [illegible] q [illegible] i
tedit [illegible] se eam [illegible] ¶ Ad diffinitione magri hu.
dicendum q uba sua que ponit in. x. pte. li. [illegible] sacramento
ru. [illegible] quidam fingunt illam diffinitionem. dic. n. sic.
duo sunt fidi [illegible] creatoris et saluatoris. et q ptinet
ad creatorem. et q ptinet ad saluatorem. [illegible]
creatoris et que ptinet ad creatorem. h e una pars
fidi. et saluatoris. et que ptinet ad saluatorem
h e altra. in s pte discenit fides int creatorem et
opa sua. in sa pte discenit fides int saluatorem et
[illegible] sua. ad creatorem ptinet opa conditionis que sex die
b fca e. ad saluatorem ptinet opa restaurationis. q co
plentur sex etatib. [illegible] expectat ad debitu
[illegible] ad debitu [illegible] illa eade [illegible] quia p
[illegible] accipi q ipse intedit. et q [illegible] simbolo q
dam articuli exprimat op instaurationis [illegible] et q [illegible]
instaurationis [illegible] et no intedit articulu diffinire [illegible]
planavit q quibi. ¶ Ideo q quid sit articulus re
[illegible] s. copu. ul incopu. [illegible] incoplexu sit. ut p
[illegible] fides. n. e simplx [illegible] ut [illegible] plat. p
dio [illegible] e simpx et no cplxi. ¶ Item indo nulla e
cplexio [illegible] articulus sit [illegible] ui. q no sit cplx.
¶ Item articulus diffinitus e ee indiuisibilis unitas dedo.
[illegible] no pot ee cplx n cplxu e indiuisibile. ¶ Item ~~[illegible]~~
~~passus ee in b. n eet hic articul.~~ [illegible] passum ee
sicet cplx articul. [illegible] q enunciabilia eent arti te
[illegible] eet de eet articuli, sit [illegible] passus in a. [illegible]
stat [illegible] enunciabile. si passus eet in b.
[illegible] n eet h articulus. [illegible] passit ee in b. ¶ Item cu

[illegible] sub certa dni sit de ee. articuli no ee unum q dic au.
in sequenti d. q ipsi uari sunt. fides a imutata ~~sit~~ p ma
sit et sic moderni et antiqui. no hent eandem fide.
quo ad actum [illegible] consensus no e n incoplx articu
lu. au e [illegible] [illegible] ipse e incoplx. s
cplx. q a fides sit [illegible] hitu est damasceno. ¶ Item
[illegible] hoc n idi qui credit x incar. [illegible] articulu. s
credit eam futuram no q pteritam. ¶ Item [illegible] hoc si arti
culus eet simplx. no deberet relinqui [illegible] qui e
d x incar [illegible] x incarnatu. qui et [illegible] sint. ur
q articulus sit enu [illegible] res. [illegible] ad h o [illegible] hoc. p [illegible]
pte. q si articulus e enu [illegible] qui n [illegible] ee in
carnatum. n erat [illegible] fide q [illegible] no potuit
hre sine fide et elemo [illegible] no potuit eam
dni. sine fide. quia sui [illegible] e. pla. do. sia dicas q
huit fide. d x ia incar [illegible] fructus. missus
e petrus ad eum ei. ¶ So. sui [illegible] dico q [illegible] de
minatiu n e de ee fidi. quo ad articulos. tam [illegible]
concedo q cplx q e de ee articuli. et hoc patet p hoc
[illegible] p articulo [illegible] diuina unitas. q determi
[illegible] que eent [illegible] quo ad diuisos effs. quo ad
[illegible] n. [illegible] Ita determi
[illegible] diuine. no pot [illegible] n [illegible] s si
[illegible] media sit in se ad illa [illegible] sic si deberet sig
alb in supfi. e q alb sui med a in supfi [illegible]
n sig [illegible] sui modo [illegible] dico q [illegible] d term
[illegible] [illegible] suppo in articulo. s no [illegible]
[illegible] sig [illegible] e eet e [illegible] mo uidi
no e de ee articuli. ¶ [illegible] ad p. q si sum simplx
sit fides tamen quia e p mod inclinatis ad [illegible] ~~non~~
exigit cplone in articulo. s no illam que fiet. enu
[illegible] ¶ Ad 4 dicendum. q si [illegible] nulla sit cplo.
[illegible] e tam [illegible] mod sig [illegible] quorundam articulorum. n
dici de [illegible] [illegible] diuisos et [illegible] ali
quorum [illegible] unita [illegible] ¶ Ad 4 dicendum. q articulus de
unitas indiuisi. quia stat [illegible] n q sit
in cplxu oio. ¶ Ad 4 dicendum. q [illegible] mo uidio n e
articulus. s [illegible] adoe [illegible] ad id q obi
[illegible] q [illegible] no querit n cplxa re [illegible]
ipse pot mediu [illegible] q determina illo. n [illegible]
[illegible] s [illegible] sit in se. sic [illegible]
e [illegible] ut d ph. [illegible] ¶ Ad 4 dicendum q
nos no tem [illegible] eade articulu. s [illegible] que determina
ta sunt. [illegible] aplorum. [illegible] respiciunt
fide [illegible] illa. que e [illegible] multi. n. ex de
[illegible] [illegible] p dicationis auditu fidi accedet et
accessit. s no sunt [illegible] articlorum [illegible] hoc [illegible]
ad sequs. ¶ Ad id q obi [illegible] dicendum q illo [illegible] q
[illegible] no erat determinatu. [illegible] etatu [illegible] nec
statu [illegible] nec [illegible] aplorum potuit se. quidi
hic [illegible] subdiuine. s [illegible] q [illegible]
e [illegible] [illegible] etatu [illegible] [illegible]
[illegible] exiuit [illegible] ¶ Item [illegible] [illegible] s utz
simbolum. s. nicenum et aplorum, [illegible] diuinut [illegible]
nus istorum. aliud ~~istorum~~ articlorum simboli [illegible] q
sic [illegible] exprimit articulus et [illegible] ditus
e [illegible] non ponuntur particulis.
¶ Item simbolo athanasii [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] n [illegible] ee ditus. ¶ Item [illegible]

q°
de distinctione duorum simbolorum

pr. do fi. et s(ecundu)m illos cu(m) peccatores sic indis ps. quib(us) p(er)di
stinguunt(ur) m q(uod) dicitis debuit esse q(uasi) articul(us) et ta(men)
ar(ticulus) nullus po(nitur) in alio simbolo. ut ee. m(ihi) diuis(us). Item
de unione ista inx multiplex fuit error aliis dicen
tib(us) illas ee. confusas. aliis aut(em) p(er)mixtas. aliis q(uod) t(ra)nsier
unt inuice(m). et c(um) articulus fidei sit ad excludendos er
rores debuit mo pl(ur)es h(ab)ere articulos circa modum
unionis q(uam) h(ab)uis. C(apitulu)m. q(uod) de dicens q(uod) sc(ilicet) magis ponit
duor(um). i. simbolor(um). unus in simbolo ap(osto)lor(um) p(ost) p(ri)mo
articulo. credo in d(eu)m. p(at)rem om(ni)po(tentem). cr(eatorem) celi et t(er)re. sig(nificans)
hoc e(ss)e indiuisibilis unitatis. tunc no(n) dic(itur) didi. et ta(men) dicitur in
simbolo niceno. et po(nitur) p(ro) duob(us). an illo. in simbolo p(ri)m(us)
articulus e(st). c(re)do in d(eu)m. c(re)atori(s) ar(ticu)l(us) (est) p(at)rem om(ni)po(tentem)
fa(ctorem) celi et t(er)re. visi(bilium) om(n)i(um) et i(n)uisi(bilium). (er)go m q(uod) al(i)t(er) m(anere)t.
Item in simbolo ap(osto)lor(um) in indiuisibilis articul(us) e(st) q(ui) concept(us)
e(st) de sp(irit)u s(an)c(t)o. nat(us) ex maria v(ir)g(ine). et h(oc) ite(m) in simbolo
niceno po(nitur) p(ro) duob(us). i. q(uod) in sit de x(risto) conceptione. et alii
de x(risti) nat(ivitate). C(apitulu)m. in q(uo) sic dicit(ur) in niceno simbolo arti
culi d(e) nati(vitate). indiuis(ibiles). p(ro)p(ter) nat(ivitatem) in utero. et nat(ivitatem) ex utero.
q(ui). e. r. debeat dici articulus passionis. in v. s.
capit(ulum) ex(plicatur) passus. mortuus et sepult(us). et ta(men) h(oc) re
feruntur p(ro)p(ter) adeunde(m) artic(u)l(u)m in utroq(ue) simbolo. Item
in niceno n(on) po(nitur) descensus ad i(n)feros. v(er)o et de arti(culo). q(uod) fide
integre. n(on) co(m)p(re)het. (er)go m q(uod) sit diminutu(m). p(ro)p(ter)
cu(m) desce(n)sus ad i(n)feros s(u)p(er)itur dic(tu)m p(otes)t ee. m(agis) arti(culus).
ut i(n) simbolo niceno p(ro) duob(us) articul(is) po(nitur) desce(n)sus ad
i(n)feros. et ta(men) (est) a mo(rtuis). et in simbolo ap(osto)lor(um) p(ro) uno. (er)go
m q(uod) dic(itur) alt(er) no(n) ualeat. in simbolo ap(osto)lor(um) p(ro) du
ob(us) arti(culis). po(nitur). s(an)c(t)am eccl(esi)am. et s(an)c(t)or(um) co(mmu)nio(n)e(m). et in nice
no po(nitur) h(oc) du(o) pro uno arti(culo). s(cilicet). i(n) una(m) s(an)c(t)am eccl(esi)am
catholica(m). et ap(osto)l(ica)m. (con)fiteor un(um) bap(tisma). i(n) re(missionem). p(eccatorum). h(oc). n(on). to
tu(m) po(nitur) pro uno arti(culo). i(n) niceno. et q(uod) quo(m)o(do) ue(r)e. cu(m)
ap(osto)li. di(cunt) sit. C(apitulu)m. cu(m) nos h(ab)eam(us) un(um) arti(culum). d(e) uita et(er)na.
et eccl(esi)a(m) et peccat(a) et m(u)lt(a). ui q(uod) debea(m) h(ab)ere un(um) d(e) pe(rs)p(ecti)
et(er)nis. Item in acc(us)atio(n)e et leone p(a)p(e). (con)ciliu(m) p(ost) simbo
lu(m) in quo inueniunt(ur) queda(m). q(ui) in neutro illor(um) (con)ti
nent(ur). ee. [illegible] synodi. et dicit sic. c(re)do in unu(m). et so
lu(m) u(er)u(m) d(eu)m. p(at)re(m) om(ni)po(tentem). inuisibiliu(m). et uisibiliu(m). c(re)atore(m) et
c(re)do in d(omi)n(u)m. n(ost)r(u)m. i(esum). x(ristum). fi(lium). ei(us). unig(enitum). et p(ro)ge(nitum) o(mn)is c(re)atur(ae).
ex eo natu(m) an(te) o(mn)ia s(e)c(u)la. et n(on) f(a)c(tu)m. deu(m) ue(rum) ex d(e)o u(er)o.
ho(m)o(u)sion p(at)ri. p(er) que(m) et s(e)c(u)la (con)paginata s(un)t. et o(mn)ia f(a)c(t)a. p(ro)p(ter)
nos uenit. et natus e(st) d(e) u(ir)g(ine). mar(ia). et cruc(i)fix(us) sub po(ntio)
pi(lato). et sepult(us). t(er)tia die re(surrexit). s(ecundu)m s(cri)pt(ur)as. et ascendit i(n) celu(m).
et it(eru)m ueniet iudicare. ui(vos). et mor(tuos). et c(etera). quia a(ut)e(m)
mutari a simbolo niceno. (con)stat a q(uo) h(ic) inueni(un)t(ur) imp(er) ar(ticuli).
aditu(m) in solu(m) u(er)u(m) d(eu)m. cu(m) h(oc) sit maioris ex(pre)ssio(n)is
debuit et h(oc) po(ni) in simbolo niceno. Item additus
arti(culus). p(ro)genit(us) o(mn)is c(re)atur(ae). et iste articulus inueni(tur)
i(n) neutro simbolor(um). (er)go m ee. diminut(a) utraq(ue). Item
cu(m) simbolu(m) ap(osto)lor(um) sit editu(m) ab ip(s)is ap(osto)lis. u(idetur) q(uod) q(ui)li
b(et) ap(osto)lor(um) addere debuit sua(m) s(ente)n(tia)m. nulla a(utem) inueni(tur)
d(e) barn(aba) aliq(ui)d. et paulo. qui ta(men) ab ip(s)o s(an)c(t)o sp(irit)u. el(e)cti
su(n)t. (er)go m simbolu(m) p(ri)m(um) ee. diminutu(m). Item q(uod) de elig(itur) ar
ti(culus). n. n. m. arti(culus). c(re)do i(n) unu(m) d(eu)m. cu(m) h(oc) sit (con)t(ra) ap
ph(ilosoph)is plu(r)ibu(s) multis rat(i)o(n)ib(us). sic p(at)3 i(n) p(ri)mo ph(ilosoph)ia. et a
vic(enna) et alior(um) ph(ilosoph)or(um). C(apitulu)m. q(uod) no(n) po(nitur). t(ri)nu(m). si(cut) deu(m)
cu(m) t(ri)nu(m) si(cu)t magis n(ost)ra sit d(e)o quia unitas. C(apitulu)m. et d(e)
f(ac)to. quo d(icitu)r p(at)rem om(ni)po(tentem) potente. et c(etera). n. n. om(ni)po(tens) so
lus p(at)er e(st). s(ed) (con)t(ra) eu(m). (er)go n(on) q(uod) iste articulus. q(uod)

b(e)n(e) dicu(n)t p(at)re(m) ee. c(re)ato(rem) c(re)aturis. (er)go male e(st) p(ro)po(s)it(um). Item
cu(m) in simbolo antioceno. dicit(ur) c(re)atore(m) inuisibiliu(m)
et c(etera). q(uia) i(n) niceno dicit(ur) f(a)c(t)ore(m) cu(m) c(re)are mag(is) (con)ueniens sit
om(ni)po(tent)i qua(m) face(re). Item q(ue)ro de ordi(n)atio(n)e q(uo) dicit(ur) et i(n) unu(m) d(omi)n(u)m et c(etera).
n. n. ip(s)e solus d(omi)n(u)s e(st). ut dic(it) symbolu(m) athanasii. s(ed)
d(eu)s. p(ate)r. d(eu)s. fi(lius). d(eu)s. s(piritus). s(anctus). C(apitulu)m. tales ex(pre)ssio(n)es po(nu)nt(ur) sp(eci)alit(er)
c(ir)ca hu(n)c articulu(m). d(omi)n(u)m unu(m) d(omi)n(u)m. i(esum). x(ristum). filium d(e)i unige
nitu(m). et ex p(at)re natu(m) an(te) o(mn)ia s(e)c(u)la. d(eu)m de d(e)o. lum(en)
de lum(in)e. d(eu)m. u(eru)m de d(e)o u(er)o. ge(nitum). n(on) f(a)c(tu)m. (con)substa(n)tiale. p(at)ri. p(er). q(uem). o(mn)ia
f(acta). s(unt). quia cu(m) d(e)i dicat filiu(m) d(e)i. intelligebat ee. uni
genitu(m). et q(uo)d a(utem). et h(oc) p(ro)batu(m) in s(upr)a li(bro). d(e) ui. (er)go m
ee. sup(er)fluitas. Item eni(m) seq(uitur). q(ui) p(ro)p(ter) nos ho(m)i(n)es. et p(ro)p(ter)
n(ostram) sa(lutem). desce(n)dit de c(elis). et inca(rnatus). e(st). d(e). s(piritu). s(ancto). ex mar(ia). uir(gine). m
m(ul)tas h(ab)ere ex(pre)ssio(n)es sup(er)fluas. quia e(st) dic(tu)m p(ro)p(ter) nos
ho(m)i(n)es. sup(er)fluu(m) erat adde(re) p(ro)p(ter) n(ost)ram sal(ute)m. quia id
m(ihi) intellectu(m). Item id e(st) descendisse. et incarnatu(m) e(ss)e
q(uia) (con)stat q(uod) n(on) localit(er). motus descendit sic sup(ra) p(ro)batu(m) e(st).
d. xxvi. quia descensio i(n) g(rati)a et descende(re) s(un)t inuisibil(ia).
app(ar)ere i(n) carne. C(apitulu)m. q(uod) s(ecundu)m et ho(mo) f(a)c(tu)s est m exp(ri)me(re) ar
ticulu(m) sp(eci)ale(m) al(iu)m ab isto. quia id e(st) incar(natio) et ho(m)i(n)e fi(eri).
si forte tu dicas. q(uod) n(on) e(st) articul(us) sp(eci)alis. (con)t(ra) h(oc) e(st) quia ee.
in niceno simbolo deficiet a(rticu)l(u)s q(ui) e(st) d(e) x(risti) nati(vitate). qui i(n) aliis
o(mn)ib(us) po(nitur) unus. d(e). vij. q(ui) filio attribui(tur). d(e) eo a(utem) q(uod) s(ecundu)m
crucifix(us) e(st) et c(etera). p(ro) o(mn)ib(us) e(st) et c(etera). u(idetur) (quod) ibi et sepultus e(st). u(idetur)
q(uod) q(ui)a diminutu(m) e(st) simbolu(m) nicenu(m) in descensu ad inferos.
et sim(i)l(ite)r simbolu(m) antyocenu(m) n(on) a(utem) symbolu(m) ap(osto)lor(um). Item d(e)
illo art(iculo) et c(etera). p(ro) o(mn)ib(us) e(st). s(ed) q(uia) cu(m) in t(em)p(or)e crucif(ixionis) et ce(ter)or(um)
fuit ap(osto)li. multi f(ue)r(u)nt. q(uia) n(on) po(nitur) aliq(ui)d de illa in articulos.
q(ue) ap(osto)l(us). p(er) cor(inthios). xv. m t(ra)dge(re) int(er) c(re)denda que ip(s)e a
d(omi)no tradidit sic dic(en)s. quia ip(s)e re(surrexit) a mor(tuis). et quia uis(us)
e(st) cephe. et p(ost) h(oc). xi. d(e) ind(e) uisus e(st) plus qua(m) quingentis
f(rat)rib(us) simul ex quib(us) m(u)lti manent us(que) adhuc. quida(m)
a(utem) dormier(unt) nouissime a(utem) o(mn)ium uisus e(st) m(ihi). Item d(e)
h(oc) q(uod) s(ecundu)m i(n) seq(ue)nti articulo. et it(er)u(m) uentur(us) e(st) cu(m) g(lori)a et c(etera).
u(idetur) q(uod) nec ad t(ri)n(itatem) n(ec) ad g(lori)am p(er)tine(re) s(ed) ad s(er)uitute(m).
cu(m) i(n) p(ri)m(o) fuit distinctu(m) (er)go s(ecundu)m h(oc) n(on) d(e)b(et) ee. articulus.
s(ecundu)m ubi de h(oc) q(ui) seq(uitur). et i(n) sp(iritu)m. s(anctum). d(omi)n(u)m. et c(etera). et q(uia) q(uia) t(er)tia ex(pre)s
sio f(a)c(t)a e(st) c(ir)ca illu(m). ut dicit(ur) d(omi)n(u)m. et uiuificante(m) et modo p(ro)cessio(nem)
et q(u)i cu(m) d(e)o et ei et inspirato ip(s)i i(n) p(ro)ph(et)is. s(ecundu)m q(uod) e(st) cu(m). q(ue) i(n)
seq(ue)nti articulo. duo simbola ap(osto)lor(um). s(cilicet). mathei q(ui) po
sui(t) s(an)c(t)am eccl(esi)am et symonis qui posuit s(an)c(t)or(um) (com)mu(n)io(n)e(m)
po(nitur). i(n) niceno. simbolo loco uni(us) articuli. et addit(ur) ibi
(con)fiteor unu(m) bap(tisma). i(n) re(missionem). p(eccatorum). h(oc). n(on). ap(osto)lis no(n) sine ca
(us)a f(a)c(tu)m e(st). C(apitulu)m. q(uo)d de d(e)o. et dicit(ur) q(uod) simbolu(m) ap(osto)lor(um) h(ab)et dic(tu)m. i(n)
xij. s(ecundu)m n(umeru)m (con)sentiu(m) c(re)dendi. quia. xij. illud simbolu(m)
(con)ponunt qui significabant(ur). p(er). xij. boues m(und)i sulcos
(con)stringentes. qui sustinebant mare mag(num) p(ro)p(ter) h(oc) e(st) mu
du(m) eneu(m). q(uia) p(ro)p(ter) resonantia(m) o(mn)ibus fidei in toto orbe t(er)ra
ru(m) futura(m). isti s(un)t lapides de quib(us) le(gitur). ios(ue). iiij. q(ui) electi
sunt d(e) iordane u(bi) mansit archa d(omi)ni. et sacerdotu(m) pedes ste
ter(unt). lapides. in q(uo) arti(culus) p(ro)p(ter) solid(itat)e(m) fidei. archa a(utem) x(ristu)s e(st)
i(n) q(uo) t(ame)n et c(etera). iordanis aque u(er)o uetus testi(monium). q(uia) c(um) steteru(n)t sa
c(er)dotes a(utem) stantes. sup(er) articulos leg(is) (et) p(ro)ph(et)ie et p(at)riarche.
qui (con)t(ra) fidei articul(os). i(n)uxi fuer(unt). de t(em)p(or)e a latinis. p(er) dic(tionis)
g(en)t(i)um et. xij. repositi s(un)t. quia in scriptura ue(teri). t. de cor
ti s(un)t p(ro)signatores ut ee(n)t totu(m) itom. et ex h(oc) ito(m) inp(ri)mis
s(un)t. et h(oc) de d(e)o filior(um) i(n) p(at)rib(us) distinguu(n)tur. a(utem) q(uia) arti(culus) p(ro)
illa dic(tio)n(e) ab a(n)tiq(ui)s. sic. uo uni(us) et p(ri)m(um) attribu(it)ur p(at)ri q(uem)
posuit petr(us). et e(st) iste. c(re)do i(n) d(eu)m. p(atrem). o(mnipotentem). p(er) f(a)c(t)ore(m). et t(er)r(e). sex

S

.j.

au attribuuntur filio. ipse est generatiom ipius diuina quam po
suit andreas et est iste: et in ihesum christum filium eius unicum dominum nostrum.
sed quartum pertinet ad utrumque natiuitatem eius scilicet humanam tamen mu
to quam eternam. et hunc posuit iohannes ewangelista minus germanus. et
.ij. est iste qui conceptus est de spiritu sancto. natus ex maria uirgine. tertium autem
pertinet ad passionem eius et sacramentum scilicet in quo omnia que consta
bat morte ipsius. sicut est passio autem et mors sequens et sepul
tura que est officium quod mortuus extitit. et hunc posuit iacobus ma
.iij. ior frater iohannis et est iste: passus sub pontio pilato crucifixus mor
tuus et sepultus. Quartum autem pertinet ad sacramentum redemptionis
eorum qui erant in limbo inferni inclusi. sed quod prophetauit
za. ix. tu autem in sanguine testamenti tui emisisti uinctos de lacu in quo
.iiij. non erat aqua. hunc posuit thomas et est iste: descendit ad
inferna. tertia die resurrexit a mortuis. et quamuis hic resurrectio mortuorum et
descensus ad inferos ... articulus dicitur totum quod meruit christus per
mortem suam. hec autem fuit redemptionis ... completa est ...
per gloriam eorum ... prophetauit dauid. dominus contriuit portas ere
as et uectes ferreos confregit. suscepit eos de uia iniquita
tis eorum. sed ad dictum ab saluatore exprimitur ... non ...
... eorum ... eorum ... non est ... perfecte
redemptio nisi saluentur mortui ... hunc articulum gentem
thomas posuit. qui cicatrices resurgentis tetigit ... et
... et post ... est
dixit dominus meus et deus meus. Quintus autem pertinet ad ...
loci ... pro nobis ... ascendens et
pan... ita nos sic predixit michaeas ... et hunc posuit mi-
.v. Jacobus ... dominum ... similitudine eorum et religiosis et est iste: as
cendit ad celos. sed addere ... p. o. ... ad celos
ut ostendat ad quid est ascensus ... et addere ut no
... esse in ... hominis per humanitatem. et addidit
... ut ... esse ... sic predixit dauid
... eius ... eius. Sextus autem ultimum de
reditu ad iudicium. qui pater non iudicat quemquam sed omne iudicium
dedit filio. ut is qui legem posuit per legem iudicet et
qui iudicatus est pro nobis uiuos et mortuos iudicet diuinus et
.vj. mortuus. et hunc posuit philippus et est iste: inde uenturus
est iudicare uiuos et mortuos. Quicquid autem residuum pertinet ad spiritum
sanctum tamen ... quam ... sunt ... per expressum persona
.vij. ipsius. et hunc posuit bartholomeus et dicitur credo in spiritum sanctum. Ju
— dam ... est quo sanctificat ... generaliter ecclesiam in
hunc modum articulum posuit matheus euangelista et apostolus qui
donum hoc spiritualiter fuit expertus ... publicanum ...
.viij. ... et est iste: sanctam ecclesiam catholicam et
... credo in spiritum sanctum sanctificantem catholicam id est uniuersalem ecclesiam ca
tholica ... ut dicit
... duabus ... quia ... est ... predicatur
per quatuor quartus ... quia articulos hic ... de
quibus nunc sub ... perfecti que est ... gratie
.ix. ... peccatum. et hunc simon cananeus et iste est sanctorum commune
... non ... sanctorum in ... per spiritum totum
corpus ... uiuere ... uiuificante ... sol
— liata ... non ablato eo quod ... est sol
uiuificantem ... peccato ... est credo ... s. ...
te ... sanctorum ut unusquisque habeat ... et ipso et
remittere peccata ... articulum ... iungitur
... sequitur ... ablato ... peccatum non ...
... sanctorum. Quartus ... est de spiritu ... ue ne
no ... petrus sic predixit eze. et hunc posuit iudas
.x. thadeus et est iste: carnis resurrectionem et est ... credo in spiritum

sancta. premissionem spiritus ... ad ... faciens sequitur ...
carnis resurrectionem. Duodecimus et ultimus est uitam eternam amen. qui .xij.
positus a mathia. qui ultimus est electus et est ... credo ... p
manentes ... eterna. eo quod spiritus ipse sit uiuifica
tor; alia a dictis doctorum per symbolum niccenum. quod ... os
... quidam ... alia ... quilibet ...
sunt et p. xiiij. sed duo non ... inplicite ... ut in
... patebit in ... oborum ... marti ... s.
articulus natiuitatis ... descensus ad inferna. ... hec ...
... reducitur ... quod .vij. pertineat ... et .vij. di
uinitatem in humanitate. dicitur ... apo. i. quia io. .vij.
stellas uidit in dextera angeli sibi apparentis. et ille significant
.vij. articulos qui sunt de diuinitate. ut uidit .vij. filios hominis
inter .vij. candelabrorum aureorum quod significat .vij. de deitate
in humanitate. .vij. autem pertinentes ad diuinitatem sunt isti.
diuinitas ... modis ... et ... et effectu ...
... articulus primus. quia sic non est ... s. ...
unam et est iste: credo in unum deum; sicut ... patris aut
... sed si ... fides est exauditu ... numquam .j.
est missus ut plus est in ... xvj ... possum uenire
ipsum ... caput ... et hoc est ... tactus
... qui est ... indicatur articulus ...
... .ij.
qui missus est ... est ... non ...
... i. christum filium dei unigenitum ... .iij.
... omnia ... lumen de lumine. deum uerum de
... .iiij.
... uiuificantem ... filio ... simul
... sicut ...
... pertinente ad ... quia ...
... non ... modis ...
... pertinere ad ... pertinere ad
gloriam ... aut ad uitam eternam ... a per
tinet ad ... .v.
positus ... ca ... .vj.
... .vij.
... in quo ...
diuinitas ... filii ... carni ...
... modis ... quidam pertineat ad ... redemptionis
... quidam ad ... redemptionis ... res
picit ... non ... duobus modis ...
... nobilissimum ...
... adhuc est ... unione ... ad
hoc ... articulis ... hominis ... .viij.
... de spiritu sancto ex maria ...
... natiuitate ... in ...

... annos ... et ... hoc totum
... articulus ... .ix.
... ex maria uirgine. sed ... non ...
... nobilissimum ... redemptionis ...
... crucifixus ... pro nobis sub pontio pilato passus et sepultus .x.
... redemptionis effectum. hoc est duobus modis
aut ... gloriam aut ... iudicium ... meruit
... iudicium ... se ...
... reddendum ... loci

reparatorum que amiseram; p(ri)o duo intellecta sunt
.xi. 7 xii. apud .b. in hoc q(uod) dixit: resurrexit tercia die .s. sepultus: s(ed).
n. esset resurgere p(er)fectam . tamen h(oc) s(ecundu)m abutq(ue) morte. s.
in fernu(m) adq(ue) descendit . et quo ad hoc induci arti
culus quartus . et uite eternam . in q(uo) cap(itulo) etere in q(uo)
et in ibera securitate resurgendi accepit . et iste e(st) .v.
si a(utem) e(st) p(ro) loca p(er)diti recuparatoru(m) . et e(st) sext(us). qui est.
.xiii. ascendit in celu(m) sedet ad dexteram patris sui . et ex p(ro)
.xiiii. mes judiciaria p(er)tate . iste est .vii. et ultimu(m). et sub
uertis e(st) iu. ui. et mor. de reg. n. e(st) s(ed) in hos p(er)
una . et in mal(is) punitiua in dicamus. hui(us) h(ab)itis . r(ati)o n(on)
e(st) ad ola p(ro)p(ter) ordine(m). C ad p(ri)m(u)m ergo d(icendu)m . q(uod) pr(ius) attribu
untur appropriatu(m) sub p(er) creatus e(st) . quia ipse auc(tor)
n(on) erat ergo ex ... n(on) e(st) missus ut cognoscat p(er)
effectu(m) sp(ec)ialem . in nob(is) ul(timu)m p(er) unione . s(ed) oi(mn)i scia et oi(mn)i
bonitas . n(on) s(ed) exp(ri)mit quid diu(inu)m . quia oi(mn)is scia di
ta e(st) aie x(risti) . s(ed) n(on) oi(mn)i p(otent)ia . et s(ed) oi(mn)i bonitas . nich(il) e(st) dei.
quia bonitas et uolu(n)tas sua n(on) e(st) i(n) oi(mn)ium sic scia l(iber)
p(otent)ia . ut pot(est) dici q(uod) oi(mn)i p(otent)ia actu uno d(icitu)r similat(ur) qui e(st)
creato . n(on) a(utem) oi(mn)i scia ut bon(itas) h(abi)t(u)s . et ideo n(on) portat p(ro)
particulo . n(on) s(ed) h(oc) ...e attributa patris . C ad .... d(icendu)m.
q(uod) ...us . et in ... . et h(oc) oi(mn)ia sunt expla(nationem) unit(atis) p(er)
in ee . et hoc intendit athanasi(us) explanare s.
q(uod) p(at)res d(icu)nt . et h(oc) explanatio n(on) facit articulu(m). q(uia)
explanatio tota supp(onitu)r in explanato . C ad .
d(icendu)m . q(uod) p(er)petuo indiuis n(on) distinguitur p(er) se ap(er)t(e).
s(ed) sunt p(er) ipse nec e(st) ulterior distinctio . realit(er) u(el) p(er) sa
nu(m) et ideo n(on) d(e)buit ee articulus sp(eci)al(is) d(e) p(er)sonali(bu)s
quia in ligno p(er) ee opposite substantialis differe(ntie).
s(ed) aliud e(st) s(ecundu)m p(er)petuus . et aliu(d) p(er)petuus . C ad ... d(icendu)m . q(uod)
d(icen)d(u)m n(on) d(icitu)r de solo filio . s(ed) e(st) d(e) sp(irit)u .s. in niceno (con)cilio.
et hoc prouidet p(at)res (con)tra duas hereses . i(d est) h(er)esi arri.
qui uoluit filium ee creatura(m) . et ideo n(on) e(st) d(eu)m . et (contra)
heresi nestorii . et eud(ox)ii theodonii . g(rec)i . qui uole
bant sp(iritu)m s(an)c(tu)m ee s(er)uu(m) patris et filii . quia u(er)o de
p(er)sona patris nullus h(ab)et suspicabat(ur) i(de)o in articulo d(e)
p(er)sona patris . hoc n(on) apposuerunt . s(ed) intellexit . et h(oc)
explanat athanasi(us). C ad .... d(icendu)m . q(uod) ee modus unionis
n(on) e(st) n(isi) unus articulus . quia unio n(on) erat n(isi)
uno modo .s. saluatis naturis unit(is) p(er)s(on)a . et h(oc) exp(ri)mit(ur)
p(er) hoc q(uod) e(st) incarnat(us) . uni(us) sic ung(ue)... p(er) hoc q(uod) e(st)
i(n) medio tantum uno in(de) exclud(itur), om(n)i tactus mul
titudine unior(um) . ita fides una (con)t(ra)... e(st) exclu(sa).
oi(mn)i h(er)esim . quia sic d(icitu)r h(oc) . ulti(mo) de duab(us) naturis in
una p(er)s(on)a x(risti) . fides e(st) media h(er)esi(u)m . sic .... media
uiciorum . et hoc dic(it) ipse quo ad articulum ... in exp(osi)tio(n)e
e(st). C ....hoc late exposuit anathasius i(n) s(im)bo
lo suo . C ad .... d(icendu)m . q(uod) ap(osto)li (con)fecer(unt) simbol(um) p(ro)p(ter)
natis ad unum ap(osto)lor(um) . et s(ed) ad unum re... . et ideo qu(u)
q(ue) quedam (con)iunxerunt . que p(ro)term di(ui)na erant . et q(uia)
diu(er)si fuerunt . et iste e(st) solo ... ut p(re)dicat q(uod) imp(er)fecte
duplex i(de)o pr(ius) .s. ad c(re)andu(m) . et q(uod) ipse e(st) pr(incipium) d(e)ter(mina)
tio et sibi attribuitur unitas ut h(ab)itu(m) est i(n) p(rim)o l(ibro)
d. xxx. et ideo sui(us) articulus . a p(ri)mo ap(osto)lo (con)iung(itur) ...
... pr(incipium) (con)iu(n)ctu(m) unitate . C ad ... d(icendu)m . q(uod) queda(m)
(con)iungebant in simbolo ap(osto)lor(um) . (contra) p(ri)mo h(er)eses op
didi; dicebat . n. maniche x(ristu)m n(on) ee natu(m) . n(on)
h(oc) ee s(ed) ... in fantasmate apparuisse; alii aut(em)

dicebant u(er)e quid natu(m) et n(on) u(er)e (con)ceptu(m) . qui corpus
ut ipsi dicebant secu(m) detulit de celo . et n(on) sumpsit
accepit . et ideo (con)grua patres dixerunt . ut un(us) articulus et
de (con)ceptu ... . et ali(us) de hoc q(uod) u(er)e h(om)o f(a)c(tu)s e(st). ut sic utra(que)
h(er)esis ee(t) exclusa . et hoc n(on) erat nece(ssariu)m t(em)p(or)ib(us) ap(osto)lo
ru(m) . q(uia) h(er)eses adhuc n(on) fuer(unt). C ad ... d(icendu)m . q(uod) n(on)
op(or)tuit sic fi(eri) d(e) passione . q(uia) d(e) illa u(er)e (con)ordinat(ur) ad p(ro)
fectu(m) mortis et (con)tin(u)i q(uia) breue t(em)p(u)s fuit int(er) ea. sed
n(on) erat sic int(er) (con)ceptu(m) et nati(uitat)e(m) . nec est q(uod) potiorem
causa(m) . puto urgebat h(er)esis sic in illo; de morte n.
e(st) n(on) fuit n(isi) una h(er)esis .s. manich(e)i . qui dicebant
eu(m) nec passum ee . nec mortuu(m). n(isi) s(ed) (con)pare(n)
tia h(ab)entu(m) tu(n)c . ulla ... fuit q(uod) eet d(e) pass(ione). s(ed) n(on) mo
tu(m) ul(tra) q(uod) eet passus et mortu(us) s(ed) n(on) sepult(us). C ad .... 7 dicat
.. d(icendu)m . q(uod) in ceca(m) reddit ee(m) d(e) hoc q(uod) e(st) implicate.
et n(on) explicate . p(ro)p(ter) h(oc) articulus descensus ad inf(er)os
i(n) simbolo niceno . q(uia) .s. in p(ri)ncip(io) pullulabat error
quidam . q(uod) x(ristus) descendisset ad inf(er)os . et n(on) redi
isset n(isi) furtiu(e) int(er) mortuos . ul(tra) . et ideo placuit p(at)rib(us).
q(uod) ex sufflate illa h(er)esim . p(er) hoc q(uod) d(e) hoc taceret et
includeret in t(er)tio .s. in resurr(ection)e op(or)tuit a(n)i(m)a(m) redd(er)e
ab i(n)f(er)is . sic cor(pus) a sepulcro. C ali(ter) d(icitu)r quida(m) q(uia) ...
dubiu(m) erat utru(m) eet articul(us) d(e) ~~articulus~~ ip(s)e eo
q(uod) .io. dubitauit utru(m) p(er) se descende(re) uell(et); ut aliu(m)
mitte(re) . qui educeret a(n)i(m)as s(an)c(t)or(um) p(er) sc(ienti)am redde(re) p(er)ne.
s(ed) hoc reputo n(on) ee tutu(m) ad d(icendu)m. C ad decim(um) a(utem) ...
d(icendu)m . q(uod) intell(ectus) n(on) (con)tin(ue) sufficiet explicite . s(ed) impli
cite totu(m) (con)tinet . ut dic(it) magi(ster) in p(ri)mo li(bro) d. x. C ad
.. d(icendu)m . q(uod) utru(m)q(ue) p(ro) saluat(ione) p(ro)d(u)c(it) (con)siderato(rum) i(n) p(ri)mo.
si .n. accipia(n)t(ur) ut mot(us) q(ui)da(m) tu(n)c h(ab)et tantu(m) ad cr(uci)f(ixu)m
et sic e(st) eide(m) mot(us) sicut descensus ad inf(er)os et cetera. q(uia) de
scensus ad inf(er)os . dic(itu)r tantu(m) a quo t(er)mino loci; si a(utem) (con)side
rat(ur) ista ut res fc(t)e a x(rist)o . tu(n)c sunt due res . et sic
(con)siderant doctores facientes iud(icium) . duos articulos. C ad
.. d(icendu)m . q(uod) ap(osto)li dicendo induc(un)t articul(um) . (con)siderauer(unt)
actu(m) gr(ati)e . ali(us) e(st) n(on) act(us) gr(ati)e sanctificans ecc(lesi)am.
et ali(us) e(st) (con)cedens bon(um) remittendo pecc(atu)m . s(ed) p(at)res (con)sid(era)
ntes unitate(m) gr(ati)e sp(eci)e .s. in sibi . l(icet) differentes h(ab)e(n)t
actus (con)iunxer(unt) simul . et ideo utru(m) h(ab)et totu(m). C ad .. d(icendu)m
q(uod) de p(ro)p(ri)is edit(um) (com)posit(u)m . quia si p(ri)ma d(e)b(e)t ita
p(er)mis . p(er) eandem iustitiam puniet malos tamen sp(eci)a
lis articulus fidei n(on) e(st) d(e) hoc q(uod) fides n(on) mouet i(n)
hoc . s(ed) ... p(ri)mo. C ad ... d(icendu)m . d(e) simbolo antioce
no d(icendu)m . q(uod) n(on) e(st) uulgatu(m) u(e)l ... . et ideo q(uia) fuit
occo dubitandi cu(m) .n. dicebant . sol(um) unu(m) d(eu)m potuit
intelligi ut sol(us) implicaret ee d(eu)m . et pl(ur)alitas p(er)s(on)ar(um) ex
clude(re) . et hoc i(de)o ablatu(m) fuit i(n) niceno. C ad aliud
d(icendu)m . q(uod) illud q(uod) dicebat(ur) p(ro)g(ener)ati(uu)m . oi(mn)is creature s(ed) unu(m) sic
sane intelli(gi) . ut dic(it) basili(us) . q(uod) accepit filio . e(st) oi(mn)i creatu(ra)
e(st) (con)g(ru)e h(ab)ere a p(ri)mo (con)... n(on) debuit poni . q(uia)
a(d) simplices i(n)mouebat h(er)esim arri . qui dicebat
eu(m) ee p(ri)mu(m) int(er) creat(ura)s . et n(on) creatura(m) . et i(de)o hoc i(n) niceno
fuit ablatu(m). C ad ... d(icendu)m q(uod) paul(us) et barnabas p(r)edi(cau)er(unt)
simbolu(m) fuit e(t)i(am) . et ideo in s(im)bolo nic(eno) apposuer(unt). sic(ut)
le(gitur) ac. xiii. segregate m(ihi) barnaba(m) et paulu(m) ad op(us) ad
q(uod) assumpsi eos. C ad .. d(icendu)m . q(uod) sunt d(u)o p(ri)mo articul(us)
n(on) e(st) q(uod) p(ro)bat . s(ed) e(st) q(uod) supp(onitu)r a fidelib(us) . et s(ed) e(st) ...
d(icitu)r q(uod) sic un(us) .s. e(st) n(on) repugn(ans) t(ri)nitas p(er)s(on)ar(um) . et hoc

siquid de phs intelligit sz unitate plaueri primo sac
quia et non quid sit i um. Ad d dc. q sipl' idu
tuno. sic dic bo in li. d t. e. q hoc ue unu e. inquo
nus nullus. q nulli nititur. et h mo no e unu nisi
simplu. Ad d pi. so. pan deu. quia oi pd e appetu
patri. exactus ei exatio pq n manifest. eualt n legat
inist. ph a nullus error in du quia exq pt e ila
le. et spirit scm inead illi. quartam ei eande po
sic suppont simboli qn dic ossile et spu. s. coadora
tu et glificat. Ad d q hoc sapi me tenet. quida. n. hete
tici pssi dixit dni p mod. in pua pi'l cusse. et pa
fuit aug. ut ne nunsisse. et io dixit factore celi.
quia celu no pt fi. n ex nichilo. cu no hat tm ex
tiat que fit an ipm et no pri ei q fit suppo actus
carnis. q celu nullo mo pot fi p phy n canto de
uict. et p ipm ibi suppo q n tm gat. sz et fiet d
q fuer i m. q ipe cauit. Ad a dc. q cu iste
ex psitione fictamen heli arti. q n. dix. ee eati
et no dni. io dixit iunu dnm. quia no dixit
eu n coet nu. dixit eu unigenit. lu. d lu. quia
illud e coegm genti quia non dixant accep du
tantum ido dixit dm ueru. d d no. et quia dixe
nt factu ido dixit gnitum no fem. et quia dixit
n eidem se. io dixit osbile pri. et quia dixit no
oia ee facta p eu. quia no opa ibet no. cu pre. io
dixit. p q o facta. e. et hoc p ip. ne in aliquo illo
rum poss decipi albarianus. Ad a dd. q cu dr
p nos hoies no angoz et for n. nobis. et mani
cheu, cu aut dr p nram salt. etc. no esse reddep
nis fc p ipm. et no neutr sup fluit. Ad a dd. q
dscede no inptat incarnari nisi catho intellin.
sz hoc no suffic ad expssion hetico. quida. n. di
xit q no dscedit paulus samosacheu quida
hetici gcoz. sz tm incarnatus e et simplx ho fit.
quida aut manichei q dscedit sz no hit accep
tio n ut utraq hesis exclude. optuit utz expmi.
Ad a dd. q ho fcs ad expssion articli, d nati ex
ma fuit potiu quia tuc mas ee pse ho qn sepie
ab utero matris. dr tn ho fcs e ut oia que usq ad pas
som gessit in hoie intelligant. quida tm dnt
q ea que gessit i uita no ptinet ad articulu. q
uno sac no poss expmi. sz hoc ne e quia
du mo sit articul opteret q exprimene plimi
et plres eent articli. et io puto q libro istainqui
b; fundaunt et docut fidez. et platunt eccam in
aplis redus aprib; p hoc q dr et ho factus est.
et io no dixit diuinitate exuto. quig illa no ex
primit n sac unu. Ad a dd. q appi fuit rennis
plo. et no edi le spale n fuit. sz cu n ne x suppo.
sic pbat ea. Ad a q ptinet ad gm aductus ad
iudm. quia i p migbuntur. usq g e ois g finis.
et oppositu p ugen. mali. quia gm neglexerunt
sic opuit et eade disciplina. i e unu intelli ia
p disciplina fidi. Ad a dd. q sz scm e q inpuss
mos. nestoriu et euticem. qui dixit spm scm ee p
uu pris et filii. et obedire eis sic itous quedi alien.
abeen. coz et n dare una gte n inspirom. et
io dcm e in spm. s. dnm et uiuificante. et ut co
equalitas sigta apposuer. q ex. p. fi. q z. p. et sil.
adora. et cu glificat, notamus a hetie. quida et poi

phi discipls inus dixit p pphis phanatico spu
locutos fuisse. sic lo h anoz g. et artepitu. cu illoz
hesis excludet apposuer qui locut e p pphas. Ad
ultimu dd. sic g dcm e. q hoc fit p diuisas gnez
sideratoes f m sbam. s. et sic reddit ad unu articulu.
ut p agmi et sic dyuisi. quarto q d diuisis simbolo
ru et q p. un dici simbolu, et s q h duo simbola
sint approbata; tertio q simbolu aploz dr mai
cu pautiora otineat uba; quarto q simbolu aplo
ru dr hi. iudie. s. in ipa cing pletorio. et simbolu
prm indiuca tm. et mista pt eungliu. an cuno
ne; quinto q sb siletio dr simbolu aploz et simbolu
a prim clamat; vi. q simbolu athanasii. p ulti
quoz dei. dr tm sb in sep. et hoc p prima; septio
q ut possint adhuc pla fi simbola et articuli exp
mi sicut ead ci. que fuit p; Ad d dd. ad pm p uba
cassiani ad leone ppm. li. vi. u sic dic simbol' ex
collone nome accepit; q. n. grece simbolus dr lat col
latio noiatur collato a io. quia collatu unu ab aplis
dni toti catho legis fide quicquid p uni illoz dino
ru uolumin cop immsa fundit copia. totu in simbolo
colli breui p fitti p illud apli. et p sane ub. ofumo
et b uias in egitate. quia ubu b uiatu faciet do. sup t
tam. hoc e g b uiatu ub q fec d. s. fide dup s. t
sim. in pauca colligis et sl omm scripturarum. bre
uias cludes sua de sinis condens. et in totus legis
coppiosissima bu pficies; magri aut in tepois
dnt. q in id tettir. q. s. q dr alis q e ca a bolo q
e sua. quia sil sue dine uitatis unu cogeste. s
Ad a ped e pdcu amb. in li. d spu. s. q simbolu
aploz ee ar e omm p aucte. odetu alia q e ny
cenu osonat fi. in uo prm. odetu ipm. fuerit.
n. c. cc. xviii. sic d uaels habm. cu hostes ise
quen. cc. xviii; ita. n. ut ille. i. isti hostes fidei co
p hndit. et spolia fidi reduxit eloth. fidele pplo
captu astucia heticoz, alia ro p ee. q pauciora
dubia otinebat simbolu nicen. qm antiocen. Ad
tertiu dd. q mai dr simbolu aploz p aucte odetu
et quia hoc intpo o simbola a ernici addit. sz q ieat
p explanat. Ad quartu dd. q simbolu mai dr h
indie ad sig du q recordaco sui h nec e ieta.
s. in pmiu. s. ad v. et hoc inita hois in psi et tu
cu recipit sacramu et tine qn eg di de corpe. et h
indie in pri diei. ut innat p totu die. in e te
cur a ja lucas orco syde dm pcem suplices ut
induimus acub; nos puet ancentib. et ip. g. hu
noctis in oplettorio. et io te car. te lucas an tm.
ra catoz posci. ut soluta clemtia sit peull ani
stodia. peul recedat sopnia et noctiu fantasma
ta. simbolu a patitg e explanatio fidi. q hec se
suffic qm dic ad intelliu. et hoc i die dnica. qn
cessat ab oib; p uulib; et ipl p gire adiu et io e
in quibzdam tris singlias dnicas expo uulgalr
simboli epi em. aut dr q p ea in offirtha
an gone no quia no edit. no accedit q se
sac. ma fides e in sumo eo q p rone p
bari no pt. Ad a dd. q simbolu aploz sb si
letio dr dualz deus. quia una e expre cdetu
q e i simbolu no otineat n siplice fidei
ofoim. et hoc ambz sufficiat ise. suffic sb sileto

d' diuis simboloz.
qo. 1. qo. 2.
qo. 3.
qo. 4.
qo. 4.
qo. 5.
qo. 7.
so. 1.
so. 2.
so. 3.
so. 4.
so. 4.

dic. scā ē expte eoꝝ qui c̄dideȳt ꝗ̄ erāt tūc ī
timore positi. Januis clausis. n̄ apte audiebāt
xᵐ ꝯfiti. ꝓ duas causas illis oppitas. dr̄ impū
simbolū. p̄s. s. quia ꝯtz fidei explanatōm. dispū.
ꝯ heticoꝝ clamores c̄dam ē ⁊ d̄ clam; f ecc̄. ꝯeoꝝ
⁊ quia ē edictū ī libtate ecc̄e ꝓualēte cū apte
xᵐ ꝯfitebātur. Ⓒ ad. vj. dd̄. q' simbolū athanasij.
ꝑcipue ꝯtinet exclusionē arriane ꝑfidie ⁊ ꝑ
lixe oīa que ī so — posita sūt. ⁊ m ꝑ cantū. ut
sequēs ī missa possit intelli. expō. Ⓒ ad ā dd̄.
q' surgēt necc̄itas. adhuc poss; ipi ꝯuo ꝯfessio
fidelium ī uocata spē scā. ꝯtrā cū ꝯsalio ꝑito ꝝ
ad q' ī plicate ī simbolo aploꝝ ꝯtinē explicāe
⁊ ꝓferre ī tē articulos explicitos. quia hoc nō ēet
nouū articulū inuenire. s; eū qui sūt ēāt explica
re. ⁊ hoc dic̄. aug̃. ī lib. ꝯ ꝓcessōe spc̄. s. Ⓒ ꝯtra
quesitū ā tenemū c̄dere que nō sunt articuli. uīā
q' sic quia qui nō c̄dit fornicatōm ēe mortale pcc̄.
ipē h̄et ꝓ heretico. sig̃ hoc infidelitas ē oppositū ei
ē fides. g̃ fornicārie ēe moꝛale pcc̄m articulus ⁊ eād
ro ē de omib; aliis. Ⓒ it quedā ī nr ēe articuli
que c̄dim̄ cū fide. ut deū ē. quia dic̄ ap̄. q' acce
dentem ad dm̄ oꝫ c̄dē. quia ē ⁊ q' īquirentib; se.
remunātoꝛ sit. si g̃ oꝫ c̄dē. hoc ā ccedēte ad dm̄.
⁊ qui c̄dit iam accessit ad dm̄. uī q' h̄ sit c̄dibile an
fide. si forte dicat̄. q' fornicatōm ēe mortale pcc̄m. ē
articulus. ⁊ dm̄ ēe. nō. ꝯ. forni ēe moꝛale pcc̄m nō
ē articulus. quia nō ē uītas d dd̄. Ⓒ it nō pōit in sim
bolo. int articulos. g̃ nō est articulus. Ⓒ it dm̄ ēe
aut pō in sybolo. ꝯt articul'. aut ut ꝑs articuli.
g̃ ꝑᵐ ē q' sit an fide ut uī. Ⓒ it artat ad c̄dend̄. g̃
ē articulus. Ⓒ it ē indiuisibilis uītas d dd̄. g̃ ē arti
culus. Ⓒ it qui hoc nō c̄dit ē infidel'. g̃ ꝓ oppositū
fides ē de ipo. Ⓒ ꝯ dd̄. sic malus sciis quedam
st ꝑn. ⁊ que dam sīlia. ut ꝯnes pncipales artis. que
dā ꝯuīna ut ꝯnes sime. ex quib; tū ulti ꝑ ad ī tn.
ī sui artis. sic ī geometria. suppes ⁊ theoēā. ⁊ correlaria.
sic ⁊ ē in fide. ⁊ ꝑᵐ oꝫ suppone. hoc q' exig̃ c̄dē dm̄
⁊ dd̄. ⁊ hoc ē dm̄ ēe. ⁊ ubi sua ī pceptum ēe n. ⁊
illa sūt ut suppōes ⁊ dig̃ s art' ā ipi ut ꝯnes pn
ciple ⁊ ea que ꝑtinēt ad hōs mores ut ꝯ sequentia ꝯn
tia ⁊ h̄ oīa oꝫ accipe ꝑ fidē c̄dē ꝑ q' large accipi fi
des. ⁊ ꝑ hoc pꝫ sō ad ꝑᵐ. Ⓒ ad ā dd̄. q' hoc ē d fide. ꝑ
ē c̄dē dm̄ ⁊ dd̄. illa. n. fides que c̄dit in dm̄. acce
dit ꝑ ꝑ tentōm in dm̄ ⁊ h; ā m; tpr sil' sūt. tn̄ n̄
sūt. ꝑus ⁊ posius. Ⓒ ad ā dd̄ q' ut dm̄ ē multa
fid c̄dimus. ut ꝯuīt q; nō sūt articuli. s; nō ꝑn. Ⓒ ad
ā dd̄ q' obi d c̄dē dm̄. q' articuli ponit ꝑ q' refer
ūtur ad c̄dē dm̄ ⁊ dd̄. s; n̄ ad c̄dē dd̄. quia hoc pꝫ
ad intellectū scpture ul' audit. ⁊ ꝑ hoc pꝫ sō ad
totū. Ⓒ post h̄ querit sol; ē fides sit d nō ap. ⁊c.
v. n. q' nō possit ēe simul scitū ⁊ c̄ditum. se
sibil'. n. cog. inferioꝛ ē. q' intellectiua. ⁊ tn̄ intellēta
n̄ excludit eam n̄ eā ī mo iuuat eā ī multis. g̃ u̅
q' cū fides ⁊ scīa sic se h̄nt q' una n̄ excludit aliā.
Ⓒ it minꝯ lumē nō tollit mai'. s; min' iudicatᵉ quaꝫ
ꝑ. g̃ uī q' nec fides sciam. nec eā. Ⓒ it ā q ꝓ ꝑha
uenit ad fidē. sic iustin' dyc. ⁊ appollonius. ⁊
alii mlti qui sacēr ꝑ roēs n̄ les uīn ēe dm̄. si g̃ eiꝯ

sciam oꝫ q' obliuiscant eaꝝ rōnū. q' fᵐ est. g̃ scīa
⁊ fides possūt ēe d eode. Ⓒ it nos cottidie ꝯuim
rōes sīles ⁊ nō fundatas. sūt ꝑn fidei ⁊ d multas
quib; d fendi ꝑ fides. ꝯstat q' ille ꝯ uare possūt
h̄nt sciē g̃ ide ꝑ ēe scitum ⁊ c̄ditum. Ⓒ it iob.
dic̄ in trigo iumta. ⁊ dd̄. te. ⁊ sꝑs celi enarrat
glam dī. g̃ ui q' ali ꝑ is cāus possit h̄ri rōes sīles.
quib; ad ꝑbā dedeo. Ⓒ it exeplū ꝯsuevit poni
d bā ⁊ glosa ūgīe. quia ipa expī sciuit se ꝯce
pisse. sine uirili semie d spū. s. ⁊ d c̄didit g̃
id ē sāt ⁊ c̄dit. Ⓒ ꝯ; ꝯ obi ꝑ illud. jo. xxiiij. uā
do parare nob' locū. ū dic̄ glō. erit dd̄. nc ind
atur lateat ut c̄dit tūc. n. patur locus. si fides
īnuat. c̄dit d fidē. g̃ uī q' late rōm. facit
c̄dē. Ⓒ it s̄ h̄ntū ē. q' fides ē d nō appet. g̃ non
ē d sīris. quia sciti s ualde appetia. Ⓒ it magr
hu. ⁊ h̄ntū ē. ꝑ. q' scīa ē sū. fide. g̃ euacuat eā.
quia imꝑfe ē in ꝑ fcioꝛ h̄itus cū h̄z ꝑfc̄s. q; dic̄
ap̄. ē uenit q' ꝑfcm ē eua. ⁊c. Ⓒ it in reb; que
sunt sb' roe scīa euacuat opiōm. g̃ ⁊ fidē. Ⓒ it
sciati obiectōe. q' dilectio dī cū uenit
euacuat dil'om dī ꝓ tpalia g̃ s fides cū uenit
euacuat ꝯsensum ꝓ rōm. Ⓒ it io. iiij. dixe
rūt samaritani mlīi. iō nō ꝓ tuā loquelā c̄dimus.
ipi. n. nos uidimus. quia hic ē uē ꝓpha. qui uenturus
ē in mūdū. mlī ā ī uicētem sciē. q' ē ꝑ rōm. g̃
scīa ꝑ rōm accepta in c̄dibili aliquo euacuat ꝑ fidē
adueniente. Ⓒ ꝯ dd̄. q' fides ⁊ scīa sūt d eod
nō ꝑ id. ⁊ iō unū euacuat aliud. ⁊ iō ꝯcedo rōes
inductas ꝑ. hoc in mīlindo. fides. n. assentit ꝓ
rōes. rō ī ē sb' fide ⁊ s scīa. Ⓒ ad ꝑᵐ q' ꝯ obi. dd̄.
q' uult dic̄ glō. q' assus ap̄ mag est meritorius
si lateat q' aduis coꝛle ⁊ h̄ uīn ē quia tanto h̄t fi
des mai' mītum. ꝙto h̄ū rō ꝑb; ei mī experimit.
Ⓒ ad ā dd̄. q' h̄ mō. quo fides ē d articulo illo nō
ꝑ ēe scīa. ul' rō d c̄dē. q' sic hoc sit. sepi' iam s
explanatū ē. Ⓒ ad ā dd̄. q' hu. lō. d scīa. q' ē mīna
ex rē. quia illa ē multoꝛ ē ⁊ aqua fides. s; d hac
alia rōm dedim' sū. Ⓒ ad ā dd̄. q' ut puto fᵐ est
hoc d eodem. n. ꝑ. scīa ⁊ opīo. ⁊ ꝑ alp' ap diuisos. ⁊ q'
apud eundē ls x in uītu scie. Ⓒ ad ā dd̄. q' n̄ c̄do
eū ēe sine pcc̄o moꝛ. qui dilig̃ eum. tm ꝓ
tpalia aduis nō adfruct. ⁊ ē nō oꝫ illā dil'om
euacuari. sīa dicis q' dilig̃ dm̄. q' sup ō s; tn̄ tpa
lia dilig̃. ī modiate tucit dm̄. tūc nidest sile.
q' indū. quia h̄ dil'co ē. tūc uel pcc̄m. ē appeti
tus absoꝛbe. actū ꝑ fcā. scīa āt. mītō ē ⁊ nullū
oīo pcc̄m. Ⓒ ad ultim. dd̄. q' illa alī n̄ ꝑbāt n̄ q'
fides nō assentit ꝓ rōm ⁊ h̄ uīn ē ⁊ ꝯcessum
a nob. Ⓒ alia s̄ n̄ nisi intelligat. ⁊c. h̄ ui magr
distinꝯ introducē c̄dibilia. quia in oīginali. s. mls.
lxxxiiij. q. ponr adhuc unū c̄dibile. q'. s. sꝑ c̄
ditur. ⁊ nūquā intelli. ut oīum rer gestarū ystoꝛ
rie. ⁊ hoc n̄ induc h̄. Ⓒ it h̄ inlinā mult. q' ion
dic̄. q' indiuis oꝫ c̄dē ꝑus. ⁊ ꝑa intelli ⁊ hoc nō
ui rōnib; diuis. sic indm̄ ēe. ul' dm̄ ēe iniuz.
Ⓒ it nō ē ansa tād n̄ intelligat ꝑus quid ē q'
dr ꝑ n̄ audim. g̃ intellectus quidā ꝑcedit
ōe c̄dē. ⁊ h̄ negat mltā. Ⓒ it. n. coꝛ. iij. n̄

So. [illegible]

So. [illegible]

qo
Utr̃ teneam̃ c̄dē ea q̃ n̄ s̄ articuli.

So.

qo
Utr̃ simul possit ēe scitū ⁊ c̄ditū.

q̃d̃ possit ēe scitū ⁊ c̄ditū

So.

qo.

So.

So.

So.

So.

qo.

Utr̃ fid̃ [illegible]

xxx.

q' s̄ uelit

q suffic^{ter}. sim glo. ibidem no cdit. n pus cogitetur.
So. C Ad 2. q si nos loqm de assu fidei f q respic. ani
ce. 7 consequentia 7 ipos articulos. tunc omne cdibile nisi
de. quia tunc q semp cditur. 7 nunqua intelligit ei
ipsius. canonicor librorum. 7 cde q antecedit intellige.
7 e in cdibilibus. unq p io nl 7 cde q pcedit. in
telli uitatis. et e cdibilium que no ophendunt p
rom. ut dm ee trinu 7 unu 7c. sz magr no inte
dit. n de duobus postremis. 7 no omittit pmu. p
hoc p3 so ad pmu 7 fm. C Ad 3 d. q bn cedd.
ui n q oe cdit pcedit intellig. qui e quid e q dr p
smone sz de hoc no lo mag. sz po de intellu rei. C Ad
4 d. q glo illa lo de fide f q e ex auditu. ul intel
lectu. qui e scire quid e q dr p smone. C Quid
e dm scire n cu me intes spicere. 7c. quali in
tllr sz inte ospicere. aut n p speculu intellit 7 in em
g. aut p spem. sup m. tunc no e scire sz po cde. si
a so m. hoc no ui n. quia sic tantu in p ria uidebit.
Qo. g ui q de no sciut. sz 3 d. li. li. c. a. cog exist dm
So. omnib illi insita e. g ui q de sciat. C Ad au lo.
d scia applois. que iuxta e affectu. sic n. ospici
inte du gusta p expientia incdis 7 h e ad ultim
fide 7 cuisom. C Ad p g dicendu q speculu
no est unu in quo ui. qz n. e extior hnis ue
stimtu. 7 qz intior que e ymago 7 qz cui
magis g que similis e bo. si. ti. lo h in 7 sim
tas pceptois hic e ex fide adherente p uisum 7
cum penetrante p affm. C Nec ea que p cdunt
Qo. qua intelligunt. 7c. cu n. fides sit 7 ex 3 q quedam
7 cog sit inuentione 7 doc. po ul ee puis. q pau
ditu. quia min dsunt inuentioni 7 audit doctrine
7 inuentio potior e qua doc. C It uis nobilior est
sens. quia qudit 7 plium dram 7 mag edificas
ea que s sit 3s. g ui q p so dbeat ee ex uisu qua
So. auditu. C Ad d. q auditus semp accipit ab a
lio disciplina. 7 quia fides e ab alio. supiore lume
7 no anm inuentione. ido mag opetit ei auditus
qua uisus. C Ad 2 d. q uisus nobilior e qua au
ditus qn referuntur ad pa obiecta. sz hic no e sic.
sz po dr audit intior quie acces. noc pme
uitatis ab aliq. 7 no illa obo. ne fiat ad ppotu.

xxv. P Redictis adici e d suffic fidi 7c. hic mas pars
illa in qua ag de fide. f opone ad cdentes 7 ht du
as ptes. in quarum pa tang stat fidi f opu diu
sitatis. in sa a equalitas eius in cdente ad spe
cta. que incip i. it no e ptmittend q fides
e spes. 7c. incip s ibi. pmo. n. potuit de fide piz.
so de fide simpliciam. i. quid g dice d illis si
plicibus. inc adiungit de fid cornelii ibi. sol 7 qui
d fide cor ul 7c. in adut a3 p uis. dubia. p
ut fides cde p3. so ut unq sufficeat cde d do. q2
e 7 q inquirentibus se. remunator sit. t o. ut
fidi possit subee f m. q rto cu articulus dicat ar
Qo. tare ad cdend. ut arte ad explic cdd. ul impli
Ut fid posit crescere. cite. C Ad p o. sic dic. ma. h. d. v. inh. de ac.
pte. x. sic duo sunt f q fides cresce dr cog 7 affcg.
i. ostam. ul firmitas cdendi. f cogn q erudit
ad sciam. f affcm crescit. qn adde uoto m extitie. 7 ro
boratur. ad ostantiam. ex hoc actus q fides p cresce.
si forte dicas q n p cd sce quoad num articlorum.
sz q ad illuiatom cdentium. quia clari ea q cdunt
itellnt. ex studio quidm qua alii. C Et h. hu. i de
dic cuit p ipa fides. ut maior eet oibus. sz muta
ta no e. ut d eet ante legem. qn d cator cdebat. 7
a deo salus 7 reddes expectabatur. p que uo 7 quo
ead salus implenda 7 pficie. eet 7 quo exceptis pi
uas quibus hoc intellige in unice dat erit sing
acceptis 7 fidelibus no cog scebat. g ui q neo icar
natois tunc erat articulus. nec passiois nec alicui
articli. expssio erat d fid cor i. articlorum qui sunt
d hic x g cuit fides. p num articlorum ut ui. C It
ex. xvi. n adonay no indicaui eis. ostat
a q pa indicauit. g fides cuit. C It ps. sup se
nex intellexi. g ui q seniores no tot cdiderunt
articulos sicut ipe qui pt ipos fuit. C It. ac. ij.
7 ioel. ij. effunda d spu meo sup om carne 7 p
phabunt filii ui 7 filie u. iuuenes ui uisiones
uidebunt 7 senes ui sompnia sompniabunt. g
ad uident iuuenes de cdibilibus q no uidunt senes
g cuit fides. C It gg. in omel. qda. sup e. bi oc
uli qui uident que uos uidetis 7c. dic. sic p tem
ta tpor cuit sa. scor spualiu pcim. 7 qto ad
aduentu saluatoris. uiciniores fuunt. ul extiterunt
tato mistiu salutis plenius pcepunt. g ui q cuit
fides. C It sm hitum e in diuisoe simbolorum. q. d.
xij. articuli fri sunt. xiiij. 7 ead tam existete. pz
adhuc amplius disting. g ui q potuit cresce fides
in uno articulorum. 7 ad 3 p cresce ut ui. sz fides est
siplex lumi illumas ad etna. ul ut uitas a etna cresce
no p. g nec fides. C It in omni articulo suppo pa
uitas. aut etna cresce no p. C It n fide si explic sz pa aii etna ueritas
tur pea q faciunt ad salutem nram. ul pea que
ab etno sunt. ido 7 ex pte etnor ostat q cresce n
p. ex pte tam tpaliu e dispo ab etno deni. que
e augi no p. g fides p ueres articulos cresce no p.
C It si cresct fides in uno articlorum cu articuli sit d
sup fidei. fides mutare f sz. 7 h nega. in lin. g
ui q no cresc in uno articulorum. C It in pli fides
e d tot d q e. expli. quia implicat ul expli
sunt apte nra 7 no apte articulorum. cu fides
aut atiqrum 7 nra no differunt n p impliat 7 ex
plicat. no ui q cuit in uno 7 uis articulorum. C It
sup impliat 7 expliat. dice cresce fides. cuz
contide p studiu doctorum mag explicen articuli
ui oti cresce. 7 hoc a nullo dr. g no cuit fides
So. ut ui. C Ad 2. cu mag h. q fides duobus mod
cresc ex pte cdetis. in se nullo m sui q ad cdit. ex
pte cdentis cresc. quo ad intellectu. 7 quo ad affcm
quo ad intellm. s. ui mois. s. reuellce d sup il
lu. doc explicante. ue cdita euenie. 7 studio ul
intellim penatr. reuello cp q2 ampliores reue i.
lacoes accip. mdi cdit uide 7 melius pcepit doc ij
explicante. quia quo articulus pluribus petitibus ex
primit. ul ples articuli exprimuntur meli itellr.

q libet illorum ii fo d bet p ss s

sic dixi sup. quod articulum generationis eterne expressionis
spe. s. plures expositiones fecerunt patres in niceno si-
nodo. et ideo fideles melius intelligunt magis
tamen sic habitum de articulo illo. plures et articulos
docuerunt quidam patres. quosdam explicite qui alii
non. et ideo illi melius sciam fidem habuerunt et ex dicto
contineretur cresat sancta fidei. quoque sic dic. jo. quod oculus
non meli intelligit. quod id quod tenemus predicat studio non
aperte et ideo intelligendi est contentum sed fidei sunt medito et
cogitamus ut dicit aug. quia ipsa fides quam per studium quer-
it intellectum excepte aut affectus crescit est. s. quia de-
pinat affectum plus et plus. sed quod magis doc. et elon-
gam apertius fo. quia remote a fantasmatibus tonum non
uni. quia non ita incipiunt sape ut per pro devotionem
et fervore affectus. ex credit. tertio est constantia in quibus
duris operibus. ut est martyrium ubi sic audeat fidelis confiteri fidem
coram regibus et principibus. excepte aut articulorum in
se binaccedo. quod non perfect quia illi intuitur ex
eterne intuitu. et ab illa. et non ab homine. determinate
est nunc eorum. ¶ Ad primum ergo dicendum. quod ma. hu. in-
tellit de perfectum quod est fidei in fide. post qua in fide fidei
non. ¶ Ad secundum dicendum. quod non est cuius articuli in se. sed
post cuius articulorum explicatio. et reuelatione. et hoc non
est articulum credere. non pertinet. sed. n. passio for-
te aliqua dominus. non innotuit. tamen erunt articulus
credendi implicite ab eis. quoniam ac quoque modo ab eis
futuris credebat. ¶ Ad tertium dicendum. quod non intelligit de mai
fide articuli sed per noticiam dei in quantum perficit homo de
die in die. sicut non sancta sit dei in perfectum hominis in
ipsa. non propter perfecte nulla. propter quod dicit ps. quite dominus
confirmam quemque sacie ei sp. ¶ Ad tertium se-
quentes aue. dicendum. quod non probat non perfectum hominis. et non
ti articulorum. per numerum. ¶ Ad aliud dicendum. quod diuersi articulo-
rum. pluralitas sit. tamen res manet una quod diuersis con-
siderationibus diuisus dicitur considerant. ¶ Secundo queritur utrum nunc
sufficeret de deo credere quod est. et quod inquirentibus se
remunerator sit. videtur quod sic. quia hoc dicit aps.
¶ Item hoc sufficit ad credendum quod sufficit ad tendendum
in deum per cognitionem propter ... sed credere quod est ostendit quod tendatur.
et credere quod inquirentibus se remunerator est. ostendit sui mouere
expectatione et amore per motum. ut tendamus. ergo hec duo suf-
ficiunt. et sufficiunt. ¶ Item ad hoc ut fiat mo-
tus per appetitum in aliquid non exigitur nisi duo. s.
quod fiat apprehensio. delectabilis et sit appetitus illi. sed credere quod
est facit apprehensionem. credere autem quod sit remunerator
facit appetitum. ergo illa duo sufficiunt ad motum fidei.
ergo sufficit illa duo credere. ¶ Item in statu innocentie adam
non plane. non perdidit. ut enim dicam summatim
sed si non cecidisset non fuisset opus redemptore. nec me-
diatore. ergo nec tenebatur credere de mediatore. ergo suf-
ficiebat credere quod deus est et quod remunerator sit querentibus
se. quia eadem ratio est de aliis. qui sunt de mediatore
et de aliis. ¶ Item in statu post peccatum. non erat prophetia
aperta. non reuelatio qua nos scimus. ergo cum articulus
sit supra rationem non tenebatur ratio mouere sine reue-
latione. ergo non quod sufficiebat tamen credere ea. quod dictabat
ratio sola. ut ... ¶ Item potest quod alicui nulla facta sit

reuelatio. et faciat ea quod dictat ratio et lex naturalis in prin-
cipio legis moysi. ut ... constat quod ille saluabitur. quod dicitur
aps. quod iudicabunt per ... quod per rationem est de quo ...
et ... peruaricatores legis ... cum ... non dicitur
ad de mediatore. non quod non oportet credere nisi illa
duo quod dicuntur ... est quod dicitur intra per ...
non plus oportet habere fide media. ¶ Item ad sal-
uationem ergo oportet cognitionem morbi et morbi qualitatem.
morbi qualitas talis fuit ut dicit ans. quod non po-
tuit satisfacere pro ipso nisi deus et homo. ergo oportet credere
mediatorem et redemptorem. ¶ Item omnes qui saluabantur
aperte cognoscebant se non per se mitis. sed gratia dei se
saluandos. cum ergo gratia dei nulla sit nisi per ... sic dicitur
jo. i. gratia et ueritas per ihesum christum facta est. oportet credere saluan-
dos ex ueritate. ¶ Solutio. ... apud non sicut peccatum
non fuit ac salus nunc quod per gratiam. nisi per fidem mediatoris.
sed est mediatorem ... s. ... sed ...
... quibus medi... ... mediate
uel ... non ... in sententia ma. hu. qui hoc exposite
dicit. quia non tenebantur credere antiqui explicite. sed
non ... quod ... non soli illi quibus facta fuit reuelatio.
et alii qui ab illis fuerunt instructi. dum non instructores
illorum intelligere potuerunt. in statu autem innocentie non ...
adam clariorem noticiam habuit quam nos sed de diui-
nitate tantum. et de his quod pertinet ad distinctionem personarum.
sed non de his que pertinent ad reconciliationem ... per
... ¶ dicendum. ergo ad primum quod ... ad deum sufficit credere quia est.
sed non dicitur quia est. non credo quod suppono quia est ...
quod ... inuestigare ... ut ... cognitione. sed quia est de
... in quibus articuli ... reuelatione. et dicitur
quod inquirentibus et cetera. hoc facit ad spem et amorem.
¶ Ad aliud dicendum. quod quia est simpliciter ... non sufficit ostendere
de fide hoc modo quo tendit in deum per fidem. sed oportet quod
in aliquibus distinctionibus articulorum specificetur. quod non
est non modo ad ad. quia non modo cognitum ... sed
per ... distincto est cognitio ... et per hoc est ...
adsequeretur. ¶ Ad aliud ... quamquam ad ... sufficie-
bat. non sufficiat ei qui scit se esse in peccato. et non
posse curari per se ipsum. tamen non credo quod adam in statu
tantum crediderit ... sed post credebat quosdam arti-
culos. sed non credidit articulos qui pertinebant ad mediatorem.
¶ Ad aliud supponebat ... quod ... ma. hu. quod statim
sicut euidens ... apud modum ceperunt ...
et per ... reuelatio fidei. ut in hostia abel. et ...
... et hoc tangit ap. he. xi. fide plu-
ra hostiam abel. quam caym obtulit domino. et per
illam defunctus adhuc loquitur. ¶ Ad aliud dicendum ... quod ...
est quod aliquis fuit. quisquam ... sufficeret ad ...
dum se ... et reuelationem ... ab homine
inspirationis. ut ... non accepit. et puto
quod hoc non sic per dei prudentiam ... prudenti
te. et omnibus exhibere. dum modo parati sint ac-
cipere. ¶ Tertio queritur utrum fidei possit subesse falsum. et uidetur quod
sic. quia fides fuit de mediatore et de ... quod ali-
quo modo fuit possibile ...
lus ... quod aliter euenit. ... fidei ...
... fuit ... euenire quod credi. ¶ Item ... obi-

Utrum nostrum sufficeret credere de deo quod est et quod inquirentibus se remunerator sit

Utrum fidei possit subesse falsum

de habraham qui credidit se imolaturum filium et non
fecit. ergo credidit falsum. ergo fidei sue falsum sb fuit. Item
ud' p' sb ee falsum. sic aps uoluit ire ad yspaniam
et non fuit. ergo et fidei falsum p' subee. Item spei pot subee
falsum. quia multi sperat se habituros uitam eternam et nunquam
quam habebunt. ergo et fidei p' subee falsum. Item ponatur q' sacer
dos eleuet ostiam non consecratam. ipse in loco qui
consecratam eleuauit soluit cum non sit consecrata. ubi aliter credet
q' sit consecrata cum non est. ergo fidei pot subee falsum. Contra. dicit
philosophus q' uirtus est omni arte certior. sicut non subest
falsum. ergo si uirtuti ergo si fidei. Item fides est unum de his
de quibus est uisio imperfecta. sed uisioni non subest falsum ergo
nec fidei. Item ueritas diuina est super omnia uera. ergo
sancte sed adherens ueritati sancte. sed qui credit falsum q' sibi
non scitur. ergo non adheret fidei. Item fides est argumentum
et conuictio rerum non apparentium uel similiter. ergo est ipsa magis
certior quam diuina et que suppo certi. sed in sanctis
scientiarum angelis et in christo nunquam est de falso. ergo
in eorum fidei. ergo fidei non subest uerum necessarium
falsum. Solutio. tunc uerius quod uerum fidei subsistit uel nec
cessarium uel contingens. ut a contingens quod in
plures tempus de omnipotentia plura contingens leges eius
uniuersales necessarium sunt. quia aliter omnia essent nec
cessaria. remitti a peccato quod credit in articulo uno
audientes ei cui remittitur. ergo non est necessarium. ergo
fidei subest contingens. Item aliquo modo fuit necesse sa
nare mise et plerisque. ergo iste non fuit necessarium. ergo
potuit non esse. ergo fidei subest falsum quod est ipso. ergo fi
dei non subest nisi immutabile uerum non tamen necess
ario (?) ideo. quia sic dixi in quodam de ipso de stoicis necessitatem
aliquid est necessitas ordinis que est immutabilis euentus
consequentis. si an suppo. et si consequens mutatum
uel anus nunquam fuit. sed cum uisum sit contingens in
diuinis hic quod fides sit de immutabili. si est fides de ali
quo in tempore euenit tunc fides nunquam fuit de illo.
Ad primum dico quod fides fuit de mediatore. et hoc dico
quod fuit fides de hiis immutabiliter euenit mediatore
sed et quod auidis intellexi de hoc deo mediatore fore.
uniuersaliter consideratio. Aliter soluunt quidam ad hominem non
adorant. obi. n. sic. habraham credidit mediatorem
fore. hoc est de consecrato ergo est necessarium. ergo non est
necessarium. si mediatorem fore dicitur. n. quod in dicto
dependebat de futuro. et non se tamen et necessarium
preteritorum. et hoc non est. quia non fit in preterito. sed in ordi
ne fidei ad credit uel alii aliter dicunt. s. quod abraham
non credidit mediatorem fore. sed mediatorem esse
futurum. aliud n. est rem esse futuram. et aliud rem fore.
quia cum de re est futura n non in ordo in dispositione cau
sarum. ad eventum quedam qui expectatur in futuro.
et ille ordo siue res figit siue non dic. n. ph. in
dge. et quia futurus qui se recedit non incedet.
cum aut de mediatore est. tunc nouum. exemplum.
illius ordinis poni in futuro. et possit non euenire
ordine ipso manere. sed a gold. et bin in contingen
tibus de futuro. in quibus non non ordo uirtute locutio
nis in adiutus inferiores. et tamen et predestinatione non
ordo illuminatoris dic ad futura. quod illud certa est et eternus
ordinis erit futurorum et ordine ipsa. uni est n credit habitu

tamen quod x esse futurus. sed q' x in carnalis ad seine
suo in pi q' lo notar. ez. sz p' dca go est sita tps
et p' hoc pz go. ad oia silia. si obiciebant. Ad p'
dico q' non fuit de eodem fidei quo credidit habraham se im
molaturum filium. sed opinionis obedientie potius. et illi bii p' sb
ee falsum. Ad 2 et sequens dico q' illa n' sicut ad propositum
quia uox spei non est obiectum proprium falsum nec oppositum
falsum sic fidei. et non uox apostoli que cum exhibet oppinione
frustrari potuit inuoluto eo quod oppinio non euenit. sed spes
que dicit expectationem future beatitudinis. non habet obiectum
uerum. nec oppositum falsum. sed per frustrationem. abitudine
sequitur uel expectatum. non ad fructum spei. sed ad fructum spiritus
qui non continuat uitam bonam usque ad mortem sic fecit
iudas. Ad 3 dico quod hoc q' s. ixti est x. d. quia
dico. uel suppositum uel appo. ex parte adorantis. quod sacerdote
cum celebrauit et ueritas sp e uera. tamen non est ad propositum quia
hoc eodem quo dicit hostia consecrata non est actus
fidei. sed oppinionis. Quarto queritur cum articulis dicatur
eo quod artat ad credendum. utrum artat ad explicite credendum uel in
plicite. uni autem q' ad implicite credendum. per paucis, sicut n.
te credit ho quod nullo modo inpotuit contineri qui est
quidem quod dicitur per sermonem de quo supra habitum est quod
procedit omne credibile. sed quod ignorantur et angeli. nullo
modo innotescat homini. sed super ysaiam lxiii. quis est iste
qui uenit de edom. et cetera. dicit glossa. comminuta parte de
clarat quod quidam angeli domini implete misterium incarnationis
ad plenum non cognouerunt. Item ephesios iii. ut innotes
cat principibus et potestatibus in celestibus. et cetera. ergo in quo
neo homo tenebatur esse explicite. Item esto. in tertia
omelia super io. mihi honorabilius quod nobis angeli per Iohannem
uoce didicerint. Item super colligite fragmenta. per
de glossa. fragmenta in sacramenta mistica que per se capere
non potest. ergo uni quod non explicite artatur quilibet ad cre
dendum articulos. Item super ephesios iii. que sit dispen
satio misterii absconditi ab seculis dicit glossa. i. celati ab
omnium sanctorum cognitione. reuelati in sola notitia dei.
Item in nominatiuis scibilibus. facit ad sciendum implicite
tantum. quod tamen dubium est in paruulis. sic scio uel omnes
triangulos habere tres angulos equales duobus rectis.
et tamen possum dubitare utrum ille de hoc uel quo triangulo
glossa. utrum habeat angulos duos et cetera. ergo multo magis
hoc per fidem in fide. que tota est super homines. Item sic dici
tur articulus. ideo artare ad credendum. quia artat ex
plicite. tamen multi dampnati essent et damnarentur adhuc
hodie qui nesciunt articulorum distinctionem. Item
et per hoc et alia qua articuli ad credendum. quia ut dicitur
he. xi. fide intelligimus aptata esse secula uerbo dei.
ut ex inuisibilibus uisibilia fierent. Item fide
moyses natus occultatus est mensibus tribus et cetera.
et fide in habe mentitur. non periit cum incredulis et alii
multi. quorum articuli. et cum sit fides conta fide
accipiuntur. ergo uniuersaliter non artatur quis ad explicite
credendum. Item sed dicit inde. in sancta parte iniustus de Item de
de hoc. quod non uita mala nisi cognitum. sed quilibet
tenetur uitare peccatum infidelitatis ergo quilibet articu
lum. ergo tenetur explicite scire. Item gregorius
testificor in super omni homine et credere te. quia
debitor est uniuerse legis faciende. ergo alium suscipit

fide. nec tm̄ ē scire uniusos articulos fidei. ul' ē
de expliate. ¶ Jt̄ si sufficeret impliciter cred'e dm̄
omnipotentē. 7 remuneratorē quoquo uelle; m̄. tc
g phi. 7 multi he'. huissent fide q̄ tm̄ ē. admin'
huissent fide implicitā. g exig'r fides explicita.
¶ Jt̄ leu. xiiij. de emundatōe lepsi. dr̄. offerat p
emūdatiōe sua. sextariu' olei. ū dic' glō. q sextarius
ē uilissima fidei cfō. ū si plus ē effundi sim'. de
fic. g tc offerre totā m̄sura articulo7. ¶ Jt̄. deu.
xxvij. pcip' q aptte 7 lucide lege scribat sup
lapides 7 d'tat. glō. q laici ī lapides. g lucide
7 distincte tēt' scire arti'. ¶ Jt̄ fides ē ex auditu.
audit' a pub' x. ut dr̄. ro. x. audit' aūt 3 expli
cat' 7 l' ūb dei. 7 n̄c implicite ppōit. g ū q fid
lis 7 explr̄e d3 cred'e os articulos. ¶ Jt̄ ūg ui
de q laici capiūt 7 examinant de arti' fidei occultissi
7 sim̄ enim' aberrare 7 nescire reliquitur p
he'sis. g ū q tman' tales expl'e 7 cde. ¶ Jt̄ pui
aliq' uetula simplicē 7 pia h'nte reū'a ad pasto
rē suū. d quo ū mali sēit audire ab ipō pastoē
suo he'si. 7 cd'it eo q putat ēē cdend' quicquid ipe
dic. nūqd dicem' eā dapnari simbzi statu talu
ul' ineitur 7 ophendi. siquid eā ē cdei p he'. ū q n.
quia ignō exeat a toto. sīā dicis q sic. g ipā tē
ri articulos cde expli'te. 7 no docta a alio. quia si
ipā docei d3 a ppō pastoē docei eā optebit. ¶ Jt̄
caritas ē d diligēdo dm̄ 7 pxim̄. 7 ut3 o3 cog'sce dis
tincte g 7 a simil' se hat fides ad articulos. ū q fi
des distincte scire d3 articulos. ¶ Sol. Sine pudi
dico q n̄ ante aduētū x̄ nec post aduētū sine re
uelatōe 7 cd'e tē explr̄e scire articulos. s3 implicite.
s3 h' suppo no crissime tn̄c dubitās. q reuelo sit ecce
7 sup fita ē ecce. 7 quicq3 tales ē illi uocat' maio
res. quia ab illis alii sunt instructi. 7 hoc alr̄ fit m
7 alr̄ antiquitus. antiq'e n. fiebat ad man' forē ar
ticlo7 illa reuelatō. s3 mō fit ad expōm eo7. quia
os sunt declarati q o3 cde. simplices ig' an aduē
tum. 7 simplices post n̄ tenet' scire expliate.
s3 implicite cde n̄ ig' docti 7 amaiorib3. 7 doctrina
ī tellu cape potuer. s3 illi qui scesserunt mi tebat
pp doctrina uniūsam. que tūc erat. isti a plus
pp doctrinam ueritatis expssam 7 aptā. ¶ Ad. g adp.
q ḡ hec obi. q h'o dic uer7 s3 dup' cog' explicita
7 implicita. n̄. n. o3 me cog'sce oēs malū impt'. sed
tm̄ cog'scere ī sub 7 salio sap'. s. si ad ocerat du
b'm an sit malū recitum ad sapiēte 7 iudi' ille
uitabo. ita in fide. si q doē ppai rectā ad saedote
7 iudicio illi cdam. ul' n̄ cdam. ¶ Ad a dd. q de
bitor ē uniusse fidei impl'r'e q ū omo disc'dat.
¶ Ad a dd. q phi 7 he'ci no cdiderūt impl'e. q2
discedidūt. implicite a cdētes nullū articulū dis
cdit. l3 expliate nesciat. ¶ Ad a dd q m̄sura
īple no discēnedo aliq ut dcm̄ ē. ¶ Ad a dd. qd
hec caūt ē ut sepe 7 lucide explaē laicis. s3 h'
mō p' fidei tpr̄ grē. 7 tm̄ quia seniū aīe h'nt no te
nē scire ita expliate. sic explat eis. quia ipi
recapiūt explicatom p sua ptate intendi. 7 m

sm̄ ud'e explicatis an aduētum a no potuit h'. n̄
put tpr̄ pmissit. s. in nubra. 7 in typo. 7 io illi
m̄ reluitur quā iñ. ¶ Ad a dd. q l3 fides distic
te 7 auditu recipiā tn̄ a simplici idq audi no in
telli'. n̄ s' īuolue. 7 no distincte ut dcm̄ p'. ¶ Ad
a dd. q no relinquūt laici p h're'cis pp id q n̄ est di
stingue scire quosdam articulos. s3 quia pena eis
3 dīt. hoc. n. si no posst n̄ s' infidelitatē ab h're
ticis acceptist. ḡ q'. si. n. io cōbureret. quia ne
sciret distingue ar' aq ul' expliate. 7 ipi inqui
sitores h'ticor cōburendi ēēnt. quia n̄ ipi etiā m'
tū bn̄ sciūt. ¶ Ad a dd. q laici isto. dubie v'tat
doctores. s3 os doctores scordant in h' q mortalr̄ pec
cat discedētes articulū ptinaciter. sīā dubitet ptinacia
cuidenti d3 qtecep' h'ri ē. unquidā dīt q si op'b3 pie īsistat
in cessat. faciat deq3 potuit. q d illū ī'ia. q sic illi
saedoti cdend'. ītali doē. sīā no fecit quicqd p
eam sine cera eis imputz. s3 quia l3 p'o sup' ī stu
tuendi ī illā possim' iueire rom. iōo alii air dīt
q sic dūpto articulo qui recta sollepniat. tc
d3 examināe ap aliqs. ut in cōi decl. q fides n̄e
uni. s3 x. 7 tc in stri p'. sīā ē d occulto aliq ū
forni: no ēē inaltau. s3 sig. no d3 hoc suscipe. q2
sū uires suas ē n̄ s' h' dōe. s. si cdat hoc ulls eccā.
7 tūc d3 remanē in fide iplicita 7 apue eū ē d
co' x̄ quig d foē re 7 ipā turpitudo actus. sat ostr̄
ei q mor peccm̄ ē. tn̄ iste cas' sepe ē in ḡfessiōib'
occurrit pp libidine saedot. q quib3 dā mulieribus
suadetur. ¶ Ad ult. dd. q no ē sic. dcat ee q2 cāus
qui obm tm̄ q no rom 7 no distig' q2 n̄ diligit
pxim n̄ m̄it. fides a pmicrē ē cdam cog'ni ī intel
lctu. 7 ad' no os suffiat. ¶ Fides quippe ma
g dr̄ cog'ne 7c. h' n̄ ēē h' p determinata ut dcm̄
est q non cēat quantitate articulo7. p. pene qd
attedr̄ nūs m' q'a fidi. ¶ Jt̄ nūquid ncedēd
ē eqlr̄ ēē mag in fide iomib3 articul'. ul' no. n̄
q no. quia quidā articulus ē d dīnitē. quidā d h'uite
7 maior ē articulus d dīnitē q d h'uitē. ¶ Jt̄ ū q
max'm ad cditū sit q no ē articul'. 7 d rī fialm
ē adcdend'. ut co' x̄ ēē exeūs s' be panis 7 uini.
g ū q fides n̄ tātū mag sit articulo7 ḡtitate.
s3 7 alio7 q no ē articuli s3 adiuncta articul'. ¶ Cul
tius q sicol x̄ ē p altari no ē articul' s' q ḡtin'
ut adiunctū p'na. ū q s' ō l p'o' faciedi s. q2 dic
amb'. q. roa redder quo ēē pōsit. quid mag'm ē
sismo x̄ cētura mutat. ico' suū q d no cditur
ora. ¶ Jt̄ ū q adiūgā articulo passiōis. q2 ī dr̄
ap. j. co7. q quoq3 manducabitis panē hc etā
lice dn̄i dibetis morte dō annūciaīs. do n̄ ueniat.
cipe dō. m'. xxvij. h' facite ī mea cōmemorō.
s3 ū ad h'e. q reducitur ad illū scā eccam catholicā
scor cōmuniōne. quia ipe panis collectus d m'ltis p
fidelm ḡnis puss' sig't unitē ecce collectē
d m'ltis pps fidelium. ut dic ap. 7 au. ¶ Jt̄ hoc ū
ostedē. n̄. grēce. q2 io lat. grēce synaxeos uocat.
eo q ḡtcat ī pane ūite fideles. ¶ Sol. dd. ad p'm
dd. q ḡtitas ar' no dr̄ s3 quo ad nūm q cēat

q̄ tm̄ ē

Sol

aduētū

Qō d' magnitudine fidei

Sol

Sol

vel decrescat. Set potius quo ad quantitatem dignitatis. Quelibet habet, per hoc quod subiciatur ei prima veritas. Nec tamen hec illa enumerat, que in his omnibus crescat, set ad ostendendum in quibus crescat, et in quibus non crescat. Ad aliud dicendum quod illa summa est penes iiii. que sunt in fide. Est enim fides consideranda in se, et sic dicitur maior articulorum quantitate, qui magis sunt quia nichil habent nisi honestum, utile et divinum. Et sic non est de legibus aliarum nationum, que credunt turpia et dampnosa. Ex parte autem credentis fides est in corde et in confessione oris. Sic dicit apostolus: corde creditur ad iustitiam, ore autem confessio fit ad salutem. Ex parte credentis quo ad intellectum et affectum: secundum intellectum crescit cognitione, quo ad affectum devotione, penes confessionem a constantia perdicentis, gaudentia confessionis coram regibus et principibus. Ad aliud dicendum quod quo ad obiectum articulorum quod est prima veritas et quo ad finem qui item est prima veritas, et quo ad finem qui intentus est admonens addendo, quod tamen est prima veritas equalis est fides in omnibus articulis. Set quo ad hoc potest quod attendi articulorum diversitas, quod est quia unum creditur in quo veritas hoc modo et in alio expressius. Et in eo credi non est equalis. Et hoc dupliciter. Quidam enim dignioribus exprimuntur quam alii ut probat obiectio. Quidam autem minus repugnant rationi quam alii. Et ideo illis fides minor est. Sic maior est fides in deum esse trinum et unum quam idem esse unum. Ad aliud dicendum quod corpus Christi esse in altari et sic de pane et vino, meo iudicio ad unum pertinet: quia eadem hostia nunc ymmolatur que tunc ymmolabatur. Et in illo memoria iteratur quod semel pro omnibus est factum. Ad id autem quod obicitur de oppositis, dicendum quod de oppositis quodam modo probatum est omnium articulorum. Unde et ante gratiam articulum incarnationis habebat [illegible] sic probari dicens quod non est impossibile apud deum omne verbum. Et ideo illa obiectio non concludit. Ad aliud dicendum quod de sacramentis est effectus illi sacramento, et non reducitur ad ipsum ut ad unum. Et ideo dicitur [illegible] quia sacramentum est similitudo eius cuius est causa. Ideo et habet ille [illegible]. Quibusdam videtur quod sufficeret illis iiii. credere scilicet natale mortem etc. Et hic queritur inde, una ratio dominibus esse, quod vel [illegible] potuit credere explicite vel non. Item queritur ut nunc tantum illi iiii. magis debent explicite credi a simplicibus quam alii. Ad hoc dicendum quod ex quo fuit morbus ad salutem exigebatur contra morbi et propter liberationis necessitatem. Et ideo exigebatur credulitas adventus mediatoris, meo iudicio implicite saltem specialiter maioribus in illis quibus data fuit de spiritu meo revelatio, vel qui per doctrinam ab illis receperunt. Per contingentia a liberatoris non potuit esse liberatio, ut supra probatum est in presenti satisfactione probabili. Et ideo implicite exigebatur credulitas mortis implicita satisfactione a creditis. Exigebatur necessario ut omnes per se ipsam restitutionem beatitudinis perdite que fit implicite credendo. Per internecionem penarum tantum salutis contempnentium quantum ulterius per adventum adiudicandi. Quia isti quatuor amplius credere oportuit, et per hoc patet solutio ad primum et secundum. Ad tertium dicendum quod quia modo quia ista sollempnius et frequentius predicantur in ecclesia. In iudeo qui aliquo tempore fuit Christianus exigitur ut istos iiii. explicite credat, et non sufficit implicita fides in forte in aliquo adulto noviter ad fidem converso. Quid de Johanne Baptista documentum assumit etc. Hic opinio videtur esse heretica, quo adhuc quod in simbolo apostolorum exprimatur in parte articuli, quod posuit Thomas, descendit ad inferna, tertia die etc. amorum. Item Augustinus in libro de expressione spei scilicet dicit quod necessarium est ad salutem credere descensum ad inferos. Item Gregorius exponit versus per solum Gregorium, dicit et concordat quod Johannes in hoc non dubitavit per se, set gessit more discipulis videntibus et dubitantibus. Et hic apparet

quia dicit de hoc non potest. Si ipse vel palam descensurus esset ad inferos. Set post ostenditur discipulis argumentum sine dubio. Et hoc accipitur ex eo. iii. in multis persuasionibus ostendit Johannes discipulus, quando dixit ipse nuntiis Christi. Aut esse: quia qui de celo venit super omnes est. Ergo puto quod temeritas sit dicere Johannem dubitasse. Et ideo est dupliciter ut dicunt hec verba exceptio Gregorii. Dicitur quod potius dubitare de morte descensus hoc propter se ipsum. Et ideo misit discipulos eius [illegible] Christi ut visu confunderentur et Christo adhererent. Item de Cornelio etc. Et hoc percipitur propter ubi Augustinus, quem habet in libro [illegible] vel non virtus fidei esse prima virtutum ut [illegible] xxxiii. [illegible] Ergo prius venit ad fidem, set post per fidem venit ad iustitiam. Item non oporteret in aliquo modo credere, ut ibidem dicit Augustinus. Ergo videtur quod forma sit quod Petrus fuit missus ad eum ut doceret eum fidem. Si forte tu dicas quod habuit fidem implicitam, set postea explicavit, hoc non esse videtur, cum Cornelius fuit de maioribus et explicatam debuit habere fidem. Solutio: puto quod Cornelius puto habuit fidem explicitam, sicut tamen implicita sufficeret ei, quia non erat de maioribus nec dignitate set non de maioribus in revelatione. Fidem autem explicitam quam habuit fuit de Christo incarnato velata adhuc eius tempore, ut supra dixi. Et ideo missus est Petrus [illegible] determinaret ei articulos quos explicite credidit. Quantum ad certam temporis determinationem, ne eum apostolus videretur expectaret quod ipse Petrus venisset docere. Et sic intelligit Augustinus, quod dicit missum Petrum, ut instrueret ad fidem, id est ad fidei determinationem, non articuli explicationem. Et hec determinatio, ut supra dixi, accedit fidei in illa fidei parte in qua est [illegible] paucorum. Illud autem non est pretermittendum, quod fides etc. Hoc non videtur quod multo plus credimus quam amemus, quia non est quod non credimus et tamen amor deficit. Item in libris moralibus non est necesse quod hec amemus que amanda esse cognoscimus. Ergo nec in spiritualibus est necessarium quod hec amemus que credimus esse diligendum. Si forte dicas quod hoc quod dicitur hic intelligitur de ipsis habitibus, qui sunt infundendi et continere [illegible] gratuitu faciente. Hoc non esse videtur, quia oppositio non sunt infundendi cum illa set sequitur ea sicut tamen ex illis. Item videtur quod premissa equalitas potest fieri actuum virtutum in ratione consideranda est. Ergo videtur quod omnium fere solo nulla est dictum, quod hoc intelligitur penes habitum spiritualem quantitatem. Si forte propter hoc dicatur quod non est verum, quod dicitur hoc est de [illegible] et apocalipsis xxi. ubi dicitur quod latitudines equalia sunt. Et dicit glossa quod latitudo est fides, spes [illegible]. Item infusa una virtute infunduntur omnes propter gratiam a qua nulla separatur quia quelibet est pars illius virtutis. Ergo per eandem causam aucta una augentur omnes. Ergo sunt equales. Item si omnibus accidit ista equalitas, quare potius hic magis de istis de tribus quam de aliis. Item Gregorius in moralibus perhibet dicit quod caritas magna operatur si est. Sicut desinit operari caritas non est. Ergo numquam est opus sine caritate. Solutio: dicendum quod ista equalitas dupliciter consideratur scilicet secundum habitum et tunc est inter tres virtutes, et secundum actus et tunc accedit quartum quod est opus. Set dupliciter potest attendi operatio secundum actus: vel secundum relationem ad id quod dat actum, vel secundum relationem ad id quod informat eum et relinquit. Si modo primo consideretur actus non puto quod verum sit quod opus uni virtutis equale sit omnium actuum, nec quod opus eiusdem virtutis semper sit per se tot [illegible] virtutis, quia [illegible] fervens diligere quam caritas magis sit in corde, et contingit tamen [illegible] diligere quantitas in corde, sicut consideratur relata opus ad id

So.
qo Utrum Johannes dubitaverit
qo Utrum sufficiat [illegible] ar. explicite credere
So. Si qui [illegible] quia alii
So.
[illegible] q(uare) n(on) potuit dubitare d[illegible]
So.
qo Utrum Cornelius fidem explicitam habuit
So.
qo Utrum virtutes theologice sint pares
hic
So.

q' informatur cum. cum hoc sit ergo. tunc dico equalis est. quia
minor operis ingnem operis magis gratia creata informa.
plus valet ad sui meritum uite eterne. quam maior
cum minore caritate informante relicte dicendum.
ergo ad primum. quod illa obiectio procedit de operibus comparatis ad li
berum arbitrium quod minus stat a cum. quod quia diuersi
mode se habet in deuotione uel tantum. sic homo numquam
in eodem statu permanet. ideo et actus differentes
sunt. sed in operibus comparatum ad gratiam. elicitur et informante
sunt equales. Ad aliud dicendum quod non est simile. ut in ca
libus et actionibus. quia ille non uniuntur. sic uirtutes in
gratia. et ex illa unione est quantitas una. augentur
omnes. et ideo equales sunt omnes. Ad aliud dicendum quod hoc
verum concedo. quod hoc non intelligitur de habitibus tantum. quia licet
omnibus accidit uirtutibus. sed specialiter attribuitur iustitie
quia iste theologice. ut immediate in deum tendunt.
et omnes alias. quod conducunt in deum in deum dirigit. adque
refertur omne opus nostrum. Ad ultimum dicendum quod in
tellectum dant gratia. sed operibus actus ad habitum informante
et non ad liberum arbitrium ageris. Concedimus tamen
quod quidam difficili se expediunt hic dicentes quod non
intelligitur equalitas in se. sed in genere tantum. uidelicet
quod una sit magna et alia sit magna et cetera. sed quia
non sit quod tantum per equalitatem. sed non stat solo quod
equalitas exprimitur in littera per tantum. quantum ut patet
inspicienti

Cxxv. d. Est autem spes uirtus. qua spiritualia et eterna bona sperantur.
Postquam tractauit de fide agit in littera. de spe. de qua de
terminat duplicis. scilicet in se. et respectu spiritus. vel potius supe
est inuestigare. In se autem tangit tria de spe. scilicet quid
sit. et in quo quaeritur a fide. vel et sic fides in spes.
et in quo distinguitur a fide vel distinguitur tamen spes
a fide. et ex hoc patet diuisio. sententia plana est in littera. incidit
autem circa litteram tres quaestiones. quarum prima est. an sit spes
ingenere uirtutis. Supposito quod sit uirtus. quaeritur utrum
uirtus separetur ab aliis quibusdam uel coniuncta illis. tertio
quaeritur in quo vi anime sit spes. et quis sit actus eius et obiectum
tenuis. Quod uirtus autem quod spes non sit uirtus sic. ab ea tullio et
aliis quibusdam. post spes una virtus est nullum passio
nem. nulla autem passio est uirtus. ergo spes non est uirtus.
Contra omnis uirtus determinatum habet actum et obiectum. spes
autem non habet sed determinata. ergo spes non est uirtus. probatio
inducendo in singulis. patet per hoc quod expectare
non dicit actum. vel cognitionem. sed in nobilitate. post hoc
obiectum autem spei est quod ex bono expectat in futurum ergo sequitur
quod non sit uirtus. Contra philosophus in vi. phisicorum post
rememorationem depictio. sic spes est de futuro. memoria autem quae re
mane non est uirtus. ergo nec spes. Contra timor passioni
nullum opponitur spes de uno tempore sed obiectum spei timor.
quia spes de futuro bono. timor autem de futuro malo.
constat autem quod timor non est uirtus. ergo nec spes uir
tus. Contra augustinus dicit quod anima est imago dei secundum trinitatem
ymaginem secundum potentiam intelligendi. et similitudinem secundum potentiam
diligendi. ergo uidetur quod in mente non sint nisi due uirtutes. ergo due
tantum uirtutes perficientes. sed in potentia intelligendi determinatur perficit
a fide. in potentia diligendi a caritate. ergo uidetur quod spes non perficiat
secundum ordinem in deum. ergo non est uirtus theologica. et constat quod
non est cardinalis. ergo nullo modo est uirtus. Si forte dicas
quod non est potentia. affectiua bifurcata. et una pars eius
appetit bonum. et illam perficit caritas que dicitur concupiscibilis. alia
autem pars detestatur malum. et illam perficit spes. hoc non oportet
esse uerum. quia quamuis uis est appetitiua. sed in obiecto detestatiua
sui generis. ergo penes hec non accipientur due uirtutes. nec due
uirtutes. Contra omnis uirtus est de difficili. et bono. spes
autem non sic. ergo non est uirtus. probatio mediae est quia nichil
difficilius habet expectare. Contra augustinus uirtus est bona qualitas mentis etc.
hunc autem que uocatur que spes non operatur in bo.
sine nobis. ergo non est uirtus. probatio mediae est. quia spes est
ex meritis. ut dicit magister in littera. Contra et sic est de spe
mala uidetur esse mercenaria. et ita caret ratione meriti. quia
expectat retributionem. cum igitur omnis uirtus sit meritoria
spes uidetur non esse uirtus theologica. uirtus enim theologica non est
medium. sed supra statum et dimissum. spes autem est medium inter sup
statum et dimissum. ergo non est uirtus theologica. plura autem prima ex
hoc. quod supra habitum est de fide. quod fides siue unum simul uirtutem
perficit. et supra omnia. culpa hoc non est cogitare aliquem
excessum. Contra secundum dicitur et secundum ambrosium. in littera. de dilectione dei
autem diligendi deum dicitur est. modus sine modo diligere. ubi quod
et non est excessus. media a plurimis. ergo quod extremum
spei in uirtus est plus. et est uitium. et extremum in defectu est
desperatio et est uitium. ergo spes non est uirtus theologica. ut
ut. Item probatio. cor. xiij. nunc autem manet fides. spes.
caritas. tria hec. maior horum est caritas. quicquid autem uirtuti connumera
tur uirtus est. sed spes ab apostolo connumeratur ergo est uirtus.
Contra theologice uirtutes consumant edificium spirituale. et illa autem
fides fundat. ut supra habitum est. caritas autem consumat. ut in dicitur.
ergo exigitur spes ad erigendum cum ergo medietas sit edificet
uirtus. spes est uirtus. Contra nichil saluat nisi uirtus. spes
saluat. ergo spes est uirtus. probatur per hoc quod nichil saluat
nisi quod est in ratione boni meritorii. et tale est uirtus. sed secundum
ro. viij. uidetur dicitur. spe enim salui facti sumus. Solutio
dicendum quod spes est uirtus theologica. quia perficit secundum ordinem in deum
immediate. in hoc enim differt theologica a cardinali. quia theo
logice rectitudinem actus tamen habent in deo. et finem.
ut fides tendit in primam ueritatem. spes autem in biti
glorie in uirtute indeficientem. caritas in bonitatem. cardinales
autem actus terminat in eis et finem ponunt in deo.
ut temperantia terminat actum in passionibus et inanis est nisi separat ut
sed finem ponunt in deo. quia hoc facit propter deum ut igitur
intelliguntur obiectorum solutio. sciendum quod spes equi
uoce dicitur in. et ex his diuersis. in diuersis potentiis. et consilia
ponitur ei opposita. quandoque est in genere passionis et hec
modo consideratur a philosophis. et quia passio est illata in anima
sensibili quia sic dicit philosophus omnis delectatio est generata in sensibi
lem animam. ideo tunc potest ei opponi oppositum in genere passio
nis. eo quod oppositorum sit idem genus. hoc autem oppositum
autem accipitur penes obiectum solum. et tunc est timor
secundum quod ipse passio est futuri mali. autem penes dictum temporis
et figuratur et tunc opponitur ei de recto. que extremitate
est. ut dicit philosophus. quia autem post magis mor uel actus. ut ro. ij.
viij. uidetur dicit apostolus spe enim salui facti sumus. quia autem iij.
post profectum spei. que habet in anima. uiuit enim. anima
et certificat de futuris bonis et bonis non entibus
tamen ut fides quod dicit enim esse futura quedam. sed

q° utrum spes sit uirtus

So.

spes dicit consequi debere sic dicit apostolus he. vi. confugimus
ad tenendam propositam spem. quam sicut anchoram habemus anime
tutam et firmam. et ro. v. scientes quod tribulatio pacientiam
operatur. pacientia autem probationem. probatio vero spem. glo. id est certitudinem
spei. quia sicut dicit gregorius. tanto fortior spe quisque
iiii in deum surgit quanto maiora pro eo illi pertulit. quia est post et propter
respicit. ut ad ti. ii. exspectantes beatam spem. etc.
id est rem speratam que est adventus glorie etc. Sed contra quia per
virtutes theologicas perficitur anima ad sperandum. et sic deceret quod sicut dicit
glo. ti. ii. exspectantem beatitudinem que sub est spei virtus
per se ergo dicendum ad primum quod est impedit hoc. Ad aliud
dicendum quod exspectare non dicit totum actum spei ut infra
patebit. sed sperare dicit eum. sicut diligere actum dilectionis
et credere actum fidei. Ad aliud dicendum quod in illo processu
est impedit equivocatio. ut prius habitum est in distinctione.
Ad aliud dicendum quod pertinet autem actus virtutis. ideo post affectiva.
ut diligere. impleri vires complentur sed licet
vero consequens. et ita. et ideo ad obiectum dicendum quod non oportet
detestari malum est virtutis. ut irascibilis. sed post causam potest
est fugere suum malum. sed irascibilis est excludere malum
pugnans quod arduum est et difficile cavillatur. et irascibilis
consurgit in malum finis. et in malum id est quod est ad
finem. et sic quod surgit in malum finis sic perficitur fortitudine et sic
per solo. ad aliud tamen secundum. quod illa fundatur super
quia quod dicit augustinus. de trinitate lo. de preter suppremam
animam que pollens habitus ordinatur in deum sicut est interius
continuum. et non perficit habitibus ordinatis ad opus. ita accipiatur
per imperfecte. id est proiicit resultare tamen inferioribus. ut in
ar. credere. et non est. et h. Ad aliud dicendum quod difficile et bonum esse
quod est virtus differentem tamen sed difficultate et tamen
medium. quod est per equidistantia impossibilibus. sed pertinet ad
superiori ut resolvitur sunt providere. sed in virtutibus theologicis
est difficultatis elevare animam ex se. et supra se. sic elevat fidem
totum ut abneget se et supra se credit intuitum. quod nescit
plus etiam spes elevat animam. in spe et eadem. quibus
videns non est pervia. et ab huius que ut videt elevetur ad
tendendum et que non videtur et scit elevetur. ut proposita
more privata boni. tendit in summum bonum. quod quia fide
etiam est magis difficile. omnia difficile [illegible]
et bonum theologice virtutis [illegible] est
honestum. et relatum ad [illegible] quod
illa enim secundum supponi [illegible] nobis
sine nobis operatur [illegible] spei
actum. et dicitur spei [illegible] pro
venit ex meritis. [illegible] in
certe est deus et non [illegible] spes
sed ex parte mereri perspicuum est gratie et in nobis medio
et de hoc non certat spes. Ad aliud dicendum quod spes est theologica
virtus et illa quam habet extare. dicendum quod non exstat sed tamen
corruptiones dicendum bonum spei. sic etiam spes fit et largitate
desperans et contrarius illam negligit presumens. omnis enim mediatio et
excessus attendi secundum eandem materiam. quod est hic.
desperatio et contrarius illa negligit quod non habet tamen hoc quia sed tamen non sit hinc dicere et
deficere. sic in quibusdam aliis virtutibus consuetum. sed post sic
fides habet oppositum infidelitatem in triplici extremo
patet. diversorum que exigimur ad fidem. et caritas sic habet op
positum odium et timor. et non tamen dicendum ad medium de
hac spes. et hoc patet ex hoc quod ex parte rei separate numquam
est nimis. tantum enim super omnia spes habetur et largitatem

creature. et non presumens non excedit in spe. nec desperans
diminuit in spe. sed post utrumque corrumpit. sed ad quod exigitur
ad bonam spei. Contra probat hoc. alia ratione quia medium
habet rationem oppositis ex utroque extremo sic largitas ex pro-
digalitate et avaritia non autem dicitur sperans qui sperat sperata
et non sperat non speranda. quia sed hoc dicitur presumens q. sperat sperata; nisi sperata; et sperat q. n
sperat speranda nisi non speranda sperat. quod falsum est. quia contrarii
illi sunt quod id. quod omnino et supponitur speranda. sed sperans pro
videt aliud autem corripiendo. Contra alia ratione probat quia
si spes esset medium. ita contraria extremis. accipit ad rationem
extremorum. sicut fortis secundum philosophum ad audacem est timidus.
et ad timidum est audax. sed non sic spes dicitur desperatio ad
presumptorem et presumptor ad desperantem et hoc sic dicitur contra
qui dicunt spe esse mediam inter desperationem et presumptionem.
eo quod ipsi patet nomini virtute esse medium per unam
rationem quod absurdum est. quia ut in moralibus ut dicit philosophus
in v. ethicorum est per rationem unam. Secundo queritur utrum sit
virtus separata ab aliis quibusdam virtutibus. vel coniuncta
illis. videtur enim quod coniuncta. quorum enim est potestas una.
horum est habitus unus. ut non separati ad invicem. sustinere
autem et exspectare est longanimitatis et patientie que sunt
partes fortitudinis et hec sunt spei. ergo videtur quod spes sit coniuncta
illis. Item ea que perficiunt animam contra affligentia videntur
esse partes fortitudinis vel coniuncta partibus eius. spes autem
sic perficit animam. ergo est pars fortitudinis vel coniuncta illi. probat
autem prius probatur quod fortitudo est perfectio anime contra affligentia
et insurgentia adversa. ut dicit sanctus. sed sicut scribitur xiii.
proverbiorum. spes que differtur affligit animam. id est res sperata.
ergo indiget spe ad illud. Item contra dicitur quod sit virtus
coniuncta timori. innatis idem est movens ad recessum a timido
aliquo. et accessum ad timidum adquirere. sicut ad circulum et in
dorsum. ergo sic est in moribus. sed spes est movens ad
timidum adquirere. timor autem ad timidum aliquo. quia ad bonum
movet spes. et a malo movet timor. ergo spes et ti-
mor sunt idem. Item aversio et conversio in peccato non faciunt
diversum peccatum. ergo in opposito adversio a malo et conversio
ad bonum non faciunt diversam virtutem. ergo sunt eadem
virtus. Item eadem est fides de penis et premiis. ergo eadem
virtus fugiens penas ut timor et sperans premia ut
spes. Item secundum eadem est disciplina. fugere a et prose-
qui habitu sunt opposita. ergo ipsorum una est scientia et virtus
virtutum. Item una virtus non media est duarum mali-
tiarum. timor autem est inter desperationem et presumptionem. sed autem
et spes et timor sunt eadem virtus consimiliter in quod spes
non sit non continua omnium virtutum. quia spei est exspecta-
re hoc autem aliud est in premiatione in nobilibus virtutibus
ergo videtur quod spes sit non maior virtutis continuatio. ergo
non est virtus separata ab omnibus aliis. Sed contra eminentiam
singularem a propheta. ergo est una singularis virtus.
Item super illud signatum est super nos lumen vultus tui domine
dicit augustinus. quod signaculum creatoris est gratia secundum fidem. spem.
et caritatem. et job. i. dicit gregorius. quod tres virtutes theologice
significantur per tres filias job. ergo est virtus singularis.
Solutio dicendum quod spes est virtus separata ab aliis. et habet
actum singularem. ut infra patebit et obiectum in ratione sperati.
Ad primum ergo dicendum quod longanimitas et exspecto et sustineo
et quod dicunt conditiones sperantis et fortis. sunt enim condi-
tiones speratis. sed interiores in eo sperato quo non af-
fligit prosequitur. sed per accidens. id est quod differtur. sed per quod sit

[q°] [Volo / ... spei]

[So]

congredies fortis dicitur qui fortiter cum iniustitia eius quod presens
fugit ex confidentia victorie et finis. quia non semper
manebit passio. Ad 9 id autem quod obicitur quod fortitudo
est contra affligentia etc. dicendum quod hoc intelligitur de affli-
gentibus per se non per accidens ex dilatione. Ad 10 dicendum
quod ille ratio nichil valet. quia non actus spei in ratione
moventis a malo in bonum. sed potius ratione eliciti actus.
timor autem sufficit movere a malo in bonum. sed non simul
est motus a malo actu. sed a minimali tunc motus a ma-
lo habitu ex confidentia pene et amoris dei. non enim sic
dicitur spes movens quod perficiat id quod incepit timor
unde patet quod non omnino faciunt ad propositum rationes ille.
Ad 11 dicendum quod impetus unius est ratione alterius. non
enim auget. si non haberet illud. sed hic non est sic. immo
spes non fulcitur quia timore. non enim respicit penam.
sed largitatem dantis tantum. Ad 12 dicendum quod fides
est de illis ut sunt veritas in eternitate articuli et sic non habet
et non diversis habitibus respiciunt. Ad 13 dicendum quod spes et
timor non sunt contraria. informis enim non salvatur
cum fide et forma. cum casto timore. non sunt contra-
ria. quia spes est gloriosi consequendi. timor autem habet
oculum ad penam. et hec non opponuntur. pena enim et pre-
mium non opponuntur. sed quod unum est abiectum. et aliud
ut condignum. Ad 14 dicendum quod sicut supra dixi. spes non
est virtus determinans se medium. exigere magis. et hec
desperatio et presumptio opposita in ratione corruptionis. tunc
timor non est medium illorum. quia timor tamen
separatum. et desperatio supponit culpam irremediabilem. unde
non est quod obicitur. Ad id quod ultimus obicitur dicendum quod spes
non dicitur exspectationem. sed spectationem. et hoc dicit plus
quam sperans ——— extendit se sic eadem et amas
suo modo intra spiritum. et habet eam suo modo. sic eadem
et amas. Tertio quid in qua vi anime sit spes. et quid
sit actus eius et obiectum. et finis. videtur autem non esse in irascibili.
quia omnis virtus anime est exspectare adquirere appetitus et
——— cum habet ... Spes autem dicit exspectationem
eius quod appetit. ergo non est in irascibili solum. sed omnium virium
vero. Item spes diffinitur in una quod est certitudo exspe-
ctationis. sed certitudo dicit cognoscere. ergo spes est in ratione.
vel intellectus. non ergo in irascibili. Item anime et ...
capitur quod ab aristotele. in fine primi ethicorum dicitur
quod irascibilis est pars anime sensibilis. ergo sensibilis
anime non sit immediate ... quod spes quam in
medium ... fertur non sit irascibilis ... actu eius.
actus enim potentie anime consueverunt denominari. sed non ipsi intel-
lectus. actus intellectus est ... ille. et sic de aliis. spirare autem
non nominat actum irascibilis. ergo videtur quod non sit actus spei
vel quod spes non sit in irascibili. Item quid dicitur sperare
vel exspectare vero quod nichil. quia ita dicit apostolus ad romanos viii.
de habraham qui contra spem in spe credidit. et addidit et sic
longanimiter ferens adeptus est repromissiones. ergo nichil
quod nichil dicat nisi exspectationem solam. Item per so-
lam exspectationem diffinitur cum dicitur quod spes est certa
exspectatio future beatitudinis. Item quid dicitur exspe-
ctatio. sed dicit tamen immobilitatem in loco virtutis. ut
vite. tunc nichil addit super virtutes alias in genere.
et hec non dicit actum specialem. ergo spes secundum hoc nullum habet specialem
actum. Item quod dolo eius et fine. sic est dicendum quod obiectum eius est beati-
tudo sicut ... dicitur cum diffinitione supposita. tunc videtur quod spes
sit omnis virtus quia beatitudo est finis omnis virtutis. Solutio dicendum ad
primum quod spes est virtus separata et divisa ab omnibus virtutibus
aliis. et est in irascibili. potentia anime non exspectare tamen est actus
eius. sed plus habet quam alie virtutes. ut infra dicetur. sed potius
extendere se intra spiritum amplitudine quadam animi.
et hec amplitudo quia est rei magne et alte. ideo quod irascibilis
est secundum quod est bona. Ad aliud dicendum quod duplex est certitudo. una que est primo
dum ... ar ... incog... et ... per fidem. et alia est per modum
nature et hec per eius virtutem. est enim nichil certior arte et operibus
et fine. ut supra dixi. et quia virtus consentit rationi in
modum nature ut dicit tullius. ideo virtus certior arte. sed hec certitudo
que est in modo nature est duplex. scilicet certitudo ex efficientia habitus
inclinantis ad opus directe et ad finem. et hec est omnis virtutis
secundum quod virtus est. alia est ex efficientia inclinationis habitus et certe
convicte ad habitum et hec maior. sic singulis gradibus convictum
habet secundum gravians gradit motus qui in se formam. tunc et cetera
ascenderet. quia tunc motus impositus esset ut consequeretur for-
mam ... omnes impulsum gravitatis. et tale certitudinem habet spes. scilicet
exhibet non ... quia est eximius. et gravitatem perveniens quasi
cum certitudine. et non est inter virtutes speciales pertinentes diffi-
et non ut quidam dicunt. quod accipiant certitudinem a fine. et
certitudine ... tangit apostolus ad thimotheum ii. scio cui credidi et certus
sum. quia potens est servare depositum meum. et illud
dicit. Ad aliud dicendum quod bene puto hoc esse verum quod irascibilis sit
pars anime sensibilis. sed ut dicit philosophus ... participat qualiter
rationem. non efficitur ... ... per se considerate. et tunc
potentia in qua non potuit se ipsum. tamen sunt quidam mo-
derni qui dicunt esse genus et irascibilis in nobis. scilicet spiritualis
et humanis ponunt spem. et cetera ... a tempore ...
sed hec distinctio non habet radicem alicuius auctoritatis. non probi. nec
scio. Ad id quod ultimus quid dicitur. dicendum quod contingerit de actu
spei qui est sperare. scilicet dispositio apte agentis. et hec est firmior
loco protensionis. et hec dicitur exspectatio. sicut enim quando ... sine
loco non potest protendi aliquid quod est in uno loco ... et nec
motus in via potest consequi rationem ... spiritus. sed a exspectatio
est pro[...] spei ex illa parte. qua fulci-
tur [...] est actus intra via.
sed non e[...] non extendit in eterna.
tum e[...] omnis actus perfectum obiectum
habet di[...] et obiectum est amplius eternitas
et beati[...] in gloriam. quia gloria sunt
dicit n[...] ... et hoc pars est irra-
tionalis. Et ... actu eius quod complecti habet. scilicet exspectatio
ominis protendi amplitudinem. et magnitudinem gloriae eterne. quia eter-
nitas ... dicitur amplitudo. per hoc quod sonat indeficientes. Ad obiectum
... dicendum quod hoc non est verum in omnibus actibus. sed in illis
qui sunt in via virtutum. sed se ut intellectus. et hec ... alium
quia virtutem secundum quod coniungit alius potius sic fuit ... ut non
clare ratione tradere intellectus. secundum quod coniunctus est cum affectu. et spera-
re irascibilis. secundum quod coniungit intellectum credentis. et hec non est verum.
quod obicitur. et de his inveniens super sententias ... magister. dicere
cum ... Ad sequens patet solo ... Ad aliud dicendum
quod exspectatio potius in diffinitione spei. et non habet ... sed protensio
intellectus per hoc quod dicitur future beatitudinis. sic enim futurum est tunc non est
in illo spes. sed oportet protendi. usque ad ... et beatitudo actus in ratione

[q° / ver. sit diffinitio / quae / spes ... / ... infinitive]

adde

[q° / ver. sit diffinitio / ...]

dnt

[So] nota

.i.

.ii.

.iii.

[q° / ver. spes sit in irascibili]

[q° / de actu spei]

mag. et glo. si ut p(ro)cedit. et sic intell(igitu)r totum. q(uod) e(st) dic
tu(m) spei. Ad a(liu)d d(icen)d(um) q(uod) no(n) dic(it) imobilitatem. uite u(el)
e(ss)e (con)tra(rie)tatis uirtutis. s(ed) poti(us) ut e(st) mota i(n) actu sp(ei) et hoc modo
tam(en) s(ecundu)m hoc motum addit sup(er) imobilitatem auctorita(tem)
ue amicitie. Ad a(liu)d dic(endum) q(uod) bititudo diffi. ab(soluta) q(uod) e(st) om(n)i(um)
bo(n)or(um) (con)g(re)gatio(n)e p(er)fectus. et c(etera). u(e)l om(n)i(um) bo(n)or(um) p(otest) accipi distributiue
u(e)l collectiue. si distributiue. tu(n)c uer(um) e(st) q(uod) (con)cludi(tu)r
obi. quia tu(n)c ... uirtuti. hoc sunt bo(n)a. si a(utem) ueiat
collectiue et totalit(er). tu(n)c sonat q(uod)da(m) amplu(m). inglo(ri)a
et magnu(m). ab(s)q(ue) statu o(mn)i(u)m bo(n)or(um). et iste status e(st) alti(us).
et iste alt(ior). sic p(otes)t respici a spe sola p(er) se. et h(abe)t e(ss)e sola
ca(usa). q(uod) sp(iritu)s s(an)c(tu)s d(icitu)r. q(uod) fidei succedit uisio. et spei bi
tudo. et aliu(d) q(uod) succedit ei (com)p(re)hensio quia (com)p(re)hensio e(st)
(con)iu(n)c(ti)o (con)iu(n)ctio(n)e ampli(us) atte(n)to(n)e(m). et aliu(d) d(icitu)r q(uod) succedit ei
et(er)nitas. quia illa ut dic(it) au(gustinus) sup(er) ep(istolam). dic(it) p(rese)ntem
in p(er)petuam uitam. et p(ro)p(ter) hoc p(ate)t s(olutio) ad totum.
e(st) a(utem) spes uirtus. q(ua) sp(irit)ualia et et(er)na bona sp(er)ant(ur). et c(etera). q(uonia)m
d(ictu)m e(st) hic quid sit spes diffinitiue. q(uonia)m iam h(abi)tum est
in quo gen(er)e sit. et in quo. ut in s(uper)bo p(ro)x(imo). s(ecundu)m h(oc) a(utem) ma
g(ist)ro due diff(initi)o(n)es date. s(un)t obi. dic(it) sic. sp(irit)ualia et et(er)na
bo(n)a. qualit(er) uirtute n(ost)ra sp(er)atur. g(ener)e ui(detur) q(uod) male diffinia
p(ro)illa. Item d(e)x(it) p(ro)p(ter)e(a) magi(ste)r q(uod) app(ositu)m. i. cu(m) fidu(ci)a exsp(ect)ate
aut(em). n. e(st) fidu(ci)a dei a fidei c(er)titudine. (con)t(ra) illa(m) qua(m) d(icit) tulli(us) e(ss)e
p(ar)te(m) fortitudinis. uocat enim fiduc(iam). sup(er) m(od)o. h(abe)t u(e)l in h(abe)n(do). q(ue)
tu(n)c spes aliquid de se e(ss)e(n)tiali trahet a fide. q(uod) n(on) ui(detur) g(enerar)e
cu(m) sint diu(er)se uirtutes in spe. si a(utem) fo(rte) mo(do). tunc e(ss)et
pars fortitudinis. et hoc ui(detur) p(ro)p(ter) hoc q(uod) i(lle) diffinit tulli(us) fide(n)
tia(m) dicens. fidentia e(st) p(er) qua(m) magnis et honestis reb(us) multu(m)
ip(s)e a(nim)us in se fiducie c(er)ta c(um) spe collocauit. Sol(utio). e(st) a(utem) d(icitu)r
sa(nct)i diff(initi)o(n)e qua(m) po(n)it magi(ste)r d(icitu)r. q(uod) spes e(st) c(er)ta exsp(ectati)o
future b(ea)titudinis. ueniens ex dei gr(ati)a. et m(er)itis p(re)cede(ntibus).
U(e)l p(ro)p(ter) spe(m) qua(m) n(on) p(rece)dit caritas. u(e)l r(ati)o(n)e sp(iritu)alis b(ea)titudinis
et(er)nas. et q(uod) p(ro)p(ter) q(uod) c(er)titudine c(er)ta sit spes. u(e)l a(utem) q(uod) fidei. quia ita
dic(it) au(gustinus). in li(bro). de c(ivitate) d(ei). spes e(st) uirtus q(ua) quis ad illud q(uod)
c(re)dit se p(er)uenturum p(re)sumit. g(ener)e ui(detur) q(uod) c(er)titu(din)e accipiat
a fide. q(uod) f(alsum) negatu(m) e(st). Item no(n) ui(detur) e(ss)e c(er)ta. quia sepe
amittit(ur) b(ea)tit(u)do. sic accidit iude. q(uod) p(ro)p(ter) statu(m) p(re)sentis
iustitie sp(er)abat b(ea)titu(dine)m. g(ener)e ta(m)en illa c(er)titu(din)e e(st) (con)se(quen)t(er). si fo(rte)
te tu dicas q(uod) h(abe)t c(er)titudine(m) e(st) (con)dic(ionem) f. sup(er) seruauit et p(ro)p(ter) ma(n)sit
imobil(is) i(n)uicta mitora. ex qua p(ro)cedit spes. h(abe)t (con)dic(ionem)
dubie(tati)s e(st). g(ener)e (con)t(ra)riat c(er)titudini. ut u(idetu)r. si g(ener)e spes h(abe)t (con)dic(i)o(n)e(m)
n(on) d(ebe)t diffiniri p(er) c(er)titu(din)e(m). Item (con)dic(i)o(n)is e(st) (con)s(tan)t(i)a. s(ed) spes
e(st) irascibili. g(ener)e ui(detur) q(uod) no(n) sit suu(m) appon(er)e (con)dic(i)o(n)e(m). Item
p(otes)t aliq(ui)s e(ss)e p(re)scitus. et ta(men) e(ss)e in statu iustitie p(re)sentis.
ille h(abe)t spe(m). et ta(men) sua exsp(ect)atio frustr(ab)it(ur). g(ener)e e(st) inc(er)
ta. Item queritur quis c(er)tiore(m) h(abe)t exspectat(i)o(n)e(m) int(er)
duos. quor(um) unus e(st) p(re)scitus. et exspectat spe fo(r)
mata. alius p(re)d(e)stinatus et exsp(ect)at spe i(n)for(mi). u(idetur) q(uod)
p(re)d(e)stinatus. quia ille c(er)tissime b(ea)titu(din)e(m) (con)se(quitu)r. s(ed) (con)t(ra) spes
forma(ta) exsp(ect)at ex m(er)itis actu existe(ntibus). spes a(utem) i(n)form(is) no(n). g(ener)e
ui(detur) si miti(?) e(st) c(er)titudinis. ut (con)d(icio)n(e) e(st). q(uod) c(er)tior sit spes p(re)sciti
q(ua)m p(re)destinati. Item q(ue)ritur q(uo)d sit g(ener)e c(er)titudinis spei. u(idetur) q(uod) u(e)l hoc
(con)sp(irit)uale. cu(m) o(mn)is uirtus sit g(ener)e queda(m) n(on) d(ebe)t sp(irit)uali p(er) g(e)n(er)a
diffiniri. Item ex(tra) hoc u(idetur) q(uod) no(n) possit e(ss)e informis. ex quo
spe cu(m) gr(ati)a est f(orma)m e(st). ut. i. o(stendi)t(ur). g(ener)e no(n) spe e(st) ex gr(ati)a.
Item ex quib(us) m(er)itis p(ro)uen(it) spes. m(er)ita. n. de p(ro)uen(ien)t(ibus)
ut ex uir(tute). uirtutes a(utem) sunt infundu(ntur). g(ener)e spes p(re)
cedit o(mn)e m(er)itu(m). no(n) g(ener)e p(ro)uenit ex m(er)itis. si forte tu
dicas q(uod) intell(igitu)r de actu spei. (con)tra actus spei p(ri)m(u)s q(uod) e(st) ille

qui e(st) statim p(os)t uirtute(m) infusa(m). n(on) p(ro)uenit ex m(er)itis. quia ip(s)e e(st)
p(ri)mu(m) m(er)itu(m). g(ener)e ui(detur) q(uod) no(n) sit u(er)a d(e)sc(ri)ptio. si forte tu dicas
q(uod) hoc e(st) p(ro)p(ter) ca(ritatem). q(uonia)m c(er)ta ut dic(it) mag(iste)r o(mn)ium bo(n)or(um) m(er)itor(um) n(on) p(re)cedit
intelligit(ur) d(e)c(e)ntem m(er)itoria (con)tra no(n) c(er)ta. quia spes p(re)cedit ca(ri)ta
t(em) c(er)titudine. ut dic(it) glo(sa). sup(er) p(ri)n(cipium) mathei. sup(er) i(llud) abraa(m)
ge(nuit) ysa(ac) et c(etera). i. fides. spe(m). spes ca(ritatem). si forte tu dicas q(uod) nec
e(ss)e mo(do) sit actib(us) ca(ri)tatis uirtutum a(nte) spe(m). (con)t(ra) m(u)lta
q(ue) sunt bo(n)i actus ca(ri)tatis uirtutis p(re)ced(unt). hoc e(st) sig(nifi)c(a)ntu(m). q(uod) d(icit) ag(ustinus)
e(st) quo quis p(er)agit cu(m) uult. et hoc q(uod) d(icitu)r (con)t(ra) ph(ilosophus). sig(nifica)t q(uod)
h(abe)t h(ab)itum spei. ip(s)e p(otes)t moueri spe. q(uonia)m uult. u(e)l an(te) act(us)
a(liqu)o ut p(otes)t ip(s)o(s). et c(etera). u(e)l e(st) q(uod) d(ic)it. ap(osto)lus. quib(us)da(m) al(iter) d(icitu)r
spes. s. q(uod) spes est suspitio boni futuri. Item glo(sa) ro(manorum).
viij. dic(it). q(uod) spes (con)t(ra) e(st) exsp(ect)atio futur(e) gl(ori)e. et multa alia(rum)
diff(initi)o(nu)m. p(ro)p(ter) q(uod) p(ro)uenit ex gr(ati)a et m(er)itis p(ro)p(ter). c(u)m un(ius) rei
unica sit diff(initi)o. p(ro)p(ter) q(uo)d da(n)t(ur) tot diff(initi)o(n)es spei. Sol(utio)
ad hoc ultimu(m) p(ri)mo d(icitu)r q(uod) spes e(st) in g(e)n(er)ib(us) diu(er)sis. ut p(ro)p(ter) h(ab)i
tum e(st). et io(de) (com)pl(ur)is diffi(nitio). u(e)l e(st) ma(ximu)s p(er) illos. (con)t(ra) e(st) sus
p(i)t(i)o futuri boni. q(uia) ia(m) ip(s)i suspitio(n)e a(nim)a(m) afficit et attoll(it). s(ed)
a(liu)d q(uod) e(st) in g(e)n(er)e uirtutis. sic (con)sistit in difficili et bo(no) u(e)l ... t(ame)n
de quo s(ecundu)m (con)t(ra)m(er)itu(m) e(st). et sic diffi(nitur) trib(us) diff(initi)o(n)ib(us). quaru(m) due s(unt)
inita. t(er)tia po(n)it(ur) e(st) in obitu a(b) aug(ustino). de ci(vitate). dei. p(ri)ma a(utem) d(icitu)r p(er)
g(e)n(er)is et obi(ecti). in g(e)n(er)e. n(on) sp(e)c(i)fica(n)tu(r) p(ro)p(ri)is d(iffe)r(enti)is. q(uod) obi(ectu)m e(st)
et(er)na et sp(irit)ualia et bo(n)a. s(ecundu)m d(i)c(tu)m pacti(?) cu(m) actus. i(n)p(re)te(rita).
q(uod) e(st) exsp(ect)ato et c(etera). t(er)tia a(utem) dic(itu)r p(re)lo(cutio)n(e)m spei ad fide(m) ex q(u)a
g(e)n(er)atur s(ecundu)m ra(ti)o(ne)m. quia fides fundame(n)tu(m) e(st). et spes
p(ro)p(ri)e sup(er) edifi(ca)t(ur). Ad p(ri)mu(m) a(utem) q(uod) o(biectum) (con)t(ra) p(ri)ma(m) diff(initi)o(n)e(m) d(icen)d(um). q(uod)
qualit(er) uirtute. exspectantur sp(irit)ualia. sic ca(usa) m(er)iti. s(ed) no(n)
sic elicie(n)te actu(m) spei fo(rmaliter). u(e)l ita intelli(gitur). q(uonia)m d(icitu)r. q(uod) sp(irit)ua
lia et et(er)na bo(n)a et c(etera). Ad a(liu)d d(icen)d(um). q(uod) fidu(ci)a. nec a fide. nec
a fidentia. q(ue) e(st) p(ar)s fortitudinis accipi(tur). s(ed) p(ro)p(ter)e(a) d(icitu)r i(n) fidu(ci)a
securitas exs(pe)ctat(i)o(n)is h(abe)t spes c(er)ta securitatis. q(ue) e(st) (con)s(equen)tia
m(er)iti (com)p(re)hensio. g(ener)e dic(it). sic su(n)t diu(er)si. s(ecundu)m q(ui)da(m) qui dicu(n)t q(uod)
accipi(tur) ibi a fide. u(e)l q(uod) g(e)n(er)at(ur) spe(m). s(ed) hoc no(n) placet mag(istr)o. q(uia)
spei a(utem) uirtus ad d(e)s(ide)rabilib(us) ab alia accipe(re). q(uia) ia(m) se
q(ui)re(tur) q(uod) e(ss)et p(ar)s ei(us). u(e)l adiu(n)cta ei inseparabil(iter). sic ...
fo(rte). Ad id q(uod) o(biicitur) d(e) diff(initi)o(n)e tullii. d(icen)d(um). q(uod) spes et fidu(ci)a
equiuoce sumuntur. i. s(ed) p(ro) p(re)su(m)p(ti)o(n)e uictor(ie). mag(is) (con)t(ra)ne
(con)stans a(nimus) et io(de) no(n) f(ac)it ad p(ro)positu(m). Ad id q(uod) obi(ici)t(ur) (con)t(ra)
diff(initi)o(n)em s(ecund)a(m) d(icen)d(um). q(uod) c(er)titu(d)o p(otes)t p(ro)p(ter)e(a) spei. illa(m) to(ta) q(uod) d(e)d(it) e(st). Ad
id q(uod) obi(ici)t(ur) de aug(ustino). d(icen)d(um). q(uod) ip(s)e lo(quitu)r d(e) c(er)titudine sp(er)antis magis
qua(m) spei. et io(de) q(uod) e(st) uirtus qua quis c(er)t(us). sp(er)antis. e(nim) h(abe)t
(con)iu(n)cta(m) u(irtu)tes et p(ro)p(ter) q(uod) ip(s)a spes fundat(ur) sup(er) fide(m). ad re
cipit a fide. sic et o(mn)is uirtus. et hoc no(n) f(ac)it ad e(ss)e. s(ed) ad
b(e)n(e) e(ss)e. et sic intelli(gitur). q(uod) dic(it) au(gustinus). q(uod) spes e(st) s(ecundu)m q(uod) q(ui)s
se p(re)sumit p(er)uentur(um) in b(ea)titudine(m) et(er)nam. et sic c(er)ta(m) e(ss)e dicit(ur)
amat id q(uod) c(re)dit. et sic de aliis. Ad a(liu)d d(icen)d(um). q(uod) e(st) c(er)titudo
g(e)n(er)is et o(mn)is in fine. et illa h(abe)t spes p(lu)s q(ua)m alia uirtus. ut
p(ri)us p(re)tu(m)it. et e(st) c(er)titudo (con)dic(ti)o(n)is fine p(er)fecti. et illa(m) n(u)l
lam uirtus h(abe)t. quia illa no(n) datur nisi p(os)t (com)p(re)he(n)sione(m) m(er)iti.
et p(ro)p(ter) illa(m) no(n) diffi(nitur) spes. Ad a(liu)d d(icen)d(um). q(uod) spes nulla(m) ap
po(n)it (con)dic(i)o(n)em. quia o(r)do ad fine(m) pactum s(ecundu)m c(er)tius est.
in q(uo) e(st) d(e) se. Ad a(liu)d d(icen)d(um). q(uod) si fiat (com)p(ar)atio p(ro)p(ter) c(er)titudine(m) uni
fo(rmi)t(er) sup(er)ata. que e(st) p(ro)p(ri)a spei. tunc p(re)sciti in spe
forma(ta) existens h(abe)t c(er)tiore(m) spe(m) q(ua)m p(re)destinatus. q(uia). n(on).
frustratur no(n) (con)t(ra) ex c(er)titudine spei. s(ed) p(ro)p(ter) ex flexibilitate
u(o)l(untatis). al(iu)d a(utem) no(n) h(abe)t c(er)titudine(m) e(ss)e m(er)itor(um) i(n) actu. si
a(utem) fiat (com)p(ar)atio ordi(ni)s e(ss)e(n)tia ad t(em)p(or)ale r(e)g(num). tu(n)c c(er)tior e(st) p(re)de
stinatus. s(ed) tu(n)c illa c(er)titudo no(n) e(st) p(ro)p(ri)a spei. o(r)di(n)at
n(on) spe(m) sp(irit)ualit(er). et q(uod) frustratur. no(n) e(st) ex d(e)f(e)ctu suo. ut

(margin notes) So. — ubi hic diffinitio spei ... — q(uo)d spes di(ffi)nitiue — ubi ita diffo. fa(cta) sit bon(a) — c(er)titudo spei — n(on) p(re)cedit ca(ritatem) q(uia) id aliter ca(usa) p(re)cedit act(us) spei. h(abe)t i(n) s(e) q(uod) magi(ster) — q(uod) d(icit) aug(ustinus) d(e) bono (con)iugali q(uod) h(abe)t — So. — So. d(e) s(ecund)a diff(initi)o(n)e

medio utro(rum) debet e(ss)e

dem est posito quod est ordo eius ad salutem qui frustrari
non potest. Ad 8m dicendum quod ut puto gratia hic dicitur liberalitas dantis
magna et affluens et sine improperatione. et ut puto non
dicit gratiam habitum in spe. sed pro pietate cum inmitti
spes expectatio rerum speratarum. sed si aliquis velit dicere
quod est habitus tunc dicendum est quod spes spectat oritur ex gratia
et quia ipsa est causa rei sperate et motus. ut supra dictum est.
ac a virtutes referantur ad gratiam. ut partes ad totum
tantum et non ut ad motivum actus. Ad 9m dicendum quod hoc se
queretur si spes esset coniuncta gratie in subiecto. et hoc non
est verum. immo quia fundatur gratia que est in proposito
rationis solum. ut infra patebit. et est in forma. Ad
10m dicendum quod spes sive in actu spei et hec precedunt merita secundum
propositum sperantis. quia ipse exspectat beatitudinem ex
modo iam ad sperandum. ex meritis que habet in proposito. et hoc
i. potest esse v. modis. s. quod meritum precedat actum spei
meritum tempore. et hec est quando habet sed non merita et spirit ex
ii. meritis que iam insunt per penitentiam. secundo potest esse ex meritis prece
dentium et cessantium. et tunc non potest intelligi de omni actu spei sed de
iii. non ... ut patet ... tertio modo potest esse quod precedat merita
causa et proposito merendi. et sic item de omni actu spei.
iiii. verum erit. quarto modo potest esse quod precedat cum a meri
to alieno. ut est ... et sic item de omni actu
v. spei non erit. quinto modo potest esse quod si precedat merita nec
effectu. sed in proposito tantum et sic est verum quod dicit de actu spei
tamen informis. ad 12m dicendum quod caritas non precedit spem nisi in
inchoata vel in proposito vel cum ut iam dictum est sed spes fuerit
factum habitus. n. sic considerantur ut partes. ergo sunt simul. si
considerentur secundum ordinem compositionis edificii. tunc non prior
spes caritate. ut dicit glossa. super ... in. et per hoc patet solo
ad totum. Consequenter mitis ad sperare utrum spes sit esse. ex hoc
in quod nunquam sit spes informis quod quidam aliis modis
intitur probare sicut quod fides potest esse informis hoc habet ex hoc
quod adest imagine quod remanet ablato eo quod est affectus. ergo
ubi non est illa cum non est informitas. sed spes tota est in
affectu et non habet in parte cognitiva. ergo aut tota manet aut to
ta tollitur. ergo informis non potest esse ut videtur. Item non potest
spes tendere sine amore. et si non tendit non manet. ergo
in quod sine caritate non manet ad de spe. Item si manet esse
posset fieret formata eadem quando adveniret. ergo qualiter ergo de
quod adveniret haberet se ad illud quod remanet. ... per dic
quod sit ... sic sumitur actus est de fide. quia non est de dupli
9. esse. s. intellectiva et affectiva. spes sic fides. sed informis fides
generat spem. ergo fides informis generabit spem informem
et spes fides formata spem formatam. Item sic se habet fi
des ad timorem quod informis generat timorem informem. quod
simul est formata aut timorem formatum. qui est initialis.
vel castus. ergo similiter faciet ordinem in bono de spe. Item
si spes esset semper formata nobilior esset effectus quam causa.
quia secundum ... fides est causa spei et per fides esse informis
et formata. ut supra dictum est. Item spes est expectatio sic
fides. ergo vel quod accidat eam imperfecto quod et illi. sed aut
est informitas. ergo potest esse informis. Item augustinus vult quod
sola caritas dividit inter filios regni et filios perditionis. ergo
spes sic et fides non dividit. ergo est bonis et malis communis. non
autem inesse malis ergo potest esse informis. sed si dicitur tunc quod dicitur
meritis quod non habet merita esse informis. et per suspicionem quod et non habet me
rita et exspectat beatitudinem. Contra dicendum quod spes potest esse informis sic

et fides. ad ultimum ... dicendum quod spes informis necessario sine mi
sed non habet ea in proposito et ille sunt v. modis quod mi
ta precedunt actum spei. ut prius dixi. sed presumptio
quod dicitur spes multo magis est ex gratie largitate dei sine operibus
meritis exspectat. n. presumptuosus beatitudinem et ...
tamen in spe etiam. eo quod reputat dei misericordie dare be
atitudinem sine iustitie et meriti attendere peccati. et per hoc patet
dictum. Ad primum dicendum quod est margo illo supposito fi.
et quia fides informis habet ad affectionis. ut supra ostende
dum. et ideo non est eadem quod pro ea. Ad 2m dicendum quod omnis
virtus theologica habet de se ut tendat et non ab amore in
quodam modo et spes informis non tendit hoc est
ad virtutem qua habet in se ab eo non de se. Ad 3m dicendum.
quod hoc bene concedo sicut sit de fide quia adveniente gratia formata
idem fuit informis et est imperfectum et illud complete. sic
et fide. sed dispositio meritis est ratio spei non tamen differt
sed dispositio alia. sed sic imperfectum a perfecto. meo ergo qualitatem
non imperfectum ad actum spei qui bene elicit spes
informis. sed sic imperfectum ad eo dicendum. ad hoc autem quod possit
obici. quod due qualitates eiusdem non sunt in eodem
sed idem. et quod simpliciter non unite simpliciter. et ... de quo de
fide responsum est. Consequenter si fides et spes de invisibilibus.
et est. obiectum. in ... quod est obiectum sit virtutis una. ergo
si fides et spes habent unum obiectum et virtus una. Item
spes non in esse tantum de invisibilibus. sed et divinis que
hic habent ut spes gratie conveniente. iste. n. spes inve
nitur potentia ... Contra spes est de invisibilibus non
prout sunt invisibilia sed prout sunt futura absentia. et
iste modo fides et spes non sunt in ... et ideo non habet
probationem quod sit una virtus. Ad 8m dicendum quod omnis de ... ex fide
et devotio fit eodem modo. et ideo spes ... est de gloria.
et sic venire ... hoc est secundum ordinem ad gratiam.
Consequenter spes an est in bonis vel in futurorum ad eterna.
et hoc videtur esse quod dicit poeta. nunc ego supportare non
spero laborem. ergo spes et est malorum vel. Item
in quod sit communis bonorum vel ... nec autem sperat ... esse
ipse reddet ... Item ... de ... de spe dum
est dum est ... ergo spes est de salute omnium. Item
fides quod se habet ad se ... ergo ... quod
et spes. Contra solo sive spes ... summa. et non est
aliter. ... in quo convenit hic ... que dicit magister. s. quod
sit bonorum futurorum ... summa ... s. loco generis
sui. que est suspitio futuri. quod ... sit ... vel mali.
et sic accipit poeta. et per hoc patet solo ad primum. si a fidem
large. tunc et erit bonorum communis. et per hoc patet solo ad secundum
...m. Ad tertium dicendum quod non est simile de fide et cari
tate. quia spes respicit merita. et illa ... cum ... au
et fides. non fundantur iam ... et non possunt esse ...
tum ... quod non est fidei actus quo credo in ulterius bonum. quia
fides non est in simpliciter ... super ... sed potest
esse opinionis actus. Consequenter potest sive investigare.
et. hic dicit magister quod nec christus nec angeli nec ...
de fide habent vel habuerunt de hiis tribus ... ordine. ... quod christus habent spem. quia habent pleni
tudinem fides ... spes ... ergo habent eas.
Item potest inter de ... Item ... inche
... et ... aliis locis. Item quidam
beatitudinis ... ei. s. stola corporis. ergo in quod illa spe

So.

q° Utrum sancti qui erant in limbo habuerunt spem

q° Utrum anime que sunt in purgatorio habeant spem

q° Utrum demones habeant spem

q° Utrum angeli habeant spem

q° Utrum anime que sunt in patria habeant spem

potius. Contra: sicut fuit comprehensor in amatore, ergo sicut non debuerunt fuerunt aliqui qui fuerunt comprehensores, non debuerunt esse que fuerunt viatoris. Spes autem viatoris est, ergo non habuit spem. Sed contra: in imperfectio habuit, ut Damascenus, passibilitatem. Fides autem et spes dicunt imperfectionem, quia fides est cognitio [illegible] et spes expectatio eius quod non est comprehensum. Cum ergo Christus videbit comprehensione, comprehendit, ut puta unus dicitur nunquam habuit fidem vel spem. Utrum angeli spem habeant. Videtur quod sic, quia expectant adhuc premium quod accrescet eis, post diem iudicii, ex ministerio custodie quo absequntur nobis. Ergo cum spes sit etiam expectatio premii, videtur quod habeant spem. Contra: [illegible] per magistrum, desiderant angeli prospicere, desiderium autem non est nisi eius quod nondum habetur in presentia. Ergo videtur quod illius absentis possit esse spes. Item sicut [illegible] ad beatitudinem habent nubibus evidenti, ergo nec habent fidem, quod non videant presentem. Ubi autem non est spes ut dicit apostolus, ergo spem non habent. Contra: fidem non habent que exigit spem, ergo nec spem. Ultimo quod utrum anime medio modo existentes habeant spem. Videtur quod sic, quia in Apocalypsi dicitur: datum est eis ut expectarent adhuc modicum. Ergo videtur quod expectant gloriam corporis et statum futurum beatitudinis. Spes est, ergo spem habent ut videtur. Contra: quidam antiqui dixerunt quod desiderio corporum aliquantulum retrahuntur a visione eternorum, ergo non habent spem. Item spes que differtur affligit animam, affligi autem non possunt, ergo non spem habent. Solutio: dicendum quod nec Christus nec angeli nec anime proprie loquendo spem habent, et hoc duabus de causis, quarum una est quia spes proprie non est nisi de beatitudine, et hec beatitudo anime non corporis, quia gloria corporis, ut opinor, est redundantia que dum [illegible] conuectum. Alia causa est, quia spes fundatur in cognitione enigmatica, quod est cognitio in speculo et enigmate, et ideo quia etiam id quod expectant videt ibi non dicuntur habere spem illius. Illam enim magister videtur tangere in littera, propter hoc ergo ut dictum ad primum quod Christus spem non habuit. Et ad secundum dicendum quod spes in anima ille per expectationem premii accidentalis glorie corporis. Cum non est spes in proposito. Vel dicendum quod de eo quod membrorum et propter hoc et patet solutio ad duo sequentia. Ad ultimum dicendum quod sunt in via [illegible] possibilitate, ideo habent fidem et spem non propter adiuvatorem, sed potius ad maioris imperfectionem, quia sine hoc natura esse posset, cum tamen non sit dicendum quod dampnati angelis. Ad confirmationem [illegible] quicquid gratie in fide et spe fuit, ipse habuit, sed non quicquid miserie fuit imperfectionis. Visio enim ergo est in fide, et etiam non comprehensio in spe, quia enim [illegible] ut dicit magister in [illegible] aliquid esse tamen non perfecte. Ad id quod ultimo queritur de angelis, dicendum quod nec ipsi spem habent vel habent eiusdem de quibus, id est quod expectatur et comprehensio eorum est. Ad aliud dicendum quod est desiderium rei non habite, et hoc non habent angeli, et est desiderium rei habite, et hoc habent angeli, et [illegible] desiderium rei habite ad tollendum fastidium, et hoc intelligitur dictum Petri. Ad id quod ultimo queritur utrum anime sancte habeant spem, dicendum quod non, eisdem de causis. Non puto hoc esse verum quod retrahuntur ad contemplationem desiderio corporum, quia consummatum est eis tempus et illud cum gaudio in una stola expectant, et securi sunt de reliqua.

Deinde queritur utrum probabilius quia qui non [illegible] vel ad passionem.

[illegible] et ideo qui non habent spem, quia spes coniungitur scientie, illi autem fuerunt iam scientes, ergo non habent vivam. Contra: spes certitudinis ad merendum illi autem non fuerunt in statu merendi, ergo non habent spem. Sed contra dicit Beda [illegible] quod propter hoc [illegible] ianue celestis expectaverunt, ergo spem habuerunt. Propter hoc ergo ulterius hoc querere. Ultimo queritur de animabus in purgatorio utrum habeant spem. Videtur quod sic, quia autem non habent certitudinem propter spem [illegible], ergo [illegible] speciem ut dicit magister, ergo [illegible] habent spem quia [illegible] spes [illegible] [illegible] [illegible] certum penitus sit [illegible]. Ultimo queritur de demonibus utrum [illegible] quia Iacobi [illegible] demones [illegible] spes et [illegible] [illegible] sit verum [illegible] damnatorum, ergo spem salutis. Contra: dicendum ad hoc [illegible] habuerunt sic magister [illegible] Ad [illegible] quod quidam modo fuerunt [illegible] in [illegible] dicit Augustinus super Iohannem [illegible] in loco [illegible] non ut [illegible] vel meriti [illegible] quo ad securitatem dicit [illegible] fuisse in statu quo adsunt [illegible] merendi sed quo [illegible] ad hunc [illegible] in statu. Ad [illegible] dicendum quod [illegible] [illegible] meret vel non meret esse spei quod non sit in statu merendi [illegible] preter illum. Ad id [illegible] quod [illegible] credo quod qui sunt [illegible] habent fidem que reddat [illegible] sit [illegible] quale est fides [illegible] [illegible] xxxiii [illegible] est [illegible] non habent salutis expectationem propter hoc patet solutio. Ad id quod ultimo queritur de demonibus, dicendum quod nulla habent spem. Ad id quod [illegible] spes in [illegible] sunt per expectationem [illegible] iudicii in quo acrius quam modo punientur. Illa enim frustrabitur, quia [illegible] vellent iudicabuntur. Et propter hoc patet solutio eorum que queruntur de spe.

Verum autem fides et spes non habent etc. Hic ultimo ponit magister tractatum de dilectione, non quod dignior sit aliis, sed quia nascitur tactu suo adiectibus alia [illegible] [illegible] sunt priores etc. Tractatus iste dividitur in partes. In quarum prima agit de dilectione hominis per quam diligit deum et proximum. Secunda de dilectione dei qua diligit nos, et hec incipit distinctione xxxii, id est Perpensis ad id que est de dilectione dei qua ipse dilexit etc. Prima autem dividitur in tres. In quarum prima agit de dilectione quo ad [illegible] sibi. In secunda agit de dilectione quo ad proximum diligendum ut [illegible] sic [illegible] sed [illegible] possit [illegible] et hec incipit xxxi distinctione, id est Sed quorum non est pretium etc. quidam assumunt etc. Sed post [illegible] subdit in distinctione ultimus. In quarum pars agit de dilectione per comparationem ad [illegible] que est utrius et per comparationem ad actum [illegible] et per comparationem admodum quo [illegible] actus. In prima agit de ipsa per comparationem ad obiectum quod est diligibile, et hec incipit [illegible] distinctione xxviii, id est Hic queritur utrum illo mandato dilectionis. In hac autem distinctione continentur prima parte quadrupliciter agit de dilectione ipsa. Enim agit de ipsa secundum comparationem ad [illegible] in qualiter fuit [illegible] in [illegible] quod de ipsa quid sit et utrum sit utrius una vel plures.

[illegible] redundantia quedam [illegible] in corpus [illegible]
autem est quod spes fundatur in cognitione enigmatica
que ostendit rem separatam in speculo et enigmate
et ideo quod est id quod expectat videt in lumine ubi
non dicitur habere spem illius et hanc causam videtur magister
tangere in littera [illegible] dictum ad primum quod Christus
spem non habuit et ipse sumit spes [illegible]
illis expectatione [illegible] accidentalis glorie corporis cum
non est spes [illegible] [illegible] loquitur de eo gratia membrorum
et [illegible] patet solutio ad duo sequentia

Ad secundum dicendum quod hoc accidit spei rationis status quo meret vel non
meret et ideo [illegible] esse de spei quod non sit in statu merendi
[illegible] potest esse preter illum. Ad id autem quod ulterius queritur, credo
[illegible] in purgatorio habent spem et fidem quia expectant sicut
[illegible] in cognitione enigmatica visa. Ad id quod [illegible] dicendum quod
non est simile quia [illegible] fidem habent que reddat [illegible]
[illegible] sic [illegible] sed tale qualis est fides demonum de qua super distinctione
[illegible] xxiii et [illegible] fidem sed expectationem
et ideo non habent spem [illegible] patet solutio ad id quod ulterius queritur

quiritur

[illegible] expectat [illegible] et [illegible] ad [illegible] habere [illegible]

credo

[illegible] xxviii d.

q°. Utrum dilectio sit uirtus.

thoc in so. c. ca. e dilco qua dilig. etc. initia au
quo inc actus dilcois indiligedo px. qua
indiligndo dm. i. gnit mod uirtutis dilectionis
adiutam. in quarta et ultia determinat de pcepto q
respic actu l' uirtutis i. illud a pcetu no penitus impletur ab hoie etc. exclusio a ista et
disputoe patebit sua loois illi. C pre abulo
a dic qoes tres. quarum p e an dilco sit uirtus.
sa sic uirtus. ut gnal uirtus a e
uirtus spalis ut sit fo g l' oin
posset fi in fo. C ad pm qoes
id q suffic s ua pse nooz pse
uirtute eleuatem. ad dilige
se et sup o suffic sibi n pse. g pp
eleuate uirtute. p pla ex b q g no e min
ingeniosa. q n. n a no habundat sup fluis ut
dicat ph. g neo gnt. sa a pla p multoz oppione. qui dnt q n in anglo p et hoi q ad hoc
suffic. It p tulliu i lib de amicitia q dic q
aima diligendi pse se. et l' ax initio top. et
omib; ppo. g multo mag d. C It uirtute aie
i ho ppo sut. g ad hoc q suffic io in cog. adh
suffic affco in dilig. io a in p statu suffec adh
q cognoscet deu sume b
o et ad hoc suffic e ut plat
in phoz. g affco suffic in
sup o et pp se. n g ordare ad
tute spalez. C It ois uirtus
difficile et bon. g nulla d
cissim et suauissim. dic au a
q n dulcius e qua amare
nulla debuit dari uirtus. ut in l. g aie hois
i statu isto in quo sum viatoz e illa q sunt
ad fine qua finis ipe. g facilioz eoz cu aia co
iunctio. qz viatoz magis e inia. b indiget
uirtutib; ordinatib; in his q sut ad fine. g mlto mag ordinatib; ipm ad fine ipm. finis ae
bon p q bon. g indig a uirtute ordite ipm ad illud. It aut q inc respicit bonu ut bonu. n
ca. g ca e uirtus ordinas in bon. q e finis. C It
tdo q o rcetate ht aduiunctio e uirtus. caritas
a ho ordinate aduitum. g e uirtus. pla a p. q
uirtuti nic oppo n uitiu. sa a plat p hoc q mutuo
se expellut caritas et uitiu a beode susceptibili.
C It au e e act mitori uite etne. ipm e ul.
s caritatis actus e papue miton uite etne. g
caritas e uirtus. C Solo dd. q caritas e uirtus. sic
q sca scorde testat q auctor induce disse
diu eet. C ad pm g dd. q n nuqua suffec n
suffic ad actu caritatis. s ad actu n amois hoi
suffec n in ptem potentius. et p ptem n potest.
quid a amoz ille sit sat bn ph. in p ethicoz. ubi
ut sic unie rei e ppum opus et actus. et abo.
s q ho. et q hoc op no queritur in ipo s uege
tabile et sensiblez. s s rabile b a e elige et dilige
sup o. illd q pse eu s relom ad altm e bon. et h
ipe plat ee felicitate. eum e q e felicitatis

inchita. q e simu bonu pp se tm q situ. et no alti
alic gnt. situ quetur a phis. ut hoc q quia bonu.
ul quia s bonu. inueniretur. q q hoc. qz bonu ho.
d. n. bon adipis. n e qitum n bon hoi. s aule
uitu caritas e no sic qrit bon. s po q ab te bon e
eccl hoi. nec i nitti illi pp rom. quia plat hoc
io q e optimu. s quia illud bonu effic tale dilcoz
u eu dilige dnm dr pp se et sup o e actus carit.
li pp se no dic cam i una tm. s tres. s. ut obm.
et q e ut effices. et q e ut finis. et in pma et ultima
potuit queite anglo. et hoi in p statu. s oppiom
quoz da. s no quo ad mediu. quia effecit hoc ieis
io. et p hoc p solo adp. C ad a dd. q io illa funda
sup ftm. qz s uires sint ppora sit e mod e.
n tam sint equales ipse. pacie. n. m possut
q cog iuic. multa. n. cognoscam q a pari n possuos.
et multa cognoscam ita q ut cognoscim afficin
possum n eleuem su posse nrm a dono dei
dato nob. et i e in dilcoe que dr caritas. n. n. pos
sum passim affici in dni pp se et sup o ubilt nul
lo cogete oio. qua diu in itoz pp rom quiete affcum
q ita sit facil. et io no e mendabil ma dilco. et si hoc
fi pss; ut quidi dnt. tn difficile e hoc e de q n dilig
ad su se n inq bonu sibi ap quos dam qui dnt q
n carua e in se. et dilcoe tali no dilig ad su se. q
io illi dilige dup ces dilcoes. s. amicitie et cou. et dnt q dilec amic
n e n. s o diligutur ut boni s. tn quia legi. et lis
phoz tota ee dilcom hoesti. ut e forte piculus
se tutu a tn car te no int. difficile e dre. q neo
dilig tio tue reuited e ad pore
sol le in theo uirtutib; no
ysit na sic sup dixi no uno m
acc et bonu. i uirtute theo et
mo; ctuali. s in theo acipi bon
q e sustolli sup id q p n. et ab
neg pi diffi le q e tiuge me
r ap uali au acipi diffi le q e
e medui. q dr recta ro opabiliu. et bon inutilis
s rom hoesti felicites respicit. hoc a q dic aug. i
lib de dulcedie actus ad obm. et no d ab neg re
n. C So q ut m sit uirtus g l. u a q h e. quicquid. n.
e effcu hitus salutis ulis. ipm e uirtus g l. ca a
e hitus effcuius salutis ulis. g ipm e uirtus gnal.
pla p a p h ulis salus no h n expulsis omib;
uicus. et h no expellitur n p hitus s origis. sa
p abo aug. q dr q et sol pioz e tm. cete aut
uirtutes s ea hois qua mal dez. C It quicqd ht
i se actus oium aliaru uirtutu ipm e ule ad o uirtutes
caritas sic se ht ad actus a uirtutu. g e ulis ad
o uirtutes. p pla p hoc q uirtutes diffiniuntur et di
stiguntur p actus. g spali spalis e uirtus. et ab oib;
uniusal. sua scribi. i. cor. xiiii. u dic ap. carit
paciens e. be. e. etc. et enumat i. xv. opa uirt. dul
caru cum caritate. C It au in li. de morib; ecce.
omne uirtute diffinit p amore. ut fides e amor
co cdes. fortitudo amor co cdes fortitu o tollas
pp carnat. g ca e ulis. C It so. ut hr aplet

q°. utrum caritas sit uirtus gnalis

alud

So.

uo a i p statu sufficeat adh q cognoscet dm sume
bon et pp se diligendu et sup oia et ad h suffic e in n
q bat ex dcis multoz phoz g affco suffic i dili
gndo dm pp se et sup oia g n a pbrat adh dare
uirtute spale. It ois ur dat p difficile et bon g
nulla dat pp dulcissim et facillim dicit a aug
i li. q n a dilcoe q amare et amari g adh
nulla debuit dari ur. s g aie hois i ista

s et forte spectis se q h tat q tn caritate n hnt
difficile e dre q nemo dilig ad se se n exca
tare et io reuertd e ad pore solone ad a do q diffi
cile i theologicas uirtutib; n q sic tactu q sic sup
diximus n uno m acci difficile et bon i uirtute
theologica et morali et itellectuali s; i thelo
gica accip bon q e finis et difficile q e
sustolli sup id q p n a et abnegare nam i
morali a accip difficile q e tange mediu l
accipere illi i itellectuali a ac difficile q e mediu

om̄ differentiam uirtutis. ut e̅ caritas q̅ diligit q̅ dilı̄ e̅ g̅
ut p̄. C Item .b. in li. de dil(ectione) d(e)o c(ontra) aug(ustinum) ibi dicit
di. uirtus e̅ ordo amoris. et ibidem. uirtus n̄ a e̅ qua
amor ... ordinatus. g̅ ui q̅ caritas sit om̄s uirtus. C It̅ li.
u̅ cū caritas in pria sit q̅ remanet ex omnib3 uirtu-
tib3 in primo. fruitur n. primū est om̄ uirtutū. et differt frui
ab uti. frui e̅ amore inhere alicui rei pp̄ se ipsa.
g̅ ui e̅e caritas gnāl̄ i(n) uito. et gnāl̄ in primo. et cum
qua spāl̄ uirtus. C It̅. i. d(icitu)r. mag(ister) q̅ oē mandatum
refertur ad preceptū dilectionis. s3 ut ch e̅ in precepto
n̄ op(er)a uirtutis alicuius. g̅ oīs op(er)a uirtutis reducitur in preceptū
dilectionis. s3 sic se hz op(us) ad op(us). i habitus ad hitum. g̅
oīs habitus uirtutis reducitur ad hitū dilectionis. g̅ caritas e̅
hitus gnāl̄ ad om̄ uirtute. ūu n̄. C It̅ in uīn n̄
mouentib3 q̅ sunt in reducto e̅ ad uls̄. primas. et oīs
hitū reductio. ī(n) uī ultim̄s. ad uī mouet ī toto g(e)n(er)e.
q̅ e̅ sol. g̅ ui q̅ i motib3 sic ee q̅ueniāt. cuius illa q̄
ordinata ad fine. reducuntur in. iiii. cardinales. q̅ ille
reducuntur ulterius in unum ut solem. q̅ e̅ caritas. quia cas
e̅ motor i toto mito. et q̅ quātitate ipi tota attendi-
9. mitr quātitas. C s3 q̅ spāl̄ actus dilectionis ab actib3 alia
rū uirtutū. exigit hitū spālem. s3 dilige dm̄ pp̄ se
et sup o̅ e̅ spālis actus separatus ... ab actib3 alia
rū uirtutū. g̅ hz hitū spāle. p̄ plus phoc q̅ actus s̄
p(ri)ui potentis. et hitib3 ad m̄ spālib3. et quo ad
nos. sa q̅ p3 p hoc q̄ si diffiniatur dilige deū. n̄
accipiet in diffinitione ei actus aliarū uirtutū. C It ap.
i cor. xiii. enumerat eā cū alias uirtutes cū aliis singla
rīt n̄ dr̄. nc aūt manet fides. spes. caritas. tia
h3. maior his e̅ caritas. C It̅. spāl̄ e̅ obiectū spāl̄
uirtutis. summū aut bonū est ro spāl̄ obi. sic et sum
uerū. et summū alr̄ glosiū. g̅ hz spālē uirtutē cor-
dere sic et illa. pt accipi ab(a)d(e). ... in p̄n̄. iob. ubi dic
tur p una filium iob. spālit significat. no pos filios
et filias iob. C Solo dd. q̅ caritas e̅ uirtus spālis qua
diligitur d(eu)s pp̄ se. et pxī pp̄ dm̄ et in d(e)o. ad p̄m̄ g̅ dd
q̅ caritas no est tle uls̄ sicut ut sl̄r op(er)a oib3 uirtutis
s3 p(ote)st ut cuncta oib3 aliis sine quib3 nūquā est
quia cū ipa infunduntur et o attribuit h caritas. et hoc
q(ua)b(ite)r sit. s. declabi in mag(istr)o qn̄ ag(itur) de conexione uir-
tutū. quia caritas uno m(od)o conexe sunt oēs. et o
d(icitu)r mater om̄ aliarū uirtutū. et p hoc p3 solo ad
obiectiones p̄missas in illis rōis. quia pbāt ac si sol(u)e
hīt opponi caritas aduirtutes om̄a. et hoc n̄ e̅ uerū.
C ad a(liu)d dd. q̅ caritas no hz magis aliarū. ut hitus
ex quo uł cū ptib3 eliciant actus. s3 hz eis ut
motor. no p(ro)xim(us) q̅ductus motu. s3 potius ut
motor motoris ad actū. amor. n. di. oēs uirtutes
mouet ad actū. s3 .n. g(re)g(o)r(ius). quā p(er)ficit e̅ p(er)ficies.
P3 dbi pp̄ amore di. uolet affligere caritate eande-
et o caritas hī e̅ uls̄ motor om̄ uirtutū ad ac-
tū. s3 no e̅ uls̄ uirtus. motor. n. uls̄ uno m(od)o hz
mot pprium. quo distingt ab aliis. et hz alio mo mot.
q̅ influit aliis motorib3 ad mouendū. pp̄ q(uo)d a i
tiu di motor uls̄ ut p3 i motorib3 orbium. ut p̄mi
motor mou3 motū diurnū. et influit i oēs alios
ut q̅sidatū q̅siderati motuum. e3 q̅ mouet
motu p(ro)p(ri)o q̅lz. eo q̅ quib3 ratiom̄ conant assimilari
i tato uniuersis ee motū pprium q̅ p̄. et sic e̅
dicit respectu ultimi. et o attribuunt ei op(er)a aliu

uirtutū. s3 d(e) h(oc) in sequenti articulo melius expedietur.
C ad a(liu)d dd. q̅ magnorū opio quorūdā q̅uenit
in hoc. q̅ amor. qui p(ote)st in diffinitione aliarū uirtutū.
n̄ sit amor qui e̅ caritas s3 gnāl̄ q̅ amor. q̅
q̅lz uis aīe. et q̅lz uirtus coniugit amor. p(ro)p(ter) oīa. si
tn̄ plac3 q̅ si amor qui e̅ caritas. sic uide e̅e in
textio aug(ustini). cum uı. dd. q̅ caritas cadit in diffinitione
aliarū uirtutū. no p(er) se hitus s3 p(er) ordine hītr̄
ad ... actū ad fine. qui e̅ sum̄ bonū. et ui uel
le aūt. quia in q̅lz diffinitione ponit actū uirtutis et
amatū q̅ e̅ finis. et hoc no e̅ magis. quia cas
e̅ uls̄ motor. et suū obm̄ e̅ ultim̄ finis aliar
uirtutū. tam spālis e̅ uirtus in rōne ad actū p(ro)p(ri)ū.
vn̄ a accidat ei q̅ ipa possit e̅e uls̄ motor. et for
quedā. et finis q̅ tam e̅e spāl̄ uirtus. in sequenti articulo
q(uo)d plenius declabit. p hoc id p3 solo ad dcā. io.
b. et aug. sequentia. C ad a(liu)d dd. q̅ illa obo p(er)dicit
sic op(er)a preceptorū reducendi ad pceptū dilōis.
sicut ad suum g(e)n(us). s3 no e̅ i. s3 reducuntur sic
ad uls̄ unū singularē motorē qui uirtutē
suam influit aliis. et sic ad ultim̄ et sic p(er) finem.
et no no se(quitu)r q̅ hitus unū sit. s3 uls̄ mouet et coniū
gēs oēs uirtutes finē ultimū ad ultim̄ dd. q̅ hoc bn̄
q̅cedo. q̅ hoc bn̄ sic e̅ q̅ aīe uirtutes reducunt
ad amore sic motores particulares ad calore sol. q̅ sic calor sol
mo. i oīb3 uirtutib3 n̄ lib3. i calor caritas i om̄ib3
opib3 mitiis q̅ a oēs uirtutū sit pia. s3 n̄ o3 pp̄ hoc q̅
sit gnāl̄ uirtus. sic nec sol e̅ genus ad oēs mo
tores particulares i n̄. C Tertio q̅ utrum sit for(m)a oīs uirtutis.
et ut ipa possit fieri infor(mis). ui a q̅ sit for(m)a. q̅ i dm̄
sca. q̅. et q̅ e̅ mr̄ i indiu. et finis. C S(ed) c(ontra). for(m)a d(icitu)r du
mois. s. ex. et qui e̅sces in. s3 g̅ caritas est for(m)a eit
for(m)a alio istor. mor. ul uirtutes constat a q̅ no e̅
for(m)a. sic ex eis. quia p(er) spem ip(s)e no fuerit a. sic
ex tū fit sm̄ spē. eius. g̅ si est for(m)a eit sic for(m)a i(n)sita
q̅ ee uirtutū p(er) spem. et hoc itm̄ no p(ote)st ee. q̅ sic
i fortitu hu(ius) est ho. i infortitum caritas e̅ ca(sus) g̅ no
fides uel spes. et aīe uirtutes. g̅ ui q̅ no sit for(m)a. C It̅
for(m)a dat ee et nom. s3 diuisor spē n̄ est unū e̅e
et no. g̅ diuisor spē no est una for(m)a. s3 uirtutes
differt spē uirtutis. g̅ ipaz no e̅ una for(m)a. cū igt̅
caritas sit una. ut hitum e̅. ipa no e̅ for(m)a. sifortite
tu dicas q̅ uirtute duo sūt. q̅ e̅ ad fine. et q̅ tendi
i ipm̄ et q̅ e̅ ad fine. hoc dat ei spē. eo q̅ uirtutes
distingūt p(er) fines proximos. s3 n̄ distinguūt p(er) fi
ne ultim̄. q̅ aūt tedit in fine suum. hoc hz
a for(m)a que e̅ ca. ipa. C h differt hitus uirtutis ab hitu
sce. ideo q̅ uirtus est optimorum op(er)atiua. s3 sca e̅ are
cata. et no tendit in eū s3 p(ote)st abeī i oīam. nulla a
uirtus op(er)ibus op(er)atiua p(ote)st e̅e uirtus optima optimū n̄ te
dendo et q̅iugendo sub optimo. g̅ q̅lz uirtus tend
i suū optimū g̅ no accipit h ab informatione caritatis.
nec uide quasdā uirtutes politicas p(er)tinge ad su
ū optimū sine caritate. sic e̅e in p(er)hs uirtuosis q̅
sequebātur optimū cū lib3 uirtutis. et e̅e felicita
te sine caritate. g̅ no accipit hoc a caritate. ipa ut
ipa. s. sibi actus p(er) spem uirtutis q̅ q̅ ipi ... dign
uita etnā. et no inf(ormi) ... r acut. quo ad p(ri)m(u)m. s3 quo
ad s(ecundu)m. et h dr̄ ... no e̅e in om̄ib3. et hz
bit q̅ qui mir ... perties q̅ tate caritas

quia non esset in ipsa facere posse meritum in omnibus aliis quia au-
mitum sit actus dicit et auctoritas. et accipi hoc .i. cor. xiij.
Si linguis hominum loquar et angelorum caritatem autem non habeam. factus
gratia — sum etc. Solutio. gratia gratum faciens est que gratum facit habentem
et opus eius gratum reddit. Sed gratum facere est dignum facere
vita eterna. ergo ipsa est que facit virtutes et opera virtutum
grata. ergo oportet quod caritas dicitur non faciat. Sed autem caritas sit
idem quod gratia gratum faciens. et hec concedimus. In quantum conce-
dentes ulterius dicentes quod gratia gratum faciens et caritas idem sunt
et non differunt nisi per relationem. quia gratia dicitur per quod refert
ad agentem. caritas autem per quod refertur ad proximum. que est concu-
piscibilis. vel voluntatis ut dicunt. Solutio. ... proprio toti sed quoto-
tum. si referatur ad partes prius refertur ad partes principa-
liores. gratia autem est proprio totius ut dicunt. ergo si relatio
habet ad partes prius refertur ad partem principaliorem. principa-
lior autem pars est intellectus quam concupiscibilis. ergo proprio intellectus ma-
gis habebit rationem gratie. quam proprio concupiscibilis. Contra autem il-
la relatio fides autem est proprio potentie intellectus ut prius habitum est. ergo
fides magis debet esse gratia quam caritas. que est proprio concupiscibilis.
Contra autem illa relatio gratie ad potentiam facit eam esse principalem
virtutem concupiscibilem aliam quia accipit sibi gratiam autem ad deum.
si dicas quod sic. ergo caritas non differt a toto quod est gratia
nisi per accidens. ergo non est principium per se eius. ergo non debet condividi aliis
partibus que sunt fides et spes. si autem ad deum facit eam specialem vir-
tutem. tunc secundo inventum est. quod non differt a gratia nisi per
relationem ad deum. Contra. eius forma debet esse et rationem. aut dat
esse et rationem suam. aut alterius. si dicitur quod dat suam. ergo
omnis virtus informata caritate habebit esse et rationem caritatis. quod ab-
surdum est. si autem dat aliam. hoc est adhuc absurdius. quia sic
dat quod non habet. Contra. quicquid generaliter uno modo invenitur
in omnibus partibus gratie que sunt virtutes infuse in
gratia ipsa. ergo non est alia specialis que condividitur aliis. caritas autem
est specialis que condividitur aliis. ergo hoc non est ab ipsa sicut infor-
mante universaliter. Contra. sicut se habent potentie. ita se habent per-
fectiones. Sed tres sunt vires anime motive. que perficiun-
tur a tribus virtutibus. scilicet rationalis. concupiscibilis. irascibilis. ergo sicut
ti se habent ille ad invicem. ita se habent et perfectiones earum.
Sed voluntas ratio ordinat et informat alias. et si accidit oppositum ergo
dicitur pluries actus in moribus. ergo habitus rationis similiter ordinabit
habitus aliorum. post quam ordine habeas. ergo fides potius in-
formabit caritatem quam informetur ab ipsa. Contra. ita est in
habitibus virtutum cardinalium. quod ille que sunt in ratione ordinat
et quodammodo informat alias. ergo similiter erit in habitibus vir-
tutum theologicarum ut videtur. ad hoc ultimum quidam volunt dicere quod concupiscibilis
est vis diffusa in omnibus aliis virtutibus. et movens eas.
et ideo habitus eius dicitur et diffusa forma. in omnibus aliis et
movens eas. Solutio. hoc non proprie dici nisi ratione appetitus finis sui.
quem appetit omnis vis anime. similiter ratione huius dicitur concupiscibilis diffu-
sa in aliis cum omnis vis refugiat contrarium sui finis et
per eandem rationem et irascibilis diffusa in omnibus aliis. ergo a-
similiter habitus eius. ergo et spes erit forma aliarum virtutum quod absur-
dum est. Solutio. appetitus habet partes. habet enim rationem motiva ad
appetitum. et similiter voluntatis et aliter concupiscibilis. et eodem modo similiter irascibilis.
non ergo per appetitum solum concupiscibilis dicitur diffusa in omnibus
aliis. ex hiis omnibus videtur ... caritas non sit forma virtu-
tum per aliquem modum. et quod ... attendi per ipsum.
Contra. hoc ambrosius. caritas est ... quia omnes informat

ex hiis omnibus vi-
detur relinqui quod cari-
tas non sit forma virtutum
per aliquem modum et quod mi-
nus attendi pene ...
sed quia alibi dicit cari-
tas est mater omnium
virtutum quod est

in multis differentibus speciebus non potest esse ab aliquo
aliorum quod sic species ... gratum esse actu
suum meritorum uno modo invenitur

c. ambr.

sine qua nulla vera virtus est. Contra. secundum d. xxiij. dicit magister
quod accessu caritatis fides informis formatur et vera ut sit. ergo caritas
est forma illius. quod caritas autem non possit fieri informis. videtur non
quod possit. In hoc enim non habitu caritatis. dilectio est qua diligitur
deus. non tamen tendit in proprium ... sicut in eo qui edit
peccatum veniale. non tendendo per esse informis. Contra. de quo condividuntur
ei possunt esse informes et formate. ut fides et spes. ergo
et ipsa. Contra. sic exponit intellectus ... sine caritate reli-
quitur homo eidem imperfectum ad informem quo revivat fidelis.
et multo amplius debet ad reliquum experte concupiscibilis. et cum mag-
is illa indigeat eo quod ipsa est corrupta et infecta. Sed
forma numquam potest esse informis. caritas autem est forma. ergo non
potest esse informis. Contra. ... in vi sunt pendi informes ...
alia via incedentium quod caritas non est forma virtutum per rationem
virtutis. nisi per speciem virtutis. neque per esse gratie gratum facien-
tis. quod invenitur in singulis virtutibus. quod in est gratia gratum faciens. Sed
caritas informat in ratione ... que respicit ... ut forma.
scilicet ut efficiens et species per ad manus ... cum forma quod
dicitur. et finis qui est forma in esse optimo. quod qualiter
sit videndum est quod sunt in actu virtutis ut ex actibus intelligitur
et de ipsa virtute. In actu autem virtutis est species qua dicitur
esse actus huius virtutis vel illius. similiter in actu illius virtutis est
quod fit dignum vita eterna. et hoc convenit cum omnibus — i.
actibus virtutum formatarum. in actu autem est et quo aliquis a- — ij.
gere. scilicet quod est similis dispositioni agentis. In hoc quod est ad finem — iij.
ultimum. quod intendit agens. et ille est summa bonitas quam inten-
dit. quartum quod est in actu est liberalitas ipsius. quod non ex ratione utili- — iiij.
tatis vel ... fit hoc ex liberalitate amoris sum-
mi boni. similiter ex parte finis video tria. scilicet medium. in quo terminatur actus; — i.
et ... post supra hunc medium. quod supra est. et finem ultimum. — ij. iij.
quem intendit agens. et ut hoc ut manifestius fiat. dico
exemplum in naturalibus. et in moralibus. In naturalibus autem videmus virtutem
informationem in semine ... In actu invenimus speciem virtu-
tis. qua habet ex eo quod est virtus generativa. et in ordine vir-
tutis. et invenimus in eo actum igitis per digestionem separantem
et dividendo purum ab impuro. et invenimus in eo vir-
tutem celestem. per motus a deo ... in spe ...
et invenimus et expeditionem eius actum. et quod est mag-
nus ... impedita. et invenimus ex parte ipsius finis
medium in quo in ... species quam intendit ... et species
in ... et ultimum intentum ut salvetur non communis ...
successione. et ... adversis. quia species vir-
tutis est a forma ... esse specialem virtutem. et opus digestionis
ab actu caloris ignis. et opus a deo calore celi. et expe-
ditio eius a loco. et calore forma ... ... vir-
tutibus. quod disponit secundum ex parte autem finis. quod talis quod
medium est autem forma que querit ... ... et finis ge-
nerationis est ab agente. et finis intentionis est ab univer-
sali successione ... ... similiter ita videmus
in moralibus. in quibus una ... virtus est subalterna
et subalternans. sicut equestris movet frenum factricem ad hoc
ut fiat frenum competens equo. et ideo una est forma freni
qui est ab illa que dicitur freni factrix et alia docet appli-
care eam forma illa. similiter caritas ut in virtute nulli virtuti dat
esse primum in specie virtutis. nec dat ei esse gratie quia
in eo videtur caritas non est gratia. sed ... ei sicut et alia virtus.
Sed dat ei speciem efficientis moventis generaliter. ut scilicet ex

amore. et ubi aliquid fiat et dat ei formam ordinis. i. non ordi
natum ad finem proximum. sed ultimum qui non intenditur in
non actu. sed omnibus et ille est deus. ut fiat propter summum bo
num quod est deus. et dat ei terminum coniunctionis cum illo. quia non est
ordinare in finem ultimum et coniungere illum. fine enim coniun
gere non ad amoris esse in qualibet virtute. quia omnibus vir
tutibus specialibus sufficit amore suo. sufficit coniungere finem proxi
mum. sic et fieri facta. si sic sunt equitativa forma vi
sufficeret consequi formam fieri. et non intenderet ulti
qualiter valeret militari vel equitari. Ad primum ergo dicendum quod
forma hic dicitur quia in intrinseca. et ab eo extrinseca. extrinsecam est quod est
universaliter movens. sed quia ultimum movens in motu. non movetur
non influit specialiter sua aliis. ideo intrinseca amor quidam ef
ficitur virtutum cuilibet. sed ab illo non amittit speciem suam.
quia est forma boni esse. et est ad esse movens. sed a bono esse est in
secutione finis ultimi qui est caritas. quod autem caritas non sit forma das
esse. ut concedo simpliciter. et hoc ut esse concedo. quod non dicit esse gra
tuitum. sed tamen dat quantitatem. et hoc ideo quia esse gratui
tum est exigua. quantitas autem est forma ad quod est in termino. quia aliter
non esset ibi maius minimum in uno quam in alio. ideo
quod maxime ponit in termino nostro et libamine. est caritas que facit
nos totos superimpeditos et libentes. et secundum quantitatem illius
quantitas meriti attenditur. si autem obiciatur. quod ab eodem dicitur esse
meritum formaliter esse et secundum quantitatem. dicendum quod hoc est falsum quia
secundum in nullo vero est. nullum enim ab eodem est esse et quantitas
in illo esse. non in non. nec magis. ad id autem quod obicit de virtutibus
quod caritas faciat omnes tendere in suum finem. dicendum quod est
finis duplex. scilicet proximus causa virtutis ipse. et in illum
per se tendere sine caritate. sicut fides in verum et spes in alterum.
sive gloriosum et huiusmodi. sed est finis ultimus quod est finis
caritatis. et in illum nulla virtus potest tendere
nisi motu caritatis. et per amorem ipsius finis que influit
ipsa caritas. sed quod est motor ultimus ad illum finem. Ad id
quod ulterius queritur quod caritas non sit gratia nec faciat esse gratui
tum moribus. ut esse concedo. quia non possum videre qualiter
possit dici. quod caritas et gratia non differunt nisi per relationem
ad subiectum. tamen de hoc amplius disputatum habetur in secundo
libro. xxvi. distinctione. ad simile et quod inducitur quod diffusa sit compari
in omnibus viribus. hoc ut mihi esse falsum. sicut planum
est. Ad id autem quod ulterius queritur. caritas non potest fieri in
forma. dicendum quod non est sed caritas quia quidam dicunt. quod ipsa
est gratia gratum faciens. sed est. iiii. aliter causas. quare per se
I. quod ipsa est donum primum in quo omnia alia donantur dico quod primum
ex parte donantis non ex parte nostra. quia caritas est post
fidem ex parte nostra sicut planum est. sed primum ex parte donantis
est caritas. et non simpliciter esset informa. vel fieri possit. oporteret
quod esset de prima eo per quod formaretur. quod esse non potest. aliorum
II. in omnium generum nichil facit per se primum. secunda causa est quia ipsa est secundum
totum posse hominis. nulla autem alia. et non impossibile est quod sit
sine gratia gratum faciente. et hoc sic patet qui credit deo super omnia non
facit propter hoc quicquid potest. nec qui sperat et sic de aliis.
sed qui diligit deum propter se. et super omnia nichil sibi retinet
III. quod non in dilectione dei expendat. tertia causa est quia ipsa
est fundamentum in affectu et primo sicut notatur invenire
in primo libro distinctione x. et non nichil informitatis relinquit in ma
IIII. teria in quo ipsa est. quarta causa est quia ipsa est sicut de
bonitas ut est bonitas divina. et non est tendit in ipsam ut est

in eo bonitas et in malia ideo et non potest non esse similis illi
optimo. et sic non est de fide que est de veritate. et non potest de
ficere ideo bonitatis que fortior in se est virtutis. et similiter
sic non est de spe. sic planum est videre. Ad id ergo quod
non obiciatur dicendum. quod illa que sunt causa est dilectio non vel illa non
formatur ad veritatem caritatis cum sit contrarius non. Ad aliud dicendum. quod — Ad aliud dicendum quod non dicit quod non est sic.
homo cadens ex parte illa. non relinquitur quia caritas et
est per amorem contrarium caritatis. sed non cadit per aliud contrarium fidei vel spei. et ideo non destruunt omnino fides et spes sicut in to
vel spei tunc sequitur inevitabiliter quia illa in toto destr — to. vel si dicatis quod cadit per contrarium fidei
uitur sic caritas quia infidelis non habet fidem. nec desperatus
spem. sed de hoc non loquitur. sed de cadente in malum mortalem
per appetitum boni commutabilis. Secundus est dilectio qua diligi
tur deus propter se. et cetera. inveniuntur autem et alie diffinitiones caritatis. dicit enim
augustinus. caritas est virtus qua deum videre perfruique desideramus.
Item dionysius. in libro de divinis nominibus. et in libro ierarchie. amo
rem. sive divinum. sive angelicum. sive intellectualem. sive animalem.
sive naturalem dicamus. unitivam quandam et continuam intelligimus
virtutem superiora quidem movente ad providentiam minus habitum.
coordinata autem rursus ad communicativam alternam habitudinem.
in extremis subiecta ad meliorum et suppositorum conversionem.
Idem commentator dat alias duas. quarum prima est amor est con
nexio. vel vinculum quo omnium rerum universitas ineffabili
amicitia insolubilique unitate copulatur. secunda amor
est vel motor. omnium rerum quietivus finis quietisque
statio ultima quod nullius creature progreditur motus. Item aposto
lus ad thimotheum. i. finis precepti est caritas de corde puro et conscientia
bona. et fide non ficta. et dicit ibidem glossa. quod apostolus in diffinitione caritatis
Contra quia dicunt primam. sic cum dicitur caritas est dilectio. ut non diffinitur
per se ipsum. quod dicendum dicendo. idem est dilectio quod amor vel caritas.
Item cum dicitur propter se ipsum deum diligi. non ut caritas
separatur ab amore honesti in virtute. quia hone
stum est ut dicit tullius quod diligitur propter se ipsum. obicitur de
secunda quia videtur potius esse diffinitio fidei quam caritatis. cum succ
cedit fidei et non caritati. Item cum visio sit totum in ces
intellectus fruitio in videndo. ergo potius debuit videre deum super
fluum fuit addere perfruique et cetera. Item perfrui non
predicatur nisi tamen caritati. sed omnibus virtutibus. ergo male ponitur
ut diffinitio caritatis. Item frui et diffinitur per amorem
quia ut dicit augustinus. frui est amore inherere alicui rei
propter se ipsam. ergo est in circulus et idem est notius et
ignotius seipso. Item cum dicitur desideramus. ponitur actus
sensibilis partis anime. dicit enim philosophus in libro de anima. quod in rationali voluntas sit et in
irrationali desiderium et animus. cum igitur caritas sit rationalis partis anime.
male diffinitur desiderium. Item desiderium est imperfecti et absen
tis. cum ergo caritas sit perfectissima. ut quod debet palam ac
tu diffiniri. sicut puelle et huiusmodi obicitur contra tertiam quia cum
amor sive caritas sit in affectu. et affectus non ordinet
ad. sed potius aspectus. ut amor non movet superiora ad in
feriora et media ad invicem. et inferiora ad superiora. Item
amor non movetur nisi ad diligendum. ergo non ad providen
tiam. Item non ut esse dicitur. intellectuale et alterum.
quod intellectualis est aliis. Item quis est naturalis amor. ut
quod nullus. quia dicit augustinus. quod nichil amatum est nisi cognitum.
sed naturalia non habent cognitionem. ergo nec amorem. Item de quo
amore loquitur. dionysius. constat enim quod non omnes habent caritatem. ergo
non convenit illa diffinitio caritati. Item obicitur de alia que est
vinculum et amicitia. universitas contraria enim non se amant. sed

quare diffinitio caritatis sit bona.
quare alia diffinitio sit bona.
quare alia diffinitio sit bona.
quare alia diffinitio sit bona.

Qo vtr alia diffo sit bona.

Qo vtr alia diffo sit bona.

magis odiunt. et se non compaciuntur eodem susceptu.
C Item que est unitas in solut. qua copulatur. quia
non coniungitur solum possunt. et nouem etiam. C Item
obi. de sequenti amor. n. magis sonat passionem
ul habitum. quam sonum. nullum motum est male post igne
ne mot. C Item quare cum amor dicatur de amore non
u ali. et intellectuali. et angelico. et diuino. ergo tu
no ut dicatur equus ut unius. C ultimus quod diuisa quod
dat ap. quia illa magis est adpositum. et illa
ultimo posita fuit. di. xxv. et quod p. est finis dr
cetus finis est. n. adquod est motus preceptum. quia motus
ad implendum quod papis. et ipsa post primum est precepta
qua finis. C Item cetus est radix boni. et radice est
motus in eum et primum. ergo post dicitur esse primum quod finis.
C Item cum ipsa sit finis consilii. quare post dicitur esse fi
nis precepta quam consilii. C Item quid est dicit de corde
de post. si dicas de intellectu depurato. hoc non
est. quia cetus non est intellectus. sed post affectus. si autem
dicas quod accipitur in corpore pro affectu. tunc non conuenit
caritatem soli quia omnis uirtus est cordis puri. C Item fides
purificat cor. ut habetur. ac. xv. ergo idem est dicere de corde pu
ro. et fide non ficta. si dicas quod diffinit sic effec
tum. tunc admi pulsus est ordo partium diffinitionis. quia
fides non ficta dicitur preponi cordi puro. sic causa prepo
effectum. ut precedit effectum. C Item quid est dicere con
scientia bona. non. n. bona fit conscientia. non punitum quod scit
esse in conscientia. et hoc non est non exceptum. ergo conscientia bona ma
gis est caritatis quam eius. si dicas sicut exponit glo.
quod conscientia bona est spes firma. tunc item punitur or
do quia fides generat spem. et spes caritatem. C Item quare cor
di attribuuntur puritas et spei bonitas cum bonum
sit proprium amoris. C Item fides non ficta est fides
non simulata. ul non ficta. sed non est non illa que per dilec
tionem operatur. ergo illa post est ex dilectione quam dilectio
ex ipsa. ¶. aliter adhuc diffinit aug. in libro de mo
ribus ecclesie sic. caritas est uirtus qua affectio coniungens nos
deo. C Item in libro de spiritu et anima. caritas est uirtus quodammodo
copulans amantem cum amato. cum ergo unius rei uni
ca sit diffinitio. quare penes quid diuersificentur tot
diffinitiones. C Solo dicendum. adultimum quod quedam in istis
diffinitionibus sunt amoris ingenerati. quedam creati.
diuini amoris dilectionis et caritatis nomina inueni
es. j. li. d. x. de amore autem ingenito dantur tres.
s. duo. et due que sequuntur de corde puro. et illarum prima
datur penes ordinem amantium. secunda penes essen
tiam amoris. quia essentia illius amoris est uirtus. sic connexio et
uinculum. uel aliter et melius. quod prima datur penes or
dinem amoris. secunda penes ordinatorem ipsam for
ut. tertia penes actum. et ideo dicit amorem esse mo
tum. ille autem que dantur de creato sunt. v. quarum prima
datur penes. secunda datur caritate in se ordinata
ad patriam. quia desiderium est in eo. per. perfrui autem et
inherere amato est patrie. tertia autem que est apostoli datur
penes essentiam caritatem in se. quarta autem penes
effectum in ipso qui est per affectum coniungi deo. quinta autem
datur per essentiam ingeniti dicit quia amantem facit u

num. et cum amato copulat. huius habitus dicendum est ad
primum quia sed dilectio et caritas idem sit. quod caritas usu
sacre scripture quod ponuntur uni pallio tamen non differt.
quia amor communis affectus est boni. dilectio est affec
boni cum electione diligenti. et ita dicit omnis amorem.
sed caritas est qui affectum celestium. inefabili precio esti
matur. et sic dilectio. s. n. ergo est caritas. C ad secundum dicendum quod
ut supra dictum est. li propter sed dicitur in triplici causa. s. effici
entem. et formalem et finalem. et hoc sic. probatur quia caritas
facit diligere non ipsi nos et hoc facit in quantum est similitudo diuine
bonitatis. et ideo bonitas dei que deus est facit. C Item gratia
forma sue et omnis quia non patitur diligi. sed propter ipsum
in quantum ipsum est. C Item finale. quia non propter aliud.
et hoc per propositorum negotium quia non ab alio non
patitur non propter aliud in diffinitione. autem honesti. ut ami
corum non concurrit i. sed tamen medium. quia. s. non di
ligimus patitur. et hoc ostensum est in superiori distinctione primi
li. ii. q. an uirtutibus sit fruendum ul utendum. C ad
aliud quod obi. de secundo. dicendum quod illa datur de patria caritas. in
ordinate ad patriam. illa autem uisio est amatum et habitum.
et est uisio perfecta. et non uidetur soli fidei. sed perficitur
post in unitione per amorem. et ideo diffinitur caritas
per illa. C ad aliud dicendum quod non superfluit perfrui. quia
finis dicit inhesionem et gustum consequentem amatum quod
est uisum et habitum. et quia addit gustum dulcedinis. ideo
non habundat. ad aliud dicendum quod sed ad frui non concurrunt
omnes uirtutes. tamen nulla concurrit ut finis. et pro fo
ipsius non caritas. sed post alie sunt ut dispositiones preparantes
sibi. et ideo maxime cadit in diffinitione caritas. C ad aliud dicendum
quod in exemplis dulcioribus idem esse in diffinitione al
terius et eius. est. n. caritas post in diffinitione eius quod est frui.
post tunc in capacitates actum fruitionis extra fru
entis. cum autem post frui in diffinitione. caritas post frui non re — ł tñ effect unum
effectus ultimum adque est caritas. et ideo caritas est prius. quam frui
sumptum. fruimur per caritatem quo ad nos. C ad aliud dicendum quod
de desiderium sunt h. et ideo per. et ideo per dicit ape
titum rationalis anime sic i. concupiuit anima m. desi. j. et tu
omni t. ibi concupiuit. dicit actum imperfectum ergo gratis
dantem. et auide desiderium dei desiderantem autem
appetitum gratie gratum facientis. C ad aliud puto esse
concedendum quod diffi patriam in patria quia diffinitio datur
de caritate uie ordinata ad patriam. C ad aliud quod ulterius de aliis dif
finitionibus quare quod illa sic est due sequentes dantur de
amore ingenito qui exprimitur cum dicitur quod boni
est quod appetitur. ul optatur. iste autem appetitus mani
festatur diuisionibus. per ordinem solum amor. sic in re
per motum naturam. sic in uegetabilibus ut per ordinem con
uenit. et sensibile cognitionem boni. sic in sensibus.
ut cum hoc et habet cognitionem rationis quod est sub boni. et est
tunc intellectualis. sed cum intellectu diffiniunt
est appetitus boni ex se. et est angelicus. diuinum autem appe
boni cognitio quod totum est intus. et est idem cognoscere. C ad
primum ergo dicendum quod amor de se non ordinatur. sed motus ipsi
est duplex. s. ut diffundat bonum quod est intus et sic
mouet amantem. hic autem bonum ideo quod habet est suppositum
tale diffinitur est super in formam autem actio. autem ab agendo

So.

So.

So.

So.

ꝛar aū. supiori. ađ. n. pcatom creaturam. ab
angelo pilluiatorem. an pmot q supiori ipi
niut inintiori. alr e motus adbonū q e ex. s
q dr q o bon appetiut. bonū a q ex est hoc e
influxus ꝛio ex illo ꝯseq ordo inferioris ad supi
oris ꝛ h intedit dyo. ꝛoptime dic. vn ordo dū ille
pse consequitur motū amoris ꝯcans bon. ul re
cipiens. ¶ ad a dd q puiden di. h mlit pre
inq prouident inferiorib. h. n. res e bonū
influxu. ꝛhoc ꝯpetit amori diffunden se i bono.
¶ ad a dd. q intellectual dic apetitū bon. cū
sit cognitionis el q simpr e ei bon. aial a dr sit
qui no cognoscit bon. n ut nunc sed ad a p3 so pan
den. ¶ ad id q obi dalia diffōe dd. q h ꝯia se
re fugiat. tam actōe ꝛpassioe ꝯtuitia. ꝯtinuat
ee ingnabilibus ꝛcorrupti. ꝛex pte. ipa ꝯne hic
tis cedit i ūiculū amoris uniuersitatis. sic
dic boe. qui nus eta ligas ut frigora flamis.
arida ꝯueniūt liquidis. ne purior igs. euolet
aut in las. d ducant pōd tras. ¶ ad a dd. q u
nitas e unitas ordis. q nunqua dissolui ipsioe
uniuersi ad id q obi dlegit. dd. q illa dicitur
pes actū amoris nl. ꝛio mot n po ti indfoe
illa. in no precedit illa ob. ¶ ad a dd. q n dr
eque. h p p ꝯptius. ꝛ p p dr d diuo ꝛ dalius f
accessum adillū plus ꝛ mi. un ca angelica.
q e pue mag ht dtoe amois. qua sue q e
intellectual. ꝛ hui ꝯ ut dio au. q p atted
aff amor sensi ꝛ n. l3 q dflcit. ¶ ad id
q ultius q d diffōe apli. dd. q illa diffinitio
data e p e ues illa q gnat ca in nob. ca aut su
bitu3 e e efficies ꝛfor. qua ad dse. ꝛ sua for
influit oib3 opib3 ꝛ uiti meritoriis. finis a pfeo
nis ꝯsumationis. ꝛio d ap q ca e uiculū pfeo
nis. ꝛhoc acat inea dup. uno m effectiue. ꝛ
ille mo e fical. s. quia ꝯiugit cū fine ultio
ꝛ sic dr finis ꝛ uiculū. quia finiendo ligat
cū pfeo sumo. alio mo e obsam quia ipa e
finis. ad q tedūt o ut i ipa ꝯiugant pfeoi.
i. sumo bo. o. n. e ad hoc ut aff ꝯiugat
sumo bo. e a ultia ꝯiunctio pamore. sicut p3
cū diffinitur frui q e amore ihere. ppe se. g o
uirtutes ꝯpcepta ꝛ opa sic tendūt i ipam. ꝛ p ipa
iugunt fini ꝛ sic ipa e finis a. qui finis e
ut tg. ꝛ p ipa3 ueniūt alie ad fine i ꝯtitu. q
e sumū bon om fruitor. ꝛio n e ihes. q
ab ipa sit mot. ut e efficies ꝛfor. ꝛ ad ipam
ut e finis. ¶ ad a dd. q ca dr radix i qua
tota plata uite ꝛ alian uirtutū capit nut
mtū dulcedis. n. n. fac. suaue iugum — dif
ficilia monstrib3 aliis. n aff bo dine. q e ca.
ꝛ huc modū e ipa pn q dr. s3 alio mo e
finis ad q ordinatur uirtutes ut dem e. ingl
n exponere effectiue. q dic. q ipa e finis no
supnis s3 ꝯsumationis. q ꝗ ht caritate tota le
ge ipl. ꝛ d ꝛ glo. distig. m l p fine. s. ꝯsup
nis. sic finitus e panis. qn e ꝯmest. ꝛ dilatationis

So.

So.

sic finit panis ad ultimu pani. ꝛ q h cor i illius
ultimus ꝯsumationis. sic in quo res ꝯsumā. i. ple
ne pficitur. ꝛ sic ca dr finis. ꝛ dr adhuc aliis
mo finis. sic gra e motus ul gcqd e. ꝛ tale dr e aut
finis. ꝛ uno mo dr finis sicut terminus motus.
i quo motus ꝯ i motū ee. ꝛ hoc m e subtilr in
telligendo p3 dici caritas finis ois opis boi ꝛ uirtu
tis. quia alie referuntur ad ipam. ꝛ ipa unit boi
que finis e. ꝛ e unio el fructus ꝯgustus. ¶ ad
a dd. q ꝯsiliū tenent os sic pcepta. ꝛio ipa no dif
finit p hoc. quia no est finis ꝯsiliū. n in quibz da.
¶ ad a dd. q multi ꝯ h h mla exponendo diuit
s3 illa m ui melior. que e in glo. ut cor pona p
intellectu po. ꝛ sit puritas el sepatio dila ab
hiis q no n in pure diligi possunt. ꝛ sic exponit
glo. ꝯsciā a boī sit spes sic dicta. in boa ꝯsciā ꝯ
fide no ficta. sit q no figit e fantasmata a m di
ligi. ista. is dic dilige a quo cedit p adulsa. ꝛ tuc
dd. ad p m. q obi. ꝯ. q h ca sit ab affectu ꝛ no ab i
tellectu. tam ad ht ab itellectu. s. sepne dila
ab hiis q amari pset. hoc a fit p intellectu discerne
te. in dilig. ¶ ad a dd. q fides pificat itelle
ctū ꝛcorr a bhe sib3 ꝛ erroribz. s3 a dilig h3 adul
tius no pusiciat fides s3 affc ca. q unū sic pone i
pario. ut alia oia uilescat i ꝯpne ipius. ¶ ad a dd.
q glosam — bn ꝯcedo. quia ꝯsciā boī caū dic spez.
quia fundat in ꝯsciā boā. ꝛ hoc q obi ꝯ dicit dd.
q ista ordinatur p motū gnois q e amalo i pfeā
ꝯiunctom boī. pg a respic tmmū a q. quia dic
sepatom ab i po. ꝛio p po p ꝯnit ordo i bon auer. S3 d e ordo i uersi. poīe
s. inuersu simps. ut ꝯiunctom aduers firma ꝛ
forte p inhesione. ꝛ illa q e inuers simplr.
pcedit spem q dic ordine in bon. alia a pce
dr spes que eleuat ꝯfortādo bona ꝯsciā ut firme
i uitate. aut ete sil aualitate mdi. ꝛ falsitate
errorz. ꝛ hoc mo sūitur h fides no ficta. ꝛ hoc no
tat glo. q dup expoit. i. n fingit i adulsis ut re
cedat ad illo. ꝛ no uana q sequitur p dilem. ex hiis . finges
egreditur i tm mot affectus in deum quis e caritas
oium finis ꝯ ꝯ iugens do. ali a dnt q ordi
natur. h ta. s dignitate ꝛ no s tps ul gnationem
ꝛ dnt q puritas intelligēs e dig ma que e ex ꝯsciā
bona. ꝛ illa uim melior quā fides no ficta. ex q
ipa e. s3 s m supponit. quia fides no ficta. eo
mo quo exponit glo. nic ht meli pt soluū af
fcm final dilois quo ꝯiugitur o summe bo. te
¶ ad a dd. q ome bonū meritum e. ex q a caū
ut gra faciat gratū ꝛ ca faciat q dilectionē ualoris
ut ꝯ dixi. s3 tam caritas ut e finis n absolute p
cedit e ex boīs mitis actu. ul ca hituali ex i
stib3 i ꝯsciā. ¶ ad a dd. q puritas attribuitur
cordi. quia intelle p dilectione quā ponit ee
dilig. p spō ab i pure dilais. spei a bonū no
attribuitur s3 bona ꝯsciā. quia spali illi in
nititur. ¶ ad a dd. q nic pphibet q fides no
ficta ope p dilcom afirmatur ut ipa ut dixi.
¶ ad as diffier p3 solo pdca. ¶ h q siexeripi

qo
Utrum dilectio dei et proximi sint due virtutes.

dilcoe dilig dz qua dilig proxi. uia q sit duo
hitus et due uirtutes dilig deu et dilig proximu.
sunt. n. i cognitiuis diuisa dca spe. s. sapia et scia.
eo q una e de etnis. s. sapia. alia de tpalibz. s.
scia. g cu affus hic diuidatur — inca di —
et no fin. et in caritate proxi — . uia q sint
due uirtutes ad hoc mouentes. C It ut e ge tpa
ubz et etnis. g no e una ro mouens in dco pre.
g nec id hitus ad dilig utrz. C It bonu dei
no est bonu hois. quia no e una ro boi et oib
bois ut pbat phs in p eth. ig hitus respiciens
bonu hoc et illud n erit un. C It fides lz
explicet i quibzda articul ptpalia. tn no mltiplr n
p iii. spes et no e n de etnis. g ui q et ca eadi
des uirtutez theo. cu ill no sit n d deo et ill sit
hitus d diligedo pro. C It udr differre fo
uolita. cu ig caritas sit ud queda hil hitus
pperata. ipa f uolita distingue. no a id uolit
e incal di et proxi. g no est ead cal hitus. si
forte tu dicas q finis e un in dilcoe utrq. g
oium uirtutu est un ultim finis. g f h q uirtu
tes eent uirtus una. lz h no sunt n th theo.
cu ig dilco pxi no reducat i ma cardinali
n. oz q sit caritas q e uirtus theo una. C It
dic phs. in. ii. top. q una scia e plium. uelut
ambozu finiu. uni tanq finis. et altius taqua
ei q e ad fine. g et una uirtus ps h mo ee pliu.
ut ds sit finis dilois et proxi ut ad fine illu
dile. C It aug d h in lib. q in pxo nic dili
g d nisi ds. g in dilcoe et dilcoe pxi id e dile.
g una cal. C 9d dd. q un solus hitus e quo
dilig ds et proxi. et oia qa dcta ut dilig exta
referuntur. sic bn ostedunt ultime roes qp
apue aucte aug. C ad pm autu dd. q sapia et
scia no e sile. quia no e eade ronis moues
utroz hitu. ro. n. etni ut e etni. et ro tpal
ut e tpal mouet sapie et scie. et h no e h. quia
in proxio mouz boni incitum relucet ieo ex h
q e capax illi boi pacti bitu. nulla. n. ut
i dicet magi ipe extra diligun. n q nobcu s
ordi. ad eande bitudine pricipadam. g nos p
apte spm. C ad 2m dd. q utroqz e bonu in calu.
lz in caritate di ut in se. ut i caritate aut pxi u
talio relucens. ro aut illa pro ac si in dilcoe
di boni catu moueat ad diligedu. C ad 3m dd.
q hoc fm e. imo nic e totu bonu hois. n ipe
ds. ut dic aug. ad 4. pz. ro pdca. quia sicut
uitas in quibzda arti relucz in tepal. i bonu
diuinu. in bono pxe. C ad 4m dd. q uo dr differre pes
uolita. no p ut tantu lz p pser diffia. et hoc n
e hic. un illa obo no cludit. C ad id q obz
obi dd. q hoc bn uerum e. q uirtutes differe
pes proxios. qui sut roes actuu. in suis mate
ris. et alius obis. lz ica ide e finis proxim et
finis ultims oium. s. suma bo. et ide in ea e
ro actus e et finis. bonitas. n. mouz dilcoem

ead e finis oium opm. et uitutu. quia o q faa.
io facim ut bte pfruam ut dic aug. et p o. i.
i. li. d. i. u ost. q a ho intur hoie dil q ds
d ho. et io no e simile d aliis uirtutibz et d dilcoe
di et proxi. C Pro quo e et duo sut madata. u
n debe ee n unu mgdatu. quia uni rois opis
unu e mandatu. lz uni hitus una e ro opis.
g unu madatu ut uidetur. C It duo sut mada
ta d hoc n cocupisces re proxi et no cocupisces uxo
re quia a ro e cocupiscetie in alibi carnis. et co
cupiscetia ocloz. g ab opposito una ro moues i
id madatu. lz cocessu e cu in dco et in pxio una
ee roe mouete g id dz ee et unu madatu
ut uide. lz h pcepta mltiplicatur f roes opm
q pz. quia mlta sunt negatiua p multos mos. e
ig n sit una ro opandi ce dilcu q e ds. et ce dilcz
q e proxim lz dm diligi. no erit unu madatu.
C 9o cocedims ultima rone et io dims ultius.
q lz sit duo madata dilcois tn dualitas eoz ex
p mi penes ea ce q opari pcipim. qm si cosidet
ultius ro opis. ce dem. et ro opis ce prim diuisa explicabi illa ro q e ce
p. vii. explicabi. et io sunt duo mo pdco. que spe
cialiter hnt p. x. ut. i. patebt. C dd g ad pm q d
falsu suppoit quia ro opis no sumitur ex uni
ul multiplicatoe hitus. h po ex roib ex quibz
seruitur uel peccatur — . ce id ce q opam. et h
e ds et proxi. ad a dd. q duo sunt illa madata
quia diuisis mois pcaiut. ce id q e proxi p cocu
piscetiaz. e. n. uxor ordi. ad pcreatom spei. et boa
fortune ad sustetatom idiui. et i a diuse roes
opadi sumitur ce. dilcm. q e ds. et ce dilcu
q e proxi. C Ut pp duos motus qui i nte ge
uuntur ce ui hoc ee fim. quialz sunt duo pre
cepta. tam unu e in alio g un motus u ee unu
p a. C It i naturis id motus e medu et d fi
nis dilcois. g id mot e quo diligo pxim. et
quo diligo dm. C It aug dic h. q in pxio nic
n ds dilig et hoc dio in multis locis. in li. d t. ite e
id motus e in dm. et i proxim ut ui. C It da. dic
q adoratio ymagis ad ptotipu. g et dilco ymai
gis in ex. lz proxim dilig ut ymago. g dilco
ei ptingit usz in dm. C It proxi no dilig. n
dilcoe usus. lz h dilco refertur ad a. s. ad id q
fruedu e. g ui q motus no quiescat n in dco.
lz h. ta sunt q exigutur ad motu unu. s. uni
tas spatii. et tpis et mobilis. h a tpr quo quis
dilig pxim. forte no cogitat actu d do. g n
e necce q sit unus. si dicas q hituali refert.
hoc n e quia nos qum d unitate motus e no
sufficit hitualis relo. lz actualez oz adee. C It
motus nuat a m ce quia e i mio. lz h sit diui
se m nud. g diuisi motus. C It p fine eet
un mot. tuc et un motus eet cu diligo petru. et
diligo paulu utruqz p dm q absurdu e. C It
unus e intesior alio. quia ex toto corde. et c.
diligims dm. pxim a sic nos ipos. lz no pot

qo
Utrum sint ee duo madata de dilcoe.

qo
Utrum eodem motu diligatur dm et pxim.

So.

So.

i hitu

·finis

g

g

·ad mediu et ad ext mu pxim a z

·refe

g

dm p ea madata. et illa q e ce pxim

ee utrum mot nuo sit intensior et remissior. g
no e uni motus nug. C Solo dd. q p ee unus.
i possit ee plex. un. sic qn pxi u sic ymago
dine boi. in qua actualr tendit dilectio. et hoc
mo pcedut roes p inducte. dum si a qn actualr
no procedit ultra. u intentione hituali. et hoc
mo qcludunt seqtes roes. C ad a ad roes induc
tas. dicendu pz uniez. qr ille q in qtriu iducut
solores sunt pcedentium. C Qnt modu utrum
dilconis aduitam. mo. q diligam proxim. sicut
me ipm no uide ee ordi te caritatis. si. n. ordi ca
ritate mag diligo plus m qiunctum ui q p sep
me ipm debeo dilige. g n tm proxim sic me
ipm. C Solo dd. q sicut dicz. i. pncipalitas reli
qui mk ips. nec silitudo siu aqlitate affis ul effis
in diligendo. sz po amo qm su expte finis. et
io exponit aug. i. ad q te ipm. et in quo te ipm.
quia ingrm diligit te. et ad bitu ne diligis alui ex
ca fe. aut si ar diligis. no diligis extra fe. C qui dilig
iniquitate od aiam sua. ec. hoc ui ee q aug
inli. de ci. di. qui dic q neo od se. ul uita suaor
sz illi qui occidut se odiut iusticia sua et no ee. ul
uiue sunt et mag uolut no ee. q tali iusticia
ee. C it edemoe q mi ui. ui ee fa. quia dic
dio. q bonu et optimu qcupisci t ee uiue etmli
ge. C ad e odiu affis et hoc mo neo odit se ipz.
et e odiu effis. s. qn ds fac ad q seq malu suu.
et hoc mo intlr q dr hic. ad id aq obi dd y. et
aug. dd. q ee et uiue et intlre dup qsidrati. s.
abso te. et relom ad pena. p mo qsidratu ab oib
apetit. qui sunt uiuut. et itlkt. so mo. no
quia mallet no ee. qua sic ee. qua sic ee. sic d
do d iuda. m. xxviij. q meli ei erat q si nat
no fuiss. C dilcois a dei mo isinuatur. ec. i e
mo e no hre modu. ut dic bo. in li. d dilo do.
ca dilois dei ds est. mo sin mo dm dilige. C
ulti q d diffioe qua fac ex toto corde. i. ex to
to itellectu. sine errore. ex tota aia. i. uo. ex to
ta mite. i. memo. aut. n. intlr p actu. ul hit.
si p actu te ui inpossi le. quia qn dd intelligi tc
no e actualr intlligs qiunctus diuis. et hoc sepe
i fec e et alu sci. C it mo ca dz assumi tot
ex affcu. sic ipa caritas tota est i affcu. C it
bn b alr expoit. s. sapi. dulc. for. sz for no
quenit memo. g ui q mes pr memo. n po.
C ultius q. si possi le e iuia impli hoc pcept
ui q sic. dic. n. jo. ote nuitas hom et insan. or
in sania. dm ois scie dupli ig no actuut. s. q ne
scit q d fecit. et q nescit quid isto. q. i posibile ma
datu q impli no possit. C it aug. in li. d libis
diu. fuu pig m no damp rz. si ea q uullo m si p
sut. impetraret. C it ad q pape. simpli non
possz. C it m. xix. suis aduitam ingdi fua
madata. et dr i. q p m madatum e q hic po. g
necce e fuan. sive lim aduita ingdi. sz g. b.
dic. q i possi le e iuia impli. et q ipsi us pcepta

no fac transgsore. sz inutile. C it mu e inega
tis. q no pot impli. s. no qcupisces. quadiu. n.
puis carnis e q se ipm. necte e aliquid i cade
de illicito qotu qcupiscere et impo le e omne cogi ta
vita et intetoem in dm in dm referre. C 9o dd.
ad pm. q e i amore mo no puisse mi. ut dic
b. et hic e i omib; theo s uir. C ad a dd. q nie
phibet q ca s hit mo m expte itllc. et memo re
quia uoltas e extll tib; duob. p q dilo e impo.
sic sup osteduim quia dillo pont amore ro le et ille
pe ca us e p q e d lo icato. q ietia ls e pcii. C ad
a dd. q intellr p actu. sz no obligat ad sep. ii. i.
puteb. no. n. puto q aliq pceptu sit d hitu. C ad
a pz solo pdcti. ad a. dd. q b. mag intedit. id
q dr. du. xvi. u poni. diliges dom. d. t. ex to. c.
t. et ex to a. t. et ex oib; uirib;. t. q attedit illa q
ponit in euns. quia sine dubio mes ppinquior
e memo. qua alii po p q iuuit m. in lib. aug.
in li. d. uj. C ad id q ultius q utru impleatur i
uia. dd. m ui. q e totalitas uite et totalitas
pnie. suj totalitas si pliciter. et totalitas nob p
si. tota is ue. siue totalitas possibilitas nb.
e ut ue q rtu ham intellectu. l memo. l
uo te. et hoc mo intelligutur auctes inducte. et
s in tll r. a pcept. no qcupisces. q m. n. ad id
q p hr directe in pcepto q e qcup mo talis
p impli tuia. q m a ad id q indirte cadit ip
cepto no imple. nec et hoc mo directe pcip.
totalitas a pnie e i toto actualr referri in
dm. et sp. et hoc mo intllr dem. b. z hoc qd
dr infra. q pcipi ad hoste som gle tutue inb.
no ut impleam. b. n. cit gla uia. ut ds sit
omnia in intellectu tuo te et mite ma. et pz alia
pea q dicta sunt infra. s. qr pcipia c ad g a oba
p distictione ista pz solo. notand tam q no
est sile d hoc pcepto. no qcupisces. et de isto di
liges ec. quia aliud negatiui est et obligat sp et
ad sp. et no oz dre q no obligat n quatu ad ea
q directe sub phitione cadunt. h a diliges.
d. t. ec. affirmatiui e et dd obligat semp. et non
ad sp. et no totalitas e in pcepto. sz no imple.
p totalitate nisi qnz.
C Hic qm p utru illo madato ec. in hac pte
agit d dilcoe in qn pne ad dilig le. et dr in ptes
tres fm tres distictiones q hic qtinet. in qua
p agit d nud dilig dor. in sa d ordine ibi. pt
pdicta d ordine dd. e. justicia uo agit d quib;
dam dubita bi q qse e ordine diligendor. et h
incip. d. xxx. hic qri solz quid po sit plis mia.
ec. p hay. d. dr in ptes. iiij. in quar p d te
minat in nim dilig dor ex caritate. in sa d te
minat qualr in hunc nim incidat angli. i
tia qualr in hunc num incidit. x. in quata
et ult quot mois dr proximi. sa incipit i.
o ah qo d angel. justicia i. ex quo et dur
xv r. le nim. ec. quarta i. h noe e proximu

So

So

i n sumit

qo
utr dbat gs dili
ge proxim sic
se ipm.

So

si diligis te ex ca te i
code et ad idem

qo
utr qs odiat
se.

So

qo
utr caritas hat
modu.

qo
utr madatu d dilectio
ne possit i pnti impleri i uia

qualecq q d m p
cepisse ipo le jt jo.

So

So.

xxviij. d.

dicitur diuisio mea etc. Questio. Hic autem licet diuersio diligendorum
ex caritate: et queritur primo utrum plures sube sint diligendi quam hic
determinatur. et secundo utrum virtus ista talis generis sint diligende
ex caritate. et tertio utrum caritative virtuales sint diligende ex caritate
uel diuisio diligendorum ex caritate. Ad primum sic obicitur. dicitur quod

Questio. Utrum sufficienter ponantur numerus diligendorum.

dicitur. hoc diligendum est ex caritate quod nobis cum refertur ad eandem
beatitudinem participandam. corpus autem est huiusmodi. ergo corpus proprium diligendum est ex caritate.
Si dicas quod pars non facit numerum cum toto. et ideo corpus
proprium diligitur cum proximo. hoc non est. quia eadem
de ratione facit numerum dicendo. tamen in loco duorum dili
gibilium ponit corpus et animam. Item in sequenti dicitur. ambrosius
ponit sex diligenda ex caritate. ergo non quatuor sunt quam .iiii.
hic enumerantur. Item in quibuscumque non est una ratio boni mo
uentis ex caritate. inmittunt non est una ratio diligendi. sed ratio corporis et
anime non est una ratio boni. ergo non est una ratio boni dili
gendi. ergo non quartum diligibile constituat corpus proprium. Item
quod corpus proprium non sit diligendum ex caritate. quia dicitur. Qui odit animam suam
qui amat animam suam perdet eam. et sic odiunt corpus suum
sic dicit paulus. castigo corpus meum etc. quod autem odio habetur
non diligitur. ergo corpus proprium ex caritate non est diligendum. Item
corpus est corruptibile. caritas autem numquam excidet. ergo cari
tas et corpus non sunt proportionalia. ergo uidetur quod ex caritate
corpus corruptibile non est diligendum. Solutio. Dicendum quod

So

ex caritate non sunt nisi .iiii. diligenda. et ad hoc intelligendum
notandum quod ratio dicendi inuenitur in aliquo bono. id quod
mouet ad diligendum. aut est beatificans et hic est quod super nos est
scilicet deus. et ideo quia nos sumus ab illo et finis. quia
nos sumus ad ipsum et est totum bonum nostrum. et ideo illud habet
specialem rationem mouendi amorem nostrum. aut est quod
nos sumus. et hic habet duplicem rationem mouendi. scilicet per principaliter quod est
anima. et secundum id quod iam nos est tamen ex coniunctione ad ipsum
specialiter mouet ad diligendum. aliud quod iuxta nos est. et siue sit
sit anima proximi. siue corpus eius. non addit specialem rationem.
quia non mouet ad diligendum nisi quia quedam societate nobis cum in
beatitudine coniungitur. sic anima non est de corpore. quia coniunctum est nobis
ut infimus. non ut iuxta nos socialiter coniunctum nobis. et
quia non sunt plures diuersitates generis boni ordinati ad beatitudinem
ideo non possunt nisi .iiii. diligenda. Dicendum ergo ad primum quod corpus
proprium non est diligendum nisi ut socialiter coniunctum. sic id
quod iuxta nos est ad societatem beatitudinis relatum. et ideo
non habet ex nisi aliam rationem diligentis. Ad id quod
obicitur dicendum quod non est simile. quia corpus nostrum facit quartum
gradum diligentis per animam nostram. scilicet sic infimus per
illam ad beatitudinem relatum. sed quicquid est iuxta nos. hic proximi
boni proximus nobis est siue corpus. siue anima accipiatur.
Ad aliud dicendum quod ambrosius non assignat ibi numerum di
lectionum sed per ordinem caritatis. et ideo .iiii. diuisa ibi in ca
dit sub uno membro. ut in principio habetur in sequenti distinctione.
Ad aliud dicendum quod una ratio est in corpore et anima proximi diligendi
si ratio iungendi accipiatur. scilicet bonum quod iuxta nos est. quia
nec corpus nec anima proximi est super nos. nec in nobis. quia
sic patet quod non diligitur nisi sic id quod iuxta nos. Ad aliud
dicendum quod hoc secundum solam ueritatem quia caro non odiunt corpus
sed corporis corruptelas et grauitates animam. Ad aliud dicendum
quod hoc probat uerum quod licet corpus corruptibile tamen non perit deo.
sed mutatur in melius. sic dicit iob. rursum circumdabor pelle
mea. et in carne etc. et ille ca. 1 Cor. mortuus dicitur et non
perdit corpus uerum sed mutatur in melius. Questio. Secundo queritur utrum uirtu

Questio. Utrum virtutes sint diligende ex caritate.

tes et gratie alie sunt diligende ex caritate. Videtur quod sic quia
dicit augustinus. qui diligit fratrem. diligit ipsam dilectionem.
dilectio enim uirtus est. ergo ipsa diligitur ex caritate. quod ad beatitudinem
refertur sed non in beatitudine refertur sicut id quod essentialiter
manet in beatitudine. uirtutes que essentialiter manent
in beatitudine. ergo uirtutes sunt ex caritate diligende. Item eadem
diligit uirtutes. eo quod eis indiget constat quod illa dilectione
meretur. ergo est gratuita non naturalis. ergo ostenditur quod sit caritatis. ergo
uidetur quod uirtutes diligantur ex caritate. Item dilectio peccati
ordinetur illa dilectione. ergo diligens uirtutes ut ad
deum ordinat merito propositum actum et non meretur
aliquis nisi ex caritate. ergo uirtutes diligende sunt ex
caritate. Item dominus dicit querite regnum dei et iustitiam eius. ergo in
quantum debeat querere iustitiam eius diucere ad regnum. quod
quidem quaerimus. ad regnum ordinatum querimus. in ratio
ne. ergo ex caritate ex qua est omne meritum ut dicit augustinus.
sed contra. iustitia dicitur. quod non sunt nisi .iiii. diligenda
ex caritate. ergo uirtutes non sunt diligende ex caritate. Item non

9

participat nobiscum beatitudinem eandem quia non sunt
rationales substantie. quod sole participant beatitudinem. ergo non
sunt diligende ex caritate. Questio. Iuxta hoc ultimus queritur utrum

Questio. Utrum beatitudo sit diligenda ex caritate.

beatitudo creata sit diligenda ex caritate. super nos uel iuxta. Videtur sic.
quia id quod beatificat super nos est diligendum. beatitudo autem creata beatificat.
ergo est diligenda super nos. Item augustinus distinguit supre
ma et infima. et media bona. et inter supprema ponit uirtu
tes et multo magis beatitudinem. sed constat quod bonum mouet ad dilectionem.
ergo magis bonum magis mouet sed beatitudo bonum super nos. quia
magis bonum quam potentie anime. que sunt media bona.
ergo super nos est diligenda. ut uidetur. Item finis est plus
diligendus. quam id quod est ad finem. beatitudo autem est finis et
nos ad finem. ergo beatitudo est super nos diligenda. sed contra in numero

9

diligendorum non ponitur. ergo non est ex caritate diligenda.
Item licet dicatur quod non solum sui nos est diligendus sed etiam deus.
beatitudo autem creata non est deus. ergo non est super diligenda. Solutio.

So

Dicendum sine preiudicio quod uirtutes possunt diligi ex caritate
et possunt non diligi. et ista non repugnant. diligi enim
possunt ex caritate. sicut forme ordinantes ad beatitudinem.
non autem possunt diligi ex caritate et possunt non diligi. et
ista non repugnant. diligi enim possunt ex caritate. sic
forme ordinantes ad beatitudinem. non autem possunt diligi
ex caritate sic inuenientes in beatitudine. beatitudo nos efficiunt
aut obtinent beatitudinem. et sic participantes beatitudinem
nobiscum. et tamen de hiis dicitur dilectio. quod habet materiam. et non
dilectionis. et hoc ideo quia illa diliguntur tamquam rationes
diuinitatis. scilicet non quaeritur aliud. quod diligit aliquos
respectu quod per uirtutem et ad uirtutem. et ideo non est una dilectio
nis in habentibus talibus et gratiis. et diligibilis. que est causa
huius. aliud tamen aliter dicunt distinguentes duplicem
dilectionem. scilicet amicitie. et concupiscentie. et dicunt quod uirtutes et
ea bona que ad uirtutem pertinent. diligimus nobis. et ideo
dilectione concupiscentie. sed diligenda quae est hic numerant diligimus
dilectione amicitie. sed hoc plane falsum est quia nul
la dilectio fructus est amicitie. in quantum licet etiam dili
gimus deum dilectione fruitionis. sibi non est hic dictum.

q̄ aꝰs se diligat dilcōe amicicie qr amicā te
lo ē. q̄res diuīteʒ indiuīte ꝛ dilcō ꝛ iō ad
poꝛē siue ē redūnd. Jtē quia aliq̄ dicūt
q̄ illū amore diligim̄s uirtutes ꝛ io nō poꝛ
mē uirtutes ex caritate ꝛ h̄ iterum plane ē ꝛ ē si
gnātie intelligat̄ qr possum̄ ꝛ dm̄ ꝛ nos
ꝛ uirtutes ꝛ p̄xim̄ illū amore dilige ꝛ umq̄
qr lz possum̄ dilige ꝛ ḡtuito intuitu q̄ ē
caritas p h̄ p̄ʒ s ad omēs rōs p̄ inductas ē
n dr̄ aūt q̄ dilig̃ ficem diligit ipā dilcōm n
intellit eam̄ rōm diligentis inuic̄ eē. ɫʒ q̄ ꝛ
q. ad aᵈ dō q̄ nō refert uirtutes uirtutis ut
participantes eā. ɫʒ ut dispōs fomales ad ap
tantes sibʒ ut uificet ad aᵈ dō incēt di
ligim̄s uirtutes ɫʒ nō ſē exh q̄ in ē rōe tā dili
g̃ a ut dm̄ ē. ꝛ p h̄ p̄ʒ s ad duo sūta
ad id q̄ ulti q̄ q̄ uirtutū caritas nō ē s̄ nos
dilectā ɫʒ pp̄ nos qr nō q̄rim̄ eam n pp̄ nos
ut ipā dispoīt in caritate uirtutē pfeuam
ad p̄m g̃ dō q̄ nō uificat n fomalr̄ cū a dr̄
q̄ uificās ē s̄ nos diligēd intellnd ē d
uirtutē effectiue ꝛ sic obm̄ uirtutis ad aᵈ dō
q̄ boi q̄ntitas dr̄ attēndr̄. ɫ ꝝ ordim̄ ad
uitā ul̄ fm̄ dignitate n. q̄ refert ad pcipi
dm̄ glificatē p̄mō intellr̄. d. aug. iō mag̃
uocat̄ bn̄ q̄bʒ recte uiuit. ꝛ sīn q̄bʒ recte
uiui nō pt. mē a sīn q̄bʒ recte uiui nō
pt ꝛ q̄bʒ tn̄ recte nō uiuit. ut pōe ant
infima a bona q̄bʒ nō recte uiuit. ꝛ sīn
q̄bʒ recte uiui ~~nō~~ pt s tn̄ admīcta ad
rectā uitā ut spēs q̄rlʒ cor ꝛ bn̄ forē q
ioqnda faciūt uirtutes ut dr̄ phs ꝛ iō. d. aᵈ
nō vʒ ad ppositū qr ca. ō diligūt pp̄ nos
ꝛ nos sum̄ melio bona eis fm̄ gdō pticip
uirtutē i caritas sō a illo mō diligēnd ē
s̄ nos q̄ illō ordie mel ꝛ alti ē. ad
aᵈ dō q̄ uirtutū caritas nō ē fīs n sic tō
finis ē opis ɫʒ nō ē finis ultim̄ in q̄ q
escit intn̄ ꝛ iō nō oʒ q̄ sup̃ nos diligat
ɫʒ q̄ diligat s̄ opꝰ q̄ ē s̄ eā. q̄ ɫʒ
ꝛ omēs carē ꝛ rōnales dilige s̄ ex caritate
vtr̃ a q̄ sic qr s̄ uestigiū di ꝛ ig̃ ex caritate
diligim̄s p̄xim̄ qr fa di. e. v. obmis dili
ge cūcta q̄ s̄ qr s̄ uestig̃ di. Jtē ꝯfor
ri obmis dō indiligendo qr d ipō dr̄ sap
xij. diligis oia q̄ s ꝛ n̄ odisti eorā fe.
g̃ ē ipē nō diligat a dilcōe n ex caritate
nos eād caritate ō q̄ s. obem̄ dilige. Jtē
ponam̄ q̄ aꝰ diligat bn̄ tpālia tm̄ i
illa rōe qr s̄ in mendi p clas. ꝯ q̄ ipē
illa dilcōe mēt. g̃ ē dilcō caritas g̃ bona te
palia poss dilig caritate. Sʒ ꝯ cū dr̄
h̄ diligit̄ ~~pp̄~~ aᵈ ꝛ nō dilig̃ pp̄ se nō
sigt̄ dilcōis. act tn̄s ire in iᵈ n pacti
ua a q̄ dilig̃ p actn̄s nō fac̄ n̄m
it dilig. g̃ cū irrōles caturē

tm̄ pp̄ aᵈ diligant̄ ut diligibꝫ nō faciūt
n̄m ꝯ si dicas q̄ nos ipōs ꝛ p̄xim̄ pp̄ aᵈ
diligim̄ ꝛ tn̄ illa faciūt in diliꝫ n̄m ꝛ iō
nō ul̄ ualē rō illa. ꝯ cū nos diligim̄s pp̄
aᵈ ul̄ p̄xim̄ nō refertur dilcō ad ulliʒ p̄
ad fructū di. s. ~~pse~~ ut dō fruam ꝛ iō ca
pax fruicōis fac̄ rōm dilcōis p se hʒ nō
pp̄ se sed cū diligim̄ talia refertur tota di
lcō ad usū imediate ꝛ usus ind̄m g̃ ex
cludr̄ rō dilcōis in se. qr nō poꝛ in eis ad
qr p se diligant̄ g̃ nō s̄ d mō diligendi
ex caritate ut in q̄bʒ sit rō diligentis ɫʒ caritas ē
q. uīs motor vt s̄. d. ꝛ sic mō motu suo
inoē q̄ ē. suū sit ppū obm̄ sū nō. ɫʒ h̄ mō nō
loquim̄ h̄ ɫʒ ppoīm̄ pō fine rōi obm̄ caritas ī mō
diligibꝫ ex caritate ad p̄ g̃ō dō q̄ rō ue
stigij. nō ē rō dili. uestigi ɫʒ eūt ē uesti
ꝛ iō eēt in rōe fm̄ mag̃ si nō eēt capa caritas bi
tudis in ipā qr d̄m p uirtutē cape pt. ꝛ
mane in eternitate ad aᵈ dō q̄ ds dilig̃
ō q̄ s̄ eq̄lr̄ ꝛ vna caritate q̄ ad ipm̄ nō tn̄ ip
mit oibʒ rōm̄ vnā dilitis ɫʒ s̄ inse ꝛ iō
qr q̄dā dili s̄ ad usū q̄dā ad uirtutē ptia
ꝛ illa s̄ ppie obā caritas a a diligant̄ ex ca
ad aᵈ ꝛ nō p̄ʒ rōm̄ ppi obi caritas. ad aᵈ
dō q̄ ipē mēt q̄ sic dilig̃ tpālia ɫʒ iō mē
ē qr ~~sic~~ dilig̃ tpālia ut in q̄b reli car
sua. ɫʒ pō qr nō diligendo ea. disp̄g̃ pp̄ illū
q̄ dilig̃ ꝛ h̄ ē q̄ q̄dā dicit alius ul̄ ine. sch
q̄ nulla poss dilig caritate eli motū dilcōis
ɫʒ nō n. iiij. p rōm̄ boi mō caritas. Decʒo
ꝛ q̄rto nulla p̄cepta danda erat ꝛ c. h̄ ul̄
fīs p̄ceptū. n. ordinās actū aꝰ actōm
dʒ ipm̄ utilr̄ ordinare sig̃ p̄cep. dilcōis
ordiāt actū dilcōis utlr̄ dʒ eū ordinare
g̃ obuit dari p̄cep d dilcōe sui ꝛ corꝰs Jt
n ul̄ eē q̄ dr̄ ī lra qr nēo odō se ul̄ carnē suā
Jtē pōto q̄ sit iūm ad h̄ nō eē iūm n d n
n amore ꝛ ille nō refert ad iūm dilioʒ ex
caritate g̃ obuit dari ī p̄cep. ut diligēm̄ nos
ex caritate ꝯo facile ē pūre ad h̄ p andicā
ad p̄m. n. dō q̄ p̄cep. ordiāt ulr̄ actū ē
dr̄ dili. p̄x. t. s. t. l. q̄ n ꝯcludr̄ dilcōm tuū ꝛ
dat̄ ē pn̄t ad aᵈ dō q̄ ut s̄ ī p̄cepto. d.
ad ulʒ dō q̄ intellr̄ q̄ nō opꝰ ꝓpale p̄cep
dari diuisū a p̄cep. dilcōis p̄x. ꝛ h̄ iō qr n
uiuat igm̄ qr ad id iclinant ambo cūg̃
p̄cep. sit iūctm̄ ligās p obligōm nō ori
~~ligāri~~ iūclā n nō ē nēce. Dat̄ a h̄ qō d an
ꝛ c. vtr̃ q̄ an diuidi sit s̄ nos q̄n paulomi
ab an ē inuozat g̃ illo mag an. Jtē ipi
s̄ nos q̄ pbat̄ p act qr faciūt illū nos
ꝛ p̄gōs ꝛ p fcōes g̃ diuidi s̄ s̄ nos. Jtē
dilcōe ꝯforū obem̄ tō s. ds mag̃ bonū ma
dilig̃ g̃ ꝛ nos bonū s̄ nos mag̃ dilige d
bem̄ q̄. Sʒ ꝯ nō pōa ī lra n q̄ diligaʒ

vtr̃ caritate ro/nales sit/diuide/exc/ar

vtr̃ obuit dari/boi p̃ceptū/d dilcōe/corꝰ/sui

vtr̃ angli diuidi/sint sup̃ nos

ut proximum quod nobis concedit principium dilectionis X
ut dicit augustinus quod nos plus possumus diligere quam
proximos. Sed dicendum modo videtur quod non sunt diligendi
quos nos quam caritas perficit non et ideo caritas ei non sp
plus modo diligendo proximum bonum quam alterius unde
reos diligendo est sicut nos quia ut est sicut nos et to
tum bonum nostrum. ad primum quod dominus quod ipsius
sicut nos in quolibet. sicut nos dicitur quoddam eius quod di
ligere et non extensionem alterius dilectionis sed non sic
quod ipse hic diligendi sunt sicut nos voce quadam est. ad
ad secundum dicendum est modo. ad tertium dicendum quod conformamur quod
possumus servato ordine non quod deus nobis deus in
fuit et servari vult in nobis et hoc est quod nobis ma
ius bonum volumus quam aliis. Diligite inimi
cos etc. Queritur utrum mali sint diligendi. contra
quod utique a vobis quia scilicet resistunt ad quod per capi
tulum nobis quod diligendi sunt. sic et nos. Item
augustinus et ysidorus dicunt quod mali ita diligendi sunt ut
vicia eorum non diligantur ergo sunt diligendi ma
li. Item quod utrum de dono caritatis sit diligendi
ex caritate videtur quod sic quia scribitur in levitico xix diliges
proximum tuum. dicit glossa proximum est non approprinquare sanguine
guinis sed societate rationis quod quod est in quo capi sunt so
los sic et nos quod ex caritate diligendi ut nos.
Item in eis est ymago dei et hec est ratio diligendi nos et
proximum quod diligendi sunt ex caritate. Sed contra conformem sunt
mentum quod beatitudine nobiscum numquam participabunt ergo
non sunt diligendi ad quos nos diligi sed hic condiligere, pro
ximum sicut nos quod non sunt diligendi ut proximum quod
dicendum quod mali dicuntur ut proximi non quia sunt mali. sed
quia sunt possibiles ad bonum dampnati autem et de
mones non. ad primum et secundum dicendum nobis quod
non sufficit societas rationis nisi vigens nisi sit ce
dicitur ad perpetuum eandem beatitudinem. Ex quo dominus
proximum se nostrum dignatus voluit quod utrum christus deus
non magis homo diligendus sicut nos ut quod sic.
quia caput plus diligere quam membra. ipse autem est caput
nostrum ergo plus diligendus est quam nos. Item ipse est
emptor noster redemptor autem est sicut redemptos ergo
ipse est sicut nos diligendus et anima nostra posset in
[illegible]. Sed contra non caritas ergo plus inclinat contra bon
nostrum ergo plus diliget ergo non quia non est totum bon
et diligit plus quam se. christo autem in quantum homo non est
totum bonum et ergo non diliget eum plus quam se.
Item in illa dicitur de christo diligendus sicut nos ergo concedit
nobis principium ergo plus diligamus nos quam ipsum.
Solutio dicendum quod quod homo peccatore unitus est. et sic sicut nos
diligendus ut concedimus inter et hoc de se non et ut non
unita et tunc in caput in redemptore et ut non
ut unitus et sic est caput et redemptor per modo
non est diligendus sicut nos sed hoc modo est diligendus
sicut nos et per hoc patet solutio ad totum.
Post predicta de ordine caritatis agendum est
hic magis post illa magis est agendum de ordine
caritatis et dicitur de tribus in quibus primo magister de
terminat de ordine caritatis post dilectionem

sui primum quod ponit auctoritates in qua tangitur ordo dilectionis
supra positos secundum quos diligendi post deum ambulat in
quibus obviat id est preceptum honora etc.
inter quos de quibus earum et non diligi in sacra
quod diversos esse gradus caritatis etc. in primo continet
duo. in primo tangit ordinem in secundo ordi
nem movet questionem utrum etc. hic sepe modo quod
quod implexam reddunt sententiam ubi incidit
aliquod dubium dicit esse primum sed utrum caritas habeat ordi
nem et de sufficientia ordinis ipsius. ad primum sic caritas
est effectus simplicius affectus et non est collati
va. cum enim cognitionis ordo sit sed collatio
nis ordo non esse sed affectionem caritas autem est in a
ffectu ergo nullus ordo est caritatis. Item dicit
philosophus quod sapientis est ordinare ergo ordo est sapi
entie quam caritatis. Item in fide nulli attendi sunt quia proprio
nutus sed quasi passionem et passio incar
nationem et post hec ordinem fides non dicitur ordi
nata ergo similiter ut videtur quod hec dilectio proximi sequitur
dilectionem dei non propter hoc diceretur esse ordo in
dilectionis. Item ex parte proximi non videtur esse aliquis
ordo in dilectionis quia dicit augustinus non diligimus
in proximo nisi secundum rationem proxima quasi sit est ad ymagi
nem dei hec autem est equaliter in omnibus ergo omnes
diligendi quia equaliter non ergo secundum gradus alios or
dines. Item videtur spatium non esse ordo ille quem
tangit ambrosius. scilicet quod post deum secundo nos et pa
rentes. deinde filios et fratres et comites. dicit enim
augustinus autem perfecte est amor boni ergo magis boni
est maior amor et maximi maximus. ergo
secundum gradus boni diligendis est ordo dilectionis et
secundum gradus affinitatis et consanguinitatis. Item
sapiens boni sapit ergo sicut caritas est sapor sapientie
ut dicit augustinus magis bonum ei sapit magis et
minus bonum minus. ergo non est ordo quem tangit
ambrosius. Item alibi consummata caritas ut ma
gis bonum magis diligatur sed caritas facit certam
consummatam si autem inclinatur facit ut per hanc
est ipsa ut sic hic unitur ergo ipsa plus dili
git proximo una non attendit gradus caritatis propin
quitatis. Item caritas facit nos veram conformitatem
non diligit sed diligit nos plus est magis boni quia magis
bonum magis potest esse ergo et non recte esse.
Item quod corrigit nam in illo quod est evange
lii ex parte dilectionis dei corrigit eum ut
diligat eum sicut se quod est sicut se quod non potuit
in ex parte dilectionis proximi corrigit eum ut di
ligat magis quam magis est diligendus ergo non in
tendat proprium caritatis. Sed contra quod dicit quod
bonus operem bonum ad opus magis et ad do
mesticos fidei ergo ad eos proprio sunt quod conju
gitur nobis. Item hic dicitur scilicet in libro scilicet autem in ordine
ambo. secundo dicendum quod iusticia quae ponit sapi
entia oportuit quod dicitur in. concedit quod caritas perficit
hic ordinem in pro suo boni supernaturali et quo gradus
is posuit ambrosius magis secundum ordinem diligendus quam

dos
nam
est
Utrum mali diligendi sint ex caritate
ad
Sic
alterum
ad quos diligendi
sunt
Utrum christus in quantum homo sit diligendus plus nos
Pro christo duplex est dilectio christo in quantum homo, et quod est
homo quod hic in quantum
unitur
xxxix
Utrum caritas habeat ordinem

dilcois et hz pse reus inductam et aus quantu
sed quod hz gradus euacuabilis .s. quia in patria
magis diligimus magis bonum exceptis bonis
tpis et insipientes ex quantitate (contineat) in patria
dicit quod hic gradus non pse ad id quod dicit auctoritas
sed q indiget multum dicit quod hz intellectus alius pi
bz quia tunc nã concordat cum quod sunt disputans
sit igitur dicit quod caritas secundum ordinem gratie quod non
sz quia sed unum dicit dictum ad id ad possimus dicere
sic quod est ordo .s. non tamen gradus tamen et gradus in na
non autem tamen ordo est ut se plus diligat et aliquid plus
et plus conueniens et hz ordo cuius est et indignum cor
recte gratie tamen ordo est ut diligat deum sicut omnia
et aliquid plus et plus quod bonum proprium non plus diliget quam
alterum unum in plus diliget deus deum nos et propterea
plus q melior est et quem deus dilig tal ordo est
gratie in na et hz corrig non meo tamen causa est et illi
stinz eam in naturalibus causa est et quod non plus quam sed di
ligit deum et id illa eleuat et quod et plus se quam ali
um et conuenit consanguineus plus quam non conuenit dili
gatur sed deus uult nos uelle quod hz placatum in
non natura et id hz non corrig sed permittit sed
non in motum habet gradus opinionem suam dicendum ad primum
quod caritas est in affectu ordinem ad intellectum .s.
q est ab intellectu et id non potest habere ex parte illa or
dinem sed non inse sed quod tamen inse consideratur ad
ad dicendum quod est ordo sapientie sed modo quod ordinatas
ponit rationem ordinis in ordinatis sed caritas ordinata est
magis quam ordinat unum ipsa est ordinata secundum gradus
ordinis et hz hz ipsa secundum quod est in subo quod est affe
per intellectum sapientie ordinate ad aliud dicendum quod non
est simile de fide quia fides non unit actum rei cui
in q distinctam actum sed post rem per usum q est in obie
ctis sed caritas est magis affectus et unit secundum dominum
gradum in patria non dilig non eius ymo relata
ad deum secundum dilectionem sed nunc non quod gradus
distinctus est in in amoris secundum quod caritas est in
et est non diuinitas ut euacuat eam. ad aliud
ad aliud dicendum quod procedit de ordine caritatis in se et non secundum quod
est mouens conuenientium est non diuinitas ad aliud
dicendum quod omnis sapiens quod hic possit habere et perfecte
non et id dicit non tamen bonum esse non mouet
dilectionem sed bonum ad non a conuenientem ordinat
ad aliud dicendum quod illa auctoritas procedit de potentibus
de bonis aliis patribus et non simpliciter ad aliud dicendum
quod conformem sed uelle sed .n. conformitas est sufficiens
ens in una. sicut probatur est in primo li .d. ulti per hz et
pz secundum quod ad sus ad aliud dicendum quod corrigitur eam
in quo est causa et hz tamen est in dilectione dei quia in tum est
ut ille plus quam nos diligamus quia est bonum to
tum nostrum quod est de dilectionis omnium diligendorum sed
sic non est in aliis id nisi per et in illa parte
non corrigatur. ergo quia de sufficientia ordinis
in ut melius intelligatur ponit utrumque ordo est n.
ordo aug. i. quod deus per prope se et sicut omnia dili
git est. sed nos ipsi et proximi quod iuxta nos sicut nos

ipsi. quarto corpus nostrum quod sub nobis est. quod aliqua proxime am
bo. et dicitur quod per deus secundo nos et parentes quarto filios
et fratres quinto domesticos sexto inimicos. uidetur autem primum
ordo insufficiens quia sicut aliqua proxime propter ante nostrum est
esse quod corpus proximi preponi debet corpori nostro et hz non dicit autem
quod tamen iste quinque ponit ordinem. item uidetur esse ex
parte dei insufficiens quia multa secundum beneficia dei quam
unum magis conueniunt nobis dei in quantum ad ut redemptio
magis quam creatio sicut dicit bernardus inmensum difficultatem
tus assumpsit quam de inmense dilectionis debitorem con
stituit et admonitionem quia grauior actionis diffi
cultas redemptionis quam minuendum effe
cit redemptionis facultas ergo uidetur quod debet
esse ordo quam secundum creator redemptor gubernator
et hz et hic ordinem nemo tangit. item uidetur a
bro diuiditur inter domesticos .n. et inimicos secundum multos
gradus .s. affines et conuicti et compatriote et hz ipse non ponit
illos. item iste filios et fratres et domesticos secundum
multos gradus consanguinitatis quos ipse omittit ergo est di
minutus. item uxor diligenda est sicut precepit apostolus
ephesios. v. et tamen non ponit. item inter secundum homi
num socios ut dominus famulus magister discipulus prelatus
subditus et hz quia non hic tangit ergo uidetur ordo esse
insufficiens propter ipse ambos in puerto ordi
non q dicit quod ipsi domestica q loco. item uidetur
quod id quarto loco est preferendum est et. quod in loco est quod
dicit quod corinthios xii. quod non dicit filii thesau
rizare parentibus sed patres filiis ergo preferendi sunt filii
parentibus cum tamen filii ponantur in loco et parentes
est. secundo dicendum in uidetur quod ordo quem ponit augustinus
accipitur secundum generales ipse uel dignitates dilectionis uel
autem sunt. ut deum est secundum quod super nos est. quod nos
sumus quod est iuxta nos quod est sub nobis relatum ad
bitum ex conformitate ante rationem nec posset in
illum plures conuenientes quia dexter et sinister non di
cit non id quod iuxta nos est. et sicut ante et retro
secundum rem tamen quod secundum et i. et iuxta et quod nos
ipsi quod aliquid id quod est secundum comprehendendum angelos in
a quadam ut secundum deum est. ordo autem quod comprehendit auctoritas
q ad primum et posterius sic intellige quia .n. causa una in
esse est natura est ut habeat unam rationem mouentem et
id quod hz ista bonum est id ut est id est per et per
se et sicut omnia dilectionem et hz esse q per loco po
et aliquid diligitur modo uel ad deum ut dicit magister
in precedenti d. similiter secundum ut amicitia q amicitias
agunt .i. una opera q sola debet facere amor
ad deum et si non secundum modum ut inimicos agentes
inimicos .i. peccatum in illa non intendit ordo. est .n.
de proximo et sicut te ipsum. sed sicut di. dno. .s. ordinem
et rationem dilectionis proximi. ordinem quia nemo diligit
proximum sicut seipsum nisi supponatur prius quod se diligat ergo
se per conuenientem illum esse ordo rationem autem tamen
augustinus q sicut exponit .i. ad quod te ipsum .s. in
deum uel ad deum non est autem relatio una ad deum conser
uante in nobis et non sicut in dx. gradus sed non est in proximo
quia totum est iuxta nos et in corpore et in anima et sicut pz. ad.

ad p. et io ordis q ponit au ex pte audi
no pt ee ordo q2 ois ordo e int diusa et io
ordo dilcois supponit diuitas dilctoz. vntn diui
sis reb3 deum diligam tn id e q dilim et io n
e ordo et p3 p3 sco ad 2 ordo au amicor in
telli q2 ille e amicus no simpr s3 in sua et io
ad mitat in eo ne et q e fm rom cl
at fm rom ne mag sp mo te e pm gdu q
tot e tot opa supt. ut diligit dm pp se et
sr oi si au e fm rom ne at d sola ne 2tte
tate. at uicim socis s3 additu si p mo te
e ultis gdu ut diligit infs e qb3 n coe hme
n ns st a exiuclo socis at ex illa socie e ex
2iuctu aut ex ppagine sic ex 2iuctu te in
telli. v. q e domestic et no intelli tn d domo
mli. s3 d ecca q uiuut in oforum uita sic
d ps in domo di am. cu 2s. sic a ex ppagie a
fm uz ascidi ut dscendi at fm id q dscend
ut aq e dscensus sic fm id q dscend sic e fs
gdus q e q nos sum ut fs u3 ascensus sic
e ds q e dilige pntes fs u3 dscensus sic di
recte. sit amb fil ex eo q ambo dscendim
ab uno no fac n inaut gle gdu. q e qre
ut filij et fres et h. ad id q q 2 ob dd
mo indi q omis illi gdu soci domestico do
mi spual et no dnt n diusos mos 2u
sandi in domo di. q e ecca. ad ad dd
q vxor in q 2iuctu e in id cor ut d
Ge. ij. erut duo in car. u. et io intelli q
ad cor in dilcoe uri. q ad id q sbe e et
q ad anam in dilcoe di. ad ad dd q
ille socios s spuales et dnt diusos mos
docsbia s tn q cos illas oceduit dntes q
amb3 no tan. h ord. n ad que inclinat
n. vxor au 2iugz p mod sacmti et q 2
nictos s p mod bnficij. ut gre s3 h n e
q2 in ita d q. s. pntes spuales ipntib3
intellr et h pt ee e q n no includ ad
dilcod dm et vxore et inclin3 ad dilcod ih
ad ad dd q no pcip ordo q2 ie ordo i
tellr in alus pib3 s3 ipib3 costantis bn po
n d. in q cau sic p t. ut qto et h ij d
riat ad ad dd q pntib3 dbe gn
accessit filijs et io pntes s mag dstr et
io si indigent p fidi s filijs sino pe n
tz sbuenri ad dcim au ap dd q the
sau re no sonat supple indigne s3 po
habundam et illa mag tenem filius
q intnt q pntib3 q s in execundo
peccat .n. qui p p age et a ex h
ut q ordo ie sit necitus et h ut etiam po
nat. n. q pri faciaz qcq dbeaz te in illo
erro 3 ipm cu a h sit finitu q ei fa
cio possum alij fac plus g dilido
eu. q domestic e pl q prem ago
fposte et tn no pecco Ite as e i religioe
et inops prem necite hnte et no p ei sbue
nire n exeat d religoe ad iuc sua a g
ie tnet apostatare a no si sic e aposta
sic sacplin et 2 obeam, te tenet ie ad prz
sino g in a cau ten fposte age. s. ppo
dilcom sue cognis pri ca et no pecab
Ite po e a ee in sclo et hre pre indigete
et se pidose isclo 2usari e 2tra metu sui ca
gt q ille mag s q pri tar puide g dere
linque prem indignte et fuge ad lo
cu secuis Ite ut h p filios zebedi q
uocati ac secutis eu relicto pre cu tn
sic pr paup et senex et tn n e d picolosa
2usacoe cor g ut g q ordines illi p
sint uitari. g no s necitis ordines
go sb pnudico dico q supp ca suffi ti
ordis ordo e necitus ita q sn ipo incid
pcem cam au ordis dico indignu ex
pte una. s. pentu et filioz ut az et scitate
ex pte sua et facultes ad sbuetco exteb3
forne ut artifi ad p g dd q nu qm
fa pri q dbeo. n ei appnda plus affcs q
alijs cetis pib3 q2 si pz e mal et ai boni
affcus n manz q 3 prem gre affes qui
for e tidit sa et mh no pto s3 in effcu
si satisfa pri no culpoz si alu ex g fa pl
q2 h no corrup ordin. cu cetis pib3
d affcu si no sit plus i prem daffcu. q
oz ad ad dd q q e in religioe in indio
i religoe mane dz licentia ipo mans p
artificiu suu oz sbuenire indigenti pri
si al hre ut mendicare no pt s exire no
tnt ps picli ppe 2usacois ad id q o
d eo q e isclo bn 9cedo q si secut e d se
e mane in sclo et no intre religom s3
sbuenire pri indigenti s si pbablr tim3
lapsu et sepi lapsus e tuc mag ut p
uide s et relinque prem ad id q d
d filijs zebedi Ja. et Jo. dd q forte al
hunt vn uiuet ut sciuut q uocatis ex
ei meli q ipi puide poss sic au no e
d alijs q no s dd qs sequm ad religom
nos uocantes vtr dilcod e pp seips
et e ex e ex h ut q cas no pt hz ocm
ad aliqd remunacom et h ut et q toe
q2 dt tul. va amici s3 2iuta s hat
plimam utilitate et dlcatom tn ipa
n3 fundatr sup utile n3 sr dlcabile
ca g ca tas di vam dicat aicicam vr
q no intueat utilites g n3 pmium n3
retbucom Ite auc amica dilndis et
si n nob in dbeat si g mlo mag ds
Jt au. do l3 sn pmio no possit fruit tn
sn intuitu pmij tn fined e ei. e g h
sit cartas ca tas no intuet pmiu Jt
in cennari uitupat Jo. x. cu g in ceria

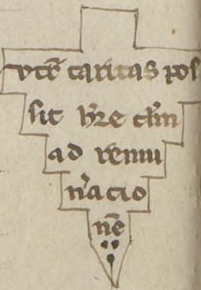

hat occulum ad primum. ut q. caritas non sit merce
naria. Item perfecta caritas foras mittit ti
morem. quia servilis est. ergo et spem mercedis quia
hec est servilis et non liberaliter obsequens. Sed contra Luc. xv.
quanti mercenarii in domo patris mei habundant pa
nibus et glossa loquitur de domo eternitatis. ergo illi qui
extra quieti sunt fuerunt qui soli inhabitant domum pa
tris mercenarii possunt esse. Item Job. sicut merce
narii dies eius. Item ad Habraham perfectum dicitur Gen.
xv. ego ero merces tua magna nimis. Item
Hebr. x. patientia nobis necessaria est. ut voluntatem dei
facientes reportetis repromissionem. ergo mercedem
possumus expectare. Item ibidem nolite amitte
re confidentiam vestram que magnam habet remunerationem. Item
Apostolus Thess. scio cui credidi et certus sum. et Timoth.
de reliquo reposita est mihi corona iustitie. quam re
ddet mihi deus in illa die iustus iudex. Item contra
gaudetur ex spe. et spes semper est in mercedis quia
ipsum est expecto beatitudinis eternitatis perpetue. Solutio
dicendum quod est merces que est ipse quam deus et eamque dominum
iungimus nobis et ratione illius mercedis. non excludit
caritas. sed non respiciat eam ut merces est sed ut est
dilectum ad perfruendum et ut merces temporalis et illa non
excludit caritas. quia licet accipiat custodie cotem
cum temporalibus tamen non obsequitur propter illa. et illa lo
cos et rationes per inducte. Unde sunt a locis et ratione
sed inducte. et per hoc patet solutio ad omnia. Sed per istud
patet. et quia caritas non respicit mercedem eternam.
ut merces est. sed ut amatum ad perfruendum. Ideo dicit. B. quod
quod non est confitendum. domine quia tibi bonus sit dicit
de malo. confitebitur cum benefeceris ei. Sed quod bo
nus. sic levite fecerunt qui nullam partem tenuerunt
terrenam acceperunt inter filios Israel eo quod deus esset
sors et pars hereditatis eorum. Unde alius a quo oc
cultavit ut ad temporalia sufficiat in Deut. xxxiii. cuius
in oculus Iacob in terra frumenti. vini. et olei. Item pro
ut quis diligere deum quam se ipsum et cetera. ut impossi
bile quod creature ac diligat proximum quantum deum ut se ipsum
quia non est destitutum ipsum. sed perficitur. cum igitur non an
gelus plus diligat se quam deum ut et quod posset gratia fa
ciat ideo. Item non diligere se. et diligit deum. igitur
si inequalibus equalia addantur. que relinquuntur
inequalia erunt. sicut patet. ergo addita gratia non plus diliget
se quam deum. sicut prius. Item sicut est actus quo dili
gimus deum. infinitus est actus eius et sicut finitus est
actus quo diligimus nos et proximum. licet ergo actus
dilectionis dei. et inceditum actus dilectionis proximi. per
tamen intendi quod equaliter. vel excrescet super illum
actum super et actus caritatis. ergo possibile est creature
plus diligere proximum vel se quam ipsum deum. Item in
proximo non diligit nisi deum. ergo equaliter deum in se et
in proximo. cum ergo hoc sit diligere proximum. tantum potest
diligi proximus sicut deus. Item cuius universa possumus
diligere non cognita. ergo ubi est maior cognitio illi
maior est dilectio. sed proximum. et nos magis cognosci
mus. ergo magis diligimus. Item licitus equaliter
se habet ad unum sicut ad reliquum. quia in doctrine
est equale utrumque. ergo equaliter potest diriguntur utrumque
actum. sed quod sic est equum potest diligere unum sicut aliud
et nullus est ordo. Item caritas est extimativa
bonorum. ergo secundum bonum sine comparatione plus diliget deum
vel proximum. Item deus diligere super omnia. ergo et se et
sed proximum. Item ultimus gradus quo potest diligi beatitudo creata.
sicut deus in quod sic. quod. non. ille diligit dominum. tantum dili
git perfectum deo. et quod diligit perfectum deum. tantum diligit
beatitudinem qua fruitur. sed est a beatitudo creata. ergo
quod diligit dominum. tantum diligit creaturam. Item ultimus quod non
possumus diligere proximum. quod nos ipsos ut tantum. et probatur quod
sic. quia quanto bonum est causa dilectionis. ergo ubi maius bonum
maior erit dilectio. sed in proximo est frequenter
maius bonum. ergo maior dilectio proximi quam nostri. Item
una ratio dilectionis nostri est et proximi quod nostri. scilicet deus vel
ad deum. ergo si proximus magis est in deo quam nos. ut
quod proximum magis diligamus quam nos. Item in
virtute locutionis non in impari ordine intelligimus et proximum.
quare dicitur. dilige proximum tuum sicut te ipsum. ergo ut quod tantum debeo
diligere proximum. sicut nos ipsos et hoc est quod dicit Augustinus
et hoc non est. x. xxvii. quod nobis de preceptis dilectionis
cum dicitur diliges proximum tuum sicut te ipsum. Solutio dicendum. quod in
potentia est ad extrem tantum diligere quam deum. sicut bene
probant rationes ad hoc inducte sed tamen notandum. quod cum
deus infinite plus debeat diligi quam proximus non potest
infinitum in actu. sed sic intelligendum in actu quod numquam
tantum diligit proximum quin sine comparatione debeat diligi
plus deus. et hoc ideo est quia nulla ratio est quare dili
gamus ad extremum nisi deus solus. ergo ipse remanet super
te diligendus. et magis diligendus quam aliqua quod propter ipsum dili
gimus. dicendum. igitur ad primum. quod non posse diligere deum
super se. non est vere posse. sed potius impossibile. sed tamen hoc
verum est sicut quidam dicunt. et ideo illam improbationem
emendatio ergo ad verum. sed contra proximi. non est impossibile. quia
non est ordine virtutum. in quo primum bonum al
terius bonum suppositum. Ad aliud dicendum. quod hoc verum est ut utro
bique addita est equaliter. et equaliter se habent ad additum.
illa quibus sit additio. sed hoc non est hic verum. quia
additur non diligere deum est impossibile. in dilectione. et non
ad dilectionem diligendi se impossibile. unde et non ergo aduenit
et excludit impossibilitatem et non distruit quod fuit possibile. Ad
aliud dicendum. quod infinitus est actus caritatis. in se quo
diligit deus sed tamen imperfectus est ei quo diligit proximum.
quia est ratio ipsius. unde non est ratio intentionis quare
in actu. dilectionis sui vel proximi non excedet intentio
nem dilectionis et ideo numquam comparabitur ut flexibi
lis non est actus caritatis. sed dilectionis proprie. Ad
aliud dicendum. quod licet finaliter in proximo non diligatur
nisi deus tamen in illo aliquid in eo diligitur. ut gratia gra
tis faciens et similitudinis. et ille miles disponens
in ratio actus dilectionis sed non sunt causa caritatis proximi
vel nostri. Ad aliud dicendum. quod melius nobis dicitur duplex. primum
quod si melius potest esse nobis. et sic potest dicere dispositionem
obiecti dilectionis. vel potest esse ad ubi. et sic dicit actum no
strum. et per modum vero ergo quod melius nobis est extraneitate

quo
Utrum creatura possit diligere
deum quantum proximum vel se
quam deum.

questio
Utrum homo possit diligere
beatitudo creata quam deum.

questio
Utrum possit quis homo diligere
proximum quam se ipsum.

So

mag amatu. hec in catu bon. s(ecund)o mo f(or)m(aliter) e(st) quia
ut dic aug(ustinus). i(n) p(ro)b(lemati)b(us) nos mag amare q(uo)s ig(no)
ram. du(m)mo ed(e)m illud. ee meli(us) qua(m) q(uo)s sci(mus).
C ad q(uar)t(um) d(icendu)m. q(uod) sim(i)li(tudo) e(st) q(uia) h(ab)itus se h(ab)et ad utru(m)q(ue).
quia ad deu(m) se h(ab)et. c(ausa) u(e)l ad cau(sa)m r(ati)o(n)e om(n)ium di
ligentium alio(rum). s(ed) sic no(n) h(ab)et se ad alia. C ad q(uin)t(um) d(icendu)m
q(uod) soph(isti)ca e(st) in p(ro)cessu a d(ic)to s(ecundu)m q(ui)d ad simp(liciter). quia no(n)
sumitur eade(m) r(ati)o dilig(end)i. cum .n. d(icitu)r q(uod) m(agis) dilig(it)
deu(m) tuum dilig(i)t s(eip)s(u)m. s(ed) s(eip)s(u)m pro inhesione
incata. s(ed) cum d(icitu)r quantum dilig(it) s(eip)s(u)m. tu(n)c dilig(it)
b(ea)titudine. quia s(eip)s(u)m. sil(ite)r q(uo)d dicat ca(usa)m s(eipsu)m for(ma)l(it)er.
quia tu(n)c b(ea)titudo b(ea)titudine cata supp(on)it et t(ame)n
uariatur r(ati)o diligibil(is). C ad vi(tum) q(uod) ult(im)us q(uod). d(icendu)m
q(uod) meo iudi(ci)o no(n) p(ot)est nec d(ebe)t proxi(mu)s plus diligi
qua(m) nos ipi s(ecundu)m a(n)i(m)am. C ad i(d) d(icendu)m q(uod) d(icitu)r. q(uod) s(upr)a dici.
q(uod) hoc uerum e(ss)et si r(ati)o bo(n)i sola in hoc ordine mo
ueret. et hoc no(n) e(st) u(eru)m. i(m)mo mo(rum) bonu(m) p(ri)u(m) qua(m)
altius sic et dic(i)t ph(ilosoph)us. q(uod) in c(ertis) p(ro)b(lemati)b(us) quedam mi(n)
bona magis ee eligenda quib(us)dam. qua(m) ma
gis bona ut paupi et e(st) indigenti mag eli(g)end(um) di
ta(n)i. qua(m) p(ro)phari. s(ed) p(ro)phari simp(liciter) sit melius.
p(er) hoc e(st) p(atet) solo ad seque(n)s. C ad ultim(um) d(icendu)m ut
s(upr)a in p(ri)nc(ipi)o istius lectio(n)is d(ictu)m e(st). q(uod) cu(m) d(icitu)r diliges pro
xim(u)m tuu(m) sic te ip(su)m. q(uod) sic te ip(su)m impor(ta)t ordine(m)
dil(ectio)nis et r(ati)o(n)e(m) et tu(n)c cessat ob(iectio). C Vtrum et sup(er) hoc
sepe m(o)u(etur). et c(etera). hic incidit q(uestio) scrupulosa utru(m) ista
ordines pe(n)s(are) ad ef(fec)t(u)m u(e)l pe(r) affe(ctu)m. u(e)l p(er) ut(ru)m(que)
attendi(n)tur. ui(detur) a(utem) q(uod) pe(r) affe(ctu)m. quia una e(st) r(ati)o
dil(ectio)nis in o(mn)ib(us) dilig(end)is. s(cilicet). d(eu)s. d(eu)s a(utem) mag pe(n)sat af
f(ectu)s qua(m) eff(ectu)m. (er)go ui(detur) q(uod) o(mn)ium dili(gen)do(rum) ordo pe(r)
affe(ctu)m sit attendendu(m). C it(em) n(on) mou(et) ad hoc q(uod) af
f(ectu) plus diligatur p(ro)pinquior qua(m) remotior. (er)go ui(detur)
q(uod) pe(r) affe(ctu)m accipiantur gradus dil(ectio)nis. C it(em)
in ca(usa). remotiori plus d(e) af(fectu) possum i(m)pendere.
ut si indiget. p(ro)pinquior n(on). cu(m) ig(itur) ordo se(m)p(er) ma
neat uno mo(do) q(uod) cu(m) (con)tingere. ui(detur) q(uod) s(ecundu)m effe(ctu)m
caritatis gradus sumitur. s(ed) (contr)a hoc ui(detur) ee. q(uod) af
fe(ctu)s magis uis(us) seq(ui) r(ati)o(ne)m boni et bonu(m) mag inueni
q(uod) tc(n)o qui e(st) in gradu remotiori. qua(m) p(ro)pinquo
ri. (er)go u(idetu)r q(uod) no(n) pe(r) affe(ctu)m s(ed) pe(r) affe(ctu)m accipiat(ur).
C it(em) p(os)sum q(uod) ego faciam s(ed) quicquid d(e)beam et t(ame)n
no(n) d(i)l(ig)o t(ame)n affe(ctu)m a(d) deu(m) sic ad aliu(m) q(uod) eo mag
bo(nu)m s(ecundu)m q(uod) no(n) p(er)fecto. (er)go ui(detur) q(uod) pe(r) affe(ctu)m no(n) atten
datur ordo. C s(ecund)o d(icendu)m. q(uod) meo iudi(ci)o ordo attendit(ur)
s(ecundu)m utru(m)q(ue) ceteris p(ar)ib(us). s(ed) nu(n)qua(m) p(otes)t ee t(ame)n (contr)aria
inclinaci(o) ad u(n)am p(ar)te(m). s(ed) uiciu(m) e(st) in illo. et in t(e)l(lec)
tu(m) de(bet) in a(n)i(m)a. q(uod) s(ecundu)m g(rati)a(m) possit p(re)ponderare in affe(ctu).
C ad p(ri)m(um) (er)go d(icendu)m q(uod) u(eru)m e(st) q(uod) d(eu)s plus pe(n)sat affe(ctu)m.
s(ed) t(ame)n pe(n)sat utru(m)q(ue). s(ed) affe(ctu)s eff(ectu)m d(ebe)t p(re)ire. C ad
s(ecundu)m d(icendu)m q(uod) n(on) mo(rum) adiu(n)g(itu)r. s(ed) u(ir)t(u)s e(st) n(on) etiam. sic p(atet) i(n)
illo p(re)cepto. ho(nora) no(n). p(at)r(em). et m(at)r(e)m. C ad (tertium) d(icendu)m. q(uod) n(on)
p(ro)cedit qua(m) in t(e)ll(igi)t ordo i(n) effe(ctu). ceteris p(ar)ib(us). u(e)l s(ecundu)m
n(on). te subuenire no(n) indigenti. un(de) r(ati)o maior affe(ctu)s
e(st) in p(ro)x(im)o s(ed) effe(ctu)s maior est ad eu(m) q(ui) indiget. C ad
id q(uod) (contr)a. in (con)trariu(m) d(icendu)m. q(uod) hoc u(eru)m e(ss)et si sola r(ati)o boni
moue(re)t ee(t). s(ed) no(n) e(st) hoc u(eru)m. i(m)mo mouet sil(ite)r bo
nu(m) et n(on). C ad (tertium) q(uod) ego nu(n)qua(m) facio s(ed) quicq(ui)d
d(e)beo. n(on) de(bet) ei de affe(ctu) et effe(ctu). sic et t(ame)n sunt
paria. quia ip(s)e tunc p(lu)rib(us) r(ati)o(n)ib(us) (con)iugitur m(ih)i
q(ua)m aliis. al(iter) a(utem) u(eru)m puto ee q(uod) d(icitu)r in l(ite)ra q(uo)d
fo(rtius) e(st) copulam(en)tu(m) qua(m) sanguis. C S(ecundu)m q(uod) (contr)a q(uod) in
si parentes non (con)iu(n)guntur s(ed) duo. s(cilicet). ut(rum) e(x)tranei poss(u)m(us)
mag(is) ca(usa) s(u)ponere (con)sang(ui)nei ui(detur) q(uod) sic. quia fides
e(st) p(re)latus q(ui)s date b(ea)titudi(ne) d(ebe)t que(re)re melio
rem. (er)go ex n(atur)e bon(um) d(ebe)t p(re)poni (con)sang(ui)neo. C it(em)
hoc u(idetu)r in ze. xliiij. sufficiat nob(is) p(re)cepti u(eru)m
dom(in)i n(ost)ri eo q(uod) inductis filios u(est)ros in chas(tita)te
cord(e). et c(etera) cu(m) alios carne insciat(ur). d(icendu)m s(ed) (contr)a u(eru)m
ui(detur) ee. q(uod) dic(it) ap(ostolu)s. siquis suo(rum) et maxi(m)e dome
stico(rum) cura(m) no(n) h(ab)et fide(m) negauit et e(st) infideli
d(eter)ior. C it(em) in (contr)ariu(m) ui(detur) q(uod) d(icitu)r in l(ite)ra. q(uod) si no(n) suf
ficiam om(n)ib(us) ill(is) p(otiu)s p(ro)p(ri)e teneam p(ro)uide(re) qui q(uo)da(m)
societate nob(is) (con)iunguntur. C ult(eri)us q(ueritu)r. utru(m)
filii d(ebe)t p(re)ferre pa(re)ntib(us) et ui(detur) q(uod) sic. quia dicit(ur)
q(uod) a radice d(e)scendit fructus ad ramos p(o)st q(ui)es.
(er)go dil(ecti)o descendit a pa(re)ntib(us) in filios p(o)st quam
ascendat in pa(re)ntes. (er)go filii pa(re)ntib(us) sunt p(re)
ferendi. in (contr)ariu(m) ui(detur) p(re)cepti deut(eronomii). xx. honora pa
rentes. et c(etera). et no(n) d(icitu)r honora filios. C s(ecundu)m d(icendu)m ad p(ri)m(u)m
q(uod) in sp(irit)ualib(us). q(uo)d no(n) (con)silii. q(uod) exh(ib)ere de uolu(n)
t(ate). d(ebe)t q(ui) melior sine atte(nti)o(n)e gradus. si fi
de p(ro)p(ri)e h(ab)ui. sin aut(em) dari bono p(ro)feci. s(ed) in te(m)
p(or)alib(us) hereditario iure possessis. puto q(uod) p(ro)
x(im)ori indigenti et si sit minus bonus. magis
tenetur subuenire. et p(er) hoc p(atet) solo ad p(rimu)m que
sitii. quia a(n)c(ti)as e(st) e(nim). in t(e)ll(igi)t(ur) d(e) t(em)p(or)a(libus) d(e) sp(irit)ua
lib(us) b(e)n(e)ficiis. et d(e) t(em)p(or)alib(us) a(n)c(ti)as b(e)n(e)ficiis ap(osto)li.
C ad s(ecundu)m q(ue)situm d(icendu)m. ut sup(ra). q(uod) pa(re)ntib(us) mag(is)
subuenire tene(mu)r et t(ame)n b(e)n(e) puto q(uod) affe(ctu)s
magis inclinat(ur) in filios. p(ro)p(ter) hoc q(uod) ip(s)i sal
uatur n(ost)ra. p(ar)tes et simi(lia). q(uod). pignus pa(re)nt(um). ad
d(ictu)m a(utem) e(st). q(uod) p(ro)l(oquiu)m in t(e)ll(igi)t(ur) eff(ectu)s pa(re)ntes ma
gis d(e)ficiunt. et no(n) mi(nu)s e(st) in eis d(e) affe(ctu). s(ed) plus i(n)
digent d(e) eff(ectu). C sciendu(m) e(st) (quod) diu(er)sos gradus
ee c(aritatis) s(e)q(ue)ntur t(ame)n. s(cilicet). utru(m) o(mne)s teneantur ad
p(er)fe(ctu)m caritatem. s(ecund)o utru(m) plus p(er)fe(ctu)m te dilige(re)
p(er)fectus qua(m) imp(er)fe(ctu)s. t(er)tio utru(m) p(er)fectus plus s(e) dili
ge(re) p(ro)xim(u)m. qua(m) imp(er)fectus deu(m). C ad p(ri)m(u)m obi(citur). sic.
p(er)fecte caritatis sign(um) e(st) una p(er)fe(ct)is pone(re).
sic d(icitu)r. jo(hannis) iiij. maiore h(a)nc dil(ectio)nem nemo h(ab)et
qua(m) ut a(n)i(m)am. s(cilicet). p(onat). q(ui)s. p(ro). a(micis). s(uis). s(ed) o(mne)s t(enentu)r ad hoc. (er)go
t(enentu)r ad hoc. (er)go tenentur ad caritatem p(er)fe(ctu)m. p(re)t(er)eo
medie melior e(st) a(n)i(m)a p(ro)x(im)i qua(m) cor(pus) p(ro)p(r)ium. (er)go
si dilig(imus) s(ecundu)m ordine(m). sic a(ugustinus) assig(na)t ab aug(ustino). debem(us)
expone(re) cor(pus) n(ost)r(u)m p(ro) a(n)i(m)a p(ro)x(im)i. C it(em). m(at)t(hei). v. esto
te p(er)f(e)c(t)i sic p(ate)r u(este)r. et c(etera). ip(s)e plus dilig(it) a(n)i(m)as.
quam cor(pora). (er)go et nos d(e)bem(us) plus dilige(re). (er)go m(e)
lius debem(us) p(ro) meliori libent(er) expone(re).
it(em) lu(ce). ix. qui me erubuit et meos s(er)mones
h(u)nc filius ho(min)is erubescet cora(m) angelis dei.

Marginal notes (left margin):

So

q(uestio) Utr(um) ordo c(aritatis) attendat(ur) penes affe(ctu)m u(e)l effe(ctu)m u(e)l ut(ru)mq(ue).

fi(nis)

So

Marginal notes (right margin):

fi(nis)

q(uestio) Utr(um) extranei p(re)f(er)ri debeant (con)sanguineis.

e(st)

q(uestio) Utr(um) filii p(re)ferendi sint pa(re)ntib(us).

So

min(us)

So

quia

q(uestio) Utr(um) o(mne)s teneant(ur) ad p(er)fe(ctu)m c(aritatis).

g° ui q' professores fidei mori debent ee parati. Sz te
aut e pfte caritatis. g° tenet quil; ad pfcam ei.
C Jt in pctabile no dz poni i d° pcto. ut isa in
pccabilis e. 2 pape gra g° quil; tenetur hre
pfcam caritatem. C Jt uii. mach. acagi 2 celes
te filii potetes. qm melius e nob mori i bello.
qua uide mala gentis nre 2 scor. g° 2 q teue
tur mori p xpiana 2 fide mpfte caritatis e. C Jt
illi qui ppr penas negauerunt mortem passi
uerunt. g° ui q tenebant no negare. 2 hoc n
potant sine pfca caritate. g° pfcam cam hre te
bantur. Sz h pfco cars dpend; ex uole ina. g° no
e in nob. ad n a temi n q' est i nob. g° no teno
ad pfcoem caritatis. C 9o so dd q' nulla e pfco

So

.s. sufficac. 2 ad hanc tenet q d qua. m. v. estote
pfti. q. pr. v. ce. p. e. 2 hoc no 9stat i nob s ui
na preceptor. E 2 pfco 9sumus d qua. ge. xv. noe
vir iustus atq; pfctus in gnationib; suis d hrn
ad pscos. E 2 pfco uoti siue religionis. d q. m. x

siue

viiij. Si uis pfcus ee uade 2 uende o q hs 2 da
pau. 2c. E 2 pfco uoto aneya ut castitas ordini
tas. 2 d hc. m. xix. s eun q se castrauerunt ppr
regnum celor. 2 seq qui pt cape capiat. E 2 p
fco qsita in pfcoe 9scie d qua. j. jo. iiij. pfca ca.

apto.

fo. m. ti. ut dicat tales e. ph. j. cupio dis. 2
ee cu x°. adhuc. ui. pfcoes no tenetur q. sz
ad illam que e aneya ordini. ut religiosi tenetur
q' qse uoto astrixerunt sz e alia pfco platioris
de qua dr. jo. xv. maiore hanc dilcoem nemo
ht qua ut. a. s. p. qs. p. a. s. hunc tenetur hre pla
ti ut discurrant 2 lege gre. 2 sigt q' no p pa
stores tm tenentur se obicere lupis. ut eor ex ti
des stet ingre. s qn quis qo cognoscatur q' grex
9tur. tn dico q' grex 9uertitur qu 9uit eu ex
tg° impp q fraunt eu gge dui. 2 hoc e fide cri
tiana. qn au ppr odiu psone qseq alig gge tr d
se absetare pastor q' ei absetia gete dubit 2

sic

s grgi. 2 pmisit ap. se pinur damasci sibita
a fratrib; ut euaderet manu ppoi damascenor. s h
g° dd ad pm. 2 ad o seq. q' o hnt eande solom.
q' hoc uer e in ciau. qn. s. tam pse p hoc liberare
frem a piculo aie. sz qn pbabilr dubitam no
tenem. C Jt qn sii apphnsi p fide ut i stitia d
bem fortit stare. sz an q 9phn dam possum fuge
n sum plati. quia tuc p piculo g'gis tem fortit.
fortit discurrere. 2 obice nos detib; lupor. 2 hoc
qn grex qr. 2 no p pastores. vn e puto q' sup
dicatores ag diu monuuss; ppr ad 9stantia fidei. 2 pa
imminet psecutio. q' ipe teret eis mane ne ipi
ex sue fuge dficeret in fide qua ipe pdicauerat.
sz tam mi te. ad hoc q' plat. quia plat te ex offo.

psone

pdicator. a exactu quam fecit. 2 no ex pfcoe q'
nq hoc fuit pfessus. Sq q' utm plus p actu te di
ligere pfcus qua mpfcus. u q' sic. quia dic. gg. cu
g crescit dona roes increscit donor. sz mpfco
crescit dona. g° roe donor te plus p actus

qo
Utr plus teneatur dilige pfcs q ipfcs.

dilige. C Jt gg. plus ab eo exig cui plus 9mitt
pfco am plus 9missum e. g° plus dilcois ab eo exig.
Sz 9 nos uidem hoc tota die q' ne ofiti feruetius
in 9uisione diligunt. 2 orant. quia pfcti viri. 2 ama
tum. ja g° ui. q' no tenetur sm actum feruetores
ee. p p fuore no attenditur mitii. s p qua
titate cars g° ea no ad hoc tenetur ut feruecat.

So

C 9o dd. q' pfcus te plus dilige ex 9misso no
ex precepto. sz p actum plus dilige no attenditur
in fuore mo iudicio sz p quatitate uotis q'
fortius inhet dilecto 2 difficilius separetur p
fcus qua mpfcus. d ueritio. n. e sic d nouo ui
no q' ht duos calores indigestos. s. loci. 2 ute
2 illi inordinatis motib; 9turbat. 2 feruet fuct
unt. sz cu euaporauit calor loci 2 digestus e ca
lor ui tuc fortior e i moyb; 9entib; 2 illib;.
qua calor musti 2 tn huc cu suauit bibi ita
i no uitius calor nouus calitatis extrat 2 calor
9cup adhuc recetis 9pugnat 2 ex hoc sepe
appet feruor tenis qui tam i matius e 2 tato
cedet ad ulsis ub p sps n diget p p longu boe
vite 9suetudine 2 p hoc p; solo. ad auctes.
g° gg° quia ille loq de retentoem ex 9misso 2 non
ex precepto. C tto q' utm pfcs plus p dilige pxm q

qo
Utr pfcs plus possit dilige proxim q ipfcs ppr deu.

impfcus ppr deu. 2 cu hoc max cars ui ipe plus
dilige pxim. qua impfcus deu. C 9o h impppo
tionalia sunt de 2 pxim. cu ig bonu sit dilcois
to ui q' tm misima plus diligatur deo aq cu caritate
qua proxim ab a. 2 hoc ui ee 9cedend. C ad pm dd

So

q' nullo fco pt mortui dilcione dei po q
proxi cio no se. q' pxim dilig plusqua deu.
C ut pficiat. na scatix. cu fuisset nata. 2c. hic e qo
dilcionis diffic d aug° caritatis de qua dispu
tatu e. d. j. sz ad h h q ppr difficultate ipi. ois

qo
Utr cas possit intedi.

n. for e simp. 2 no e mea intesio q p intellez
suar car in sbo. sic albedo intedit i tesis cals
ei. g° cu cars nulla ht cam in sbo no p intedi.
ut ui. C Jt for que intediuntur. a intedi. p se
pcioni a gro suo sic dic ph. q' alb nig e in
pmixt 2 albi nig° i pmixti a intediuntur p acces
sum ad ui iui sui aduetu nois in pom. ut alt quod
ue albo e. viam. 2 meli q' i bono e sil. a i
tediuntur precessu abillo. sic dr malu pel. q'
abo e remoti. sig intediuntur caritas uno istor
mor intediuntur. no p° mo. quia iuima caritas
n ht seq d pcto mo b. g° ult e remota p dic
q' intedi. p separatom a ue. quia hoc sec 9parti
e maxia cars que e uia sic d aug. 2 huiu hitu
e q' qua diu iua sil p pugna 9cu. no imple
a nob. illud precept. dil. do. d. t. 2c. g° boo mo n
p intedi caritas. C Jt p accesse aduetu nois
impoim ui no p se intedi. q' u nois impo a e
ei q' ue e hitus cars ut huic aditu de no. a
ei q' slm e. sua caritas sup m. a no intedit
q' hoc e iuima carte. si s ui no n ui posse
intedi. quia cars no una roe dr de celu 2 hitu.

ca. cuius a intensio et remissio est secundum eandem ra-
et speciem quia phs dicit quod magis et minus non uari
ant speciem. ¶ Item nec tertio modo quia reddit
eandem quo. quid faceret una caritate magis
accedere ad eam quam alia necesse est. n. quod ille ac
cessus sit a ca. ¶ Item non quarto modo quia ullo
modo non intenduntur. non dicit per priuationem [illegible]
tenebrarum et huiusmodi. caritas a non sic dicitur si forte uel
dicere quod caritas intenditur per feruorem id hoc est
quod feruor est ab ipsa intensio a est per eam qua
litatis que intendi. ¶ Item per caritatem in te
sam attenditur quantitas uirtutis sui. per feruo
rem attenditur. non esset eidem caritatis quantitatis in
peccato quam qui dormit et qui uigilat. quia qui dormit
non feruet caritate. ¶ Item cum per hoc dolor mor
tis abstrahat a feruore caritatis animum ex parte in
uitis prius multum diminuetur quod absurdum
est. ¶ Item feruorem per quam sensibile interiore et non
attingit caritatem que supra est ergo non intenditur ea.
et dicitur n. ar. in xvi. [illegible] sin non tangit non
agit et non se alteratio. p. ui. quod licet nunquam quod in
tensio istis fiat per additionem essentie adeente que
dicit quod augetur. augmentum a ut dicit phs est exi
stentis magnitudinis additamentum. ergo ui. quod perfe
ctioni caritati aliquid addatur. sed si hoc datur tunc quod
qualiter hoc possit esse simplex. non non potest addi simplex ut
ui cuiuscumque caritas simplex sit. non potest addi aliud simplex
uel ad ei. ¶ Item que sibi inuicem addere necesse est
quod unum se habeat per modum potentie et aliud per modum actus.
hoc autem hic non inuenitur. ¶ Item simplex simplici
additur efficitur nec maius efficitur dicit phs
ergo ex tali additione non fit ad maius ut ui. ¶ Item
augmentum est transmutatio ergo quod augetur transmutatur
ergo ultimus quod augetur per substantiam transmutatur per substantiam
ergo si et aliquid additur et ipsa augetur per sub
stantiam ut tu dicis ipsa transmutatur per substantiam. et autem
transmutatur per suam substantiam non remanet ea
dem substantia. ergo caritas augmentata iam non remanet ea
dem caritas cum illa quam fuit quod falsum est. ¶ Item aug
mentum ut dicit phs non fit sine nutrimento. sed
per substantiam nature. et per quantitatem augetur et similiter ut
dicitur augetur quod cum nascitur nutritur et mutata
augetur. ergo ui quod id quod additur sit unde cum dicitur
esse et habeat quantitatem. et tamen incorporeum ideo
in caritati uirtute aliter quod illud in se transmutat
et sic non facile est inuenire [illegible] ergo ui quod non augetur.
¶ Item si tantum additur tanto ipsum excrescet in duplum.
sed si caritati addita tanta est quanta est illa cum sint ad
tio eo quod ambe sint simplices tamen non fit magis
simplex. quam alia ui quod necesse sit quod aut nec au
getur. a [illegible] augmentum excrescat in duplum. ¶ Item
augmentum a non fit per extensionem ut rarefactione
sed cum per additionem extenditur quantum accessit ei in dimensione
una tamen diffiscit in alia. et hoc non possumus dicere
de caritate ergo ui quod non sic augmentetur per rare

factionem. quia non est substantia rarefactibilis. ¶ Item uidetur
tur augeri per multiplicationem rei in se ipsa. sic dicit
aug. v. [illegible] ad sacietatem melior multum et hoc item
non uidetur competere. quia quod in se non multiplicatur
hoc sit per formam nouam non sub forma illa. uel per subiec
tam conuersionem alterius in [illegible] ut in formam eam et tamen
habet partes illi quod multiplicatur. ergo ui quod caritas
est sit res. sic simplex ex forma et non habet partes quod
ipsa sic augeri non potest. ¶ Item sic augmentum uirtutis
multiplicata in [illegible] ipsius sic multiplicatur
calor uel et augetur [illegible] et calor igitur [illegible] in mul
tiplicata et graue in maiori quantitate grauius et
sic de aliis. sed hoc tamen non competit caritati quia non habet [illegible]
in animam et hoc multiplicatam non potest. ergo ui quod nullo
modo potest intenditur uel augetur sed in motu
et in feruore tamen. ¶ Contra. si hoc omnes homines possent caritatem
a hic equalem caritatem et tanta minimi sancti quanta apostoli
quantam est uel beata uirgo quod absurdum est dicere. preterea
quero de isto motu forti [illegible] caritas qua alti
um peruenit. aut quod extrema potest caritas illa a maiori
potest necesse est ut uidetur. [illegible] esse per illa est equalis
est alii minoris potentie aut non. tunc nulla est ratio
quare sit maioris potentie quam alia. si non tunc reddit eadem
quo qualiter esset istius caritatis aucta sit si esset
alterius caritas est a eadem quo de augmento omnis uirtutis que non
est [illegible] uel corporalis. ¶ Ad hoc sine preiudicio dico
cum quibusdam magistris quod augetur per additionem essentie
adeentia. ad hunc ponem. [illegible] sequitur [illegible] et
suppono duas propositiones unam actoris et aliam a philosopho.
quodam augustini. n. dicit quod in hijs que non mole
magna sunt. idem maius esse quod melius esse et ego
addo et hoc est melius esse quod est propinquius bono summo esse.
et si non posset simplex prodeuntem a [illegible] ut suffi
cienter probatum est erit simplicius perfectioni bonitatis. ad
deum qui simplicior propinquior ad dei accedere. alia propo
phi in tertio super xi. [illegible] phisicorum. sed quod uirtus infi
nita non potest per augmentum ad uirtutem infinitam [illegible].
uel quantitate sed in uigore potentie mouentis et huic
uigore habet ex nobilitate illa quod ipsa est primum mo
uens quod totum primum motum et simplicem. quod alia non
possit in plures motus non omnino simplices et ex
hoc plus et plus accedit in bonitate adque plus et plus
accedit in bonitate quia ita dico quod caritas
accedendo ad primam bonitatem per participationem
efficacium eius plus et plus unitur et uigoratur
plus et plus. per hoc igitur non restat soluere non qualiter
simplex additur simplici ut fiat maius et ut augeatur in
duplum. et uirtute ei fiat addi et dico ad quod
sed falsum est simplex non potest addi simplici et hoc habet mul
tas instantias. species a simplex additur intellectui
simplici. sed uerum est quod simplex in ratione potentie et simplici
per modum actus non addi. et sic est. sed uerum
caritas est in ratione perfectionis et actus et dico quod talis
est additio luminis ad lumen et uigoris ad uigorem
[illegible]. ¶ Ad primum dico quod simplex addi simplici et sic fit

maius nulla roe. quia illa dicebatur p̄ plura
tōem quātitatis simplr̄. s; sic nō ē sic hic. q̄ n
ē; simplr̄ inēē magna hēt quātitatē boni ꝛcū
hoc sit maius eē q̄ melius eē efficiatur totū me
lius. C ad . dd. q̄ l; additū ei cui additur nō sit
maiors ul̄ minoris mol'. tn̄ ē mi.ᵉˢ ul̄ ma.ᵉˢ quātit
inboī ualoē ꝛ ꝗ nō oꝫ q̄ augeat n̄ meā pportiōe q̄
mai ē. C ad . dd q̄ nō est ubi sic leor aucto
q̄ unū sbīrat ꝛ ꝯtrahitur ūn ul̄ altiꝰ. s;
poīrate boītas p̄. unū unit alii. C ad ida qd
obi. q̄ auge ē trāsmu eēn que ē foī sbal.
s; uerum est q̄ nō ē sine trāsmutoē altius
inse. ꝛ ꝗ nō se. q̄ si auge transmytetur s̄m
sbām. s; se q̄ ad ꝑ sbām transmute inse ipm. ꝛ
hoc tm̄ nō est ūm dcāᵉ quia quo qd hoc nō ē
sile. quia id q̄ addit nō trāsmutā eo q̄ ipꝫ nū
quā ē difficile. ut nutimtū corpi. s; p̄sile. ūn nō
trāsmutā. s; utitur ūti boītatis p̄. occret ad
huc qd ē sit āñ fine lib. ꝛ ꝗ q̄ dz dire dig
re dignabitur ibi dicem.

CXX. Ꝝ queri sol; quid pō sit pliq; mitti. In hac.
dō. s; ptine n̄ unū. s. q̄ maꝰ sit mitt. dilige
amicos ul̄ inimicos. ꝛ ꝗ que rō. s; an liam duo q̄
ꝛ ꝯpendet apte lōe. s; an ꝯ tenet̄ addile
tone inimicoꝝ ꝛ sicꝯ tenē addilctōem amicoꝝ ꝛc
qre utrū ꝯ tētur equalr̄ exhīre affctm ꝛ ef
fctm inimicis ul̄ soli pfti. C ad p̄ⁱᵐ hoꝝ pcue sic s̄ i. pc.
releua, grauiꝯ m̄g. ꝛc. dic glo. q̄ mirabiliā q̄
ꝯsidrā ꝛ dilige inimicos dic glo. hec pfcoꝝ ē ꝛ ai
ꝯ nō ꝯ tenetur ad pfcōm nō ꝯ tenetur
ad inimicos. C it idē. s; etiā nō lacte nutitur q̄
simplr̄ inū est ꝛ pfcoꝝ. s; ualiᵈ cibo cōᵈ roborat.
ꝯ ui q̄ adhoc nō tenentur n̄ pfti. C it math.
vi. dcm̄ ē antiqs diliges amicū. ꝛ. ꝛ odio heb.
inimic. ꝛ. ergo nō tenemū plus nos quā illi.
vi q̄ nō teneo dilige inimicos ꝛ possum eos
odio hīre. q̄ aūt ad pla nō tenean. quā illi acci
pitur. m. xii. sup l. ꝛ accipies panes grās ꝛ c. glo.
nō alia quā scripta erat. pēdit s; lege ꝛ pphas
grauiā eē ꝯmot. C it accipitur s. d. m. xix.
sicut aduita ingdi. s; ua man. ergo illi sufficie
bāt ad salutē mādata que data erāt ueterib;.
C it accipi h. m. pt. x. ū dr̄. fec̄ hyr yra ma
re susile. x. cub. ꝛc. gl. x. pceptis in lege ō
que facē debē. rō explicit ꝯstat a q̄ nūsquā
est i dedilctoe inimicoꝝ. ergo adhoc nō tenem. C it
eze. xx. dedi eis pcepta que faciēs hō uiuet
ineis. glo. intl. nl̄ addes. cū ergo hoc nō ꝯtine
atur in decal. vi q̄ n̄ debeam addē. C it se
pe legim in lege q̄ dō et cecidit. ꝛ pcepit
ceciri inimicos sic amalech. ꝛ ꝯ q hītabāt int
ra promissiōis āñ filiꝯ isrl̄. ergo ui q̄ inimicos ue
lit nos odisse. C it adhoc ui eē rō. inimicū
ē n. cū pugne ꝛ cū amiciāe ꝯtiū. ergo inimicia
nō erit cāusa amoris. s; ꝯtrii. ergo erit cā odii.
nō ergo addilendū ē inimicos. C it hoc uidē

mei s; cū inaiato q̄ aliū q̄ q̄ l; pugite ꝯ mi.
ergo ui q̄ ꝯtrius sile s; oī rei i dictū sit. s. dilige
inimicos ergo nō tenem ad ꝑ exerutate. qī cā
nō ꝯtrarium rei nli. s; ꝯ s; sunt illa que hīntur sl̄m
ꝛ que imponit. d. sunt hīta. C it leui. xix. nō qras
ultōnez nec memor es iuriē ciuiū tuoꝝ. ergo
ui q̄ antiqui tenebantur. ad dilctōm inimicoꝝ. C it
ecc. xxviii. hōi fuat irā ꝯtra q̄ ꝯt medelaꝫ.
in hoc silez sibi nō hēt miām. ꝛ d pctis suis ꝯprabi.
q. d. nec medelā accipiet. nec exaudietur. C it
pu. xxiii. si ceciderit inimicꝰ t. ne gaudeas. C solo
dd. q̄ ꝯ tenetur ad dilctōm inimicoꝝ tam pfti. q̄
inpfti. C ad p̄ᵐ dd. q̄ ad mirabile ē q̄ insolitū
tm̄ ꝛ sic dr̄ mirabile dilige inimicos ꝛ ad hoc bn̄
tenem. ꝛ ē mirabile insolitū ꝛ sup facultatē
animalis appes. ꝛ ad hoc nō tenem. C ad . dd.
q̄ glo illa loquitur ꝯ pfcōe suffi ul̄ ex q sunt i
statu pfcōnis. uocant pfcōe ꝛ tūc intellige ꝯ se
qtā q̄ ē bū facite his q odrūt nos ut intelligā
de exhibitōe familiaritatis pfuniaꝛ sig extī
ori. quia adhoc nō tenetur n̄ pfti. C ad . dd.
q̄ simplicer dnr̄ i pualēs illi. s. q̄ iuenia. ꝛ. sb
hac cortice s̄uebāt ul̄ intelligātur ꝯ pfcīs
tūc glosandū. sic pcedes. C ad . q̄ nunquā
dcm̄ ē antiquis. odio habebis inimic. t. n̄ aliis
doctorib; ꝛ n̄ alege. s; obsuabāt ac si dictū est
eēt alege ꝛ abillo s; hoc assūpsit ul̄ dicatur
q̄ dcm̄ erat eis ꝯ inimico fidei ꝛ nō dimisso s; ꝛ
ipi intellexāt s; ꝯ i s; puso inimīr. ꝯ a fidei
dicebatur in pcepto q̄ occidet oē masculinū
inimicū quo dō ꝯ eis dicitur eēt eis in passiōm s; dō
intellex. hoc ꝯ bona occisiōe que est s; gladiū
spē q̄ ē uob dī. adhoc q̄ obī q̄ inē tenem
nos n̄ ad q̄ illi s; q̄ si explicate hoc accipiā id q̄
ꝯtine in lege s̄m ē. quia ad mlta tenebantur illi.
ad ea ad q̄ nō tenem nos ꝛ ad mlta tem̄ ad nos
ad q̄ nō tenebūtur illi. sia spūale ꝛ simpliciter
intelligatur s; q̄ ūtas ē iub. tūc ūm ē si tūc
id nō pcade ops inple quia illi tebantur carnē
suillā ꝯmedere ꝛ tm̄ ꝯtinē nos a ꝯtinem ꝛ
ꝯmedim ꝛ id iplem. ꝛ hoc uul dic glo q̄ dr̄
q̄ ꝯ monstrat lege spūalib; sacrūs ē ꝛ uelia.
C ad . dd q̄ ꝯtinetur illa mādato. honora pa
trem. quia n̄. pcēt. ut dr̄ aug accipitur ibi
ꝯ rō p hoc p; solo ē ad sequēs. C ad . dd qd
dō in hoc oste. q̄ inimici fidei erant gladio spē occi
di masculū inquo nō uigor preci. occidē ꝛ
firmitas ua uinēt. q sig pungies quo i cōi
tu nō nouet uiros. i. n̄ hūtēs appētu foetu. ꝛ
de. uolu ꝯtri. nō ē a n̄ q̄ igne mlti luat pe
na dapni q̄ inferē ecce s; pfubulsione simplr̄.
C ad . dd. q̄ inimicia ut inimicia nō est dilicda s; pō
inimicus qui ē ꝯ dī adhoc siam plur sit inimicꝰ. C ad
. dd. q̄ hoc nō ē ꝯ lege hūᵉ n̄ quia hoc ē al
mitt. n̄. mag ꝯsibile ē dō quā bestus. C po
q̄ inimici ꝯ tenetur exhīre signa familiaritatis. no

qo Utrum omnes teneantur diligere inimicos.

qo Utrum omnes teneantur exhibere signa familiaritatis inimicis.

vel effectus. vel tantum perfecti. videtur quod hoc tantum perfectis sit preceptum per glo. v. m. prius inductam. Si forte dicatur quod hoc debitum est de perfectione sufficientie contra videtur esse. quod deus in quodam dedit sub statu imperfectionis. levi. x. ergo omnes tenentur ad id. Item ibidem alia glo. dicit quod cumulus perfectionis est diligere inimicos contrarium perficientis. ergo videtur quod non omnes perfecti tenentur. sed tantum illi qui habent cumulum perfectionis. Sed contra ibidem dicit alia glo. contra eos qui precipiunt corde et ore. et corporis crudelitatem eis qui extra tua sunt. diligere omnes. et bene facere. ergo videtur quod sit mihi esse. qui hoc negligit. ergo omnes tenentur. Item in antiquis preceptum est pro. xv. si esurierit inimicus tuus ciba illum. Item exo. xxiij. si occurreris bovi inimici tui aut asino erranti reduc eum. glo. hoc est diligite inimicos vestros et cetera. si videris asinum odientis te iacentem sub honore non pertransibis. sed sublevabis cum eo. glo. hoc est benefacite his qui oderunt vos. Solutio sine preiudicio dico quod in vi sunt. sicut dicunt teneri ad signa dilectionis exhibenda. verum in quod non tenetur in necessitate. si siuderit necessitate patiente te non tenetur. sed tamen videtur mihi quod si convenientia postulat non video quod tunc negandum sit ei signum dilectionis. Item videtur mihi quod si salutat te salutare debeat videtur contra. Philosophus quod fiat irrisionem tanquam non canis. quod procuravit fieri et per hoc patet solutio ad primum totum perfectionem et propter scandalum et ultro per petitionem coram his qui sciunt quod oportet si se teneretur offerre signum dilectionis. Hic solet queri. ergo post sit plusque vel. vi. n. quod diligere inimicos sit maioris meriti. Item glo. super illud fructificabitis in mirabilia. diligere tua dicit inopibus dei est mirabili. quam diligere. ergo in alto et meli. Item super illud mat. hec dilectionem et cetera. addit immo maioris virtutis huius qui etiam .t. publicanus et infideles possunt. ergo videtur esse melius et post. Item m. v. si vos diligitis eos qui vos diligunt eos quam mercedem habebitis. glo. nulla in celo. ergo diligere inimicos est meli. Item io. x. quem dicta in suam caritatem de inob. quem cum adhuc inimici essemus Christus pro impiis mortuus est. sicut dictum in hoc commendabiliter est. et cetera commendabili excede. Item m. v. super illud diligite inimicos vestros dicit glo. esse adequatam perfectionem nos pervenit. ergo per eius illud est perfectio. ergo est melius. Item videtur dicitur ultimum post exercitia super terram que dilectionem inimicorum quam amicorum. ergo maior est utilius eius. ergo melius est hoc quam illud. Item quod est maior pugna est maior gloria. diligere autem inimicos est maioris pugne. ergo est maioris glorie. ergo est melius. Item ad amicum diligendum inclinat natura et gratia. sed quanto magis gratia elevat tantum factum magis premium et melius. quia sit magis. accedit ad fortitudinem gratie. hec autem maxime est in dilectione inimicorum. ergo diligere inimicos est melius absolute loquendo quam diligere amicos. Sed contra meritum esse in gratia est per quantitatem caritatis. ergo gradus meriti per gradus caritatis. sed in gradibus caritatis dilectio inimicorum post ultimo loco. ergo hoc est minimi meriti ut videtur. Item si sit corporis inimici adulterium. hoc non fit esse gratia habitus. quia sine contradictione hoc verum est quod actus maioris caritatis inquantum sit maioris meriti. ergo hoc sit gratia actus in eodem habitu vel equi

sed tunc video quod magis fuerit dilectio amici. ergo videtur quod maioris sit meriti. propter fervorem. Item amicus est inimicus sunt contrarii et diligere et odire sunt contraria. sed odire amicum est malum magis quam odire inimicum. ergo ei oppositum est magis bonum et magis eligibile quia oppositum alterius est oppositum. diligere amicum. ergo est magis bonum quam diligere inimicos. et hoc videtur philosophus concedere. Solutio dicendum. meo videtur quod melius est simpliciter et absolute diligere inimicum quam diligere amicum. sic probat post rationes. dicunt tamen aliqui quod per hoc in his duobus comparetur status ad statum. vel habitus ad habitum vel actus ad actum. sed hoc ad .o. in eodem aut in diversis si fiat comparatio status ad statum in diversis hominibus. dicunt quod melius est diligere inimicum. quia hoc indicat statum perfectionis. et autem non. si autem in eodem homine fiat comparatio ad id melius est quia tunc diligere inimicum multo magis diligeret amicum. sed non convertitur et sic duo sunt meliora quam alterum illorum in eodem tunc erit. quia in tali statu quod diligit inimicum et contra in tali statu quod amicum diligit fiat comparatio habitus ad habitum in eodem homine. tunc nulla est comparatio quia idem est habitus. sed et diversis habent se ut excedentia et excessa. si vero fiat comparatio actus ad actum in eodem vel in diversis quia actus in eodem et in diversis propter [illegible] et loquitur de magnitudine ad obiectum tamen. tunc dicunt quod est inimici melior propter quid aliud si enim. n. sit equalis habitus sic supponitur comparatio. tunc propter dulcedinem et fervorem valet plus dilectio amici. ad cumulum habitudinis propter difficultatem et laborem valet plus dilectio inimici ad peccati dimissionem quo adpropinquat quam solucionem reorum pro peccato et ad hoc reddit solo fide omnium meorum. sed mihi videtur quod intendit. quod melius est simpliciter diligere inimicum quia est fortioris caritatis super inimicum et quia plus supponit. et diligere amicum quia ignis fortior est. qui agit in propinquum et remotum. quam ille qui agit super propinquum tantum in igne caliditas fortior est ad distinctionem quam ad propinquum non est contrario est concedo rationes per modum tas. Ad id quod contra obiicitur dicendum. quod ab ipsis ponitur ordinem caritatis. non per quod caritas est fortioris potentie in hoc vel in hoc sed per quod convenit uterque quam perfecte et ex hoc non sequitur quod unum sit melius. et quia meritum non attenditur penes caritatem per quod minor autem in hoc sed post per quod minorem per modum gratie tamen. Ad aliud dicendum. quod ille fervor non accipitur in primum actum quia comparatio presupponit utrumque utrumque actus habitus esse equales quia aliter nulla esset ratio. sed hunc acutitatem puto preponderare posse caritatis in difficili. Ad aliud dicendum quod hoc non videtur procedit uno modo. quia a philosopho post per quod dicit pusillitate. amoris alie stulta qui diligit inimicum ingratum est inimicum et non propter deum. vel ad deum. alio modo. quia tales fortior argumentum magis attenditur in contraria contrario quam in contraria in ipso terminorum est processus per consequentiam in ipso et tunc sunt post odire amicos et odire inimicos et contrarie inferuntur. ex quo amicus est unius eligendum quam contrarius. quod oppositum ei. si diligere amicos sit eligendum quam oppositum inimicis. quod est diligere inimicos et magis oppositum amice requirit

meliois 7
qo
Utrum sit maioris meriti diligere amicos quam inimicos.

· plus suppo(n)it

So

Sed diceret quis q habet caritatem. potest non peccare propter nobilitatem [illegible] ... [illegible]

79

ad oppositum contrarietas. sed magis contrarium eligendum ex eo peccato. quia dato quod contraria sit bona secundum dictum. et non eligendum. adhuc tamen ualebit in hiis in quibus unum positum ponit alterum et in hic. quia et caritas et uicis sanctis diligere inimicos. presupponit diligere amicos. et ideo non ualet. ¶ Cum unus et idem motus sit erga amicum et inimicum etc. hoc uidetur impossibile quod sit idem. impossibile enim est unum motum comparari et terminari ad duos terminos. sed duo non sunt amicus et inimicus. ergo simul non possunt esse unus motus. ¶ Item linea in una parte non tenditur ad duo puncta. ergo nec motus ad terminos duos. si forte dicas quod unus est ut terminus. alter ut finis. hoc ridiculum est. quia dilectio inimici non refertur ad dilectionem amici uel ad ipsum amicum ut ad finem. sed potius ad deum. ¶ Quod tamen uideatur quod forte est idem sunt tamquam contrarium obiciunt sic. quod simile tamen est potentiis quam intellectualibus. sed sensus similiter plura accipit. quia in sensu unum et auditu alterum. uel uisu duo et quamuis unum uidetur duo cum cum utitur uno oculorum. ergo multo magis intellectum contingit hoc sed uoluntas appetitus intellectualis est. ¶ Item dicit quod hoc quod dicit philosophus scire quidem plura possumus intelligere uero unum non est uerum. sed ybblo. quia hoc est in scientia probabili inductione philosophi. per multa enim inducere ex uniuerso liquet non adliquando sunt uerum se a putore esse errore. non. non. similiter est in pluribus organis accipere plura et pluribus potentiis accipere plura et una potentia comparate accipere plura sensu. non. hec bene concedo. ad hoc quod est uno motu non comparante. sed directe in obiectum tendere accipere plura omnia. non. hoc bene concedo non. non. una uis uisiua secundum numerum est in utraque pupilla. sed in parte non uidetur una. sed in conuictione nerui obtici ad partem sensus communis sicut anima dicitur. uideo albo diametrum. uel dulce album. etiam accepit sensus communis compositus et diuisus. et talibus non accipiuntur plura ut plura. sed plura in uno secundum quod est magis quem est per obiectum sensus communis. et ideo est in intellectu componente quia in illo plura accipiuntur in uno actu componens. sed non est in intellectu simplici et ideo dicendum argumentum uniuersalem. dato autem quod hoc possit esse ex parte apprehensiue dicentis. non deforis non dubium hoc quod hoc sit adhuc et in affectu. qui in nec confert. sed potius uirtutis boni uel mali electiuas ex apprehensiue compositione. ipse per se uel fuga. ¶ Contra hoc contraria militie etc. per hoc uidetur quod non quis tenetur diligere inimicos quod est contra predeterminata. ¶ Quod dicendum quod intelligit de dilectione ostendere effectum per signa familiaritatis. quia ad hunc non quis tenetur. ¶ Si dimiseritis hominibus etc. per hoc uidetur quod qui non dimittit non debet dicere pater noster. qui quod mentitur. et qui mentitur occidit animam suam. sed contra iniungitur ei quod faciat quicquid boni potest ut deus ei cor illustret. ergo iniungitur ei quod oret. ergo debet dicere pater noster. quia illud precipuum oratio est. ¶ Quod dicendum quod debet pater noster. et clausulam illam. et dimitte nobis etc. quod dicitur ab illo et uerificatur ex parte ecclesie. quia ipse petit futuram dimissionem uerificari ab ipso. presens pro futuro. hoc est sic proponens in futuro dimittendo actu. uel habitu. ¶ Quidam quod hic dicit determinat etc. hoc uidetur contra eum. ergo est heresis. solo bene

puto. hoc opinio heretica est hereticus putaret. non intelligunt de dilectione effectus. in signis familiaritatis quia hoc ipsi tenentur dare tamen in consilio et non in precepto. ¶ Illud quoque non est pretermittendum etc. hic incipit pars illa in qua agit de caritate in comparatione ad dilictum. et habet tres partes. in quarum prima querit utrum caritas semel habita possit amitti. uel non. in secunda ex incidenti ostendit qualiter et inuicem uirtutes sunt ex parte caritatis etc. ibi. aduertendum est quod fides etc. in tertia et ultima tangit de caritate prouectu. ibi. nunc autem superest etc. Hic incidunt autem hic due questiones. etc. prima est. quarum prima est. utrum contingat amitti caritatem semel habitam. secunda quomodo reuertantur qui resurgunt post amissam caritatem. ¶ Ad primum procedimus sic. eadem est ratio caritatis in homine et angelo. in angelo autem semel habita caritas non contingit amitti. secundum oppinionem eorum qui dicunt angelos creatos esse sine gratia. ergo nec in homine contingit semel habita amitti. ¶ Item minimum forte non abicitur magis forte. sed minima caritas est fortior omni peccato et omni temptatione. ergo non abicitur a peccato. uel a temptatione. ¶ Item si abicitur. contrarium saluatur in eodem ipso et peccatum. lege contrariorum quod ponit boetius in libro de diuisionibus. et una per se. quod scilicet nulla transmutatur se inuicem. non que agunt adinuicem et patiuntur. sed a singulis semper pro posse suo. ergo uidetur quod cum illa sit potentior caritas ad peccatum. quod non transmutetur ab ipso peccato. ¶ Item si depelli. aut depellitur ab eo quod non est. aut ab eo quod est. si ab eo quod est. aut in eodem. aut in alio. si in alio. contra dicit philosophus in libro de anima in libro xvii. quod non tangitur non agit. et non se alterando. ergo illud non depellitur eam ab alio. si in eodem. ergo contraria simul sunt in eodem quod non potest esse. si dicas quod non sunt in eodem quod non potest esse. si dicas quod non sunt in eodem etc. sed tamen nec absorbetur caritas et in eadem peccatum. ad hoc secundum determinationes. quorum unum est quod unum contrariorum cedit alteri. an qua tangatur ab illo. uel an qua patitur in ipsum. quod est quod signetur illa duo etc. ¶ Item. aut. in quo cedit caritas. uel. in quo in eodem peccatum. est in instanti quo duo etc. sunt contraria in illo tempore necesse est quia in eadem caritate nec impossibile. quod absurdum est. ergo relinquitur quod caritas semel habita non amittitur. ¶ Item uoluntas de se est indifferens. ergo cum caritas efficiatur actu bona. ergo magis prona in bonum. quam in malum. ergo non potest uinci a peccato. ¶ Item omnis motus est secundum exigentiam dominantis. dominans autem est caritas. quia ipsa supra omnem potentiam. ergo numquam peccat. ¶ Item uidetur hoc idem dicere iohannes qui dicit quod qui natus est ex deo non peccat. ¶ Item canticorum viii. fortis est ut mors dilectio. et dura sicut infernus emulatio. aque multe non potuerunt extinguere caritatem. uel multe temptationes. ¶ Item in psalmo. deo illum gloria. si donum aufertur. uidetur datori. sed constat quod dator uita non potest. ergo nec donum aufertur. ¶ Item quod. super iohannem. magnus amor et ignis uehementius. et non est aliquid quod eius impetum possit sustinere. ergo multo minus peccati impetum sustineret. si forte uelles dicere. quod deus aufert. contra. romanos. xi. sine penitentia sunt dona et uocatio dei. ergo uidetur quod ipse non aufert. ¶ Item i. regum. xvi. spiritus domini directus est in dauid. a die illa et deinceps. constat autem quod postea peccauit mortaliter. ergo per mortale peccatum non amittitur caritas. ergo per nullum potest amitti. Responsio. i. 10.

Videtur quod caritas semel habita non potest amitti ... [illegible]

Videtur quod caritas semel habita amitti non possit. quia amor caritatis excellentior [illegible] ... [illegible]

Quod
Vtrum eodem motu diligatur amicus et inimicus.

So.

Vtrum oportet dicere pater noster. quia non potest aliquis.

So.

Vtrum contingat amitti caritatem semel habitam.

xxxi. 78.

nc.

n p

2
3
e.
4
6
8
9
10
11
12
13

ro

[illegible]

iiij. sup i. qui manet in cari(tat)e. in deo manet et deus
in eo. glo. manes in deo ut contineris. manet
in te deus ut contineat. ergo ubi quod cum deus sit continens
sit potentissimus. quod cadere non possit qui peccatum ipsum
12 inhibitat. Contra sup i. m. viij. venerunt flumina etc.
glo. qui cadit non hedifficium habuit. sed stat quod qui
14 habet caritatem hedifficium habet. ergo ipse non cadit. Contra
aug. ... siquis tempore tempus res temporales
mavult retinere. quia xpm non habuit ipsum in fundamento.
sed qui habet caritatem in fundamento xpm habuit. ergo il-
16 le non cedit propter res temporales. Contra b. de petro in-
velle. quod propter negationem non amisit spiritum. i. caritatem.
cum ergo petrus ... maximum sit omnium peccatorum propter nullum ali-
17 orum posse perdi caritas. Contra b. de diligendo deo.
nunquam est caritas sine timore. sed casto. nunquam sine
cupiditate. sed ordinata. ergo timor semper expellit peccatum.
et cupiditas ipsi in ... nunquam dat locum cupiditati
bonum ... ergo nunquam incidit in peccatum. quia omne peccatum aut
ex cupiditate male inflammante. aut ex timore male hu-
18 miliante. sic dicit glo. sup ps. incensa igni
et suffossa. Contra jo. i. ii. ex nobis exierunt. sed ex
nobis non erant. glo. ibidem. nunquam erant in nobis de
19 numero habentium caritatem. Contra phs vult quod maxime contraria
non sunt eiusdem ... nec eiusdem generis. sed ... caritas
vie et caritas patrie sunt eiusdem ... et eiusdem generis. ergo cum
caritas vie et caritas ... magister inducit in hiis et ad
9 hoc ... est quod dicit ap. qui stat videat
ne cadat. ergo cadere potest qui stat per caritatem. Contra apo.
ij. heb. ad ... te pauci. eo quod caritatem tuam primam de-
2 liquisti. ergo ... quia ... sufficiant ... Contra ... dd. quod caritas ... amitti
3 ... sepe in vita. Contra ad primum ergo dd. quod angeli
... illa opinionem ... caritate. et confirmatorum.
quod non ... quo ad actum ... et di-
lecti ... est. Contra ad ... dd quod peccatum non ... caritatem.
sed ... abicit eam ... ad id est ...
... per ... ad sequens. Contra ad ... dd.
quod peccatum ... est et non ... sifforte
dicatur quod hoc est ... et non ... tunc dico quod
... quod duo contraria non possunt esse in eodem sic. sed
duo contraria ... quod ... sit actu non possunt sic
esse in eodem. sed ... est impossibile ... tactu ...
... non ... esse in eodem ... est hic. quod
caritas in illo non semper non est. sed ut corrupta.
4 ... ut ... et ...
dedo ... in ... in omni ...
... ad dd.
quod voluntas ... indifferens est ... caritate
sed ... hilitatur ... qui ... spon-
6 te ... et ... in peccatum ... illud ...
8 cogit. Contra ad ... dd. quod hoc est ... commotu ... se
moneo ... non ... Contra ad ... dd quod
hoc intelligitur de perdente ... peccato finali ... dicatur
mel. quod ... est ... peccatum ... eum. sed

8 ... se ... per hoc ... ad sequens ad ...
9 dd. quod hoc est ... si donum de sua ... 10
... sed hoc non est ... ad ... sequens eodem modo dd.
... intelligitur quo ad actum caritatis. sed quo ad 11
actum regis ... et prophetie. qui est gratia gratis data 12
et non gratum faciens. Contra ad ... dd. quod quantum est in se
ipse continet. sed tu potes excidere ... 13
Contra ad ... dd. quod non hedifficatur ... ad perseveran-
tiam. qui cadit. sed forte hedifficatur ... quo ad 12
adeentiam caritatis. sic dicit magister in libro. Contra ad 14
... dd. eodem modo. ... intelligitur quo ad 16
situm ... et non quo ad actum sepius ... caritate.
Contra ad ... dd. quod hoc est ... caritate 17
... ut ... est. Contra ad ... dd est eodem modo. 18
... ad dd. quod est ... de ... immutabilibus ex ... 19
quod non sunt mutabiles per se. sed per ... et non ... de
... Secundo queritur utrum ... in minori vel maiori vel
equali caritate. ... est ... ut ... quod ... minori. quod ... quod ... esse ... sed ... illi
esse. sed in minori ... ad ... et minima caritate.
Contra amos. v. non adiciet ut resurgat virgo
israel. glo. ibi. non negat ut resurgat. sed negat ut 2
resurgat virgo. non possit. quia semel aberravit. et si
... humilis ... non habet tantam gloriam quan-
tam quod nunquam aberravit. ergo impossibile est quod non
inequali resurgat. Contra eze. xliiij. levite qui
longe recesserunt a me. non appropinquabunt ut sa-
cerdotio fungantur mihi. ergo ... quod nunquam ita proprin-
quant ut prius. ergo nunquam habuerunt tantam caritatem.
Contra hoc ... per simile. quia ... aber-
... nunquam tantum diligit ... quantum prius.
ergo nec ... tantum diligit animam suam ... est ma-
... vel minor ... vel maior. ergo nunquam
tantam habebit caritatem. Contra ... quod resurgit in e-
quali. quia ... ablata re-
stituit. ergo ... restituit tantam caritatem quanta est
amissa. Contra mal. iij. placebit deo sacrificium
inda sic dies seculi ... glo. id. quod
in principio placuit deo ... per peccatum per penitentiam placere
incepit. ... sorde vitiorum purgata. Contra ... 3
... sup ... eius ... revertetur in pristi-
num statum. cum egerit penitentiam. Contra levi. vj.
sup ... hec est lex hostie. glo. eque placet deo ... 4
tus iustorum et digna penitentia peccatorum. quod restituit
... gradum pristinum. Contra ... lu. v. cito proferte sto- 6
lam primam. glo. pristine dignitati filium restituit. ex
hinc se quod inequali resurget quibus caritas. Contra ... 8
quod in maiori ... dicit ap. ro. v. diligentibus deum
omnia cooperantur in bonum. glo. etiam per peccatum. Contra
gen. p. sup i. factum est vespere et mane dies
unus. glo. vespertina lux est ... qua ...
cecidit. matutina in qua ... recedit resurgit.
sed maior est matutina quam vespertina. ergo in
maiori caritate resurgit. Contra bar. iij. sic adulsi fu- 9

... hudaret ... hudaret ...
... in maiori ... 2 ... contra ... viij.

[illegible]

eriit sl' uti ut redonitis ado decies tn
reuitentes reqreris eu g or = q mlo
maiori resurgat qs cari te. S' qius
opio e. h q pt ad resurge 7 i maiori 7
minori 7 iequali ca te. put ipe se deuo
te pparauit ad recip d, put ds dig'b3 infu
de q metas sue largi plebe no possu
7 s h dd ad p. q no e sile d ca te 7 d hus
q caut au q nlla pn sui ce bnt im 7
h p 3 mollia 7 debilia 7 pea confortant
q ois in ri nl qtuor mois bt se ut d'
rabi moy. c3a bt se ad form. iiij.
mois induce neutr. s. x cx form cina
te. 7 x curtes ad ipam qn ia form auru
fortuua 7 a' forta 7 a' consolidata. iniqui
titate pcta ds au no opatur 7 io de
ca te no e sile ad sciia ca dd q h ite
lli d gradu f dig te 7 no f i mutitate.
culpe ul qnti te car tis: aliq. n. q peccauit
heb indigte q' nuq absterg3. s. q no
pt glam d inocen. ad id q 3 o. dd q oia
illa sex que obiciut bnt vna solom.
s. q intell ad restitucom culpe imuni tis
no digtis n qnti tis ucuitl uccio ad
caq ulti obiciut dd ad p m q dein ap intell
q sl'bndau g quo ad dimittes delcun 7
e intellus d gra redeptois pcte p x q
maior e inbo q' culpa. p hois fu. ima
lo. ad a d dd q ca no coopat ad ma te
car n occona' 7 remote sic dem 7 notu
e in p li. au pnlta d. ad ultin dd q
barue d' q sic puocau peccado 3 x. i
nuc dcies cuitentes reqrat no q nccin
sit indcies ta mag ca resurge Q3
dam noia x dic scpta in li. uite ogre h
q h dr. q d li. iii. 7 qn post d ipo iiij. s. q
sit 7 qd sit i ipo scribi 7 uite ad scb3 inco
sb codicoe. 7 qto si us possit d li q i ipo scp
t sit. ad p m pce sic d' aug. q fili di e
ars di pris oipo tis plena ronu oiu iuueti
g ul q qeqd p ronu exris sit in do q h v
rd vna sit i ubo s3 h ut rd vna sit s3 h e e
i li. q sciptu e p ros g ul q fili di sit li.
iu. Jte jo. j. q fcm e i ipo. u. i ubo iu.
e. 7 lux cu g h sit li. ui. q scpta i uiut
ip q fi. di sit li. iu. Jte aug. sr exo. li
b iu. e p scia di iq o s constan. 3 au q scia
pattbuco s filio g ipe e lib ui. S3 3
o fca 7 futa 7 ca q s scpta s i ubo no o a
inli. iu. q soli cla g ne rd lib ui. q fi.
di ul pscia. i Jte ul q p appatom ma
g oat spui. s. q sit lib ui. q uite act
e bonitatis 7 spui sco attribuit bonitas
g mag s' spui. s. Jte uita e act spe
ut d' dd jo. vj. Spc e q ui uat g mag
s h spui. s. quam filio S' dd q li.

ui. vt d' aug. e pscia f q pscia sui propo
sitoe pparante gin qui lz exuit abetrno
7 glam in futo 7 h qd re 3 e e b3 psoni
s3 primo spali s filio ad p m g dd q
no e id ee arte 7 ee li. uite q ars no
dic ord m artifici ad uita felice lz qros
artis in artifice uiuat lib au uite d' or
dine ei q ineo scb3 ad uita gre 7 gle
p h = p3 s ad sns q i ipo dnt uita
d. no q in se ul ex ipo hant ord. ad ui.
gre 7 glie s3 q in artifice rds eor uiuut
ad scia au p3 s p dca i pn snis
S3 o q qd sit scbi i li. uie au q tpali
i ad scribat q dnt sci q quo ad pnte
ita iudas 7 mli a inscpti fuerut iti
a pns tpal e. g tpali i ad scb3 — Jt
si lib ui. dr q i scpta ordinant ad
ui. gre 7 glie cu ois iusti 7 op ca tis
su pntis iusti sue pdstinois. ordi
net ad ui. ul q ome tpale bonu op
i scib3 S3 3 scbi d' recepom ds
au tpali nich recip. g tpali nich i sc
b3 S' dd q gno pdstio acap i f
cplata pdsti sign d ppatom gre in
pnti desc ordinantis in glam s3 no
ppacom gle 7 g oms iusti i scbut 7 o
opa eor q no o opa scor bna sui fina
sci remaneat. si no ds pparauit ab etno
7 no n nume suo ea face posse ad p m
g dd q isti a pns e scpta no qn fit s3 ab
etno p h = p3 s ad sns T q uo
ad sb dicoe i scib3 7 uo q sic 3. n. q p
dsto no inft nccii tes saltis q sic ad n ee
opa nra g ul q possi tas ad dapnom
sp maneat g ille q scpt e sb condicoe scp
t e sup scuet Jte h acip je. xviij. vbi
d' dns q qn pnuciat bna gnti acay 7 il
la cuisa fuit 7 fecit mal q no dab bon
pnuciatu s3 malu q meruerut g bonu
pnuciatu q leg i. pph a no fu. bo. i sc
ptu sump s3 sb condicoe Jte gg d' q mu
tat ds snam s3 no consiliu 3 a q scia no
pmulgat n illa q e i puisione di sc
pta g v q sb condicoe scpta fu. q
a' falsificaret. S3 3 ois condico dubi
tom importat, i p au ui te n e pmod
dubitois g n e i pmod condicois Si
forte tu di. q i mo' e uitas in ordine
ad cam sugam lz in se mo' sit ut nu
ue sbuti di ce h. n. sp e 7 erat 7 erit
vm 7 ezechia ee moritur f cas iferiores
7 h mo scb3 i. 7 no simp' h n e. q sic
di ordino d pndet aliqs ordine ope q
e i possile. q sic etinu a mo cariet a
tpali S3 dd q n' scb3 ibi sb condicoe
s3 tn simp o. sic 7 ipa pdsti e simp uitas

vtr ad ibi scebat temporalis

vtr ad scebat ibi sb con dicio ne

vtr lib uite sit filius di vl qd sit lib uite

b; q in eo sipx ē amb sip d nō pt   Jt
q ado simp puit nō n p ordinē itpā
explicatur uni bz pnūcōes ꝯ ꝯpmissis
ꝑ q egdiut in op ⁊ sic hnt ordinē ⁊ b
mō ꝯ pnūcōes ⁊ sūt q̄s qm mutat ds sic
dixim̄ abi.   ad p̄ g̃ dd q nō ē ibi
dicō a b; iō ꝯmutantie ⁊ ⁊ ꝯpis pōsi
nis sui effectus b. n. ꝑ ordinē sapie se
se ꝯcomitant bn face ⁊ saluari ⁊ effectus
saluōis ordiat ⁊ ti'at ad b q male
face ꝯdēpnari   ad a dd q Jt lō d
pordinōe q ad effcm in ordiē tp̄e ⁊
nō d etna ꝑuisioē effcus. n. bn cat
anio ope b; nō ipā pnisio   ad a dd
q finia nocat agg. enūciacō effcus ⁊
nō etne pordinōis   ad id q i ꝯm
ō pz b. p an dca.   Q'uo q̄r utr ās
dleat q i sctz p. vu. q sic p dleat d
li. ui. ⁊ ē j. n. sc.   Jtē exo. xxij. ait
di. e. n. a. d. m. d. li. t iq me. sep.
Jtē ar iis pone netitez ad sal. g fi
eet ia netiā iut ur salus ā m   Sz
ꝯ apoc. xi. nō dlebo noia eor d li. ui
Jtē glo. sr p. deleant ⁊ ē. d sic
nō sic accip ē. q tanq sctibant ⁊ dle
ant b; quo ad spm eor q tanq sc
bat q se putabat ee sptos   Sz tc
q d iuda q sept ibi ē. q ad pntē iti
qd sit b dcū.   S° dd q nils sept
i dleti. u; ad septū i dletur   ad p g
dd q di. dleat q ad vclōm iusti pn
tis ad itā q eād aīa q diu. n. iē ē
tādiu man; vclo septē ad ipm q ad
opa ab etno ꝯ ꝑpata ipō au cadnte
nlla mutatē fca inli. ia ille cād ex
vclōm ordis mūti ad illa q̄r au mu
tet vclo alto velatoz mutato ⁊ alto
mante imut. sufficiet ꝑ meū posse
deinē ē i li. j. b g nocat d li. d li. ui.
ad a dd q moy nō optauit b b
ꝯuti fca pdix si. n. nō dimisiss
noxā q ad ad cexcidiss ipē ascipta
li. ui. s. quo ad accūtalē glām du
cād eor ⁊ reductiōis it. pmis. ⁊ collo
catōis leg. ⁊ nō lo. d dlecōe alti li
p. pz q ad pmuni sbale   ad id q
iuti q qd sit d li d li. pz ꝯ p an dca.
aduttnd au ē qmō fi. ⁊ spes ⁊
scia dicant ⁊ ē ⁊ qm. uu. q̄r p ē d eua
cuacōe fidi. ꝑ d euacua spei t an cari
euacuet. ur q̄r nō sūd evacuat. q̄r tu
d evacuacōe scie   ad p pce sic fides
ē fundm i edificio spuali. b; si fun
damē euacuat totū ruit edificiū g
si fides evacuat omīs gie ⁊ uitutes ⁊
dōs spande ruint i uim. q eet magn
ingens   Jtē mai lum nō extingt
mi b; pfc b; uisio faciei ad fa. succed
fidi g nō evacuab eā ut ut.   Sz ꝯ
ꝯ pbatu ē sepi q fides ē nō appenau.
b; ipm n ee nō appens g nō erit ibi
des   S° dd q infid duos ꝯ ex pte
illa q ē cogō ⁊ ē q ē affcō vniti
cognc ē g uisois ē. n. uisio fides
qdaz iutis die ⁊ uogat aqlz dā sba
p fidi q ē ca i spec pont oz for
⁊ ore ē q ꝯstituit fid in spē ur ꝑ aē
for q infort hac cogm sui uisione a
spm fidi b a ē specln at enig nō
appentis ⁊ sb latis hus nō ē fides ꝑ
tu ee uisio faciei ur scie alti ē ē asse
sio q nō pp a assttu n pp p iutē ab
q si hret cōm pp eā cdet dici g pz
ee q fides euacuat q ad mē q ē for
⁊ mō uisiōis nō au q ad p ⁊ ultm
b; p illa mant ⁊ pficiat ⁊ sic succed
fidi uisio q ē tota mces q ē uisio par
tes amati ⁊ bu   ad p g dd q fi
des ē sba b; ⁊ tōc illa q ē uisio ē sba
⁊ b n ruit l. ⁊ id edificiū man; totū q
id q ē distans ⁊ in spclo ⁊ ienigte
nō pt ee p tūn cū sit ipfcois q nō
ꝯpetit glificatis   ad a dd q b ē
vm dliubz q nō ꝯ ordi ad luce ut
ipfctū ⁊ pfctū b; sic nō ē b. ipfctū. n.
ced pfcō moibz sic puid ced for im.
S° q̄r d euacuacōe spei ut. n. q
nō succedat spei ad ⁊ i toto ut d sel
⁊ nō eua d. n. glo. q succed spei bi
⁊ b nō ee ē illa succedat obz ut   Jt
d au q fidi succed uisio q ē tota mces
g n relinq q succed spei.   Jtē ois
muto fit fm ad cōē sbm b; ibi n ē
n expecto fuci ⁊ pcessio i ut n hoz re
man; q n expco ma; n ptūsio in ad
nō bntū. g ut intoto d strut. q ē fi
des itoto d struet. sin ꝯ sbm spcblo
⁊ faciei sic pnta man; sic dixi q uisio
man;   Jtē q̄r q̄r evacuat i uitutes ē
b nō dicge d cardi q evacuat mag
n. dz eva q ē ad id q ē ad fine q id
q ē i fine. ime card au hnt act suos
i eo q ē ad fin ⁊ theo i fine i me g
mag debent evacuari cardi q the
S° dd q spes ⁊ bnc spei ⁊ act eua
cuat b; nō itoto d struit   ⁊ ad b nō
q intuiti gre ⁊ glam iuj. oz ob fuare
qda. n. man mactu ⁊ bu sba ⁊ fotli b;
mutari quo ad m q hnt nō exse b; exi
q ꝯ in ca. statu. sbi siu tūsitu ut ad glaz
ut patebi j. qda inactu ut card i ... sic
⁊ j ondr p tractatū totū d cari d xxxiij

vt as i scp9 dleatur

quedam autem manent quantum ad substantiam sed non quantum ad formam quantum ad actum ut fides. quedam non nec quantum ad substantiam nec quantum ad formam nec quantum ad actum sed in tota te presentis vite tamen manent ut spes [illegible] se habet id quod non est in via ut scientia vite que in toto modo [illegible] destruetur et de hoc postea disputabitur. sed de hoc quod dicitur spes deum esse quasi intelligi possit nomine [illegible] est spei [illegible] glorie et expectationem et expectatio omnis id quod est et [illegible] omnis id quod est spei formale quo distinguitur ab aliis quibus [illegible] expectare [illegible] illorum tollitur. sed quia omnis sperans fit id quod sperat vel sperare proportionatur illa [illegible] magis quam consequitur [illegible] spiritualiter et sic intelligo est dictum quorundam doctorum qui dicunt quod in transitu spei in gloriam non manet nisi [illegible] secundum proportionem. ad primum ergo dicendum quod sicut [illegible] in questione de spe dixi distinctione xxvi quod [illegible] accipitur [illegible] probis bonis [illegible] in patria et sic succedit omnibus virtutibus et accipitur pro [illegible] convenienti secundum quod est magnum sive altum sive gloriosum et hoc modo succedit spei. ad secundum dicendum quod visio est tota merces non tamen omnis visio sed illa que est [illegible] et amati [illegible] visionum succedit fidei et [illegible] spei et [illegible] caritati. ad [illegible] dicendum quod maior [illegible] ut dictum est. ad [illegible] dicendum quod [illegible] evacuatur quia id quod est debile [illegible] et formalis est [illegible] et non competens statui [illegible] sic autem non est de caritate quia sicut actus caritatis sit [illegible] tamen [illegible] esse in via et patria ut supra patet. Sed ad hoc obicitur quia [illegible] esse spes dicitur Ecclesiastici xxiiii qui edunt me adhuc esurient et qui bibunt me adhuc sitient. esuries [illegible] et sitis expectat adhuc ad futurum ergo est spes [illegible] Item Anselmus in Proslogio [illegible] diligere toto corde tota anima tota mente non sufficit dignitati dilectionis [illegible] sic gaudebunt toto corde tota mente tota anima ut totum cor tota mens tota anima non sufficiat plenitudini gaudii [illegible] gaudii et [illegible] continue ergo [illegible] expectat in futurum. hanc etiam Augustinus in xii [illegible] videtur velle quod contemplatio illa faciat bonos [illegible] eternos et [illegible] omnem mutationem. Item [illegible] non [illegible] mali et sic [illegible] semper fuit [illegible] stabilita est. et ad hoc dicendum [illegible] quod non est in spes [illegible] mutatio sed perfectum [illegible] dico quod sit in futurum [illegible] vita [illegible] participet [illegible] plenius tamen [illegible] in uno [illegible] est [illegible] in illo. ad primum ergo dicendum quod esuries illa tollit fastidium et non habet futurum [illegible] quia [illegible] participat ad [illegible] ut [illegible] non [illegible] est secundum modum successionis sed [illegible] a successione [illegible] simplex quod est [illegible] eternitatem [illegible]. ad [illegible] dicendum quod [illegible] non [illegible] ponere [illegible] mutationem

sed in multitudine [illegible] [illegible] et quod [illegible] post. sed hec non intelligo [illegible] perfecte [illegible] tale [illegible] ad hanc [illegible] quod non sit [illegible] evacuata sit [illegible] quod sic [illegible] fides et spes et caritas [illegible] evacuatur [illegible] evacuatur [illegible] duo [illegible] Item autem in viii [illegible] non diligitur nisi cognitum ergo dilectio fundatur super cognitionem sed scientia evacuabitur ergo et caritas. Item fides et spes generant caritatem ut glossa [illegible] sed fides et spes evacuantur ergo et caritas. Item quod est ad finem adepto fine [illegible] non est amplius necessarium caritas est ad conducendum finem [illegible] ergo [illegible] non erit amplius necessaria [illegible] quia non [illegible] superfluus ergo nullo modo [illegible] non erit caritas quia esset superflua. Item si fides [illegible] speculo [illegible] dicitur [illegible] non [illegible] convicta sed [illegible] pugnat [illegible] Item [illegible] omnis [illegible] in patria [illegible] caritas evacuabitur. Sed contra hoc est quod dicit apostolus quod caritas numquam excidit ergo non destruetur nec tollitur in patria. Secundo dicendum quod caritas numquam excidit sed [illegible] et minor [illegible] in via et patria [illegible] tamen dicit quod augetur et perficitur et hoc modo in illo est [illegible] caritas sed quantum ad modum [illegible] actus [illegible] quia [illegible] ne possit [illegible] in patria. et ille modus [illegible] tolletur et quantum ad hoc dicit Augustinus [illegible] dilectum absens [illegible] sed tunc plus diliget et [illegible] gustando [illegible] actus [illegible] alio dicto [illegible] et [illegible] actus affectus [illegible] amati et [illegible] ipsum et [illegible] dulce [illegible] supra ab igne [illegible] ut dixerunt quidam [illegible] actum [illegible] ignis est [illegible] et [illegible] motivum [illegible] ipsum [illegible] calorem et [illegible] Dicendum ergo ad primum quod non [illegible] quia [illegible] [illegible] ad [illegible] [illegible] non [illegible] [illegible] ad gloriam. ad [illegible] dicendum quod non diligitur nisi cognitum [illegible] modo sed [illegible] scientia [illegible] modo vite [illegible] [illegible] non tamen destruetur cognitio sed [illegible] et [illegible] dilectio non [illegible] caritas fundatur [illegible] sed [illegible] quod [illegible] est [illegible] amati [illegible]. ad [illegible] dicendum quod fides et spes non generant caritatem [illegible] modo vite [illegible] ex parte [illegible] est visio [illegible] amati generat caritatem et spes ex parte illa [illegible] amati et [illegible] ipsa fides et spes ut [illegible] dictum est et ideo non [illegible] caritas. ad [illegible] dicendum quod illa [illegible] est [illegible] non [illegible] intelligatur [illegible] ad finem [illegible] [illegible] et [illegible] habet [illegible] et [illegible] est caritas ad [illegible] non [illegible] ut [illegible]. ad [illegible] dicendum quod fides [illegible] ex sua [illegible] est in speculo et enigmate sed caritas [illegible] actus et magis [illegible] amati. ad [illegible] dicendum quod illa [illegible] non est [illegible] caritas sed [illegible] ut dictum est. [illegible]

vers. caritas eva cuabitur.

vers. in patria est spes

vers. evacuabitur scientia

euacuari scientie u. n. quod euacuabitur quia dicit apostolus .i. cor.
xiii. ex parte cognoscimus etc. Item glossa ibidem dicit quod
scientia destruetur et uere dicit hic sunt lingue cessabunt siue
scientia destruetur. Hoc idem probatur quod omnis modo scientia erit
assimilis cognitione et abstractione ab illo tale quod scitum non
habet tantum glorie quantum uere quod habet ille destruetur. Sed contra
tunc esse scientie secundum locutionem et intellectum magis habet esse
quam hic. ergo scientia maior erit quam nunc quod non destruetur sed perficietur.
Item scientia est per se bonum quia ab bono non est sine omni bono
congregatione perfectus erit quod non debet destrui. Item philosophi et
magis in ... dicunt hoc quod anima ... sit in corpore
ut scientiis et uirtutibus in ea perficiatur. est ergo accipiat in corpore per
fectionem scientie non ... illa perfectio post mortem. quia alioquin
de ordine ei ... fuisset. Item si scientia destruetur tunc
in uanum laboramus hodie. apostolus ... studio et labore ... modi
... uero. Sed hic sunt contrarie oppositiones ... dicunt
quod scientia destruetur quantum ad modum addiscendi et inquirendi. sed non quantum
ad substantiam ... Sed id non quod ... in philosophis
et theologis ... quantum ad ... quia quantum ad scientiam ma
nebit ... quod uetera ... non tota scientia destruetur.
Item uidetur ... modo cognoscimus
... Ad hoc illi dicunt quod remanebunt tales
ad ... et cognitione per alium modum. quod prius est pu
to. melius est ut ... quod omnis
destruetur quia nos post mortem. sicut uoluntatem ... mali
... modum cognoscendi habebimus etiam ... quod habuit ...
... et puto quod ille ... nobis ...
... similitudines ... ordinis ... et mo
... Item ... non
... quod scientia que ... destruetur non.
n. ... si ponamus quod talis scientia erit et ...
modo ... alterum ... duorum ... quod ...
esse ... ingeniis ... et ... in studio
et ... et ... in ... scientie ... ab
... reputo ... ad ... quod non est una ...
illa ... est ... alia. quia illa erit ... multo
... potest ... intellectum ... quod non accipit a
... sed postea accipit ... omnium ... adeo que ... u
... esse. Ad aliud dicendum quod ... modo scientia non est per se
... sed ... ad ... habet eam sed post scientiam ... per
non per ... et ... nobis ... non ... et uo
... sicut ... Ad aliud dicendum quod illa
post ... melioris status ... anima
... et scientiis et uirtutibus et ... Ad aliud dicendum quod non
frustra laboramus quia ... in ... est ...
... aduersus errores ... in ... per
fidiam. Ad id quod ... puto quod ... magis
... plus ... scientia in uobis sed scientia que est per modum per
fectionis ... puto quod maior et minor erit ...
et in ... secundum ... esse ... per ... intellige
Queritur autem si est inuestigare si ex ordine
ista etc. uidetur non. quia ordinem ... precepisse
quia ... non ... in ipso ... optimum ordinem
... caritas ... uidetur. Item si
... quod non habet hunc ordinem ... non ... in ...
dilectionis ... sed probo quod dilexit inimicos

quia uoluit omnes homines saluos fieri quia se ipsum
obtulit pro omnibus. Item latum mandatum tuum nimis. et
... in ... usque ad ...
... Item ps. l.iiii. ipse
... et pro ... oraui quod ...
dilexit eos. Item ... et dampnatus fuit
ut ... omnibus ... et dil
exit dampnatos ut ... Sed ... mo
... quod magister ... non ... diligit ...
quia ad ... non diligit quod se ipsum. si ad salutem sic
... quos ipse ... nouit diligi non po
terunt ergo illos ut se diligere non potuit.
Item ... xxii. ... dicit quod si de aliquibus
certa esset ... quod essent ... ad ignem
eternum. non pro eis plus oraret quam pro ...
... ergo non dilexit illos.
Item magister ... quod si dilexit eos et no
luit eos saluari et optauit eis salutem et non
est ... ergo non ... et non euenit
quod rogauit. ... dicit ... quod dicit
quod omnia que uoletis fieri. alterum ... apostolum di
centem quod in omnibus exauditus est pro sua
reuerentia. ... quod ... omnes dilexit di
lectione ... sed non ... dilectio an
tecedens que est ex ipso non ... a mo
... autem est que est ex opere nostro ...
... dilexit ... quod omnibus munia
gratie sue et redemptionis obtulit et omnibus ma
num porrexit sed quia non acceperunt gratiam
ab ipso et quod magister dicit in ... est ... de
dilectione ... qui ... habet no
... quam ad effectum ... licet non
quam ad ... et ... ad
totum. ... ad ea que ... obiciuntur quod omnia
illa non ... dilectionem ... est ...
est ... quam non ... ea ... quam
... in ... omnia ... dilectione que ... mo
... effectum ... ult
... respiciens ... malum. Cuius or
dinem diligendi tenuisse uidetur ... quia de ordine
... in patria ... sit ... bonum tantum
quia in patria ... conformitas est ... sed ...
magis diligit magis bonos ergo ... quod et nos. Item
... ... melius
se ... in patria plus gaudet quam de ipso ... non potest
esse ... ordo ille quia est modo non maneat. Item ...
quod in ... est per gaudium et ... esse ... omnium et
singulorum gaudium ... et ... non ... plus ga
... melius ... quam de modo ... gau. in
... Item ... xxvi. saducceis ... est ... de
... fore ... nescientes scripturas
... in ... nubent ... nubentur sed erunt sicut
angeli dei ergo ... cessabit ... ergo post ca
... manebit ordo caritatis. Item luc. xviii. ... magis
... quod parentibus ... possit filii
beati ... non possit ... diligere ergo cessabit

Vide ergo huius ordi
ne carita
tis

sabit ordo, sed non hoc est quod talis ordo erit in patria quia
lis ix. et a plus dilexit unum quam alterum. et illa
causa quia ex maiori gratia. quia dicit au. sup. jo. xx.
sup illud. discipulus quem diligebat ihesus. quod plus
dilexit iohannem. etiam plus diligebatur aperto. ergo
videtur quod ordo consanguinitatis et familiaritatis remanebit in patria.
gratia non destruit naturam sed elevat. et ergo hoc sit non le-
vis quod maneat in patria. Contra. si hoc non esset in li-
bero laborandum ut essemus meliores quam nos sumus.
quia quocumque meliore effectus, et tamen gaudebo de
suo bono. sicut ipse. Ulterius queritur an maneat ordo. quantum
ad nostrum corpus. ut scilicet bonum anime proximi plus diligamus.
quam bonum corporis proprii. videtur quod sic. quia bonum estimatur proportionaliter
spirituale bonum corporale. bonum autem anime proximi est spirituale
et corporis nostri est corporale. Contra anima proximi fruitur ubi
quod non facit corpus nostrum. ergo bonum anime proximi est propter
sed hoc non esse. quia corpus nostrum tunc habebit bonum
perpetuum et plus. quod non magis movet. quam bonum alterius.
Contra sine gloria corporis non est perfecta gloria anime. debemus
autem magis diligere perfectionem anime nostre. quam alterius. ergo
bonum corporis nostri plus debemus diligere. quam bonum anime alterius.
Ad primum dicendum quod ut puto caritas inter beatos habebit
ordinem. ita tamen quod gaudium propinquitatis sequitur
in perpetuum caritatis, et sic in gaudio patris. quia per se caritatis
magis sequitur caritatem dei. unde si gaudet plus de bono
alicuius quam sanguinei est contra iustitiam. hoc est primum
accidentale non substantiale. Ad secundum. ergo ad primum quod de se vult non
velle bonum communis boni magis. tamen a voluntate plures
nostri meritis. Ad aliud dicendum quod anselmus loquitur de prima gau-
dii accidentali non substantiali. et intelligit. vel dicendum quod gaudebit
plus de meliori alieno. et quod licet plus non dicat extensi
quantitatis in obiecto gaudii. quia in meliori maius bonum
obiecti est. quia in se ipso. sed tamen non tamen afficiet. ut puto.
Ad aliud dicendum quod in diversis claritate par gaudium. id est de
partium. quia de eodem et de toto gaudebit unus ut alius. Ad
aliud dicendum quod gaudium tollitur. qui erit in re. ut patuit
et hic. sed non quo ad effectum boni. Ad aliud dicendum quod sicut est
de hiis qui sunt in itinere. quia illi addunt propter limitationem
non ut caritas tunc resonas in deum iterumque. ut dicit b.
contestatur. eo sed ad id quod ulterius queritur utrum sit unum sine
eo plus diligere. quam aliud. dicendum quod non petrus. non iohannes.
inequaliter etiam ... sanguis vincit. bene puto quod equaliter
diligebatur individuis et equaliter diligebat individuis. dicit
au. aug. quod petrus plus dilexit. et ego intelligo quod di-
lexit plus in proximo domini. non curam divinam accepit
sup proximum individuis commissionem omnium. dicit et quod
jo. plus dilexit. sicut concurrebat domino suo. sic qui plus
dilexit. fortius currit. et cicius pervenit. constat autem quod ille
fuit. jo. et hoc intelligo quo ad dilectionem dei in se.
non in membris. sic contemplativi diligunt plus deum in se.
ut. jo. et activi. plus in proximo. ut petrus. et vel dilec-
tio maior vel minor intelligitur. per effectum gratie maiorem
vel minorem. accepit autem iohannes maiorem contemplationem.
quia recubuit super pectus eius. et petrus maiorem in
actione quia pastoralem curam accepit ecclesie. post inquisitio-
nem trinam et trinam confessionem dilectionis. si tamen vellemus
colligere dicta tamen sanctorum dicemus secundum b. quod petrus dilexit

fructum et diligebatur fortius. jo. dilexit dulcius et diligebatur
familiarius. secundum aug. propter primum crucis et secundum aug. propter pri-
vilegium amoris pappini. secundum crisostomum propter ingenitam 5
mansuetudinem. Ad id quod ulterius queritur utrum corpus nostrum
plus diligamus in quam animam proximi. dicunt quidam quod non.
quia ibi refertur pactum. quod hic. quia hic ponimus
... eo quod rehitum sit ... et quia corruptio
tum est. sed ibi non est in non plus diligi. ego ut verum fa-
tear nescio. quid de hoc verius sit. tamen probabiliter videtur
quod bonum anime proximi preponderet in dilectione et ad id quod
est in contrarium. dicendum quod licet sit perpetuum tamen infinitus est inesti-
mabile bonum. Ad aliud dicendum quod bonum anime non dependet
a corpore. sed potest esse. sed verum est quod non ad plenum. ut modo
esset homo beatus et hoc non repugnat. quia magis apponet ei
ratio quod perdet in isto. et impossibile est perdi.
Premissis adiciendum est de dilectione dei etc. In hac
ultima parte agit magister de dilectione dei in comparatione ad xxxii. d.
nos et circa eam determinat duo. quorum primum est utrum ipsa est
immutabilis esse divina. secundum autem est quod ex hoc resultans.
scilicet qualiter gratia sit eam deus alium plus alium minus diligere dicitur.
et incipit ibi. cum autem dilectio dei immutabilis sit. et ceterum quia
rem autem ad faciliorem intellectum est primo. ulterius quorum
primum est an hoc verum sit. quod dicit magister. quod caritas est essentia divina.
secundum quare hoc magis conveniat caritati. quam fidei vel spei.
tertium est utrum dilectio dei recipiat magis et minus. de quo ma-
gister videtur querit in sua parte lectionis illud ad primum obicitur sic. quorumcumque
eadem oratio quicquid convenit per se uni eorum con-
venit et alii. et essentia divina sunt eadem. ut dicit magister.
et ... quia nos diligit. ergo quicquid est caritatis
est essentie. sed sic autem caritas ordinat affectum dilectionis.
et deus diligit nos sua essentia. et quod licet essentia constituat
formaliter cum ... quod ... essentia et ... divina non sunt
idem. Contra non diligere non cognitum. non cognitum non verum. ergo non
diligit non verum. sed unumquodque sic se habet ad esse. sicut se habet
ad verum. ut dicit philosophus. ergo non est ... non quia virtute est suo modo
essendi. ut complexum existat ut complexum et simplex. ut simplex.
Contra ulterius. non ab eterno esse homines. ergo nec virtute.
ergo non potuit nos diligere ab eterno. ergo nec dilectio
quod nos diligit est eterna. Contra cum dicit caritas deus. ubi non- vel noverit
tat effectum in creaturam. et non potest cantio modo propter hoc. sed
potest esse ... ergo sicut cum dicit deus diligit nos. non effectum
et non potest ad modo perdiligere. Contra autem dilectio dicit affectum
aut effectum. quia non potest pluribus modis considerari. non af-
fectum. quia sic deus esset passibilis ab effectibus quod absit. ergo
non dicit non effectum. ergo non dicit eternitatem divinam. Contra. hu. de s.
vic. dicit. dilectionis vis esse dignoscitur quod amantem transferat
in amatum. ergo dilectio exigit amatum esse. sed non ab eter-
no fuimus. ergo non ab eterno amavit. ergo dilectio non
est eterna. quia esse dei eternum est. Contra hoc accipitur
a b. aug. qui dicit quod caritas dei non est quam copula aman-
tis et amati. sed horum ... i. vel li. xxxix. d. et ... sequitur
protinus non in illa auctoritate inducitur quod ab eterno dilexit. quod
a caritas essentia divina sit. habetur. d. xvij. p. i. protinus. Contra
quicquid in deo est. deus est. ergo caritas est in deo. ergo causa
deus est. ... ex suppositis. p. ii. d. viij. ... ...
quod si deesset ei caritas ... bonum optimum. et ...
iocundius ... omnia bona. ipse non posset esse optimus.

[qo: Quare magis convenit caritati quam aliis virtutibus esse divinam essentiam]

[Sol]

sic dicitur. Secundo dicendum quod non est dubium quin caritas sit in deo et sit
deus et sua divina. Ad primum ergo contra hoc obiectum dicendum quod illud
argumentum non tenet in divinis propter attributa que in divinis va
riant modum significandi et non rem. Et hoc est secundum philosophos etiam.
ut patet. quia et secundum ipsos ut ipsi probant sua voluntas
et sua actio et sua substantia. sunt idem in esse et tamen secundum ipsos non quodcumque
convenit uni convenit et alteri. Ad secundum dicendum quod cognitio summi abeter
no addo et divinum veritatem. cum etiam ab eterno in omnibus predicatur
aliud. sed non in esse est predicatur. in hoc sufficit addiloteam
et cognitione. sicut se ipsum diligit probatum est. Ad tertium dicendum quod non
est simile. quia creatio cum est res habet ubi erit dicere quid non
nunc. et non formaliter non est enim in creatura. sicut in summo est.
efficacitas est in deo. sed caritas dicitur perfectissimum quod in deo boni et non
convenit deo. cum esse bonum et optimum est reposita. et non non con
venit esse tamen. sed est essentia divina sub alio tamen modo significandi. Ad
quartum dicendum quod sicut dicitur affectio. sed est essentia divina. ut primus actus
dilectionis quia habitus et affectio est propter summa simpliciter
non cadit in deo. Ad quintum dicendum quod caritas sic in(?)git. sed
non oportet quod iuncta sit uno modo sed dicitur est simplex hoc et de
ubi. ex quo cuncta procedit ad contum. per hoc etiam patet solutio ad
sequens. Secundo quaeritur quare hoc magis convenit caritati quam
aliis et dicitur alii predicatis. quod ratio huius est. quia caritas et perfectissima
virtutis et forma virtutum. quoniam quam excidit. et non in deo primum
est in obiecto a primo initiatione et fruitio. sed contra hoc est. quod dicitur
apostolus galatas v. fides per dilectionem operatur. ergo ut videtur caritas
est efficiens operum aliarum virtutum et non forma. Contra super
illud iustus autem ex fide fide vivit dicit glossa. caritas
est forma virtutum. sine qua fides informis est. ergo est
efficiens et forma. Contra apostolus Thimotheum i. finis precepti est caritas
ergo et est finis. quo ergo contra hoc. unde quare caritas est
essentialiter in deo. non fides. et quare dicatur efficiens et etiam
[illegible]. quare sit forma. et quare sit finis. et quia de hoc contra dis
putatum est multum sufficiat tetigisse. Secundo dicendum
quod caritas est excellentius virtus est in deo et hoc convenit ei propter perfectio
nem sua. scilicet quia ipsa perfectissimum habet actum. quamvis numquam exci
dit. et quia obiectum eius est summa bonitas. quod desiderat
ab omnibus et quia ipsum est maximum inter bona spiritualia quod patet per
hoc quod dividit inter filios regni et perditionis. Ad
dicendum quod caritas est efficiens sicut calor ulis organo
ipsum. sicut enim dicit philosophus. quibus sensus habet actum suum et obiectum
suum convenit et calor. et huius ratio est quia grauitas albic
tum. sicut frigidum descenderet a cerebro et clauderet. et de
sub. et non habet ad movere virtuti adiectum que est calor ab
extra ex parte in vigilia cum spirituali ad organa se
sunt moto in vigilia. unde dicit et quidam philosophus. quod vigilia
fit expansio caloris. et spirituum ad exterius. per istum modum
possumus dicere. quod caritas dicitur est efficiens et movens
virtutem. quod et nulla virtute tollit primum actum. et ipsum
ob(?)ium. sicut nec calor aliter assensum. et quod hoc ideo sit in
ex hoc quod dicitur diffusa in cordibus nostris per spiritum. scilicet qui
datus est nobis. spiritus enim dicitur motum et cui caritas esse sic in
stinctus motus eius per hoc quod ipsum est calor voluntatis re
latus generaliter in necesse idque est. bonum sicut et meos dicatur
et possumus spiritum facere motum et sensum. et per calorem
suum in ista. per quod fit. et per hoc patet. totum si quaeritur forma quare
dicitur caritas. quod ipsa est amor boni simpliciter utique

simpliciter dicatur quod nulla differentia est communium et specificatum
enim erit saluatum in omni bono contento et specificato. et per contra
spirituale est. sicut vult dicere augustinus. bonum hoc. bonum illud. tale hoc.
et illud. et videtur bonum omnis boni bonum quod vim volitum. iusti
de est bonum quod communibus ad simpliciter bono. et arduum iuste.
et similiter pulcre. intemperantia et forte et forte et fortitudine et iustum in
iustitia et religione. ad opus in preciosum. sed unum quod et ista ad
addit bono. caritas que est boni absolute simpliciter. quod est primum
bonum. est igitur sicut ut totum quando omnis boni saluetur. in omnibus bonis
contentis ipsum erit forma ad quam intuitur omnia bona que possunt
et a quo habet boni totum quod si non sit per se bonum nullum
erit proprie bonum contentum. per hunc igitur modum amor boni per se et
totum virtute. sed ratio boni. quod optat virtus illa et sic
est forma non dicitur esse simpliciter. sed totum quendam sibi qua et a qua sunt
totum boni. quod virtus proprie desiderat acquirere pactum primum et sic
etiam non excludit formam tamen esse. licet sit quod totum ei sic
idque est per se est totum ei quod accipit ab ipso. unde ipsum proprie possi
mitem causa est simpliciter et hoc modo dico eam esse formam virtutis.
qualiter autem sit radix et initium. iam satis dictum est et per hoc patet
solutio si quaeritur. finis autem dicitur fere eodem modo. quia et forma et finis
primum diffinitur est tamen aliter diffinitum. dicit autem philosophus quod omnis operatio
et electio boni alicuius appetitus. esse videtur et non diffinimus bonum
dicere. quod bonum est. quod desiderat et optat appetitus. vel desiderant.
considerentur ergo duo bonum quod dicitur ut verum vel arduum. vel pul
crum. quod est trium actus virtutis. hoc vel illud. et quod habito ces
sat a motu. et quia autem virtutum desideret illud acquirere
pactum. quia est hoc bonum. vel quia est bonum simpliciter. sed
quia est hoc bonum. tunc oportet quod totum habet boni est cum appetitus ge
neralis in omnibus appetibus boni quod patet esse formam ergo id quod movet
efficienter virtutem. vel quod licet autem erit bonum. quia bonum. et non
quia hoc bonum. et hoc prolixe probat boetius in consolatione philosophie.
ergo amatum bonum. et amor boni movet efficienter. sed hoc
movet efficienter et finis ergo amatum bonum simpliciter et non
hoc et illud est simpliciter finis caritatis. igitur non expte amatis.
sed expte amati boni simpliciter erit finis precepti. et omnis operis
boni causa hic volui hic ponere. quia quadam via in
telligere dicitur quam illa. quae supra determinata est et ex hoc
patet secundo ad totum. Tertio quaeritur quare apostolus attribuit caritati
opera aliarum virtutum. est enim potentia generalis vel ut
dicunt sancti. ergo vel quod magis iuste quam caritati sic hic opera.
Contra quoniam penes que accipimus. Secundo dicendum. quod in virtute
sicut prius dictum est. caritas est quedam similitudo divine boni
tatis in nobis. et calor. omnia movet sicut calor solis et non ei
non tamen illa in eo inde. sed omnia opera attribui possunt.
ratio quia non est generalis motor. sed generalis virtus. id est generalis status
virtutis. philosophus enim dicit. quod vigilia generalis est idem
quod virtus. sed hoc est intelligo id est ideo quod quidam
status generalis virtute convenit. et hic status est ordo virtutis hominis
vel anime. in substantia anime. et virtutibus ad se et ad proximum
et ad deum. et non cum non sit ordinatas in actum ut generalis mo
tor non possunt ei attribui opera virtutum aliarum.
Ad primum dicendum. quod opera illa aut sunt a malo. ad ad bonum
ordinata diligentie. sive in bonum. quod in bonum. quod est
finis. quod in bonum quod est ad finem. sive in fine. aut in bonum.
aut in bonum verum. quod in omni se habent. aut utriusque
institutum iusti. si in veri tunc omnia et alia. si in boni.

[qo: Quare opera aliarum virtutum attribuit caritati]

[Sol]

tunc contristatur si vero non habendi. sed ad illa institutum nunc in quo promissa differuntur. Contra. sed sustinet dilata promissa. si vero ei quod ad finem. aut hoc est vero boni existentis in se. aut vero ei quod est in proximo. et utroque modo aut vero habiti. aut non habiti. si vero habiti est in se. tunc non inflamatur de bono accepto. si aut vero boni habiti quod non accepit tunc non est ambitiosa quia non querit ea que sua sunt. quod non vult [illegible]. si aut est vero habiti in proximo aut sunt inordinate inventi. aut sunt ordine in bono. si sunt ordine in iniquitatem tunc congaudet veritati. si aut sunt ordine in bono tunc non emulatur. si aut vero habendi non habiti a proximo tunc non impedit eo quia non querit que sua sunt sed potius que aliorum. si aut est sunt ordine a malo. aq[ue] aufert. aut a malo pene. aut a malo culpe. si a malo culpe. aut illud est in [illegible] ex. si intus natum est esse. aut est natum esse [illegible] et sic non cogitat malum. aut [illegible] et sic non gaudet super iniquitate. aut [illegible] et sic non irritatur. si aut natum est malum esse ex. sic non agit perperam. si aut est a malo pene aut illud malum est in alio. et sic est benigna in penis aliorum. quia bonis igne liquefacta fluere auxilia tribulatorum. aut est in se. et tunc aut est [illegible] et tunc illud suffert. i. patitur propter amorem iustitie infligentis. aut est illatum ab alio et tunc sic patiens in iniuriis sibi illatis et ex hoc patet ratio questionis. et hec est una cum que maxima dicta est istius.

¶ Quarto et ultimo queritur utrum dilectio dei recipiat magis et minus. et hoc est videtur ex hiis quod dicitur in littera quod digne presit loquitur quod diligit membra unigenitum filium suum. et quanto magis ipsum unigenitum. Contra cum dilectio patet efficientiam ut dicitur sancti et illi effectus est maior. illius effectus est maior et minor videtur quod dilectio recipiat magis maiorem et minorem intensionem et remissionem vel si dicas quod quantum ad se est equaliter diligit. sic videtur dicere sapiens quod equaliter cura est illi de omnibus. tunc videtur quod te tantum diligit quantum se et sic et unigenitum suum. quod absurdum est. ergo videtur quod recipiat intensionem et remissionem. ¶ Ultimus quod queritur plus diligit predestinatum iniustum vel presciatum iustum. videtur quod predestinatum. quia in illo apparet maior effectus dilectionis. ergo plus diligit eum. Contra ipse dicit ego diligentes me diligo. sed iste presciatus modo plus diligit. ergo plus diligitur. Contra Mal. i. Jacob dilexi. Esau autem odio habui. ergo dilectio simpliciter refertur ad predestinatum. et secundum quid tantum ad presciatum. de Petro autem et Iohanne quis plus dilexit et diligebatur. hic possibile esse quod sed determinatum est. Solutio. dicendum quod dilectio dei dicitur tribus modis. scilicet eterna. unde illa non recipit intensionem et remissionem quia ipsa non cadit nisi super eterna. scilicet [illegible] et [illegible] quia ista sunt bonitas una et summa. ideo una dilectio eterna [illegible] est. alio modo dilectio predestinationis et illa dicitur esse divina et ordine preparationis ad effectum gratie [illegible] et glorie post mortem et gratia illi boni quod [illegible]. illa recipit magis et minus ut dicitur magis iustum. tertio modo dicitur esse [illegible] effectum in presenti et per hoc patet quod unigenitum diligit per dilectionem et non membra [illegible] diligit plus quam membra. et per hoc patet solutio ad primum. quod non [illegible] quod se diligit tantum membra quantum unigenitum non est quia [illegible] caritas considerata non refertur ad membra. et non nulla est [illegible] quod semper diligit plus predestinatum. quia plus i. ad vitam eternam. secundum quid autem presciatum quod quo ad presentem iustitie statum et magis actualiter plus diligitur et non simpliciter. et per hoc patet solutio ad totum. quod dubitabile est [illegible] diffinitive.

D. xxxiii.

¶ Post predicta d. iiii. virtutes que principales vel cardinales [illegible] ponit magister virtutum et prima d. d. iiii. cardinales virtutes de quibus queritur unde [illegible] determinat [illegible] scilicet differentias suarum [illegible] et quare cardinales dicuntur. et utrum maneant in patria. notandum quod quid sit virtus [illegible] est determinatum ii. li. d. xxvi. hic autem queritur de istis iiii. virtutibus. scilicet de numero earum et sufficientia et quare dicuntur cardinales. et de diffinitionibus quas ponit magister. et quanto utrum manebunt in patria vel non. ad primum sic obicitur. sic dicit Augustinus quod virtus est amoris ordo vel ordinatus amor. ordinatus autem amor non est nisi unus. ergo videtur quod non sit virtus nisi una. Contra solum sufficit unum. propter hoc non querit plura. quia melius est facere per unum et nobilius quam per multa. sed caritas sufficit ad omne bonum. ergo videtur quod alii habitus superfluunt. Contra non sunt nisi duo. scilicet finis et id quod est ad finem. ergo videtur quod penes ista duo non debent esse nisi due virtutes. Contra nos videmus in arte quod in eodem opere non est una ars docens et altera exequens. sed una tendens est operans et docens operari. ergo videtur quod cum virtus sit [illegible] omni arte quod nulla virtus debet esse ut docens et alia ut exequens. ergo videtur quod non debeant esse nisi tres virtutes. et quod prudentia non sit virtus. Contra non sunt nisi tres potentie motive perfectibiles ad opus. scilicet rationalis. irascibilis. et concupiscibilis. ergo non debent esse nisi tres habitus perficientes. et sic iterum relinquitur quod non sunt nisi tres virtutes. ¶ Sed adhuc videtur quod virtutum numerus sit diminutus. habitus enim quadam virtutem ordinante [illegible] que est temperantia et in passione illata difficilius quam sunt fortitudo sunt autem multa alia quibus non ordinat in se super ista. ergo videtur quod penes illa accipi debent virtutes. sicut est delectatio [illegible] et delectatio honoris et huiusmodi. ergo numerus est diminutus. Contra secundum philosophum [illegible] non est virtus que castitatis dicitur nisi in delectationibus tactus. cum ergo alii sensus habeant sua delectabilia sic tactus videtur quod debeant habere virtutes ordinantes. quod autem numerus sit illud [illegible] patet in [illegible] sic dicitur [illegible] alia [illegible] gustus enim iudicat saporem. quod [illegible] qui [illegible] pigmentario non autem [illegible] letatur [illegible] in hiis. sed non habitu incontinentes. sed usu. qui fit omnis [illegible] actibus. ergo patet quod [illegible] expone [illegible]. Contra fortitudo secundum eundem philosophum non est nisi [illegible] illatis ut non quales mortem. sed [illegible] que est in bello. et [illegible] multa sint difficilia alia ut [illegible] et paupertas videtur quod [illegible] hiis virtutes minus dignitatem [illegible]. ergo diminutus est numerus virtutum. ut videtur. Contra ad [illegible] multis modis ordinatur post [illegible] ergo [illegible] illas [illegible] esse debent et non sunt. ergo numerus eorum est diminutus. Contra videtur quod sint plures iiii. quas ponit ipse hic. quia [illegible] xvi. super illud [illegible] qui ma[illegible] quia quattuor milia etc. [illegible] glossa. per [illegible] milia. iiii. virtutes significantur. scilicet prudentia. temperantia. fortitudo et iustitia. quas per se diffundit dilectio dei et proximi. ergo videtur quod dilectio dei et proximi sit una cardinalis. Contra [illegible].

Questio. Utrum dilectio dei recipiat magis et minus

Questio. Utrum plus diligat presciatum iustum quam predestinatum iniustum

Solutio

Solutio.

Questio. Utrum virtutes cardinales debeant esse iiii. vel plures

Sol.

a. sup illud. bi q esuriunt et s. i. et c. glo. esu
rire et sitire iusticiam. et hoc est amore boni. et si u
quaunt caritas sit una cardi[nalium]. qui id sit caritas
q iustitia. Ad sed dicendum q. iiij. sunt uirtutes car
dinales. et nulli illas fecer[unt] hio h' nisi assigna
ndo. sz una est spal. ostam n. q uirtus ciuil est
q p3 ad bonum statum ciuitatis. ad bonum a statum
ciuium duo exiguntur. s. hitus prom dter
minatus rectum ad opra et hic actus operatiuus. quia scia
n. ul pru pdest. et hic hitus est pru. et pru[dentia] p
aug. sagaciter fugit ea quibus iuuatur ab hiis
quibus impeditur. scd q exig. est bn se hre i
diffi[cilibus] et op[er]ib[us] mo. q est ois uirtus qm infacili non in
diget ho regimine hitu qm ipe suffic et in il
lo. bn a se hre contingit in se. et ad aliu p
ordine rois recte adaliu3 q secundum debitu ronm.
quia alia ro hndi se. ad a no cuip ordine
uirtis. et tale iust[itia] et hitus reges ise a contigit
bn se hre indup[er]. diffi[cilibus] s. indelect[abi]l[ibus] i natu. q
qpancia uite f actu. ut gtu. et l q e tiaci
tuone actus. et hic hitus est regens est tpan.
aut indiffi[cili] illato. ab ex. ut picli. bli. q
quite subuisione ciuiu bon. sic e ia fides.
ul ubtas ul h. et tale h' regens est for. et ista
considratoe m[ul]t[iplicat] uirtutes f consideratoem phica.
Ad 3m g[ener]o dicendum. q amor s q cadit indiffoe
uirtutis. ut quidam dnt. no est hitus carita
tis. s3 p'o g[e]n[er]al amor q q[ua]l3 p'o. amat suam p
ffonez alii pntedunt dre. q e caritas. et
tuc no e una n diuitute forta et no infor. et
caritas tuc e mens sic for generale. sic. n. bo
nu simpl est inbono quodam hoc ul illo i amo
boi simpl est inamore h' boi. ul ul. sic di
xi in pcedenti q. et hoc n tuc excludit ee pluru
uir. sic imediata q. ostens e. Ad 4 qd
unu no sufficiat ad os actus s spale ee opor.
s3 unu suffic sic motor et agens gnale. sic
calor se hz ad s. et calor sol ad gnalia et hoc et
an iuenies qualit intelligat. Ad 4 dicendum.
q duo c ingne. s3 spales sunt dre utriuz
eou. et io penes fine accipiuntur. et uirtutes
the. et hux dio su. tacta e. pes id aq e ad
fine sunt accepte cardinales Sic id n q est
adfine aut est sm rom. qua ordinat i fine
et bonu. aut bonu finis q mo relucet i eo
p honesti dictom. q2 q solu e uirtus. sup.
te illa roe consideratur pru. q2 illa e ro uniuscu
cta. ab eo q i pedit io pe bono. sic o bonu
q e finis relucet inipo. a s ordine uni ad
alteru. et sm ipm est iust. a luno q3 pse
cutio aut e s inata. ul illata. et p mo est te
pancia. so m e for. Ad 4 dicendum. q actu opati
ua e p iusticia. et duo e unu. q est rie i unu
q e ex se. et io pprio et uirtus retetiua et in
duotiua for. dz ee ee. i uligno ul lapide.

s3 inethias hitus nascitur i opante et io relin
quitur extallis opati[oni]b[us] tal hitus. et io no suffic
uirtute q suffic in scia. s3 sigas induceret forma
i ipso artifice et eet sile q p ppo. sic op uirtis in
duce forma inopatore p uirtute. Ad 4 dicendum. q. l3
n sit n th poe una tn hre se dup. s. ro. ut re
gens alias. et sic ieta e pruden. ul ut ordinas neg
ad iuice ad ad e. et sic ieta et iust. insectu for. q
sic ia hite a tepancia cm uitiali for. et sic ia hi
te sunt tres multiplicantes hay. iiij. uirtutu.
Ad 4 dicendum. q alit attenditur uirtus p hay. et ali
f tullium i rech. et intl. de officiis. qm ay. no acip
uirtute n s q e indiffi[cilis] et op[er]is mo. s inini illa inqua
e uirtus et io no dr ee uirtutes ide[m] re amore aly
a ponit uirtutes penes illa et reducunt ea adtep[anti]a[m]
et q s ay. ut e iuno sic ipe dr dicm. qui no
e q q3 diffi[ci]le. fortune ul picul. exili. morte
e bn uti et ill fortis peinde hitu. p q agdi
picula illa. et p su dre sm ay. q tepancia i
max sui et max sui posse e indelectabili est
tactus s alimentu. et uersas s tm bn se hz talis
dlecta[bi]li[bu]s i natis peindeo hitum. et hoc consoit dcs
ay[lis] imultis locis ethice. sic p3 dnit inspicib3
ip. li. p. t. p3. so. ad id q obi. dfor[tu]ne. Ad 4 dicendum.
q aliu inllis mois ordo e. s3 ordo cadet sb ue
ciuil[ibu]s e ordo uiris debiti. singlis. n. cotig. se ex
hre proprio et no ex hre p p rep[re]setoin legis
latoris et io penes alios ordines nulla accipitur
uirtus ciuil. nec e p accipi. s3 forte spes iusta ac
cipiunt sm roes spal debiti. q m[u]ltiplicat exn
roe. ut iustitia nali. et ex roe contt et roe stat
et cbasitu. et oolis. sic mltip determinat d iust. ph'
iethica ils d iusti et tulls m[u]ltas pom spes iusti
ul oposite. Ad 4 dicendum. q no sunt n iste. et q
dr. glo. sr. n. no intelligit. q caritas sit uirtus ciuil.
s3 poti q ordines iusticia adp[ro]x[imu]m. et addm. ut
examore faciet. id q ex debito tenet face.
Ad 4 dicendum. q intelligit q iustitia s q e mes
tor. mor amore et no q amor sit uirtus ciuilis
tn no q ut ay. aliu mod hre. qm ipe ut uel
le q uirtus q est iuno et absue sit et. s. sm
diffi[ci]le. et dlectatoin i natam i quo regit castitas
ul tepancia. s difficile illatu inquo regit fo[rtitu]do
et s diffi[ci]le q e p[er]ico. q hmis ad sustetoin et ui
uere et hm uirtute q regit. et in hoc uocat la[r]gi
tas dca tractatu spale. intellectual altus in
ipe dic no hz mediu hoc mo. s3 e ro recti.
p medio sic pru e sius q s eusue frenesis.
scia. et mltia. et h. lt ag no simp dr altius
ordis e qm illa cado sb ordie uiris ciuil. ro
statuta et plebiscita et uariatur cm impa. et io
illa respic ordine g ciui. et hz ordine in
ay. retine et ineth. sic plane p3 ex uno tn loco.
Secundo qrit q2 iste uir[tu]tes cardi[na]les uocant[ur].
Qr. Ad hoc ui assignare rom. q2 eis in hoc

Virtus

q° 2. Qr. uocantur cardinales.

mortali vita bene vivitur et per consequens ad eternam beatitudi-
nem pervenitur. Hoc autem non facit propter quod mortali semper
fuerunt cardinales et nulla fecerunt mediocres de eterna beatitudine,
ut apud Tullium, Macrobium et alios philosophos. Contra: Basilius
super principium Proverbiorum dicit quod ex quatuor virtutibus quas car-
dinales vocant, multi etiam qui foris sunt et nulla semper fuerunt
[illegible]. Contra: habuerunt eas et infideles, ut ipse Tullius et
Affricanus et Cato et alii quidam. Quorum
vita ad hec scribi apud [illegible]. Ergo videtur quod hec non sit ratio
quam ponit. Contra: virtutibus theologicis in hac mortali
vita bene vivitur et per consequens ad eternam beatitudinem. Ergo vir-
tutes theologice sunt cardinales, quod est falsum. Ergo non est hec ratio
quam ponit. Sed forte diceres quod ideo cardinales vocantur
quia in eis velud in cardinibus quatuor cultus civilis volvi-
tur. Sed hoc quod sola caritas sit virtus cardinalis, quia illa
sola sicut sepius iam habitum est vivificat totum bonum
quod est in vita hominis. Contra: inter istas videtur una esse car-
dinalior quam alia, scilicet prudentia [illegible], quod non tamen est sic,
quia auriga virtutum. Ergo [illegible] cardinalem in ea. Cul-
tus quod [illegible] dicuntur principales et cetere civiles sive poli-
tice. Contra quod dicitur sine prudentia quod ibi non tangit eam
generale est. Sed postea cum secundum opinionem esse illarum virtutum
et hoc non habent nisi que sunt infuse et cetera. Et tunc
dicuntur cardinales vel eorum que sunt in hiis que sunt ad finem
constitutum gubernatorum hominis. Et non respectu theologicarum et per hoc
patet solutio ad alia. Sed alii autem philosophi vocant eas cardinales,
quia sunt cardo revolutionis huius vite, secundum statum civi-
lem et honestum. Et hec ratio [illegible] est apud Tullium et
alios philosophos loquentes. Contra id autem quod obicitur dicendum quod
ipsa non est cardo ad quem omnes quatuor virtutes principales redu-
cantur sicut sobrietas ad temperantiam eo quod sobrietas
temperantie in quodam delectabili innato et cetera. [illegible]
[illegible] et hec, quas ponit Tullius et Macrobius et cardi-
nales pietas et misericordia et religio eo quod ille sunt
[illegible] debiti. Sed huiusmodi vita refertur ad civilem
ut ad motorem generalem et cetera quodam communem fine et
non ut cardine ut dictum est. Contra id autem quod dicitur quod nulla illa-
rum est cardinalis alteri. Sed una potest esse generalior [illegible] quam altera.
Et ad hoc intelligendum notandum quod omnis virtus pollicetur esse
[illegible] spirituale sicut fortitudo [illegible] arduum et extre-
mum [illegible] boni [illegible] temperantia [illegible] pulcrum [illegible]
[illegible] delectabilium carnis [illegible] tactus [illegible] in
illo solo, ut probat [illegible] simpliciter et absolute [illegible] et
non in illo est temperantie difficile. Iustitia autem habet [illegible] genera-
liorem quam passiones [illegible] spiritua-
le [illegible] debiti ordinis [illegible]
[illegible] generalitas [illegible] quia [illegible]
[illegible] rectam [illegible] boni
civilis [illegible] ipsa est illius [illegible] sicut virtus spiritua-
lis [illegible] hoc eligibile [illegible]
[illegible] sic ipsa est auriga vir-
tutum [illegible] ad [illegible]
[illegible] motiva [illegible] quia
[illegible] spiritualis [illegible] boni [illegible] quod ipsa est
[illegible] bonum [illegible] in fine [illegible]

sed producit [illegible] sine [illegible] regere [illegible]
que est spiritualis [illegible] quam ponit [illegible] generale [illegible]
[illegible] ad [illegible] altius [illegible] cardinalium virtutum
[illegible] respiciunt
[illegible] partes sue [illegible] Macrobio [illegible]
[illegible] principales [illegible] cardi-
nales [illegible] cardinales [illegible] cardinalis [illegible]
[illegible] respiciunt [illegible]
[illegible] virtutis [illegible]
[illegible] difficillimum [illegible] maxime [illegible] tunc
[illegible] que sunt [illegible]
non sit illa [illegible] sobrietas [illegible] temperantia [illegible]
[illegible] non est adeo difficile [illegible]
[illegible] civiles [illegible] secundum [illegible]
[illegible] bonum statum [illegible] cum alio [illegible]
[illegible] unum [illegible] alterum [illegible]
De diffinitionibus quas tangit hic magister [illegible] de illa
quam tangit dicens: iustitia est in subveniendo miseris. Hoc non est
misericordie [illegible] cardinalis [illegible]
male diffinit. Contra: iustitia est reddere unicuique quod suum
est [illegible] plus. Hoc autem sit in hiis modis. Ergo [illegible] quod ma-
le descendit ad quamdam [illegible] determinatam diffi-
nitionem. Contra: [illegible] non reddere quod suum est qui subvenit mi-
seo [illegible] de proprio. Ergo est magis hoc [illegible] quam
iustitie. Ergo male diffinit. Ulterius quod de illa diffinitione quam
ponit: prudentia est in precavendis insidiis. [illegible] ut dicit
Tullius tres partes prudentie scilicet memoria, intelligentia et pro-
videntia [illegible] insidias [illegible] providere.
Ergo hoc [illegible] prudentie [illegible] quia [illegible]
[illegible] oportet quod [illegible] Contra [illegible]
impossibile [illegible] insidiantie non sit necessaria, quia
sic [illegible] non posset. Ergo contingentia de futuro illa
[illegible] nec [illegible] nec [illegible]
[illegible] Ulterius quod de tertia quam
ponit dicens: fortitudo in perferendis molestiis. [illegible]
omnis virtus sic [illegible] omnis virtus
[illegible] molestias quasdam passionum. [illegible] quas ipsa est.
Ergo hoc non est [illegible] fortitudinis. Contra
[illegible] temperantia est in coercendis [illegible]
[illegible] cohercere [illegible] omnis autem virtus
[illegible] Ergo [illegible] est
[illegible] fortitudinis. Contra [illegible] diffi-
nitiones [illegible] in passionibus [illegible] fortitudo que
sunt molestias, temperantia [illegible]
passionibus [illegible] Ergo cum virtus [illegible]
tum male diffinit [illegible] Ulterius quod [illegible]
virtutum quia [illegible] ponit magister iustitiam [illegible]
in prudentiam et fortitudinem et temperantiam [illegible] que
[illegible] ponit temperantiam [illegible] pruden-
[illegible] in iustitia et ultimo fortitudinem. Contra [illegible] ad [illegible]
quod magister non intendit hic diffinire istas virtutes
nisi [illegible] ad [illegible] in quo maxime statu fuerit [illegible]
autem generalior actus virtutis iustitie sit reddere
unicuique quod suum est, non tamen rei excellens [illegible]
to, nec [illegible] sic ille que est partis iustitie.

quibus in subvencionibus miseris quorum miseria sunt facte et de bito quod est nostrum. sic et ipse noster effectus est in hoc quod subvenit nobis miseris factus est redemptor noster. et per hoc patet solucio ad duo prima. Ad aliud dicendum quod licet exhibere miseris curam est tamen nostrum per donum. tamen per formam debiti virtutis est. quod in necessitate concessit bona. quia secundum illud tenetur omnia sua communicare. Ad id quod contra aliam distinctionem obicitur dicendum quod est primum in primo est praecautela insidiarum. que insidiantur virtutibus bone. et ideo distinguitur pacienciam illam. et ideo ideo quod licet generaliter habitus salvatus in omnibus periculis prudencie. Ad aliud dicendum quod contingit insidias precavere tali. sed non impacienciam minuit prudencia contra omnes insidias que sibi possunt. Ad id quod obicitur de tercia dicendum quod molestia est propter interiorem. quia passio illata est magis actiua. et magis conturbans. quam alia. et ideo fortitudinis est fortitudinis. Ad aliud dicendum quod cohibere pertinet actum interiorem. scilicet voluntate temperandi. et per hoc patet solucio ad sequens. Ad id aliud quod de ordine dicendum quod virtutes duobus modis considerantur. scilicet in comparacione ad subiectum. et in se autem habent duo similia sibi. circa que sunt. scilicet difficile et bonum. possunt ergo ordinari secundum rationem difficilis vel per rationem boni. si penes rationes difficilis sic fortitudo est prima temperancia secunda. prudencia. eo quod magis est difficile eligere contrariam opposita. quam reddere unicuique quod suum est. et hunc ordinem in prosequendo antiqui. et ethicam sed aliud est. quia ethicus igitur id est quod consuetum in latino. et sic quod ille est magis indifficile. et magis indiget assuetudine contrarie eam. et ideo quia quod plures sunt consuetudines que prepositum et proponit eas aliis. si autem ordinem secundum quod bonum quod est in eis. tunc placet tullius in libro de officiis. in illis rationibus. quod bonum iusticie est omnibus melius. propter quod et ipsa regina quedam sunt extra aliarum virtutum. ergo tunc iusticia est prima. et quia pulcrum et bonum ut ipse ibidem dicit fere est idem determinatur. et pulcrum principaliter est in temperancia. ideo ipsa est secunda. et fortitudo tercia. et prudencia quarta. eo quod habet ad actum suum. quia non habet rationem proprii boni. sed alius est bonum suum. sicut respicitur virtus secundum ordinem ad finem in quo est. tunc prima est prudencia. et secundo temperancia. et tercia fortitudo. et ultimo iusticia. et hoc ideo est. quia non fit recta operacio nisi sit ante recta eleccio. ergo prudencia est prima. si sit non est fortis in adversis qui resolutus est in deliciis. et ideo temperancia est ante fortitudinem. Ubi autem sapiens attendit adhuc quartum ordinem. scilicet secundum quod ad temperanciam est ante prudenciam. nisi enim sobrii sint et spirituales. non erit iudicium directa eleccione. et per hoc temperancia est prior secundum actum. non secundum habitum. quam prudencia secundum actum. iusticia autem ponitur fortitudini. eo quod ipsa est boni communis. quod semper melius est comparato. Sed notandum quod in illis ordines aliarum virtutum et sufficiencie inveniuntur. quas nos tacemus. quia alibi longa valde disputacione inquisitum est de eis in quarto. et de singulis earum. Quarto quaeritur utrum ille virtutes manebunt in patria. videtur quod non. quia fides que est theologica et spes similiter evacuantur. ergo multo magis cardinales. Item. quod est ad finem. non habet nisi propter finem. ergo consecuto fine iam erit superfluum retinere. sed cum igitur ille virtutes sint eius quod est ad finem. non videtur quod in fine in illa in patria non manebunt. Item. ad quid manerent. non enim erunt ibi insidie contra prudenciam

vel contrarium prudencie. non molestie quas fortitudo oportet perferre. et sic de aliis. ergo non manebunt. Item. non videtur esse experte sciencia acquisitam. que videtur posita que sciencia est de incorruptibilibus. et videtur posita respicit in parte corrupcionis. et tamen sciencia destruetur ut dicit apostolus. ergo et virtutes similiter. Sed concedendum est quod dicit in libro. Solucio. in virtutibus in Bernardo disputet hic secundum verba sanctorum. et bene determinet. scilicet quod maneant quantum ad habitum sed non quantum ad aliquos actus. et hoc ideo est. quia ea que sunt ad finem aliqua sunt quorum ordinatur ad finem illum. alia se habent coniuncta finitibus quae non sunt in habitus que ordinant in fine. sic ideo et similiter astronomia alia. et sic de aliis virtutibus. Ad primum dicendum quod sufficit dicendum magnum in illa. quod non est simile. quia non est ideo quod virtus evacuetur vel non evacuetur. quod sit theologica vel cardinalis. sed propter hoc quia imperfecta in comparacione ad ipsum finem. et de similitudine. sic fidei et spei. que sunt imperfecti habitus in comparacione ad finem ipsum. iste autem virtutes non sunt imperfecte in comparacione ad finem. sed potius perfectionem adeo que sunt ad finem. et ideo cessantibus illis cessabit imperfeccio earum. et ipse remanebit actum. qui competit fini. ut dicit magister. et per hoc patet solucio ad sequens. et ad tercium. Ad quartum dicendum quod sciencia est experte. et quod est experimentalis. non enim non haberent perfectum modum. sed propter indumentum creatoris. sic angeli habent scienciam. et ideo ista ut imperfecta tollentur. sic autem non est in virtute. quia illa secundum aliquem modum coniungit fini. ut dispositio perfecta. et perfectiones. et ideo manebit. ut dicit magister. Solucio autem quod sunt quidam qui dicunt totum oppositum. sed quia reputo rationem eorum esse dicere. ideo non prosequor opiniones eorum.

Nunc de .vii. donis. scilicet Spiritus sanctus vidimus. et cetera. Hic in tercio loco

iterum habitus perficientes animam. agit magister de donis. et dividitur in .2. partes. in quarum prima agit de donis in generali. in secunda autem agit de donis in speciali. que incipit in hac. Eadem. De istis que de donis nobis tractandi occurrunt. et cetera. In prima parte inquiruntur .iiii. et cetera. dona. in quorum primo est an sint virtutes. et tunc tangentur. et sunt duo determinat sibi. Tercio utrum fuerint in Christo. id est in Christo autem eadem fuisse. et cetera. Quarto quantum ut evacuabuntur vel remanebunt in patria. id est Huius autem vel obscure. et cetera. Haurit nos queritur. videtur scilicet prima an sint virtutes. pro quo perficiant animam. et ad quid. secundo dividuntur ipsorum in quanto. de ordine. et distribucione. quia habent duo et duo. quinto utrum sint tangentes et in Christo. Ad primum procedimus sic. super Iob. i. nati sunt ei .vii. filii. et cetera. dicit glossa. per .vii. filios .vii. virtutes intellige. scilicet sapiencia. et intellectus. et cetera. ergo dona sunt virtutes. Item ibidem contra singula tempora sue spei. scilicet .vii. virtutibus instruit contra stulticiam sapienciam. contra hebetudinem intellectum. et cetera. ergo dona sunt virtutes. Item. illi habitus qui virtutes sunt. alii dona dicuntur. unde glossa super .i. cor. xii. dicit sectamini caritatem qua maior in omnibus donis non est. sicut Iacobi .i. super Omne donum perfectum. dicit glossa generaliter. quod dona sunt gratuita. ergo videtur quod generale nomen sit donum et virtus cum virtute. Item caritas est dicitur primum donum in quo omnia dona donantur. et hoc probatur multipliciter. in primo libro distinctione .xvii. ergo videtur quod dona in nullo distinguuntur a virtutibus. Item. si distinguuntur virtutes a donis gradu. quod aiunt theologi et cardinales talis distinctio invenitur contra dona. sic est quod virtus est dispositio perfecti ad optimum. et sic est quod virtus est que bonum facit habentem et opus eius bonum reddit. et sic est quod virtus est ultimum potencie. ergo virtus omnis ita iungitur donis.

[Notes at the foot of the left column, in a smaller and fainter hand:] ... fidei ... digno ... theologice evacuabuntur ... [illegible]

[Notes at the foot of the right column, in a smaller and fainter hand:] Videtur quod dona sint virtutes ... ab ... Iob nati ... augustinus ... dona ... [illegible]

[Left margin:] qo. Ver. virtutes cardinales remanebunt in patria.

[Right margin:] qo. Ver. dona sint virtutes.

[Right margin, beside the lower text:] ... sic ... distinccio ... [illegible]

et sicut e illa q ut e bon quuis mag. q rte uiuit. q
neo male utit. q ds opa i nb sn nb. g u q doa s ut
si forte uelles dre q doa dnt ad pfuis qua ui no ui
d hoc itm. macrobius n. sup sopniu scypionis diuidit
ute in purgatolas purgati ai et exeplare et e una p
fco alia. n tn exlt aniuir iuius nom et nom. g n ista p
fco alia nom f n dulr dois. C it. mag et mun n ua
nat spes. ut a p iuitit p o sn. fides et intellius et sapia.
sr ad oppabilia p roes opabiles illustat psil. scia. et co
lu. itq unu plus. altm mi. g u q nulla doa sit fo
rom spei ie utes et doa s p. h ipoz q doa sit pfcoi utu
eu differat abeis. ui fm. quia d ph. q ntus e ultim pot
tre. p ultim a n e ad summe. g nullae pfco amplior
q utus. ut ut si a uelles dre. q e differ ad nom. hec
itm u fm. ph n. d in topic. et hoe sr in sr top. q don
dato irredi et h eud ro que utuu. sic et dois. g non
distiguunt ad hoc. ut ui ad hoc iueiunt doctores hre. v.
.1. opioes quidi. n. dut q ututes et doa. no differ n fo
rom. et no fm sile am differem fedn f rom acci dat
ista q utes sit pum adagend. et no diffiut pnet. et hu
illas opoes. s doa sunt ad resistend tepib q i pugnat utam
utu i a hite s q a no sit oes dem ntod. tam appetiq
for e ad pug indiffil. et ep. sr d h. q nimia et
relis p eo repu. et p. pe. v. aduari ur dia. e eiut
ques que duoret. e resite fortes in fide et adeph. v.
iomib. sumites scutu fidi i q p. d. et e. g p q h pm
a poli quet utuu qua dono. et no no e q ueies dem istor
.2. io alu noluit emdare deone p subtilitate. et dixeut.
q duo sut ui. ar. s. ro et ind. et ut pm e iuo te sen.
Troe. don a eo. pm i roe. s iuo te h a affligtois sue.
tale adhibet rom q int utures no e n una q sit in
roe et int doa. iuy. ponr i roe. s. sapia. et intelle. et ci
lu. et scia. s p3 ridiculum ee. quia due utures s
i roe. s. fides et pru. C it. ridiculu e dre. q ido dona
pnapalius sit i roe. quia pla exeis s i roe. ia. n. se
qre. q pnapall eent in uirtsali. q ithei. q2 duo s i
uolis. s. timor et for. un a inai. s. pietas. C it. fm e ad andi. q due
sit i roe. s. pru. et iusti. e. n. iti q sistat iordinaroe
.3. ad altm. et ois ordo rois e. eit iusti naco i roe sio ey
nenit et dnt. q doa dne fo pote ad dm diuinito
et o sit in supiori pte rois. utures a respiaut opa
spalia. q sut sup uis spales. et io s in i fiori pte aie l
rois et h itm n ee u. q2 sup i. sig e sup ng. lu. uul.
t. do. iie. dic. glo. q e e ymago. canonis. et creatois.
et illi. q o recreatiois e. p q pficit ymago silis creatois.
et illae fides. spes. et caritas. e ig s imaug o sit i aia s
eu pte. qua n excellem ht. uidebi q fides. spes. et carita.
sit in altissimo aie. et no erit doa alti in pribz aie. q
utures. C it qua alte aie dic timor. itlam penit. vn
.4. n e s q dnt h s qrti q magna pte hnt mltitudis se
que. quia ualde celebris opinio est ap mltos. q
utes s at gend rte s utu. q uniez suffic ie. et
ad sustinendas passioes. su inatas su illatas. s3 doa data
s i adiutom poz aie. ut paciam gfort x. et h phat
sic rnabili s ad hoc a q r pucet. ta geigebit. q
p e. timor reuerentia ad ptez innitere ipm. et tm

deter p redeptione gnis huai. et ex illa pte repleu
eu sps timois dni. f a erat. q h facet. amore ad hoies.
quia p hoib salutadis paciebr. et i accessit don pieta
tis sctm a e ut offerret se passoib uniur et insipide.
et exepte illa ue don forti. a a doa co contam h. sic
regnia. sic scia pietate. q scilii fortitudine. itellc
a et sapia. itetom paciet i dm et huic oppioni non
e q obicia. n h sol. q ut in rnabilr solui no p. s.
q doa data fuisset et x no icar et passo. ut si homo
n peasst. g h no e simil dia donoz et utuu. s3 po
acci. s statu peccato qnet dnt. q ut s ad agendu
sit p. s3 doa s expeditoes uirtutu et sit adagend expedite.
et h oppio e q huic mltor defensoes. p ub gg. q
dic q doa data sut i adiutoz uirtu q defecum. s3 hoc
itm p no ee itm. quia dic ph in so ethicoz. q
sign oz accipe hitui fiere in ope delectom. n. n.
iustus et castus e q opa iusta et casta. s3 po q hoc opa.
et h ipo gaud. gaudes a in ope. n ht difficultate. g
n idig aduitono ultioz. C it qd e dcu. q utus q
e hitus pfcis et pfinies ad op. indigeant ulterius alio
pficiete ipas. sic. n. e pfco pfcois et sic de alus pfcoi
bus. opteret hre mlas roes. s s hoc dicetur q sunt
al dona.
due sut utures. et no differ abeis. q utus et don. n
s eid dcois. g n eide n. q p3 quia q salu nulla ut
e. sic n scia n sapia. C it. mach. vii. sr pr m. xc.
dic glo. in spib e uipertet doa. in donis. ut opa
madata. inopib ut btitudies sequat. g doa pce
impetu. s3 n sic. q2 oz hre utures an qua pces ex
audiat. g doa no sunt utures. C it ibide a glo. p
cib labo e. ut doa pcipiam. et ex hac seq ide. s3
tn h ipa glo. difficultate ht. q2 hita una pte
gre. hnt oes. et i doa hnt an q exaudiat oro. sic
et utu. un ui q p et istas glosas. n pbe. C solo.
sine piudi q sentio ultima oppioez. q fundat
sup ub. gg. quia gg. d dois plus locutus e. q aliqs
sci. et io gdi doctoz tenet illa opione. et e bon.
s3 aquib dm in pbatib ea. no bn expla sit. dic. n. gg.
expsse. q doa data sut i adiutom utuu. et ad hoc
intelliend. no. q q dm i pedimtu e utuis adactu pm.
et hoc no ht n pactis. s. ex q ria dispoe sbi sui. et
h ipa utus qualescs i usu opis. p se excludit. et d
h d h. b. ipe adeug. pm. n ado diffi le. q sue do
sa le no fuaat. et hoc pap in sue e uin. in quib dic
ph. q inat sim eas recipe. p fice a ab assue ne ta in
pedi a e p oe exinp fcoe hitus. q e. q. eo. p inpe to
sic po intelle ni e ium pmu. et ad hoc n pficiat
n inp fte. s. in speculo et e mg te. et no euacuabi. et
io indiget po alio hitu altius uniateiz io expte
illa tamq sa pfco et altior infundi don. q quali
sit. in seqnti articulo mag explanabi. et hoc m i
tellr q2 doa data s i adiutom poz ut intutu s ado
a que p obicebantur adp bandu q donu e ut.
e una solo. s. q utus dupl dr. large et stricte. ste
te. tuc utus erit p pfco uirtuti aie adiet ordi fte
in fine. ul inid q e ad fine. sic ut theo et e infi
ne. utus a poli ca e inid q hnis utsum. q e ad fine.

al. z h n p [illegible]

[illegible marginal glosses, lower margin, left column:]
n fuit i x. z ou doa fuit i illo. ut alii [illegible]
s opioes durboez [illegible]
[illegible]

[illegible marginal glosses, lower margin, right column:]
t pli doa cog [illegible] affecuu [illegible]
[illegible]

et h[ec] m[od]o don[um] e[st] sic p[er]f[e]c[t]o ad altiore[m] actu[m]. u[nde] q[uod] d[ic]i[tur] ut[?] no[n]
e[st] ut[?]. s[ed] dices h[ab]it[us] aut[em] large accipi ut p[er]hibi[tum?] p[er]fic[it]
actu[m] s[ecundu]m bo[n]i. sic ut e[st] don[um]. s[ed] h[ab]it[us] b[ea]t[itu]d[inis] c[on]tine[n]t d[e] quib[us]
m[od]o e[st] p[ro]c[edendum?] ... d[ic]e[n]d[um] q[uod] d[on]a d[an]t[ur] c[ontra] ...
in q[uo] ... ex[ce]p[t]o. ... q[uod] hoc de[cem] ... de
dono ... s[ta]t[us] ho[min]is ... do[na] ... n[on] e[ss]e[n]t d[on]a
ang[e]l[i] ... Ad ... a[d] q[uod] ultimo obi[citur] q[uod] p[er] ... sp[ecie]
do[na]. d[ice]nd[um] q[uod] s[ed] ... aug[ustinus] ... p[ro]cedit s[ecundu]m ...
tione. glo[ria] quia glo[ria] ... ut d[on]a n[on]
h[ab]it[us]. q[uod] ... infundu[n]t[ur]. Ad ... q[uod] obi[citur] c[ontra] opi
nione[m] ista[m] ultimo. d[ice]nd[um] q[uod] ... illa ...
n[on] e[st] ... adimotom ... q[uod] h[ab]et ... hoc no[n] datur
don[um]. ... q[uod] h[ab]et ... ut fides. ... q[uod] e[st] in
sp[ecul]o ... h[uius] q[uo]d
nebul[a] ... e[st] ... d[e]cla[ratur] sic ...
cul[o] s[e]q[ui]t[ur]. Ad ... d[ice]nd[um] q[uod] hoc ... e[st] ... q[uod] p[ro] una
p[er]f[e]c[ti]o[n]e[m] sit alia ... du[m] m[od]o n[on] sit ... sic op[er]a
... decede[re] ... manet. l[ice]t q[ui]d[a]m hoc neget. u[er]u[m].
... sciat ... opi[n]io[nem] p[ro]s[e]q[ui] ... adhuc p[ro]s[e]q[ui]
p[er]im[us] p[ro]cede[re] q[ui]a nolo. ... no[n]
amittu[n]t fide[m] p[ro]p[ter] hoc. ... no[n] e[st] ... q[ui]a ... p[er]fi
ciat a[n]i[m]am. ... hoc liquidi[us] explanetur. ... disp[ositi]o
to[m] g[e]n[er]ale d[e] m[od]o p[er]f[e]c[ti]o[n]is ... ...
tudines. ... fructus. ...
q[uam] p[er]fi[ci]bilia no[n] i[n]ueniu[n]tur p[er]fi[ci]bile ... quadrup[lex] ...
... posse. ... age[re] ... fine. ... no[n] ... p[er]
f[e]c[ti]o[n]em. quia illa ... sit. ut dic[it] ph[ilosophus]. nec ... p[er]
f[e]c[t]o ... ipa. ... e[st] ... p[er]fi[ci]bilium. ...
omib[us] istis p[er]f[e]c[ti]o[n]ib[us] ... q[uod] p[er]f[e]c[ti]o[n]em ... posse
... q[uod] p[er]f[e]c[t]e e[st] ... h[ab]et ...
ultimis. hoc e[st] ... fine. ... sufficiente[r]
p[er]ficiu[n]t[ur] ... p[er]f[e]c[tu]s. ut
... p[er]f[e]c[t]e ... fine[m] ... dona. b[ea]titudines.
et fructus. ... C ... q[uod] dona ...
... sic d[ici]t magi[ster] ...
... hoc ordinat[ur]. ... dicis q[uod] ho
... duo ... spoliatio[n]em ...
... ad restitutio[n]e[m] ... g[rati]am
... ad sanatio[n]em ... dant[ur] ... hoc n[on] ... q[uo]d
... e[st] ... ordi[n]e ...
C ... hoc e[ss]e[n]t ... h[ab]it[us]. s[cilicet] b[ea]titudines et fructus. et
... sup[er]flua. q[uod] e[st] ... C ... intell[ectu]s
... intende[re] ad i[n]uisibilia. ...
differe[n]tes. ... p[er] sp[ecul]um ...
... ut credat ea q[uod] no[n] uidet ...
illustratio[n]em ... audit[us] ...
ut h[ab]et ... lum[en] ... fide. q[uod] quia ... e[st]. no[n] e[st]
fidei. ... altior[em] ... quia ... fides ... illa ...
... sit ...
bo. q[uod] ... q[uod] ... qui e[st] ...
... q[uod] suppositu[m] e[st] ... q[uod] diffi[nit] sap[ient]ia donu[m] q[uo]
e[st] ... cu[m] sap[ore] ... q[uod] e[st] lum[en] ...
a patris ... celestia. sic dic[it] ... q[uod] ...
... illustrando. ... q[uod] no[n] sit ...
... hec ... uideb[itu]r ... q[uod] sic dic[it] sup[er] ...
Job. ... sp[iritu]s ... s[cilicet] ...
... sap[ient]ia ... hebetudine[m] ...
... timore. forti[tu]d[i]ne ...
... sup[er]bia ...
... ponit. ...
... sup[er]bia. C ... impedime[n]ta ... s[unt]

donu[m] e[st] ad altiore[m] actu[m]. quia u[ir]t[u]tes q[uae] no[n] h[ab]e[n]t sin
gula ... sigill[ati]m ... p[er] ad alt[erum]. quia ...
... inter dona. ... nulla ...
n[on]. q[ui]dam ... no[n] e[st] ...
pietas ... no[n] ...
nom[en] donu[m] ...
... nom[en] ... don[um]
et no[n] alius. C ... sit ... alius. q[uod] no[n] ...
don[um]. C ... q[uod] d[e] b[ea]titudi[n]e. ... bon[um] ... p[er]f[ecte]
... q[uod] no[n] ... et no[n] haberi[n]t ...
alter ... q[uod] nulla sit b[ea]titudo p[er]f[e]c[t]a ... C ...
... salu[s] meo ... bon[um] ... q[uod] ...
saluari quia dic[it] aug[ustinus] in glo[ssa] ... sup[er] ... b[ea]ti q[ui] p[er]secu
tio[n]em patiu[n]tur p[ro]p[ter] iustic[iam]. quia ultima ... ut ...
... q[uod] a nulla ... ut sit ... b[ea]ti pauperes sp[irit]u e[st] p[er]se
cutionib[us]. b[ea]ti mites. ... p[er]secutionib[us]. et sic d[e] aliis. ... illa re
... d[e] ... aliar[um]. ... b[ea]ti ... pon
... bo[n]or[um] ... p[er]f[e]c[tu]m. C ... d[e] loquens d[e] felic[itate].
q[uod] una ... no[n] facit ... nec e[st] una dies. et alia ...
... plani[us] e[st]. ...
e[st] ... et intellig[itur] q[uod] ... e[ss]e ... et a simi
li ... q[uod] felicitas no[n] e[st] ... p[er]f[e]c[t]o bon[um] ...
... huic ... bo[n]o[rum]. ... si hoc
e[st] ... b[ea]titudo. ... q[uod] h[ab]it[us] b[ea]titudinis no[n] ...
... p[er] infusione[m]. ... opi[ni]o[n]em. quia
d[e] ... h[ab]it[us] ... C ... u[ir]tutes q[uae] sunt ... p[er]f[e]c[t]es ...
... dona. ... b[ea]titudines ... C ...
fructus ... p[er]f[e]c[ti]o[n]em. ... fruct[us] ... sit ... bon[um]
cui p[ro]p[ter] se amore ... ut dic[it] aug[ustinus]. ... e[ss]e ultima p[er]
f[e]c[t]o ... ad p[er]... s[ed] fructus sunt u[ir]tutes.
sic uidet[ur] ... glo[ssa]. ... fructuu[m] q[uo]s pon[it]. sic caritas.
pax. ... fides. et alia ...
q[uod] no[n] ... u[ir]tutes. ut gaudiu[m] ... pace. ... alia.
... fructus. ... u[ir]tutu[m]
...
ut ... q[uod] u[ir]tutes p[er]ficiu[n]t ...
... b[ea]titudines ... fructus ... fine. ...
bon[um] opus ... sic accipiatur ...
... quia ... fide[m] u[ir]tute ad ...
... quia no[n] uidet ... in sp[ecul]o ...
melius uide[tur] ... illustratio[n]e ...
...
...
... actus b[ea]titudinis ...
...
e[st] h[ab]it[us] q[ui] d[icitu]r fructus. ... ab ap[osto]lo. fides ... glo[ssa]
... dic[it]. q[uod] fides ... q[uod] i[n]uisibiliu[m] ...
... quia ... ambro[sius]. dic[it]. in glo[ssa].
q[uod] ...
...
... C ...
q[uod] e[st] p[er]f[e]c[t]o ...
ad ... status ...
...
... bono. ...
... altiore[m] ... don[um] ... p[er]f[e]c[t]o
... no[n] sit ... uno ul[?] duob[us] ...
q[uod] possibile e[st] ... p[er]f[e]c[ti]o[n]em ... p[er]f[e]c[t]a est
p[er] b[ea]titudines ... fructus ...
... fine. ut ... hoc. ...
... C ad p[ri]m[u]m ... d[ice]nd[um]. q[uod] iste p[er]f[ec]tio

[illegible]

sunt ad perfectionem · est enim per se expositio · et hac accepcione non est accipere pro
suu [illegible] · et est per se exhibitu infuso vel acquisito · et hunc
perfectionem non habet · non cum acquirit habitum · et habitus virtus cum est perfectionis
in actu · et a habitus multiplices sit patet quod est illi et [illegible] · Ad
[illegible] quod sit dicit · quod [illegible] [illegible] · eo quod sunt adiutus
priores · hoc est simile donis · quia a [illegible] virtutum [illegible] · hoc [illegible]
ex libro in quo est virtus [illegible] et hoc [illegible] [illegible] · pro [illegible]
illa quam angelus sunt [illegible] · et in nobis fuisset · et sine eo per
[illegible] · [illegible] patet quod [illegible] dona esse [illegible] virtutis [illegible] · [illegible]
[illegible] aliquid · hoc quod similis sit dona esse [illegible] virtutis
[illegible] · [illegible] angelus sit sic [illegible] [illegible] · quia nulla
[illegible] [illegible] est in quo [illegible] est [illegible] in nobis · [illegible]
[illegible] [illegible] fuit ad in nobis · nullo modo infuit ei ad [illegible]
[illegible] [illegible] · etiam dona [illegible] · [illegible] non est [illegible]
[illegible] · [illegible] ut dona est · Ad id aliquod obiectum [illegible]
quod ipse [illegible] [illegible] quod [illegible] in homine [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] actu [illegible] · Ad id quod

[illegible]

[illegible] · hoc quod [illegible] [illegible] [illegible] · ad hoc
est non [illegible] [illegible] · [illegible] · [illegible] dona [illegible]
[illegible] se non [illegible] dona [illegible] · [illegible] illa [illegible]
perfectionem debitum [illegible] [illegible] sunt [illegible] · ut moveat
[illegible] [illegible] [illegible] celestis [illegible] sunt · et quod idem est
ad benevolentiam [illegible] [illegible] · et dona [illegible] [illegible]
[illegible] · [illegible] [illegible] accipi ab augustino · [illegible]
[illegible] et obsequium [illegible] · [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] · [illegible] [illegible] ex verbis [illegible] · [illegible] a spe
[illegible] sufficiens est [illegible] debitum [illegible] actum · [illegible]
perfectum sic intelligendo et talis et [illegible] in [illegible]
[illegible] quod [illegible] [illegible] · [illegible] cognitio [illegible]
[illegible] duo dona · est enim [illegible] [illegible] · [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] ad illas quod [illegible]
[illegible] · [illegible] dona spiritus sancti illa a quo inspiratur [illegible]
[illegible] · et hoc [illegible] [illegible] [illegible] tenetur [illegible] et sic
exaltantur ad dona [illegible] [illegible] [illegible] obligante

[illegible]

illud ig altius aut accipi expte intell. aut expte
affcs. si expte intell au(tem) s(e)c(un)d(u)m q(uod) ipe e(st) infinit. aut s(e)c(un)d(u)m
q(uod) tenet q(uo)d sunt ad fine infinite a duob(us) modis s(cilicet). ut mo
tu i sepm aut quiescens i eo. sip(lici) mo. sic e(st) don(um) intell(ectus).
7 io. s(e)c(un)d(u)m habebi. q(uod) intell e(st) i uisibiliu(m) c(on)templatiu p(er) q(uo)d mo
i deu(m) s(e)c(un)do mo e(st) don(um) sapientie. sic dic(it) au(gustinus). q(uod) etiam reb(us)
p(er) gustu(m) inhesat. si a(utem) e(st) inen q(uo)d sunt ad fine(m) 7 altius q(ua)m
uirtus. aut illud altius sit expte ei q(uod) dirigit. a(ut) expte
eoru(m) dirigentis. si expte ei i(n) q(uo)d dirigit p(er) reg(ulas) diuinas.
i q(ua)s opibilib(us). e(st) p(ro)pt(er) dirigere p(ro)uiles ut p(re)x(i)ppdas. si
a(utem) expte affcs. 7 alti p(er)fi(c)iens q(ua)m uirtus. aut expte fi
nis. a(ut) ei q(uod) e(st) ad fine(m). si expte finis. tc no(n) pot
e(ss)e expte bo(ni)s quia nic aliqu ordiat i illa q(ua)m cari(tas)
si expte ul(timi)s quia i p(er)ficiunt dona intell. g(ra)o ex expte
maie(sta)tis 7 p(otes)tatis. siue excellen(tie). 7 ad illud p(er)fic(it) timo(r)
dni ca(sti)tus p(er)manens i s(e)c(u)l(u)m s(e)c(u)li. 7 alii timores. ut s(upra). p(ro)
tel(ati). dici dona p(er)m(an)ent ad illud. si a(utem) 7 s(e)c(un)d(u)m ea q(uod) sunt ad fine(m)
7 altius q(ua)m uirtus aut i(n) s(e)c(ul)e. a(ut) in u(er)o proxi(m)i. si in se
tc no(n) p(otes)t e(ss)e i(n) delectois i(n)natur q(ui)a no(n) h(abe)t tantu(m)
difficultate(m) q(ua)m bn(e) c(on)tinent ap(er)tiores q(ua)m e(st) u(ir)tus. g(ra)o
est i(n) passiois illate. s(e)c(un)d(u)m statu(m) ordi(nat)e ad illud marty
rii. 7 ic ex don(um) fortit(udin)is ut p(ri)us h(ab)itu(m) e(st). si a(utem) e(st) i(n) bo(n)i
q(uod) e(st) g(ra)t(ie). 7 i(n) i(m)prox(imi) no(n) p(otes)t e(ss)e p(er) modu(m) debi(tu)m quia hoc
ordi(nab)le e(st) s(ecun)d(u)m p(er)fcoe q(ue) est uil(is)s(im)e u(ir)tus. n(on) p(otes)t e(ss)e boi proxi
sic carit(at)is dilig(it) p(ro)x(imu)m. quia n(ihil) e(st) p(er)fc(ti)us caritate. g(ra)o est
ultra i beniuolentia ad ymaginem d(e)i. 7 sic e(st) don(um) piet(ati)s
7 h(oc) m(u)ltiplic(ite)r e(st) ja. s(e)c(un)d(u)m disputato(rem) s(upra) h(ab)itam. d(e) dois. ita
m(u)ltiplic(ite)r e(st) q(uod) olim aliquoru(m) doctoru(m). 7 e(st) bo(n)a ualde.
.s(cilicet). q(uod) s(e)c(un)d(u)m duplice(m) uite p(er)fectio(n)em nu(mer)us donoru(m) accipiatur
uita q(ue)d c(on)templatiua. p(er)ficit(ur). uisu c(on)gnitus. 7 uis osten
dit q(uod) gustand(o) e(st) 7 quo aduisu(m) e(st) intell(ectus) quo ad g(ustum)
e(st) sapia. saporans. sic dic(it) ph(ilosophu)s. sapor s(e)c(un)d(u)m c(on)plois e(st).
7 io n(e)c(ess)e e(st) penetrare i(n)t(i)m(a) rei p(er) gustu(m). sic a(utem) est de
p(er)fcoe actiue a(ut) s(e)c(un)d(u)m rectificato(n)em rois dirigentis. a(ut) s(e)c(un)d(u)m aff(ectus)
exsequtis. p(ri)mo m(odo) a i(n)hiis ad q(ue) n(on) tenetur. 7 ide(m) scia.
s(e)c(un)do e(st) i(n) affc(t)u. exequte. a(ut) a malo. a(ut) i(n) bon(o) p(ri)mo mo(do)
timor s(e)c(un)do mo(do) a(ut) ad q(uo)d q(ui)s tenet(ur). a(ut) ad q(uo)d n(on) tene(tur). p(ri)
mo fort(itu)do s(e)c(un)do pietas. ad id g(ra)o q(uod) p(ri)o obi(cie)b(atu)r. dic(endu)m. q(uod) uer(um) e(st)
q(uod) timor no(n) seq(ui)t(ur) alias uirtutes. s(e)c(un)d(u)m q(uod) e(st) donu(m) c(ontr)a e(st) altior
7 p(er)fc(ti)or q(ua)m uirtus. 7 hoc dico d(e) timore reu(er)ent(i)e. q(ui)
p(ri)ma ro(n)em h(abe)t don(i) timoris. s(ed) ex hoc no(n) seq(ui)t(ur). q(uod) no(n) sit
donu(m). 7 h(oc) ro p(ro)p(ter) ex sup(ra)dictis. quia u(ir)tus theo(logic)a ex illa
p(ar)te n(on) nimis inp(er)fc(t)a e(st) qua e(st) i(n) maiestate. 7 h(oc) m(od)o p(er)
fc(ti)ois ro e(st). q(uod) i(n)ta p(ro)p(ri)a diffinitio u(ir)t(uti)s e(st) ad actu(m). in
ad defin(itione)m ul(tim)o e(st) ea q(ue) sunt ad fine(m). ad fine(m) maie
statis. a(ut) n(on) p(otes)t e(ss)e o(mn)i(u)m actus q(ui) tendit i(n) maiestatem.
s(ed) p(ro)p(ter)ea q(uod) e(st) resilit ab illo. 7 i(de)o nulla u(ir)tutu(m) potuit
e(ss)e i(n) illis. s(ed) don(um) no(n) n(e)c(essari)o pot(er)it actu(m) tale(m). s(ed) suf
fic(it) q(uod) sit altior p(er)fc(ti)o q(ua)m u(ir)tus q(uo)q(uo) m(od)o. siue p(er) c(on)
tu(m) tendente. siue p(er) resilitio(n)em uenan(d)te. 7 h(ono)
no(r)ate maiestatis. ¶ ad a(liu)d d(icendu)m. q(uod) l(icet). s(cilicet). u(ir)tus. tanga(n)
tiores. l(icet) sex ul(tra) duo. s(e)c(un)d(u)m diu(er)sas d(i)o(ne)s. tu(n)c u(nu)m sol(u)m
e(st) timor s(e)c(un)d(u)m c(on)p(ar)at(ion)e d(icitu)r donu(m) timoris. s(cilicet). qui repleuit
i(n) xpo. ille e(st) timor castus p(er)manes i(n) s(e)c(u)l(u)m s(e)c(u)li. 7 alii d(icu)nt(ur)
bo(n)a p(ro)p(ter) ad illu(m). ¶ ad ultim(um) d(icendu)m. q(uod) altiores p(er)fc(ti)o(n)e
inhiib(us) respiciantib(us) actus singulares. i(de)o no(n)
sunt m(u)ltiplicabiles. amplius q(ua)m d(ict)e s(un)t. s(ed) h(ab)itus p(er)
finietes s(e)c(un)d(u)m statu(m). tamen. 7 no(n) exsistetes i uno. s(ed) in
uno i(n)sp(ic)i(un)t(ur) c(on)trarium alior(um) 7 sunt p(er)fc(ti)ores 7 m(u)ltipli
cabiles s(e)c(un)d(u)m .viij. d(icu)nt(ur) ut b(ea)titudines uie. i(n) l(ibr)o .xj.

fruct(us) sp(iritu)s. d(e) quib(us) lo(quitu)r ap(ostolu)s. gal(athas) .v. ¶ q(ua)rto q(uer)it(ur) d(e) ordi(n)e 7 c(on)biatoe
ui(ui)n(orum). male tangi ordo. 7 quia p(ri)mu(m) e(st) recede(re) a malo.
7 p(er) p(ar)tia p(er)ficiat(ur) i(n) bon(o). i(m)p(ro)p(er)tu(m) a(ut) i(n) bo(n)o p(ri)us occurrit via q(ua)m
finis 7 i(de)o u(ir)tus p(ri)us occurrit q(uo)d p(er)fc(ti)o mad(uc)ato(rum) q(ua)m c(on)salio(rum).
g(ra)o ui(det)ur q(uod) p(ri)mu(m) sit timor. 7 i(de)o de aliis. s(e)c(un)d(u)m c(on)u(er)su(m) ordine(m). q(ue)
enumerant(ur) ab ysa(ia). ¶ it(em) q(uer)it(ur) null(u)m c(on)binat(ur) c(um) timore
e(st) o(mn)ia alia h(abe)nt c(on)binatio(n)em uni(us) regitiuo 7 alt(er)ius exequtis.
¶ it(em) glo(sa). dic(it). q(uod) sapia reg(it) intellectu(m) q(uer)it(ur) g(ra)o quo(modo) sit hoc.
¶ it(em) o(mn)i(bu)s aliis reges p(re)cedit si sapia reg(it). 7 i(de)o n(on) q(uer)it(ur)
d(e)beat p(ost)p(on)i intell(ectui). ut intell(ectus) sit i(n) ext(re)mo. s(ed) p(ro)p(ter). h(oc). n(on). s(e)c(un)d(u)m
q(uod) regat. quia regim(en) intell(ectus) 7 ro(n)is e(st) 7 n(on) affc(tu)s. sapia a(utem)
p(er) saporem manifest(um) e(st). g(ra)o d(ebe)t e(ss)e recta no(n) reges ut ui(detur). ¶ s(o)l(utio)
d(icendu)m. q(uod) ordo i(n) dois e(st) du(plex). s(cilicet). s(e)c(un)d(u)m q(uod) sunt i(n) nob(is). ul(tra) s(e)c(un)d(u)m q(uod) i(n) aspi(ci)u(n)t
.s(cilicet). da(n)te ea. si s(e)c(un)d(u)m q(uod) s(unt) i(n) nob(is) tc(?) ordo s(e)c(un)d(u)m. 7 ille e(st) ordo g(e)n(er)atio(n)is
actuu(m) i(p)soru(m). l(ice)t inhitu sit i(n)fundam(en)tu(m). s(e)c(un)do a(utem) mo(do) p(ri)ncipalior e(st)
s(e)c(un)d(u)m ro(n)em sapia. q(uod) intell(ectus) 7 sic de aliis. 7 sic enu(mer)ant(ur) ab ysa(ia).
¶ ad a(liu)d d(icendu)m. q(uod) timor d(icitu)r resilito(n)em ul(tra) fuga(m). 7 ad hoc n(on) in
diget regitiuo p(ro)p(ri)o. s(ed) q(uod). sic e(st) ip(s)e motus fuga(m). no(n) e(st) ut
i(n) fuga p(er)sistat. s(ed) potius ut i(n) bonu(m) c(on)u(er)tat(ur). 7 i(de)o regit(ur) mot(us)
i(n) bon(o) i(de)o est regitiuu(m) i(n) fuga. 7 i(de)o timor accip(it) regim(en) ac
g(ra)tis alior(um). siue sit castus. siue i(n)itial(is). s(ed) castus accipit
ab i(n)tellu 7 sapia i(n)itial(is) a(utem) a scia 7 c(on)silio. ¶ ad a(liu)d d(icendu)m. q(uod) i(n)tell(ectus)
simpl(iciter) ut ui(detur) i(n) ta(ntum) reg(it) s(ed) sapia quoda(m) mo(do). sic queda(m) alia sequ
tur odores 7 p(er)cepto odo(re) regit ea(m) una. 7 ui(su) eo(rum) p(ost) se
odoriferu(m) q(u)am e(ss)e. sic sapia p(er) gustu(m) dulcedi(ni)s di(uin)e s(e)c(un)d(u)m ad
rectificat i(n)tell(ectu)m. ut frequtius i(n)tetur e(ss)e l(icet) q(uod) gustat. 7 s(e)c(un)d(u)m h(oc)
lo(quitu)r glo(sa). sup(er) ys(aiam). q(uo)d t(amen) doctores c(on)cedu(n)t q(uod) sapia simp(liciter) reg(it)
intell(ectum) a(ut) s(e)c(un)d(u)m quid. ¶ quarto q(ue)r(itu)r(?) q(uod) q(ui)a h(ab)et d(ict)a sunt i(n) x(pist)o
7 i(n) angel(is) s(an)c(t)is. ui(detur) n(on). q(uod) no(n) fuer(unt) i(n) x(pist)o quia. s(cilicet). hebr(eos). q(uod) timo(r)
n(on) na(sci)tur ex fide. s(ed) fides no(n) e(st) i(n) x(pist)o 7 i(n) angel(is) s(an)c(t)is. g(ra)o n(ec) timor.
¶ it(em) eu(m) qui no(n) pot(est) face(re) malu(m). no(n) o(portet) h(abe)re timore(m) qui
faciat eu(m) fuge(re) malu(m). s(ed) x(pistu)s a(utem) 7 angeli s(an)c(t)i no(n) possunt face(re)
malu(m). g(ra)o no(n) o(portet) ad hoc h(abe)re h(ab)itum p(er)ficiete(m). ¶ it(em) fortitu(do)
e(st) sustine(re) p(er)icula. s(ed) i(n) p(at)ria nulla er(unt) p(er)icula g(ra)o ui(detur) q(uod) no(n)
manebit donu(m) fortitudi(ni)s i(n) p(at)ria. ¶ it(em) scia b(e)n(e) docet i(n)
medio c(on)u(er)sari p(ra)ue 7 p(er)u(er)se natio(n)is 7 hoc n(on) e(st) i(n) celo.
g(ra)o no(n) e(st) i(n) scia. ¶ it(em) magi(ste)r d(icit) q(uod) scia euacuabi(tur). g(ra)o no(n)
pot(est) e(ss)e donu(m) scie i(n) angel(is). it(em) d(icitu)r. q(uod) c(on)siliu(m) est d(e)
dubiis. x(pistu)s a(utem) d(e) nullo dubitauit. g(ra)o ip(s)e donu(m) c(on)silii no(n)
h(ab)uit. g(ra)o ista dona no(n) o(mn)ia nec h(ab)ent a s(an)c(t)is angel(is) 7 a x(pist)o.
q(uod) e(st) c(ontr)a h(oc) n(on). ¶ it(em) c(ontr)a e(st) q(uod) d(icitu)r. g(re)g(orius). sup(er) i(llud). .xxviij. iob.
nu(m)quid c(on)iunge(re) uales micantes stellas plade(s). i(n) u(ersu).
dic(it) q(uod) nec sap(ientie) h(ec) dona c(on)iuxit n(on) x(pistu)s. ig(itur) in(ter) t(er)r(en)as.
g(ra)o 7 i(n) aliis c(on)p(re)hensionib(us). s(e)c(un)d(u)m ita(?) na(sci)tur q(uo)d. quia sim(u)l
h(uiu)s c(on)iuxit n(on) x(pistu)s ip(s)e t(u)nc no(n) h(ab)uit(?). s(ed) no(n). h(abe)nt d(e). g(ra)o no(n)
sil(?) i(n)fundunt(ur). c(ontr)a u(ero) a h(ic) hebr(eos). i. ¶ it(em) q(uer)it(ur) illud hoc
quare sp(eci)ali(ter) dic(it). q(uod) repleuit eu(m) sp(iritu)s timoris d(omi)ni p(ost) q(ua)m
a(lia) don(a). ¶ s(o)l(utio) d(icendu)m. q(uod) h(ec) d(ict)a pleni(ssime) s(unt) i(n) p(at)ria. quo ad usu(m) q(ua)m
d(icitu)r pleni(ssi)me i(n) x(pist)o s(e)c(un)d(u)m 7 fuer(unt) 7 er(un)t s(an)c(t)i. ¶ ad p(ri)mu(m) g(ra)o d(icendu)m.
q(uod) fides g(e)n(er)at timore(m) s(er)uile(m). 7 d(e) isto no(n) d(icitu)r p(ri)mo 7 p(ri)n(cipali)t(er).
q(uod) sit don(um) s(an)c(ti) sp(iritu)s. s(cilicet). quia hoc d(icitu)r d(e) isto t(ame)n. c(on)siste(re) meli(us) q(uam)
acq(ui)r(itu)r ne ap(er)ta q(ua)m a fide. ¶ ad a(liu)d d(icendu)m. q(uod) obo illa p(ro)cedit
ac i(n)itio(rum) castus fugere malu(m). 7 hoc n(on) est i(n) x(pist)o. s(ed) p(ro)p(ter) i(n) re
resilies. reu(er)e(n)t(i)e maiestatis. ¶ ad a(liu)d q(uod) fortit(udin)is donu(m). sic fort(itudinis)
u(ir)tus. alius e(st) actus i(n) p(at)ria. q(ua)m i(n) uia. i(n) p(at)ria. n(on). h(abe)t fir
missi(m)e p(er) fortit(udine)m d(e) c(on)fortatu(m) adh(er)ere. ut s(upra) dic(it) au(gustinus). d(e) fortit(udi)ne
u(ir)tute. ¶ ad a(liu)d d(icendu)m. q(uod) scia d(icitu)r lum(en) i(n)missu(m) a sp(irit)u s(an)c(t)o 7
u(ir)t(ut)is illius. i(n) uia e(st) scire b(e)n(e) c(on)u(er)sari. 7 c(etera). s(ed) i(n) p(at)ria n(on) sic
s(ed) p(ro)p(ter) ro(n)e(m) p(ro)p(ri)e. iustit(i)e i(n) fonte rois o(mn)i(u)m opabiliu(m) p(er)ti
nen(tiu)m. ¶ ad a(liu)d d(icendu)m. q(uod) c(on)siliu(m) d(icitu)r hic ab eo q(uod) q(uer)it c(on)siliu(m).

q(uesti)o
u(trum) h(abe)ant ordi
ne(m) 7 c(on)bi
na(ti)o(n)e(m).

s(o)l(utio).

q(uesti)o
u(trum) differ(ant)
motus s(e)c(un)d(u)m(?)
bona.

q(uesti)o
u(trum) d(ict)a fuer(int)
i(n) x(pist)o 7 i(n) an
gelis.

s(o)l(utio).

s(o)l(utio).

q(uesti)o
u(trum) sufficie(n)t(er)
d(i)uidat(ur)
timor.

Sub ... [illegible]

loco ... [illegible]

habeo qd dr. q. ille no dubitat. s; po hmi discoy dis
solutis dubia ccertificat cti ihe lum tanqum aspu. s. C ad
de dd. q. solus quirit gu adexcellentissios ut inope.
s; alii tantu nigune inhu. C ad d dd. q. de reple
tus tiore q. sor sui accipies oib; re istas e prez
nob inhoc dat ex ut sequam uestigia ei po q in saa
l sapia. l aliquib; alus. q. iusticia fuit s; d a boa cmala
tiue. qui n. sine tiore e. n pocit iustifi. C er quia
d tiore ub occurit tr ec. hic rap mag age de dois
in spali c ag p dtiore c sequi dist. Alus dois ptine
tib;. ad pfectom uectiq. sue rois ibi. p pmissa qdam
e dubie. ec. pars ista q tota e dono tioris sbdi in p
tes tres. in qrum p pon diom timois. in sa ponit
au. sagam quid disponi ub bue a in sra. d zrt
dd. tiohis. qu uti dic tiore pmane usqu i sclt.
alt a dr no pmane. ietarit i e a a d s lo q ut ee
lg ee. oria. tria ost. p qua roni fuit ul no fuit i
r. i i quoz diluit rio. C hic a ingne p grend est
quid sic so dione timois. tio. zum possit ee donu
id rao dito. dpub; diden sing. C ad p p sue dis
tictio adamascono. tio e dsidrm fim sistols mo
ues. h. n. disso e u. s ip tam dsili. qua i n tioze
s; ui q tio sit dsidru q dr. e a amois sit dsidie.
v q timor sit amor. hoc rim u paug. in li. d ciui.
xiii. q dr q amor inhias hre q amat. cupiditas q e
id a hns ceo fruens. letitia fugies q. n. adusat timo.
g timor e amor fugies q ei aduisat id ui hri paug.
ibi. jo. x. sup i mcenari fugit. timor e fugnaie
ne amittat q amat. C it ut q tio n a dbeat dif
fini p fuga. quia fuga no dic gtsioni. u ad s e l cessoz
abeo q time tio a dd n docet cede. g timor no est
diffinnedus p fuga p. quid e q dr p sistole. ipe
expon i. p fectom. hoc a ui ee alie senti pricalle no
a qtum d timo spuali. q e angloy e. C it spm no
queit moui p sistole g u q no zat spualib. tior
e a d dda sit mag el. ut plus dem e no u tioz s m
illam diffom bn diffin. C go dd q iste disputes
pu ualet. rfuetes z, tio no meis dui imo rnd.
C go dd. g q tio po indu gne. s. passois c hitus.
rsq e ingne passois diffinitur ab aug. c dam
s a q e ingne hitus sic hc actu. q e reuere. ce re
uerentia fuge queda q ei q reue. sunt gra. c p hoc
iam p; soso fere adeocii. C ad p g dd. rs tuus
e una solo q illa dd sit d amore q e ingne
passois qui tam e amor s; cau examoe. c io ille
locutoes dam. c aug. pcam incli. ut sit s. timo
e amor. i. cau examore. C ad d dd. q timor q
e ingne hitus. no id timet c fugit. q finis actus
sui est reuere. c p ons fuge. c io assurgit nelq; re
uetur. s; fugit a tio. C ad a duo ia p; s d. q sisto
les motu timois illi qui e hitus c doni no est ingste
tione cordis l pri le sbal. s; po resilito amaies inpe
purritas. re cog nitom ut ex hoc assurgit ireuer
ei. qui magnus e sup nos. c th sistoles bn e man
gel c sic hic. C so q dione tiois. pon. n. mag
duas itra. p. quadrumb. s. q. indui e timor. c hui
c fuil. c i ua. c calt. s; u ee insufficag quia timo
mani. c th duo gna timor z. uii. n. supfluus timo
indi c tali c supfluus tio cor p; c cum nascitur ex a
more sui. c tali examoe indi. C it nl no e hic
poitus. g u q sit sex. C it n id timet filt c amic.
c sposa. q filt timet re uerent. amic dissonat ia
uolu tatu sposi. dilarde z amplexum. g u q altus
dicit iures timois. C it e sit stat caritatis. in aple
tis psectis c pfte. u q sic un timor accipi potes
p cultum. q un dbeat accipi un penes me. c ille
nullo po. g dio no e sufficiens. C it o dice bede.
q hnt e impe de ntu. o. s. q duos gna timois. s.
sui c amicaly. g a bede est diminuta a cassia adr
sup flu. C it d a dat diom hmo sex mbra. q
nullu e ad inbroy emulatoy. d. n. sex ee gna ti
mor. s. segnicie. erubescen. uecun. ammone.
stupore. c agonia. dices q segniciees e timor fu
ture opatois. erubesce e timor i exspectoe conuicii.
uecundia timor i turpi actu. ammo timor i ymagi.
mag a fantasie. stupor timor i assueta ymagine.
agonia timor i pcas. s. infortunii. C it d. in. iij.
s. loques d amore y dicit tiore i vale sistole
ut. ei g tot sit gna timois q pot quid simatur
dio ipsoy. vi q nulla dbeat ee dio. q dic ph q si
unu oppoitoy e m. c reliqu. spes a no e inltip
dsa. e g spes timori oppoitur. u q n timor dbeat ml
tip dudi. C go dd. adh ulim q spes oppo tiori s q
e ingne passois c no s q e ing hitus. c quot mos
dr timor i gne passois. tot mois. tot mois dr spes i
gne passois. s; i gne i quo no hr oppoitum. u z spe
n d u pcc. nor q dio sua sumatur fm diom spei. q a
spes c q iu intiplr diame ingne passois s il ba
exspectom l gen. i in. pz p dca secoz q nl dut eis q
spe ponit i nichilo. ut pz. c. in titulu d spe. hus
hitas dd. ad pma diom. q illa dat d tiore i cdl s q p
analogia se hr ad passom c hitu c io indam sum
indioe c simile. quas puto ee passiones c illa c ca
stu. c hos puto ee hitus adl a q obi z. dd. q no osi
drat indam c hui. n ing oppo dono spm. s. c q ad
hoc s uni ros s q e ndo dest ut i se. ta hnt dioz
ut olm e. C ad d q ul. n e bon n e malus ipe a
no intedit recipe n illu q e donu c ei oppo. C ad
d dd. q spo sal. amical. c fil. n diff ut instatu
caritatis. nec q inactu q e reuere. c io puno po c
sit tio. s; diffi do unu forte patens in his q timz
sm rom. s; ta qut qui q timet se pne. ad s. lsb
d ed roe patens. s. ut a sposo. ul a pre. l amico.
c hoc n facit diuisis spes timois. C ad a d dd. q me
dr status caritatis no hr timore diuisu ab illa. q ua
adh e q hr adhuc ad d anxie te pene expene ex
dubie tate pfcois no id timor q contrariy illos duos
stat. caritatis in quib; no e pfco. su a illa diete
sic. timor aut e don. aut oppo dono. si oppo te
e indemus. l hu. si don. a c opposito. sic oppo tc
e fuil. sino cu oppo aut s pfcom ing a. c e ic
a s stat impfcoe. c e e filr. dio a bn no dicit u
illu que donu ing s. s. in eu q e donu i oppo doi.
l e spu s. s; n e. s. s. c th e fuil. c i eu q e a spu s.
c e. s. s. c th e ua c calt. damascen. dio dat de
timore pure passio c e a e r. mali. a r magni.
si r mali. a male pene i se. a mali pene i cordie
adeu pa simali pene i se. a i dpe diffi q est

Vtr̄ timor sit donū.

sit nrm pse. et hec e tio q dr sequit ex eo. aut pone q n̄ e ipe. n̄ anb. s3 afor ya rea patens et hec agonia. siue mali pene. i ordie ad culpa. aut culpa que e etiā e ucondia. i tn̄pi p pecto p quo expetit ho exp̄batōez. d'culpa q n̄o est. s3 fcēe et' ille e erubescen. si e r. mag tc e resilito i sua puitate. a g e q n̄ possu cog tone et tuc e amnio. a q resiliut abipo. ex hoc e in assuetū etiā e stupor. C ad c dd. q dr dido i timore passoes trim i naturale tom. eqvitio h ꝺnra. ut ostendat n̄le fuisse ix et n̄ i n̄le. C tertio q ut timor sit don. et ui. q n̄o. q alie passoes ai. odideres e timore. ut gau. et spes. et tustit. siue dolor n̄o sic dai. g n̄ tior. C jt donū dī adsutiores actus ut g dem e. timē a po e act i fut. q pfcois. g ū q n̄ sit don. C jt don dī i adiutor pōr. h. dffco. ut ū ulte. gg. set timē n̄ dr adiutor. s3 po distictōez adiutorij. g ū q timor n̄o sit donū. C jt oīs n̄ e pf n̄o ceri pse ipa suffic e adtimd. g et n̄ hu. g dono / d. adhoc ut timeat. ux hoc q. e. uis. sit passoe. s. n̄le. s. gau. tristia. siue dolor. spes et tior. qrū una reddit i tom doi. et alt i tom actus. sic ū tristia l dolor. et tia i tom fructus. ut gau. et qrta. i tom ututis ū spes. C jt qr nulla eitax h cat. e ulte theo. ind. C ad dd. q timor gat cu passoe. s analogia. h. dice. p h g pz so adp. C ad dd. q timor don n̄lip dr. qz. n̄. accipt. s q ple don e et tuc esideiur s actu pfcissim. i quo timor e i max. et op. statu. et sic fuit ix. et magl's. et hec mo timor ht actu. q e reueri. qz aut esideratur s q e guatus ex d q e s ūm et tuc ht actu mali fuge. e ca ine. l p inee. et h m̄ dr timor suil' ul' j ici. et hic e mpfcois et euacua et h m̄ n̄ p dr donū. s3 p pueniēs esid. et io q don s adaltioes stat. actus intelt ꝺ doīs s optimū statu dnor. C ad c dd. q timē reueialr. n̄dētr po. timē a suile. l jnci. ad mi. q adgnatione releuat po. quia gnans tiōre suile z. e fides sopins p dilectom. s3 ti eremo. n̄lr l medie sig ꝺ sttē po. C e ad c dd. q n̄ suffic timē noculi noc s et timmes. s3 pena infūi pseps. p petm. n̄ nosat times s uile l ncialr. n̄ abeo q e ulte n̄m. quia sola fides illa ost. C ad c dd q p analogia dr un qz illor. mi. qz timor se i h stole cordis et fugit. s3 eq fug ns eidem tois mala. n. n̄ua fugē n̄ indiget hitu. qz n̄ d fines pse. ad fuga illor. p n̄o e pfcois s tom boni fugē et l3 mala. et io n̄tm n̄o indiget hitu adhoc. s3 fugē maies pfusitom. i sua puitate. et exhibitom. honois. e q d fuga. s3 n̄ uni tois. e fugti mali. sic fugē malū culpe. pp malū sepatois ado q se dpa. et h pp reuēn q reuen q tur dni. C jt e ali tois. sic fugē act pcti ppt

que ṽi e fides

pena infūi e q adgnans altius tois vn solū fugē sanā. respic fine pfcm quo adreuen actu. gau a n̄ dic actu pfcm s3 po mulierbre. passone. quia ut dic au. gau e ditti q dai n̄o ingru. ul' e uictoe bor. et io sonat in fructu. qz fruimur cog tis huis ut dic au. i quib; no tis p se ꝺ clata equiescat. s3 dolor n̄o dic ac tu s3 po passom affligete. et io n̄o accipit ordine ututis. ul' fruct. ul' doi. quia utus ul' donū nolunt hre pfcom ul' actu am. s3 utus semp mulcebri te passois l hre ꝺ lectom et neut ppor t tristi. l dolor. s3 tacmen l g sucap ordiez. qz uoluntarius affic tōib; fit bn̄ sacto ppetis. spes a mpfta e r bor. quia dic expetom et ex spō et pfecti expectamt. n̄o a actu pfcois maiois. q utus. qz e n̄ p se ee pfcit p m q addi ei e ptelio ire sutu. et io et spei n̄o ꝑ det don. sic pus dem e. C ad c dd. q nullū istor h cat e utute polli ca qz ille sit ad determinā ū ut tepan. et sor. et io act illor mediat i passi b istis et io e eis i mōe gre n̄ potiuit. C quarto q de singlr tionib; q donū hnt n̄ et quit p ꝺ tiore suili utrū sit bor. l malus. ū q bor. qz ipe est donū dī ut dic inlra. et o e don dei est bonū. g ipe e bonus. C jt inlra dr. q e util. et o e utile e bonū g timor suil' e bon. C jt docet fugē actu pcti ee a tale e bonū. g timor suil' e bon. C jt e gns e bonū. et ipm e bon. s3 gns timore suile. s. fides informis e bonū. g timor suil' e bonus. hoc etia multis tomb; alijs probari pot ex lra. C s jngrtu ui ee q dic. gg. q e pena sic timetur q facies iudicis n̄o ama. timor po extimore e qua exeat. s3 timor suil' i timet pena q d faciem iudicis n̄o amat g e extimore. n̄ aut quod procedit extimore e bonū. g timor suil' n̄o est bonus. C jt sup i. ps. uite dne. dr. glo. q spes ado est et donū dei. q a times est ate ipo. g ū q n̄o possit ee donū. qz donū est dai tio i uredit. et q a nob hmus n̄o est nob donatum. g nec e bonū. quia ut dic aug oe bonū n̄rm ado est. C jt inlra dr. q uiuit in te suili pec candi uol tas et sequie op. si s̄ueretur impunitas n̄ aut bonū in quo viuit peccandi uol tas g timor suil' n̄o e bon. C jt q ut m timē suile e bon et ū q n̄. qz dic aug in lra q timens suilit bn̄ facit q fac. etia si bonū est q facit g timere suilit etia ei q bonū. tollit ronem boni. s3 quicqd ado tollit rone boni. malū e. g timē suiliter malū e. C jt unū bonū bn̄ epatitur sec a bon s3 timē suili n̄o epatit sec bonū gre gtu faci tis g timē suili n̄o est bonū. C ultius q de timore jni ali ut ipe sit un cu tiē suili. et ū q sic. qz uni obiecti s tom unus e actus. s3 pena e etna e unū obm. fugē s tom et hūc fugit timor seruilis. g uidetur quod timor suilis. et timor inicl. sint un. si forte tu dicas. quod n̄o sunt quia timor suile

q͞o Vtr̄ timō suil' sit bon' ul' malus.

q͞o Vtr̄ timē suili sit bon'.

q͞o Vtr̄ timō inicl' sit un cu suili.

cu pecco mor. 7 inutl no. h n ut ipedie. q fides ifor gns
timore suile e cu pco mor. 7 t ip p magrm s e eade cu
fid fte. 7 t fids ifor e cu pco mor. 7 for no. g u q. s sit dre
d ti suili 7 initi. h ex a pte q ut timo initi ide s cu timore
casto. 7 u q s. q sic distunt p sbam ca pfca 7 ipfca. i dif
fet timo ini 7 cast. s no diffut p sba ca pfca 7 ipfca.
g n timo ini 7 cast. h ini mitat a pfca ca. au roe sbe.
au roe accntis q e pena hre. Si roe sube. g timor ini
7 ca hrent gnietate roe sbe. qd flm e. cu gpatiat se
se i eode. 7 unu s initu alti. Si at roe accntis q e pena hre
tc sba man i casto timore. g sbalr e ide. 7 differ p accns.
It ad ide hnt actm cast 7 initi. q ad sepa neos possibile.
7 cant ambo ex amore. g cu ab obiti distigut hit. u q
sit ide timo. S; gh u tce. q si ini ide e cu suili u p uide
bat pbatu ee. 7 ini ide cu casto. g 7 suil ide cu casto. 7
h neo d cu cast maneat i sclm secli. 7 suil foras mittat
acari. It u q n ini ide s cu casto. no e ide p ee eua
cuabile. 7 pmanes i sclm sclí. timo a ini euacuat e in
hac uita a pfca cartate. g no e ide cu casto. q pmanz
i sclm scli. ut u. It hns actm ad pena. 7 hns actm ad se
patione no mouet eode sbiecto s rom. s cast n ht
actm n ad sepatone. ini a n n ad pena. g no s e id n.
Ulti q de casto ut ipe pmaneat i sclm. 7 ui q no. Sr
i ps. letet co meu. 7 c. d glo. q i huano timore pced ca
picti. sed se i ini. 7 utq; timo spea miscet. S; i futo nlls
erit timo. s pfca iocuditas. g u q. timo n erit i futo. S; g
he q x replet fuit timoe. 7 sci angli. cu g n ipfci fuit
in xpo. tior no e ipfci. oe at pfcm in pria e. g timo e i.
It h pbat mltis mois i lita. Ulti q h qr timor
cast dicat ini. 7 cast filial. Solo. dcd. ad p. q timor
suil e don di. 7 e bon 7 util. don at dei e accipi gnalr
don di de oib q dant a do. 7 s s n ad ordinadu uita i bo
gre. Sic g fides infor e don di. s 7 timo suil e don di. bon
at e. q remou ab actu pci p h q e timo. q fug actu
pcadi. util e at q itduc caritate. paulati e recedndo
ab actu pci. remouet e pci placentia. 7 itducit amo
di. ad id q o i gtru. dcd. q n e ex tiore p h q e tior.
s p h q e suil. timo d d. a gditioe sui. q suus e. 7 a pp
e sui. q suiedo adh sentit pea sui. n iti lib filioz dei.
p m xpe dr suil. q s times. e adh sui pe. 7 q adh d bb.
q e ex tiore. 7 q uau i eo pcadi uo. 7 n sip. p q e tior su
giens malu. s fo m e ini dr suil i lita. q set adh pea ui
i dice. 7 p h p; s ad seq. Ad a dcd. q time suilr s q
e time. bo e. ad i a q o i gtru p dua roes. dcd. q h accid
timori ex pte suili. 7 illa no e a do. n; don di n; boa.
Ad i a q ulti q de ini. sn suiuo u dcd. q n e id timo.

p —— timo suil 7 ini. Ad p a q g o. dcd. q no
hnt ide moues p 7 pxim. q suil imedi respic pena
etna. 7 e s ca fuge pncipal. 7 no amo reg a q sepat.
7 io n pced ex amore gtuito. s po ex amoe nl boi xpi.
S; ini n mouet imedite a pens. s po a sepane a regno. 7
p gns a pens. q necce e puni i ifno. q a reg sepat. 7
orit ex amoe gtuito reg celestis. 7 i p o no pced n de
gnt mouete i ti ini. Ad a. dcd. q n e sibe. q fides
infor e de oib eisde imedite. de qb; e forta. lic n tedat
sic forta. q ia p; q timo suil ini n imedite mo ab eode.
n ex pte affes cat ab amore eide rois. s ex pte caret ittet
a fide sic 7 initi. Ad id q ulti q ut initl s id cu casto.
puto ee synonimu q sbalr s ide. 7 diffut p accns. s q ini
pena h q no h cast. roe cui dr e suil ab aug i lita.
7 h pe tplice adm. s. angore gsae d timore isufficienti sa
tisfcois. p pc ptito. 7 timore ifestati adh tepta nis. ne
forte una dieg deiciat eu. 7 sollicitudine dubie tas
ut forte displiceat obsequi suu do. 7 h t pea gti p
cari mag ac mag euacuat. 7 tc ipe efficit cast p de
putatioe peali ipi. Ad i a q p o i gtru. p; s p andca.
Ad a dcd. q no euacuat sbalr. s po reputat. 7 q ad
h dr foras mitti. Ad a do. q ini imedite n h actm
ad pena. s ad sepatone q adh possit e p pc fi. 7 io n re
spic pe n p gns. 7 h accid ei gra stat i q e cu ipfca ca.
s e cast aliu h actu i uia 7 aliu i pria. Ad a q ulti
q ut cast pmaneat i scl; secli. dcd q s. s; i a actu
u s e e i qoe de dons i cm. ad id a q g o. dcd q lo d ti
s q h pe. q s gtrat iocuditati. Ad ultm do. q gmu dr tior
s gfortate uo tas i dm. q amic fug ea q fac uo infor
eo q ut d tulli. amicoz e ide uelle. 7 ide nolle. s; filit
e p actu reu 7 fuga eoz q offedret actu reu ad dm
prie. cast a ex pte spose q no tim n q separet ab
amplexu.

Post pmissa diligent gsideradu e. 7c. In hac pte
agit de diffa donoz q s i aia s intellctu. 7 usat sua
isti distictios ceta. v. p distigut int sapia 7 scia. In se
int sapia 7 intllctu. i. ostesa diffa int sap 7 sciaz. 7c.
In tcia distigut silr it sap 7 itllctu 7 sca. i. In h a dra. 7c.
In iiij distingut it sap 7 sci 7 intellectu dona.
7 eade s q s hit acqsita p studiu 7 no dona. s q h accipi
unt dca. i. 7 no. q ittlet 7 scia 7c. Q 7 ultio distigut it
sap don di 7 sap dina. i. s 7 sci. q sap d q ne dissim. Ceta
p a qrut duo. s. d sap. 7 sci. de sap qde qrut ta. q z p e
q d s. ij. a de q b s. iij. e d distictioe sap ab itllctu 7 sci 7 gsilio
dois. Ceta p o. accipiedo diffoes aug. i x. de sap. I lita a
e ita q sap e cog re diaz. It ex lita thit ista q sap

Questio. Utrum timor initialis sit idem cum casto.
Questio. Utrum timor castus permaneat in seculum.
So.
So.
So.
So.
So.
xxxv

qo
Utr diffo sapie sit bo[na].

e i cog 7 dilectioe ei q spe 7 immutabilr manz. qd e ds. A
60 a accip i. sap = don. spe 7 ctitudi e noz mte reficies.
¶ Ad a3 pa. q v sap id ee q fides. q fides = cog rr dicz. u hitu =
s. eo q i ob3 att n cogita n dia uitutis. g u q fides s sap. Si fo
te dicit q sap = d etnis sn medio 7 fides cu me. q p speclm
7 enigma. h n e. q sap = don. q habet i uia. 7 i uia nlla cog
hr d do sn me. Si forte dicit q sap = cu affcu. 7 fides cu itllcu
t. y n u e u. q si fides eet i itllcu tm n e ut u s pbatu e
g u q i nllo diffat sap 7 fides. Si a dicit q ctig dm cog e i
uia. s. i uestigio 7 ymagie 7 silie gre. s q silie d uestiga
tione ymagis p appone gre. u q hnt s fide e = d do i spe
clo clarz a 7 clari 7 speclo n diuisificat sbali cogne. In
speclo g n diuisificant p ymia 7 uestigiu. Jt ctig q a s
i pe mod cogscat dm i ymagi aie 7 i silie g no i se. s3
i alius. 7 cu nllom s3 don g gtu faciens. g illa cog i do e fidi
uoris. g h no e sap l intellct. Jt ad ide cog ctig hre ne
cia media theopice logdo. u p logi a gne. a cau. a toto
7 s de alius. 7 tn n diuisificat hit p'mo. g u q n uesti
7 ymia 7 silie facit ps diuisitate hitui. 7 s ne e fidei
cogscit p uestigiu. 7 itllet p ymia. 7 sap p silie. Jt u n

qo
Utr scda s diffo sit bona.

ptti diffio. cog e dion a mitis hit q e n hit sp sem
cu a s. s sp cu doris st hat 7 ppp cu dono sap. u q cog
dioz no sit sp doni sap. Jt q de sa q 7 th de lita q sap
e i dilectioe 7 cogne ei q sps 7 immutabil. s h u q
sap oficere hit sit ex cogne fidi 7 dilectioe caritatis.
7 h n pfce. q hit n ps pmisci l opoz q duo faciant
tcui. Jt ex duabz uitutib3 n ostituit n i[illegible]. g si pmi
sci ps n uidret ostitue don. s3 po uitute. ¶ Jt de
h e q ide dr sap e cltu q theosebia dr. q clt po re

qo
Utr tcia sit bona.

ff ad ic[illegible] q ad don. u s pbatu = cu d lata ecrebut. g
n u e q d sap e cltu. ¶ Ulti o 7 d tcia. q refice
po cuelt fctiu q dono u hitu = s. g n dz diffini p re
fice. ¶ Jt spes 7 ctitudo s fidei 7 spei. cu g resto mag

qo
Jtem qd dat iste diffoes
So

ca ctitudo s cu q fidi l spei. u q i diffitioe sap ctiti magi
db3 poi q spes 7 ctitudo fidi. ¶ p q cu uni rei una
s diffio. pene q dat tot diffione. ¶ S o. adh ultio
dci. q p respic n eta q = sap s q = i gne cogtiois. q
u n po i gne uno s3 i diuisis. id sa respic ea s q poi
gne affcus. q s cog 7 dilect. h = dilectio cogti. q ju e itlle
c affcu. 7 n soli affcus. sic e carita i sipla affcu. e
cia q dat p essctu octincti ipm dm. 7 i ista n d sba sap

So

s3 opne ipi pa. ¶ Ad p g dci. q sap n e ide q fides
l3 sit de eisde. c e a lum don sic de s d fid q e q dai
lum sb q unit atiu i do e h q sap = qda lum dioz
sb q unit 7 guit dina p expimtu. ¶ n sap ipe e g
di i doni s. sic u dr dyo de Jerotheo q paciedo. i
expiedo 7 gstando dia didic. lum g luces. i celestia
e ad hmo sci dioz p gustu di i doni s n qb ipe n
e. dr mo uid sap don. 7 p h p3 q n = fides. q i fide
n gtat di dlcedo i doni s n qb3 ipe no e. ¶ Ad a dci.
q sap l3 s cog p mediu. t tn mediu pl h q speclz
7 enigma. q ipm = don sci silie boni pe y mod
uitatis acceptu. 7 e silie ui p mod bonitatis
eo q sap illuiat 7 accedt. 7 s = ui h boi s q unu
e i a s uita i boi 7 bo i ui. ¶ Ad a dci. qd
n suffic sap cog di i silie n assit 7 gt. u hitu
e. 7 tc p gustu 7 aplis lum sepat a fide. q fides
tm assetit 7 accip donu p'u specl'm 7 n p'u ema

nato boitatis cie ctines dlcedine di. p h = p3 s ad
segs. q tal cog n e p expimtu gust n p lum faciens
expiri. ¶ Ad a dci q illa q mali ht = cog specltiua
7 hit acqsita p doctrina 7 studiu. 7 n lum facies expi
mtu dlcedis di i suis donis qb3 saciat aiaz. ¶ Ad a
dci q sap n e cfectus hit ex cogne 7 dilectioe. s3
po = lum s se hns actu ppu. s3 au lo i q ad cogitio
ne. q h ad cognus. 7 ad dilectiois. 7 id no e sm itt.
u dispontib itllctu. l3 no s illa. s3 po pfect cons
uitq3. ¶ Ad a dci. q h uez eet si dicem ex opatu So
dilectiois 7 cogtiois cfici sap. S3 h n dicim. q ille hit
sic cfcet no eet n dilectio cog. 7 i h no sistit sap q
po = gust dlcedis cog i dono sci percepto a do. ¶
Ad a dci. q sap no = clt forts s3 matialit. q s refet
ad cltu. sic s actu e de fide 7 caritate. q q l3 ut p referri
ad pfessione cult diui. ¶ Ad id q o d tcia dci. q refec So
tio q e qes appetit ppi = fruct. s3 = refectio q i p saporu 7
odoris 7 no p tactu s. 7 h incitat ad altiore pfcti. 7 h
= altissi don. s. sap. 7 id = sapies phic i cogtioe. s3 fruens
qescit i cogto. ¶ Ad a dci. q spes 7 fides s dispone doi
i uia ad gustu. carita a pfic fructu s prie. 7 id i gnu
sap sit mag intio pdicon q ei disponit. s3 pfic u fruy
¶ So q de qb3 s. Ue e q d ob s. q d Salon. audies sa sap

qo
Utr sap sit d oibz.

e 7 e. g e p auditu. cu g audit s p ea q s sig om. ut
d ph. u d oib ee sap. ¶ Jt u dr ph q sapies d q h re
sic e mag cogsce rem. h a e d q h. g u q sap n = dioz
tm. ¶ Jt i po meth u pone qsda diffinitioes sap ph.
ex qb3 u p hri q s de diuis tm. d e s arbitu mag
scire oia sapiete sic cue n s unuqq3 hnt scia ipoz.
g sapies e scie ee p pa n eiz rei. q illi g p se. 7 no
p unuqq3 suoz. q h = scire p actus. h at c intti no
diuis sic ob3 demostriis de qb3 s scie doctrinales. ¶ Jt
ph. arbitu oem sapiete cog difficilia. 7 n leuia
cog hoi. s at sap eet d ob3 metha. q p diffi
s cog hoi. eo q p ee 7 rem diffituua recedt a s 7 y
magi. p q h accip scia 7 uez n eet sap tm d diuis
q s ipe ds. ¶ Jt ph id. adh certiore 7 doctissim eaz
sapiete ee abitm cca oi scia. g u q nllo m sap sit
cca dina tm. q nllo ctioz modo osistit cca dia tm.
Si forte tu dicas q n l a scis accip sap. u a phis. 7 i
n tenet he rones. c e q au diffitioe data a phis si
uipit. cu e phs dicet q sap = dinaz 7 huanaz rez co
g. ubi d q s cog dioz tm. 7 u accipe i pte sigfica
tiois. ut ipe. Si ppt h dicat q sap = 7 d alus. c e qd
nlli gt assit dlcedie pfcti. n dioz. s. cu g sap s
gust di i donis sap n = n d diui. ¶ S. dci. q sap don So
n = n d diui. Ad o ob dci. q sap dr large 7 stricte.
large s dr a sape. stricte at dr a sape simil 7 a sapo
re. 7 p m = d. s. pticia. 7 s moral scia dr sap. 7 spe
clatia. 7 s diuisificat eu ph i s diffitioib. c n ipe dicet
sap q s sci ca e. 7 c sic = mt. 7 n q pp d. s3 a scie q
rut ppt ea. 7 h m sola dia scia = sap. 7 ppue q e s
pietate. u hitu = i p. d. p. li. h uolis. Sap a stricte
dr a sapore illi q sip = sapidu. 7 id no = n rei dic.

qo
Utr sap differat a scia 7 i tllcu.

7 id sap tm = dioz. ¶ Tcio q d diffia doi sap a sci
7 itllctu. U q q n diffat a scia. q d au q n = diffi
n q sap d etnis =. scia a d tepalib. h a diffa n = n inte
g u q inte n diffant. Jt int = hit cau s q diligim do

⁊ p̄m̄ ⁊ ds ē cāu ⁊ p̄mꝰ rōal' g
a filii vnꝰ ē rō b̄ꝰ sapie ⁊ q̄ ɔtēp
lam̄ bō ⁊ dispōim t̄p̄alia Jt̄
dr̄ infra q: intelc̄ ē d' ceatore ⁊ ci̊atis
⁊ sap̄ d' creatore tm̄. g° ur̄ q: intelc̄
⁊ sap̄ sunt dōa sic hit' gnalioꝛ ⁊
sp̄alioꝛ cogn̄ōis s; gn̄s ⁊ sp̄s nō
faciūt diūsas sp̄s q: gen' ē ī sp̄e
g° ur̄ q: intell'c donū ⁊ sap̄ nō di
ffāmt sic diūse sp̄s donoꝛ s
dr̄ q: sap̄ ē cogn̄ p gustū ⁊ g
tans in diis dīa in donis sūīc
s; intell's nō ē p gustū s; pōs ē lum̄
datū ad° ad cogn̄m di nēatis ill'
inqb; resultat ds p glām ⁊ ē spūl
ul' inq h; resultare p glām ul' g;
⁊ id ē lum̄ quo cogscim' gtuite
dispōs celestiū. ⁊ tndim' in dm̄
sic disponēte ⁊ iō pz q: intell's ⁊ sap̄
sic distīt. aslīa aū sic distīūt q:
sciā ē lum̄ dinū. ad opā ptin̄. ad
hanc uitā ⁊ iō dr̄ infra q: decz bn̄
usāi īme p̄ue ⁊ puse nacōis
ad p̄ g° dr̄ q: nō ē tm̄ mil' dīa q̄
q̄ ē rō cognus plum̄ facies gtūi. ⁊
q̄ plum̄ dispons opā intp̄e ad
a° dr̄ q: nō ē sile q: ī pxiō nō ē rō
dilēcōis n̄ ds ut s' dcm̄ ē. s; infa
pia lum̄ regs ē altiꝰ. rōis q̄ in
sciā ad a° dr̄ q: intell's nō ē d' cā
toꝛe p gustū s; ut iul' tm̄ redes ī
v̄m plum̄ eleuās ad ea inqb; ds
alti resultās q̄ ī uestigio ⁊ yma°
sic ē dispō p̄nioꝛ ī bitū spūalis sba
ꝛ. Sapia aū h; lum̄ q: fac sapis g
tū. ⁊ h̄ ē q: dr̄ auꝰ ap̄ ysay. intell's ē
q̄ ab oī ītimita carnāl uolupt coꝛ
da mūdāt ut p̄a intūdigēt ī fine
car' ē uolup̄s abeo ur̄ uocari ca
litas d' p̄mē actiutu dioꝛ inqb;
clāi resultat ds q̄ inhus q̄ cōtlia s
⁊ hoꝛe ē intell's ⁊ pea dirig̃ ad cātis
⁊ iō dr̄ ī lrā q: itells ē dicꝛ ⁊ spūlui
ēcātāꝛ bōꝛ ⁊ oīu bōꝛ affctōnū. quē ⁊
sp intell'r q: ē ī oppōitoꝛ ⁊ p altē lum̄
q̄ sic fides q: fides sip̄ assit tōito s; ī
tells ipm̄ inq; ī luūē incōi de in
q̄ d' sciā ⁊ q̄n duo. s. d' actib; ipī q̄
ēuuniant ī lrā ⁊ dōa ipī a ɔsilio ⁊ p
dn̄ ad p̄ accipiūt eaq̄ diūꝰ ī lrā
q̄ uīnt ī uīc q: iiij. actꝰ hāt sciā dr̄. n.
p̄ q: sciā ē cogn̄ rē huāꝛ g° dilc
uc huā vr̄ ē sciē ppe actꝰ Jt̄ dr̄
q: sciē tbuūt nō oīa q̄ sciri poss ab
hōe s; ea solu qb; fides salubrima. q̄
ad vam bītat' duc̄ gigit' nutrit ⁊ d' fn̄
dr̄ ⁊ robat' tal actꝰ elic̄ exl' q: dr̄ q:

Sc̄c̄ bn assignē
tur iiij act'
sciē

sciā ē ab stinē amal' aiū. ethē ex h; q: d'
ē dē plē. g° ⁊ uite ⁊ g̅ri rēfat ad sciā ⁊
iutas ad sapiām s' h; g° act' sciē e' cogit
cē. gtam hitis x°. ō x cē p ɔdiscēne
huāna. at accipē glr̄ pōib; q̄ ab hoc sat
poss ⁊ tē sciā id ē q: sapia at accipē p
hus q̄ ad hois uita ptint ⁊ tē id ē q: p
dn̄ ut ur̄ pt̄ sic sc̄ h; sapia ad dia ī
sciā ad huā s; sap̄ ī sc̄h; ad dia q: ipā ē
uꝰ q̄ ē d' diuis. s. fides g° sciā g° sciā ī sc̄
h; ad huā q: ipā ē uꝰ illa q̄ ē d' huāis. s. p
dn̄ q: x sap̄ id sit q: fides pbā pbat p
gg dnīc s' Job. meliōꝛ credib; p̄oꝛ sc̄
qnā dōꝛ nasc̄ sapia atq; p h' donū. s.
s. ples pt̄ q̄ p tcco nā sap̄ fides ē pp̄hu
attestante q: ait ī cdi. nō itll' Jo d' yp̄oc
tu dr̄. n. ī lrā q: illa sciā nō pollet fidel'
plimi q̄ius polleāt ipā fid g° v̄ q: nō sic
vm̄ q: in sinn. d. dicē q: hita vna hān oz
ē sciā don̄ nō hāt ab oib; Jt̄ ō d' ē actu
q: ē ab stinē amal' ⁊ prudn̄t ī ime p̄uc
⁊ puse nacōis ɔusāi h. n. q° prudn̄ sic ma
ipm̄ dcm̄ q: pōnē ɔusāi ē prudn̄ Jtē
ea q̄ spectāt ad huāicē x vna ad oracōe
ad orant ē dīte g° ur̄ q: hitu sciē hāt cog
ci sic dinitas g° nō ptint ad sciā Jt̄ q;
ē uni' hit' vni' sic act'. sp̄al' ⁊ sbal' q̄l' au
iiij. actꝰ dat dono sciē s° dr̄ q: sciā do
nīc lum̄ accepit ad° sip' ta uīt rōs opa
bī ptin̄ ad uitā ⁊ iō sc̄ h; ad prudn̄ sic
melioꝛ ⁊ pfēioꝛ hit' opab' ⁊ iō ī solūc
id q: q dā p's obicē utē ect sciā ɔplexoꝛ
ul' in ɔplexoꝛ ul' p̄n ul' ɔclusōnis qm̄
n' hoꝛ ē s; ē lum̄ sic fides ad cdib'. sip'
sili die ūtil ⁊ itl'. sb q̄ uīt dic rōs p
nos q̄ ptint ad mod opā uiuendi. sc̄
⁊ intcōe sic dr̄ q: zobē ⁊ itē ⁊ pie ⁊ ē
ad p̄ g° dr̄ q: ē tm̄ d' hus q̄ s opab' p
nos iz tn̄ ē pōn q: illa intīt rōib; uīt
huāni ⁊ accip̄ gnō cōs ab ill'. s; sciā nō
q: intīt illi diō q: illūat ad ɔusōm f rōs
dias ad a° dr̄ q: ille actꝰ nō ē pp̄us
sciē dnī. s; pōs q° ei p in s appatāz sic.
n. prudn̄ ut dr̄ tull. ī p d' officiis q̄daiō
appāt in sciaꝛ ⁊ sciēb ī ē in sciā dono ap
pati sciā sac sepīe p g° fides nutri exo
zando d' fendē dispn̄ ⁊ iō ille actꝰ appa
te q° nō ppe. ad id q: aū h' obiciebā
q: sap̄ id q: fides ⁊ sciā id q: prudn̄ dr̄ q:
nō vz q: dcm̄ gg nō intell'r ī pitio q:
sap̄ ⁊ fides s d' eisd ⁊ nō q: sit hit' uni ⁊
hita sciā ⁊ pru ē s d' eisd s; nō in rōe vna
ad id q: ō d' actu dr̄ q: a' regē prud ⁊ q̄
sciā ⁊ ad a° q̄ ad finē pxim q: pru p rōs
iuris huā ⁊ ad honestū sīm statuta ciu
itatū ⁊ plebiscita s; sciā p rōs dinas ad
sciam ɔusacōm ɔindāte se ad oīu ɔsciaꝛ

Utrum consilium sit donum.

bonum non propter actum suum quia honestum quod
est quod dicit quando prudenter consilium dicit quod ipse sui
in large prudenter sicut dicit apostolus providentes bona
non solum coram deo sed etiam coram hominibus. Ad quartum
quod dicit quod scientia non est de habitudine rerum non
et quod est reges incorporalis et potentiam diam
ponis virtutum. et ideo si habitualis consideret ut in
virtutum. Unde concedo quod est scientia sapor divinitatis et
pertinet ad sapientiam sicut probat obiectio sed hoc
quod ponitur non ut habere certis reges in operi
bus scientiatis et secundum quod statuit nobis legem in
te mirentur rebus nostris divinis. ad scientiam
et sic pertinet ad scientiam. et ita puto intelligit
augustinus. Ad ultimum dicendum quod ut patet ex
predictis unus solus actus est scientiae quod in rege
operibus scientiatis in mente puritate et possibile
nationis et ad hoc reducuntur tres. scilicet primus
tenus et quartus sed primus tangit spiritualem
in quibus recte quia in viis tamen non tamen
secundum modum regis quare recte bene consiliari
pro rebus nostris quae ordinatur ad virtute
scientiatis. quia ad rem pertinet et quartus
est perfecte exercitare sed secundus est non proprie
actus scientiae sed apparet. Secundo quaeritur
in quo differt scientia a consilio dono
quod dicitur differentia ipsi ad prudentiam in
habitum est. et ut hoc melius intelli
gatur introducatur quaestionem quam communiter
tur in textu de dono consilii et quaerit
in ista. Primo an sit donum et quid sit
et quis eius actus et qualiter distinguitur
a dono scientiae. Utrum autem quod ad primum non
est donum. quia omnia dona fuerunt in
christo consilium non fuit in christo ergo
non est donum. minor patet per antedicta et
sed probatur per damascenum qui dicit quod consi
lium ignorantis est. et christus nichil igno
ravit ergo etc. Item. Damascenus dicit quod consilium
est de dubiis de certis. non nemo consi
liatur. sed veritas autem non est adinven
tum per nos viam non datum in adin
ventum. ergo dona data sunt et in
adinventione. videtur quod consilium non sit donum.
Item consilium est praeceptum ut
dicit gregorius et ideo est cautela secundum
macrobium. et tullius. ergo consilium non videtur
differre a cautela. cautela autem est
quaedam condicio prudentiae virtutis secundum
illam partem ipsius quae est prudentia et providentia et
altiores virtutes ergo virtutes. Sed contra
quod consilium est donum ut habetur ab omnibus
sanctis. Ad id autem quod primo obicitur quod consi
lium de quo dicitur. scilicet adveniente et sic significat
plenitudinem luminis dirigentis mentibus
et sic fuit in christo et in christo est
et est in eodem hoc modo est donum. Unde et

ad quintum consilium et hoc est dubitationis negationis
et sic non fuit in christo nec est donum per hunc
modum per hoc patet etiam solutio ad sequens. Ad
aliud dicendum quod cautela est prope proprie insidi
as in impedientibus et pericula quae
possunt obicere. sed consilium est lumen dirigens
ad magis non periculosa ad quae non sufficit
tamen hoc sine spirituali adiutorio ut intuere
de omnia et dare pauperibus et huiusmodi quae in
sacra scriptura consilia vocantur. sicut patebit
in ultimo articulo huius quaestionis. Secundo
quaeritur quid sit consilium ad secundum videtur quod non sit
... vel excogitata tamen sed autem videtur vel
le quod consilium sit donum. datum est parte
ratione secundum autem primam diffinitionem videtur non esse
donum quia quae sunt coniungunt operabilia
per nos primum ex cogitata ratione
et hoc videtur facere prudentiam virtus quae
est pars prudentiae ergo videtur quod hoc non ... quae est
dono. Item secundum gregorium non respicit
nomen consilii ad aliud spirituale quia in
nibus operabilibus insidiatur perplexio
et hoc modo consilium esse de omnibus et sic
non videtur accipi in sacra scriptura in
qua consilia vocantur ea ad quae non ob
ligatur omnis. Ultimo quaeritur videtur hoc
quare vocatur consilium et non potius eminentia
eligendi nobis sicut secundum philosophum tertio ethicorum quod consi
lium eminentia est sciata nobis consilium aliquid qualis
quae agenda. Item sed unde. lo. primum consi
lium in scientiis tunc dicitur glo consilii. est
vere scientiis sed si variare scientias aut dei
secundum actum omni virtutis. ergo videtur quod consilium sit
regimen omnis virtutis et spiritualis scientiae. ergo non
recte tamen donum fortitudinis ut dicit sed
contra dicendum quod consilium generaliter accipitur pertinet
differentia actu illo per tamen spiritualis adaptatum
dono consilii ut dicatur excogitatio rationis
eorum in quibus indiget homo adiutorio
spirituali propter arduitatem eorum et ideo consilium
non est hoc de dubiis sed potius de arduo ad
quod propter difficultatem non omnis tenetur et ea non
intelligit dominus gregorius quia in arduo diffi
cultas magis insidiatur perplexio ideo in
digent in via adiutorio spirituali. Ad
aliud dicendum quod eminentia generaliter est de omnibus in factis
operationibus prudentia et ideo non potuit esse
nomen spiritualis doni sed consilium pertinet hoc
accipitur non est omnium sed eorum in quibus indiget
homo lumine spirituali dirigente et ideo est in
donum et quod est adveniente spiritu sancto et non acqui
rente ut per donum est. Ad aliud dicendum quod
consilium regitur in fortitudine donum fortitudinis autem
scientiis coniungitur omnibus modis. scilicet in spiritua
li ratione scientiarum et sic est ratione universali
generali. ut sit de fide scientiis quod

Quid sit consi
lium

Quare vo
catur consili
um

manere in utilibus et infirmioribus et sic est omnis humana
virtus generalis et necessaria licet maior consilii non p
ut largeat suum consilium pergit bono ferendo
recipiendo ex cogitatione istorum. Et non est de sa
fectionibus, servare ab impugnationibus fatigationes
et suadere et acceptioribus quibus difficile est resi
stere et hoc ex secundo est fortitudinis et regere est
consilii doni et sic patet secundo ad tertium. Tertio

Utrum actus consilii sit dirigere in arduis bonis

queritur de actu consilii et utrum ex predictis quod consi
lii sit dirigere in arduis. Ad quod tamen omnia videntur. Sed
omnis virtutis regimen divini sed dubium quod pre
cedit in ultimo. Contra ea quam dicunt consilia in
sacra scriptura nullum sit donum videtur quod secundum illu
at donum consilii nullum. Item dubium est quod bo
num sit facere ea quam dicunt consilia in sacra scrip
tura. Secundo pro antedictis facile est ista deter
minare quod actus consilii est in quo differt ab a
liis donis per lumen divinum in spiritualibus di
rigere in arduis bonis ad quod cogitatio et fa
do non sufficit. Et hoc per virtutis utile necessarie et da.
pau. Et inde ecc. i. oe. hos vero thesauros
et in eos centuplata non cognoscimus nisi per
lumen consilii doni. Ad argumentum dico quod non est
dubium quin sit bona sed magnum est utrum sit eli
genda quia non eleuant ad hoc quod utile sit
relinquere omnia non consilio dico et in consilio indi
get homo talibus per modum implendi eo
quod ardua sunt et ideo magis indiget pro capi
endo. Sed ad hoc videtur esse contra hoc quod dicit Gregorius in
moralibus dono consilii affluxu mentis ad
solicitudinis tristitiam et videtur quod contrario re
medio sit actus consilii doni. Ad hoc dico quod
Gregorius adaptat in vii dona vii operibus
et dono consilii competit est loco gratis dicen
dum ab arida et hoc non consilii actus est ille
appropriatus non propter hoc ut dicatur quod ad est tristi
re ad virtutem quarto ad solicitudinis virtutis quod so
licitas consistit principaliter in consiliis in quibus est perfectio
et est ea hoc propriis consilii. Quarto queritur in quo

Utrum consilium et scientia differant

differunt scientia et consilium cum utrumque sit de opera
bilibus. Videtur autem quod in nullo quia donum quod dicit in
ad meritum post perfecte cum ad actum sicut
dicit Damascenus quod in operibus consiliatur prius quod
inquirit et consiliatur deinde disponit et ordi
nat deinde eligit deinde iudicat deinde vult et
postea facit ipetrum ad opus in omnibus autem
talibus regulatur scientia ergo videtur quod consilium et scientia
non differant quia ad ea de quibus est id videtur hic
pars in est etc. ut inter cetera generales e
ffectus virtutes ut sunt voluntas et vo
luntas et consilium ergo videtur quod consilium respicit
opus omnis virtutis et in nullo regitur scientia
quia ad ea de quibus sunt non differunt scientia
et consilium. Sed contra sic se habent pietas
et fortitudo in exequendo in se habent scientia
et consilium in dirigendo sed pietas et fortitudo
non sunt de eisdem ergo scientia et consilium non di
rigunt de eisdem. Et hoc est concedendum quod dicit Damascenus
quod consilium est de magnis et parvis. Non enim
consiliantur et per nos operabiles. Unde dico quod sunt
magis ad quod non sufficiunt sibi ad iudicio
et ad quod non omnis tenentur. Et in hiis dirigit con
silium ut predictum est. Ad ea vero que in
contrarium obiciuntur una solutio quod consilium de dono
modus secundum generalem ordinem facientis cum per
missione operis et finis de consilio procede
re. Unde generalis dicit Salomon omnia fac cum
consilio et post factum non penitebit. Specialiter autem
consilium lumen distinguens magis gratia illu
ardorum elevatorum sicut in Iustitia homi
que solum ad statum perfectionis pertinent et hoc
modo consilium est speciale donum quod accipiunt
fideles. Alii sunt. Ut ut impleat consilia ut
ut possit implere si velit. Quinto in quo
dicit quod dicit in omnia declarat inter sapientiam et

Quomodo sit intellectus

est. Hic enim querendum est de dono intellectus et
quomodo ea quorum sit et de quibus sit et qualiter se habet
ad fidem et complexionem et quia sunt circa sunt.
Ad primum procedit sic dicit Augustinus in quadam homilia
de timore et postea. Intellectus nominatur quo
ab infirmitate carnis corda mundantur ut
purgata mente dirigantur in finem. Unde autem contra
hoc videtur fidei intellectus in actibus xv. fides
purificans corda eorum ergo fides puri
ficat corda a carnalibus voluptatibus. Item dicit Augustinus
quod mentem bonum opus facit et intentionem fi
des dirigit ergo et dirigit in finem ergo videtur
quod hoc dirigit fidei. Ultimo quia videtur
hoc videtur donum intellectus sit per modum complexionis
quod sic quod dicit Gregorius quod donum intellectus datur
est de auditis mentem illustrat audita.
Audita autem quadam complexione accipiuntur
ergo intellectus in quadam complexione consistit ut
videtur. Item sicut idem per se commovetur et ve
ritates dicit autoritas commovet ut in
tellectus fit. Sed vel an agone participat
agonia autem intellectus participat compositionem
etc. complexione ergo et intellectus in quadam complexio
ne consistit. Item dicit Dionysius quod non est possibile
nobis lucere divinum radium varietate sacrorum
velaminum circumvelatum. Hoc autem convelatio
est complexionis vel talem non sine compi
lacione ergo videtur quod si compositio intellectus. Sed
contra fides est simplex donum et eius perfectius
est quam fides ergo simplicius. Secundo dico quod
ut sunt dicta in quodam de dono sapientie quod
donum intellectus est simplex lumen sed quod de ultimis
in hiis que sunt et spiritualibus officiis et

actibus eorum. Ad id quod obicitur quod scriptum est de
quo data est per essentiam quia donum intellectus inundat cor
et aspectu reinigere non inundat in luce preceptorum
et eo in quo refulget veritas secundum magistrum clarius
quod speculum evangelium. fides autem non emundat non
a fantasticis erroribus. Ad aliud dicendum quod alius est
dirigit fides in fine et aliter intellectus donum fi
dei. videlicet dirigit operatorem per hoc quod ostendit necessarium et etiam
qui simpliciter est finis omnium bonorum. Sed intellectus dirigit
in lumine perfectionis videndo finem vel in se vel in bonis
et quoniam dirigit operatorem quod perfecta quia ut sit per modum
complacentie dicendum quod nullo modo sed potius est lumen fi
dei ut dictum est. Ad id quod obicitur quod intellectus ex
auditu sicut fides ex auditu quod ad donum in
tellectus vel visa per lumen intellectus donum sed non
generat ipsum lumen quia hoc intimius ab ipso.
de exterius generatur gratum faciens. unde illa complo
que est in adiectis sub dono est et non in ipso lu
ce in fide. preterea dicendum quod ad sensus quando intellectus
scripture que est anagogice inuat intellectum
ut elevetur sed non generat ipsum lumen per quod
unum ipsa spiritualia. per hunc modum loquitur dyonisius
tamen ista quod sub intellectu dono. Secundo queritur
de quibus est intellectus donum. et ut magister dicit quod est
de deo et de creaturis spiritualibus ut angelis et animabus et a
sensibilibus earum. si autem est de creaturis spiritualibus videtur esse
de deo in sua ymagine. et tunc videtur quod quandoque conti
de. Item sicut est de creatore tunc non videtur differre
a sapientie dono si forte dicas quod intellectus est de deo
ut de prima veritate. sapientia vero ut de bono. hoc videtur esse.
Sed contra quia si hoc esset tunc finis eius videretur esse in in
tellectu speculativo et non practico et sic non esset gratum
gratum faciens. Item augustinus in glossa super ad
... sic erugat se hoc animo etiam
diligere. amplectatur deum quem ad unum posse videre
deum quod tamen videri quod facie ad faciem in futuro. ad sic ideo
de omnibus videbatur esse spiritum in intellectum hunc gradum
in apertum. quia intellectus oculus mentis est. ex hac
causa quod intellectus donum sit cognitione dei et amore ap
lecti quod videtur quod in nullo differat a sapientia. Solutio dicendum
quod intellectus donum est de deo primo et de hiis in quibus re
lucet prima veritas et sicut concedo quod non accipitur deum
in per modum veritatis sive in luce. hec autem de creaturis spiritualibus per
hoc quod ymago solum et non est proprie in ypostasi sed potius
veritatis imagine ut in istis et nunc sed in futuro ut primi
illuminate et hoc est magis quam fides. Ad aliud dicendum quod
ex pluribus partibus differt a sapientia. Item ad
aliud dicendum quod non sequitur quia fides veritatis et tamen
quia tendit in operationem ut est fides. sic et intellectus
donum tendit in deum et accipitur ut sub bonum in deo
ut tamen et ideo donum intellectus habet rationem veritatis
ubi quod videtur generaliter accipere quia veritas que est finis
intellectus spectare super primum est. veritas absoluta a
re. hec autem veritas est finis inter accepta. et quia
boniuigi donum intellectus ad hoc de glossa. super in. xvi.

quod augustinus loquitur adeo donum ad bonum neque quia hec dona
sunt in tribus perfectiones quod hec nec tamen ad ap
tum eius et hec emundatio cordis et morum
sciendum est dispositio precedens actum doni intellectus et ideo
prius ad ipsum intellectum quia non donum est ut generaliter
intellectum. Ad id necesse est quod precedat ab amore
sed tamen ille amor non est causa nisi qua causa est generalis
motor in quo hoc ut dicendum expedit est. Sed hec haec
hoc modo causa non tamen differret a sapientia. quia sapientia est
generalis bonitatis intellectus est in complexione ut tamen.
Qualiter intellectus se habeat ad fidem et complacentiam — videtur quia qualiter se habeat ad fidem et complexionem quia
unum iam habitum est. scilicet qualiter se habeat ad fidem et id
querendum qualiter se habeat ad complexionem utrum quod
precedit finem et complexionem quia non intellectus non a
sentit nec complacet quod videtur quod precedat utrumque.
sed contra hoc videtur esse quod dicitur ysaias. nisi credideritis non in
telligetis quod fides precedit intellectum. Item augustinus
non velle quod complexio queratur intellectum quod si unum est
tertium et ipsa complexio precedit intellectum. Solutio dicendum quod est
quedam intellectus de hiis quod dicitur per sermonem et in hoc donum
sed precedit fidem et complexionem et est quedam intellectus mo
vens in luce accepto autem quod lumen est gratum
faciens et in est nobis perfectio intellectus nec quod fi
des vel complexio et ideo hoc in via generationis actus
sed non habet sacrificium et complexionem dico autem nec fi
sed in via generationis habet quia habet sicut in fundamento et non
actus sed post completum scilicet. Item ex hiis dictis autem patet hoc quod
tertio de duo donis de quibus non tractat magister. scilicet de do
no fortitudinis et pietatis. de dono fortitudinis que
runtur tria. scilicet quod sit et que et quod actum illius. et in
prima ratione qualiter differt a fortitudine virtute. Ad primum
sic unus fortitudinis est non tamen terrenas cupiditates
despiciens sed perennis ob lucra gradu autem dicitur
sic fortitudinis est dare confidentiam trepidanti. Item
de tocius xania. fortitudinis est ab omni tristitia evacuans
mortifera in quo dicitur sequestrare. Item gregorius super
opera vi. dierum sexto fortitudinis est mittendum et docet
fulgens quod per decem ob quod secundum macrobium hec
enim potius in virtute purgatoria autem quod donum. Item hoc potius
est ipsi dicendum est respiciens cupiditatis in quo dicitur temporalium
quod fortitudinis. Item hoc scilicet dare confidentiam trepidanti potius
nuncupatur longanimitas vel magnificentia quod doni.
propter hoc ipsum facit fortitudo in ergo ad hos non in
digent adiuvando alterum qui inuenitur scilicet dono fortitudinis
secundo dicitur. quia istud videtur magis competere gra
tuitis dantur que est dicta ab apostolo operatio virtutum.
xii. quod quod sit actus doni. Solutio dicendum quod hec
sunt dono fortitudinis et ad hec intellectus non dicitur
quod fortitudinis donum precipue respicit arduum
arduum autem et difficile et laboriosum differunt
quia arduum respicit elevatum ab habitu aquilanime
et ab eo quod sedant plures et ab eo quod ut finem
que est ex operis consequuntur plures. difficile
autem est quod excedit facultatem potentie non ... virtutum
sed laboriosum est quod inferet penam operanti vel

vel sustinendi illud. Virtus dono fortitudinis respicit arduum terribile consilium est. Quod tale arduum in reg[ula] consilio. Ad primum dicendum quod virtutes purgatorie vel purgati animi, ut Macrobius docet, sunt cupiditates vel iocunditates virtutum, sed non contrarias habent plures, quia plures sunt qui fugiunt preceptum. Sed fortitudinis pertinet ad arduum quod elevat super hoc quod faciunt plures, et super hoc iocunditatem. Sed contra: quod propter hoc male dicit Augustinus in mortificationem cupiditatis vel iocunditates, quia illi qui fugiunt preceptum non obliviscuntur mortificare iocunditatibus. Dicendum quod mortifice dicuntur quia disponunt ad mortem post receptionem veniali a quo animus fortius adstantium parvis ingalis. Ad aliud dicendum quod tempore in hoc modo reputantur iocunditates mortifice, sed post processum ad medium meliorem, et non paulolatim adaudiuntur que superexcedit. Ad aliud dicendum quod dicere considerantes equinocem... fortitudinis et speciebus eius, et dono fortitudinis, quia fortitudinis virtus est difficile et laboriosum et huius fortitudinis perfecte virtutis. Sed donum est arduum quod elevat animum ultra ea quibus sunt difficultates, et hoc non facit fortitudo vel virtus, sed post dimittit terris sed confortat ad sustinendum pro inveniendo fine. Unde ex hoc non habet amplius nisi quod fortitudo donum in eodem actu sustinendi vel aggrediendi sicut eorum fortitudine virtute, sed non per eandem rationem confortet. Ad aliud dicendum quod Gregorius loquitur appendendo dona propositis vi. dierum, ubi per dici quod in mercula et docet ostendunt altitudinem virtute, et non sunt fortius expletis consilia, non sicut actus, sed sicut signa.

Quis sit actus fortitudinis in via, et quis actus eius in patria. Videtur quod nullum habet differentem a fortitudine virtute, quia maximum periculum quod est per est fortitudo virtus, scilicet in morte illata. Cum igitur nec sit altius fortitudo donum non potest esse actus alius per rationem altitudinis sequitur a fortitudine virtute. In patria nullum videtur posse habere actum, quia non erunt ibi mortifere iocunditates ut dicebat Augustinus superius inducentem, ergo non erunt in sepulcro abitus. Item nullum est in periculum, ergo non erit necessarius habitus dans confidentiam in periculis. Item ut mutuicula non erunt ibi, quia sunt in infideles ut contrantur, ergo angustio non erit ibi. Item cum omnis fortitudo sit contra passiones illatas, in ea nullus inferiorum passiones vel quod in superfluat omnis fortitudo. Item fides ipsa ... quod sit in fine tunc in theca non manebit in patria, ergo multo fortius cum quiescunt ad finem, ergo in quo habito fine tales habitus evacuabuntur. Solutio. Dicendum quod donum habet actum proprium in via, licet non in ... consequatur est alium actum fortitudinis virtutis, quia sicut supra habitum est arduum elevans et abstrahens a quantitate quae non erit a consideratione mali, et actus in fortitudine dono. Et non alia ratione venit in periculum fortitudo donum et alia fortitudo virtus, quae virtus sustinet periculum quod necesse patitur vel a bono virtutis, sicut quod fides vel iustitia vel libertas patrie vel aliquid huiusmodi bonum gratie vel civium. Sed donum fortitudinis ex habundantia se offert statum in quo talia sepius contingunt in statum perfectionis consiliorum, sicut non ex eadem ratione confortat se ad vincendum, quia donum ex habundantia quia ipsum est status perfectionis quod sunt ... in quo taliter alium, id est super fortitudinem cedet, quasi stabit in ... Sed virtus confortat se ex bono virtutis necessarie ad salutem, sicut obiicitur quod per hoc non in perfecti sunt donum fortitudinis, ergo non habent unam gratiam gratum facientem huiusmodi. Dicendum quod hoc non est verum, nec sic credendum, quia perfecti habent tamen contrarium ... existentes habent habitum, etiam habent virtutes et habitus donorum, aliter enim perficientur adiectum, ut dictum est. Quia non imperfectus est habitus. Unde opera perfectionis perficere simul adiungit quod dictum est in patria. Dicendum quod ipsum per se non exactum alium manebit in patria per ... opus pugne qui reddit ad imperatore arma non ... feruntur, non quod contra imperatorem pugnet, tamen sed ut sic decorem ... precedentis pacatum manebit que

est firmissima adhesio eius bonis quod erit finis pugne et arduum quod aggressus est nullius in virtutis est ita insequi bonum quod postquam habitum est non sit per mansio illo. Sed sic tempestas delectat in dulcedine. Virtus fortitudo tenet firmiter arduum et hoc et donum et per modum virtutis ut dictum est, et per hoc patet quod dictum ad obiecta. Item quod tunc etiam determinatum est in quo differt a fortitudine virtute et actus in adhuc dicendum quod Augustinus in doctrina christiana, ubi dicit sic: quod surgat dum incipit ad fortitudinem ut in modo eius et etiam magis inde ut in virtute pulsitare et hunc ... quod non refrigescat caritas, sed tollere famem sitim iustitiae donec ad eius satietatem perveniatur ... in morte, et sic unum est. Ubi qui esurit et sitit, sicut quod ipse sa... habet et non dono fortitudinis nec virtutum non esse proprium, sed post non esse actus omnis virtutis quia nullus crucifigit modo per odium, sed omnium. Item quod secundum quicquid per dictum de hoc articulo iam dictum est in se. Ad aliud non aliud dicendum quod crucifigere se mundo dicitur duobus modis, scilicet in ... per ea in quibus est crucifixus ... secundum quod dicit Apostolus quod ad Galatas ... capitulo vi. et tunc sic est omnis virtutis dicitur et fortitudinis quantum per rationem et sic secundum quod dicitur altius pertinet ad opus perfectionis, quia magis pugna ... est crucifige, et sic proprie competit fortitudinis dono, quia plus implet quam tenetur, sicut et Christus fecit pro nobis. Secundum sitis et esuries iustitie accipitur per rationem iustitie generaliter tamen et sic non appropriatur dono. Vel per rationem sitis et famis, quia ex desiderio perpetue excitat difficultatem et hoc ... ut potest. Dicendum de sitim quod est uberrime et sic competit dono fortitudinis. Virtus duo dona adiuvant fortitudinem virtute, nam per quod consistit ... terribile timendum et quod timet timidi adiuvatur timoris dono, ut in experientia nec timet vel aggrediatur quia hoc est altius experte a illa qua audax audendi difficilia adiuvat dono fortitudinis ex firmitate adhesionis summi ardui quod vincit apprehendere et tenere. Et fortitudo virtus non attendit in bonum civile et hoc propter dominum sicut infusa. De in qua de pietatis dono et querimus, scilicet quid sit et quid actus eius in via et in patria. Et non videtur ... vel pietas et quod ... differat virtutis admiratione vel mansuetudine. Ad primum sic. Augustinus dicit omnis pietas proprie dei cultus intelligi solet, quam grece eusebiam vocant. Sed tamen erga parentes officiose haberi dicitur vel more autem vulgi hoc nomen et inopibus nimium frequentatur quod ego arbitror evenisse quia hoc fieri deus precipit maxime ei que sibi prae ceteris placere testatur ipsum in ... Iob dicens quod pietas est que docet opera misericordie. Item Tullius autem ... in rethorica dicit quod pietas est benivolentia in parentes. Contra dicendum per differentias, quia illa in ponente pietatem idem esse cum ... unde quod non nulla est donum pietatis sicut dicit cultus dei erit idem quod latria et constat quod pietatis donum non est latria quod sic probatur pietas exequitur hoc quod scientia donum docet. Sed a docet bene conversari in medio perverse et perverse nationis, ergo pietas bene vivit in opere ad proximum, cultura est in opere ad deum. Item hoc quod dicitur quod per illa officiose in parentes vel inde contradicit eo quod dicit Tullius quod pietas est benivolentia in parentes. Sed hoc non in competere dono pietatis, quia donum pietatis respicit consilium ... perfectionis est, quod dona sunt amplius perfectionis quam virtutes sed pietas hoc modo dicta est virtus et species iustitie illius, ut dicit philosophus, ergo pietas donum est amplius perfectionis quam pietas hoc modo dicta. Ergo ut quod non sit benivolentia in parentes. Item non dicitur assignatione qua inducit Augustinus dicens quod more vulgi ... vi. quod nomen pietatis magis frequentetur inopibus ... consuetudinis qua inopibus misericordie, quia ... super Iob ... dicit glossa quod pietas pertinet ad mansuetudinem, ergo ... mansuetudo et misericordia sunt ... videtur esse ... mansuetudinis qua misericordie. Dicendum quod pietas dicitur talis mors, et quod est in genere virtutis sunt in genere doni.

ceteris modis dr pro pius et pietas vel ex eo quod potest unu
modum quo dr pie. et alium modum est supposita magistri
ad illum. potest igitur dici quod pietas proprie est benivolus in
ymaginem dei prout est ymago dei. huic autem misericordia autem
non inclinat affectum apte ex eius aquo est hec illa. et sic
magister fecit pietas mestr. et sic est magna virtutis
latrie. et s. hu. hoc modo dr proprie quia ex eo est id
benivolus in omnibus aliis modis in quibus inclinatur
affectus ad ymaginem desiderium ab eterni dio et hoc est non s.
quod inclinatur. est non. et sic est benivolus. impendens. et
est item virtus et species iustitie non. a generali ferv in ymaginem
prima que est quod et sic proprie donum est et est benivolus ymaginis
dei incitum vol. et docet bene se habere ad
illam a fratris in ymagine prout est quieta non in
se. aqua cedatur quod. misericordia. et sic pietas efficitur
contra opera misericordie et differentia tamen. quia misericordia habet rationem operum.
miseria aliena. pietas a ymagine. et quietatur
ad miseriam. quod consistit eum tamen misericordie. dd. g. ad primum
quod iam patet solo quia actus sunt in pietate lar
ge. ignitate quod pro pius et positus dr de multis et pro
hoc ad oia patet solo per ultimum et ad primum dicendum quod pie
tas duo habet in se. s. benivolus. et id quod est actus ipsi
et ex parte boni est ad mansuetudinem. et non intendit glo. quod
sit mansuetudo formaliter sed quia ordinetur ad
eam per similitudinem affectus quod benivolus contra omnis
non exasperatur nec ira ut rancore temptatur eius
actus a pietatis quod est bonum impendere ymagini
proprie. est contra indigentiam ymaginis. et sic quo admi
est quod opera misericordie. et sic non prohibet. quod quo ad diversa
ad diversa bitudines ordinetur. secundo quod dictu eius
in via et in patria. non autem. actus ex ut sit inductus.
. s. colere deum. et honorare parentes. benefacere omnibus
insistere operibus misericordie. ergo non quod ipsum non sit donum
unum. contra iob. xxxi. sup. si despexi paupere.
dicit glo. quod fuit opinii pietatis. apparam item
plus non qua notitia valet. ergo non quod proprius ei
actus sit insistere operibus misericordie. contra thi. iiii. sup
pietas ad omnia utilis promissionem habens vite. que nunc
est et future. dr glo. quod omnis summa discipline christiane
in misericordia et pietate. et non ibi distinguit actus
unum. ab actu altius. ergo non quod subvenire pauperibus est
ei actus. huic autem dr. inlu. de doc. x. et id est in glo.
sup. in. vii. pietas est honorare sacra. non contradicere scripture.
sive intellecte. sive non intellecte. ergo non quod non
sit actus ei. primum intendere operibus misericordie. contra aug.
in sermone quodam. de tri. secundo gradu. ostendit
ad pietatem ut non resistatur novit dr. et in s
modis ei. si prius non capiat nec ingubrnato
ne aut ire offendi dicitur. est plane accipiat quod pri
vata nostris non exposcat. ex hoc accipi quod pietatis
actus est unum. quo gubernat domus mundum. est plani
dantur si contra nominum nostre. contra non quod non hoc sit
actus ei. dicit. n. gg. quod scientia docet et pietas exe
quitur. ergo ille est eius actus. que docet scientia. scientia
sed actum est quod scientia habet tres actus. s. defendere
scripturam et scire bene conversari. in medio. pravis. et pravis natione.
et scire distribuere temporalia. ergo non quod illa proprio modo
exequente sit pietas. contra quod hoc ultimum videtur
in eo ecce. sed tamen sic scientia habet unum principale per quod est in omnibus
habentibus dona. s. scire bene in temporalibus ad conversandum
in medio pravis. et pravis. natione. ita pietas habet unum. que est benivo
lentia et fine que lactatur bonum operare et facere omnibus ymagine
dei insignitis. ad id ergo quod o. dd. quod illi actus sunt pi
etatis. prout ipsa modo dr sed prout donum permiscetur
est mansuetudine. et misericordia. ut prius dictum est. et non ac
tus ipsius ab illorum actibus non separatur. et quo ad hoc in
telligitur illa glo. sup. iob. quia pietas et misericordia non
differunt. non quia pietas respicit miseriam prout ymaginem
habet. sed unam miseriam. vel ut magis proprie dicatur pietas
respicit unum ymaginis. misericordia et una est. misericordia in ymaginem
magine. et non etiam duplice promissionem habet vite.
que nunc per sublevationem miserie proximorum. et future
per reverentiam ymaginis. contra ad argumentum dd. quod honorare sacra
accidit pietati ex illa parte qua ipsa est cultus et refert
ymagine adexr. sed non contradicere et minuere accidit ex duplici
parte. s. in quantum attingit exemplar et ymaginem per benivolum coniugitur
mansuetudini. cui proprium est non offendi in his que
contingunt contra voluntatem privatam. sed cohitis deum est non accu
pere sensum proprium in scriptura. sed honorare est quod promul
gant doctores sunt tamen qui dicunt quod ille actus qui est
non accipere sensum proprium. reducere ad actum scientie donum que
descenditur fides. et non quod est dr quod pietas non accipit
sensum proprium. intelligitur dicetur pretica. non in
mutatur inope sed venatur scripturam implendo
proposito ex benivolo. quod habet ad scientiam. contra ad ultimum patet solo. ad hoc
autem quod ultius posset quis. que actum habebit in patria. dd.
quod illum qui est gaudere in bonis ymaginis dei. in quantum
est ymago. ille. n. primo duplex relinquitur ex
illo qui est vie. s. facere vel impedire patrem corporum.
boni. insignito per ymaginem. contra tertio quod utrum sit unum in
specie. autem plura non. autem quod plura. quod quod actum enumerati non possit redua
in unum. ergo non quod contra predicta secundum illi actus sunt pieta
tis. quod pietas non sit specie una. contra solo dicitur quidam quod
pietas non est specie una per inducta ubi scientia et spe
per ubi agitur postea super de x. de et. sed alii dd. quod pie
tas donum specie unum est. sed non pietas formaliter autem. misericordia. ut
prius habitum est. et dd. ad argumentum. quod pietas donum habet in
actu principale et finalem sibi que est impendere bonum insignito
per ymaginem dei. alii autem sunt non principales per que coniugitur aliis
habitibus. et quibus habet autem similitudinem. contra quarto et ultimo
quod qualiter differat a mansuetudine et misericordia. non autem a mansuetudine
non differre. quia glo. in. v. et sexto reduco ad man
suetudinem et misericordia. ut a mansuetudine non differre. ergo
pietas est mansuetudo vel misericordia. est v. non non differt a misericordia
quod glo. i. thi. iiii. reducit ad misericordiam et similiter iob. ii. et ille
glo. supponitur. nec hic orat eius iterare. glo. facile est
videre. ad hec primum predicta. quia glo. non intendit
quod pietas sit misericordia. vel misericordia. sed quod habet affinitatem
cum eis. cum. n. duo sunt constitutive pietatis. s.
benivolus. per quam diffinitur ex parte affectus quod infert et bonis
que est proprie. proprie in multa miseriis ex quibus est indigentia
ut unietur. ex parte affectus accedit ad misericordiam vel
mansuetudinem cui est benivole affici. co quod et proprio
in viris. ex parte autem affectus suo opis coniugitur misericordie
cum tamen substantialiter disiuncta sit ab utraque.
non per quod ipsa problematice dicta sunt. facile est videre.

Quod sit actus pietatis

Quod pietas sit una species

So.

Utrum pietas differat a mansuetudine et misericordia

So.

So.

Solet autem queri utrum virtutes insint sibi connexe et videtur hic de contraria opinione contentum de virtutibus infusis quia hic agit de comparatione harum virtutum ad invicem. Et dividitur in tres partes secundum triplicem comparationem in qua prima agit de virtutum connexione. In secunda querit utrum virtute sint virtutes et necessario sint pares et hec in magistro i. utrum non propter omnis qui presideat. Inter agit de relatione earum ad alias ad opera preceptorum ibi: Cumque enim sint duo precepta caritatis. Incidit autem triplex questio circa primam partem istius distinctionis. Primo nunc queritur utrum virtutes politice connexe sint et si non sint connexe politice queritur secundo utrum theologice necessario sint connexe. Tertio si sint connexe theologice utrum et vicia vel peccata sint vel non. Ad primum obicitur sic dicit Bernardus in prologo de consideratione ad Eugenium libro i.: Adiutorium est suavissimum quoddam conceptum complexum quia virtutum atque alterum pendet ex altero sic hoc loco vides fortitudinem inventam esse prudentiam nec fortitudinem esse quamlibet ausum quod non peperit prudentia. Ergo videtur quod virtutes sint connexe. Item Bernardus idem: medium inter virtute iustitie querit, prudentia invenit, vendicat fortitudo, temperantia possidet. Cum ergo hec necessaria sint in qualibet virtute, videtur politice virtutes esse connexe. Item secundum dicit esse quod bene fit fortiter fit et temperate ergo in quolibet opere virtutis concurrunt iiii virtutes et non possunt concurrere ad opus nisi sint in se connexe operantes ergo sunt connexe. Item Tullius: si unam de virtutibus tuis amisisti potes dicere simpliciter tua est salva. Si autem unam de virtutibus amisisti nullam te habere necesse est confitearis ergo habita una habentur omnes et amissa una amittuntur omnes. Item Ieronimus ad Palmachium: iiii virtutes describunt stoyci ita sibi esse annexas et mutuo coherentes ut qui unam non habuerit omnibus careat et qui unam habuerit omnes habeat. Item Augustinus ad Ieronimum in iiii epistola: falsum quod perfectiorem hominem nolle omnem habere sapientiam. Sed constat solum esse perfectis convenit esse sapientem. Ergo videtur quod secundum Augustinum et perfectiores et perfectus sit omnino sapiens non autem est omnino sapiens nisi sit sapiens secundum omnem virtutem. ergo ipse habet omnem virtutem. Ad idem videtur esse id sic sicut se habent potentie ad potentiam ita habitus potentie ad habitum. sed inferiores potentie quas partes anime dicunt sic concupiscibilis et irascibilis non sunt ordinate per se nisi per rationem ergo habitus perficientes eas non erunt perfecti sine habitibus perficientibus rationem. habitus autem inferiorum sunt temperantia et fortitudo et habitus rationis sunt prudentia et iustitia ergo temperantia et fortitudo sunt connexe iustitie et prudentie. Item prudentia est virtus circa quas adiuvat ab his quibus impeditur sagaciter eligens non autem eligit iustitiam nisi iuste vel temperantiam vel fortitudinem ergo prudentia non est sine illis et e converso nec ille sine ista ergo connexe sunt virtutes. Item esse difficile est omnis virtutis difficile autem vendicat sibi fortitudo. ergo fortitudo exigitur in qualibet opere virtutis. Item scire eligere exigitur in qualibet opere virtutis et hoc est prudentie ergo prudentia requiritur in quolibet opere virtutis. Similiter cum opus cuiuslibet virtutis sit inter superfluum et diminutum requiritur temperantia et cum opus virtutis sit ut debitum reddatur adest iustitia. ergo videtur quod omnes connexe sunt in quolibet opere virtutis. Item qui castus est virtutem habet sed qui castitatem habet castus est. ergo qui virtutem habet virtuosus est. ergo non est viciosus. Item omnis qui castitatem habet non est viciosus sed viciosus est aliquis ab uno vicio ergo nullum vicium inest ei qui habet castitatem. ergo nec eius opposita vicia que sunt singulis virtutibus ergo qui castitatem habet omnes virtutes habet ergo connexe sunt virtutes. Sed contra Augustinus dicit ad Ieronimum quod non est divina sententia que dicit quod qui habet unam habet omnes. ergo videtur quod non necessario est una. Item politice virtutes generantur

ex actibus. actus autem divisi sunt et divisim acquiruntur. ergo et divisim generantur ex illis. ergo videtur quod non necessario sunt connexe virtutes. Item aliquis in opere est castus et avarus sed ab actibus similibus similes habitus relinquuntur ergo manebit ei habitus castitatis et avaritie. sed cum habitu avaritie non potest inesse liberalitas. ergo habens castitatem non necessario habet liberalitatem. non ergo qui habet unam habet omnes.

Solutio. dicendum quod inter philosophos sunt contrarie opiniones. habuerunt quidam. nam dicebant quod operationes non generant virtutes sed tamen disponunt animam ad suscipiendum virtutes datas a diis separatis in sapiente. scilicet per iiii affectiones scilicet timorem spem gaudium et tristitiam. sed per rationem dicebat quod hos affectus ordinari manet in sapiente in collatione virtutis sed non perturbacio sive tristitia que non cadit in sapientem et hec fuit opinio stoicorum et accipiebant rationem virtutis secundum quod est ultimum dicitur vel de potentia. et non dicebant prudentem quem secundum quid prudens est nec esse prudentem simpliciter quo ad actum omnis virtutis et ideo dicebant isti quod habita una habentur omnes. et ratio eorum potissima fuit hec quia omnis virtus vel est ratio vel cum ratione. unde omnis virtus perfectio rationis est. non est autem perfecta ratio nisi prout competit sapienti esse ordinare et non ordinari nisi sic perfectio in se et subditis viribus hec autem non est nisi prout est una sed per virtutem omnem et ideo dicebant oportere adesse omnem virtutem ad perfectionem sapientis. eum autem qui non est sapiens sed ex hac in opere alicuius virtutis dicebat esse in dispositione et nullam virtutem habere eo quod opera non generant virtutes sed dantur ab intelligentiis que sunt substantie separate et hec acceptio est ex verbis Augustini superinductis ubi dicit quod stoyci philosophi volebant omnes virtutes habere sed perfectum tantum et quia Augustinus hanc sententiam non approbat ideo aliter dicendum est secundum Aristotelem in ethicis scilicet quod politice virtutes generantur ab operibus sive sint consuetudinales vel experimento et tempore sive sint intellectuales et quia generativa connexa non sunt ideo nec virtutes necessario connexionem habent ad omnes et prima ductorum est una solo scilicet quod quedam sunt generales actus virtutum per quos non distinguuntur et quo ad illos aliquid est in qualibet virtute. verbi gratia hoc eligere est in qualibet sed hoc non est proprium sed difficile est in qualibet sed non est proprium fortitudinis sed proprie difficile secundum quod est in passione illata secundum similitudinem tactus sicut modus inter superfluum et diminutum est in qualibet sed hoc non est proprium temperantie sed proprie modus in passionum intellectarum circa delectabilia gustus et tactus et quod est subtilis virtutis non est de virtute iustitie sed potius ordinata. ad proprium secundum illud vel postremum dicendum ergo quod conceptus est inventus quo ad id quod generaliter circuit omne opus sed habito non necessario habent virtutes in speciali quia hoc non est virtutis alicuius secundum speciem nisi ad operationem sed hoc dicitur prout in mente ita et per speciem propriam rationem accipiat virtus hec vel illa.

Ad id quod obicitur per rationem dicendum quod hoc verum est quod habitus rationis regit habitum irascibilis et concupiscibilis. sed pro regimine potentiam et ex hoc non sequitur quia habita una habetur alia. verbi gratia quidam castus est habet prudentiam quo ad electionem eius quod exigitur ad castitatem sed non prudentiam simpliciter et de fortitudine quando vel habet secundum quod ipse fortitudo accipitur. Ad aliud dicendum quod prudentia potest haberi secundum quid in una quaque divisa sed non sequitur quod habita alia illarum habeatur simpliciter vel et quod habita una alie habeantur quia nulli sunt prudentes eorum operantes. Ad aliud dicendum quod difficile est in opere virtutis in genere non est proprie fortitudinis et temperantie sed secundum quod et per appropriationem et ideo non oportet quod proprie habeantur simpliciter sed habentur secundum quid tantum. Ad ultimum dicendum quod habet castitatem est castus sed non sequitur quod sit virtuosus quia virtuosus dicitur plus quam genus castitatis scilicet plenitudinem que non inest nisi participatione omnis speciei unde non est ibi processus a specie ad genus tantum sed a specie

virtuti ad virtutem generis cum accidit quod est plenitudo participationis cum omnibus speciebus et ideo non valet argumentum sicut nec hic iste est bonus et ipse participat aliquid secundum quamlibet speciem.

Utrum virtutes simul sint connexe

Secundo quaeritur utrum virtutes sint connexe. Videtur autem quod sic per Philosophum .n. unde perfectio dicitur perfectum .n. quod est anima non est sine partibus illius in una specie virtutis ergo perfectio quae est gratia non est sine virtutibus virtutis in specie gratiae. Item non est conventio Christi ad Belial ergo non potest simul esse vas diaboli et vas Dei sed per virtutem charitatis informatam gratia est aliquis vas Dei et tamen plus ergo ipse non est vas diaboli. Sed per quodlibet vicium esset vas diaboli ergo nullum vicium habet sed vicia non expelluntur nisi per virtutes oppositas ergo ipse habet omnem virtutem qui habet unam gratiam informantem. Item cum dicitur quod ipsum est ad veniam spectat veniam ergo qui veniam accipit peccati per unam virtutem expellentem ergo qui habet unam habet omnes ergo qui habet caritatem habet perfectionem ab initio. Item habet omne id quo potest vivi. Sed hoc est quaelibet virtus ergo ipse habet modo quam citharam consonabit dicit glossa cithara sonum consonantem non emittit si corda rupta fuerit sic spiritualiter veniente prophetae si una virtutum defuerit dulce melos non resonabit ergo oportet adesse. Item Jacobi .ii. qui offendit in uno factus est omnium reus ergo ab oppositis qui habet unam habet omnes. Item secundum illud Exodi dicit glossa aperte totum ut qui unam habet omnes habeat et qui una caret omnibus careat. Sed contra si quis unam habet habet omnes intelligitur secundum statum puri maturis et adultis non est ergo quia innocens habet caritatem et non habet pacientiam. Item habens caritatem necessario habet virginitatem quia habet caritatem et si dicitur caret quod virginitas dicitur virtute cum statu et virtus sit in tali statu habere potest. Obiicitur adhuc de perseverantia sine qua non est salus et constat quod qui habet caritatem non necessario habet perseverantiam. Item adhuc o. est quia innocens non habens caritatem non habet temperantiam non ergo qui habet unam habet omnes. Item nos videmus expresse quod qui habet fidem et spem non necessario habet caritatem. Non ergo qui habet unam habet omnes. Item crescente caritate decrescit timor. Hic et sicut supra probatum est in illa ergo timor emittitur et est virtus sed quod virtus generaliter accipitur non ergo qui habet unam necessario habet omnes. Item de quolibet sancto legitur quod non est inventus similis illi. Hoc autem non potest intelligi secundum dona corporis vel huiusmodi ergo refertur ad virtutes ergo quilibet sanctus habet virtutem quam non habet alius non ergo qui habet unam habet omnes. Ergo dicendum quod virtutes fortiter et in tribus sunt connexe sicut in quod una habita habentur omnes. Hoc autem connexionis est quod sunt radix principium et principaliter est ergo quia est totum possibile ad virtutes et ideo sicut totum possibile perfectio consistit in omnibus partibus sic sunt simul et toto virtutis qualitate autem hoc sic et qualiter ergo distat dicitur Augustinus quia in 6. libro de trinitate .xxvi. et .xxvii. adhuc ergo quod habet perfecte gratiam sit in essentia animae et potentias eius quod virtus omnis magis infundatur. Secunda vero est ex caritate quae est forma omnis virtutis mentis nutritiva et adhuc quod fortitudinem proponit forte est quod omnis infundat cum ipsa et hoc est quod sit quod caritas sit forma et finis virtutum sed in tractatu de caritate notum est. Tertio vero connexionis est tacta in obiectione et hoc est equalitas scilicet virtutis quae non permittit mentem ad vicium et est vicium non expellatur totaliter nisi per virtutem oppositam ergo tunc omnes virtutes huius virtus planum est unde ad obiecta tertio dicendum .n. ad primum quod qui habet unam habet omnes secundum habitum quod esse est et quod perfectionis mentis est et quod adhuc dicit virtus fides quae virtute cognitionis quae perfectio est in fide et virtute operationum quae perfectio virtus spei. Ad aliud dicendum quod primum dicit virtutes quae modo

ad distinctionem peccati est accidit quod est dolor commissi unquam ad specialem actum est innocentie et ab hac accidit importat non proprie et ideo privationem non dicit habere sed habet speciem virtutis proprie. Ad aliud dicendum quod virginitas connotat statum cum actu ex parte corporis non est necesse vel actus ad esse est qualibet virtute sed aliquid virtus. Ad aliud dicendum quod perseverantia dicitur dupliciter propositum perseverandi et habitus motus ad perseverandum et ille habet cum qualibet virtute aliud dicitur perseverans confirmatio in bono secundum actum et hoc non datur nisi multo de virtute et ideo illud non est virtus sed donum in fine addatum et hoc non necesse est simul habere cum qualibet virtute. Ad aliud dicendum quod intelligitur de virtutibus formatis non informibus fides autem et spes quas sine caritate habent sunt informes non informate. Ad aliud dicendum quod crescente caritate decrescit ipse timor sed timorem donum timoris proprie in sollicitudine servili et hoc quod est sit in quod iniquo de timore virtuti est. Ad ultimum dicendum quod dicitur quantum ad usum et non quantum ad habitum virtutis vel secundum quosdam per donum gratiae gratis dati et non gratum facientis. Sed per solo probabile est et magis competens dictis sanctorum.

Utrum vicia sint connexa

Tertio quaeritur utrum vicia sint connexa sicut virtutes. Videtur autem quod sic quia sicut opera bona et virtutes radicem habent caritatem ita mala habent libidinem ex qua oriuntur ergo sicut virtutes connexe sunt et hoc propter radicem libidinis. Item si inest alicui vicium nulla virtutum inest ergo inest privatio omnis virtutis sed vicium non aliquid est nisi privatio virtutis ergo illi cui inest generaliter privatio omnis virtutis illi inest generaliter omne vicium ergo qui habet unum vicium habet generaliter omne vicium ergo vicia sunt connexa sicut et virtutes. Item qui offendit in uno factus est omnium reus non autem reus est nisi per vicia opposita omnibus ergo inest ei omne vicium ergo sunt connexa ut videtur. Item si inest alicui virtus et ad vicium sic esset aliquis bonus et malus hoc autem esse non potest ergo qui malus est ubique malus est. Non secundum quodlibet vicium ergo habet quodlibet vicium ergo sunt connexa. Sed contra si connexa sunt vicia ergo infunduntur aliquo uno in cuius quod falsum est quia non infunduntur secundum quod communiter dicitur. Item nullum vicium est quod non consistat ab operibus nostris sed opera nostra sunt diversa ergo et vicia non ergo habito habent omnia et quod adhuc facile est obiicere sufficiat quod obiectum est. Solutio dicendum quod vicia quaecumque non sunt connexa propter causam quae tacta est in ultima obiectione quia scilicet causantur ab operibus diversis quod uno habito non habetur reliquum et ideo nec vicia relicta excluduntur sed sunt convicta nunquam uno in homine inhereat aliud. Ad primum est dicendum quod libido non est universalis quae est in viciis sed posset distingui super obiecta de libidine quae dicitur secundum rationem sed non sic est de caritate quia caritas est amor summi boni quod semper unum est et ideo est unus quia amet et ideo unit in se virtutes. Ad aliud dicendum quod nulla virtutum forma inest per gratiam inest ei aliquid est unum vicium sed cum dicitur quod iste privatur omni virtute dicendum quod duplex est privatio scilicet et in natura quoniam .n. privatio non fundatur nisi in illo et ab simili formam. Sic est in specialibus formis quam uni forma privatur et absentia facit mutationem eius aliam dat in alia forma sic si dicamus ex non homine fit homo signum privationis non homo quod significat privationem specialem privatis sine forma et non formam contrariam habitam cum autem dicimus ex non albo fit album signum privationis non album nigrum vel medium quod operatur ad album et nigrum et tunc privatio ponit formam contrariam. Ita dicimus illum esse privatum virtute privata. Ideo quod tamen non supponitur vicia contraria. Sed in modum secundum quod ex illa illi privatio non potest inesse quod infectum vicia quia illa privatio non ponit vicium sed secundum naturam non habens virtutem.

Ad aliud dicendum quod qui offendit in uno reus est quo ad penam damnationis non quantum ad virtutis reatum vel penas sensibiles si amittit

virtute obtinere omnium preceptorum. Sed veteres sancti unde ex hoc ponunt connexionem virtutum, ut dictum est, et ideo non omnia vitia esse connexa. Ad aliud dicendum quod nulla fortitudo in mente ei qui vivit peccatum, et ideo simpliciter est malus, sed non propter hoc oportet inesse omnium virtutum contrarium, licet spiritum et hanc causam alligata est. Deinde queritur de hoc quod dicitur ibi. Utrum non potest quis omnes possideat virtutes.

utrum virtutes sint equales

Inquiritur autem hic duo dubia circa partem istam, quia primo est si forte virtutes sint pares et equales, secundo utrum intensa una intendatur alia. Ad primum sic videtur, quia cardinales sunt pares, ergo multo magis theologice. Item secundum Bernardum est quod fides spes caritas opus sunt equalia, ergo et alie virtutes. Item summa virtutum est fortitudo vel melior aliquo modo habere, unam meliorem facit hominem et magis merentem quam aliam; ergo ideo bonum et meliorem et magis et minus dignum una ceterum, quod est inconveniens; ergo videtur quod virtutes sint pares. Item omnes simul infunduntur; si autem non pares essent quam infunduntur, oporteret quod in mentem habet una super aliam, aut esset ex parte efficientis aut ex parte subiecti. Aut ex parte cuius infunduntur, constat autem quod non ex parte efficientis, quia deus qui est causa efficiens virtutis infuse equaliter se habet ad virtutes quas simul infundit; ergo quantam causat unam, tantam causat et alteram. Item si ex parte subiecti esset, inventum contingit sic subiecto confirmari quod similiter est. Si autem ex parte generis, oporteret quod ideo haberet magis gratiam secundum unam virtutem quam secundum aliam, et sic esset magis et minus gratus secundum diversas partes anime, et hoc ridiculum est, quia deus equaliter gratificat omnes partes anime eius. Sed contra hoc est quod sanctus Bernardus dicit xxxv., quia nulli possit fides et non scientia et tantum scientia et donum, et ut generaliter supra nomine virtutis ergo virtutes non sunt equales vel pares. Item I. Cor. xiii. Maior autem manet fides spes caritas, caritas maior aliquo bono est caritas; ergo non est equalis aliis. Solutio. Dicendum quod virtutes pares sunt in esse et in forma, in genere medium quia simplices sunt in eodem genere simpliciter, et unaquaque gratia in hoc eodem. In forma autem gratie quia genus gratiarum faciens equales informat omnes. Sed in aliis eorum virtutum continuitatibus sunt inequales, et propter hoc est dignitate quia caritas eo quod non exceedit maior est omnibus et dignior; secundum generalitatem forme et finis et efficientis sic etiam caritas est maior, quia ipsa generaliter movet in opere meritorio quod non facit aliqua virtus, et ipsa est forma et finis virtutum, et quo ad hoc est maior. Ceterum in iudicio in subiecto quia ad hoc operatur dispositionem ad opus, et opus omnium non est equaliter frequens, et ideo unaquaque frequentia in opere est magis iudicata quam alia. Contrariorum modo est, quia non oportet ut virtutes que equales magis secundum esse insint et equaliter secundum usum. Ad primum ergo dicendum quod hic intelligitur quo ad usum. Ad aliud dicendum quod intelligitur quo ad dignitatem, et sic patet solutio ad totum.

utrum intensa una virtute intendantur omnes

Secundo queritur utrum una intensa omnes intendantur, et videtur quod sic. Dicit enim quod una intensa alia non intendatur, tunc possent virtutes esse impares, et hoc est contra sanctum probatum; ergo necesse est quod una intensa non intendatur alia. Item intensio virtutum non est nisi per intrinsecum gratie, sed gratia est in singulis virtutibus; ergo equaliter intenduntur in singulis. Item virtus non intenditur nisi ad quod per motum quo ad hoc perficitur omnis actus meritorios equaliter et omnium virtutum; ergo cum esse intensiones equaliter se habent ad virtutes omnes, equaliter intenduntur virtutes.

Item sicut coniunctionem gratie et propter hoc virtutem caritatis necesse est ut una habita habeantur omnes, propter easdem causas videtur esse necessarium ut una intensa intendantur omnes. Item augustinus in vii. de trinitate: virtutes que sunt in animo sunt licet diverse singulis modis intelliguntur tamen ab invicem non separantur; sed secundum equales sunt, ergo una intensa necesse est et alias intendi, quia aliter fierent inequales. Sed contra intensio videtur esse ex opere, et non est equaliter opus omnium; ergo non equaliter intenduntur virtutes. Item videtur quod non, quia videmus quod una intensa intenditur alia ex eo quod equaliter in faciendo eas, nam videmus naturale in in modo quod duo combustibilia non equaliter tale fiunt ab eodem igne equaliter distante et virtus sic esse potest quod una recipit plus de calore caritatis quam alia. Item secundum Bernardum est quod crescente caritate crescit sapientia et decrescit timor; ergo timor et sapientia efficiuntur inequales virtutes, ergo in eodem homine possunt esse inequales. Ulterius queritur quare utrum sola caritas sufficeret ad salutem sine aliis, et videtur quod sic, quia per eas cum sola consistit meritum et quantitas meriti; ergo videtur quod alie superfluant cum non habeant nisi ad merendum. Item Augustinus dicit quod sola caritas dividit inter filios regni et filios perditionis; ergo alie precio habent. Item in sinistra parte distinctionis habetur quod illa sola habet legem et si non vacat omnia volumina evolvere, quia habeat caritatem que implet totum; ergo sola sufficit et omnes alie superfluunt utrumque. Iterum dicendum ad primum questionis predicte distinctionis quia virtute intensa omnes alie intenduntur quam ad aliquem modum et quantum ad aliquem modum potest una intendi sine alia. Sunt enim comparate virtutes ad causam efficientem vel ad efficaciam merendi vel considerate in subiecto; non potest una intendi sine alia, quia hec est ex opere magis virtutes non necessario sunt convenientes sed diverse, et per hoc patet solutio ad omnia illa que obiciuntur de prima parte questionis quia hanc distinctionem procedunt argumenta. Ad primum in contrarium dicendum quod secundum opera non intenditur virtus nisi secundum radicem in subiecto et hic bene concedit sic enim intenditur virtus aliqua non intensa.

Ad aliud dicendum quod ligna vel alia inequaliter se habent ad receptionem ignis, sed virtutes equaliter se habent secundum quod infuse sunt ad informationem caritatis. Ad aliud dicendum quod timor non decrescit in substantia sed in quantum est donum, scilicet sicut est quod ad imperfectionem sicut ibi dictum est superius. Ad aliud dicendum quod virtutes in diversis hominibus non habent colligantiam in uno quod crescente crescat, sed in hoc colligantur magis et tamen et ideo in censuis vel necessario est omnes mereri. Ad id quod ulterius queritur dicendum quod caritas sufficit ut motor, sed ad motum exigitur non tantum motor universalis sed etiam particularis per quem specificatur actus, et hoc simile est in naturalibus et in hoc in universalibus, motor sol sed ad generationem huius et illius oportet esse motorem particularem, scilicet hoc vel illa ut faba vel pisa; in hoc autem motu in corporibus mechanicis vel naturalibus sed ad motum pedis vel manus exigitur motor particularis manus vel pedes et in meritoriis est motor universalis caritas, sed exiguntur motores specificantes actus, sicut fides spes temperantia per quas meretur, et per hoc patet solutio ad totum quia ille locus qui inducitur non excludit nisi de in motoris universalis et non de in motoris particularis. Deinde queritur de eo quod in parte ista dicitur quod incipit ibi. Cum duo sint precepta caritatis et cetera, et queritur quod primum hic utrum modo sit in precepto vel opus

utrum modus sit in precepto vel solum opus

solum; hoc est utrum teneamur implere decalogum quo ad opus et modum operis ut in caritate faciamus, hoc est velle vel nolle ista. Contra autem sic videtur, et sepe habitum est, id quod dicitur in i. Thi. primo: quia finis precepti est caritas, et dicit glossa quod est finis consummationis; ergo non perficitur impleta lex decalogi sine caritate. Tenemur autem ad perfectam legis impletionem tantum ad modum ut et ea est implere autem. Item Cor. xxv. Sicut ad vitam ingredi vis

mandatorum observantie mandatorum et inducit ad vitam. sed non introducit in perfectum ergo ex caritate dicit ipsi ergo modus est in precepto. Item deut. vi. Diliges dominum deum tuum ex toto corde tuo. constat quod hoc est preceptum legis et refertur ad opus et non ad opus decalogi ergo decalogus implendus est in illo ergo tenemur ad modum. Item de formatione operum in prohibitione ergo ab oppositis formatio est in precepto. Item Ro. xv. nisi habundaverit iustitia vestra plus quam scribarum et phariseorum non intrabitis in regnum celorum. sed constat quod illa opera faciebant ergo nos tenemur apponere modum.

Item Jo. xiiii. Qui non diligit me sermones meos non servat. glo. i. in caritate. ergo caritas est in precepto. Sed contra dicit aug. et Jero. quod anathema sit qui dicit deum precepisse impossibile ergo nichil est in precepto quod non sit in potestate nostra. sed habere caritatem non est in potestate nostra ergo non est in precepto. Item virtutes non sunt in potestate nostra ergo nec motus earum ergo non tenemur opera facere cum modo virtutis.

Item aliquis diligit deum naturali dilectione et constat quod non peccat diligendo. si autem teneretur ex caritate diligere ipse peccaret ergo non tenetur ad modum. Item aliquis existens in mortali peccato honorat parentes constat quod non peccat sed potius absolvitur a mandato. ergo non tenebatur facere ex caritate. Item dicitur autem quod declinare amare semper vitat penam ergo non meretur penam ergo qui declinat amorem peccato absolvitur a prohibitione illa ergo non tenebatur illud implere ex prohibitione caritatis. Solutio dicendum quod circa illam questionem sunt magistrorum opiniones diverse et quia possum recolere sunt decem magistrorum circa hanc materiam diversa quorum plures quidam enim dicunt quod modus est in precepto et illi dividuntur in duas opiniones dicunt enim quidam quod implere decalogum in modo est preceptum affirmativum et obligat semper sed non ad semper obligat autem pro tempore et loco et illud tempus declaratum quod homo tenetur quando habet caritatem et advertit quod ex caritate tenetur implere et illud facile est. unde obicis quia dicitur quod non obligatur homo ad impossibile quia licet obligatus sit facere ex caritate non tamen tamen solvere et adimplere necessarium homo et ideo non est ei impossibile ex caritate implere mandatum. alii dicunt quod homo tenetur ad modum semper et ad semper et ad primum quod obicis dicunt quod licet homini impossibile sit habere caritatem ex se tamen potest ad facere quod habeat habito caritatem et in quodam modo possibile est habere caritatem et eodem modo prendet ad secundum. ad tertium dicit quod diligens deum naturali dilectione non peccat ex hoc quod diligit sed ex hoc quod formam obmittit. ad aliud dicendum quod absolvitur ille ab opere operato sed quia non fecit ut debuit ideo peccavit. ad ultimum dicit quod vitat penam que deberetur transgressioni ille qui vitat peccatum commissionis sed non vitat penam que debetur omissioni ex hoc quod omittit modum sed iste opiniones paucos habent sequaces. ideo alii dicunt quod non tenemur ad modum et illi habent duplicem modum opinandi quidam enim dicunt absolute quod ad modum nullo modo tenemur. sic probant ultime rationes et respondent ad primum quod secundum hoc quod caritas non est finis precepti sed opus quod est in precepto sed formam omnem meritorum unde etc. et dicit ille deo qui vult populum venire ad vitam. et illud omne habet modum.

Ad aliud dicendum quod illo mandato non tenetur homo facere in parte et ideo similitudine nichil proponit deo et hoc secundum totalitatem vie non prime. Ad aliud dicendum quod de formatione non est simile quia formatio est in potestate nostra sed formatio non. ad aliud dicendum quod illa habundantia refertur ad habundantiam vite et non ad impletionem decalogi absolutam. ad aliud dicendum quod caritas non est in precepto sed peccatum admittatur quia tenetur est in potestate et non caritas sed quia expresse habetur in sermone habemus volumus scilicet quod pelagiana heresis est hominem sine gratia omnia posse implere divina mandata.

Et non venit questio et distinguit triplicem preceptionem prima est que non expleta inducit reatum transgressionis secunda est que expleta ducit ad vitam et non expleta non ducit. tertia que expleta dat vitam. quantum ad primam dicit quod non tenemur ad modum quando modo faciamus opera preceptorum de obligatione a precepto et non transgredimur sed quo ad secundam tenemur ad modum quia non habemus vitam nisi in caritate faciamus quantum ad tertiam tenemur ad modum et ad perfectionem quia illa status congregationis vite et hoc plures habent de filosofis quod aliorum et satis patet quare sed eam prudenter obvias prout patet per sententiam in ius fratres. Sed iam distributio decalogi que inducitur et est hic magister post illa que est de dispositionibus repertis per opera et hoc in opera que cadit in precepto et descripsit hoc post secundum numerum preceptorum in x. partes in quibus tamen in ponit tres de. in prima dist. continetur expositio vii. preceptorum. scilicet dum que sunt in prima tabula et iiii. primorum secundorum in secunda tab. in secunda et tertia que sunt xxxviii. et xxxix. continetur ex ipso octavum preceptum quod est ultimum secunde tab. et post illa magister in. Quintum preceptum est non loquere etc. xxxi. tamen et cetera. Interim autem parte que continet xl. di. exponit duo ultima mandata que magister in. lex tantum precep. est non concupisces etc. et post hoc patet divisio / ante literam autem incidunt hic iiii inquirenda. scilicet quid sit preceptum. que distinctio preceptorum et tabularum in quibus continebantur per diversos et cetera scilicet post quod accipiatur sufficientia preceptorum de quarto quare vicia capitalia prohibeantur in eis. ad primum autem dicendum quod sit preceptum accipiatur diffinitio autem data in li. de virginitate ubi dicitur sic preceptum est hoc cui non obedire peccatum est sed contra istam assignatur consilium est et non obedire vero peccatum est. ergo consilium preceptum est. Item notum est cui non obedire peccatum est ergo et cetera. Item obedire est cui non obedire peccatum est. ergo obedire est preceptum. Item prelatus est cui non obedire peccatum est ergo et cetera. Item si non obedire precepto est peccatum ergo obedire est meritum ergo opus precepti est opus meritorum et hoc falsum et secundum oppositionem meritorum patet expresse d. Propterea cum opus est virtutis sit in precepto non preceptum vero debet diffiniri per actum virtute sic per obiectum. ergo dicendum quod assignatio precepti que datur ab aug. datur de ipso inquantum est obligatorium ad differentiam consilii et ideo secundum illa sic preceptum est. cui non obedire peccatum est. non consilium quia si non volumus nisi bonum adipiscens non mali ad perpetrationem et ideo si quis vellet diffinire preceptum secundum substantiam secundum quod est obligatorium posset sic diffinire sic preceptum est obligans ad confirmationem actus imperati ex auctoritate imperantis vel ex voce imperare preceptum. nisi est in genere ipsius et obligat quando cum. quia preceptum est et non exercet quando autem ex se ipso sed aug. accipit in communi modum obligationis qui est in precepto. dicendum ergo ad primum quod consilium numquam obligat vero dicitur autem sed per accidens id quod consilium obligat. scilicet in tali casu preceptum est de eo vero quod quis est consilium vero si non possum honorare parentem nisi vendam terram meam vendere oportet. et dare pauperibus in tempore necessitatis cum moriuntur pauperes fame nisi vendam et sic ex voto fiat necessarium consilium quia reddere est precepti

Dist. 37a

Quid sit preceptum

bz noue sit ɔsilij ad ad dd q noue dupx ɔ
sidat .s. mouendo ⁊ incedendo Si accipiat
i no nouendo tc no obe no e pcciu q2 uenic
e ɔsilij sz obe adipistit mai bonu Si a ɔsidat
incedendo tc obligat nccio sz h e id q2 redde
e pcepta ad a dd q obe no oz n inclt ipa
respic pceptu. sz obia obed pcepto ⁊ id n e du
q obia e cu obedic n sic ob siu wlgarit p re
uincta ipcepto sic religiosi dre ɔsueuunt ha
beo obiam faci b .i. habeo mandatu. ad a
dd q a obe plato ⁊ a pcepto plati .s. impan
ti pcepto sic ei q mandat exsecutori p ob q
obligam ad ipm ad a dd q obedim scp
te ut re ⁊ doce fidi moz sz pceptis ut obliga
tibz ad opus h obe accip ex h q d cu no o
bre e pccm no .n. nis no obe scptiut pccm e
ad a dd q no seqr sino obedue pccm e q
obe sit nitu q2 ma exigut ad nitu pt ip
letom act pcepti sz n exigr ad pccm pt tns
gsione pcepti q e ima ptite ad a dd
q pcepta ptie affirmata poss ee ⁊ s dope eh
uutis sz in decalogo no assignant pcepta n
gnalr put ɔtinet in uir nali ut i patebit
ad ultm dd q dilcio sui cals no respic pceptu
inqu e pceptu sz id q e pceptu inq e op mi
toriu sz ob respic pceptu inq e pceptu ⁊ id
op diffr pceptu p actu obe q cals Sz q
ɔ distinne pceptoz ⁊ tablaz fm diusos d
Josephs q due erant table ⁊ utraq ɔtinebat
mandata. orig au iui pon. i p ⁊ vi insa. aug
uo tia in una ⁊ vii in a uir ee dictas int il
los Jt orig p d ee mandatu no hebis deos
alienos pt me. sa au no facies sculptile nz
ulla silitudine ⁊c ⁊ h duo ɔputat au puno
sic bz in lra ⁊ h e icin qda dictas Jt orig
vnu d ee mandatu no ɔcupisces vx. p ⁊ c in
ɔcupisces ⁊ au dr hec duo man. ⁊ e icin qda
dictas e melt dre q ad p qsic
bz in lra d ds factis ta erat gna deoz qbz
nec sculptura potat fi nz silitudo nz i figm
tu. ⁊ illi no phiberi e dz no ee e dij alij
pter me sumo au ⁊ alij dij fm duo
gna deoz .s. celestiu ⁊ trestiu. q p ea phib
dz Non facias t sculptile ⁊ c g uir q
duo s mandata ⁊ sic au male d distin
mandata. Jt q ad alia pte uir meli
distingue oz. q2 ɔcu vxoris ⁊ ɔcu rei no
differunt n p nam ut uir sz pes mam nlla
vr distinc g illa que d au ee duo uir
ee vnu sic d orig vltius q2 d a dictate
q e ee ista mandata dz .n. in exo. xx. p q
ista mandata tradita s q2 cunct pp audieb
at uoces ⁊ lampades sonitu buccine monteq
fumante ⁊ c. ⁊ stati j sb iugs q no audierit
n unu mandatu d celo abore dni v sic d
vos audistis q d celo locut sic ub no faci

etis cora me deos argenteos nz deos au
reos facietis vr g no ee qda dictas si for
te tu dicis q in so loco d repet unu i p
mandato ut p argentea ⁊ aurea o a ydo
intelligant sic dz inps summlac gen. ar.
⁊ au. o. m. ho. ɔstat q a cu spal e q repe
tit deca. i p mandato ⁊ no malius p
terea uir dre q cum pp audiet uoces x. pcep
⁊ raby. moy. d q pp no audiu n vnu .s.
no er t alij dij p me ⁊ do q h opio mlor doc
toz h g uir ee ead dictas que elic ex textu
sz forte tu dicas q i audire ⁊ inde no e
ad insiu extiora tm sz in reloc ad siln int
orem sic uir ibid dre glo au facies gom
quo pp audiebat uoce e uox sit siatu
audie ⁊ no iulius tc uir q no o. man. deb
uerit audire q2 no o huic eund ordine
ad intellm q2 ix p se intellibia s ⁊ unu no
ead p se intellu .s. d obseruacoe sabbi g uir
q i spalr debuit excipi ex nuin az Jte
inde qot po h uba r a d ill dns loqbat
cora pplo ⁊ audi pp q dia iudicialia man
data ⁊ cimonia ⁊ sacmtalia q sun no. n. p
ee cu illa q dne q h gnalr ptint ad ones
q2 ⁊ illa gnlr debant obseruare vlti q
ɔ distinccio hoz mandatoz e dicat q ista
s nal le. man. q2 ea q s nl le. no eis insi
ue sic dem fuit p hoi d oi lig padisi come
de. ⁊ icin e state ⁊ in lep. si au dicas q h id
sic q2 an data erat ɔ h e q fm h ⁊ pcep
tu d sabbo no erat repetend cu au datu
fuit p au inli. d x. coz. di x. manda
ta reduc p reductom in duo man. dilco
nis ⁊ h duo icin reduci in unu. man. ni
le. si i q oz uultis ut fa. uo. ho. ⁊ uos. e.
fa. ill. ⁊ d ista reductoe n dtiat h. ut i
vr q sit dinuct p ac ista man. d tian
ptie aut ulr. siptic tc in lo pla ee debe
rent q2 tc act ei uutis heb spale pcep
tu affirmatiu ⁊ act ei uicij spale heb nega
tiuu. si au dtiaqt uir tc sufficiebat
ɔmune pcs id i qd sic iuse p reduq. .s. q
cuq uultis ut fa. uo. ho. ⁊ c. vlti
q2 d diuisit pcep q dant mgri .s. q
qdam pcepta hnt eam ppetua qda tpa
lem. d hac au diu n hz h nz i in lege
⁊ sic uir ee diuuc iste tctat d pceptis
vlti q2 d a diu dup q in istis man
datis tuenit inp. n. tabla ponit ta man
data q2 duo p s nega ⁊ t affirmatiu ⁊ id
pmi ppter e d. d ds tuus ds un e ⁊ illa
id e edi fidi acti id au fi accip expenis
qd influz diusgdi e d q no hebit inco
eu q n di iuanu assiuit ⁊ tcij id sin exp
titis q fec q. s. die vij. requeuit insa au
tab p po affirmatiu ⁊ no ɔfinat n p tom

mcedis ⁊ oi q̄ s̄ neg^a ⁊ nō ad h^z ā to mouēs
ad mod^s vois obligois eoꝛ q̄tu affi^a vii^s iucāt
vlr uitiuis ip̄a moi ut memento ut īdiē
sabbati ⁊ ē. ho. pa. t. ⁊ cē. Innegatiis aūt ulti
utic uis iudicatū nō ut nō hēb deos alie
nos ⁊ q^a ē to hī. ⁊ ego^o dō ad p^m q^r table
testimon^i d^r ꝯsidant^e inse ⁊ f^cetom eoꝛ q̄
ꝯtinebant^e meis q^a ea q̄ ordinabat inse ad
ꝯsid^abat jose ⁊ iō vm ē q^r ut^ed d^r q^r ut^ez ꝯtine
bat .v. mandata. s^z fm ordiū mandatoꝝ q̄ ī
scp̄ta erat ꝯsidant oꝛ ⁊ aū. ⁊ q^a iiij. ul^t ta oꝛ
dinat ad d^m .vj. ⁊ ul^t vij. ordinat ad px^m iō
tali fine ꝯsidando ea ul^t iiij. erat ī uno ⁊ vi^t
vij. erat ī a^a. q^a n̄ erat to q^r dueda^re^t mo
tab^e loq^ndo n̄ ut intelligit^e q^a ad q^a duo or
dinabat ul^t allegor^ic pp̄ duo t. s^z fm hāc so
lutiōm ut q^r t^a d^z ēē p ordiū suū ad se ip̄m
⁊ ad h^z dō q^r nō opoꝛ^t q^r oīs ordo exig^s di
uisitatē i^e extinus si a^r ad se nō ē diuisitas q^a
nō ordo ul^t a^r dicat^r sic s̄ uttū ē q^a n̄ dat^e
mandatū dilcois sui q^r inordiē ad px^m tāt
dil^i pn̄a^t dil^i se ip̄m ī h^z inordiē ad px^m
intell^r ordo ad se ip̄m ⁊ iō tablam t^{am} h^z sig
nate ēē nō opoꝛ^t ad a^d dō q^r ī uite au
meli^t distīx. q^r oꝛ. q^a oꝛ nō attīd n̄ in lem
dui^{tas} q̄ p^t ēē inē figmtū ⁊ ydol^t ⁊ sculpti^{le}
⁊ sili^m eo q^r sititudo d^z ē ad h^rndz ī re^r na. fig
m^e aūt sui idolū eu q^d inre n̄ h^rndz s^z aūn ꝯ
fi^x ut hircotinus ul^t chima^a aūt aūt attīd
vni^{tas} finis q ē in sili^{me} ⁊ idolo. s^z q^r ut^ez statuit
adultiū ⁊ ad adoroꝝ sui suat^e d coib^z sui d sp^s
b^z ī inudis ca^tis q inces hōnū inb dludat
q^r se facit coli tāq^a deos ad a^d dō q^r ī
du^a ꝯcu nō ē tm̄ diu^{tas} in^llis s^z ī finis q^a ad
a^d ꝯcupisca^e uxoꝝ ⁊ ad a^d res vxoꝛ. n. ad coi
tū ⁊ res ad possid ⁊ iō aū^r sbtili^r ⁊ meli^t dist
in^x q^a oꝛ. ad a^d ꝯ diuisoꝝ solos diuise q
da dnt q^r ea iō iua ista dix^x coꝛā pp̄lo q^a s
d lege n̄ali ⁊ uniq^z dicebāt ea re^e p^a ⁊ ad
obm in^gtū dō q^r ad repeticom uni^a ītll^r a
repet. d^be ⁊ ad i^d q^r ob^z d sabbo dō q^r
q^r ad gerē in^tis inde ⁊ nō in ē^ta ē d lege
n̄ali. s^z q^a ad taxom sabbi fu. d obs^{ua}ncē
volgata ap̄ p^es ve. t. ⁊ nouū oib^z acsi tla
tueet ex n̄. ⁊ iō in^e a apte dicebat^e a. a. s.
iudicia^{lia} ⁊ c^eimōnialia indigebat in^eptoē hū
⁊ doctina sapioꝝ ⁊ iō talia ppoūt p sapiētē
⁊ duces pleb. meliores aūt ludoꝝ sic rabi
moy ⁊ rabiel ⁊ rabi. ⁊ elyezer dixiunt q^r lz
ista sint ex illi lege nō tū ēēli^r ⁊ iō audi^{ce} pp
nō dix^x n̄ unū q^r uniq^z dictat ꝯsta q^a om̄s pp
ꝯsensit inb q^a p^m^l ꝯuui^{tas} nō ēē vnū a^d a
nō ī dcāt inēs q^a ds in^llis mois noiat^e ⁊ nō
intell^r nom el ī cessab^{le} ⁊ sili^r d sbbo ⁊ a^q s ad
px^o recipiūt exceptiōes in casib^z d^ci^s ⁊
iō dnt q^r in apto ad ꝯstiās hoīu nō loq^bat

n̄ vnū ⁊ ēē iō q^r p^o obiciat^e q^a ēēt pp̄ indebat
uo ces residuū ē ad usū inctioꝛē uo d^r aū iō
inglo^a ⁊ nō s^bruing^e ī cathalogo p^cep^t pp̄ oī
p^cedn̄ s^z pp̄ vnū solum q^r ē p^m ⁊ i^d ī. s^o sic
u^r ī inue glo^a ad a^d dō q^r h^z po^o exp^m ut
dcīn^e q^a illa ꝯ ⁊ p^se accedūt inib^z oīu ⁊
h^z nō facuit a^a ad a^d dō q^r illa ꝯ in^t leg
d q^b^z o^r f q^r ē ordinatū n̄ in nōcis ad ēē indi
diu. ⁊ ad p^manēcia sp^ei ⁊ illaꝝ ēa p p^ctm n̄
ē obnubilata s^z po^o aug^{ta} q^a afftūs augm^tat
d^sidiū ad ēē ⁊ nō op^{ue}^r illa d ciari p lege in
scp^ta ineūdo s^z ē man. n̄ q^r nō exp^sse dabat^e
n̄c extius ī p^n eo q^r ēēt in^s hōis ēēt istit^a ⁊ p
se ip̄m iudz inuisti di q^d dō ⁊ p^xo dz. scp^t
tū erat ī inte. s^z q^r q^oꝝ uultis ut fa. ho. uo. uos
facite ill. i^o ēat mandat^e ordināis ī inorib^z ad
d^m ⁊ ad hoīes ⁊ iō q^a erat obnubi^{ta} p p^ctm
ad h^z n. dabat^e lex scp^ta ut q^r n̄ obnub^{ta} pp̄
difficil^r indbat explicaret^e d cla^coe decalogi
⁊ iō in d^calo^o nō poꝛ ad n̄ q^r ē explicō man
p^a. n̄ q^r in f^cū fu. hoi in q^a pacoē ad d^oꝛ ⁊ ad
px^o p h^z ⁊ p^z ꝯ ad sīs q^a hic ag^a d mandatis
fm reductōē ad uniūale p^m eo q^r n̄ adpti^{ta} ex
uli illo. nō suffic^iebat s^z po^o lex scp^ta mitiū i^d
uīle explicare pp̄tes ut sic n̄a corrup^{ta} ap̄li
lum accipiat ī inorib^z duo aūt p^cepta dilcōis
nō ut in q̄ reducat^e d^calo^o sic ī q^e s^z po^o inst^ez
⁊ p scōm op^m fm q^a ꝯ in^tto. sic a. dcīn ē
ad a^d dō q^r p^ti d^riauit^a ī man. s^z tali p^tcl^oe
ad q̄ p^t p^tinge ī ol^t p̄ ius n̄ p^tclo aūt ulcing
ē studij. ⁊ iuris p^outa ⁊ iō d tali p^tcl^oe nō ag^a
h^z. q^a illa ead ī inclās oīas f diuisas cās ⁊ cas
ad iō q^r ulti^o q̄ d dioē in^gioꝝ dō q^r ip̄is
sidant nō ut p^cepa^s s^z po^o voīn p^cepta ⁊ illa
ep̄e sic diot doctores q^a si to ē inco ō p^cap^ta
ēē p^ceptū q^r d^z plonius explicite in^r obedi^{ae}
sic fu. i^o q^r dat^e ē q^a ne comederet d lig^o scie boi
⁊ ma. sic ex pte tū p^cepte ēēa aūt h^z cam ppetuā
sic ꝯ illa q̄ s̄ d g^e honesti. in afftūtis ut hon^{re} p^n
tes ⁊ rēde d. ⁊ bi ⁊ sic illa q̄s mala. in sepabi^l ī
negatīs ut nō fūi facies a^l h^z eam p̄petualem ⁊
tē nō obligat n̄ illa ea exēte sic fu. ēstate ⁊
in ap^m ⁊ cē. c^a fu. paucitas hoīu d^m coletiū
⁊ nō exēte ea obligant^e hōīs a mandato s^z h^z
nō d^cīat^e d p^ceptis n̄ fm ea q^b^z ordiat^e hō ad
d^m ul^t ad px^o iō ut ī pateb ⁊ iō tales dcē nō
ponūt^e h^z ad a^d dō q^r ēa petit q^o illa. s^z q^a
p^la neg^a q^r affīa^ta ⁊ q^a diuisitate d^tinent^e ⁊
ordient^e q^a duio ino iualiua in afftūtis ne
gatīs ⁊ ad p^o dō q^r d^calo^o dat^e fm statū
q̄ p inorē ad noē ⁊ p^o q^a pat^eꝛ ē ꝯ in^llis mois ⁊ ī n̄
vno solo iō in^se ꝯ p^hibitōs q^a mandata affi^{vii}
ad a^d dō q^r dō in^el^t sauit p^nego q^a affīom
⁊ p^xi eo ō d^oct ē ī p l^i. ⁊ iō ī p tab^l q^a ordiat^e
ī nōm p̄imtū neg^{ua} ⁊ sb^se affīua ī s^ca tab^l que
ordinat ad px^o pp̄ opp^a eam sic eo p^aū man

qr ptinz ad bcs quitas e opis q hret tomi
ellike pmod incptois s3 f q pz p op eius z
io s3 no cohibe n p penam. q au phib3 no
mec pmui s3 pena pc pc hic tnsgssio z ioe
dtu p pena z no p pmui t au no hz
tom n ondente fine qetis ut patz i q3
ptinz ad pmui in sa no tab vnu solu e
affirmatiuu q h3 oiucta remunacoe pp ogrue
ciam actus sic .n. bac aly i ogu e ipm recipe
qo s3 phicos ex se no merit z io talibz no
adhib3 pmui pena au no do eo q
e manifa z fm leges huas ad a au dici
pt q impiu no e sc negom n itaq sic ne
ipi fm q impiu sic neius q ia nuc z icaulo
a sic infundate z h nlls incnis ipans vn
sic neo impat e n ut ad fiat z io i ncnibz ppe
ponet mo impato sic in affirmbz s3 indiggs
bn incps a neos fuit p indicatm T q

Qv ɜ sufficia pceptor

ɜ sufft pcep pes qd accipian nlls .n. intlls
disting in a n ap3 se haut tom distinccois z
distin fic ulr q disting g q sic vo ut qs hic
q dig intllm distig i pceptis n au q n
ad ppoitu ptins aut .n. sumet ex hus qordi
nat pcepta z illa no s u ds z px z te no de
bnt ee n duo mandata. z h sime aut pes
modos qbz sbuet pxi z nocet pxio z inqbz z
fuit do z offnde ds z si h n sumet eent qi
infita pcep z no x tn g ut q illis hacl
indiggs ei indistinne pcep g no disting
Jte si distinge opz q pes a cum suat
distin at g penes efficia at fozleg ad m
lem. at finale sq pes efficie distinget ɜ eq
to no d3 ee n unu qz efficaco z ipans i ol
bz mandatis no e vni z io .s. ds. si au pes
form no ee n unu qz spe obligois note adsal
saluat in oibz pceptis Jte sis uni e .s. ui
ta eterna g sidisting h ee pes nnm opis at
g pes num opis at ɜ q e op Si pes ma
opis e i sic m vald sic e in inq opant fides
catas castitas z os m virtuti z incoz te ex pla
pce q x. Si au pes mam q q e acto z op no
dbnt ee n duo .s. ds z pxi q ui constat ee
slm Jte sic oiungit tange iuatu dm io
ting tnge icum z sic ɜ alis arti. g ut
q uix p d3 sm xvij. pcep fm num articloz
Jte sic tnde inuudm sco i tende spe z catt
g ad m dit ee ta man. ɜ uno do eos mo
obic ɜ ultis mandatis qz sic e oca uxoris
z act ocubndi i ocu occi z act occidndi g
debent ee duo man ɜ ocu z actu. sic mltis
Jte sz i ro. l. hoicadu otine tolo z ca ɜ
glo qppls d hoi z ds qz sic hoicadi no z
ope g indiuisis man ɜbuerit phibi sic
sic i mech z no mech z fco z no furandi z
ead obo ɜ alus mandatis g ut q deb eat
ee pla q ɜ. Jte sic s dm ostide eozo z oze

i s ostide ope hns au ui pes co2 ut duo
sic heb deos alienos cora me. z a ɜ oze n
assues n di tu i uan. g ut q z ɜbui hec pes
op g paucio s q ɜbnt ee. Jte sic noce p
x nise in sius z in uxore z noce ipuis g
ut q pes h ɜbeat sine spale mandat h itn
no h3 g s pauca vr eo q ɜbeant ee pau
co. qz d3 ingu. ime h oi mala redudat g
oi peca s s dm g nllm mandatu d3 siu hz
q sic s pxim Jte q obsuat die sabbi ut
d ang oi tps ab stinz auctus g no occid iz
mechat z e. g dato pcepto ɜ die sbbi sestu
nsu a pcep dare g ut q nus pcep sicha
bundas z qz o obta l solunt p vna solom
io i sufficiat g dd q nus pceptoz sui
pes ordinancia indm z px pes p s inuci
dza tplex aut .n. pcap motu ex pte di sup
relata ad aiam ncam q mo i ipm at fm
q inocat teslis ɜ sce sip m at sui pes i
tllm. te e p man. q d3 audi ysl z e h pz q
audic sl e disti z duc in uni vni di q e
sis in ellne spelare Si au e ut sis affes te
e ɜ man. q e ɜ rege affcus. io inq e bonitas
Si au e pes i uocom di incestm ɜ sce tee p
man. q e no assues n di tu i ua. ɜbom
au q h hic ɜ incnito nano z sio q ph3 in
octauo man. soluem qu disputabim ɜ q3
man. i spali a au disting h ta man. ing
ita si pes ts ps s3 sua distin pz z e bnd q
ad nos s3 q ad illos q receput man. z no dis
tinne pa ut iudi z pagai no vz z io illaq
ne oca e gnalioz e ordiat man ipx a he
s ordin i bonu aut fm remocoe amalo sic
bon sice p se tab q e ho prem z inic
Si au fm recessu amalo q infe px he
at ope at ubo at cogitatu su appetitu si
ope at v p inee indidus at meo q ouic
tu e p spea at inrebz p focu ad solacu
ucuz ordinantis sip no sic e no occides
si fo m sic e no mechabis sic no sic e no
furabis z ordinant v p phicos s q m
ut mai ut mi nocumtiz. Si au e pes ubo
sio e no slm test di. 9 uio e pes nocu appe
aut e fm ɜlta oact z sic e no cup. ut p
ta at pes ɜlca ad sufficia ordi. z te e no ocu
te h alligoe hita sen ad ob ordine
Ad p g dd q hic intlls q distin man
repite e io ɜbita fm ordin ta ad dm z ad
px z in om ut e ho no ut e plat ut sbit
e .n. noti ut nl q ad hc ordin. i spla nal
intllu z illa noti e bic regs intllm indi
man Ad i au q s o dd q h3 no sic n
duo ad q ordi nus nlc .s. ds z px tn mlis
mois ordiat indm ut plibz inpx pes di
usitos illoz moz ut pz in alligoe pdcta aca
plitas man Ad i au q o q illi moi qi

mstri s. dd q hoc u est de pti[bus] mod[i] s[ed] modi in
3 nos s n.x. ut hitu e. ad a[d] dd q diuisio
sui pcs m ct q[ui] e acc[us] 7 illa m[od]i e ds 7 p[ro]xim[us]
s[ed] in illis mod[i]s e s[e]c[un]d[u]m 7 in illis s[e]c[un]d[u]m p[ro]xim[um] 7 io
multiplicant[ur] n[umer]us p[re]cep[torum] s[ed] bina[rium] ad a[d]
dd q lz in illi sint fidi articuli tn modib[us] sup
po una trinitas dia 7 una cen[tum] dittatis 7 cu
lex decalo sit d[e]i lege articuli aliq[ui] sic vni
di no add exp[re]sse s[ed] impli[ci]te d[e] iure illi 7 io i
decalogu[m] exp[ri]mu[n]t[ur] ad a[d] dd q unitas
di p[ro]po s[ed] q e obm cult[us] diui. cult[us] au[tem] suppon[it]
intus fine 7 ext[er]i[us] ad or[ati]o[n]em 7 sacrifi[cium] 7 venac[ionem]
7 h o suppo[n]i i p[rim]o man. q[uia] sb alz uni man. ali
ii inlli[us] ptides 7 sm h pot accipi multiplic[ati]o
man. p tab[ule] a[d] q[uia] p[rim]o 7 melius illo q d[e]m e p
intell[ect]o ad d[eu]m. n. nos h[ab]ms t. s. cultu exti[eri]
7 inte[ri]ori 7 q ad h e man p. s[ecundu]m in illo ppi
uite nre locucois ad ipi uite 7 h sic p[ri]mo
co[m]m[u]nt testi[s] sic illas 7 q ad h e man. s[ecundu]m e
mo nos h[ab]ms p[ri]ncipi[u]m[e] op[er]is ei[us] q[uia] in t[em]p[o]
dz abstrahi ab ope suo 7 reqesce[re] inde ut
requiescat ho ab oi ope suo i[n] se ipo 7 e no po
sit ho plib[us] mo[d]is ?pari 7 mori i d[e]o no s
pla man. i p[rim]a tab[ula] n[on] ta ad a[d] dd q ?ru
no plib[us] sp[irit]ualis separata ab actu n[on] in talib[us]
?cui[us] q requiesce[re] faciunt i se ?mite ?hois i sp[irit]ali
dilecti[on]e p actu 7 illa s[unt] duo. s. d[e]l[ec]ta[ti]o car
nis 7 d[e]l[ec]ta[ti]o possessi[on]i suiuer mull. n. mlo ?cies
peccat cord[e] p in t[em]p[or]e uei[n]i adop[er]e sz ma
lus. s. in hoi[n]e 7 f. t. ul no mdlco p actu[m] r
ipa cat ex illa q[uia] in li noluit occide[re] ut ha
bent q illicite ?cupiunt in d[e]l[ec]tab[ilibus] car
nis ul re mu[n]dar[um] s[ed] illa appetu[n]t p[ro]p[ter] se 7
io ille ?cui[us] sp[irit]ali hunc prohib[iti]o[n]em 7 no a
ad a[d] dd q i[d] op[us] q t[ra]ns i[n] m[od]o[m] ?x tandio
i ipm sic 7 fine 7 t[ame]n ptinz ad cul
tu interiore ul exteriore 7 t[ame]n h i d[e]i in p[rim]o ma.
sic ede sp[er]are dilige[re] 7 adorare 7 h. Quo t[ame]n
dit i ipm ut i fine intimus s[ed] no op[er]is q[uia]
op[us] e s[e]c[un]d[u]m p[ro]x[imum] 7 t[ame]n ptinz quo ad mente ad t
man. q p[ri]n ?sci[en]s intime q[ui]esc[er]e ab ope ab
?strata q[ua]do h expo[siti]o[n]em aug. 7 h in p[ro]pe[?s] op[us] e
p. s[ecundu]m t. man. ad a dd q nati no ?conuic
ti sic uxor 7 io sepant[ur] a p[ar]entib[us] v[er]u d[ici]t pt
i eos o[mn]di. s ut sic i potente p[at]ris 7 usurpan
insu[n]t 7 t[ame]n claudit[ur] sb illo ne ?cup[is]ces r. ?x oste
i p[re]s filior[um] q sep[ar]a[n]t[ur] s[ecundu]m actus p[ri]nci 7 t[ame]n s[ecundu]m ipi
p[ro]xi sic p[ar]entes 7 hnt officiales gl[ori]es q fiut
i p[ro]ximos 7 io nulla sp[irit]alis prohibitio dz ee d[e] ipis
ad a[d] dd q i e d[e] q[uo]lz man. si q[ui]s obs[er]uat
ipm mutrie q[uia] n[on] pt ee mutu e a p[re]c[ep]to ?m[od]o s[ed]
e obs[er]uo sol[um] ?ab[u]z n[on] sp[irit]ale[m] actu[m]. ?disti[n]ct[i]o ab ali
q e q[ui]es intimus i d[e]o ?Queritur q[uo]m[odo] q[uo]lz uicia
capita prohibent[ur] i man. ul sic. n. sp[irit]ale p[re]cept[um]
in q[uo] prohib[etur] lux[uria] ira sp[irit]ale dz ee i q[uo] prohib[etur] gula
7 ul[tr]a ut tale p[re]ceptu[m] g[ener]al diminuta e dic
inter inuidia no uir ee prohibita nec sic[ut] ira acci
s[ed] ira 7 lux[uria] 7 au[aritia] 7 q[uia] illa ta sp[irit]alis hnt man
in q[ui]b[us] prohibe[n]t[ur] 7 no a. Sol[utio] dd q lz aug
fornic[ati]o[n]em in li. d[e] x. cord[is] in d[i]c[t]at[ur] reducit ad p[rimum]
man. eo q sic i uit[ur] d[e]o i ymagi[n]e ei[us] que ma
culat[ur] tu intelli[gitur] s[ecundu]m integri[tatem] h. q[uo]m[od]o ?accubitus illi
cit[us] su s[ecundu]m n[on] ?sit s[ed] n[on] fiat prohib[itus] in eo[dem] eo intell[igitur] p[ro]
hic in illo man. non mechabis 7 modi p[ro]
hib[et] in eo[dem] eo q hnt ord[inem] ut ta 7 ca i duo vi
q[uia] sic i uiris mu[l]t[a] d[e] s[unt] gr[ati]e i gula in
cus lux[uria]. vii jo. d[icitu]r q uict[us] ni[mi]o ?estuas fa[cile] d[e] spu
mat in luxu[riam]. au[aritia] a p[ro]h[ibitu]r v[er]o no fiu[m] fac[i]es 7 no
?concupisces s[ed] ira in illo man[da]to q e no occides
q[uia] inuidia g[e]n[er]at ira[m] p[ro]xima[m] io inuidia intelli[gitur]
prohibi in eo[dem] s[ed] ?sup[er]bia au[tem] in m[od]o[m] prohib[etur] ip[s]o 7 s[ub]
prohib[etur] i p[ro]x[im]o p[ri]m[i] in h[a]c tab[ula] e d[e] honora 7 h[oc]
q[uo]d intelligit[ur] ?p prohib[etur] inuidia. q[uia] no pt a[liqui]s sib[i]
honore 7 inuid[ia] accid[it] au[tem] s[ecundu]m q[uo]d pl[ur]e p[ri]m[um] i[n]
man[da]to p[ri]me tab[ule]. q[uia] acci[dia] e tr[ist]i[ti]a in d[e]l[e]c[tationi]b[us] sp[irit]ualiu[m] ex
amore sc[i]li p[ro]ced[ens] 7 io cu[m] s[an]ctificat[ur] sabb[atu]m p[ro] q[ui]et[em]
i d[e]o intelli[gitur] acci[dia]. ad a[d] dd q illa uicia q s[unt]
sp[irit]alis noc[ti]u[m] i p[ro]x[imu]m hnt exp[re]ssas prohibic[i]o[n]es ut
ira. p[ro]q[ue] noce[t] p[ro] 7 lux[uria] p[ro]q[ue] nocet ?coniuncto ad p[ro]
pag[ati]o[n]em n. 7 au[aritia] p[ro]q[ue] s[ub]trahi[t] sust[enta]ti[onem] uite a[lterius] ?x ui[ta]
no hnt noc[umentu]m sp[irit]ale s[ed] sb[?] ?sistu[n]t in g[e]n[er]alib[us] actib[us]
7 io sp[irit]alis prohib[iti]a in d[e]c[alo]go no d[ic]it De m[od]o q[uo]
?si[mi]lius q d[ici]t[ur] i[n] t[er]ra ee p[ri]m[u]m man. 7 q[uia] d[icitu]r q[uo]d[?] cere
?cl[?] fac[ies] sp[irit]u[m] q[uo]m no uid[eri]s ?ip[s]i ?a[ni]mi s[ecundu]m ?insixit
no. n. ui[de]t ee cu[m] form[an]di tale ydolu[m] g[e]n[er]al ur q ?h[ab]n
in t[ra]n[sgressi]o[n]e prohibe. Jnter q[uoque] q[ua]li[ter] vin[ci] sit q[uo]d q ydol[a]
n[on] e i mundo q[uia] q[ue]cu[mque]. n. e res ?actis ?ad e i mundo
ydolu[m] au[tem] res ?actis e. g[ene]ral ?ad e i mundo. vl
?ce q[uia] ut[rum] i[n] p[ri]m[o] p[re]cepto 7 in aliis negatis sit s[ed]
p ne ul as act[u]s meis p[re]cipiat[ur] ut aug q
simp[liciter] ne q[uia] i d[icitu]r basili[us] sic i[d] p[er] hz n[on] in q[ua]da[m]
s[er]mone sic ascen[de]r[e] ?q[uia] sella p[ri]m[um] g[ra]d[u]s e ascende
scende[re] i. ?tu[n]c ut pietatis asce[n]sus in ca[usa]
hz d[e] sc[ri]ndi a malo na[m] q[ue] l[ex] uicia e[st] no in
recto op[er]i p[re]c[e]d[i]t e. sic illa s q p[re]cipitu[n]t no
adulterabis no ho[mi]cidiu[m] facies q[ui]a occa[sio] ac
7 q[u]e[st]io p[ro]p[ter] q effic[itur] a[c]t[io] op[er]is indicat ea no
q ad p[er]f[ectione]m p[er]fecte p[ro]b[at] op[er]e exig[itur] ut i[d] d[ici]t.
p[ro]x[imu]m t. ipm ex h exp[re]sse accip[it]ur. q[ui] n[on] ?e ?consiste
in simpli[ci] nene sz s[ed] h e obl[igatio] in[...] q[uia] simp[liciter] ne[c]
no[n] b[e]n[e] laude obs[er]uata p[re]cepti g[ene]ral obs[er]uo p[re]cep[tum]
no ?consistit i n[on] ene simpli[cite]r p[ro] s[ecundu]m h ille q d[e] p[re]
cep[to] nu[m]q[uam] ad cogitaret obs[er]uaret p[re]cept. Sol[utio]
dd ad p[rimu]m q fiu[n]t q[ui]d[a]m ydola. ap[u]d anticos q[ui] ha
bant ca[m] siue ?crituus ?mutas ?intuitu e ymagi[ni]b[us]
celi sic q in tauro fingeba[n]t q tauri e ?cap[ut] ?ca[n]is
7 habebat in[ter]es a[d] p[re]ndi[m]e[n]di recta 7 h. 7 io talia in
du[c]ebat ydol[a] 7 h ?consid[er]at orig[enes]. ad a[d] dd q
h[ab]or artis ad e. s[ed] h[ab]or ?co[m]pois exti[m]a[ti]o[n]e ?tantu[m] in y
dolo cord[is] ?nulla sit in ydolo n[on] in op[er]e creaturu[m]
q[uia] a in op[er]e creatis e no e ad i[ste] n[on]. ul in illo
7 io d[icitu]r ap[ostolus] q ydolu[m] n[ihi]l e. ad i[d] q ult[im]o q[uia]

Qualiter prohibeantur vicia capitalia in mandatis

De primo mandato

d negatiuis precepti consilii est magis quia illa ponit ad
tum maiorem unde est dicit non habebis deos alienos coram
me si est nec habere i. quod ponat in deserviendo ad deos
alienos Ad id dicit quod contra decalogum quod basilius dicit secundum
exterior non idolum. quod est sunt due partes in decalogo declina
a malo siue peccata ne actum uel post in declinatione uel declinari

Dein quod de sermone man. quod iacis in hunc precep. est. non
assumes n. d. t. in va. dicendo magister quod sermonem istam precepti
per quod per n. dei non intelligo pro hoc secundum hunc uero quod hoc p
tineat ad. v. man. hoc tribuit magister ad periurio
quod sit de hoc falsum c. d. per. et sic non dicitur esse id de hoc tribuit
hec de fa. Primo in sermone non est est falsum esse. sed nimium inanem
vanum in sermone et hec in sermone quod vanum post esse unum genus
nimium dicitur nomen dei assumere in vanum et in quo magister
uero male accipi exponit Item philosophus dicit vanum in so
phismatibus dicitur vanum est quod est ad finem aliquid quod non includit ta. et
sermo mihi est ut oratio quod non exaudit in hiis predictionibus
et non sumitur animas et uel uirtus cui non est ab audi
ergo uidetur quod precep. sic ut non dei non assumat in hiis sermonibus
et sic peccat mortaliter in vocatis deum in oratione quando ex
audiret et peccatores deus non audiat ordinate talis ora
tes in peccato mortali peccauerit mortaliter ipsa oratione contra preceptum
et sic predicantes uirtutes quas esse sermonem eorum quod
falsum est quod in mente esse contrarium hoc mandat non as.
n. d. t. in va. Ulterius quod de hoc expone quod post magister
in ea quod non credat filius dei quod n. dei est esse causa p a sua
vanum est. n. ad mortalem tamen. ex non in uolia omnis equitate
diligat et accedat ad notitiam dei. s. gentilium in
doctrina et exemplorum cogitare autem et tamen non est acedes ex
ad cognitionem omnium ergo non cadit sub precepto Ad contra quod
ad man. hoc per exponitur mortale est et obligat Ad
id quod per contra quod uiuis dicitur peccat. s. actum et
sic peccat ex parte ubi quod orationi est ad pre et quando hoc ca
dit sub quarto man. hoc tribuit peccat et in uocando teste
diuina uirtute et sic peccat in deum et quod ad hoc post sub hoc
man. preter tribuit magister tamen de periurio agit sub quarta
hoc quod sunt periurii pendet ex sua in dacii et sic
illa non bene scit et in da cadit sub decalogo hoc tribuit Ad
quod dicit quod vanum est dicitur s. malum et fortius sermo autem uos
inter prece uacat in diebus vanus quando ad inuenitur non est
finem fortius ac non est sermo uacuus non frustra sermone
ad quod est et ille est ex parte illo uiuis ad alium quod sic de
per illo ad hoc dicendum est sermo qui non habet hunc finem uacuum
est per se et fortius et non id est dicendum non as. n. d. t. in va. quod
non assumes n. d. t. ad sermonem. falsum contrarium Assumere
autem dicitur aduocatione et in manifestatione quod oratio in uocatur nomen dei
et bene facit sed assumens ad id sumit finem est. i. quod sermo
ne quod est ab ipso Ad id ac quod dicitur de uirtute uocatione est
non esse deo quod dicitur est finis in ipso et in alio uirtutis
ac ex permissa ad alium est finis in se ipso et hoc sim
pliciter sermoni ad hoc quod non sit uacuus est utilitas
autem non est finis in alio quod si non consequitur hoc est uicio al
terius non suo sed tamen dicitur per hoc de rethore in medico
quod rethor non semper persuadebit nec medicus non semper sanabit
sed si nihil obmiserit de contingentibus dicetur finem consequi et si non in
alio tamen in ipso. Ad id quod ultimo quod de quarto man

non erit in decalogo. uel secundum sensum litteralem. quia illa fatue et
non secundum illum sensum. quia accipitur mechanice loquendo et ideo illa est
illa obo precepte magister dicat quod allegorice est expositio illa
illa. n. nesciret exhibere non bonus sed non solus ille ob
ligat. Deinde quod de hoc quod dicitur i. tertium precep. est
mentum ut diem sabbati sanctifices et est et quod esset hoc uero ob
seruo sabbati sit cerimoniale uel morale. videtur quod sit cerimo
quod id dicitur in ezechiele. dedi eis sabbata mea ut sint in signum
inter me et eos cerimo autem est que uisus tota est in signo
ut dicit magister in littera de p. ergo uidetur quod sabbati obseruo sit
cerimo si forte dicas quod non tota uisus sabbati est in
signo contra autem id dicitur in. l. d. x. contra de hoc ut obserues
spirituale sabbatum in spe future quietis que est promittitur contra
quas gs. n. ipsi illa quiete agit quod quod per ipsius labor in
dat quod agit tamen sic ad sed promisse quietis id rest quod
agit non tamen quod hunc sabbatum uite sed in spe ergo uidetur quod to
tum sic in signo futuri Item aug. in iiij. li. Item sabbati sanc
tificatio id uero requieuit deus die vij. et te dicitur sic dicitur
probatum post obseruans sabbatum in umbra futuri quod spiritualem
requiem significet que deus ex hoc quietis sue fidelibus bona
opera facientibus archana significatione polliceba tur ius quietis et
dominus est quod non non quod uoluit passus est. in sepultura
misterium confirmauit ex hoc ut in expresse sum quod obs
uo sabbati est cerimoniale et non morale Item aut in me. li.
in tempore gratie reuelate obseruatio illa sabbati que unius diei uo
catione figabatur ablata est obseruationem fidelium et eo quod
spe ergo preter iam sabbatum obseruat quod spe future quietis o
perationis quod ibi operatur nec in ipsis operibus suis qui
bonus bonum quod non accepit gloriatur in. n. die sabbati
hoc est diuine cessationis in sepultura suscipiens atque
intellegens temporis sacramentum quietis apostolicis operibus sed.
non iam in nouitate ambulans deum in se operari cogitat
quod sit operatur et quiescat et tamen est quia temporalis gubernationes
et ab se bonus est. tranquillitas ex hoc accipitur id quod per
ergo contra hoc obiectum quod non uenit in eam dictum est omnis
est alius dicendum et eius gratias est quod illa sit de genere
moralium uel quod in obseruo sabbati sit de genere morale
Item secundum hunc est quod secundum opinionem quorundam magistrorum hoc
precep. ideo loquebatur dominus audire uos quod erant de le
ge naturali. quod a iudeis ad communem notitiam omnium id quod precep tum
moralis ad coram populo loquebatur ergo est de lege nature
est de lege nature non quod est precep moralis ergo id precep. pro morale
ut uidetur Item ysa. lviij. c. ubi dicitur in moralia
et in fi. sub uirge de sabbato dicens si abstuleris a sabbato
pedes tuum facere uoluntatem tuam in die sancto meo. uocaui sabbatum
delicatum et cetera. ergo uidetur quod hoc id sit morale Item omnia
quod non significant est quod x. quod moralia sed si precep. de sabbato non esset
morale non quod esset moue x. ergo precep. de sabbato est de
moralibus Ulterius quod hunc sit precep. de sabbato est secundum ad
dicendum. quod ipsum cessare vero. n. ad cessare non de b
inter et quod ad diei taxationem quod tunc non cessari
ut diuine sed et magis quod significat id quod semper faciendum est.
s. de uocatione orationis ergo a sabbati obseruo cessare non
debuit quod significat id quod semper faciendum est. s. cessare au
ctis et operari bona in se futura quietis uocatur ab
aug. prius inductis Item de causa non cessauerunt

rone obsito

utrum precep. de sabbato
sit ad sit cerim
oniale.

vacare solum a peccato

q̄ signat id q̄ sp̄ faciendum est. ut dicit g̃ nō sabbatum
vltimus q̄ uenit dies dominica successit sabbato vel
autem q̄ sic q̄ suū modo le. obseruat sic iuncti
Item sciendum q̄ prius ue. ti. obdi seruebat prius
autem no. ti. fuuit eglodadi. octaua autem dies est die
dominica g̃ uel q̄ nunc fuit septima in octauum
Item h̄ uel uelle ioh̄ in phelo p̄ galliatum. uel
dicit paulus mansit apud petrum diebus xv. h̄. n. mi
stio ebdomadis ogdoadis futuris qm̄ cum p̄dicatione
instituendum erat. sz̄ sabbatum accedat uero sē est q̄ viii est
de institucione diuina nulla lex instituto diuina facta tantum
In hominis autem usu nō uidetur h̄ fuisse q̄ commutare
est h̄ q̄ instituit deus g̃ uel q̄ nunq̄ mutata sit una
talium. vltima. n. q̄ hic de modo obseruandi sabbatum
aquibus opibus sit abstinendum in festiuis diebus et iste
articulus est utilitas h̄ quis q̄ ad consilium. eo sic
aug. dicit in li. de x. cordis dicitur est ut spiritualiter obseruet
sabbatum nō quod iudei obseruant sabbatum carnali
ocio vacare. n. nolunt ad nugas atque lu
xurias suas meli. n. faceret iudeus n. in ag. suo
aduisse q̄ in theatro sedicionis existeret. et melius facere
eorum die sab. lanam facerent q̄ toto die in neom
enus suis inpudice saltaret. est at. est ut obseruet
spiritualiter die sabbati insp̄e futurum quietis op̄ g̃ ubi
q̄ sab. n̄ uiolat n̄ pop. q̄ nō pt̄ refuta ad ecc.
quete. h̄ ex solum peccatum est g̃ a opam nō peccant
homines in festiuis eccē. Item sciendum dicitur q̄ a seruilibus
opibus in festiuis diebus abstinendum est seruilia autem h̄s
n̄ q̄ repugnant libertati spiritus. h̄ a ē sola peccata g̃ sunt
fieri abstinet ab uel ē h̄ ē et d̄ ecc. sacr. et d̄ ecc.
ecce q̄ magis abstinent ab opibus corporalibus q̄ n̄ s.
peccata. vltima h̄ q̄ q̄ uenit vno modo loquendi in
isto man. ē dicitur memento ut diem sab. sanctifices n
n. meminimus n̄ p̄tinor cū g̃ a man. decalogi
fuerunt nō ē d̄ nu. le. q̄ p̄cessit sept. sic et p̄cept
de sab. ut plus q̄ id uenit q̄ in omnibus alius mag. de
buit ut sabbo memorandum q̄ in isto et tū in nullo
ad usus est sabbo illo Secundo dicitur sunt p̄iudi ad p̄
q̄situm q̄ nō dicitur man. id memento ut di. sab.
obserues sanctifices autem sonat mundi q̄etis et io
scito q̄ p̄ceptum de sab. sanctificatio quo ad sanctificationem
est morale et quo ad obseruationis modum est ceremoniale. et
ut h̄ intelligatur distinguendum est p̄ hec modum
sabbatum quies est tempore et sm̄ tm̄ et sm̄ auctore aug.
quies est p̄ laborem vnde cum labor sit p̄ tota uita
vita sic p̄ceptum est ut q̄ ex corde vz uita tua instra
tur opare quies est p̄ hanc uitam g̃ sabbatum sancti
care est q̄ in tenetur quietis ab ope ab ste hic
et in eterna quiete continue de sigt q̄ad modum dis di
unitis opera sua q̄euit inse ipso et h̄ p̄cept
est q̄ quies p̄tinet quescat in ope ille fruitur
ope suo et fruitur uitio q̄ est bū. pusillas q̄
autem in sic sic accipitur adualibus ancibus aug. in li.
de x. cord. q̄ vna h̄ est p̄cept. est ut ad h̄ labo
res ut in futuro requiescas ita ad h̄ ius re
queste ut labores est ad h̄ debeas laborare ut

requiescas. q. d. in p̄cepto de sab. p̄cipitur ut quies
interius p̄gat ad quietem futuram et nō quiete tem
porale in ope hi uita fa. est h̄ tempus. s. h̄ est in dono
dei reqies ubi spiritualia p̄mittunt in dono pigneris
accepimus ex quietis q̄ est sab. sabbatum p̄ ipam q
est p̄ntem ad donum. s. s. ad hanc spem quies
faciamus si faciamus sab. obseruamus. erat ex p̄ssi d̄
aug. q̄ h̄ uitium est. et nō sm̄ h̄ morale est et nō sm̄ ob
seruationem ad omnis g̃ auctores aug. inductas s
q̄ sm̄ obseruationem diei rogate. s. septime signum
fuit et ceremoniale. sm̄ sanctificationem autem quietis in tenche
morale. et quo ad p̄ intellige auctoritates inducte
q̄ ad sm̄ dicit nos ad ducte in opp̄. Ad id a
q̄ fo ultima q̄ dicitur q̄ id ad q̄ fuit in in ce sig
cessauit et cessare debuit q̄ nō significabat q̄
sp̄ faciendum erat ex institucione. s̄ post q̄ ex p̄tandum erat
in quies. n. futura inchoabat in p̄ncipio et in significatione
mortis ei p̄ baptismum in q̄ consepelimur x. ut sic ope
in salute nostram et requiescamus cum ipso p̄uenimus sic
ipse cum p̄re usque in suo opare et requiescit sic patuit ex
ūb aug. s inductis ad id autem q̄ obi d̄ iustificatione
eramus dicitur q̄ n̄ est sic q̄ statuto n̄ expectabat. si
gnabat p̄m ex institucione s̄ nouem q̄ sp̄ et ab omnibus
in ei more omnino deinc autem sp̄ manet p̄ sustinere
ministerium ecce et nō p̄ h̄ ut significet uel liberationem
ab ea sic antiquus fecerunt uel s nō tum est in quod d̄
amonere x. Ad id autem q̄ est ultimo q̄ dicitur q̄ dies
dominica nō successit diei sabbati q̄ nz die sabbati su
nt le. ue. d̄ p̄cepto in q̄ est morale s̄ post in q̄ erat
ceremoniale est cimo dici ē cē. vna fuit p̄ces
sio quietis illo die in opibus creacionis mundi a est
futura quies dominica p̄ opera recreacionis in sepulcro et h̄
fu. p̄m institueretis in terrane. h̄ p̄ erat manifestior
p̄ et io sepi uidi p̄ inducebat p̄ p̄ inde obserua
cionis sz̄ ecclesia instituit die dominica tempore de causis et
nunc in die sabbati dualibus d̄ causis et sic erit ee. v. p̄
autem eam mouet eccam ad instituendum dies a nos autem
bz et est ista q̄ ho et dat in ficia cogit laborare
p̄ neccessitatis et ad h̄ et inuitat cupiditas labor autem
vocat uite ad iniuidos ē corporalia mens autem euo
cata ad corporalia spiritualia et spirituales spiritualibus nō
refiunt laborem ad spem quietis eterne. et tunc nō ob
seruat p̄ceptum vnde ad h̄ ut ho audi sollempnia
diuina excitetur ad cogitandum de futura quiete et sic re
stat recuire p̄tinem ad illa et qm̄ est in ope la
lube p̄uid dies festos in quibus uerbum dei p̄ponitur et
sollempniter cantat. et p̄ p̄cipitur ab alius absti
nere ut illa audiat intente alia causa est q̄ causa est q̄
dies viii. ad h̄ electa est inter festa est et est h̄ q̄ sepe
affligit a scis q̄ dominus die viii surrexit et quietem beatitudinis
illius in corpore et aīa donandam p̄mittens nos s p̄ re
surrectionem christus institutit et alios dies festos
qm̄ ad sanctum est in do uel sanctis vnde nobil. memo
deterna quiete facta est. p̄p. est ca. ut p̄ h̄ ammoneat
ex tor gentilium matheus in. n. considerabat in ph
capitulo opum suorum diuini hore et eorum ascen

sic q̄ p̄cep̄ ad domi̅n̅ r̅l p̄ q̄ opabant̄ dn̄s & hore s̄
indie viij sol. ē ⁊ ec̄ dicebant sanctissimā incep
ne. om̄ opum ⁊ ut h̄ penit̄ ab olēs̄ institut̄ ē
ut nl̄l̄s in die illo ⁊ p̄cep. i mane ad opetur
p̄ aū ca̅ cessacōis sbbi fuit p̄ni fiut q̄ uenar
iāz res sabbi s̄m cam ⁊ ec̄ a mō ut dem̄ ē adue
nit̄ uite cessare d̄buit vnib̄ fiūi s̄a ro ne in
d̄cē ecc̄a indnare ē ca fiut ut error gentil tol
lēē qui om̄ū hore obs̄uabat ⁊ illi diei s̄ eos p̄
hore dn̄s ē sci̅ q̄ i scīssima h̄ incepcōm opm
p̄p̄ gentiles ⁊ obs̄uabat sbbm s̄ ut tollēē
⁊ statuit ēē illa die ēē opans ad id a q̄ o
d̄ q̄ vij. dies nō s̄nt instinc̄ diuiz eo q̄ ēē
d̄ sba p̄cepti mōl s̄ q̄ cymō p̄ signi statuebi
s̄ p̄ intēl̄s uitis p̄ q̄ intellm moraliū. ful s̄
obs̄uare illos fiudz ad id q̄ ulti q̄ro q̄
d̄ q̄ s̄ati dies obs̄uari ab utilib; ⁊ cōzlib;
negocus nō s̄nt n̄ ab institu ecc̄e. dei s̄ d̄
eius ⁊ sic eccā h̄n p̄t obligare s̄ditos vn̄ cho
h̄cendi s̄ ab oib; opib; ab ecca nō ccessis.
s̄ vin̄ mi malū ēē negocian̄ utilit̄ q̄ disso
lui inchoatos ⁊ potib; uacare ⁊ sacdotes ma
ḡ instare d̄bnt ut cessaret a p̄cis q̄ opib;
bonis cōzlib; cū abutet̄ absti sit ut dem̄ē
p̄ ad id a q̄ ē o d̄ q̄ aū lō d̄ opacōe mag
mali ad min̄ malū ⁊ id neutrē indulgz ad
a d̄ q̄ opa s̄uilia dnr̄ ul̄ q̄ s̄uil faciunt
pecc̄ ⁊ sic pecca s̄uilia s̄. ul̄ q̄ ptinet ad s̄uic
pene inf̄ie. p̄ntis ⁊ sic q̄ opa s̄ s̄uilia. p̄t
eaq̄ exacta s̄ p̄ q̄ ccessa ut coq̄re cibos ⁊
a h̄. ad id q̄ ulc̄ ulti q̄ d̄ q̄ id mani
mi h̄ d̄ lege illi q̄ a ⁊ id insig memō p il
lu mod lō. alii dnt q̄ ist man. aut fu. ⁊ ob
s̄uacōe ⁊ id q̄ ab obs̄uōne resumus nō
d̄ nouo instituēs uite tali mō lo ⁊ ē p̄
h̄ melior Uerum q̄ d̄ h̄ q̄ d̄ ibi. Infra
tab. vij. erat man. ⁊ ē o. n. s̄ p̄ man q̄ p̄
d̄be p̄l̄b; iunge eam filioz q̄ eō ē. n. di
ap̄ nō. n. debnt filius p̄ntib; res̄uare s̄ p̄n
tes filius Item q̄ cū mō p̄ntū h̄ intelliga
ē q̄l; p̄xi ut d̄ au. q̄ nō poē posse n̄ p̄xi
q̄ nō p̄ntis ut dixisti honō p̄xm Item d̄
inhonore intelligit̄ h̄ d̄bita reūi ⁊ p̄t ē ne
cioz ul̄ q̄ p̄ d̄buit d̄rē s̄bueni p̄ximo q̄ ho
nora p̄ntes Ulti q̄ d̄ p̄missione q̄ sic h̄
man. cūdz ut sis longeuus s̄ ē. ac. n. intelli
d̄ lon uite illī. ac lon uite alī sic p̄ mō ē
ul̄ h̄ instant̄ q̄ in illi p̄ntes honorat q̄ p̄
h̄ n̄ s̄ lon. s̄. ē. si aū lō d̄ lon uite altius
ē ū n̄ ē ē dici q̄ illa lon dat̄ nō vni bono
opi i s̄pe h̄ calib; ul̄ cuiulib; ⁊ sic ul̄ q̄ in s̄
huic man. tal̄ sic p̄missio s̄ d̄ q̄ d̄ sen
te ūtute i filius d̄ s̄cit ul̄ inp̄ntib; s̄m nm
⁊ d̄ ēs̄ma ūtute d̄b; subsidiū ⁊ id p̄cep dn̄s ut
filii p̄ntes honoraret eō a nō erat op̄ q̄ n̄

id cog eo q̄ sic ascend a radice i ramos ⁊ nō
eō ad a d̄ q̄ nō p̄ntis intell̄ q̄l; p̄xim
ut obm ē ⁊ s̄. p̄batū ē in q̄one d̄ car. s̄ d̄ s̄
inmo p̄cepto affcū intēd ⁊ insinuare car
p̄xi ⁊ ordinē eius ozdo aū ut insinuare p̄n p̄t
q̄ id nō exp̄m n̄ obm car s̄ nō p̄ntis insi
nuat q̄ id exp̄m ⁊ obm dileccōis ⁊ gdū a ⁊ id
p̄t ēē h̄ q̄ car ē p̄stio n̄ ⁊ ut h̄ oudat po
suit i n̄ ad q̄ s̄l mō n̄a ⁊ ca̅ s̄ p̄ tō meliore
ad a d̄ q̄ s̄bueire i necc̄is nō ē gn̄ act p̄
cepti q̄ nō tm̄ n̄ in cāu. s̄. in cau. s̄. p̄xim
indigz ⁊ si nos h̄mus facul s̄ ij ā hono i
neiē i oi p̄xio ⁊ p̄t s̄p iueniri exhibit ⁊ q̄l;
h̄ ad h̄ actū facul ⁊ id p̄ poiut honora
q̄ s̄bueni l; ⁊ s̄buencōm intellig̃ ceam p
q̄ ⁊ loco Et nō q̄ d̄ alius d̄ q̄b; h̄ p̄t q̄
s̄. q̄ ⁊ rex q̄ d̄bent s̄buenire p̄ta ⁊ rex i q̄b;
s̄pone p̄ntes alius p̄xis s̄ h̄itū ē inq̄oē d̄
ozdie car q̄ illa q̄ tota eād s̄b man. illo
Uerum q̄ d̄ h̄ q̄ d̄ ibi s̄m ē nō occides ⁊
ē addicō. n. d̄ q̄lō h̄ q̄ sc̄a ē in eū in. n
ē ista. Qui irascit̄ s̄ri suo indi ⁊ q̄ dixit
s̄ri suo racha reus erit ccilio ⁊ q̄ dixit s̄ri
suo fatue reus ēē gehenne ignis ⁊ q̄ p̄ ul̄
q̄ irascat̄ sit reus eōd indi q̄ ille q̄ occid
in q̄ si a ē nō ul̄ ēē s̄ addicō i no. ē. ē a q̄
eōd q̄ glo. ibi. d̄ lex s̄ id q̄ ira. s̄. s̄. ⁊ ē.
in. q̄ s̄ d̄ hōia s̄ h̄ ul̄ ēē iniustū q̄ tm̄ p̄n
at ira cord sic hōicidiū p̄ s̄m. h̄ oīs q̄
irascat̄ s̄ri suo peccat mōlr s̄ p̄h̄ h̄ mo
rte p̄ ē racha s̄m glo. sit interiecco in
dignatis ul̄ q̄ q̄l; mō indignacōis sic mōl
pecc̄m s̄ p̄rupat i uoce q̄ q̄ fac s̄ p̄cep. p̄
cat mōlr Item q̄ d̄ra ē int̄ ista ccilū
indi ⁊ iehen. ign̄s ⁊ irasci ⁊ racha ⁊ fatue.
cū. n. hōicidiū mai sit oib; hiis ul̄ hōi
ād pei miri q̄ iehennā ignis ⁊ h̄ ē n̄
p̄t q̄ iehenna n̄ ē pei p̄ q̄d ē h̄ q̄ d̄ mg
q̄ hic s̄m q̄ spuales h̄ebant p̄h̄ nō
occi. d̄. n. q̄ lex ul̄ s̄p p̄hibuit illaz q̄ ad
os. mū. n. ē noce uelle inrebz q̄ ip̄ ⁊ p̄
huic lex ue. s̄m s̄m om̄ ⁊ carlm̄ illo p̄
cep. nō ccupis. ē g̃ mlō mag intell̄ ⁊
id p̄hibuisse. s̄. nō occi. Si aū h̄ ccedit ē
ul̄ q̄ nl̄la s̄ca sic s̄ addicō i no. ē. s̄
d̄ q̄ i uite lex n̄ poē ū q̄ ccilū inle ⁊
h̄ intelln̄ d̄ moz s̄ ex nl̄la obs̄uōne
p̄p̄ carnal̄ nō intelligebāt p̄hibi n̄ q̄ lex
s̄minebat ⁊ id incep ad d̄ in eū ⁊
i q̄ g̃ d̄dit iplendi q̄ i le. nō ccebat̄
⁊ d̄ h̄ a nōta s̄ in p̄n q̄ti ad s̄ aū
q̄ q̄ ul̄ eōd mō reus sic q̄ irascit̄ q̄ q̄ oc
cid d̄ q̄ in eōd gn̄ē h̄ nō reos in s̄pē i
ull̄. n. d̄ s̄ glo. s̄ m. d̄ ira cū ccsnat̄
i nō p̄t ul̄ morte q̄l; cord teneat̄ tm̄

De p̄cepto mandato

qō

De p̄cepto mandato

peniteet. eterna dapnone sz q2 i man. no poesito
io modi odepnois 7 discussiois diu ppallabz
vt iusta uideat omibz tu maior in spe ec
bz hoia ad a dd q e uni pzelu 7 una pu
cuu pzelu fit studio corret 7 illa no e pe
puiau au e quz p motu. e no oseuti 7 il
la no e ue pecm sz illa e osunt i motu
i tolelab pri sic morte vl mutilom ul da
nu e mor pecm 7 d illa lo do. 7 illa i
directe pbz pm au mo inre indirecte
ead sb pcepto pb id pz so ad sus q2 ead
e distanc ad motu indig q e d motu
ire. ad a dd q fm glo gd lr in aupa
s. p osim in cord 7 ira prulpos ad sig in
digtois 7 ira prulpos in iub ipp 7 nocu
pri 7 p iptat p uasti fa p racha. q ei
dicto indigtois fm gtos lz inebo son
vacuu ul excebtu. t au imptat pfat
pmdi au 7 oaliu 7 ichena signt exp
inite ut d glo ide gd metna dapnoe
no qd esse h incqlitas cor intellr ex mo
odepnois q2 q iudicat peniteet pu ice q
d hz q adhuc q pena digni sit 7 qnta q a
e de osellio sciat qd q pena h q2 qnta debe
at infligi 7 qreus e iehe. hic hat pone
spm 7 pene qnti no q h fuit i iudi
dnu h po huo mo dmiat dm pctoz 7
penaz ad ultim dd q lz uox in pp
puniat iehenna tn dze 3 ipenis ul
que ee s i spe 7 extraxacoe qnti q2 ma
ioz ad h iniehenna debz hoiadio q ippi
ad id q ulti q d lege q phibz no
dd q quo ad carles repugnes spiu no
phibebat n no pslig in actu pcedute
vt oinaret ul agitarz eu cu irasce bat
h fm eos si incord ul motu indigtois
huit ira cu osensit dicebat lege d h no
care no q h vm eet q dicebat q2 intellm
leg vm repellebat sp. n. inle. ul 7 aiam
7 corp. malu phibebat 7 h meno dze mg
Si au q q spalem intellm tc expsilio x
addendo dd q e spal intells i pcepto mo
q ad mouens 7 q ad id q pcipit q ad
moues sic in illo pcepto q hoicadiu ac
tus 7 uo [illegible] dm dimittatur 7 pp dilecomd
q. ad q pcipz au n plus fuit d spu inno
libz i no. ce. q inue oz amplius s ex
planata [illegible] tinata inno. t. q iue. De
m q dz q d Non mecha. 7 d an.
mechia sit id q adulterius 7 d gmot intelli
gat phibi in gue. vb q i mechia n
phibeat fornicio simplex i [illegible] d. sc
i. ego au dico uo. q uidit mlierem ad
ocu. id [illegible] e incor. su d glo q i ois
libido car q fornicat aia a do phibi i

intellr q ur cu ol pcto aia fornicet a do
y iusto q uo pcto omie pecm phibeat 7 sic
a man. sc fluit. pz eud sic fornicio ul
adulteru sic d hoici no 7 opis q2 no
d h mgs phibi forcom spuale 7 carle
sic dix d hoio Itc cu sit inlz actu qda
mag enormia ut sodomia ul icubit 7
sb cubit iuuta q2 no noie illoz d phibi
illicitu oqibitu ex q pmat vn in intellit
phibi s dd ad pm 7 ultm sil q2 phibi
cos fe tab ordinat ad absti noct pri
7 q2 alus actibz no debebat pri n adul
tio pp h vnu solu expssit in for pcepta
7 as intellx q2 3 eo finis. s. car nolup
h n sic eo reat ipse ad a dd q glo illa
intellr at moz d forn ne spuli 7 n e ad pp
q2 pcepta accipiut fm sim ualem. at
intello d nolup q e in carne 7 h e gulex
luxe 7 vna illaz phibz sic cu alius sic
sius explatu e. ad a dd q uoluptas
forn spuale bz man. h no uo occ 7 h
do 7 s exped e. 7 io no i extndr gnalr
i man. sic i d no occi ad ultm au pz
s. p antecu su n. sic cu inlte fuit p ordin
n intellr h cotu phri Deim q2 d h q
d i. ooztu e no fur fa. i. n. sic d mgs p
hibz rapina. 7 q2 q rapina uocet rapia
n. sonat uoln g no ur ee rapina pp q
fuit exactos 7 tale pn i pploce Itc peda
gia 7 thelo q ciu iplisz noe vm h ad h vid
e sb distione. at. n. calia e sb fuos at sr co
lonos ere pncip sit fuos cu fuius n hat
n noe dni su q accip abeo dns pt qd pecca
re uinnis angar 7 opp fuu q2 inte qb vn
qsz sua re utat tn ndo q sit rapi ul tenu
eet ad restitucoe. Si au accip d colonis ere
sue pinlrtatibz ee tamq e accep fm laboze
pncip q bz indsione ere. 7 fm expnsas
qs necce e face fm pncip fmi 7 bone de
fid 7 si ult h exig rapia e. 7 h e q d Io.
habit mili 3cuti estote stipndiis urs
De thelo no 7 pedagus dd q illa in
stituta s d osilu ere ad pacifi uias 7 ios
laboze 7 expnsas q hnt in pacifi ne illa
accipi p 7 q ult accip e rapina Deinq
Sacilegiu 7 e sacilegiu. n. ur dze pecm sba
lea lz pecm cstan. n. furem. n. 7 furari i
in loco sac no distio n p cstan loci g
ur q sic d nilis caibz furti i spalu n tang s
d sacle in spali n tange dbet Itc sacilm
dz omitti dbz mois ut hz tua 7 ur d ee q
d mo. s. qn no sac tollr sacs p uocm acci
piut bna monachoz ul clicoz Itc sani
ur ee. q dlo culta e mancipatu cu q bna
eccliaz sint data ad diuinu cultu uunt spoliates

De sexto mandato

agis ecclie sacilegiu comitte q no credo It
qr qn aliqs molit rap mett & as furat tea
vte comittat sacilm ut q no. qr rapies excoica
t e ad nun sna hois ille at q furat no e ex
coicat nz sna hois nec canonis ut dnt iu
ris pti. g ut q no sit excoicat qr no e ro
qre un sit excoicat & a no n sacilm & no sdt
liu. act. n. q e coctto rei aliene inuito dno no
ht annexa excoicom cqr si coceda s ut e eq
inhibitu h. s q toll sacr dsac g omittat sacilm
ut uo. S dd q sacilm mh cu furto ul rap
fac spale pctm rone loci & io a spes e sic & ino
lo monial a sps pcue q fortro adid q s
obz dd q qnz cosiau h uim spi cstituecta su
for & tc fac a spm & h cosiau pap e qu fit ad
iniuria alic scitatis ecce qr rone noc q comit
tu e actu cosiau fbit in a gnis pcti ad
a dd q no e sacilm qn accipiut res no
sac p ro dicatur h mai e pctm q simp
rapia qr no sit lesio p h scitatis alic. qr
scitas e in loco p p & neutr ptingit itali
furto ul in rapina ad a dd q manci
patu cultu ad e d f. q cstrctu e ad actu
cult & h dr ipe mancipatu cultu ut calix
& patena & lapides ecce & hi & h no poss ad
as usus dputari qdu manet infor inq cset
ta s. & sic s loca & dputa cultu. ut cymi
tiu & oratoriu & io in talib comittit sacilm p
lesione a mo dr qd manci cultu p h q or
dinatu e in sustetatom ministrau in cultu sic
bna ecclie & in talib no ledr sacilm n pacis
& io talia aufe no e sacilm ad a dd q
mo iudi ucip comittit sacilm eo q ledr loc
h q raptor excoicat h e pp reuerenciam aulis
q no h q occulte uenit ad furand hic
e usura p h q sb rapi. & c. h bnt qn tu
d usura. s qd sit & utr i usura trasfat dniu
& utr pecc das usam sic accipies ad p
pcedr sic diffit in lra mgr usura sic usura
e cu qs exig plus in pecunia vl q h re q ac
cipiatur in sorte glo au su iu. xvij. & c
ut tne duas diffos q p e h usura e lucr
ex mutuo ex pacto debitu uel exactu
a h e usura e sr hndi q ult sm accipr.
& s hac diffos in glosis p simam no pruba
o a q sm has diffos no ur usura ce f
tu. ul pz furti qr furtu e nec exactu nz ex
pacto dbitu Ite nz fur dat ad p fco g
vr q malle di. mgr q sb furto ctin. Ite
p drias cstituetes unr ce cia usura & furtu
qr furtu e ctto rei aliene inuito dno usura
au accip nolete dno & csntiete g ur q
vnu ctin sb alio ut dre ur mgr Ite qro
qd fac usura aut uo tas accipi vlt sorte a
spes ac pactu. si uo tas tuc inii erit usura
ri. q nuq ad accepit ult sorte & loqm

d usura opis no no tis si au fac usura ce
negociator uidebr ee usurari q spec acci
pe ult sorte. Si dicas q no e sile qr ne
go tor dat pecunia h usurari mutuat h n e
qr mutuare nz e bonu i se nz malu h
pt fi bn & male. vn tota ro mali e pos i
q e i p actu mutui. & h e io in usurario &
negocitore g si i uno fac pctm fac & & ia
si no pactu fac usuram h e s diffom q sb
p mutuu date n. i. s. d. glo q usura e spes
iue p som & sic d pactu. Ite qro q d fac
ac n. sm se e pctm g nuq ac licuit ab a
accipe usas nz. n. ac cu a inq licuit for
n ui & h tam ut qz i le d ut xxiij. no fena
b fra. c. pecunia sm q h a re ad usura. h
alieno Ite ambz ab eo usura accipias
e noce d sidas ui ce a s qbz noce po
ssum g mi s aqbz usas possum accipe
g no e malu sm se si au phibicio fac
ipm malu & pctm sic an phibicom no
fac pctm & sic i iudi potant dare ad usu
ra p sipbibicio faceret ipam ee pctm
ta & csessio facet ea ee licita & sic po q i
decr. xxiiij. ccessa e licita ee si a lesio p
x facet eam pctm tuc no ois usura ee
pctm nz sp qr qda usure no ledut h mim
i p xim g ur q usa nullo mo sit pctm.
Ite hu mis dnat a dio & nllu. mix. h hu
mis ut leges qda ccedut usas g ur q no
sit illicite & sm lege dina. & nale Ite ot
sde mai pctm e ingne q sit dare ad usu
ra & tn in casu bn fit & cocedr g & usura
incari p uti bn ccedi pt Ite ccede co
mos & uasa aurea ul argetea p pecunia
& uie ult sorte no e pctm e g cessio pe
cuie no diffit a talib cessoibz n i ult
solu rez & q ccede pecu p sipe luc. no sit
pctm Ite cditor efficit dbitor ei q dat
mutuu ad sitt mutua si. n. as bn fac in
ro ut dictat q e obligor ei & ad bn facid
si possiz ois a ip obligo q dictat ro n l
p cdua in pact g ille q dat mutuu pt de
ducte in pact ut ille ei obliget ul ult
sorte h a e uso. g i usa n e pctm Ite
qr tolt si h ta. pac fac g co e mutuu
ut a d ult sorte des paupibz o q sic qr da
re paupibz e ela & bn fac h cstat q as
ad bn fac & elam qbz z mois dbem puo
uocare g tale pac. p h s z h e q d do
cmutuu ca. ul m. spa. Ite qo tale pac
vl spes pos. h e co e mutuu ut tu repe
das in uice in tanto mutuu a uice. qn
indiguero ut q sic qr ille tur ad h & sii
mutuo q facio ei ut aqmode m sip g possu
eu ad h bnfo mutui obligare ut ur h s
h uin ee ut q d. co. mu. da. n. i. s. Ite

difficile est spe donorum pro beneficiis acceptis remo
ue ponam ergo quod qui dat mutuum alicui non
cducens in pactum et non recipiens ultra sortem non ille
offert sponte et illi qui dat mutuum presumens
se ad oblationem uenire talis sit usurarius ut quod sic
quod sperat ad ultra sortem et usura est spes lucri
ultra sortem ergo est usurarius Secundo accipere illicita
uidetur esse pro mutuo quia si non fieret tunc mutuum
daretur ergo uidetur quod sit simpliciter donum Sed accipere non
est peccatum ergo talis non est usurarius Secundo dicendum quod u
sura absque dubio peccatum mortale est et sic fuit in uet
lege et scripta et numquam licuit ut dicebatur dare ad
usuras. Ad primum ergo dicendum quod usura est peius furti
et rapine probatur quod est rapina uel furtum contra
quod accipitur non inuito domino id est non uolente uoluntate absoluta
usurarius contingit alienum non uolente domino uoluntate
non conditionata uolente enim ille qui dat usuras
uellet bene reddere id quod est ultra sortem sed
cum recipere sed quod non habere mutuum quo indiget
et in non est inuoluntarium non uoluntate conditionata ad
aliud patet solutio per id quod dare ad usuram non facit
esse peccatum uel usuram sed pro contingere id quod est ul
tra inuito domino id est non uoluntate absoluta uolente ad aliud
dicendum quod dare consilium contingit sic inuitus simpliciter sed uo
luntarium secundum quid in furto non contingit alienum
et quod est inuitus omni modo sed in usura contingit alienum
sed quod est inuitus simpliciter et uoluntarium secundum quid ad
aliud dicendum quod spes accipiendi ultra sortem pro mutuo
facit usuram Ad obiectum autem in oppositum dicendum quod negotiatori
non sperat pro mutuo et tunc non uidetur obuio non cum est simile
de negotiatione et mutuo quia negotiatio non est de genere fa
ciendi ex natura naturali et dico ad aliud dicendum quod usu
ra secundum se est peccatum et sic fuit peccatum. Ad id autem
quod secundo dicitur quod illa lex intelligitur sicut lex de libero repu
dio precepit non fuit dare libellum repudii sed dimittere Re
ue permissum et si daretur quod daretur alieno secundum quod
quidam dicunt quod lex in casu loquitur tali scilicet quando alieni de
tinentur terras uobis debitas sicut cananei fecerunt
terram filiorum israel et ideo est eis usurando non accipiunt
alienum sed proprium quod eis forte debebatur et dicunt
quod in possessione faciet ergo paganus tunc quia magis
esset ex reputo per solum esse meliorem ab
dicit non specie mala abstine est dicendum quod
quod habet ab aliquo per uiolentiam oppressionem uel aliqua actione
post illata ad de suo possunt usurare eius
de causa ut in non est tot consilium quia sunt scandalum
fieri non possunt unum magis consentio quod furto
possunt ab eo recuperare quod usuraria accipere
Ad aliud dicendum quod ambrosius loquitur per hyperbolem impossibile scilicet
quod impossibile est quod aliquis nocere possimus de liquidare
ergo impossibile est quod ab aliquo accipiat usuras Ad id
autem quod secundo obicitur dicendum quod nullus iniuriatur qui utitur iure
suo unde non est id nocere et iure suo uti idem est
usurando utendo bene generatur aliquid sed nos non generamus
in eos sed in quod contrahat iurare eorum Ad aliud
dicendum quod imperator non intromittit se in de iuris de

quibus licet indigere iudex temporalis sed autem de quibus pertinet
ad statum rei publice secundum bonum statum temporis non obs
tante et dare ad usuras nichil confert ad bonum
statum temporalem aliter et ideo permittit et sic reges
sed ecclesiastica iudicat secundum bonum statum eternum
et ideo condempnat hic est patet quod ecclesia uocatur in
dicat de pena usurarii seculares autem de pena furtis
sed cum usura sit furtum secundum aliquid quia fur ledit
bonum statum temporalem quod in tantum uiuat usura
uel sed consensus corrumpit bonum statum temporalem spirituale
in obsequio enim cari sed tamen aliquid quod aliter soluunt
dicentes illas leges esse tenendas pro quod imperator per con
sentiunt non consilium in quibus usure sunt de pecuniis Ad
aliud dicendum quod id dicitur non uidetur est in statum quia est formatio
est in peccatum quod uoluntario et tunc non concedi et hoc
ideo quoniam est multum inseparabilis coniunctum est malo fi
non malum et tamen male potest fieri bono fine sed uide
sic concedatur male peccatum sed autem non est unum sed
per actus plurium quod unum Ad aliud dicendum quod non est
simile quia in locatione domorum et uasorum est uen
dicatio quedam utilium ad tempus et hic utilitas est quod de
terminata sicut in habitatione domus sed usus rei consistit
sed ipse non est sic sed secundum mutuum et uenditionem
mutui quod genus est facti ex causa patet alii autem
aliter soluunt sed quod in locatione talium res ad de
perit uirtute per usum uasorum et inhabitationem domorum in
peccuniis aut mutuum non sed per se melior est quod res quod
de non uictio est unum generaliter alii quidem opinantur
quod in usura tamen sunt dominium aliter soluunt dicentes quod
non est simile quia in locatione res uel alterum res non trans
fertur dominium et ideo potest dominus illorum usum uendere ad
tempus sed in mutuo transfertur dominium sed non sonat mu
tuum quasi de meo facio tuum et ideo usura soluere
uendere non potest cum non sit sua res quod mutuatur
et sed omnibus omnibus prehabitis in uero sed tamen in de est
disputandum sicut transfertur dominium uel non. Ad aliud dicendum
quod creditor debitorem efficitur ex re et causa tamen sed ipsa
obligatio non prius donec impactum eo quod contrahatur mu
tuo qui ad gratiam pro quod est facti ob dilectionem patet
alterum autem pactum de illis obligationibus quod contractu uel actu
quod fuit non contrahatur Ad aliud dicendum quod tale pactum
non potest fieri eo quod gratia mutuum contrahatur et est gratia ad esse
esse prouidendum est bonum et dare pauperi ut constat
est prouidendum in omnibus non talibus in quibus committens unum
cum alio expaciatur gratiam alteri tamen dico et illo
mercatum infatur non uidetur forum argumentum eo quod non est ne
esse coniungere quorum dissimiliter sunt per hoc patet per secundo ad
sensum quia de simili ad simile est iudicium Ad ultimum dicendum quod
talia dona possunt recipi sine peccato et bene reputo
ingratum qui se potest aliquid mutuum uel ob sequi ac
cipere ad munus fructum non offert Ad id quod secundo obicitur dicendum
quod non est in spes pro mutuo sed quia ex dono et id
non facit usuram et est notandum quod ut iuris periti di
stinguunt duplices sunt usure scilicet ille quando accipi
tur ultra sortem et ille fructuum usurarum et secundo ille usura
quamquam accipere ipsa actione infamis est Secundo

vero in usu
ra illicitur
dominii
u

Art. 15

quia utitur in usura translata contra dominium et obicitur le-
giste volentes probare in mutuo mutuum sonat
quasi de meo sit tuum ergo in eo quod datur mutuum
transfertur dominium. Item ille qui dat usuras est dominus
suarum rerum ergo potest dare cui voluerit sed ipse dat usura-
rio ergo transfert eas in dominium usurarii. Item esto quod
fiat talis contractus mutui et mutuatario est preci-
sis in tantum ut sortem habeat noctem et ille ad
mutuat hac forma constat quod tunc dat ei ergo trans-
fert dominium ut utatur in preparatione usurarum. Ergo in usura tran-
sfertur dominium. Sed contra quia de suo potest facere elemosinam
sed non sacrificium ad altare usurarius de usuris non potest fa-
cere elemosinam ergo usura non est sua ergo non est in eum transla-
tum dominium. Probo minorem Ecclesiastici xxxiiii. Immolantis ex
iniquo maculata est hostia. Item usurarius tenetur red-
dere usuras. At non tenetur reddere id quod est suum aut non est
suum sed apud eum deponitur unum, sed quod est suum ergo omnia
sua tenetur reddere quod falsum est. Ergo relinquitur quod id tenetur
quod non est suum ergo non est in eum translatum dominium.
Item dicit lex quod non debet esse suum quod non dimittit potest
perimere prescriptione. Usura autem non dimittit perimi
apud usurarium ergo non debet esse sua ergo non est translatum
dominium. Item assimile si aliquis habet feudum in quo dominus
est expectans feudi non potest transferre in potestatem al-
terius sed dans usuras omne habet a domino deo ergo invito deo
non potest transferre in potestatem usurarii. Constat autem quod in
toto facit quod factum est prohibitum et dixit mutuum da-
te nihil inde sperantes. ergo non potest transferre in potestatem usurarii.
Solutio dicendum quod hic sunt opiniones magistrorum diverse. Legiste
enim dicunt quod in usura transfertur dominium et quod hoc dicunt quia impera-
tor permisit usuras et quia leges non sic tenent addite
sunt. Hinc possent rationes inductas solvere et frangunt ad omnes
contrarias ad primum quod hoc non est verum quod quilibet de suo potest
facere elemosinam quia est suum mihi. quedam enim est suum licite
acquisitum et quedam suum est per iniquitatem acquisitum. de primo potest
potest facere elemosinam et sacrificium ad altare de secundo elemosinam
sed non sacrificium de meo nec elemosinam nec sacrificium quia
ex canone et ex ordine caritatis tenetur reddere quod male
acquisitum. Ad secundum dicunt quod ille tenetur reddere ex
iure canonis et hoc est ius poli et non fori et ideo iu-
dex ecclesiasticus compellit eum et non secularis et non ideo
quia apud homines non sit suum. Ad tertium dicendum quod illa
lex loquitur in preparatione et non secundum veritatem quia quamvis non
suum esse quod ex canonis tenore tenetur reddere et quod
[illegible] et non dimittit perimi in domino. Ad ultimum
dicendum quod non est simile quia dominus hoc permittat usura quod
prohibeat et hoc non facit dominus terrenus quod viri permissione dia-
[illegible] et hoc est omnibus probatum in usu contra tamen doc-
tores sacre scripture et doctores est hec opinionis et ponderent
ad rationes primo positas inductas contrarias ad quod u-
na solutio quod ille non habet absolute nomen dandi sed
conditionatam tamen unum per absolute nomen nomen re-
manet ipse dominus rerum suarum sed non possit agere co-
ram iudice seculari quia ipse actioni sue renuntiavit
unde si aliquis de tutore cogatur iuravit ut dicitur et te-
netur quod dare propter reverentiam sacramenti sed tamen nomen rema-

net ad reddendas quod dedit pecuniis auctoritate in dicit
esse in eo qui dat usuras quod dat ut habeat mutuum
non quod velit quod ille simpliciter habeat dominium. Et quia

Utrum dare usuras sit peccatum

si dare usuras sit peccatum. Sic accipe et ut quod hic
quia si nullus dans esset nec aliquis accipiens ergo dans
est causa mortalis peccati accipientis. quia ergo causa est mortalis peccati pec-
cat mortaliter. ergo dans usuras peccat mortaliter. Item quod
xiiii et lucae xxx dicitur in glossa quod salva conscientia in
tantum debemus vitare scandalum proximi actum ne de-
mus ei occasionem peccandi mortaliter. constat autem quod dans usuras
salva conscientia vite et vite doctrine et iudicii potest non
dare ergo quod dando peccatum scandali proximum ad
mortale peccatum. ergo non sine culpa. Solutio dicendum quod non
sic dans non in necessitate ut quod hoc non sit quia hoc necessitas
non est non mortaliter et quia tenetur plus diligere animam proxi-
mi quam corpus proprium ergo potius debet perire mortaliter quam dare oc-
casionem peccandi proximo mortaliter. Item quia quanta necessitas
exigat ad hoc quod det usura utique [illegible] debet omnia
sua vendere quam ad hunc modum contractum consentire
quia alii est causa peccandi mortaliter ergo non habet dare nisi
post omnem venditionem sed tamen nullus daret ei mu-
tuum quia non esset spes restitutionis ergo non tenetur an-
te vendere quam dare usuras. Contra de sacerdote qui docet
quod non contrahat usura licet ipse possit dare ut quod
non quia nemo debet facere contra hoc quod docet. Sed contra ipse
sacerdos indignus habet sicut alii ergo potest contrahere mu-
tuum ad usuras. Solutio dicendum quod in necessitate potest dari
usura sed absque necessitate peccatum est ut puto quamvis
sic vitare licitum est in genere sed absque necessitate pec-
cat. Ad id autem quod obicitur dicendum quod dans et acci-
piens non similiter se habent ad scandalum ut tamen proximi
quia dans usuras postulat gratis quod ille ex proximo
debuit tenetur impendere scilicet mutuum. sed quia ille non fa-
cit obviare debet facere tunc id dat usuram quasi redi-
mens suam vexationem et quasi tenens illum quod faciat
quod id gratis facere debet et ille non scandalizat sed
ipse scandalizatus est sicut iudei scandalizati sunt
et dominus non scandalizavit eos per hoc prius solvi ad finis.
Ad aliud dicendum quod petens mutuum in nullo impro-
bat proximi sed potius petens mutuum provocat eum ad
opera misericordie et quod usuram dat hoc est extorte ab ipso
et usuram non acquirit dantis. Ad aliud dicendum quod
ad illa questionem non volo omnino credere quia in iure
difficile decernere quanta necessitas requiratur sed quilibet sacer-
dos faciat secundum quod dominus inspiraverit ut recitat ad
honorem eius et iuxta quem tempus. Solutio tamen qui dicit
quod timor probabilis quod dominus pater aliquis in hoc quod
gubernat familiam et hereditat filios ut pascat
pauperes sufficit ad hoc quod det usuras. Ad
ultimum dicendum quod id iudicium est elacionis et de aliis
quia sacerdos non visitat illum ergo quod accepit usuras
sed potius condempnat sed dat in hoc non propter aliquam bo-
nitatem secundum bonum statum suum et suae familie.
Deinde queritur de hoc quod dicitur sumo quia de filius is-
rael et cetera non sit de illis non rapina ut furtum
facere ut quod dominus hoc non debet mutare sed de hoc [illegible]

Dist. 38a

qd eu querit scilicet ultima quomodo dimitti non h
ar dd e q ca fu. q ab egip. spoli. fu. fi.
is. i labore e. habu. gtus i id iudicatu
fu. ad no q huic potest ut h mo recope
satie i h d ista dis sufficiant

Quint pcep. e no loqris ∂ px tu. f
te. Sub h quito pcep induce mgr duas d.
unas mag a d pnipio i i qe e mda di i
n. p. iq p can. mda diom ita e q e m
tiri i ei q e mta. diffos ih vaas e q sit m
daciu. mt tam. qd sit errare i adiu g qz
d tpe iacob vir fuit mdaciu ul no. v i
sa e q in glosa rebz mas au qd etas
pre mta an mda s se sit pe. i sie pe
ms in se sit mor ul imor ul veni.
ad p o sic d au mh. d mdaciu qsqs g
ad g mda ee q pce n sit putauit d q
se ipm gpit e honestu ee d ceptore a
abitr g oe mda e pctm Item au ide
m ul mtac ee pctm Ite au id onie md
dd ee pctm qd loq dz ho q aio su id m
sit su v puteri i id no sic edd e q bon e
nlli mtaci edd e g nlls mas bon e ∂ i
cau ad q no e bon e mal ap om i no n
p mdac g oe mda e culpa ap om g pe
Ite au d qds no ee mda. sz ∂ h o q
lies mtime pcare sigte ubu i ∂ i fco fiedo
ans. vn d q e uitas igis i racois g ∂
g i mta fco no au oe mda fite pctm g
oe mta ubi pctm ee no. pba a me ph q
h ios. viij. q simulauit fuga i hitatores ca
aylogi pcb ee ab urb i lu. ult finf le
lon. ite Ite ul q nz mdaciu ubi fr sit
pctm q lops i doctores disput sepe falle
ex mtime i doc. sac scbe i sac fici i tu no
dnt peccato e p sanit i pbat mtanc q s
f. i leuit ee f g no oe men. pe. S
dd q oe md pe i ad h q ∂ e dd q tales
act fm aug referdi s ad signu p tinnez
facta i sic no e pctm q no fuit ad d cipi
sic id i mech q fm pu sigu f e ee si
fm ipm iudicantes h e iudicat f fm d e i
i tales act ul s refido ad signu i i solu
au indecas i q ca exigit au dict q no
e sile d actu i ope i ubo q act su op no
e nuci cord i mediat. sz ad mla pt ref
n ub q imediat nuci e cord i id no a
dz ee i ubo q sit in cord in ope aq a pt
ee q ad nuciad cor no e isti ad
a dd q doctores no intedut falle sz pe ex
ercaciu doce i q ob mtac h e ut caute
discat no ut apprbet talia vn i io ipino
Sed q ut mta sit mor pctm i m cautr
i v q sic Ge. n. d ps pdes os q loq m.
no a p dic ho n p mor pctm g oe m
e mor. pec. Ite os q mtac oca a. i no oc
cid al n p mor. pec. g m. e mor. pec. Ite
q eqd diu e uitati i pp tuu ut g e pctm
mor pbat a p ph q ue no p mit ut
i aia sa pbat ph q uitas e ut quoda ut d
ar. in so eth. q fm aug pmit mda Ite
oe pctm. m. s. s. e mor pctm sz mend e pctm
m. s. s. g e mor pctm. p pba ph q pnulta
ht ipnulta d. s. h. sic ubi dz q pctm i spm. s.
e ceteris pctis grui i abhoi nabili sa au q m
daciu i pugnat uitu agtiua q n agnoscet
uitate no dicet mendaciu. sz b ibid dz a q p
ugd ut e pctm in spm. s. Ite q tac agi
∂ ∂ sciam edificat ad ichenna omis mtes sa.
∂ ∂ sciam g edificat ad ich. p haz suppo
ab aug e e auc sa au pbat ph q n sat
inglscig n vin i h diuceteh meri i nulti
mit. n edificat ad ich. n mor pe. q ue
edificat ad piu. g meda e mor. pe. ut ut.
Sz ∂ mlta h q mend ebsteitu e ex. i
i nab metas osei ho p pie su. ue g
no e mor fm se sicu fm se ee mor pn
lim ad mctu fiet ue. p ∂ d dicit q md
officiosu no e mor i q ab oibz dz aut ito
to a ipte e vm g no oie menda fse e
mor. pctm s dd q no oe menda e mor
pctm fse ad p g dd q h mgtm i sa
pte istius d. ille due auctes p inducte
no mtelliur d oi mend sz pnicioso tm i
ad ∂ nus h e q cu sit forte intesio falla
di. ex eq dmo a pnicioso i offcioso i ioco
so sz p p us i posti mtm falludi fmsua
p mcium n e n d mda pnicioso i h io
i pates i id solu pnicosu fse pnio
ee pctm mor i i dixut os antiq ppoi
ts i alad i mgri d ctor h ro m dca
siu no assignet ad c dd q e uitas
dca i uitas iuridica su uitas hitus i
uitas dca in sig mend au f se no ∂
ae uiti h ic i se mite sic n pn h mor
i ∂ iin ∂ ac h itu castitatis i aia h uit
sig qe in actu ddi m aja sie i pin mor
i ∂ ∂ ∂ ac actu casti i a taly ∂ ietate
pepeda no e pctm mor. sz ue ad ad
dd q mda pse n e pctm i s. s. q te oe
men. ee pctm i s. s. ad au pctm e
i pctm sic dz timore ul lib ne ul i ∂
passi ne dupu ul pene alti q d a i e
infilui sic qm dz, eo q no reputat ee
pctm h. n. te sa dicat b tu no d f
cu ∂ sca magne quat sic e i te poed ex
igram monete ad dd ad id a q o
dc q i pugeo uitas agnite a e f pie
e pctm i s. s. sz no oe mda repugnat
illi. nz oe mda uiti a. nz oe meda ipug
uitte dca. ex mali sic pz ex pdcis adul
tm dd q meda f se no edificat ad ichenna

nec est contra conscientiam sed est praeter conscientiam sicut veniale et dispo-
nit ad id. Ad id autem quod obicitur de virtute quod
scientia distincta est, ut secundum quod veritas actus in dicto pri-
mitus amicitie, et illa scientia scientia speculativa et non
practica, et contra hanc facere non est mortale peccatum licet
facere contra conscientiam facere est ... quod ex principio dictat
conscientia esse faciendum et si fiat contrarium dictat esse mortale
peccatum id est facere contra conscientiam directe et edifi-
care ad gehennam. Secundo tunc est ista conscientia et est

Utrum divisio mendaciorum sit generis in species

Quaeritur cum divisio Augustini generis debeat dari per species quae speci-
ficant ipsum mendacium, et non per ... in se ipsum ut videtur
patet quod est per modo vel in contrario cum nec sit ... signi-
ficatio nec intentio fallendi, ergo videtur quod non bene distin-
guitur per species sed tamen. Per locum et hoc sunt duo motiva ad
mendacium et neutrum continetur sub reliquo ergo non quod sit in-
genua. Item liberato videtur est omnium vitiorum ut dicit
Augustinus ergo ipsa non separat a modo mendacii vel ima-
ginatur sit peccatum mendacii scilicet quia procedit ex eo quod est in
[illegible] scilicet vel bonitati scilicet et hoc est peccatum [illegible] ut de-
tractio est in prelata d. fi. v. ergo est peccatum [illegible] ut
videtur. Solutio dicendum quod ista per divisio mendacii [illegible]. Per
motivum in genere et hoc ex parte moventis et est sic
tantum motivum secundum tantum tamen genera mendacia quod a-
tamen sic patet moventes ad mendacium ad est mendacium
per se ad [illegible] quod fit si mendacium secundum se tamen est libi-
si ad est id [illegible] quod fit ad hoc est malum et tunc procedit
ex malo illa ad bonum et tunc est officiosum. Ad
primum ergo dicendum quod illa [illegible] procedit quando divisio est in species
sed hic genus dividitur secundum causas alteras. genus quas per
hoc ex parte mendacii moventis ad actum. Ad
aliud dicendum quod in genere ponitur in genere uno libidinis et
[illegible] quia libido solet esse inceptio mentientis eo quod loquitur
aliquid ad quod libido accipiat constantiam actionis vel
excusationis. Ad aliud dicendum quod libido [illegible] placendi
bonum continuum morali est radix sed accipitur radix
libido actualis ordinata ad actum mendacii et illa est
specialis causa movens per quam est in aliis causis supra
sicut radix omnis peccati. Ad aliud dicendum quod non oportet quod
sit in se ipsum perniciosum quod est ex malignitate est n. malignus
dicitur quia movens contra voluntatem ad destitutionem bonorum scilicet
et ex tali procedit peccatum [illegible]. Quia autem ex ma-
li intendens proximo nocere et ex hac non est peccatum
[illegible] quia non sola est movens sed commodum proprium
quamvis vel quia causa odii, tamen non contradico quin mendacium
perniciosum frequenter fit in specie sed hoc non habet ex
hoc quod est mendacium vel ex hoc quod est perniciosum sed ex hoc
quod est causa specialis modo contra bonos scilicet in se vel in dome-
nis eius in ea in [illegible] quod dona manifestat ipsum
et debet [illegible] notata sicut prelata d. fi. v. p.

art. 4

Utrum perfectus sit mortaliter peccans mentiendo

[illegible] id non contra mentiri et est hic quia videtur perfectus
sit mortaliter peccans mentiri. Videtur quod sic quia dicit in libro
de [illegible] alterius animam suam occidat non autem
occidere animam nisi per mortale peccatum ergo perfectus est mortaliter
peccans. Item perfectus professus est veritatem [illegible] et ex
[illegible] ergo si veritati mentiri facit contra suam professionem
facere contra suam professionem est ei mortale peccatum ergo mentiri

perfectis est mortale peccatum. Item quia si doctor veritatis ut
magister theologie vel praedicator peccat mortaliter videtur quod sic
quia directe facit contra doctrinam veritatis ergo peccat mortaliter.
Item facit contra hoc quod dicit quia praedicat nocere mendacium et
mentitur ergo peccat mortaliter. Item ad hoc est multe auctoritates
Augustini in libro de mendacio quod dicit quod non est mentiri perfectis.
Non autem potest esse tamen quia specialiter nominat perfectos nisi
quia eis est mortale peccatum et aliis veniale ergo videtur quod perfectis
sic mendacium. Sed contra ulterius est aggravat peccatum in
[illegible] religiosum non potest nisi constantia [illegible] in
[illegible] mendacium ergo non aggravat per [illegible]
sed [illegible] aggravat si facit mortale ergo non fit
mortale per hoc quod mentitur perfectus. Item per statum reli-
gionis perfectus peccet mortaliter in quo alii peccant venialiter, videtur
quod ex statu perfectionis reportet detrimentum hoc autem est in-
conveniens ergo perfectus mentiendo non peccat mortaliter.
Solutio dicendum quod mendacium perfectorum non est peccatum mortale sicut
aliis in eadem specie veniale. Ad primum ergo dicendum quod Augustinus
absque dubio loquitur de mendacio officioso sed vocat praedicationem
autem dispositionem ad praedicationem et non praedicationem re-
aliter aliter dicunt alii quod alias perinitas [illegible] potest in-
[illegible] amore vitae scilicet mortale vel veniale et sic per
mendacium patet et Augustinus loquitur in quantum quando mentitur vel
mendacium procedit ex amore mortalis vitae propriae vel aliene
sed hoc non videtur esse. Contra Gregorium quod mendacium officiosum in ipso
actu continetur est pietatis. Si autem pietas est causa mendacii
non procedit ex illicito amore vel non moli-
tio per se verior est. Ad aliud dicendum quod peccat
contra perfectionem dicitur est scilicet contra substantiam perfectionis vel signum
perfectionis de substantia perfectionis non est nisi veritas vitae. In
contrarium obicit adventum nationem proprie est et quod hoc peccat
est mortale. Unde dicit canon quod monachus habens
[illegible] non [illegible] sed facit contra signum contra directe et
hoc non fit nisi per mortale vel indirecte et hoc fit per
veniale mendacium illud quia non est professus dubiis vi-
tate. Nisi in signum [illegible] quod signum est veritas. Ad
aliud dicendum quod id videtur puto hoc de doctore et praedicatore et
perfecto. Ad id quod obicitur quod veritas signum vel doctrine
veritas doctrine sed per veritas docendi et ideo ista non
facit mendacium officiosum sed facit ad propositum ipsum. Ad aliud dicendum
quod praedicat et docet abstinere ab omni peccato mortali et
veniali sed non praedicat quod sit mortale nequaquam peccare et
ideo non facit contra id quod docet.

De mendacio ad obstetrices

Quaeritur de hoc utrum vel quod fuit veniale quia hoc dicit Augustinus in libro
Item omnes fuerunt ergo fuit nimium [illegible] mendacium ergo veniale.
Item obstetrices non fuerunt in statu perfectionis ergo po-
tuerunt veniam mereri et per [illegible] in mendacio officioso ergo venialiter
peccaverunt. Item si fuisset mortale peccatum impedisset me-
ritum, sed non impedivit quia dicit Augustinus quia timuerunt ob-
stetrices Deum edificavit illis domos ad [illegible] di-
tando eas et filios dando et ideo quod edificavit
eis domos spirituales ergo non peccaverunt mortaliter sed
venialiter ut videtur sed contra Gregorius in glossa. Id dicit sicut be-
nignitatis earum merces quae in aeterna vita remunerari
potuerunt per culpa mendacii in aeterna compensationem
commutata est ut [illegible] sua quam timendo noluerunt p

Utrum mendacium obstetricum fuit mortale

art. 5

utrum dicatur mendacium in omni genere sit licita

pret bo ulte q exspectavit primum no ha
bente n aut comutat eternam in cedere temporale
n mor. p. g ut q mend cor fuit mor. p.
ad dd q md iudi mda ob ste. ve. fu. s no
cfiti di timore in loco cfois z ut. z fidi potuit
ee mor pectum p. n. p ceu in state ib bn fe
cunt s postea uocate aphoe z iudi csti
obuint cfiti fid di z no men plon tua,
sua z ph tradi in loco cfois pt ee q no mor
fecerunt z no i mda fe z q h sit intum gg.
p3 q sic add in ead glo. na z si sbcult ppen
dat amore patris uite mtatis n ictune mors
pecto. n. conate z infamqui rege puta. mdi
cendo n3 sua ac dur a. l. q t fu. uo. fu. libe
se p mda q uo cuicta fu. actu pctm ima
z h fu. ita. cam qm tpe fu. cfitendi fid z tol
z io fu. mor pectum. p3 i p n eid glo. v dr
sic summo ope cauend e mendacia q uis sit
culpe leuiois si qs q mciat pstando bnfu le
mor aut culpa no csueuit uocari asais n ue
It gg meas glo istius sigla culpa sitepi
a opatore pgat qnto mag h facile absting
q mt bn opis pietas comutat ph p3 q no
uolt dre q mdx sit pectum s ue z p h p3 s
adtotu. Sed e z viij ee gn mdacior vr
q ista dio nulla sit vi n. q mti in doct
pietatis sm religiois no diffe aind q e ih
loe n p m nl a dici no fac diusas spes q
a cene tot spes qt s hoies g n q p fac
diusitas sp mda z sic nulla e dio It med
q ob e ac z nlli pde no diffunt n pes m
g ut q n sit diuse spes mdacij. ead p2 sns
obo e d mda offosis q mti ut cfuet uita
castitas ut pecu no h3 dm n mle g no csti
tuite tres spes md p mda q ac pd3 z ac
noc3 tm h3 d pnicoso q e offoso ca dign
sit d noiaco ab utilite mag d3 poi int offosa
q cnocu int pnicosa p pnicosu ut
ac noce q q mti p pecuna csuanda me
fac q ille d cap z no accip pecuna q acci
per si i um dyxiss g noc3 ac e pnicosu
g offos i pecunia recu e pnicosu p q pes
qd sui i dio mda o dd ad h ultm p sno
ic diom p2 y n q ta s moue ad mda in
gne .s. nocuitas libido z utilitas z pes no
cu acceptue p tres mda. nocu a illa q
e ad nocu spe ee e pmod sbusiois articlor
fidi uel cor q aneedut ut cnt arti sicsi
qs di fortas no ee pec. mor. metes ut sep
tim no ee vam ut e no ee in carnatu. ut
ad h. sia e ad no. ceds ae e nocu utile
ac fm ad ut a si p m ee e fm g mdacij
z oib3 noc3 z nlli pd3 z tale e mda ac dem
tois q h nos audi z loqm z ei d q e loqm
ad p dictom ae audi ad pdictom fucus ce
sine ei d q fit ad pdico fame si a no utile e

mor te e t sps q ac noz z ac. pd3 si a mouz
n mda ae e cu in te mdacij tm a cu inctri
nec q uig med in aud z p mo e libinos
fo iocos. Si aut mor utilitas aut t bonis fone
a cons a ae q pdi ps. h. m3 q sic s i ana q
statu h no dcor. sic ngt z p mo e sextu fo
mo septim e mo octaui ad p aut z fm. z
f od q tales tes no pcedunt n s roe ex gnes
e z no d m c q res e sic obm e. c q e act q
act diffinut. p oba z p u act hnt pac
tus q talia oba hnt rom moueui. z fin
t spoe ad act. q s q ea. ad a dd q h3 ad
sit d uti. z i mda pnicoso z tn illa no e mones
s cns z io illa no diffe z specificat ad a dd
q no noc3 illi q ille h3 ius ad hndu pena
illa s3 p p d3 q csuat eu ab murid. vn no
noz n locuti q h nocu insepa e mta g q
e pctm Julius g tato min peccat z e q h
u. ti. h ee f ponat. n. q as ex igra di. xpm
no fuisse metha. gal. n m. fec d aq z dicat ex
mali mda i pe. vn ille suspend z filij ei exhe
dant. sic q sit re cmie le. ma. n q plus pecc
fo mda q primo z te p e i doc pietatis z fm
no g ut q p qm mi p. sic t f Ite p s
d qm ut i silui p fm n. i. f. f. q pt ee ex mali
g f ee qm mai pe q p. Ite p p ledi fides p
aliq a ca ca aut maior ut e q fides g q
ee mai pe. e q id q s fid e. m ut fallere
h e s qtu z qmt adulator. n. plus noz q
sip mcies z tm mda adulois e qntu z sip in
ta. e qtu g qntu e mda. mai q qtu z sic no
t3 u It o d vij. melior. n. e uita q mda corp
e g p uiolom cor n cela n tuu cor ut
q m p d3 viij. q vij. o dd q i t utile e
n ad p q o dd q nec mctie fugere or
q uciat s mte si mtie. i doc a pietas no pt
dre s mte n mtu sbuite fid q tocu i ea. z io
p ca intlls e q no poit mdai s ig s si diet
xpm no fuisse i ehia gal. ad h ut ondet sepe
no ee e dd te ee ad pe z te p mai ee q h3
ad a dd q p acceus e q a mda efficac
pec. i s. f. s intlle t aug q ceteris e costitu
diffinie i mda. f. q repet q. ad ad
dd q arg illa n u3 z e ista car e maior ut
q fides g odui q oppo ea e mai. uictu q
i fidelitas p3. n. q no se q fides h3 ordinu
fund ad a. z io q d struit fid n tm d sit
ea3 s3 oia se editi z roe ill esti e mai pe.
cui fidi q cui alie uirtutis ad a dd q ad
ulas no mtie mda iocoso s pnicoso s intlle
h suauiloqm q intnd moue ad ris ille. n.
no intnd falle s fac ride z io mi malu mo
tiuu i tam mda q u mor plqcui mca a
dict aq q au lo i cau qm as adulaco n mor
s3 i s no v3 q utile intlle t d ceteso mda q
mi e q libidiosu ad ultm dd q uix c cor

Utrum distinctio mendacii quam ponit mendacio

Utrum Jacob fuit mentitus

ꝯpe castitatis cois sine infectione mẽtis ⁊ q̃ ad h̃ ꝑdi
ẽ maius bonum inviolatione castitatis q̃ occasione corꝑis ut
dicat̃ ⁊ melius q̃ id ẽ mĩa. ꝯ vero bon̄ ꝯfiuatoꝛ ꝑ
anima igne q̃ mĩa ẽ bonum forme q̃ nẽ ⁊ bonum forme
ꝯfuat ꝑfect̃ ut ꝯ p.vij. Jtẽ maius ẽ bonum hoc
stud q̃ forte ⁊ nẽ q̃ nõ h̃nt rõm ñ boni ualet ho
nestum aũ ꝯfuat ꝑ vij. ⁊ sic pȝ q̃ nõ ẽ. ꝯ sẽ
aug̃ g̃nalis diuisio. hic modus ẽ q̃ sit mẽdacium
⁊ ẽ. q̃ hic ut̃. n. q̃ medo[?] ꝯ illa rõm ꝯre oĩ mẽdacio
q̃ in eo cõso nõ ẽ intẽtio fallendi ordinata ẽ ad dicep
tionẽ ſ; plus decipit̃ extas in una moꝛ q̃ in alia pos ꝯ
intẽtio fallendi nõ ẽ eq̃l ẽ ꝯ ista differẽs intẽtio fallendi
sit in diuisis mẽdacii spẽbꝫ intẽtio fallendi nõ ẽ uno m̃
dcã diconũ mẽdacii Jtẽ plus ẽ intẽnde falle re ⁊
sermõe q̃ sermone tñ in mẽdacio ꝯ pniciõso intẽdit decip
fr̃e ⁊ sermõn. ſ; in officiõso ⁊ iubĩ sermõe tñ ut fr̃
pius accipiã ꝯ intẽtio fallendi nõ ẽ uno mõ i
g̃nali diuisiõe mẽdacii. Ultimo q̃r d; q̃ d; ut̃ c.
q̃ mĩa pt̃ hõ vim dũo disputat ẽẽ ꝯ ſ; tñ ñ
dt̃. mẽdacium h̃ tñ ut ipo[le] ut. p. ad ẽ mẽtiri q̃
dicẽ mẽdacium. ꝯ q̃ nõ dt̃ mẽdacium nõ mẽtit̃ ut ut. ꝑ
actũ q̃ iportat̃ pub mẽtit̃ nõ ad [illegible] actũ dicit
ñ ꝑ mẽdacium. ꝯ q̃ nõ dt̃ mẽdacium nõ mẽtit̃ ſ; vindi
q̃ putat ẽẽ ꝯ nõ mẽtit̃ ꝯ oĩu ẽ ulta. Sed dõ
q̃ sit pruus[?] puto q̃ pme obones ꝯcedde s̃
⁊ q̃ mẽdacium ꝑ p̃ ⁊ posita dr̃ ꝯ q̃ ꝯ mẽdacii ⁊ io ab
ꝯsm ꝑfca sbain mẽdacii nõ ẽ mẽdacium ut ꝑ mẽdosũ ⁊ io
q̃ magis dt̃ ulteri q̃ autẽs q̃ dicit q̃ os q̃ mẽtit̃
occidit aĩam ⁊ ꝑdes. o. q. l. m. melior ꝯ mẽdacium ꝑ
nicioso q̃ ad ꝯ posita ꝑticipat mẽdacii rõ sẽ
ãg at̃ ðñtes. s. q̃ intẽtio fallendi ſm diciõm ioi m
dã ẽ io dñt q̃ mẽtit̃ rõ hic põ oĩbꝫ ꝯ. ad id
ꝯ q̃ õ diciõso dñs q̃ ꝑ intẽtio ẽ nouella pius a
ꝑbẽ h; illo nõ sistit sicut in ꝑniciõso. ⁊ officiõso ⁊
ꝑ h̃ pȝ s̃ ad õ. q̃ ꝑ s̃ oĩa ꝑ tñ s̃ uloꝛ ẽ ⁊ ꝯ ea
mag̃ pt̃ ꝯ sẽdi q̃ mẽdacium fz se nõ sit moꝛ. ꝑ. ñ ꝑ
sẽ in alius. ad id aũ q̃ ulti q̃r dõ q̃ mĩa
dt̃ ꝑcessũ mẽdacii ab agẽte ⁊ io tñ sbalẽ rõm
ex ꝑte dñtis ⁊ id pt̃ nõ ẽẽ ultim ⁊ tñ mẽdacium q̃r id
ꝯ in mẽte ⁊ q̃ ad dicẽte ẽ ut ꝯ ſ; mẽdacium dt̃ iquẽte
⁊ abstrahẽte ⁊ io ultim h; ex ꝑte rei ⁊ nõ ex ꝑte
dñtis ⁊ ioẽ q̃ oꝫ ẽẽ f[illegible] ſm rẽ si ꝯ beat ẽẽ m
datum ut iaȝ patuit ad ad dõ q̃ addit plus
ſ; ꝑcessũ mẽdacii ꝑut ẽ in mẽte ⁊ h̃ ẽ mẽdacium ꝯ q̃d
ẽẽ ⁊ io sufficit ei q̃ sic f[illegible] ſm q̃d. s. q̃ addit̃
Sed cõtra ꝯ iacob q̃ dix̃ esau ⁊ ẽ ut q̃ mẽtit̃
fuit iacob q̃ dix̃ ꝯ cũ intẽne fallendi ꝑreꝫ
dccõm. u. ut f[illegible] ꝑuõ ꝑpbauit ꝯ m̃ caebat h
aũ dicis q̃ excusat̃ ꝑ sum ꝯsiliũ. s. s. ꝑ pt̃
dici q̃ excusauit̃ a fortiõe q̃ ꝯ ẽ. ꝯ nȝ mẽdacium
ꝑ ꝯsiliũ. s. s. pt̃ excusam Jtẽ ansel. dt̃ q̃ ⁊ ſ;
ꝯ ꝑcans nõ ꝑpea ẽẽt bonum ꝑcm. ꝯ in so mi
efficiet bonũ excusabile pec. ꝑ ꝯsiliũ. s. s. ꝯ nõ ex
cusat̃ iacob ut ut̃ Jtẽ mẽdacium ucd̃ aug̃ ꝯ ꝯh̃
q̃ nõ poss̃ bñ fi ꝯ ẽ ꝯ hus q̃ nõ poss̃ excãri ꝯ
nȝ aĩma excusat̃ iacob. ⁊ eãd oĩo ẽd iudich ẽẽ

q̃ iuit̃ ẽẽ mẽtiti ſm sẽficiẽ ultimo q̃r si ĩ cor
potuit loq̃ ut dicẽnt ad ſm unũ ſm ut ⁊ ve
lleat intelli ma[illegible] ſui ĩ q̃ eat ꝯ hic excãt q̃ dicã vñ
q̃ nõ q̃r ĩ ẽ pccã ꝯputat ꝑ ĩ coꝛ ⁊ coꝛ. lo. s. ꝯ
nr̃ q̃ h̃ sit pccm̃ hic ĩ ist Jtẽ. ꝯ. Rebe. intell ſñ
tas. d. q̃ q̃ oꝫ ulvoꝛ ãs uitat dȝ tñ q̃ ꝯscie testis
ẽ accip h̃ in ſui. ĩ q̃ is cui uitat̃ tellit ſ; sile
uidi ut ꝯ ubo ſip̃ cũ dat̃ sit vsus loquendi ut
ub̃ iuicẽ affectus nrõs ⁊ ꝯsilia pandamꝰ ꝯ ꝯ q̃
pȝ intellex ꝯ ꝯ in ſui mẽdacii dȝ inp̃ra ubũ
Jtẽ q̃r ꝯ iacob h̃ q̃ dix̃ uitare potuit. s. n. im
dix̃ ⁊ dẽ ẽ testis ũitas ꝯ potuit eũ testez illi
ũitas inuocare ⁊ h̃ ẽ iurare ꝯ potuit iurare q̃
dix̃ ſ; ꝯ iurat̃ accipit in ſui illi ẽ iurat ⁊ ſm ſm
illis dt̃ ꝯ s̃ dõ q̃ nõ ẽ nb̃ tenẽ loquens
ꝯ ꝯsilus. s. s. ſ; põ talia sũmo uenatiõni eẽnt
q̃ discussiõe ñ ẽẽt ĩpꝛem̃ disputatum dicit ꝯ
pt̃ sit ꝑuidi iacob h̃ dixisse nõ motu suo ſ;
motu. s. s. ꝑ instructiõm matris h; ꝯ intellꝫ hoĩs
pse nõ sit sufficiẽs ad h̃ q̃ ĩ una locõe ponat
ples sn̄ sic ⁊ sex tñ. s. s. ſp h̃ sẽõ ⁊ faciẽta q̃ ĩ
sermõibꝫ suis ꝑcuiseant plm̃ ⁊ in sit. s. scia
⁊ nũs ad inueiat si im ineit q̃ nõ ĩ sermõe illo
intellis. s. s. qñ ꝯdid sermone ⁊ id ꝯ pt̃ q̃ ꝯ illa q̃
ṽba faciuñt refẽdo ad rẽ iacob dix̃ ꝯ ſ; nõ
dix̃ ꝯ ſm ſm q̃ ṽba faciũt refẽdo ad ſim
sẽsũ. ⁊ h̃ intẽdẽ iacob implicite ꝑ h̃ q̃ intẽdit
obẽ mẽdacium ⁊ s. s. loquebat̃. n. motu alieno ⁊ nõ
ꝑpo ⁊ ĩ ẽ mõ ꝯ ex eãcõis ꝯ ⁊ ꝑ h̃ ꝯ pȝ ꝯ sẽ
ad oĩa nõ. n. loquebat̃ mẽdaciõ coꝛ. q̃r bñ uolũ
ut pȝ intelliger mysticũ q̃r ꝯ qñ ꝑa intellex scam̃
bñdictõm refẽdo ẽ ad mod exteriore ⁊ nõ addi
tõm sẽrauid pȝ ꝯ q̃r h̃ uitare potuit h̃ mõ ⁊
ũim uitasſ; vñ pȝ s̃ ad totũ. h̃ aũ s̃ inuit̃
ub̃ aug̃ q̃ dt̃ q̃ mystice talia dcã s̃ ⁊ fcã r̃.
n. q̃ dcãs ẽ modꝰ ẽ mysticus q̃ ponit̃ talibꝫ
ub̃ s. s.

Deinde ꝯ ꝑiurio. ubi ansel. ⁊ ẽ. h̃ ag̃ ꝯ iurat̃ ⁊
ꝑiurio ꝑ q̃ ⁊ peccat̃ ꝯ ꝯ. man. h; ꝯ h̃ d. ꝯ
ꝑtes ĩ q̃ꝛ ꝑ ag̃ ꝯ iur̃ ĩ se ꝯsidato ſm eã q̃ ꝯ
sbalia Jnfra ag̃ ꝯ iur̃ ex ꝑte iurãtis ⁊ exig̃n
tis iura i. h̃ ⁊ ꝯ q̃ q̃oꝫ arte Jnt̃ ⁊ ulta ag̃ ꝯ
ꝯ q̃li reum oꝫ attẽde adiũ ĩ fa sinod ꝯ cauit
ꝑ haꝛ sb dicẽ ĩ iuij. ꝑtes ĩ q̃ꝛ ꝑ ag̃ ꝯ ꝯmitti
ut̃ infra si iurare sic malũ i. si g̃ q̃rat̃ ut̃
iurare sit malũ int̃ q̃ꝛ ꝑ q̃d m̃ sit ut̃ ꝑ
ꝯm ut ꝑ eãcas ⁊ q̃nꝫ ꝑ ĩa. ĩ. oꝛ ꝯ ⁊ ut̃
iurare liceat inq̃rit̃ ⁊ ulta q̃r ꝯ iur̃ obligẽt
De ẽ sẽe inde ut̃ iurat̃ ex hus ꝯ fico pȝ sñia
Jncid aũ h̃ dub̃ ꝯ in õducõe ulti ꝑus
ẽ. n. nom̃ dl iuiamũ diocẽ ĩ ꝑiurio ut põ dbu
isse ꝯclare sb ꝑo man̄ ꝑ tab̃ ꝯ ꝯ x. ꝯ Jtẽ
ĩ ꝑiurio peccat̃ idm̃ ẽ ꝯ ꝑ tab̃ ordiet idm̃ h̃
vr̃ q̃ sb ꝑceptis ꝑ tab̃ ẽnt ꝯ iuãnd s̃ dõ q̃
nẽd peiẽrat in inane iurandi ꝑiarandi s̃ dm̃ ſ; ad ꝯ
cipid ꝑxim̃ ⁊ io ꝑiuriũ ĩ q̃ sit int̃ ꝯ. ĩcãs

principalis et frequentius fit peccatum quod contra deum et ideo non imponit tabula. sed hic habet veniam. ad ambo quod obiciunt dicendum quod nomen quod dei invocatur et hoc fit iurando ne decipiat proximum et ideo finaliter est contra proximum et non contra deum. insuper hoc post invenies. ad instantiam est quod in iuramento habetur tres

De tribus comitibus iuramenti

comites necessarii quod duo sufficiunt quod cum iudicio discretionis iurat iuste et veritate quia ad non discernit iudicii discretionis sine quo dicendum quod est dicta discretionis debet esse iuramentum non opertuit addere quod esset verum et iustum. Item non falsum est iustum. ergo dicimus quod erat iniuriam sufficienter debet esse iuramentum secundum pres quam accipere nisi horum comitum. Item quia dicitur quod isti comites post apponendi sunt iuramento quod aliquis nostrorum sermonum non oportet. dicendum quod isti tres comites necessarii sunt ad iuramentum et licet unum non sit perfectum sine alio tamen uno posito non sufficiunt alii quia distinctas habent proprietates esse in eodem ut in patribus et est instantia ad hoc. quod licet una natura habent omnes et tamen non una habita sufficiunt omnes quia propter distinctos actus quos habent et probabile patet. sed ad duo predicta ad aliud dicendum quod iuramentum comparat ad tria. scilicet ad iuramentum ad non exit et ad rem dicendam est et ad eum propter quem fit et secundum comparationem hoc requiritur iudicium secundum formam adequationem iuramenti secundum rem et secundum quod dicitur habere iustitiam quia in re iniusta non habet locum ut si quis iurat se facturum quod iniustum est. si queritur utrum est mutandus et fides rescindenda non sed habet. ad ultimum dicendum quod iuramentum nullum securum est. propter dubitationem humanis sic enim dicit in libro sapientiae cogitationes mortalium timide et incerte providentie nostre et ideo quia non est sermo testificatur propria natura veritatem indigent comitibus ut gentibus nec difficile veritatem invocare inveniant. Item quia semel dictum ille peierare et est omnis pietatis reatum peierationis incurrit. ergo ad tale quod putant et sic ceteri iurans peierat ut dicit ergo periurium tenetur.

Utrum iurare sit malum

sed contra hoc est quia est in veritate et hoc genus secundum dicendum quod est veritas secundum conscientiam duplicis sufficientie duritiae quo tamen non quia talia non sunt iungenda et fit illa secundum veritatem iuratas ad eum debet esse invenire perinde et diffinitionem unum non est periurium quia hoc vocatur periurium non secundum quod. scilicet in quo non sit iure evenit preter culpam iurantis. Deinde queritur si ad quod utrum iurare sit malum et est etiam queritur duo. an sit peccatum mortale. ad primum procedendum sic prima dicit in dominicum et non praecedenti et est sed si malum fuisset dominus non iurasset ergo iurare non fuit malum sed potius bonum quia quicquid agit deus bonum est. Item hebraeorum vi quia non habuit per quem iuraret maiorem per quod iuramentum per semetipsum et est ex hoc secundum idem quod primo. Item Rom. i. testis enim mihi est deus et ad Cor. ii. ego autem testem deum invoco in animam meam constat enim quod apostolus sit non iurasset si bonum non esset iurare ergo iurare est bonum. Item autem iurare non est malum ergo idem quod primo. Item inter duos quorum uterque est bonus scilicet dicere veritatem et invocare nomen dei ergo coniuncta facient magis bonum ergo iuramentum magis bonum est quam semper plus veritatis. Item quod iurare dicere est malum sed ideo quia fit sine causa esset frivole loqui et abuti labore malum est quia sine causa et sic iocose et hoc falsum est ergo ex hoc non tenet quod iurare in se sit malum sed contra iuramentum prohibitum est prohibitione dominica. ergo iuramentum non est bonum ut videtur est malum. Item exo. xx. Non assumes nomen dei tui in vanum. dicit glossa id est non iurabis prius sed idem est iurare prius quod semper iuramentum ergo semper iurare est prohibitum sub precepto prohibitione. Item dicit Augustinus prius fallit falsa est et perniciosa vera periculosa nulla secura ergo patet quod mala est omnis iuramentum ut videtur. Item si non esset malum secundum se iurare quia indignum prohibitum est tamen in evangelio v. mathei. et in epistola v. iacobi secundum quod dicitur quod sicut dicit Augustinus in libro de diligentibus prohibitis iurare nemo quis quamquam bonum appetat iurare et levat se semper assumi nemo iurandi unum quod secundum quod in se iurare non est malum sed bonum sicut in causa habet et ideo diligenter prohibetur quia est homo naturaliter sic labitur fit sermo eius ad hoc varius et instabilis est quod ipse homo qui numquam in eodem statu permanet et ideo difficile est assueto iurare et non consuetudinem quin dubium non falsum sed ergo bonum sit in se tamen malum est homini quia in tantum non possit est bonum sed per actus malum in quantum est causa et est in re veritatem quod quia non dei invocatur ut veritas dei relucet in actis suis. ad primum ergo dicendum quod ideo prohibitionis est quia est in causa. ad aliud dicendum quod in precepto decalogi non prohibetur iurare quia tunc posset licet esse. ad aliud dicendum quod iurare prius non est idem quod iurare semper sed prius iurare habet sine causa iurare et hoc iuramentum sed habet conditionem discretionis et ideo hoc prohibitum non tamen iurare semper. ad aliud dicendum quod hoc dicit Augustinus non est ex parte iuramenti sed ex parte iurantis qui vix sufficit ad perfectam scientiam veritatis. dicit quod iurat. Deinde queritur utrum oporteat periurium sit peccatum mortale. videtur quod sic quia periurium est directe contra preceptum. non assumes nomen dei tui in vanum. quod autem est directe contra preceptum est mortale peccatum.

Utrum periurium sit peccatum mortale

Item invocatio divina veritatis in testem falsi scienter contemptus dei sicut autem contemptus dei peccatum mortale ergo omnis iurans scienter falsum peccat mortaliter ut videtur. Item mendacium per se grave peccatum est. constat autem quod iuramentum adveniens habet ipsum ex genere suo superhabundans mendacium. ergo tunc habet ipsum ex genere peccati veniale. ergo est mortale peccatum. Item nomen ut in vanum non debet invocari non dei quod est in falsum et tamen prohibitum est prohibitione decalogi ut in vanum non invocetur ergo idem magis ne in falsum. ergo iurans falsum directe contra facit preceptum ergo peccat mortaliter sed contra sic contingit scienter iocose mentiri et contra scienter iocose iurare falsum et genus esset dicere quod hoc esset mortale peccatum. ergo sic ipse est mortale. quia contra quod hoc invito ex hoc mortale peccatum videtur quia hic dicit iuramentum quam fuit quid iocando ut iurat per bonum suum utrum tale peccatum mortale non videtur ut quod sic quia in vi. v. prohibitum est iurare per caput ergo tales faciunt contra prohibitionem ergo mortale peccatum. Item in libro dicit Augustinus quod iurans per capitem iurat per deum qui relucet in capite falsum autem iurans contra spiritum quod iurat ergo falsum iurans per bonum suum contemnit deum qui relucet in bonis suis et spernit autem deum peccatum mortale est ergo tale peccatum mortale. videtur quod

Utrum iuramentum iocosum sit mortale

videtur iurans falsum per deum non honorat deum sed contra Augustinus dicit quod homo id honorat per quod iurat ergo iuramentum honorat

g° iuras fal̄m p deū honorat dm̄. 2° dd
q piuriū m̄ ē .s. indiscreta iurō 7 h' ē qn̄ in
discrete iurat v'. ut qn̄ sn̄ dlibacōe iurat 7
tn̄ nō ē ēē mor p. dr̄ ī piuriū p̄ulsa in
rō. qn̄ hō iurat ē dlibacōe id q iurat nō
ē assensio. nz simpl' laf. s3 p° oppositū 7 tē
v' piuriū ēē mor pec. ad p' g° dd q nō
assensū nō di iuant. n qn̄ cū dlibacōe accidi
assū. ad fm assensō aliq aū acceptnes licz ua
ne ēē possit tn̄ nō ē uanitas dstruens uitē i
hitu sic ī pccis uz mort̄ ousu ē. 7 iō tale iurā
ē p' pccp. 7 nō 3° ad a' dd. q tal' iuocō qsit
iocando q2 nō intnd' falle s3 iocari nō dlibac
diuite iuocata. s3 p° ex qdā ssuetudine iuocat
7 iō nō stpnit s3 obmittit q2 nō discernit qd
ē iurand' 7 qd nō. ad a' dd q medm p p'r
posita dr̄ d' iocoso 7 piuroso. iō iuratim p' dlibā
cōm additū. iocoso nō tēh ipm ex gen' ue' s3
fac ipm gual' q sunt s3 dostoso a' q2 nō sic
sn̄ dlibacōe. 7 iō 1° iurare nō ē pue culpe s3
mag. ad a' dd q uanū uocā is̄m q2 uiti
uocare nō stcordat 7 iō ī ua. iuocā. s3 qn̄ ioco
se iuocat' ul' iocose tē sic p' iurā. 7 sic 3°. ad
id q ultī q' dd q pbotas ul' ad p' hō dr iu
rare. s. ut id q indue nō sit nō sfinōis s3
iocacōis 7 tē repito ēē iūtm s3 mal' mod lo
si ex intncat l3 induce psig' sctatis q relig
uitē 7 tē peierat gluit s3 h' mō nō sunt ta.
iurā ad a' q n pbibz q ine. ope ds fm
ad honore 7 s ad inhonorem. 7 sic ē iūtm n
iuocō signū honoris q2 id iuocat q colit
s aū q hz d sortente act. sic ē 3 dm. ad 4m
ī utr uīue liceat pccatim iuadnt aū q h
uic' iur tanto sit scius qn̄to scius ē. id p
q iurat. 7 tanto mag obligatoriū q2 id q pn
q īlla h' satis dciat q x mag obligat qn̄to
scius ē p q iurat. sic pbā p' q2 h' d' plane au
ī lla g i ē q stimpnes dm īsc mag pec. q
stpnes dm īcata. sic mag peccat 3 regē s
tpnes cū ip pa q stimpnēs cū īballiuo
suo piurās aū p dm stpnit dm īnse 7 piurās
p cāatm stpn cū īcata g grauius pec. piu
rās p dm q p cāatm. 3z 3° dd īnse nō ē
n unū solū bonū īcatū q2 x īcata ē bonū c
atū. 7 bonū cat mag x ē stpnie duo q vnū g
mag pec. piurās p cātim q piurās p dm
tm ut ut. Ite mag abhorret hoies iurā
q sit poctos di ul' pcor di q id q sit p dm
g mai ē 3 aū q 1° ē piuriū. g ad piu p cā
tim sco ē mai q sem pccatore. Ite iuras
p ydolū iurat p cātim 7 g q ydolat ē maior
peccans oibz g piuriū p ydolū ē pei q piu
rās p dm g ut q iuret nō sit mai. Ite ut q
sic eq'le utq3 nō .n. ē cū q iuocē cāta itelle
di n dina uitas relucens in cātiua qcqd. n. a
ē icāta ē uanitas 7 inc sfinas q2 ipm ē mē

dax sic omis hō g° ncām ē q ī oī ui° ī uo
cēē uitas dia q2 a' n sfinaret s3 ū oz sit ui
tas dia ī sp ē eql' g° eqlr stpnit g eqle pec
ē iurē sm p dm 7 p cātim. ulti° q2. utr re
cipiēda sit ydola iurātū ut q sic q2 labam exhi
buit ut iacob recep eū ē scirer eū iuratūz
p ydola sua. g° nō q aliq recipe poss. Ite
yani in sede treugaz recipiunt iurā pagā
ē cū sciāt eos iurate p machinā ul' idolag
nō ut ēē pccm 3z 3° rō. p q talia agūt dig
ē morte nō solū q faciūt ea. s3 7 qui sn̄
tiūt faci bz exigēs aūt ut fiat ad sfitit
ut g° exigēs iuramē p ydol' sfitit ut iu
ret p ydolū. g° eql'r pec. sic iurās. 3° dd
q ī uite ī' aug' v' ē. q tanto piuriū grauī ē
qn̄to scius ē p q iurat 7 tanto iurtm ē mag
obligatoriū n fiat a expssio sctatis excellencias
īcata ut ē d2 p dm 7 p scā eug'. ul' reliqas hor
scōr 7 ī q cū sic iuocō dia cū iuocē cāte. 7
q2 stpni ds in se. s. 7 in cāta. iq relucz p g°
7 gl'iaz. ad p' g dd q cū iuocat ds ī cāta
n sit in tm ad dm n hitudi s3 actua' g pe
cātm g° 7 iō s actū nō stpnit in cāta nō
ppotū exp̄mat iuoce sic dicēs iuro p dm
relucēte in h' cāta q2 tē stpnit ds actua
ī piurio. ad a' dd q hōes mag abhorrēt
pp spāle3 grām q ille cāte. expnit scām ēē
nō vn in talibz ut' dr actua' nōiat 7 actu
a stpnit ī ubo nō .n. iurāt poctos s3 p oc
los di nz p eū s3 p eū di. 7 sī nō dicat tn ī
tllī q2 nō ē eū n x. dd g q illa mag obligat
id q2 nō stpnit ds tm s3 grā el' q sec nob p
h q sctis ē hō 7 potuit le. inuēdi īcre. ad
a' dd q iurō p ydol' maxm ē pe. nō pp iurā
s3 pp ydolatriā 7 infidelitatē vn maxe ē lo sophie
accentis. ad a' dd q uitas p' sp 3 eql' ē
s3 tn nō eqlr in se 7 in cāta. 7 iō nō eqlr s
tpnit. ad a' q ulti° q2 d comitibz iura q
sunt p ydola dd q nō ssencit n iūtm s3 nō
pmittit iurom p ydola q ille trā fac 7 iō p
uitate sustinet sic accipiēs mutuū. ssitat dac
ceptom s3 graul' coact' pmitit acceptne 3 sorte
7 iō nō ē dig' pena. Deīn q2 d' h' q dr ī
sequēs sic ē unde utr iura īplēd sit vr. n. q
oē iur sit ipled q obfuatū nō inductore ug
extiū. pbō q2 di dd nō piurab reddes au
dō iura tua. g reddenda 3 g° iplenda. Ite
h pbat in lra m. 3z 3° ponam q iuz as
se platū nō fore sstat q h' ē licitū q2 bonū
ē stpnie honores g° tn obfuare 7 iple po
nam g° q pcipiat at obediet at nō. si sic
g° uenit 3 iuramē. si sic g° peccab mor
nō reddēdo iura. g° ē pplex ut ut. si forte di
cas q ab solut' abola piūta. 3 ipe nūq hūit
potez eximēdi se ex ordinē ecce 7 potez sn̄oris
g ipsiusm ordinōis ecce 7 potē nō ad potuit

vtr recipienda sit iuramenta ydolat[rarum]

vtr iuramentum tanto mag obligat quanto sancius iuratur

vtr iuramentum oe sit implendum

· Finis q. [illegible]

iurare ergo tenetur obedire et venire contra iuramentum suum. Item decretum xxv. di. decet quod non vult suscipere servitutis sarcinam relictam fratris quod merito discalciabitur cum et vocabitur domus sua in israel domus discalciatorum et idem dicit glossa quod tamen alterius fratris suscipere tenentur obprobrium discalciatorum in ecclesia sustinebit non vult suscipere uxorem fratris sui. i. proximi ergo videtur quod ex precepto divino tenetur suscipere. Nullus autem potest iudicare ad contra divinum preceptum. ergo nec iste potuit iurare se nullo modo fore prelatum. Item aliquis peccat iurando se non intrare religionem ergo non tenetur observare. Sed prelatio non est minoris perfectionis quam religio ergo non potest facere suo iuramento quod non teneatur esse prelatus si sibi iniungatur ei. Item in tali casu quando indiget ecclesia in proprio corpore tenetur expendere pro ecclesia ergo multo magis tenetur impendere tamen officium pastorale. Ultimo quod iuratur ad iuramentum illicitum obligat videtur quod non quia observatum in deteriorem vergit exitum in talibus et rescindenda est fides ergo tale iuramentum non obligat. Sed contra dicit augustinus quod mentitur qui dicit se fidem servare lecatori mala est ei adhuc sed peior iuramentum non servando cum ergo iuramentum sit mala maior videtur quod teneatur ei fidem contrahitur adherere. Solutio dicendum quod omne iuramentum observandum est et observatum non in deteriorem vergit exitum non debet in lucra et quod dicit exigentiam in deteriorem non vergit exitum quod ut dicit b. quod pro consuetudine institutum est contra caritatem non debet militare. Unde dico quod iurans se omnino prelatum non fore quia contra caritatem contingente iuravit stulte et indiscrete quia hoc non potest iurare sicut necessario probant rationes que sunt contra dicte sunt propter fragilitatem dicit contra quod non sit contra utile esse prelatum tamen ex propria causa quia hoc dicit se videtur debere aquiescere ordinationi ecclesie et superioris et si opponit indiscrete iuravit penitentiam habet pro indiscreto iuramento quia iam propter obviam observatum in eius vergit in deteriorem exitum. Ad hoc quod contra dicit quod bonum est honores accipere dicendum quod hoc verum est sed bonum non est semper accipere et ideo quia et in persone ex iustis potest non appetere honores. Ad id quod ultimo queritur dicendum quod illicitum iuramentum non ligat et ad dictum augustini dicendum non intendit dicere quod mentiri non recedere a fornicatione sed cum duo peccata sint peccatorum minus quam peiurium est maius peccatum alii dicunt a. f. quod mentitur habet fidem qui id cum lecatore .s. quantum non dimittat alium et qui violat hoc peccat contra iuramentum et quod ad hoc tamen propter iustitiam dicit augustinus. Hic contra sed est quod aliquos arte verborum et cetera. hoc verum quod quantum aliquis dolose exigit iuramentum per verba incipienda et tenet illa verba intellecta sicut ille cui iuratur accipit. Ipse autem deceptus accipit in illum non illum ergo tenetur solvere iuramentum secundum illum illum quod fuerit est propter quod quantum aliquis sit decepto iurat per verba incipienda in quo illum accipit secundum verba. Solutio dicendum quod istud quod dicit hoc intelligitur de dolose iurante et hoc notandum propter hoc quod dicit aliquos arte verborum iuravit et cetera. n. hoc idem est quod dolus sed cum dolose exigit ex accipiente precedente non debet. Ad aliud dicendum quod tali casu eius debet accipi iuramentum in quo illum iurans credit intellexisse est

iurante et si non prius sciret tunc debet relinquere arbitrio boni viri quod iudicet secundum quod illum verba illa significare consuevit et illo tempore. Consequenter et si peccatum et cetera. hoc quando queritur primo si periurium coactum sit peccatum secundo utrum iuramentum coactum obliget. Ad primum sic dicitur autem nullo modo ad obprobrium nostrum est contra quod conditionibus necessitas extorsit coactum et iuramentum extorsit conditionibus necessitatis ergo non est contra ad obprobrium nostrum ergo non est peccatum. Item luce v. ubi excusat dominus discipulos vellentes spicas dicit glossa necessitas non habet legem aliquis periurii. Item iuramentum simpliciter necessitas facit licita sicut patet luce v. et i. Reg. xx. ubi dicitur quod mensis est quod extraximus quod comederunt in necessitate propositionis quos non licebat edere nisi sacerdotibus ergo et periurium excusat necessitate ut videtur. Sed contra intentio semper est peccatum et non potest male fieri ut vult augustinus. periurium autem est mendacium iurata dicit necessitas contra finalis ergo nullo magis periurium semper malum et numquam bene potest fieri ut non male. Item dicit canon si aliquis perierit periuria eorum servanda quia magis diligere debet quam iuramentum tres aliqui ergo abstineat. Solutio dicendum quod periurium semper peccatum est ut probat ultima ratio in propositione coactum excusat a toto hoc excuset a toto et hoc est ideo quia voluntas cogi non potest et omne periurium a voluntate contra quod sed non coacta procedit. Ad primum autem quod contra dicendum quod autem ideo debetur in quibus aliqua est coactio. ut in minibus eorum sic si aliquis omnino contra voluntatem molitur quod ad hoc dicendum quod est necessitas non est et tamen sublevanda est paci concessum non ut fames pro comedere et in necessitate fiunt omnia communia. Alia est necessitas que omnes et propter hoc non debet admitti illicita et extra procedit. Coactum iuramentum. Secundo queritur utrum iuramentum coactum obliget ad implendum videtur quod sic quia prima quod aliquis iurat id quod sit est illicitum sit seu tamen. et iuramentum licita sunt observanda. ergo idem debet ipsum. Item quidam consuluit papam alexandrum quod quantum iuramentum coactum an deberet implere et respondit papa. non debes nec auctoritate periurii ergo videtur quod iuramentum id obligabat. Item quidam coactus iurabat sive contrahere quod eam duceret in uxorem et non interrogavit parentes suos et consilium aliorum augustinus de consilio beati ambrosii quod duceret eam ergo videtur quod coacta iuramenta obligant. sed vota coacta non obligant quia dicit accettas quod sacrificia coacta non placent deo est autem iuramentum sicut quoddam votum ad testandum veritatem firmatur videtur quod non obligat. Item tullius in rethorica idem et leges dicunt quod in vi dolo factum est ratum non habeo aut sponte tamen autem iuramentum est factum in vi dolo fit ergo non debet haberi ratum ergo non obligat ad implendum. Item cum metu mortis cum signum mortis cadit in constantem virum sed metus qui cadit in constantem virum excusat a toto ut dicit iura prima ergo iste qui tali metu iurat autem non obligatur. Item finis et dolus non debent alicui patrocinari sed ille qui cogit ad iurandum fraudem dolo et molitur facit hoc ergo non debet patrocinari ergo iste iuramentis non debet obligari ad implendum fidem quam sit iuratus dare obligatur et hoc michi competit ei quia competit ei actio metus contra ponam quod iuravit se non acturum contra eum ergo et hoc tenetur implere propter

Utrum iuramentum illicitum obliget

Utrum iuramentum dolosum obliget

Utrum periurium coactum sit peccatum

Utrum iuramentum coactum obliget ad implendum

si forte dicas q in ca. ca. nō dz nūciare
ecce. et nulla tn̄ agere s' illu pono q ē iniz
ecce nō se d' nūciatur. g' ē ca. v. i° dz ip̄le et
i oibz moi̅s iniuste depn̄ificat et ille reportat
lucr̄ ex dolo. et fraud' p' iniz ās ad cūse
consiciare i ni. ac si g° obligat ip̄e nō pt ab
illa separi sz s' co acc̄ excludi cōsili cōiu
gale g° ē exclud' ui'e d' cōsilii s° dd' q h̄
s' opos mag' diuise s. ii. q. distin. it ui ra
assertōiu et pmissōiu et dicit q i iure assertōs
coactōs ut si ad asseret q sit ē um ui ra ob
ligat ad i° dd' q h̄ fit lesioē ac asserte. p'
q uin ee sit iura aū pmissoriū ē. ut ē pm
ipse solutiz. c. a. de iurino ne infficiat eu
iure nō oblig' ut dicit aly dicit q i iure co
ra d' et foro pnie obligat ut q' in' h̄ ī fo
ro iudiciy qz tirāni nō audz se pntare iudi
ci. ē ip̄e lesit in'a et illi accedit p' p̄te ob
uii. et i' pcz tnt theo. ad i° d' q p' s' c' dd' q
in'l nō ē uot h̄ pō pmissio exterior cōfirmata
p iuocōm diē iūis et nō obs' q'a diē iūis
obligat uotū aū cōsistic pncip' iuuo liber
tatis. ad a^d dd' q nō oid ē iuo'riu ui'r. h̄ nz
uoliu sip' uolū. aū f q̄d. s. ne d'tio paciat
sic et d'r phs d' iuo'rio simp'r et uo'rio fm. q̄d
i° a. q ē f q̄d uo'riu nō excusat a toto h̄ id q ē
uoluta. sip'r ut tacet pmanū qz ēē manū
id q d'nat manui. In uo'rs ē ca fēina et pin
ē inā ū cōsite. i. coopante ui passo. i. eo q
ui pati ad a^d dd' q p̄tor l's d'iuid' suo
q ad forz ciuile qz tiranū nō pt age ū sit
d' cōmissū. imo puniret aptore ad a^d
dd' q nulla ca. met' suis pcdi cad' in cōstant
uiz qz a'r f'm ecce q d'r uolite. ii. co. q oc. coz
p. h̄ ū hnt ampli q̄d faciat h̄ q ad fca. huā
cad' me. i. c. iii. ad a^d dd' q cōpetit ei
acto p' pmissionē et si h̄ abiuiet cōpet' eis
nūciare ecce ut pncipi. et ille pcat mort'
si nō cōpel. illu adrecti'd uz h̄ p abui're qz h̄
ū git ad d'tiorē exitū. u. stat ēu pu. et nūs
corrne et nō istat ad a^d dd' q in'iu ecce
tū obligat h̄ ū m' qz m'. nō q'rit tm cōsn h̄
et ubum h̄ aūpz ex h̄ qz si as p' iur' cōth ē
a stat sūs m' i ing' ei pnia p pnirio

Sextū pceptū ē nō d' sidab ux. p. ē. et
ē. h̄ incip' agere ulto d' pcepti duo' pcinetibz
ad coz. et h̄ ista dist. d. p. i q̄z p' d' tac b'r
d' duo' pcepc pdcis infa tag' d' d' ue. l. et
no. q ad d'calo. q ē i utrq̄ i. Si uo q̄z q̄d di
cat q̄d i p' fa. d. t. p'. ii. explicat duo man
fo obic' z' un mand et soluit i h̄ ist' pcep.
d' nō cōcup' i ē' moz q̄om q̄r dicat lex ue
nō cōpinc minuū. i h̄ hic ph'z cōcup' ē. i
qd' a h̄ dub' ad hanū. utr ista duo man'ca se
pata s' ab alus an nō fo ut' dissiniut i ē se
et q' hnt d'm ad p' o sic cogito ordia

ad op' ut ub' g° p se nō hz ordin̄ g° phi
co cogitonū p se nō dz cade i p'te. Itē
in fo iuril ē q uo'tas et op' s' unū pctm q
at qz peccans i ope peccatz duo' pctis v
nū aū una ē phico g° uo'tas et act' ptinet
ad pcep. unū. nō g° diuisa man. dz ee d'ucte
Itē ū ē uitupabi'le ū inq' pced' a uo'te d'
libata nz et lau'le. cōstat aū q op' nō phi
bz in d'cal. ū q ē uitui'le i moribz g° phi
bz in q° exit ad liba'ta uo'te g° i ope i ell'e
uo'tas phi'ta g° sc'fluit p' ea q̄d de noua phi
cōm. s' dd' q i° ē i cōcup carnē et cōcup' re
et a in alus pccis ut dein ē s' inq̄ d' uia
pceptoz qz i'e duc cōcup'e h̄nt d'leos suas
et aū op' nō cōiuictas opi. ut d'r au. et i q q
in ope hnt nocu'r p' p̄t illaz tpitu'n i q
q esat cogit' spali pcep.'to phz op' et pp' h̄ ē
pitudin̄ cōcup'e aū op' ad man'tis ē q phi
bz cogitatū cord' sic aū nō ē i alys et h̄'i
ca s' dca ē. ad a^d dd' q d'r ē uo'tas ē o
pis et d'l'co's aū op' ut sū ope et p phib'z
i pcep. in q phibz op'. fa aū in digz pc'o
pcep i q phiat' ad a^d dd' q h̄ op' cam
pnci'les uitupy ut laud' h̄ac a uo'te nō tm
actu s' a uo'te tota r̄om nocu' et quo ad noc'e
pt ee um pcep. et tpitu'n q ctis i affcu. ille
ccl' pt ee ad a^d. S'o q utr sit dist. ista
man. uit a q nō qz sū sit uxor sū cōcub'a
cū dz nō mecha. phibz illicit' cōcubit. cū
muli'e oi. g° s'r cū dicat' nō cōcu. ux. px. t. i
tell' phibi' cōcup' ancille q adid' appet' ē
in fo dicat'. nō cōcupis. anci. et i ō ut' fm
dissite ap. Itē ea q appetit p' in tpitu'ne a
ffctus coit' mlip' s' et reduc' ad tā. s. ad cōcup'
carnis et cōcup' ocl'oz et sbia uite g° ut' q
pc' h̄ ca debnt ee ca man.'ta d' nō cōcupis
Itē cū sit q̄da filia illicita. sic appli'a uel
filia incaucōnu et q̄z diacōnu ū q dz ee
pcep. d' nō sabi'b q bz d'ū sit s' pcep' d' nō cō
cup' d' q bz d'q s' dd' ad p'm q ancilla cōcup'
d'r. s. ad cōcu'r et sic phibz i p'to d' nō cōcup' re
q ē pro ut fiuus bos asin' et c. ad a^d dd'
q appe'ua appetit' pp' indigen' i digu' aū nō
ē ū d'r. s. cō fuois et sufft'e indiu et o fuois
et sufft'e spi et p' cat auar' large acceptat. s.
i rebz et honoribz fa cat luxia et nō aua ocl'oz
et fast' uite reduc' i p possess' et phibnt i ma
dato uno h̄ nō cōcup' carnis qz nō surg' ex
ead' i digen'. ad a^d dd' q nllm sca'le i q sa'ie
man ē et h̄ pz ex h̄. et om sciam hz d'r et sci
an'li mlor malor hnt sciam et ido nllm dz ee
pcep. mo're d'h qz pcepta mor'ua phibitua nō
s' ū d' p se mal' leges aū h̄ue phibnt q̄sda
scias pp op' aduientū et pmia' assecūs
sz ē hibi cōcup' aliene et ē g° h' pctm an
lex d'calogi mfiticabat ex q phibnt man et aūt

Vtr duo ultia mandata sint se pata ab ali is

Vel aliter sic intelligitur, i. abstinentia mali in corde ore et manu; omnia autem hec tangunt precepta et ordinant, ergo lex quod iustificabat. Item in xix. Sinus ad iram [illegible] et ordinat ea: non occides, non mechaberis. Est ergo ad iram neque inordinat in peccatum. Patet quod mandata non iustificabant. Item Beda: mandata legis suo tempore custodita non solum temporalia bona sed et eterna conferebant etc. Hec autem non conferunt nisi iustificent, ergo lex decalogi iustificabat. Item ro. iii. ex operibus legis non iustificabitur omnis caro coram illo. id est glossa Augustini de lege: ubi [illegible] non sufficit [illegible] que iustificabat, ergo iustificabat decalogus. Si dicatur quod non iustificabant nisi ex caritate facta et non opera non iustificabant sed opus operatum [illegible] illa fuisse data [illegible] et modo quod mandata [illegible] et opus operans ex caritate valebat ad salutem, et non opus patrum. Contra Gregorius i. de epistolis: lex non iustificat omnis [illegible] co. ii. et id de lege decalogi, ergo non iustificabant. Item ad ro. viii. non accepistis spiritum servitutis in timore etc. dicit glossa: precepta veteris legis timore servili implebant; timor autem servilis est cum peccato mortali, ergo timor servilis non iustificat, ergo nec mandata, quod timore servili mandata implebantur. Item exo. xx. super illud non concupisces, dicit glossa: lex prohibet manum non animum, et ergo [illegible] sit in corde; non in manu lex decalogi non iustificabat ut videtur. Item super id: lex domini immaculata etc., dicit glossa: lex vetus non faciebat animas immaculatas, ergo nec iustas. Item ii. cor. iii. littera occidit, spiritus autem vivificat; dicit magister: littera que occidit est decalogus [illegible] quod iustificat non occidit, ergo decalogus non iustificabat.

Sed iustificare dicitur dupliciter, scilicet effective et sic solus deus iustificat; formaliter et dicitur scilicet informaliter ipsa faciens actiones sicut albedo album, et sic sola iustitia iustificat. Item iustificare dicitur removens dispositionem contrariam, et sic gratia iustificat que primum contrarium est peccatum, ut probatur in [illegible] Tertio modo dicitur iustificans faciens dignum iustitia et ex merito operis, et sic sola caritas iustificat. Quarto modo dicitur iustificans afficiens ad iustitiam inducens, et sic opus iustitie et ponens precepta quod ligat ad observantiam operis, et hoc modo decalogus semper iustificabat. Sed hoc dicitur scilicet in removendo a malo, et sic iustificabat simplicioribus vel inordinate ad bonum et sic iustificabat iustitiam. Sed non quod cum quod iste decalogus iustificabat quod de iustitie modo quod bonus [illegible] et opus [illegible] est cum [illegible]. Et non quod de iustificante [illegible] modo, sed [illegible] ergo quod [illegible] tantum quod non iustificabat quod ex le. la. [illegible] non conferebat ergo [illegible] sacrificia illa [illegible] figure gratie [illegible] sed in novo. Item quod [illegible] iustificat. i. quod implens decalogum habet vitam [illegible] quod ex [illegible] et [illegible] opus decalogi et id iustificat [illegible] Augustinus [illegible] puniebat ad novum quod [illegible] non accepit et mali [illegible] novo timore servili [illegible] ad [illegible] ad [illegible] quod opus [illegible] et manum non iustificat [illegible] sic [illegible] moy [illegible] non [illegible] sed illa que ex [illegible]

Ad [illegible] quod dicit [illegible] vite ut remouebat non ut hoc solum sufficiat; vel dicitur melius quod intelligit de omnibus preceptis decalogi ad que omnia mandata reducuntur ut patuit ex superioribus. Ad aliud dicendum quod littera illa servata non conferebat vitam nisi impletur ad n. [illegible] ergo [illegible] et [illegible] intelligit Beda. Ad aliud quod Augustinus intelligit decalogum prout ad statum littere [illegible] quod mo. [illegible] cerimonias que puniebant ad iustitiam figuralem, et id decalogus [illegible] le. illa et moy [illegible] quod opus suum [illegible] est semper quando est opus cerimoniale. Ad [illegible] moralia [illegible] novitatem [illegible] sine caritate [illegible] quod decalogus est [illegible] semper manentibus [illegible] sed non cerimonialibus sic [illegible] caritas non [illegible] admittit et tamen [illegible] et manet [illegible] et [illegible] ipsum [illegible] et ille quod [illegible] Si vero quod quod dicitur apostolus [illegible] non [illegible] quod spiritus est spiritualis intelligit et [illegible] quod non iustificat ergo [illegible] non iustificat.

Item moralia non [illegible] quod [illegible] quod sonat [illegible] ergo non [illegible] quod littera occidit [illegible] non est [illegible] Item [illegible] removens [illegible] et [illegible] mortis occidit [illegible] ergo non occidit [illegible] probatur ex hoc quod decalogus [illegible] peccatum [illegible] mortis.

Ergo littera occidens dicitur est sola littera legis [illegible] gratiam implentis et est littera occidens non [illegible] occasionem [illegible] ad magis [illegible] quod [illegible] in scriptura decalogi [illegible] quod prohibens omne peccatum [illegible] ergo [illegible] concupiscentie et [illegible] occasio [illegible] magis [illegible] sed preceptum [illegible] et sic magis concupiscentia provocat [illegible] negata [illegible] quod fine precepto non est in malum [illegible] precepta ad [illegible] et [illegible] scripta et sic ad [illegible] et [illegible] le. scripte et sic magis [illegible] mortem et [illegible] decalogus est littera occidens dicitur [illegible] quod spiritus est gratia [illegible] Ad [illegible] quod moralia non [illegible] spiritum [illegible] spiritum [illegible] ad implendum quod est amor non timor ut dictum est. Ad aliud dicendum quod decalogus per se ordinat ad vitam et [illegible] mandata [illegible] et bonum sed per occasionem [illegible] ordinat ad malum et [illegible] apostolus cum [illegible] occasione accepta peccatum per mandatum [illegible] operatum est [illegible] per mortem [illegible] per se [illegible] quod nullam habet [illegible] et est [illegible] sed inducit in [illegible] ad [illegible] prohibens ipsum [illegible] ex [illegible] solum ad [illegible] quod nullo modo [illegible] solum [illegible] decalogus ad [illegible] peccati non [illegible] ad [illegible] aliquo modo [illegible] occasionatur. [illegible] quod [illegible] possit induci longa questionem [illegible] et [illegible] disputationum intricatio [illegible] Item non [illegible] distat [illegible] disputationes [illegible] ipsum [illegible] non [illegible] sed [illegible] cui est honor [illegible] in [illegible] seculorum amen. Explicit. Jacobus de [illegible] me fecit.

vide supra [illegible]